

Mormon könyve

TANÁRI FORRÁSANYAG

**Készítette az
Egyházi Oktatási Szervezet**

**Kiadja
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza**

© 2001 Intellectual Reserve, Inc.

Minden jog fenntartva

Printed in the United States of America

Az angol eredeti jóváhagyva: 8/98

A fordítás jóváhagyva: 8/98

A Book of Mormon Teacher Resource Manual fordítása

34588 135

Hungarian

TARTALOM

Bevezetés a <i>Mormon könyve, tanári forrásanyaghoz</i>	1	Alma 36–42	173
A <i>Mormon könyve</i> tanításának időbeosztása	5	Alma 43–58	184
Az üdvözülés tervének áttekintése	7	Alma 59–63	191
A <i>Mormon könyve</i> áttekintése	14	Hélamán könyve	194
A <i>Mormon könyve</i> címlapja	17	Hélamán 1–6	194
Bevezetés a <i>Mormon könyvéhez</i>	19	Hélamán 7–12	200
A tanúk bizonyossága	22	Hélamán 13–16	205
Nefi első könyve	24	Harmadik Nefi	210
1 Nefi 1–5	24	3 Nefi 1–7	210
1 Nefi 6–9	30	3 Nefi 8–10	215
1 Nefi 10–15	34	3 Nefi 11–14	217
1 Nefi 16–22	38	3 Nefi 15–18	224
Nefi második könyve	47	3 Nefi 19–26	230
2 Nefi 1–5	47	3 Nefi 27–30	236
2 Nefi 6–10	54	Negyedik Nefi	241
2 Nefi 11–24	61	4 Nefi 1	241
2 Nefi 25–30	68	Mormon könyve	244
2 Nefi 31–33	75	Mormon 1–6	244
Jákób könyve	81	Mormon 7–9	247
Jákób 1–4	81	Éther könyve	253
Jákób 5–7	86	Éther 1–6	253
Enosz könyve	90	Éther 7–11	260
Enosz 1	90	Éther 12–15	263
Járom könyve	93	Moróni könyve	267
Járom 1	93	Moróni 1–6	267
Omni könyve	94	Moróni 7–9	270
Omni 1	94	Moróni 10	276
Mormon szavai	97	Függelék	279
Mormon szavai 1	97	A <i>Mormon könyvének</i> fő forrásai	279
Móziás könyve	98	Módszerek a szentírások tanításához	280
Móziás 1–4	98	Szentírás memoriter	285
Móziás 5–6	105	Szentírás memoriterek listája	286
Móziás 7–8	107	A boldogság nagyszerű terve	287
Móziás 9–10	109	A <i>Mormon könyve</i> helyszíneinek lehetséges elhelyezkedése (egymáshoz viszonyítva)	291
Móziás 11–17	110	Nefi látomása (1 Nefi 10–14)	292
Móziás 18–22	120	Próféciák 2 Nefi 26–27-ben	293
Móziás 23–24	123	Benjámín király Krisztusról tanít	294
Móziás 25–29	125	Hét utazás Móziás könyvében	295
Alma könyve	132	Alma és Nehór	296
Alma 1–4	132	Felhagyni a bűneinkkel	297
Alma 5–7	135	Akik igazán megtértek	297
Alma 8–16	141	Amulek bizonyosságot tesz arról, hogy az ige Krisztusban van	298
Alma 17–19	155	Hélamán és 3 Nefi: Krisztus második eljövételének párhuzama	299
Alma 20–29	160	Végso ítélet és közbenső ítélet	301
Alma 30–35	165	Malakiás a <i>Mormon könyvében</i> (3 Nefi 24–25)	302
		Képek	303

„A vallási oktatás célkitűzése az Egyházi Oktatási Szervezetben az, hogy segítse az egyéneket, a családokat és a papsági vezetőket az Egyház küldetésének megvalósításában.” (Az evangélium tanítása: Kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknek [1997], 3. o.). Az első hangsúlyos rész e cél megvalósításában az, hogy a tanulóknak Jézus Krisztus evangéliumát tanítsák, ahogyan az az alapvető művekben és a próféták szavaiban található. E segédkönyv gondoskodik a segítségről, hogy ezt megvalósítsátok – bármilyen tanítási tapasztalattal és bármilyen nyelven vagy országból tanítottok.

A második hangsúlyos rész a tan, a példa és a Szellem hatalma általi tanítás. A tan általi tanításhoz elsősorban „tanulás és hit által” kell törekedned arra (T&Sz 88:118), hogy megértsd Jézus Krisztus evangéliumának alapelveit. A példa általi tanításhoz az evangélium szerint kell élned a magánéletedben. A Szellem általi tanítást illetően azt tanította Elder Boyd K. Packer, aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt: „A hatalom abból ered, amikor a tanár minden tőle telhetőt megtesz, hogy felkészüljön, nem csupán az egyes leckékre, hanem arra is, hogy életét a Szellemmel összhangban élje. Ha megtanulja, hogy a Szellemre támaszkodjon sugalmazásért, kiállhat az osztály elé . . . biztosan tudva azt, hogy képes sugalmazás által tanítani” (Teach Ye Diligently [1975], 306. o.). A hatalom, amiről Elder Packer beszélt, nyilvánvalóvá válik, amint a tanár személyes bizonyosságot tesz a tanított alapelvről vagy tanról.

Hogyan kell használni ezt a segédkönyvet?

A szentírások legyenek elsődleges forrásaid, amint az órádra készülsz! Segítségképpen a szentírások tanulmányozásához és az órádra való felkészüléshez, legyenek meg nálad a következő segédkönyvek:

- Ez a segédkönyv – *Mormon könyve, Tanári forrásanyag* (cikkszám: 34588 135)
- Otthon tanuló szemináriumi tanulók segédkönyve – *Mormon könyve, Tanulók tanulmányi kalauza* (cikkszám: 34187 135)
- Kiegészítő anyagok a Mormon könyve videofilmekhez – *Mormon könyve videó kalauz* (cikkszám: 34810 135)
- Az insztitút segédkönyv – *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (cikkszám: 32506)

Ezek a segédkönyvek nem helyettesítik a szentírás tanulmányozást, és nem pótolják a Szentlélek vezetését sem, amint tanulóid tanítására készülsz. Ezek további források a leckékre való felkészülésedben. Különösen a *Mormon könyve, Tanári forrásanyag* biztosít bevezető információkat a szentírásrészletekhez, fontos, figyelemmel kísérendő evangéliumi alapelveket vázol fel, és módszereket javasol ezen alapelvek tanítására, hogy segítsen a tanulóknak megérteni, és életükben alkalmazni azokat.

„Az EOSZ igazgatósága meghatározta, hogy az EOSZ hétköznapi időbeosztásában, amikor több idő biztosítható az oktatásra, a szentírásokat sorrendben kell tanítani. Jézus Krisztus evangé-

liuma tanításának az egyik legjobb módja, ha a szentírásokat sorrendben tanítjuk. A szentírások sorrendben való tanítása azt jelenti, hogy a szentírásokat olyan sorrendben tanítjuk, ahogyan azok az alapvető művekben megjelennek” (Az evangélium tanítása, 20. oldal; további információt a szentírás sorrendben történő tanításáról lásd ugyanezen az oldalon). Ez a segédkönyv a szentírások sorrendjét követi, de nem biztosít tanítási segédletet a szentírásblokk minden egyes verséhez. További segítségek az insztitút tanulók segédkönyvében és a szemináriumi tanulók tanulmányi kalauzában találhatóak.

Az *evangélium tanítása: Kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknek* (cikkszám: 34829 135) részletes segítséget ad az EOSZ osztályok tanításához. Nagyon jól meg kell ismerned annak tartalmát! A következő általános javaslatok segíthetnek az órádra való felkészülésben.

Készülj fel az evangélium tanulmányozására és tanítására!

- Élj az evangélium szerint!
- Imádkozz, hogy a Szellem vezessen, miközben tanulmányozod az evangéliumot, felkészülsz és tanítasz!
- Gyakorolj hitet az Úrban, a Szellem hatalmában és a szentírások hatalmában, hogy eleget tehess tanulóid igényeinek!

Dönts el, mit fogsz tanítani!

- Dönts el, a szentírások mely részét akarod átvenni az órán! Ez a segédkönyv szentírásblokkokra van felosztva, melyek jelzik, hogy a történet vonala vagy a téma hol változik. A haladás mértékének útmutatója a 5–6. oldalakon segíthet meghatározni, mennyi anyagot taníts naponta vagy hetente.
- Alaposan tanulmányozd a szentírásblokkot! Olvasd el jó néhányszor, feljegyzéseket készítve a tanokról, alapelvekről, eseményekről és a nehéz szavakról vagy kifejezésekről! Ez a segédkönyv, az insztitút tanulók segédkönyve, és a tanulók tanulmányi kalauza segíteni fog, hogy megértsd a szentírásblokkot, és eldöntsd, mi fontos a tanulóid számára. Hatékonyabb lesz a tanításod, ha te magad fedeztél fel valami inspirálót a szentírásblokkban. Akkor irányíthatod úgy tanulóidat, hogy ők is hasonló felfedezést tegyenek.
- Válaszd ki azokat a tanokat, alapelveket és eseményeket, melyek ismerete a legfontosabb a tanulóid számára! Engedd, hogy a Szellem sugalmazása és tanulóid igényei vezessenek, amikor eldöntöd, hogy mit taníts!

Dönts el, hogyan fogsz tanítani!

- Válassz ki egy vagy több tanítási módszert minden egyes eseményhez, alapelvhez vagy tanhoz, amit meg akarsz tanítani! Használd a saját módszereidet, vagy azokat, melyeket a tanmenet anyagai javasolnak!

- Olyan módszereket válassz, melyek ösztönzik a tanulók készenlétét, részvételét és a tanultak alkalmazását!
1. A *készenlét* azt jelenti, hogy a tanulók szellemileg és intellektuálisan felkészültek, éberek, odafigyelnek, és hajlandók részt venni a tanulás tapasztalatában. „A készenlét a szív és az elme állapota is egyben” (*Az evangélium tanítása*, 13. o.). Ez nem csupán egy trükk, amivel elkezdted a leckét, hanem tanulóid figyelmének folyamatos ébren tartása.
 2. A *részvétel* azt jelenti, hogy tanulóidat bevonod a tanulás folyamatába. Részvételük lehet fizikai, érzelmi és intellektuális ugyanúgy, mint lelki. Minél jobban bevonod a tanulókat a tanulás folyamatába, annál többet fognak megérteni, annál többre fognak emlékezni, és annál inkább alkalmazzák azokat.
 3. Az *alkalmazás* azt jelenti, hogy a tanulók elfogadják a nekik tanított eszméket, megértik, hogyan alkalmazhatják azokat életükben, majd törekednek arra, hogy azon alapelvek szerint éljenek.

Milyen a felépítése ennek a segédkönyvnek?

A szentírásblokkok forrásanyagai négy szakaszban találhatóak.

Bevezető anyag

A „Bevezetés” szakasz háttér anyaggal és más információval szolgál, hogy segítsen megérteni a szentírásblokkot annak történelmi és szentírásbeli körülményeivel együtt. Emellett a szentírás minden könyvéhez tartozik bevezető anyag. Ezek, együtt a tanulók tanulmányi kalauzában és az insztitút tanulók segédkönyvében lévő háttér információkkal, gazdagítják a szentírás tanulmányozásodat és megértésedet.

Arra is felhasználhatod a bevezető anyagot, hogy a következőkről gondoskodj:

- Motiváló kérdések, melyeket tanulóidnak teszel fel, hogy így készenlétüket elősegítsd.
- Háttér információ, olyan dolgok, melyekre a tanulóknak olvasás közben figyelniük kell, és egyéb, olvasás előtti segítségsek.
- Idézetek, melyeket kiraksz vagy felírsz a táblára, illetve jegyzetek, melyeket a tanulók leírnak a szentírásaikba.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

A szentírásblokkban sok fontos tant és alapelvet találhatsz. A „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” szakasz sok olyat felsorol ezek közül, amiket esetleg meg akarsz tanítani tanulóidnak. A következőkben néhány módszert sorolunk fel, amiket felhasználhatsz a tanítás során:

- Használd őket irányadó mértékként annak biztosítására, hogy helyes tant tanítsz!
- Használd őket segítségképpen, hogy eldöntsd, mit kell megtanítani a tanulóidnak!

- Írd fel őket a táblára, hogy megaddd a tanulóknak a figyelemmel kísérendő alapelveket, amint a szentírásblokkot tanulmányozzák!
- Szólítsd fel a tanulókat, hogy keressenek további szentírásutalásokat, melyek alátámasztják vagy megmagyarázzák a tant!

További források

A „További források” szakasz megadja az insztitút tanulók segédkönyvében lévő megfelelő lapszámokat, hogy segítsen nektek megtalálni a forrásra vonatkozó információt. A függelékben található anyagokra való utalásokat szintén tartalmazza.

Javaslatok a tanításhoz

A „Javaslatok a tanításhoz” szakasz tanítási ötleteket tartalmaz, melyeket számításba vehetsz, amikor eldöntöd, miként tanítsd az eseményeket, alapelveket és tanokat, melyeket kiválasztottál a szentírásblokkból. Nem követelmény ezeknek a tanítási javaslatoknak a felhasználása. Forrásként szolgálnak neked, amint a Szellem irányításával átgondolod tanulóid igényeit. Hasznos javaslatokat fogsz találni még a tanulók tanulmányi kalauzában is, melyeket az osztályban is lehet használni (lásd „Bevezető a tanárok számára a *Mormon könyve, Tanulók tanulmányi kalauza* c. könyvhöz” 3. o.).

A tanítási javaslatok címei a következő információkat foglalják magukban:

- **Központi megállapítás.** Minden javaslat bevezetéseként van egy vastagon szedett szakasz, ami megadja, mely szentírásblokkra és alapelvekre koncentrálni az adott tanítási javaslat. Ezek a központi megállapítások gyakran azokra az alapelvekre utalnak, melyek a „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” szakaszban találhatóak a szentírásblokkban.
- **Szentírás memoriter.** Azokat tanítási javaslatokat, melyekben található szentírás memoriter részek, az itt bemutatott ikonnal jelöltük. Howard W. Hunter elnök, aki akkor a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, ezt mondta: „Reméljük, egyik tanulótok sem hagyja el félelemmel, zavartan vagy megszegyenülve az osztálytermet azért, mert nem találták meg a szükséges segítséget, mivel nem ismerték eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálják a megfelelő szakaszt.” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, szerk. Clyde J. Williams [1997], 187. o.).

A „szentírás memoriter” egy módszer a tanulók tanítására, hogy miként találjanak meg szentírás verseket, értsék meg jelentésüket, és alkalmazzák azokat életükben. Száz szentírásrészlet – minden egyes szentírás kurzushoz huszonöt – került kiválasztásra, hogy különösen nagy hangsúlyt kapjanak a szemináriumon. Ezeket az utalásokat „szentírás memoriter” névvel illetjük a tanítási javaslatokban, ahol megtalálhatók. Segíts a tanulóidnak, hogy megjegyezzék a szentírás memoriter utalásait azáltal, hogy az órán ismétlited azokat, és ösztönözd őket, hogy maguk is tanulják meg azokat! Javaslatokért azzal kapcsolatban, hogy mi módon biztass a szentírás

memoriterek elsajátítására az óráidon, és a négy tanfolyam szentírás memoriterei utalásainak listájáért nézd meg a „Szentírás memoriter” és a „Szentírás memoriterek listája” címszó alatt felsoroltakat a függelékben (285–286. o.; lásd még *Az evangélium tanítása*, 34–35. o.)!

- **Heti ikon.** Ez az ikon tanítási javaslatokat ad, melyeket az otthon tanuló program tanárának javasolunk, vagy annak, aki segítséget akar hosszabb szentírásblokkok tanításához.
- **Időmegjelölés.** A cím után ott van a hozzávetőleges időmennyiség, ami annak a javaslatnak a megtanításához szükséges. Ez csak segítségképpen van ott a napi lecke megtervezéséhez, és nem annak jelzése, hogy mennyi időt vagy köteles eltölteni az adott javaslat megtanításával.

Egyéb segítség a tanításhoz

- **Mormon könyve videó (cikkszám: 53785 135).** Ez a videó csomag bemutatókat tartalmaz, hogy segítsen neked a Mormon könyve tanításában. A *Mormon könyve videó* bemutatókra vonatkozó tanítási javaslatok a *Mormon könyve videó kalauz*ban található (cikkszám: 34810 135). Azokat a szentírásblokkokat, melyekhez van videó bemutató, az itt található ikon jelzi, valamint egy megjegyzés a tanítási javaslatok szakasz elején.
- **Függelék.** Alkalmanként egy tanítási javaslat egy olyan ábrára, ugyanazon eseményeknek párhuzamos beszámolójára, vagy egy emlékeztetőre utal a függelékben, mely segít az adott javaslat megtanításában. Ezekre a dolgokra cím és lapszám szerint utalunk, hogy megkönnyítsük a dolgot.
- **Evangéliumi művészet képcsomag (cikkszám: 34730 135).** A csomagban lévő 160 színes kép szentírásbeli és egyháztörténeti történeteket örökít meg és evangéliumi alapelveket ábrázol. E segédkönyv tanítási javaslataiban a felhasznált képek mindegyike az Evangéliumi művészet képcsomagnál való. Ez a képcsomag szerte az egyházban rendelkezésre áll az egyházközségi és a gyülekezeti könyvtárakban. Megjegyzés: Ha 1999 előtt rendeltétek meg az Evangéliumi művészet képcsomagot, akkor a kiegészítésre (cikkszám 34740 135) is szükségetek lehet ahhoz, hogy mind a 160 kép meglegyen.
- **Hogyan olvassák a tanulók a Mormon könyvét?** Ösztönözd a tanulókat, hogy olvassák el a teljes Mormon könyvét! Spencer W. Kimball elnök egyszer ezt mondta: „Amikor az Istenséggel való kapcsolatom alkalmivá válik, amikor úgy tűnik, az isteni fül nem hall, és az isteni hang nem beszél, úgy találom, hogy messze, messze vagyok. Ha elmélyülök a szentírásokban, a távolság csökken, és a lelkeség visszatér.” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 135. o.).

Ösztönözd a tanulóidat, hogy kövessék a kijelölt részleteket a „Mormon könyve olvasási táblázatában”, a *Mormon könyve, Tanulók tanulmányi kalauz*ban! (Hozzáigazíthatod ezt a táblázatot az iskolai tanévhez.) Ez segíteni fog olvasásuk oly módon történő beosztásában, hogy összhangban legyenek az órai tevékenységekkel.

Azok a tanulók, akik előre akarnak olvasni, megtehetik, de bátorítsd őket, hogy nézzék át azt a szentírásblokkot, amit az osztály a hét folyamán tanulmányozni fog! Az olvasási táblázat használata azt a kihívást tárja eléd, hogy tartsd az időbeosztást az év folyamán, és így a teljes Mormon könyvét megtaníthatod.

- **Különleges szükségletű tanulók.** A „különleges szükséglet” általános kifejezés azon tanulók azonosítására, akiknek különleges körülményeik vannak. Magában foglalhatja azokat, akiknek olvasási vagy tanulási fogyatékoságaik, viselkedési zavarai és intellektuális fogyatékoságaik vannak. Azokat is magában foglalhatja, akik börtönben vannak, alternatív iskolákba járnak, toloszékhez-, ágyhoz kötöttek, gyengén hallók vagy látók, és így tovább.

Joseph Smith próféta mondta: „Mindazok az elmék és szellemek, akiket Isten valaha a világra küldött, képesek a tökéletesedésre” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 354. o.). Meg kell tenned minden ésszerű erőfeszítést annak érdekében, hogy minden tanuló tanulási igényeit kielégítsd. Talán nem lehetséges mindig, minden tanuló minden igényét kielégíteni. Felismerheted azonban tanulóid különleges igényeit és hozzáigazíthatod azokhoz az általános tantervi anyagokat, hogy minden tanuló gyarapodjon valamennyit, legalább a lecke egy részéből. A többi tanuló is kaphat lehetőséget, hogy segítsen a különleges szükségletekkel rendelkező tanulóknak. Az ilyen önzetlen szolgálat áldást jelent annak is, aki adja, és annak is, aki kapja.

Az általános tantervi anyagokon kívül más anyagok is rendelkezésre állnak, melyek a különleges szükségletekkel rendelkező tanulók tanítását segítik. A *Church Educational System Publications Catalog* (Az Egyházi Oktatási Szervezet kiadványainak katalógusa) tünteti fel ezeket. (Ezeket és az ide kapcsolódó anyagokat illetően lásd a „Különleges tananyag” címszót a tárgymutatóban!) Az EOSZ katalógus mellett a *Church Materials Catalog* (Egyházi anyagok katalógusa) is sok olyan dolgot felsorol, melyek segítenek a különleges szükségletekkel rendelkező tanulóknak. Az egyházi folyóiratok jó források cikkek, képek és ötletek gyűjtésére, melyek kapcsolódhatnak tanulóid különleges szükségleteihez. Az Evangéliumi művészet képcsomag egy másik forrását jelenti a képeknek, melyek segíthetnek neked a tanításban.

Bevezető a tanárok számára a *Mormon könyv*, *Tanulók tanulmányi kalauz* c. könyvhöz

A *Mormon könyv*, *Tanulók tanulmányi kalauz* segít a tanulóknak a Mormon könyve olvasásában, valamint abban, hogy elgondolkozzanak a tanításain és alkalmazzák azokat. Ez a könyv az otthon tanuló programhoz szükséges, de a legtöbb, naponta tanító tanár szintén hasznosnak fogja találni felkészülése és tanítása során.

Használata az otthon tanuló szemináriumi program során

A szeminárium heti öt napos (vagy ennek megfelelő) program az egész iskolai év folyamán. Mivel az otthon tanuló szemináriumi osztályok hetente csak egyszer találkoznak, az otthon tanulóknak a többi négy napon a tanulók tanulmányi kalauzát kell használni. Jóllehet minden tanulót arra biztatunk, hogy naponta olvassák a szentírásokat, az otthon tanulóknak értsék meg azt az elvárást, hogy a négy iskolai napon naponta 30–40 percet töltsenek el a tanulmányi kalauzban lévő tevékenységekkel és feladatokkal!

A tanulók ne írjanak a tanulmányi kalauzaikba! Az írásbeli feladatokhoz a következő lehetőségek egyikét válasszák:

- Minden tanuló kivehető lapú gyűrűs jegyzetfüzetbe írja az írásbeli munkákat, és hetente adják be a teleírt lapokat! Amikor visszaadod a munkákat, a tanulók újra visszatehetik a lapokat a jegyzetfüzetbe.
- Minden tanuló használjon két jegyzetfüzetet, és váltakozva használják azokat. Az első héten a tanulók dolgozzanak az egyik jegyzetfüzetbe, és adják be azokat neked, amikor az órát tartod. A következő héten a tanulók a másik jegyzetfüzetbe írnak, és majd az órán kicserélik azt az első jegyzetfüzettel, és így tovább.

Miután hetente összegyűjtöd a tanulók munkáit, olvasd el azokat, és írd megjegyzéseket a tanulóknak! Ez kitűnő módja annak, hogy megismerd minden tanulódat és eldöntsd, mennyire értik a tanultakat. Segíthetsz motiválni tanulóidat úgy, hogy a heti órák részeként megkérded őket, hogy osszanak meg néhány gondolatot abból, amit leírtak a jegyzetfüzetükbe.

A tanulók jegyzetfüzeteinek osztályzása

A tanulók tanulmányi kalauzában nincs feladatmegoldó-kulcs a tevékenységek ellenőrzésére. A válaszok némelyike megtalálható a szentírásokban, és nyilvánvaló kell, hogy legyen számodra, amint megismerkedsz az egyes tevékenységekkel. A többi

válasz a tanulók ötletein, tapasztalatain, véleményén és bizonyosságán alapul. Ilyen esetekben lehet, hogy nem csak egy helyes válasz van. A tanulókat a képességeikhez képest tett erőfeszítésük mértéke szerint értékeld és osztályozd! Miközben a megjegyzéseket írod, javíts ki minden félreértést vagy olyan választ, amelyek egyértelműen helytelenek, és dicsérd meg a tanulókat igyekezetükért!

Légy érzékeny a különleges szükségletekkel rendelkező tanulók iránt, és e szerint alkalmazd a tanulók tanulmányi kalauzát! Például, ha egy tanuló fogyatékos, és ez nehezé teszi számára az írást, akkor megengedheted, hogy magnóra vegye a munkáját, illetve az egyik barátja vagy családtagja leírja neki azt. Különleges szükségletek miatt változtathatsz az adott tanulmányi tevékenységek számán. Más tanulók esetleg jobban haladnak; őket pedig ösztönözheted arra, hogy a minimum követelményeken felül teljesítsenek.

Használata a naponkénti szemináriumi program során

A *Mormon könyv*, *Tanulók tanulmányi kalauzá*nak használata nem követelmény a tanulók számára a naponkénti szemináriumi programban, de minden tanulónak biztosítanod kell egy iskolai példányt (amelyek az osztályban maradnak). Így a tanulók fellapozhatják „A szentírások megértése” részt, hogy segítséget kapjanak a nehéz szavak és kifejezések megértése terén, valamint abban, hogy idézeteket és magyarázatokat találjanak.

Mialatt az órákra készülsz, nézd meg minden egyes szentírás-blokk bevezetését és a „Szentírások tanulmányozása” szakaszt, melyek segítenek eldönteni, mit és hogyan taníts. Például, néhány bevezető beszélgetésekhez alkalmas kérdéseket kínál, melyek segítenek a tanulók készenlétének megteremtésében. Alkalmanként a tanulók az óra folyamán elvégezhetnek a „Szentírások tanulmányozása” tevékenységek közül egyet, majd felolvashatják, amit leírtak – csoportokban vagy az egész osztály előtt. Még ha nem is követitek pontosan a tevékenységeket úgy, ahogyan a tanulmányi kalauz leírja azokat, adhatnak jó ötleteket, melyek átalakíthatóak osztálytermi használatra.

A MORMON KÖNYVE TANÍTÁSÁNAK IDŐBEOSZTÁSA

Mint a többi alapvető mű esetében, egy iskolai évben nincs elég idő arra, hogy a Mormon könyve minden egyes versét megbeszéljétek. Az a kihívás áll előtted, hogy időbeosztást készíts a tanításodhoz. Ha lassan haladsz és túl sok időt töltesz el 1 Nefi vagy 3 Nefi tanításával, akkor el fogod szalasztani Éther és Moróni üzeneteit. Ha túl gyorsan haladsz, tanulóid esetleg nem értik meg és nem értékelik majd a Mormon könyve jelentős részeit. Használd ezt az időbeosztási kalauzt, mely segít eldönteni, mennyi anyagot kell átvenni naponta és hetente, és hogy mely fejezeteket add ki olvasási feladatként a tanulóidnak.

Mivel világszerte sokféle szemináriumi program van, nem lehetséges úgy megszerkeszteni ezt a segédkönyvet, hogy minden helyzethez igazodjon. Ezt a 36 hetes időbeosztási útmutatót hozzáigazíthatod a programodhoz és tanulóid igényeihez.

A szemináriumot hetente öt napon tanítjuk, de csak négy napra van leckeanyag, hogy maradjon idő olyan megszakításokra, mint például iskolai tevékenységek és összejövetelek, különleges szemináriumi tevékenységek és előadások, szentírás memoriterek, tesztek és röpdolgozatok. Dönthetsz úgy, hogy egy napnál többet töltesz el egy szentírásblokk hatékonyabb megtanításával. Ennek a rugalmasságnak szándékaink szerint arra kell ösztönöznie, hogy a Szellem irányítását keresd, hogy eleget tehess tanulóid igényeinek.

Jézus Krisztus evangéliumának tanítása az egyház ifjúságának szent megbízást és örömteli feladatot jelent. Az Úr áldjon meg téged és tanulóidat, amint a Mormon könyvét tanulmányozzátok ebben az évben, mely egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról!

Időbeosztási kalauz egy 36 hetes iskolaévhez

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
1	1-2. nap: „Az üdvözülés tervének áttekintése” és „A Mormon könyve áttekintése” 3-4. nap: „A Mormon könyve címlapja” és „Bevezetés a Mormon könyvéhez”
2	1. nap: 1 Nefi 1 2. nap: 1 Nephi 2-3 3. nap: 1 Nefi 4 4. nap: 1 Nefi 5
3	1. nap: 1 Nefi 6-7 2. nap: 1 Nefi 8-9 3-4. nap: 1 Nefi 10-15
4	1. nap: 1 Nefi 16 2. nap: 1 Nefi 17-18 3. nap: 1 Nefi 19 4. nap: 1 Nefi 20-22
5	1-2. nap: 2 Nefi 1-2 3-4. nap: 2 Nefi 3-5
6	1. nap: 2 Nefi 6 2. nap: 2 Nefi 7-8 3-4. nap: 2 Nefi 9-10
7	1. nap: 2 Nefi 11 2-4. nap: 2 Nefi 12-24
8	1. nap: 2 Nefi 25 2. nap: 2 Nefi 26-27 3. nap: 2 Nefi 28 4. nap: 2 Nefi 29-30
9	1. nap: 2 Nefi 31 2. nap: 2 Nefi 32 3. nap: 2 Nefi 33 4. nap: Jákób 1
10	1. nap: Jákób 2 2. nap: Jákób 3-4 3. nap: Jákób 5 4. nap: Jákób 6-7

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
11	1. nap: Enosz 2. nap: Járom, Omni, Mormon szavai 3-4. nap: Móziás 1-3
12	1. nap: Móziás 4 2. nap: Móziás 5-6 Tage 3: Móziás 7-8 4. nap: Móziás 9-10
13	1. nap: Móziás 11-12 2-3. nap: Móziás 13-15 4. nap: Móziás 16-17
14	1. nap: Móziás 18 2. nap: Móziás 19-22 3. nap: Móziás 23-24 4. nap: Móziás 25-26
15	1. nap: Móziás 27 2. nap: Móziás 28-29 3. nap: Alma 1-2 4. nap: Alma 3-4
16	1-2. nap: Alma 5 3. nap: Alma 6-7 4. nap: Alma 8
17	1. nap: Alma 9-10 2. nap: Alma 11 3-4. nap: Alma 12-13
18	1-2. nap: Alma 14-16 3-4. nap: Alma 17-19
19	1. nap: Alma 17-19 (folytatás) 2. nap: Alma 20 3. nap: Alma 21-22 4. nap: Alma 23-26
20	1. nap: Alma 27-29 2. nap: Alma 30 3-4. nap: Alma 31-32

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
21	1-2. nap: Alma 33-34 3. nap: Alma 35-36 4. nap: Alma 37-38
22	1. nap: Alma 39 2. nap: Alma 40 3. nap: Alma 41 4. nap: Alma 42
23	1. nap: Alma 43-45 2. nap: Alma 46-49 3. nap: Alma 50-53 4. nap: Alma 54-58
24	1. nap: Alma 59-63 2. nap: Hélamán 1-2 3. nap: Hélamán 3-4 4. nap: Hélamán 5-6
25	1-2. nap: Hélamán 7-9 3. nap: Hélamán 10-11 4. nap: Hélamán 12
26	1. nap: Hélamán 13 2. nap: Hélamán 14 3. nap: Hélamán 15-16 4. nap: 3 Nefi 1-2
27	1. nap: 3 Nefi 3-4 2. nap: 3 Nefi 5-7 3. nap: 3 Nefi 8-10 4. nap: 3 Nefi 11
28	1. nap: 3 Nefi 12 2. nap: 3 Nefi 13 3. nap: 3 Nefi 14 4. nap: 3 Nefi 15

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
29	1. nap: 3 Nefi 16 2. nap: 3 Nefi 17 3. nap: 3 Nefi 18 4. nap: 3 Nefi 19-20
30	1. nap: 3 Nefi 21 2. nap: 3 Nefi 22-23 3. nap: 3 Nefi 24-25 4. nap: 3 Nefi 26
31	1-2. nap: 3 Nefi 27-30 3. nap: 4 Nefi 4. nap: Mormon 1-2
32	1. nap: Mormon 3-5 2. nap: Mormon 6-7 3. nap: Mormon 8 4. nap: Mormon 9
33	1-2. nap: Éther 1-2 3. nap: Éther 3 4. nap: Éther 4-6
34	1. nap: Éther 7-8 2. nap: Éther 9-11 3. nap: Éther 12 4. nap: Éther 13-15
35	1-2. nap: Moróni 1-6 3-4. nap: Moróni 7
36	1. nap: Moróni 8 2. nap: Moróni 9 3-4. nap: Moróni 10

AZ ÜDVÖZÜLÉS TERVÉNEK ÁTTEKINTÉSE

Bevezetés

1993-ban elder Boyd K. Packer, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta az Egyházi Oktatási Szervezet tanárainak, hogy minden iskolaév kezdetén tekintsek át tanulóikkal az üdvözülés tervét. A következő tanítási javaslatok gyakran utalnak elder Packer beszédére, mely „A boldogság nagyszerű terve” címet viselte. A beszéd részletei a függelékben is megtalálhatók, a többi segédanyag között. Nézd meg ezeket, amikor felkészülsz arra, hogy az üdvözülés tervéről taníts a tanulóidnak (lásd „A boldogság nagyszerű terve”, 287–290. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozd ezeket a bevezető anyagokat, és gondold át e rész alapelveit!

- Mennyei Atyánk egy megdicsőült, tökéletes, celesztialis Atya, akinek birtokában van az öröm teljessége (lásd Móziás 4:9; 3 Nefi 28:10).
- Mennyei Atyánkkal éltünk, mielőtt a földre jöttünk volna. Szellemgyermekei vagyunk, és Ő azt akarja, hogy Hozzá hasonlónak váljék ugyanabban az örömben legyen részünk, mint Neki (lásd Jeremiás 1:5; Zsidók 12:9).
- Feltámadt, megdicsőült testtel kell rendelkezünk, és addig kell fejlődünk, míg magunkévá nem tesszük az isteni mivolt tulajdonságait ahhoz, hogy hasonlónak váljunk Istehhez (lásd Alma 11:43–44; Jób 19:26; 3 Nefi 27:27; T&Sz 130:22).
- Halandó, földi életünknek az a célja, hogy segítsen nekünk szert tenni isteni tulajdonságokra. Lehetőséget ad nekünk arra, hogy fizikai testet kapjunk és megtanuljunk az isteni mivolt leckéit azáltal, hogy szabadon választhatunk Isten tanácsának vagy a Sátán csábításának követése között (lásd 1 Mózes 2:16–17; 2 Nefi 2:25–27; Alma 34:32–34).
- A föld teremtése és Ádám bukása létrehozta a halandósághoz szükséges feltételeket, beleértve ebbe a lelki és a fizikai halált, valamint egy olyan világot, melyben jelen van a fáradtságos munka, a fájdalom és a bánat (lásd 1 Mózes 2:17; 3:6–7; 2 Nefi 2:15–25).
- Jézus Krisztus kiengesztelése biztosítja a feltámadást, mely által mindenki kap majd egy halhatatlan fizikai testet (lásd Jób 19:25–27; Ezékiel 37:12–14; Alma 11:42–45; 42:23).
- A kiengesztelés emellett bűnbánat által a személyes bűneinktől is megtisztíthat minket, és lehetővé teszi számunkra azt, hogy örök életet nyerjünk és olyanná váljunk, mint Isten (lásd Ésaías 1:18; 2 Nefi 10:24–25; Móziás 3:19; Moróni 10:32–33).
- Jézus Krisztus minden sáfárságban küldött prófétákat, hogy Isten gyermekeinek a földön megtanítsák az Ő evangéliumát. Ezekben az utolsó napokban sor került Jézus Krisztus egyházának megalapítására, hogy mindenkihez eljusson a hívó

szó: jöjjön Krisztushoz és vegyen részt az Ő boldogságra vonatkozó tervében (lásd Ámós 3:7; Alma 12:32–34; T&Sz 1:1–14).

További források

- „A boldogság nagyszerű terve”, 287–290. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott téma tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet! Az üdvözülés tervére vonatkozó négy tanítási javaslat mind a négy szentírás-tanfolyam esetében ugyanaz lesz. Azt javasoljuk, hogy minden évben másikat taníts meg a tanulóidnak.

Az üdvözülés tervének áttekintése: 1. javaslat (90–120 perc)

Segíts a tanulóknak az üdvözülés tervének (a boldogság tervének) elképzelésében azzal, hogy a terem egyik falától a másikig kifeszítesz egy fonalat. A fonálra akassz egy gemkapcsot úgy, hogy könnyen csússzon a fonálon! Készíts két ugyanolyan figurát, az egyiket átlátszó műanyag lapból, a másikat pedig egy fehér lapból úgy, hogy ezeket össze lehessen fogni a gemkapoccsal!

Mondd el a tanulóknak, hogy a fonál életünk vonalát jelképezi, a fonál egyik vége a múltunkat, a másik pedig a jövőnket! Az átlátszó műanyaglapból készült figura a szellemi testünket jelképezi, a fehér papírból készült figura pedig a fizikai testünket. A gemkapcsot a fonálon mozgatva tedd rá a figurákat, amikor fejlődésünkről beszélsz, amint a halandóság előtti múltunkból a halandóság utáni jövőnk felé haladunk. Amikor a halálról beszélsz, az átlátszó műanyag lapból készült figurát válaszd el a fehér papírból készült figurától! Tegyél fel a következő részben felsoroltakhoz hasonló kérdéseket, amikor a boldogság tervéről tanítasz, és szükség szerint használd a függelékben található információkat! Általában jobb, ha engeded, hogy a tanulók fedezzék fel a válaszok legtöbbjét azáltal, hogy megnézik a javasolt szentírás-utalásokat.

Halandóság előtti élet

- Hol kezdődik és hol ér véget az élet vonala? (Lásd T&Sz 93:29; Ábrahám 3:18; „Szellemi teremtés”, 288. o.). Mondd el, hogy életünk vonala valójában túlmutat a terem falain, és mindkét irányban örökké folytatódik. Életünknek nem volt kezdete és nem lesz vége.
- Mit tudtok Mennyei Atyátookról és a földre történő születésük előtt Vele töltött életről? (lásd „Halandóság előtti lét”, 287. o.).
- Mit jelent Isten szellemgyermekének lenni? (lásd „Halandóság előtti lét”, 287. o.; „Szellemi teremtés”, 288. o.).

- Bár Mennyei Atyánkkal éltünk a halandóság előtti világban, és halhatatlanok voltunk, miért nem maradtunk ott? (lásd „Akarat”, „A nagy tanács és a mennyei háború”, 288. o.).
- Mit tudunk Mennyei Atyánk terve és a Lucifer ajánlotta változat közötti különbségekről? (lásd Mózes 4:1–4; „A nagy tanács és a mennyei háború”, 288. o.).
- Szerintetek miért értékeli az Úr oly nagyra a választás szabadságát (akarat), hogy még Lucifernek és követőinek is megengedte a lázadást és azt, hogy háborút indítsanak a mennyben? (lásd „Akarat”, 288. o.).

Haladó élet

- Miért engedte meg Isten a Sátánnak és követőinek azt, hogy a földre jöjjenek és kísértsenek minket, ha végül úgyis a külső sötétségre vettetnek? (lásd T&S 29:39).
- Miért volt szükségünk arra, hogy fizikai földre jöjjünk és fizikai testet nyerjünk? (lásd T&S 93:33–34; Mózes 1:39; „A nagy tanács és a mennyei háború”, „Fizikai teremtés” 288. o.).
- Milyen következményei voltak Ádám és Éva vétkének? Miért volt szükség Ádám és Éva bukására? (lásd 2 Nefi 2:19–25; „A bukás és a halandóság”, 288. o.).
- Miért került sor már a halandóság előtt egy Megváltó kiválasztására? Milyen következménye volna annak, ha nem lenne Megváltó? (lásd 2 Nefi 9:7–10; „A nagy tanács és a mennyei háború”, 288. o.; „A kiengesztelés”, 289. o.).
- Miért volt szükséges, hogy Jehova (Jézus Krisztus) a földre jöjjön és haladó testet öltson magára? (lásd „A kiengesztelés”, 289. o.).
- A mai világban nagyon sok kísértéssel nézünk szembe. Mit tehetünk az Úrral együtt azért, hogy változtassunk a természetünkön és ellenálljunk a gonosznak? (lásd 1 Nefi 2:16; Móziás 3:19; 4:1–3; 5:1–2; Éther 12:27).

Halandóság utáni élet

- Mi a különbség a fizikai és a lelki halál között? Hogyan mentenek meg minket ezektől? Nekünk mi a dolgunk a lelki halál legyőzése terén? (lásd 2 Nefi 9:6–23; Alma 40:11–14; T&S 29:40–44; „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, „A kiengesztelés”, 289. o.; „A szellemvilág”, 290. o.).
- Hova megyünk, amikor meghalunk? Ismereteink szerint milyen fontos munkák folynak a szellemvilágban? (lásd Alma 40:11–14; T&S 138:11–37; „A szellemvilág”, 290. o.).
- Ki a nagy Bíró? Mikor leszünk megítélve? Van egynél több ítélet is? (lásd „Ítélet”, 290. o.).
- Mi lesz megítélve velünk kapcsolatban? Milyen norma szerint leszünk megítélve? (lásd Móziás 2:36–41; Alma 41:3–7; T&S 82:3; „Ítélet”, 290. o.).

- Milyen lehetőségek állnak azok előtt, akik ebben az életben nem hallják az evangéliumot? (lásd T&S 138:1–37; „Ítélet”, 290. o.).
- Milyenek leszünk, amikor feltámadunk? (lásd Alma 11:42–45; „Ítélet”, „Feltámadás”, 290. o.).
- Mi a végső rendeltetésünk, és mivé lehetünk akkor, ha követjük „a boldogság nagyszerű tervét”? (lásd T&S 76:50–70).
- Miért nem ruházhatta ránk Mennyei Atyánk az isteni mivoltot anélkül, hogy részünk lenne a halandóság e tapasztalatában? (lásd Alma 34:32–34).

Egy ideig fenn hagyhatod a fonalat, és szükség szerint utalhatsz arra, hogy segíts a tanulóknak annak meglátásában, ahogyan ezek az igazságok a tervbe illeszkednek.

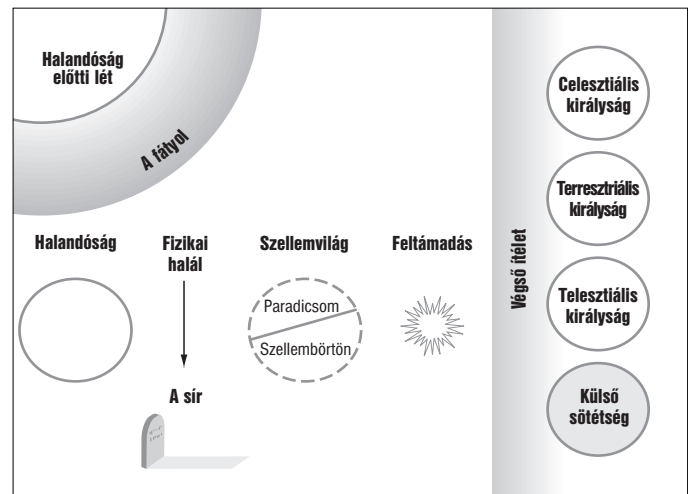
Kérdezd meg a tanulókat, hogyan segít nekik a terv ismerete annak megértésében, hogy miért parancsol meg bizonyos dolgokat az Úr, és miért tilt meg másokat! Válassz ki egy olyan parancsolatot, mellyel megítélésed szerint küszködnek nálatok a fiatalok (lehet ez az őszinteség, az erkölcsi tisztaság, vagy a szombat betartása), és kérdezd meg a tanulóktól, hogyan nyer értelmet ennek a parancsolatnak a betartása akkor, ha megértjük a boldogság tervét!

Oszd meg bizonyosod a terv szépségéről és annak fontosságáról, hogy emlékezzünk rá, miért vagyunk itt, és mit tett értünk az Úr, amivel segít nekünk visszatérni Hozzá!

Az üdvözülés tervének áttekintése: 2. javaslat (90–100 perc)

Felhasználható az alábbihoz hasonló ábra az üdvözülés tervének tanításánál. Ez a módszer jó a terv vizuális tanítására, de nem tanítja meg olyan jól az időrendi sorrendet, mint az 1. javaslat.

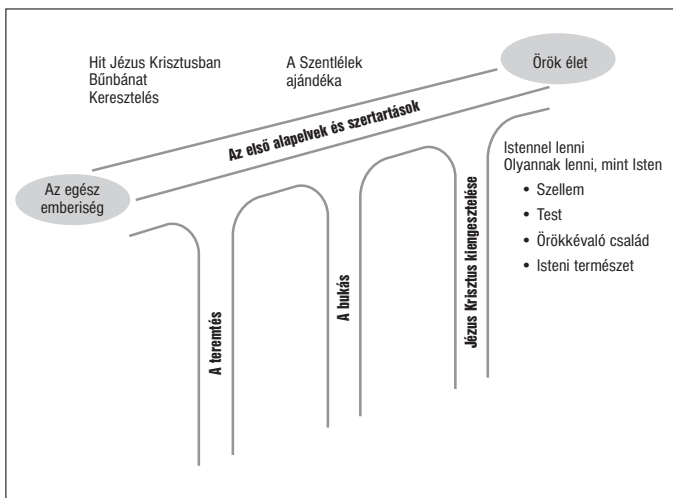
Amikor az ábrát felrajzolod a táblára (vagy kiosztott emlékeztetőt is használhatsz), tegyél fel az 1. javaslatban felsoroltakhoz hasonló kérdéseket, és beszéljétek meg az üdvözülés tervének összetevőit! Rajzolj nyilatkat, melyek fejlődésünket jelzik létünk állomásain keresztül, a terv értelmében! Ahol lehet, engedd, hogy a tanulók fedezzék fel a kérdésekre adott válaszokat azáltal, hogy megnézik a javasolt szentírás-utalásokat! Az osztályteremben ki is teheted az ábrát, hogy az év során utalhass arra.

Az üdvözülés tervének áttekintése: 3. javaslat

(60–70 perc)

Az üdvözülés tervének egyszerű, de hatékony módja a híd illusztrációjának használata. Ez kihangsúlyozza a halandóság fontosságát. A táblára vagy egy plakátra rajzolj le az itt látható ábrát! Először hagyd el a megnevezéseket, és akkor írd be azokat, amikor a szentírások közös tanulmányozása során a tanulód felfedezi a terv összetevőit!

Mutasd meg a tanulónak a hidat és kérdezd meg: Milyen célt szolgál a híd, amire az út nem képes? (Segít, hogy átkeljen egy szurdokon vagy szakadékon.) Olvasd el a tanulóiddal Ábrahám 3:22-es versét, és segíts nekik megérteni, hogy hol voltunk, mielőtt a földre jöttünk volna! Ezt követően olvassátok el Mózes 1:39-es versét, és segíts nekik megérteni, mit igyekeznek véghezvinni Mennyei Atyánk, vagyis hova akar elvinni minket! (A *halhatatlanság* azt jelenti, hogy feltámadt lényként örökké élünk; az *örök élet* pedig azt jelenti, hogy Istennel vagyunk és olyanok vagyunk, mint Ő; lásd „Halandóság előtti lét”, 287. o.; „Szellemi teremtés”, „Akarat”, 288. o.). Írd fel a táblára a híd alacsonyabban fekvő végéhez azt, hogy *az egész emberiség*, a másik végéhez pedig azt, hogy *örök élet*, annak meghatározásával együtt!

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért biztattak minket a halandóság előtti világ elhagyására és arra, hogy ide jöjjünk erre a földre?

- Milyen „szakadék” vagy „szurdok” (milyen különbségek) léteztek Mennyei Atyánk és miközöttünk, amikor szellemgyermekként Vele éltünk?

Segíts a tanulónak annak felfedezésében, hogy bár Mennyei Atyánkkal éltünk és az Ő gyermekei voltunk, sok tekintetben még nem voltunk olyanok, mint Ő (lásd 3 Nefi 12:48; T&S 76:70; 88:41; 130:22; „Halandóság előtti lét”, 287. o.)!

Mondd el a tanulónak, hogy a hidat támasztó oszlopok azt jelképezik, mit tett Mennyei Atyánk azért, hogy segítsen nekünk Hozzá hasonlónak válni, az oszlopok tetején lévő áthidaló elem pedig azt jelképezi, amit nekünk kell megtenni! Olvasd el a tanulóiddal Ábrahám 3:24–27-es verseit, hogy megtudják, mit tett értünk Mennyei Atyánk, majd beszéljétek meg, hogy erre miért volt szükség (lásd „Akarat”, „A nagy tanács és a mennyei háború”, „Fizikai teremtés”, 288. o.)! Az első oszlopra írd rá: *A teremtés*.

Kérdezd meg a tanulókat:

- Szerintetek mit jelképez a második oszlop?
- Milyen szerepet játszott Ádám és Éva a föld fizikai teremtése után abban, hogy előkészítsék számunkra az utat, és hasonlóbbakká válhassunk Mennyei Atyánkhoz? (lásd 2 Nefi 2:22–25; „A bukás és a halandóság”, 288. o.)

Írd a második oszlopra: *a bukás*, majd röviden beszéljétek meg, hogyan hozta el a bukás a világba az ellentéteket, a bűnt és a halált!

Kérdezd meg a tanulókat: Mi történne velünk fizikailag és lelkileg akkor, ha minden bukott állapotban maradna? Olvassátok el 2 Nefi 9:6–10-es verseit, és beszéljétek meg, mit tett Isten, amivel segít nekünk a bukás hatásainak legyőzésében (lásd „A kiengesztelés”, 289. o.)! Kérdezd meg, mit jelképez a harmadik oszlop, majd nevezd meg: *Jézus Krisztus kiengesztelése*. Kérdezd meg:

- Miért ígérheti Jézus Krisztus azt, hogy megvált minket a bűneinktől?
- Milyen feltételek alapján kaphatunk bocsánatot a bűneinkre és teljesíthetjük be életünkben a megváltás tervét? (lásd Alma 42:9–15).

Olvassd el a tanulókkal Hélamán 14:15–17-es verseit, és kérdezd meg: A kiengesztelés milyen áldásait kapta meg az egész emberiség attól függetlenül, hogy milyen életet élnek? (A feltámadást és azt, hogy visszakerülünk Isten színe elé, ahol megítéltünk.) Más áldások is vannak, melyeket csak azok kapnak meg, akik őszintén törekednek azokra, és az Ő evangéliuma szerint élnek. Olvasd el a tanulókkal a Hittételek 1:3–4-et, és sorold fel az első olyan dolgokat, melyeket Isten megkövetel tőlünk azért, hogy megbocsáttassanak a bűneink és tőkéletesedjünk (lásd még „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, 289. o.)!

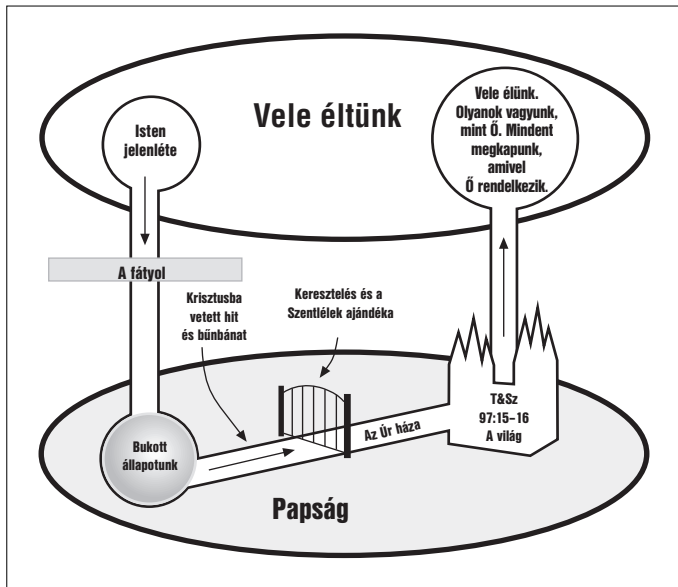
Fejzd be a híd feliratait az ábrán, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy az üdvözülés tervének megértése miként segít nekik annak megértésében, hogy miért kapunk parancsot bizonyos dolgok megtételére, illetve miért van megtiltva más dolgok megtétele. Válassz ki olyan parancsolatokat, melyekkel nálatok néhány fiatal esetleg küszködik, és beszéljétek meg, mit tanít a terv, miért adta nekünk Isten ezeket a parancsolatokat!

Olvasd fel a tanulóidnak elder Boyd K. Packer megállapítását az „Ítélet” (290. o.) címszó alatt, és oszd meg bizonyosságod „a boldogság nagyszerű tervéről”, melyet Mennyei Atyánk készített az Ő gyermekei számára!

Az üdvözülés tervének áttekintése: 4. javaslat (40–45 perc)

Készítsd el a következő ábrát emlékeztetőül minden tanulónak, vagy másold át egy írásvetítő fóliára! Ismételjétek át a tanulókkal, hogy egykor Isten jelenlétében éltünk (lásd „Halandóság előtti lét”, 287. o.), és beszéljétek meg, milyen körülmények vezettek bukott állapotunkhoz (lásd „A bukás és a halandóság”, 288. o.)!

Kérdezd meg a tanulókat:

- Hova vezet a szoros és keskeny ösvény?
- Mit adott nekünk Mennyei Atyánk, hogy segítsen nekünk hithűen az ösvényen maradni?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Orson F. Whitney-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, hogy segítsen nekik megérteni bukott állapotunk komoly voltát, és az egyetlen módot, melyen kiszabadulhatunk abból:

„Amikor Ádám elbukott, az olyan volt, mintha az egész emberi faj olyan gödörbe esett volna, melyből saját erejéből képtelen kimászni, bármit tesz is; mivel nem volt eszköze, amit felhasználva fel- és kimászhatott volna, és még azt sem tudta, hogyan kell kimászni. Odajön azonban a gödör széléhez egy Barát, akinek minden bölcsesség és hatalom a birtokában van ... és felajánlja, hogy kimentí őket boldogtalan helyzetükből. Saját életét alakítja létrává; leereszti a gödörbe, és azt mondja: »Most mászatok!« Akik másznak, azok kijutnak a gödörből. Akik nem hajlandók mászni, azok a gödörben maradnak – és ki mást okolhatnak, mint magukat?» (Conference Report, 1927. október, 149. o.)

Kérd meg a tanulókat, hogy egyénileg vagy csoportosan tanulmányozzák a következő kérdéseket, melyek segítenek nekik felfedezni, hogy miképpen ad módot Jézus Krisztus kiengesztelése valamint az evangélium alapelvei és szertartásai arra, hogy felülkerekedjünk bukott állapotunkon!

- Milyen út vezet ki minket bukott állapotunkból? Mik az első lépések, melyeket meg kell tennünk, hogy erre az útra lépjünk? (lásd 2 Nefi 31:17–19; „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, 289. o.).
- Hányféleképpen segít nekünk a Szentlélek ajándéka abban, hogy felülkerekedjünk bukott állapotunkon, és előre haladjunk az ösvényen? (lásd János 14:26; 15:26; 16:13; 3 Nefi 27:20; T&S 45:56–57).
- Ki biztosította és mutatta meg nekünk ezt az ösvényt? Mit kell tennünk azért, hogy elinduljunk rajta? (lásd 2 Nefi 31:19–21; „A kiengesztelés”, 289. o.).
- Milyen szertartásokat és szövetségeket adott nekünk Mennyei Atyánk a keresztelés szövetségén kívül, hogy segítsen nekünk bukott állapotunk fölé emelkedni? (lásd T&S 84:33–40; 131:1–4).
- Milyenek leszünk, amikor visszatérünk, hogy Mennyei Atyánkkal éljünk, ha hithűek voltunk szent szövetségeink megkötésében és betartásában? (lásd 1 János 3:1–4; Moróni 7:48).
- Hogyan segít nekünk az üdvözülés tervének ismerete annak megértésében, hogy miért kaptunk parancsolatot az imádkozásra? a keresztelésre? az őszinteségre? az erkölcsi tisztaságra?
- Hogyan segít nekünk az üdvözülés tervének ismerete annak megértésében, hogy miért kaptunk parancsolatot arra, hogy tartózkodjunk a testünknek káros anyagoktól? a tizedfizetésre? arra, hogy missziót szolgáljunk? hogy elmenjünk a templomba?

Miután a tanulók végeztek a feladattal, kérd meg őket, hogy mondják el az osztálynak, amit tanultak! Tedd bizonyosággod mindarról, amit az üdvözülés terve jelent neked! Biztasd a tanulókat, hogy gyakran gondolkozzanak el az üdvözülés tervén, és határozzák meg, hogyan segíthet nekik annak megértése abban, hogy a mindennapi életükben az evangélium szerint éljenek! Fejezd be azzal, hogy felolvasod a következő megállapítást Hugh B. Brown elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Az egyház vezetői a kezdetektől fogva tanították az Úr, Jézus Krisztusba vetett hitet, és mi Megmentőnként és Megváltónkként tekintünk rá. A mi kötelességünk az, hogy megtanítsuk ezt a gyermekeinknek . . . és mivel ők Isten gyermekei, [kötelességünk] megtanítani nekik azt, hogy hűek maradjanak a bennük lévő királyi szellemhez” (Conference Report, 1966. szeptember – október, 104. o.).

Bevezetés

Az Egyházi Oktatási Szervezet tanáraihoz intézett egyik beszédeben azt mondta elder Boyd K. Packer, a Tizenkettek Kvórumának tagja:

„Nagy értékkel bír az, ha rövid, de nagyon figyelmesen összeállított áttekintést adtok a tanfolyam egészéről annak kezdetén.

Ez a néhány bevezető szakasz, legyen bár rövid a befektetett idő többi részhez hasonlítva, lehetővé teszi a tanulóknak, hogy később mindig meg tudják határozni, hogy hol járnak. Van egyfajta elképzelésük. Sokkal több minden marad meg bennük, ha tudják, hogy állnak össze a részek, és fényesebben ragyog a tanítás fénye. Az előzetes áttekintés keret ad, és nagyon megéri a bele fektetett időt és munkát” (*The Great Plan of Happiness* [vallási oktatókhoz intézett beszéd a Tanok és szövetségek/ Egyháztörténet előadássorozaton, Brigham Young University, 1993. augusztus 10], 2. o.; vagy *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 113. o.).

Szakíts időt egy bevezetés és áttekintés összeállítására és tanítására a Mormon könyvét illetően! Ez segíteni fog tanulóidnak a Mormon könyve fontosságának a megértésében és abban, hogy várakozással tekintsenek az iskolaév alatt elolvasandó és megtanulandó anyagokra. A bevezetés és áttekintés veled és tanulóiddal is jobban megérteti majd Jézus Krisztus isteni küldetését.

Mi is a Mormon könyve?

A Mormon könyve olyan népcsoportok feljegyzése, akiket az Úr vezetett el az Amerikai kontinensre, a nekik megígért földre. Az első csoport, a járediták, Babel tornyának idején hagyták el az óvilágot, hogy elkerüljék nyelvük összezavarását. Történetük Éther könyvében található. A második csoport Léhi atyával jött ki Jeruzsálemből, Sédékiás (Cidkijjá) király uralkodása alatt. A Mormon könyve legnagyobb része a nefiták és a lámániták feljegyzése, melyek Léhi családjából származó, egymással versengő nemzetek. A harmadik csoport, melyre időnként mulekitákként utalunk, néhány évvel Léhi előtt érkezett meg a megígért földre, Sédékiás egy fiával, akinek Mulek volt a neve. Később a nefitákhoz csatlakoztak. A Mormon könyve e népek küszködéseit jeleníti meg, és bizonyosságot tesz Jézus Krisztus, valamint az Ő evangéliuma szerepéről fizikai jólétük és lelki megmentésük terén.

A Mormon könyve olyan sugalmazott hang a múltból, mely ma létfontosságú üzeneteket tartalmaz számunkra. Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „A Mormon könyve nem csak igazságot tanít nekünk, bár ezt kétségtelenül megteszi. A Mormon könyve nem csak bizonyosságot tesz Krisztusról, bár ezt is kétségtelenül megteszi. De rendelkezik még valamivel. Olyan hatalom van a könyvben, mely abban a pillanatban elkezd az életedbe áramlani, amint hozzálátsz a könyv komoly tanulmányozásához.

Nagyobb erőre lelsz majd a kísértésekkel szembeni ellenállás terén. Nagyobb erőre lelsz majd a megtévesztések elkerülése terén. Erőt kapsz arra, hogy a szűk és keskeny ösvényen maradj. A szentírásokat 'az élet szavai'-nak is hívjuk (T&Sz 84:85), és sehol máshol nem igazabb ez, mint a Mormon könyvében. Amikor elkezded éhezni és szomjúhozni ezeket a szavakat, akkor nagyobb és nagyobb bőségben lelsz rá az életre” (Conference Report, 1986. október, 6. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 7. o.).

Miért tanulmányozzuk a Mormon könyvét?

Elder Boyd K. Packer azt tanította:

„A Mormon könyve . . . az Ó- és az Újszövetséget is helyben hagyja. A megmentés több olyan tanát is kinyilatkoztatja, mely azokból elveszett.

Oldalain magyarázatot találunk az igazságra és az irgalomra, a bukásra és a kiengesztelésre, a fizikai halálra és a lelki halálra. Megismerkedünk az emberek és a népcsoportok gyengeségeivel és betetőző jóságával.

Tanít minket a személyes kinyilatkoztatás halk, szelíd hangjáról.

Olvasunk arról, hogy az Úr megjelent a többi juhainak. És azt az ígéretet kapjuk, hogy ő »a Szentlélek ereje által ki fogja nektek nyilvánítani e [szent könyv] felől az igazságot« (Moróni 10:4)” (Conference Report, 1990. március – április, 50. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 38. o.).

Az ősi és a mai próféták is kihangsúlyozták a szentírások értékét, amikor arról van szó, hogy segítséget kapjunk Isten megismeréséhez. Jézus azt mondta: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (János 17:3). Pál apostol a szentírások érté-
kéről tanította Timóteust:

- Azért vannak, hogy bölccsé tegyenek „az idvességre” (2 Timóteus 3:15).
- „Istentől ihletett”-ek (16. v.).
- Hasznosak „a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre” (16. v.)
- Segítenek az igazlelkűeknek tökéletessé válni és „minden jó cselekedetre” felkészülni (17. v.)

Mormon próféta azt írta:

„Bizony azt is láthatjuk, hogy mindenki rábízhatja magát Isten ígéjének erejére, mert az ördögnek minden ravaszságát, törvényt és mesterkedését megsemmisíti, és Krisztus követőjét átvzeti az egyenes és keskeny úton, a gonoszokat elnyelő kárhozát örök mélysége felett.

És lelküket, halhatatlan lelküket [Isten jobbához] a mennyországba vezérli” (Hélamán 3:29–30).

A szentírások segítenek nekünk abban, hogy „megsemmisít[sük]” az ördög hazugságait és kísértéseit, és olyan utat kövessünk, mely a celesztialis királyságba „vezérel” (visz) majd minket.

A következő tanok – melyek mindegyikét a Mormon könyvből tanuljuk meg – megmutatják, miért nem csak jelentőségteljes, hanem elengedhetetlen is az, hogy figyelmesen tanulmányozzuk ezt a könyvet:

- A Mormon könyvét Isten őrizte meg, hogy tanúbizonyságot tegyen Jézus Krisztusról.
- Az angyaloknak küldetése az, hogy segítsék Istent gyermekei megváltásában.
- Isten eleget tesz majd a szétszórt Izrael összegyűjtésére vonatkozó ígéréteinek, és hatalommal teszi meg ezt.
- Mindenkinél lelkileg Istentől kell születnie ahhoz, hogy meg legyen mentve.
- Az Úr irgalmas kezet nyújt ki azok felé, akik megtérnek.
- A tökéletességhez vezető egyetlen út az, ha Krisztushoz jövünk.
- Az Úr ad majd egy megígért földet a hithű gyermekeinek.
- A természetes ember ellensége Istennek.
- Az ördög a végén nem támogatja majd a gyermekeit.

Gondolkozzatok el ezen a kihíváson, melyet Gordon B. Hinckley állított elétek:

„Szeretnék arra biztatni minden férfit és nőt, . . . minden fiút és lányt, aki elég idős az olvasáshoz, hogy olvassa el idén újra a Mormon könyvét. Azért íródott, hogy zsidót és nemzsidót is meggyőzzön arról, hogy Jézus a Krisztus. Nincs fontosabb teendőnk annál, mint hogy saját életünkben megdönthetetlen meggyőződést erősítsünk meg arról, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten élő Fia. Ez a célja e figyelemreméltó és csodálatos könyv napvilágra kerülésének! Hadd javasoljam nektek azt, hogy olvassátok el újra, fogjatok kézbe egy ceruzát – pirosat, ha van – és mindig írjatok a vers mellé egy kis pipát, ha Jézus Krisztusra utal a könyv! Nagyon is valóságos meggyőződést kaptok majd ennek megtétele során arról, hogy ez valóban egy másik tanúbizonyság az Úr Jézus Krisztusról” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 44. o.).

Milyen a Mormon könyve elrendezése?

A Mormon könyve könyvek gyűjteménye. Lapjainak nagy része egy olyan kivonatolást tartalmaz, melyet Mormon keze írt. Mormon egy olyan próféta és vezető volt, aki kivonatolta a nefeit szent feljegyzéseit, és róla kapta nevét a Mormon könyve. Összesen tizenöt könyv található a Mormon könyvében. A függelékben található „A Mormon könyvének fő forrásai” táblázat (279. o.) segíthet megérteni a Mormon könyve elrendezését. (Lásd még „Mormon könyvének rövid magyarázata” a Mormon könyve bevezetésében).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Mormon könyve azért őriztetett meg napjainkra, hogy hatalmat adjon nekünk a kísértésekkel szemben, utat mutasson a mindennapi életünk során, és segítsen nekünk Jézus Krisztushoz jönni.

Javaslatok a tanításhoz

Használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 1: „Napjainkra” részt, bevezetésként a Mormon könyvéhez (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

A Mormon könyve áttekintése. A Mormon könyve azért őriztetett meg napjainkra, hogy hatalmat adjon nekünk a kísértésekkel szemben, utat mutasson a mindennapi életünk során, és segítsen nekünk Jézus Krisztushoz jönni.

(30–35 perc)

Rakj egy Mormon könyvét egy dobozba, és csomagold be! Tedd ki a dobozt egy asztalra az osztály elé, és mondd meg a tanulóknak, hogy ez egy értékes ajándék! Kérdezd meg:

- Milyen nagyon értékes ajándékokat kaptatok eddig?
- Mi teszi értékessé az ajándékot?
- Milyen érzéseket kelt bennetek az, amikor olyan ajándékot adtok, mely értékes számotokra, és az is értékeli, aki kapja? És ha nem értékeli?

Kérj meg egy tanulót, hogy bontsa ki az ajándékot, és nézzen bele anélkül, hogy a többiek láthatnák! Kérdezd meg a tanulót, hogy értékes-e a bent lévő ajándék? Vedd ki a Mormon könyvét a doboztól, és mutasd meg az osztálynak! Kérdezd meg:

- Ki adta nekünk ezt az ajándékot?
- Mi teszi értékessé ezt az ajándékot?
- Mi lehet az oka annak, ha valaki nem hajlandó elfogadni ezt az ajándékot?

Kérd meg a tanulókat, hogy csatlakozzanak hozzád, amint kibontod ezt az Úrtól kapott ajándékot, és fedezzétek fel annak értékét!

Mutasd meg a tanulóknak a 279. oldalon lévő táblázatot! (Használhatsz írásvetítőt, készíthetsz emlékeztetőket, vagy használhatod a tanulók tanulmányi kalauzában „A Mormon könyve bevezető oldalai” címszó alatti változatot.) Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a Mormon könyvüket a tartalomjegyzéknél, és a táblázat segítségével jelöljék meg forrás szerint a könyveket!

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg kedvenc történeteiket vagy tanításait a Mormon könyvből, és mondják meg, hogy miért szeretik azokat!

Mondd el a tanulóknak, hogy ebben az évben valóságos embe-
rekről tanulnak majd, akiknek valós kihívásai és gondjaik voltak! Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék figyelembe a következő kérdéseket:

- Megkértek már valaha egy olyan dolog elvégzésére, mely lehetetlennek tűnt? (Ebben az évben olvasnak majd arról, ahogyan Járed fivére világosságról gondoskodott a bárkáknak, melyek átvitték népét az óceánon a megígért földre.)
- Előfordult már, hogy igazságtalanul bántak veled a testvéreid? (Majd megtudják, hogyan küszködött Nefi ezzel a problémával, és hogyan segítette őt ennek során az Úr.)
- Előfordult már, hogy zsarnokoskodókkal szembesültél? (Meg fogják látni, hogyan bízott Alma és népe az Úrban, bár az amuloniták tisztességtelenül bántak velük és azzal fenyegetőztek, hogy megölik őket.)
- Éri ma arra vonatkozó kísértés az embereket, hogy megszegjék az erkölcsi tisztaság törvényét? (Megtudják, hogyan kellett megtapasztalnia Koriántonnak, Alma fiának, bűnei komoly következményeit.)

Mondd el a tanulóknak, hogy a Mormon könyvében a szentek sok olyan problémával szembesültek, mint mi! Emlékeztessd őket, hogy bár a Mormon könyve a múltból érkező hangon szól, nagyon értékesek ma a tanai, a történelme és a történetei. A Mormon könyve napjainkra íródott, hogy a mi javunkra váljon. Kérj meg tanulókat, hogy olvassák fel a következő verseket és az azokhoz tartozó kérdéseket:

- Hélamán 5:12. Mit tanít a Mormon könyve Sátán legyőzéséről és arról, hogy hatalmunk legyen a kísértés felett?
- 2 Nefi 32:3. Mit tanít a Mormon könyve arról, ahogyan irányítást kaphatunk a mindennapi életünkben?

- Moróni 10:32–33. Mit tanít a Mormon könyve arról, hogy Jézus Krisztushoz jöjjünk?
- Milyen bizonyítékokkal szolgálnak ezek a tanítások arról, hogy a Mormon könyve napjainkra lett összeállítva és megőrizve?

Mondd el a tanulóknak, hogy a dobozban lévő ajándékokhoz hasonlóan a Mormon könyvét csak akkor fedezhetjük fel, ha kinyitjuk, figyelmesen megvizsgáljuk és megbecsüljük azt! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Mily szomorú visszagondolni arra, hogy az Úr – a kezdetektől ismervén a véget – előre megmondta, hogy miután kiadják és a világ elé kerül a Mormon könyve, sokan azok közül, akik szövetségre léptek vele a keresztes vízében, annyira semmibe veszik a Mormon könyvét, hogy nem szívlelik meg a tanításait. Nemtörődömségük és hitük hiánya folytán az Úr vissza kell, hogy tartsa a hithűeknek félretett nagyszerű áldásokat” (*Answers to Gospel Questions*, szerk. Joseph Fielding Smith Jr., 5 kötet, [1957–66], 4:141).

Kérdezd meg: Milyen kapcsolatban áll az, ahogyan az emberek hozzáállnak a Mormon könyvéhez, és az, amilyen mértékben képesek megérteni a tanításait? Biztasd a tanulókat, hogy őszinte erőfeszítéseket téve és imádságos lélekkel közelítsék meg tanulmányaikat a Mormon könyvét illetően!

A MORMON KÖNYVE CÍMLAPJA

Bevezetés

Joseph Smith próféta szerint „a Mormon könyve címlapja szó szerinti fordítás a legutolsó lemezről, a lefordított feljegyzést tartalmazó lemezek gyűjteményének vagy könyvének bal oldaláról. Az egésznek a nyelve az általános héber írásmódot követi, melyből adódóan az említett címlap semmiképpen nem új keletű. Nem én írtam, és nem olyan ember, aki ebben a nemzedékben élt vagy él” (*History of the Church*, 1:71).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásblokkot, és gondold át e rész alapelveit!

- A Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról. Azért íródott, hogy megmutassa, mily egyszerű dolgokat tesz az Úr a gyermekeiért; hogy elmagyarázza az Úr szövegeit; és hogy minden embert meggyőzzön arról, hogy Jézus a Krisztus (lásd a Mormon könyve címlapját; lásd még 2 Nefi 26:12).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 1. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

A Mormon könyve címlapja. A Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról. (20–25 perc)

Hozz az órára három vagy négy olyan könyvet, melyben van bevezetés vagy előszó, hogy segíts a tanulóknak a Mormon könyve címlapjának megértésében! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mi az egyes könyvek célja! Ezt követően olvasd fel az előszónak azt a részét, mely elmagyarázza a könyv célját! Jó példa erre a *The Miracle of Forgiveness (A megbocsátás csodája)*, melyet elder Spencer W. Kimball írt, aki akkor a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja. Az előszóban azt mondja elder Kimball:

„Ez a könyv nem azért jelent meg, hogy szórakoztasson, hanem inkább azzal a komoly céllal, hogy szentírásokat, élményeket és intéseket sorakoztasson fel, annak reményében, hogy ezt olvasva sokan hajlanak majd arra, hogy megbánják a bűneiket és a tapintatlanságaikat, és elhatározzák életük megtisztítását és tökéletesítését” ([1969], ix. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a Mormon könyve címlapjához, és keressék ki a Mormon könyvének céljait! Írd fel a táblára, amit találnak! Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„A Mormon könyvének – amint azt a címlapja feljegyzí – az a fő küldetése, hogy »meggyőzze a zsidókat és a nemzsidókat arról, hogy Jézus a Krisztus, az örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát«.

Az igazság őszinte keresője bizonyosságot nyerhet arról, hogy Jézus a Krisztus, amint imádságos lélekkel elgondolkozik a Mormon könyve inspirált szavain.

A Mormon könyvében a verseknek több mint a fele utal Urunkra. Krisztus nevének egyes formái többször szerepelnek a Mormon könyvében, mint akár az Újszövetségben, ha a versszakok arányában vett előfordulást nézzük.

A Mormon könyvében száznál több különböző nevet kap Krisztus. Ezek a nevek különös jelentőséggel bírnak, mert isteni természetéről adnak leírást” (Conference Report, 1987. október, 101. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 83. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, tudnak-e szentírásbeli példákat mondani arra, hogyan tesz eleget a Mormon könyve elsődleges küldetésének! A beszélgetés részeként használj az itt található táblázatot annak bemutatására, hogy a Mormon könyve Jézus Krisztusra összpontosít!

Mormon könyvebeli utalások Jézus Krisztusra

Könyv	Utalások Krisztus nevre és titulussaira	Versek száma a könyvben	Versek száma az utalásokkal elosztva
1 Nefi	474	618	1,3
2 Nefi	591	779	1,32
Jákób	156	203	1,3
Enosz	22	27	1,23
Járom	8	15	1,88
Omni	20	30	1,5
Mormon szavai	15	18	1,2
Móziás	492	785	1,6
Alma	1 013	1 975	1,95
Hélamán	225	497	2,21
3 Nefi	293	788	2,69
4 Nefi	42	49	1,17
Mormon	188	227	1,21
Éther	220	433	1,97
Moróni	166	163	0,98
Összesen	3 925	6 607	1,68

(Forrás: Susan Eason Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], 16. o.)

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a Mormon könyve szerzői mintegy 1.7 versenként utalnak Jézus Krisztusra valamelyik neve vagy titulusa említésével! Ezzel szemben az Újszövetség írói átlagban mintegy 2.1 versenként említik nevének valamely formáját (lásd Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], 15. o.).

Egy olyan rész példaként, mely Jézus Krisztusról tesz bizonyosságot, olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 25:23–26-os verseit! Kérdezd meg: E versek szerint mi a Mormon könyvebeli próféták üzenete?

Oszd meg saját bizonyosságod a Mormon könyvről, mely Jézus Krisztusról tanúskodik!

BEVEZETÉS A MORMON KÖNYVÉHEZ

Bevezetés

A Mormon könyvében a bevezetés nem volt része az eredeti lemezeknek; először a Mormon könyve 1981-es kiadásában jelent meg. Bemutatja a Mormon könyvét a mai olvasónak azáltal, hogy háttér információkat közöl és jellemzi a könyvet.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Joseph Smith próféta azt mondta: „Megmondtam a testvéreknek, hogy Mormon Könyve a világon a legtokéletesebb könyv, ez vallásunk talpköve (csúcsköve), és aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által.” (Bevezetés a Mormon könyvéhez).
- A Mormon könyve bizonyítéka annak, hogy Joseph Smith Isten prófétája, és hogy Jézus Krisztus evangéliuma vissza lett állítva a földre (lásd a bevezetést).

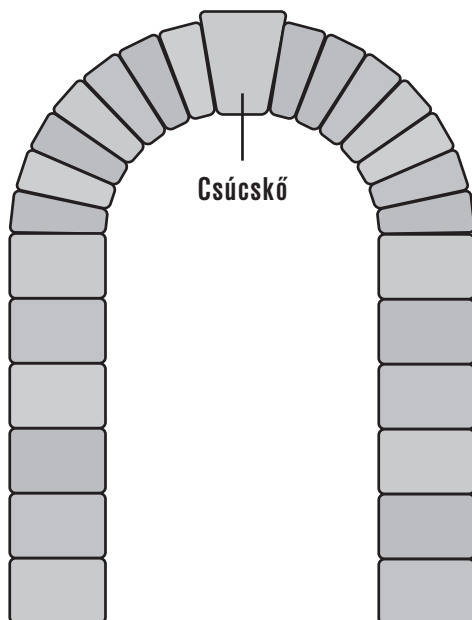
További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 2–3. o.

Javaslatok a tanításhoz

Bevezetés. A Mormon könyve „vallásunk talpköve” (csúcsköve). (25–30 perc)

Rajzolj fel a táblára egy boltívet (lásd az ide tartozó ábrát), vagy készíts egy modellt fából vagy más anyagból!

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy e boltív csúcsköve miként jelképezi a Mormon könyvét a visszaállított evangélium viszonylatában! Kérd meg őket, hogy keressék ki a „csúcskő”-nek

számító kijelentést a Mormon könyvében (lásd a bevezetés hatodik bekezdését)! Olvassátok el a csúcskő-kijelentést, majd mondd el a tanulóknak, hogy Joseph Smith próféta 1841. november 28-án tette ezt a kijelentést (lásd *History of the Church*, 4:461)!

Kérdezd meg: Milyen célt szolgál a csúcskő? Magyarázd el, hogy a kulcskő a központi kő a boltív csúcsán. Amikor boltív készül, a két oldalt támasztékok segítségével építik fel, melyek megtartják a köveket. Gondosan megméri a boltív csúcsánál maradt üreg nagyságát, majd kivágnak egy csúcskövet, mely pontosan beleillik abba. Miután a csúcskő helyére kerül, a boltív támasztékok nélkül is megáll. Kérdezd meg: Mi történik a boltívvvel, ha kivesszük a csúcskövet? (Ha mintát használsz, akkor a csúcskő eltávolításával mutasd be ezt!)

Most, hogy a tanulók jobban megértik a csúcskő fontosságát a boltívben, ismét kérdezd meg tőlük, hogy milyen tekintetben vallásunk csúcsköve a Mormon könyve! A válaszokat sorold fel a táblán! (További meglátásokért lásd a megjegyzéseket a Mormon könyve bevezetéséhez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 2–3. oldalain.)

Fejezd be azzal, hogy felolvasod Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„A Mormon könyve vallásunk csúcsköve. Ezt a kijelentést Joseph Smith próféta tette. Bizonyoságot tett arról, hogy a »Mormon könyve a világon a legtokéletesebb könyv« és vallásunk csúcsköve (*History of the Church*, 4:461). A csúcskő a boltív központi köve. Minden más követ helyén tart, és ha eltávolítják, a boltív összeomlik.

A Mormon könyve három tekintetben vallásunk csúcsköve. Csúcsköve Krisztusról való tanúbizonyosságunknak. Csúcsköve a tanainknak. Csúcsköve a bizonyáságnak.

A Mormon könyve a csúcskő tanúbizonyosságunknak Jézus Krisztusról, aki Maga csúcsköve mindannak, amit teszünk. Hatalommal és világosan tesz tanúbizonyoságot az Ő valóságáról. A Bibliával ellentétben, mely másolók, fordítók és a szöveget megmásító korrupt vallási vezetők nemzedékein ment keresztül, a Mormon könyve a fordítás egyetlen, inspirált lépésén keresztül került az írótól az olvasóhoz. A Mesterről adott tanúbizonyossága ezért világos, hígítatlan és hatalommal teli. De még ennél is többet tesz. A mai keresztény világ nagy része elutasítja az Üdvözítő isteni mivoltát. Megkérdőjelezi csodálatos születését, tökéletes életét és dicsőséges feltámadásának valóságát. A Mormon könyve világos és félreérthetetlen beszéddel tanít ezek igazságáról. Emellett a legteljesebb magyarázatot nyújtja, ami a kiengesztelés tanát illeti. Ez az Isten-inspirálta könyv valóban csúcskő, amint tanúbizonyoságot tesz a világnak arról, hogy Jézus a Krisztus (lásd a Mormon könyve címdalát).

A Mormon könyve emellett a feltámadás tanának is csúcspontja. Amint már említettük, maga az Úr jelentette ki, hogy a Mormon könyve tartalmazza 'Jézus Krisztus teljes evangéliumát' (T&Sz 20:9). Ez nem azt jelenti, hogy tartalmaz minden valaha is kinyilatkoztatott tanítást vagy tant. Inkább azt jelenti, hogy a Mormon könyvében megtaláljuk az üdvözülésünkhöz szükséges tanok teljességét. És ezeket oly világosan és egyszerűen tanítja, hogy még a gyermekek is megtanulhatják az üdvözülés és a felmagasztosulás útjait. A Mormon könyve sok olyan dolgot ad, ami kitágítja megértésünket az üdvözülés tanait illetően. Nélküle a többi szentírás tanításai közel sem lennének olyan világosak és értékesek" (Conference Report, 1986. október, 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 56. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy a Mormon könyvébe a bevezetés első oldalának tetejére vagy aljára írják bele Benson elnök megállapításának második bekezdését! Biztasd őket, hogy a könyv olvasása során kísérjék figyelemmel a három módot, melyen a Mormon könyve vallásunk csúcspontja!

Bevezetés. A Mormon könyve „a világon a legtökéletesebb könyv” és közelebb kerülhetünk Istenhez azáltal, hogy „annak tanításai szerint” élünk. (20–25 perc)

Állíts ki számos új könyvet a tudományok, a matematika, a regény és a történelem műfajában! Tegyétek ezek közé egy példányt a Mormon könyvből! Kérdezd meg:

- Ezek közül melyik a legtökéletesebb könyv?
- Milyen tekintetben tökéletesebb ez a könyv a többinél?
- Milyen tekintetben a legtökéletesebb könyv a Mormon könyve?

Olvasátok fel Joseph Smith próféta „kulcskő”-kijelentését a Mormon könyv bevezetésének hatodik bekezdéséből!

Mutass rá, hogy az első kiadás óta az egyház a Mormon könyv minden új kiadásában kijavított betűzési és nyomdai hibákat. Kérdezd meg: Hogyan lehet a Mormon könyve a legtökéletesebb könyv, ha ilyen hibák voltak benne? A válaszokat írd fel a táblára! Ezek között lehet:

- A Mormon könyve tartalmazza „Jézus Krisztus teljes evangéliumát” (T&Sz 20:9).
- „Aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által” (bevezetés).
- A Mormon könyve tanúbizonyságot tesz arról, hogy Jézus a Krisztus (lásd a címdalt).

Segíthet e kérdés megválaszolásában a következő kijelentés Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Elkerülhetetlen volt, hogy legyen néhány tipográfiai hiba [a Mormon könyv] első kiadásában, és talán egy pár szót is kihagytak. Akik a lehető legnagyobb figyelmet szentelve annak, a lehető legkedvezőbb körülmények között adtak már ki könyveket, azok is találtak legnagyobb sajnálatukra tipográfiai és gépi hibákat, melyek közül néhányat csak az utolsó próbanyomat átolvasása után fedeztek fel.

A változtatások listájának figyelmes átnézése során . . . kiderül, hogy nincs olyan változtatás vagy kiegészítés, mely ne lenne tökéletesen összhangban az eredeti szöveggel. Sor került változtatásokra a központozásban, és volt néhány kisebb dolog, amit ki kellett javítani, de soha nem volt olyan változtatás vagy kiegészítés, mely megváltoztatott volna akár csak egy eredeti gondolatot is. Nekünk úgy tűnik, hogy a változtatások . . . olyan jellegűek, amelyek világosabbá teszik a szöveget, és jelzik, ha valami kimaradt. Biztos vagyok benne, hogy az első kiadás hibái vagy hiányosságai nagy mértékben a szedő vagy a nyomdász hibájából eredtek. *E hibák nagy részét maga Joseph Smith próféta is észrevette az első próbanyomatban, és ő eszközölte a javításokat*” (*Answers to Gospel Questions*, 2:199–200).

Mutass rá a kiállított könyvekre, és kérdezd meg: Nagy tudóssá, matematikussá vagy történészé teszem engem az, ha megvannak nekem ezek a tudományos, matematikai vagy történelmi könyvek? Beszéljétek meg a válaszaikat! Utalj a Mormon könyvére, és tegyétek fel néhányat a következő kérdések közül:

- Hogyan segíthet nekem ez a könyv abban, hogy igaz kereszténnyé legyek?
- Miért nem elég az, ha megvan nekem ez a könyv, vagy az, ha csak olvasom?
- Mik azok a tanítások? (Utasítások, parancsolatok és alapelvek.)
- Milyen példái vannak a tanításoknak a Mormon könyvében? (lásd 1 Nefi 17:3; Alma 1:30, 60; Hélamán 3:20).
- Joseph Smith próféta szerint mit kell tennünk ezekkel a tanításokkal, mielőtt közelebb kerülhetnénk Istenhez? (Azok szerint kell élnünk.)
- Mit jelent az *azok szerint él* kifejezés? (Engedelmeskedik azoknak.)

- Miért oly fontos az, hogy a Mormon könyvének tanításai szerint éljünk?
- Ha matematikusokká válhatunk a matematikai könyvek tanulmányozása által, és tudósokká a tudományos könyvek tanulmányozása által, akkor kivé válhatunk, ha tanulmányozzuk a Mormon könyve tanításait és alkalmazzuk azokat?

Oszd meg a következő megállapítást Marion G. Romney elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Biztos vagyok abban, hogy ha otthonainkban a szülők imádságos lélekkel és rendszeresen olvasnak a Mormon könyvből, magukban és a gyermekeikkel is, akkor ennek a nagyszerű könyvnek a szelleme eljön, hogy átjárja otthonainkat, valamint mindazokat, akik ott laknak. Egyre nagyobb lesz a tiszteletadás szelleme; növekedni fog az egymás iránti tisztelet és figyelmesség. Eltávozik a viszálykodás szelleme. A szülők nagyobb szeretettel és bölcseséggel adnak majd tanácsokat a gyermekeiknek. A gyerekek fogékonyabbak és engedékenyebbek lesznek szüleik tanácsaival szemben. Bőségesebb lesz az igazlelkűség. Otthonainkban és életünkben bővelkedik majd a hit, a remény és a jószívűség – Krisztus tiszta szeretete – mely békét, örömet és boldogságot fakaszt” (Conference Report, 1980. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1980. május, 67. o.).

Tedd bizonyosságod a Mormon könyvéről!

A TANÚK BIZONYSÁGA

Bevezetés

Amint azt a Mormon könyve megjövendölte, az Úr ebben a sáfárságban is kiválasztott egyéneket, hogy a tanúk isteni törvényének betöltésére tanúi legyenek a Mormon könyvének. A három tanú bizonyágtétele és A nyolc tanú bizonyágtétele a Mormon könyve mindegyik kiadásában megtalálható.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kiválasztott néhány férfit, hogy tanúi legyenek a Mormon könyvének, betöltve ezáltal a tanúk törvényét (lásd A három tanú bizonyágtétele; A nyolc tanú bizonyágtétele; Joseph Smith próféta bizonyágtétele; lásd még T&Sz 6:28).
- A Mormon könyve aranylemezekre írt ősi feljegyzések inspirált fordítása (lásd A három tanú bizonyágtétele; A nyolc tanú bizonyágtétele; Joseph Smith próféta bizonyágtétele; lásd még T&Sz 1:29; 20:8).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 3. o.

Javaslatok a tanításhoz

A tanúk bizonyága a Mormon könyvről. Az Úr kiválasztott néhány férfit, hogy tanúi legyenek a Mormon könyvének, betöltve ezáltal a tanúk törvényét. (15–20 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a Hetvenek tagja volt! Kérj meg valakit – lehetőleg olyan valakit, akit nem ismernek az osztály tagjai – hogy míg olvasol, sétáljon keresztül a termen, vegyen magához egy értékes tárgyat, melyet valahol ott hagyta a teremben, majd menjen ki!

„Bármikor, amikor az Úr megalapított egy sáfárságot azáltal, hogy kinyilatkoztatta evangéliumát és az emberekre ruházta a papságot és a kulcsokat, akkor a *tanúk törvényének* értelmében cselekedett, melyet ő maga rendelt el. A törvény a következő: »Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog.« (2 Kor.13:1; 5 Móz. 17:6; 19:15; Máté 18:15–16; János 8:12–29.)

Soha senki nem áll egyedül a kinyilatkoztatott igazság egy új sáfárságának megalapításánál, vagy hordozza egyedül egy ilyen üzenet és a világnak szóló figyelmeztetés terhét. Ádámtól mostanáig, minden sáfárságban, mindig csatlakozott bizonyosságával két vagy három tanú, kifogás nélkül hagyván hallgatóikat az ítélet napján, amennyiben elutasítják a tanúbizonyosságukat” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 436. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy miért olyan fontos a tanúk törvénye! Ennek az alapelvnek az illusztrálásához tedd fel a következő kérdést:

- Hogyan nézett ki az a személy, aki az imént belépett a terembe? (Várd meg a tanulók válaszait az illető magasságára, súlyára, nemére, hajának színére és hosszára, stb. vonatkozóan.)
- Milyen ruhát viselt az illető?
- Pontosan mikor lépett be az illető a terembe?
- Mit tett az illető?
- Mit vitt el az illető?

Próbáljátok meg felidézni a történeteket! Ezt követően tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben segített az, hogy egynél több tanú volt?
- Hogyan segített a történetek felidezésében az, hogy számos tanú volt?
- Miért oly hasznos a tanúk törvénye az igazság megalapozásában?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át gyorsan A három tanú bizonyágtételét, A nyolc tanú bizonyágtételét, valamint a Tanok és szövetségek 17. részének fejlécét és első versét! Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel a tanúk mindkét csoportjának élményeit, és írd fel a táblára, amit találnak (lásd az ide tartozó ábrát).

Három tanú	Nyolc tanú
1. Egy angyal megmutatta nekik a lemezeket, az Urímot és a Tummímot, a mellvértet, a liahónát és Lábán kardját.	1. Joseph Smith megmutatta nekik a lemezeket.
2. Isten szava kijelentette a feljegyzés isteni eredetét.	2. Megfogták a lemezeket.

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy a tanúk együttes élményei hogyan segíthetnek nekik saját bizonyáguk megerősítésében! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 8:2-t, és beszéljétek meg, hogyan alakul ki személyes bizonyágunk az elme és a szív közreműködése által!

Kérj meg előre egy tanulót, hogy készüljön fel és olvassa el hangosan Joseph Smith próféta bizonyágtételét a Mormon könyve bevezetéséből! (A tanuló gyakoroljon eleget ahhoz, hogy folyékonyan és jó hangsúlyozással tudjon olvasni.) Kérd meg a tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak ezt a szövegrészt! Kérd meg a többi tanulót, hogy figyeljenek oda, mit tudott meg Joseph Smith Moróni első látogatásából, és sorold fel a táblán azt, amit találtak! (Ezek között lehet az, hogy milyen egy angyal, milyenek voltak a feljegyzések, a lefordításuk módja, hogy mi módon készüljön fel, valamint a feljegyzések őrzésére vonatkozó szigorú utasítások.)

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Joseph Smith próféta bizonyágtételét a másik tizenegy tanú bizonyosságával! Kérdezd meg tőlük, hogy tudnak-e más tanúról is a Mormon könyvét illetően (például próféták, tanítók, szülők, család)! Joseph Smith próféta isteni küldetéséről szólva azt mondta Joseph Fielding Smith elnök:

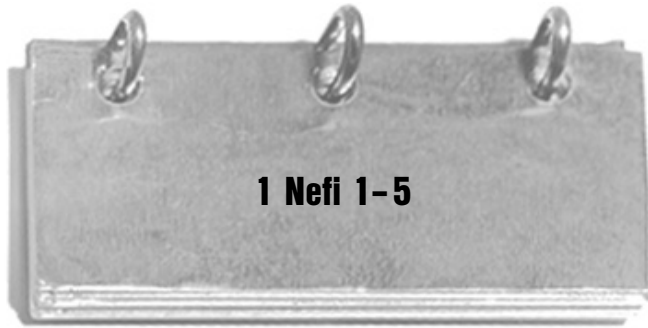
„Tudom ezeket a dolgokat. Az Úr kinyilatkoztatta nekem, és rendelkezem ezzel a tudással azóta, mióta megkeresztelkedtem. Tudom, hogy a Mindenható hatalma az, mely ezt a népet irányítja, és hogy szövetség kötelez minket arra, hogy betartsuk a parancsolatait, hogy fényben és igazságban járjunk. Határozott meggyőződéseim az, hogy ezen egyház minden tagjának képesnek kell lennie arra, hogy tanúbizonyosságot tegyen és komoly szavakkal kijelentse e dolgok igaz voltát, hogy *a Mormon könyve* igaz, hogy ezen utolsó napi munka rendeltetése igaz, és a kinyilatkoztatások szerint be kell teljesednie és be fog teljesedni” (*Doctrines of Salvation*, össz. Bruce R. McConkie, 3 kötet. [1954–1956], 1:201–202).

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg bizonyosságukat a Mormon könyvéről, ha érzik a Szellem készítését ennek megtételére!

NEFI ELSŐ KÖNYVE

A Mormon könyvében az első könyv Nefi első könyve, melyet Léhi fia, Nefi írt. Ez a könyv a kislemezekről lett lefordítva, melyek az 1 Nefi–Omni szövegrészt tartalmazzák. Nefi harminc évvel Jeruzsálem elhagyása után kapott parancsot ennek a feljegyzésnek az elkészítésére (lásd 2 Nefi 5:28–33). Más feljegyzéseket is vezetett, melyeket főleg „a királyok uralkodásáról és népem háborúiról és viszálykodásairól szólnak.” A kislemezek azonban főleg „a vallási életről” szólnak (1 Nefi 9:4) és arról, ami „Istennek tetsző” (2 Nefi 5:32). Nefi azt írta, hogy írásának szándéka „az, hogy az embereket meggyőzzem, hogy térjenek meg Ábrahám, Izsák és Jákób Istenéhez és üdvözljenek” (1 Nefi 6:4).

Ennek a könyvnek az első nyolc fejezetében Nefi kivonatolja apjának, Léhinek a feljegyzését (lásd 1 Nefi 1:17). A 9. fejezetben részletekbe menően megvitatta a feljegyzések vezetésére irányuló felelősségét és azt, hogy mi módon áll hozzá a feladathoz. A 10. fejezetben Nefi hozzákezd saját uralkodásának és papi szolgálatának a beszámolójához (lásd 1 Nefi 10:1).

1 Nefi 1-5

Bevezetés

A Mormon könyve, „vallásunk csúcsköve”, először egy család feljegyzésének indult, melyben egy hálás fiú beszámol szülei engedmességéről az Úr elhívását illetően. Viszont nem mind voltak ilyen engedelmesek. A zsidók elutasították a próféták üzenetét, Lámán és Lémuel pedig zúgolódott, és fellázadtak apjuk, valamint az Úr ellen. Nefi, aki mindvégig hűséges volt, a következő felemelő és reményteljes üzenetet jegyezte fel: „Én, Nefi, megmutatom nektek, hogy az Úr gondoskodó kegyelme mindazokra kiterjed, akiket hitükért kiválaszt, és hatalmat és erőt ad nekik, hogy megmeneküljenek” (1 Nefi 1:20).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásblokkot, és gondold át e rész alapelveit!

- A feljegyzések vezetése Isten-adta törvény. Az inspirált feljegyzések szentírásokról, valamint történelemlről gondoskodnak számunkra, és kiterjesztik annak körét, amire emlékezünk (lásd 1 Nefi 1:1–3; lásd még 1 Nefi 6; T&Sz 21:1).

- Az alázatos és őszinte ima feltétlen szükséges a kinyilatkoztatás elnyeréséhez (lásd 1 Nefi 1:4–18).
- Az Úr inspirál minket, segít nekünk a nehézségek legyőzésében, és megszabadít minket a gonosztól, ha hiszünk Benne és betartjuk a parancsolatait (lásd 1 Nefi 1:14, 20; 2:1–2; 3:7; 4).
- Ha lelki dolgok megismerésére törekszünk, és ehhez őszinte ima járul, akkor ez meglágyíthatja a szívünket, megerősítheti a bizonyosságunkat és elvezethet minket az engedelmességhez (lásd 1 Nefi 2:12–17; lásd még 1 Nefi 11:1; 15:7–11).
- Az Úr módot ad nekünk céljainak megvalósítására, ha hit-hűek és engedelmesek vagyunk (lásd 1 Nefi 3:7; 4).
- A szentírások nagyon értékesek. Isten parancsolatait tanítják, feljegyzik cselekedeteit gyermekei vonatkozásában, és meghívják a Szellemet (lásd 1 Nefi 4:10–17; 5).
- Ha türelemmel és szeretettel reagálunk, akkor segíthetjük mások hitbéli fejlődését (lásd 1 Nefi 5:1–9).

További források

- *Book of Mormon Student Manual:Religion 121 and 122, 4–7. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

1 Nefi 1:1–3, 16–17. A feljegyzések vezetése Istenadta törvény. Az inspirált feljegyzések szentírásokról, valamint történelemlről gondoskodnak számunkra, és kiterjesztik annak körét, amire emlékezünk. (20–25 perc)

Hozz be az órára jó néhány naplót, iskolai évkönyvet és emlékiratot, hogy bemutasd a feljegyzések vezetésének különböző formáit! Olvass fel ezekből néhány kiválasztott részt (kerüld az olyan dolgokat, melyek bizalmasak, zavarba ejtőek vagy személyes jellegűek)!

Mondd el a tanulóknak, hogy sok különböző módja van a naplók, emlékiratok és történetek írásának. Sorold fel a táblán az általuk ismert különböző feljegyzéstípusokat (például naplók, évkönyvek, újságok, történelemlkönyvek)! Készíts egy másik listát a személyes feljegyzések vezetésének módjairól (például a mindennapos bejegyzések, az élettörténet-írás, a személyes megfigyelések feljegyzése, életünk eseményei időpontjának és helyének a felsorolása)! Mutass rá, hogy személyes jellegű döntés az, hogy mi módon vezet valaki naplót! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen tekintetben lehet számukra később fontos a saját naplójukban feljegyzett információ!

Mondd el, hogy bár Nefi feljegyzése szentírás, nem csak személyes napló, mégis ugyan azokat az alapelveket alkalmazhatjuk annak eldöntésénél, hogy mit írjunk le a naplónkba, melyeket Nefi alkalmazott! Olvassátok el az 1 Nefi 1:1–3-as verseket! Miért készítette Nefi ezt a feljegyzést? Olvassd el a tanulókkal az 1 Nefi 6:1-et, és nézzék meg, hogy milyen feljegyzések álltak Nefi rendelkezésére! E versek szerint mit tartalmazott Léhi feljegyzése?

Olvassd el a tanulókkal 1 Nefi 9. fejezetének fejlécét! Beszéljétek meg a Nefi által vezetett két feljegyzés közti különbségeket! Készíts másolatot fóliára vagy emlékeztetőként a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 156–157. oldalain található ábráról! Használd ezeket az ábrákat, valamint a Mormon könyvének rövid magyarázatát – mely a Mormon könyvében található, közvetlenül a tartalomjegyzék előtt – hogy segítséget adjanak a beszélgetéshez! A következő kérdések némelyike segítséget nyújthat:

- Mi a fő különbség Nefi nagy- és kislemezei között?
- Miért nincs benne a Mormon könyve jelenlegi példányaiban Mormon kivonatolása Nefi nagylemezeiről?
- Nefi nagy- vagy kislemezein volt rajta 1 Nefi?
- Mi a különbség Nefi kislemezei és Mormon lemezei között?

Olvassd el a tanulókkal az 1 Nefi 1:16–17-et, és nézzék meg, hogy mit akart belevenni Nefi ezekbe a feljegyzésekbe! Rajzold fel a táblára a következő ábrát, hogy megmutasd, mit jegyzett fel valójában Nefi:

1 Nefi 1–8	Nefi kivonata apja feljegyzéséről
1 Nefi 9	Nefi magyarázata két feljegyzéséről
1 Nefi 10 – 2 Nefi 33	Nefi beszámolója saját életéről és tanításairól

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mi módon tervezik saját történetük és családjuk történetének a feljegyzését! Olvasd fel Spencer W. Kimball elnök következő megállapítását:

„Mily boldogok vagyunk, amikor rátalálunk nagyszüleink naplóira, és végigkísérjük a megpróbáltatásait és az örömeiket, és nagy hasznunkra válik életünkben őseink tapasztalata, hite és bátorsága.

Ennek szellemében arra biztatjuk a fiataljainkat, hogy még ma lássanak hozzá életük minden fontos dolgának leírásához és feljegyzéséhez, és elődeik életének az eseményeit is írják le, hátha szüleik nem jegyezték fel saját életük minden fontos történést. Saját naplótok jegyezze fel, hogyan néztek szembe a kihívásokkal, melyekkel szembesültök. Ne feltételezzétek az élet oly mértékben történő megváltozását, hogy utódaitok szemében már nem lesznek érdekesek a tapasztalataitok. Mindig is időszerűek lesznek a munkából, az emberi kapcsolatokból, valamint a helyes és helytelen cselekedetekből szerzett tapasztalatok.

Senki nem hétköznapi, és nem hiszem, hogy valaha is olvashatnátok olyan életrajzot, amiből ne lehetne tanulni valamit a legyőzött nehézségek és a sikerhez vezető fáradozások kapcsán. Ezek az emberiség fejlődésének mércéi.

Nagyszerű emberek történetének olvasása során felfedezzük, hogy nem egyik napról a másikra lettek híresek, és nem születtek sem szakembereknek sem képzett mestereknek. Mindannyiunkat segíthet annak története, hogy miként lettek azokká, akik.

A naplótok az élettörténetetek, ezért gondosan vezessétek! Egyéniségek vagytok, és olyan dolgokat is megtapasztalhattok, melyek a maguk módján nemesebbek és dicséretre méltóbbak bárki más életének feljegyzésénél. Előfordulhat egy megvilágosító pillanat, vagy a hithűség egy története; hűen jegyezd le az igazi énedet, és ne arról írd, amit esetleg mások látnak benned.

Történetedet most kell megírni, míg a testben lakozol, és amíg rendelkezésre állnak az igaz részletek.

Tehetnél-e jobbat gyermekeidért és gyermekeid gyermekeiért annál, hogy feljegyezd életed történetét, a csapások feletti győzelmeidet, egy bukás utáni felépüléset, fejlődésedet akkor, amikor minden feketének látszott, örvendezésedet akkor, amikor végül elértél valamit?

Vegyetek elő egy jegyzetfüzetet, fiatal barátaim, egy olyan naplót, mely tartós lesz, minden időn keresztül, és talán az angyalok is idézhetnek majd abból az örökkévalóságban. Kezddetek hozzá ma, és írjátok le a dolgaitokat és a tetteiteket, a legmélyebb gondolataitokat, az eredményeiteket és a kudarcaitokat, a társaitokat, a sikereiteket, a benyomásaitokat és a bizonyágotokat! Emlékezzetek rá, hogy az Üdvözítő megfeddte azokat, akik elmulasztották a fontos események feljegyzését” (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], 350–351. o.).

1 Nefi 1:4–18. Az alázatos és őszinte ima feltétlen szükséges a kinyilatkoztatás elnyeréséhez. (20–25 perc)

A tanulók olvassák el 1 Nefi 1:4–18-as verseit, és egy darab papíron írásban foglalják össze ezeket a verseket! Beszéljétek meg a válaszaikat!

Meséld el a tanulóknak a következő történetet, melyet Jeffrey R. Holland mondott el, aki később a Tizenkettek Kvórumának tagja lett! Egy apa segít leányának, Donnának a Mormon könyve megértésében. Megkéri, hogy magában olvassa el az első fejezetet.

„Donna: – Rendben, elolvastam.

Apa: – Jó. Szerinted mit mond ez a fejezet?

Donna: – Apu, azt mondtam, hogy *elolvastam*. Nem azt mondtam, hogy tudom, mit jelent.

Apa: Hát, akkor újra el kell olvasnunk, csak most egy kicsit lassabban. És hangosan. Közben pedig beszélgetünk.”

Némi olvasás és beszélgetés után az apa azt javasolja, hogy készítsenek vázlatot a fejezetről.

„Apa: Vázoljuk fel erre a papírra röviden a fejezetet! Szerintem ehhez hasonlít:

egy próféta imádkozik
látomása van
mennyei hírnököket lát (úgy látszik, Jézus is
közöttük van)
kap egy könyvet
az emberek többsége elutasítja

Nos, ez egy rövid vázlata az első fejezet történéseinek. Emlékeztet valamire?

Donna: Nem hiszem.

Apa: Gondold át.

Donna: Hát, egy kicsit úgy hangzik, mint Joseph Smith élménye. Hé! *Nagyon* úgy hangzik, mint Joseph Smith élménye. Ez klassz. Miért van ez, apa?”

Kérdezd meg a tanulókat:

- Miben hasonlít a történetben szereplő összegzés a saját összegzéseiddel?
- Hogyan válaszolnátok meg Donna kérdését? (Beszéljétek meg a válaszaikat!)
- Emlékeztet titeket bármely más prófétára az a séma, amit Donna és apja felvázolt? Kire? (Ezékiel, a Jelenések könyvét író János és mások.)

Olvasd el az apa választ Holland testvér történetében:

„Kérdésem egyik lehetséges válaszában látom azt, hogy általában minden prófétának sok hasonló élményben van része. Minden esetben *tudunk* egy közös dolgot, ami az, hogy kinyilatkoztatást kapnak az Úrtól. Joseph Smith egyszer azt mondta, hogy a kinyilatkoztatás az a szikla, melyre mindig is felépül Jézus Krisztus egyháza, és anélkül nem lesz semmiféle üdvösség [*Teachings of the Prophet Joseph Smith* (Deseret Book Co., 1970), 274. o.]. Úgy gondolom, Donna, azt vesszük majd észre, hogy ez az egész könyv egy hosszú kinyilatkoztatás a kinyilatkoztatásról. És az egész központjában majd Jézus áll. Az első 20 vers rengeteget elárul arról, ami azok után következik. Nem is tehet ennél jobbat a nyitó fejezet.

És talán még más oka is van annak, hogy így kezdődik a Mormon könyve. Talán a maga módján segít annak megtanításában, hogy ha elfogadjuk Léhit és a Mormon könyvét, akkor bizonyára Joseph Smith-et is el kell fogadnunk Isten prófétájaként. Másrészt viszont, ha elfogadjuk Joseph Smith-et prófétaként, akkor el kell fogadnunk annak a könyvnek a tanításait, melyet segített előhozni, és hithűen e tanítások szerint kell élnünk.

Bizonyos szempontból, Donna, ez a feljegyzés nem csak Nefi, Alma, Mormon és Moróni tanúbizonysága, hanem Joseph Smith, Brigham Young, Harold B. Lee és Spencer W. Kimball tanúbizonysága is. Talán ezért nem került sor az egyház megalapítására addig, amíg teljes mértékben el nem készült a Mormon könyve fordítása és ki nem adták azt” (“Daddy, Donna, and Nephi,” *Ensign*, 1976. szeptember, 89. o.).

Tedd bizonyosággod arról, hogy amint a Mormon könyvének feljegyzése is imával kezdődik, a Mormon könyvről való bizonyosságunknak is azzal kell kezdődnie! Biztasd a tanulókat, hogy őszintén imádkozzanak bizonyosságért a Mormon könyve igaz voltáról az év során, amint annak oldalait olvassák és tanulmányozzák!

1 Nefi 2:1–20. Az Úr inspirál minket, segít nekünk a nehézségek legyőzésében, és megszabadít minket a gonosztól, ha hiszünk Benne és betartjuk a parancsolatait. (20–25 perc)

Az óra kezdete előtt rajzold fel a táblára a következő folyamatot!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Engedetlen											Engedelmes

Kérdezd meg: Milyen érzéseket keltene bennetek az, ha a szüleitek azt mondanák, hogy családotok el fogja hagyni otthonát és javait, és a sivatagba mentek, éppen csak annyi élelemmel és felszereléssel, hogy megmaradjatok? (Szerepjátékkal életre kelthetitek ezt a kérdést. Legyél te a szülő, négy tanuló pedig a gyereked!) Kérd meg a tanulókat, hogy nézzenek a táblán lévő számsorra, és gondolatban pontozzák magukat, hogy mennyire lennének engedelmesek! Kérdezd meg: Milyen hatással lenne az érzéseitekre az, ha megtudnátok, hogy Mennyei Atyánk mondta a szüleiteknek, hogy menjetek el a vadonba? Kérd meg őket, hogy újra pontozzák az engedelmeségüket! Változna valami? Miért vagy miért nem? Olvassátok el a tanulókkal 1 Nefi 2:1–5-ös verseit, és beszéljétek meg egy ilyen vállalkozás nehézségeit!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 2:6–10-es verseit, és keressék ki, mit szeretett volna Léhi, milyen tulajdonságokkal rendelkezzenek a fiai („szüntelenül minden jónak forrása felé

haladnál” és „szilárd, állhatatos és rendíthetetlen lenné az Úr parancsolatainak megtartásában”)! Beszéljétek meg, hogy mit jelentenek ezek a szavak! Segíts a tanulóknak meglátni, hogyan vonatkoznak ezek a saját életükre (például a Bölcsesség szavának betartása a kortárs csoport nagy nyomása ellenére).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 2:11–14-es verseit, és nézzék meg, Lámán és Lémuel hol helyezkedne el a skálán! A 12-es vers szerint mi váltotta ki a zúgolódásukat? Hogyan kezelhették volna jobban a helyzetet?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 2:16–20-es verseit, és nézzék meg, hol helyezkedne el a skálán Nefi és Sam! Hogyan vethető össze ez azzal, hogy Lámán és Lémuel hol állt?

Mutass rá, hogy bár Léhi minden fia ugyanazt az utat tette meg, a hozzáállásuk különböző volt! Az osztállyal közösen hasonlítások össze Nefi, Sam, Lámán és Lémuel engedelmisségének minőségét! Használjátok a mellékelt ábra szentírásait! Ha akard, készíthetsz emlékeztetőt az ábra alapján. Csak a szentírásokat írd rá, és talán egy pár célzást, és a beszélgetés előtt kérd meg a tanulókat, hogy egészítsék ki az ábrát!

Nefi	Sam	Lámán és Lémuel
Elismerte, hogy jó szülőktől származott (lásd 1 Nefi 1:1).	Családjával elment a vadonba (lásd 1 Nefi 2:5).	Zúgolódtak atyjuk ellen (lásd 1 Nefi 2:11–12).
Az Úr dolgaira összpontosított a szíve (lásd 2:16).	Hitt Nefi szavaiban (lásd 2:17).	Világi javakra összpontosított a szívük (lásd 2:11).
Imádkozott lázadó fivéreiért (lásd 2:18).	Elkísérte Nefit Jeruzsálembe (lásd 3:9).	Gúnyolódtak és üldözték Samot és Nefit (lásd 3:28; 7:16, 19).
Hittel válaszolt az Úr parancsolatára, hogy szerezzék meg a lemezeket (lásd 3:7).	Elviselte a megtorlást Lámántól és Lémueltől (lásd 3:28–29).	Zúgolódtak az Úr parancsa ellen, mondván, hogy „nehéz dolgot” kíván tőlük (3:5).
Rettenthetetlen maradt (lásd 3:15; 21; 7:8–15).	Visszatért fivérelével Jeruzsálembe Izmáel családjáért (lásd 7:2–5). Elviselte az üldöztetést (lásd 7:6).	Könnyen feladták (lásd 3:14; 7:6–7).
Arra intette fivéreit, hogy legyenek hithűek és csakis Istenbe helyezték bizalmukat (lásd 3:15–21; 4:1; 7:8–21).		Ember erejébe helyezték bizalmukat és azt félték (lásd 3:31).

Készségesen reagált a lelki készítésekre (lásd 4:5–18).	Nagy lelki áldásoktól fosztották meg magukat azáltal, hogy fellázadtak (lásd 2:9–12).
Őszintén megbocsátotta a bántalmazást (lásd 7:21).	Hol alázasak voltak, hol lázadók (lásd 2:9–10, 14; 7:19–20).

Olvasd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Az engedelmisség a menny első törvénye. Minden fejlődésben, minden tökéletességben, minden üdvösségben, minden isteni tulajdonságban, mindenben, ami helyes, igazságos és igaz, minden jó dologban részük lesz azoknak, akik Annak törvényei szerint élnek, aki Örök. Az egész örökkévalóságban nincs fontosabb dolog Isten parancsolatainak a betartásánál” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 126. o.).

Kérdezd meg:

- Hogyan mutatja meg Nefi, Sam, Lámán és Lémuel élete ennek a megállapításnak az igaz voltát?
- Hogyan tükrözi életetek ezt a megállapítást?

1 Nefi 3:7 (Szentírás memoriter). Az Úr módot ad nekünk céljainak megvalósítására, ha hithűek és engedelmesek vagyunk. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Vajon mindig kényelmesek az egyházi elhívások?
- Milyen elhívások vannak, melyek végrehajtását nem érzitek könnyűnek? melyek szerintetek nagyon időigényesek?
- Mit mondhattok azokról, akik elfogadják az ilyen elhívásokat?
- Hogyan készülhettek fel minden elhívás elfogadására, függetlenül attól, hogy milyen nehéznek vagy időigényesnek tűnik?

Énekeljétek vagy olvassátok el a „Megyek, ahova akard” című himnuszt (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy találják meg az egyes versek témáját vagy témáit! Amikor felfedezik ezeket, írd fel a táblára és az osztállyal beszéljétek meg a témákat!

1. vers: „Megyek, ahova akard.”
2. vers: „Azt mondom, amit Te akarsz.”
3. vers: „Őszinte szívvel követlek én:
Mit Te akarsz, én az leszek.”

Mutass rá, hogy a témákat az egyes versszakokat követő refrének összegzik!

Olvassátok el az osztállyal 1 Nefi 3–4-es fejezeteit, hogy megnézzétek, milyen kapcsolatban állnak ezek a fejezetek a himnusszal! Olvasás közben tegyétek megjegyzéseket vagy mondj meglátásokat, és biztasd a tanulókat, hogy ők is szakítsák meg az olvasást saját kérdéseikkel vagy megjegyzéseikkel! (Háttérinformációt illetően lásd *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 5–7. o.)

Megjegyzés: Fektesd különleges hangsúlyt a szentírás memoriter versre, mely 1 Nefi 3:7! ezt megeteheted akkor is, amikor oda értek az olvasásnál, vagy a fejezetek elolvasása után is, ha inkább azt szeretnéd. Utalj a táblán lévő listára, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy e témák közül hány vonatkozik Nefire. Írd fel a táblára: *engedelmesség, hit és bizalom*. Kérdezd meg:

- Hogyan mutatta meg Nefi, hogy rendelkezik az engedelmességgel, a hit és a bizalom tulajdonságával?
- Mely tulajdonságok hiányoztak ezek közül Lámánból és Lémuelből?
- Mely tulajdonságokra van szükség ezek közül a misszió szolgálatához?
- Melyiket jelenleg a legnehezebb mutatnotok?
- Hogyan tehetek szert oly mértékben ezekre a tulajdonságokra, ahogyan azt Nefi is tette?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Gordon B. Hinckley-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Emlékszem, amikor tizennégy vagy tizenöt évesen itt ültem ebben a Tabernákulumban – fent az erkélyen, pontosan az óra mögött – és hallottam, amint Heber J. Grant elnök elmeséli azzal kapcsolatos élményét, amikor kisfiúként olvasta a Mormon könyvét. Nefiről beszélt és arról, hogy milyen nagy hatást gyakorolt az életére. Aztán meggyőződéssel csengő hangon, melyet soha nem felejtök el, idézte Nefi e nagyszerű szavait: »Megyek és megteszem, amit az Úr parancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad olyan parancsot az emberek fiainak anélkül, hogy el ne készítene számukra az utat, amely által végrehajthatják azt, amit parancsolt nekik.« (1 Ne. 3:7)

Fiatal szívembe ekkor beköltözött az elhatározás, hogy megpróbálom megtenni azt, amit az Úr parancsolt” (Conference Report, 1971. október, 158. o.; vagy *Ensign*, 1971. december, 123. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy levelet egy misszionáriusnak, melyben megkérdezik, hogyan látta a gyakorlatban, misszionáriusi munka végzése közben 1 Nefi 3:7 megvalósulását!

1 Nefi 4:1–18. Nefit akkor a Szellem vezérelte, mert nem tudta „előre, hogy mit kell a következőkben” cselekednie.

(20–25 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Isten azt mondta: Ne ölj – máskor pedig azt mondta: Mindenestől veszítsd ki (pusztítsd el) őket. Ezen a tantételen alapszik a mennyei irányítás: a királyság gyermekeinek körülményeihez igazított kinyilatkoztatáson. Amit Isten kér, az helyes, függetlenül attól, hogy mi az. Lehet, hogy mi az események megtörténe után még sokáig nem látjuk annak okát” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 256. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 4–18-as verseit, és közben figyeljék, hogyan alkalmazható a próféta megállapítása annak történetében, amikor Nefi megöli Lábánt! Kérdezd meg, honnan tudta Nefi, hogy meg kell ölnie Lábánt! (A Szellem parancsolta meg neki; lásd 10, 12–14, 18. v.) Kérdezd meg: A tudás mely más forrásai alapján cselekedett Nefi? A válaszokat sorold fel a táblán! Ezek között lehet:

- Nefi már kapott kinyilatkoztatást az Úrtól, így hát nem volt kétsége afelől, hogy ez Isten akarata (lásd 1 Nefi 2:15–16, 18–24).
- Az Úr atyjukon, a próféta Léhin keresztül megparancsolta Nefinek és testvéreinek, hogy szerezzék meg a lemezeket (lásd 1 Nefi 3:1–4).
- Nefi elhívása hatáskörén belül cselekedett (lásd 1 Nefi 4:17).
- A szentírások ismerete folytán tudta, milyen szükségések azok ahhoz, hogy családja hű maradjon a parancsolatokhoz (lásd 1 Nefi 4:15–16).
- A Szellemet követte, amikor Lábánra rátalált (lásd 1 Nefi 4:5–8).

Írd fel a táblára: Élő próféták – Isteni elhívás – Szentírások – Szentlélek. Mondd el, hogy Mennyei Atyánk ezeket a módokat adta nekünk az Ő akaratának a megismerésére! Kérd meg a tanulókat, hogy Jákób 7:10–12-es verseit elolvasva nézzék meg, a tudás mely forrásait használta fel Jákób arra, hogy meggyőzze az igazságról Séremet, az antikrisztust! (Mindegyiket felhasználta; lásd még Jákób 1:18–19.) Az igazság ugyanezen forrásai nekünk is segíthetnek annak elkerülésében, hogy megtéveszsenek minket, ha engedelmességek Isten parancsolatainak és elhívásunk hatáskörén belül cselekszünk. Kérdezd meg: Honnan tudjuk, hogy Nefi engedelmes szolgája volt Istennek? (Az egyik válasz az, amit atyjának mondott 1 Nefi 3:7-ben.)

Olvasd fel a következő kijelentést elder Ezra Taft Benson-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Javasolnék három rövid próbát, melyek alkalmazásával elkerülhetjük azt, hogy megtéveszsenek minket.

1. Mít mondanak erről az alapvető művek? »A tanításra és bizonyosságtételre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, a kiknek nincs hajnalok,« – mondta Ésaías. (Ésaías 8:20.)

Szorgalmasan tanulmányoznunk kell a szentírásokat! A Mormon könyve és a Tanok és szövetségek különlegesen fontosak számunkra.

2. A második kalauz: Mit mondanak az adott témában az egyház utolsó napi elnökei, különös tekintettel az élő elnökre?

Csak egy ember van a földön, aki az egyház nevében szól. (Lásd T&S 132:7; 21:4.) Ez az ember [az egyház] elnöke. Mivel az Úr ma nekünk szóló szavát közvetíti számunkra, szavai még fontosabbak a jelen tekintetében, mint a halott próféták szavai. Amikor a Szentlélek hatása alatt beszél, szentírásnak számítanak a szavai. (lásd T&S 68:4).

3. A harmadik, végső próba a Szentlélek – a Szellem próbája. Ezen Szellem által tudhatjuk »mindenről . . . az igazat«. (Moróni 10:5.) Ez a próba csak akkor lehet igazán hatékony, ha az Istennel való kommunikációt fogó csatornáink tiszták, erényesek, és nem tömíti el azokat a bűn" (Conference Report, 1963. október, 16–17. o.).

Kérdezd meg: Honnan tudhatjuk Isten akaratát az életünkben?

1 Nefi 4:5–18. A szentírások nagyon értékesek az emberek gyermekei számára. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy hajótörést szenvedtek a Csendes-óceán déli részén egy kis szigetnél. Még mindig dül a vihar, és úgy látszik, hogy csak egy dolgot menthetnek meg a következő tárgyak közül. Kérdezd meg: Melyiket mentenétek ki és miért?

- Ruhák
- Fegyverek
- Eszközök
- Regények
- Asztal és székek
- Takarók
- Szentírások

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 4:5–18-as verseit, és nézzék meg, mennyire fontosak a szentírások egy nemzet számára! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el Omni 1:17-es versét, és hasonlítsa össze Nefi népét azzal a néppel, melyet Móziás népe fedezett fel, és akiknek nem voltak feljegyzéseik! Kérdezd meg: Hogyan mentett meg egy nemzetet egy ember, Lábán halála?

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljenek annak példájáról, milyen fontosak családjuk életében a szentírások.

1 Nefi 5:1–9. Ha türelemmel és szeretettel reagálunk, akkor segíthetjük mások hitbéli fejlődését. (15–20 perc)

Meséld el a következő helyzetet (vagy kérj meg néhány tanulót annak eljátszására)! Egy családnak pénzügyi nehézséget jelent az, hogy két fiukat is a misszió területén tartsák. Az egész család teljes szívéből szereti az Urat és az evangéliumot, de a szülőknek hiányoznak a fiaik, a gyerekeknek pedig a fivéreik. Egyik este, ideges beszélgetés során a pénzügyeket illetően, az egyik szülő panaszkodni kezd, hogy az Úr túl sokat követel meg tőlük. A szülő zúgolódik, hogy hiányzik neki a két fiú, és azt mondja, nem engedhetik meg maguknak, hogy mindkettőjük missziójáért fizessenek.

A másik szülő megvizsgálja házastársát, emlékeztetve őt arra, hogy az Úr valójában megáldotta őket. Fiaik érdemesek és készen állnak az Úr szolgálatára. Bár a missziók drágák, azért eddig még kijöttek a pénzükből, mert jobban beosztották azt, és áldozatokat hozott a család. Mindekét szülő egyetért abban, hogy az Úr sokkal többet tett értük és családjukért annál, amit valaha is visszafizethetnének.

Mondd el a tanulóknak, hogy a helyzet hasonlít 1 Nefi 5. fejezetének eseményeihez. Kérd meg őket, hogy a fejezet áttekintése során figyeljék meg a hasonlóságokat és a különbségeket!

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 5:1–3-at, és nézzék meg, hogy miért kezdett el panaszkodni Sária! Milyen dolgok miatt panaszkodott Sária? A válaszokat sorold fel a táblán! Ezek között lehet:

- Léhi képzelgő (látomásokat látó) ember.
- Léhi elvezette családját onnan, ahol az örökségük volt.
- Léhi döntése fiaik elvesztéséhez vezetett.
- Léhi döntései saját halálukat okozták majd a vadonban.

Kérdezd meg: Melyek igazolódtak be Sária panaszai közül? Kérdezd meg a tanulóktól, hogy panaszkodtak-e már úgy, hogy nem rendelkeztek minden információval! Kérd meg őket, hogy mondjanak példákat olyan alkalmakra, amikor elhamarkodottan helytelen következtetésekre jutottak!

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 5:4–6-ot, és nézzék meg, hogyan válaszolt Léhi felesége panaszaira! Kérdezd meg: Hogyan reagáltok, amikor igazságtalanul kritizálnak titeket? Mondd el, hogy Léhi nem dühösen reagált, hanem szeretettel és könyörülettel. Mit tanulhatunk abból, hogy Léhi ilyen megértő választ adott feleségének?

Olvastasd el a tanulókkal 1 Nefi 5:7–8-as verseit! Kérdezd meg:

- Mi támasztotta alá és erősítette meg Sária hitét és bizalmát az Úrban, valamint férje prófétai elhívásában?
- Szerintetek miért engedi meg az Úr, hogy problémákkal és nehézségekkel szembesüljünk?
- Milyen szerepet játszik a család abban, hogy segítséget kapjunk, amikor problémákkal és nehézségekkel nézünk szembe?
- Milyen tanulságai vannak még ennek a meglátásokkal teli történetnek?

Olvasd el a következő kijelentést Barbara B. Smith nőtestvértől, aki akkoriban a Segítőegylet általános elnöke volt:

„Sária, Léhi felesége, egy olyan embert próbáló élményt élt meg, hogy otthagyta otthonát és javait, hogy a vadonba menjen. Nem olvastunk a megpróbáltatásokról, melyekben része lehetett; de elkésztő lehetett a gyaloglás, a sátoros élet és a nyílt tűzön való főzés azt követően, hogy kényelmes életet élt Jeruzsálemben. Olvastunk viszont kínzó várokozásáról, az aggodalomról, hogy szeretett fiai elvesztek, amikor visszamentek a lemezek megszerzése céljából. (Lásd 1 Nefi 5:2.) A gondok ellenére azonban szerette és szolgálta a családját. Fiai visszatérével biztosan tudta, hogy az Úr parancsolta meg férjének, hogy a vadonba meneküljenek, és biztonságos visszatértükben megkapta annak bizonyítékát, hogy velük van az Úr. (Lásd 1 Nefi 5:8.) Körülményeik nem változtak; még mindig sátorban aludtak. Ő mégis örömet és vigaszt talált annak tudatában, hogy az Úr irányítja őket. Ennek fényében képes volt arra, hogy tovább menjen és szembenézzen a későbbi nehézségekkel” (Conference Report, 1982. október, 123. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 85. o.).

1 Nefi 5. A szentírások Isten parancsolatait tanítják, feljegyzik cselekedeteit gyermekei vonatkozásában, és meghívják a Szellemet. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy van-e olyan földi jó, aminek elnyeréséért vagy megtartásáért esetleg feláldoznák az életüket! Beszéljétek meg a válaszaikat!

Kérj meg egy tanulót, hogy foglalja össze 1 Nefi 3–4-es fejezeteit, és mondja el, milyen áldozatra volt szükség a rézlemezek megszerzése érdekében! Kérdezd meg, miért kaptak parancsot ilyen áldozat meghozására! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 4:13–15; 5:11–18-as verseit, és nézzék meg, hogy mi volt rajta a rézlemezeken, ami oly nagy értékkel bírt Léhi és családja számára!

Írd fel a táblára a következő párosító feladatot! Kérd meg a tanulókat, hogy a bal oszlopban található számozott dolgokat párosítsák össze a jobb oldalon hozzájuk illő betűzött dolgokkal! A válaszokat beszéljétek meg az osztállyal!

A rézlemezek értékes tartalma

1. Az Ószövetség első öt könyve (lásd 1 Nefi 5:11)	A. Jeremiás könyve
2. Értékes ajándék a szent prófétáktól (lásd 1 Nefi 5:13)	B. A parancsolatok betartása végett
3. Egy olyan próféta írásai, aki Léhivel egy időben élt Jeruzsálemben (lásd 1 Nefi 5:13)	C. Mózes könyvei
4. Léhi atyáinak a feljegyzése (lásd 1 Nefi 5:14–16)	D. Minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép tanítására

5. A rézlemezek jövője (lásd 1 Nefi 5:18)	E. Családtörténet
6. A rézlemezekre szükség van (lásd 1 Nefi 4:13–15)	F. Profécia

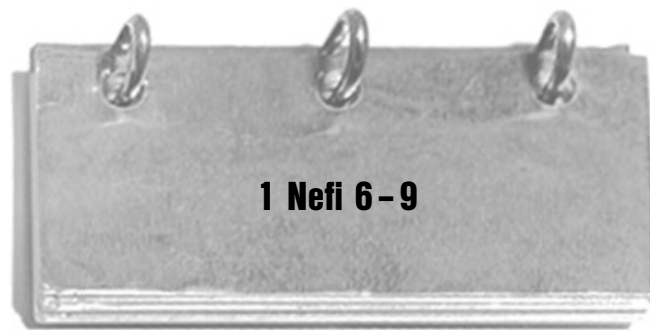
(Válaszok: 1–C, 2–F, 3–A, 4–E, 5–D, 6–B)

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 5:21-et, és nézzék meg, miért voltak nagyon értékesek a lemezek Léhi és családja számára! Kérdezd meg:

- Hogyan segítettek nekik később a lemezek abban, hogy „általuk az Úr parancsolatait gyermeke[ik] számára is” megőrizték?
- Hogyan őrizték meg számotokra születek az Úr parancsolatait?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan 1 Nefi 5:22-es versét! Kérdezd meg: Miért bír értékkel számunkra az, ha ma magunkkal visszük a szentírásainkat az utazásaink során?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor segített, hogy velük voltak a szentírásaik!

Bevezetés

Ezeket a fejezeteket átszövi Léhi és Nefi mély szeretete és törődése a családjuk iránt. Nefi röviden megjegyzi, hogy az egyiptomi Józseftől származnak, és leszögezi feljegyzése célját, mely a következő: „hogy az embereket meggyőzzem, hogy térjenek meg Ábrahám . . . Istenéhez és üdvözüljenek” (1 Nefi 6:4). Kihangsúlyozza fizikailag fáradtságos útjukat, amikor visszamentek Jeruzsálembé Izmáel családjáért, hogy megfelelő házasársakat találjanak. Részletezi apja álmát az élet csodálatos fájáról, valamint Léhi maradandó reménységét abban, hogy a családja is vesz majd belőle (lásd 1 Nefi 8:12).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Mormon könyvének az a fő célja, hogy lelkeket vezessen Krisztushoz (lásd 1 Nefi 6:3–6).
- Az Úr megerősíti azokat, akik szorgalmasan keresik Őt és követik a prófétáit, ám visszavonja Szellemét azoktól, akik elutasítják Őt és gonoszságra törekednek (lásd 1 Nefi 7:6–21; lásd még 1 Nefi 1:20; 10:17).
- Mindenkit hívnak, hogy jöjjön oda az élet fájához, de hitetlenség és a világ kísértései miatt sokan nem hajlandók

erre (lásd 1 Nefi 8:10–36; lásd még Máté 13:18–23; János 3:16; Alma 5:34).

- Az Úr a kezdettől fogva mindent tud, és előkészíti annak útját, hogy minden munkáját elvégezze (lásd 1 Nefi 9; lásd még 2 Nefi 9:20; Mormon szavai 1:6–7).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 8–11. o.

Javaslatok a tanításhoz

 1 Nefi 9. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 2: „Bölcs célból” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

1 Nefi 6:3–6. Mormon könyvének egyik fő célja az, hogy Krisztushoz vezessen lelkeket. (15–20 perc)

Megjegyzés: A következő szemléltetés hasonlít ahhoz, ami a Mormon könyve címlapjához tartozó tanítási javaslatban szerepelt (17. oldal). Fontold meg ennek használatát, annak ellenére, hogy már korábban tanítottad, hiszen az ismétlés hatékony emlékeztetőként szolgálhat!

Hozz be az órára számos olyan megfelelő könyvet és filmet, mely népszerű a mai fiatalok körében! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy érzéseik szerint mi volt a könyvek vagy a filmek esetében a szerző vagy az alkotó szándéka! Mutasd meg a Mormon könyvének egy példányát, és kérdezd meg a tanulóktól: Milyen szándékkal írtak és vezettek feljegyzéseket az emberek ebben a könyvben? Olvasd el a tanulókkal az 1 Nefi 6:3–4-et, és keressék meg a választ erre a kérdésre! Biztasd a tanulókat, hogy a margóra írják oda a 2 Nefi 25:26 utalást, majd lapozzátok fel és olvassátok el ezt a verset! Kérdezd meg, vannak-e valakiben kételyek e könyv szándékát illetően! A tanulók erre a margóra írják oda a 2 Nefi 33:10–11 utalást, majd lapozzátok fel és olvassátok el ezt a verset! Kérdezd meg: Kinek a szavait olvassuk a Mormon könyvében?

Olvasd fel 1 Nefi 6:5–6-os verseit, és mondd el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„A Mormon könyve a misszionáriusi munkánkban használandó nagyszerű zászló. Megmutatja, hogy Joseph Smith próféta volt. Krisztus szavait tartalmazza, és az a nagyszerű küldetése, hogy Krisztushoz vezesse az embereket. Minden más dolog másodrangú. Nem tartalmaz »a világnak tetsző« dolgokat, így hát a világiakat nem érdekli. Nagyszerű rosta” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 203. o.).

1 Nefi 7:14–21. Az Úr megerősíti azokat, akik szorgalmasan keresik Őt és követik a prófétáit, ám visszavonja Szellemét azoktól, akik elutasítják Őt és gonzságra törekednek. (20–30 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy játszottak-e már olyan játékot, ahol csapatot kellett választani! Kérdezd meg:

- Szerintetek milyen érzések voltak abban, akit nem választottak be, vagy akit utoljára választottak be a csapatba?
- Mi a különbség aközött, ahogyan az emberek csapatokat választanak, eldöntvén, hogy ki melyik oldalon van, és aközött, ahogyan eldöntjük, hogy ki van az Úr oldalán?

Mondd el, az Üdvözítő azt akarja, hogy mindannyian az Ő oldalán álljunk, de nekünk megvan a választási lehetőségünk arra, hogy elfogadjuk vagy elutasítsuk az Ő meghívását!

Amikor Nefi intette testvéreit, a próféták elutasításának következményeire is figyelmeztette őket. Olvassátok el 1 Nefi 7:14-es verset, és kérdezd meg, hogy mik ezek a következmények! Olvassátok el 1 Nefi 7:15-ös verset! Kérj meg egy tanulót, hogy fogalmazza át Nefi fivéreinek mondott figyelmeztetését! Kérdezd meg: Ki dönthette el azt, hogy elpusztulnak-e a gonoszokkal együtt vagy sem?

Olvasd el a tanulókkal 1 Nefi 7:16-os verset! Kérdezd meg:

- Miért haragudott Nefire Lámán és Lémuel?
- Hogyan tükrözték cselekedeteik azt, hogy milyen döntést hoztak?
- Hogyan állapíthatjuk meg ma, hogy kinek az oldalán állnak az emberek?
- Külső megjelenésünk hogyan mutatja meg, hogy az Urat igyekszünk-e követni, vagy sem?
- A Nefiről tudott dolgok alapján mit gondoltok, kinek az oldalán akart lenni?

Olvassátok el 1 Nefi 7:17–20-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan támogatta az Úr Nefit ezekben a versekben?
- Milyen előnyökkel jár az, ha az Úr oldalán állunk?

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, hogy vajon az Úr oldalán állnak-e! Kérdezd meg: Hogyan mutatjátok meg ezt?

Biztasd a tanulókat, hogy válasszák az Úr oldalát! Mondd el nekik, milyen áldások származnak ennek a döntésnek a meghozatalából! Énekeljétek el: „Az Úr mellett ki áll?” (*Himnuszok*) vagy olvasd fel a tanulóknak az ének szavait!

1 Nefi 8. Mindenkit hívnak, hogy jöjjön oda az élet fájához, de hitelenség és a világ kísértései miatt sokan nem hajlandók erre. (40–50 perc)

Léhi álmának megbeszélését kezdheted egy olyan tevékenységgel, melynek „kézfelemelés” a neve. Mondd el a tanulóknak, hogy álmokkal kapcsolatos kérdéseket tessel fel nekik. Ha igennel válaszolnak, akkor emeljék fel a kezüket! Ha nemmel válaszolnak, akkor eresszék le! (*Megjegyzés:* Lehet, hogy a tanulóidat nagyon is érdekli az álmok témája. Győződj meg arról, hogy Léhi látomása marad a beszélgetés középpontjában!) Kérdezd meg:

- Minden éjjel álmodtok alvás közben?
- Zavart már benneteket az, hogy valami felébresztett egy álom kellős közepén?
- Álmodtatok már olyasvalamiről, ami később valóban megtörtént?

- Volt már olyan álmotok, mely válaszolt egy imátokra?
- Hísztek abban, hogy álmok formájában is érkezhettek kinyilatkoztatások?
- Tudtátok, hogy Léhi álmot látott egy fáról?
- Szerintetek Léhi megértette az álmát?

Hangsúlyozd ki, hogy Léhi álma vagy látomása az élet fájáról az egyik legfontosabb történet a Mormon könyvében! Az álom szimbolizmusának megértése segíthet nekünk a Mormon könyve más részeinek a megértésében. (Az álom szimbolizmusának a megtanításához – ahogyan azt Nefi megtapasztalta – 1 Nefi 10–14. fejezetének első tanítási javaslatában található ötletek a 36. oldalon.)

Kérj három önként jelentkezőt, és hívd őket a táblához! (Vagy ha van, akkor adj nekik nagy rajztáblákat és színes ceruzákat!) Kérd meg az osztály többi tagját, hogy egymást váltogatva olvassák fel a Léhi látomásáról szóló beszámolót, 1 Nefi 8:4-es versétől kezdve! Minden tanuló olvasson el két vagy három verset, mielőtt valaki más kerül sorra! Időnként álljatok meg, és a három önként jelentkező rajzolja le az álom értelmezését, kiegészítve a rajzukat, amikor további információkhoz jutnak. (Javaslatokat illetően lásd a mellékelt ábrát!)

1 Nefi 8:4–6	A sötét, kietlen pusztaság, és a fehér köntösbe öltözött férfi, aki felszólítja, hogy kövesse őt.
1 Nefi 8:7–9	A sötét, kietlen pusztaság, valamint a nagy, tágas mező
1 Nefi 8:10–12	A fa, melynek gyümölcse fehér és kívánatos
1 Nefi 8:13–14	A vízzel telt folyó, valamint Sária, Sam és Nefi
1 Nefi 8:15–16	A család, amint esznek a gyümölcsből
1 Nefi 8:17–18	Lámán és Lémuel nem hajlandó enni a gyümölcsből
1 Nefi 8:19–20	A szoros, keskeny ösvény, a vasrúd és a forrás
1 Nefi 8:21–23	Emberek megszámlálhatatlan sokasága, mely előre nyomul, valamint a nagy sötét kőd, mely miatt egyesek irányt vesztenek
1 Nefi 8:24–25	Akik elérik a fát, de elszégyellik magukat, miután már ettek
1 Nefi 8:26–28	A tágas, nagy épület, a gúnyolódó emberek, és a tiltott utakra tévedő emberek
1 Nefi 8:29–30	Akik „előre jöttek, ... a földre rogytak és ettek a gyümölcsből”
1 Nefi 8:31–33	Sokan próbálnak odaérni az épülethez, és vannak, akik „a forrás mélyébe fulladtak”, míg mások „ismeretlen utakra tévedtek és elvesztek szeme elől”

Kérd meg az önként jelentkezőket, hogy magyarázzák el a rajzukat, és használd fel azokat, amikor a látomásról beszéltek az osztállyal! (Megjegyzés: Jó ötlet lehet megtartani a rajzokat, hogy felhasználhasd őket, amikor Nefi látomását tanítod.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át 1 Nefi 8:6–9-es verseit, és keressék meg, mi volt Léhi első aggodalma! Kérdezd meg: Mit tett Léhi azért, hogy megmeneküljön a sötétségtől? Olvassd el a tanulókkal az 1 Nefi 8:10–12-es verseket, és tegyél fel néhányat a következő kérdések közül:

- Mire vágyott először Léhi, miután evett a gyümölcsből? (lásd 12. v.).
- Hogyan reagált Léhi családja, amikor odahívta őket a fához, hogy egyenek? (lásd 15–18. v.)
- Szerintetek miért nem evett Lámán és Lémuel a fa gyümölcséből?
- Milyen érzéseket keltene bennetek az, ha családokat visszautasítana valamit, ami nektek örömet és boldogságot szerzett?

Olvassd el a tanulókkal az 1 Nefi 8:36–37-et, és nézzék meg, hogyan kezelte Léhi Lámán és Lémuel elutasító magatartását. Kérd meg a tanulókat, gondolják át, előfordult-e már, hogy szüleik „egy aggódó atya (szülő) szerető féltésével” kérték őket arra, hogy hallgassanak rájuk és engedelmességedjenek! (Engedd, hogy válaszoljanak, ha szeretnének.) Mondd el érzéseid arról, mennyire szeretnék a szülők azt, hogy gyermekeik higgyenek az evangéliumban és aszerint éljenek! Segíts nekik megérteni, hogy Mennyei Atyánk mindannyiunkat szeret, és Ő is azt akarja, hogy higgyünk és engedelmességedjünk!

Mondd el, hogy Léhi még sok más embert is látott az álmában. Írd fel a táblára a következő táblázatot! Oszd négy csoportra az osztályt! Minden csoport nézzen át egy sort a táblázatban, és hasonlítsátok össze az 1 Nefi 8. fejezetében szereplő emberek eredményeit és kudarcait a Máté 13. fejezetében leírtakkal!

Léhi álma	Összehasonlítás	A magvető példázata
1 Nefi 8:21–23		Máté 13:3–4, 19
1 Nefi 8:24–28		Máté 13:5–6, 20–21
1 Nefi 8:30		Máté 13:8, 23
1 Nefi 8:31–33		Máté 13:7, 22

Kérd meg a csoportokat, hogy a tábla „Összehasonlítás” oszlopába írják be, amit találtak, majd az osztállyal együtt beszéljétek meg azokat! Tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Kinek állt rendelkezésére a fa gyümölcse?
- Mi akadályozott meg egyeseket abban, hogy egyenek a gyümölcsből?
- A gyümölcs megízlelése garancia volt az öröme és az örök életre? Miért miért nem?
- Szerintetek miért van az, hogy egyesek soha nem értek oda a fához?

- Szerintetek miért van az, hogy egyesek megízlelték a gyümölcsöt, de aztán eltávolodtak?
- Érzéseitek szerint miért van az, hogy egyesek képesek voltak hűen enni a fa gyümölcséből?

Énekeljétek vagy olvassátok el: „A vasrúd” (*Himnuszok*).

1 Nefi 9. Az Úr a kezdettől fogva mindent tud, és előkészíti annak útját, hogy minden munkáját véghezvigye.

(25–35 perc)

Mutass a tanulóknak egy történelemkönyvet! Jelezd, hogy milyen időszakot ölel fel a könyv! Mutass meg emellett egy olyan személyes történetet, emlékiratot vagy naplót, mely körülbelül ugyanerről az időszakról szól. Ha helyénvaló, olvass fel a naplóból egy lelki élményt! Tegyé fel néhányat a következő kérdések közül:

- Mi a különbség a két szöveg között?
- Melyik szöveget helyénvalóbb történelemnek nevezni? (Mindkettőt illetően felhozhatók jogos indokok.)
- Melyik szöveg értékesebb? (Mindkettő más miatt értékes.)
- Mire használhatók az egyes szövegek?
- Hogyan hasonlíthatók ezek a szövegek a Mormon könyvéhez?

Mondd el, hogy a Mormon könyve ezer évnyi eseményt jegyez fel a nefiták és a lámániták között, és még annál is hosszabbat a járediták tekintetében! Kérdezd meg: Vajon történelem-e a Mormon könyve olyan értelemben, ahogyan a történelemkönyv az? (Nem, ez elsősorban vallási feljegyzés.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 3:13-as versét és Mormon szavainak 1:5-ös versét, és nézzék meg, vajon a Mormon könyve állítja-e, hogy teljes történelmét adja a népeknek, melyekről szól!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 9:2-es versét! Mondd el, hogy Nefi világi és vallási történelmet is írt. Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg az „azoknak a lemezeknek, amelyekre népem teljes történetét írom le” kifejezést, és a vers melletti margóra írják oda: *nagylemezek*. Olvassák el 1 Nefi 9:3-as versét, és jelöljék meg a „népem vallásos életének történetét” kifejezést! Kérd meg őket, hogy a 3. vers melletti margóra írják oda: *kislemezek*. Tegyé fel néhányat a következő kérdések közül:

- A 3. vers értelmében miért készítette el Nefi a kislemezeket a nagylemezek mellett?
- Mely lemezekre utalnak a 2–5-ös versekben az „ezek a lemezek” szavak? (A kislemezekre.)
- 1 Nefi olvasásakor vajon a nagylemezekből vagy a kislemezekből olvasunk? (A kislemezekről.)
- Mit tartalmaztak Nefi nagylemezei? (lásd 4. v.).

A tanulók olvassák el 1 Nefi 9:5–6-os versét! Milyen indokot mond Nefi ezekben a versekben arra, hogy az Úr a lemezek egy második csoportjának elkészítését kívánta meg tőle? A tanulók olvassák el Mormon szavainak 1:3–7-es verseit! Milyen indokokat mond Mormon arra, hogy a kislemezeket is hozzáteszi azokhoz az írásokhoz, melyekben Nefi nagylemezeit kivonolta?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak a következő megállapítást:

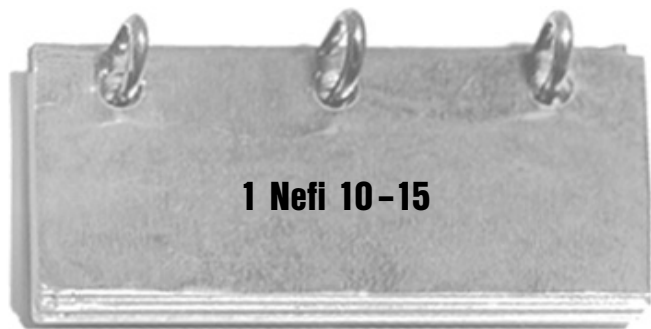
Az Úr „bölcshatárának” (1 Nefi 9:5; Mormon szavai 1:7) – melynek értelmében Nefi két feljegyzést vezetett – legalább egy része nyilvánvalóvá vált akkor, amikor Joseph Smith a Mormon könyvét fordította. Joseph eredetileg Mormon kivonatolását fordította, mely Nefi nagylemezeiről készült. Martin Harris, aki segítségére volt Joseph-nek, meg akarta mutatni a fordítást a feleségének és a családjának. Vonakodva bár, de a próféta megengedte neki, hogy a kézirat 116 oldalát elvigye. Akkor ennyi volt kész. A lapokat ellopták, a fordítás leállt.

Miután Joseph Smith bűnbánatot tartott – mely eltartott egy ideig –, az Úr azt mondta neki, hogy ne fordítsa le újra az elveszett részt. Ehelyett azt parancsolta neki, hogy a kislemezeket fordítsa le, melyek ugyanarról az időszakról szóltak. Figyelmeztette Joseph-et, hogy akik a 116 oldalt elvitték, megváltoztatták azokat, és azt tervezték, hogy a munka jó hírének lerombolására használják fel azt. Az Úr azonban már sok száz évvel ezelőtt látta ezt, és gondoskodott egy második feljegyzésről, hogy meghiúsítsa a Sátán tervét. (Lásd *History of the Church*, 1:20–23; T&Sz 10:38–46.)

Olvassátok el 1 Nefi 9:6-os versét, és kérdezd meg, miért jó tudni azt, hogy „az Úr mindent tud a kezdettől fogva” (lásd még 2 Nefi 9:20; Mormon szavai 1:7). Olvasd fel a következő állítást:

„Minden dolog ismerete nélkül Isten nem lenne képes teremtményei egy részének a megmentésére sem, mert a kezdettől a végig, minden dologról alkotott tudása révén van az, hogy teremtményeinek megadhatja azt a tudást, amely által részeseivé lehetnek az örök életnek; és ha az emberek elméjében nem lenne ott annak tudata, hogy Isten minden ismerettel rendelkezik, akkor lehetetlen lenne számukra az, hogy hitet gyakoroljanak benne” (Joseph Smith, szerk., *Lectures on Faith* [1985], 51–52. o.).

Fejezd be azzal, hogy tanúbizonyságot teszel: Isten mindent tud!

1 Nefi 10–15

Bevezetés

Mivel Nefi hitt, engedelmeskedett, és szerette volna megérteni atyja kinyilatkoztatásait, széleskörű látomásokat kapott az örökkévalóságról. A Szentlélek hatalma által látta népe jövőjét; az Üdvözítő születését, szolgálatát és kiengesztelését; az aposztáziát; az evangélium visszaállítását; és Isten királyságának végső rendeltetését. A 10–15. fejezet bizonyítéka annak az isteni ígéretnek, hogy „aki szorgalmasan keres, az talál, és a Szentlélek ereje által Isten titkai feltáruznak előtte” (1 Nefi 10:19).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Üdvözítőnek az a küldetése, hogy megmentse az emberiséget annak elveszett és elbukott állapotából (lásd 1 Nefi 10:4–6; 11:31–33).
- Isten rejtelve a Szentlélek hatalma által tárulnak fel azoknak, akik szorgalmasan törekednek erre (lásd 1 Nefi 10:17–22; lásd még T&Sz 76:5–10).
- Isten kinyilatkoztatja prófétáinak a jövőt, hogy figyelmeztethessék gyermekeit, és felkészíthessék őket az eljövendőkre (lásd 1 Nefi 11–14; 15:12–36; lásd még T&Sz 1:17–23).
- A vágy, a hit, az elmélkedés és az ima hívja meg a személyes kinyilatkoztatást (1 Nefi 11:1; 15:7–11).
- Jézus Krisztus halandó anyától (Máriától) született, és halhatatlan Atya (az Atyaisten) Fia volt (lásd 1 Nefi 11:18–21; 13:40).
- Isten minden gyermeke iránti szeretetét kimutatta azzal, hogy hajlandó volt odaadni Szeretett Fiát, Jézus Krisztust, hogy meghaljon értünk (lásd 1 Nefi 11:16–33; lásd még János 3:16).
- Az élet fája Isten szeretetét jelképezi. Ezt a szeretetet Jézus Krisztus élete és küldetése jeleníti meg (lásd 1 Nefi 11:21–25; lásd még 1 Nefi 8:30; 2 Nefi 11:4; Móziás 4:2–3, 11–12).
- A Mormon könyve megjövendölt egy olyan időszakot, amikor majd sor kerül az evangélium visszaállítására egy olyan választott földön, mely mentes lesz más nemzetek irányításától (lásd 1 Nefi 13:12–19, 30–36).
- Sok világos és értékes igazság veszett el a Bibliából. Isten sokat visszaállított nekünk ezekből az igazságokból a Mormon könyvében, a Tanok és szövetségekben, valamint az Igazgyöngyben (lásd 1 Nefi 13:20–29, 35–41).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 11–16. o.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 10:4–6. Az Üdvözítőnek az a küldetése, hogy megmentse az emberiséget annak elveszett és elbukott állapotából. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy mély, sötét verembe dobták őket, melynek meredek, csúszós falai vannak! Nem tudnak kimászni, és semmi nincs a veremben, ami segíthetne nekik elmenekülni. Kérdezd meg tőlük, hogy mit tennének!

Olvastasd el a tanulókkal 1 Nefi 10:6-os versét! Kérdezd meg: Milyen lenne az emberiség helyzete, ha nem lett volna Megváltó? Olvassák el Móziás 16:3–4-es verseit, és nézzék meg, hogy minek következtében veszett el és bukott el az emberiség. Mondd el, hogy időnként a „természetes ember” kifejezéssel utalunk arra, aki ebben az elveszett és elbukott állapotban van!

Olvassátok el Móziás 3:19-es versét, és nézzétek meg, mi a természetes ember teendője annak érdekében, hogy felülkerekedjen elveszett és elbukott állapotán! Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg a „Krisztus engesztelő áldozata által szentté nem lesz” kifejezést! Olvassátok el 1 Nefi 10:4–6-os versét, és kérdezd meg: Jézus Krisztus engesztelő áldozata nélkül miért lehetetlen szentté válni?

Emlékeztess a tanulókat a mély, sötét veremre! Kérdezd meg: Mi a veremből történő kiszabadulás egyetlen módja? (Olyan valakinek kell segítenie, aki nincs a veremben.)

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 9:10-es versét! Mondd el, hogy a verem az emberiség helyzetét jelképezi ebben az elbukott világban! Jézus Krisztus kiengesztelése nélkül nem szabadulhatnánk meg elveszett és elbukott állapotunktól.

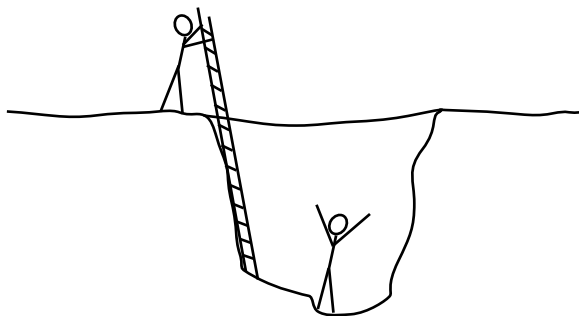
Olvassd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„A megváltás tervének egésze egy helyettes által hozott áldozaton alapszik, olyan Valaki áldozatán, aki büntelen, és az egész emberiség – akik mind átok alatt vannak – helyettesévé válik. A legtermészetesebb és a legigazságosabb dolog az, hogy a vétket elkövető személy fizesse meg a büntetést – vagyis engeszteljen ki helytelen cselekedetért. Amikor tehát Ádám megszegte a törvényt, az igazságosság azt követelte, hogy ő feleljen a bűnért, ne más, és ő fizesse meg életével a büntetést.

Ádám viszont, a törvény megszegése folytán, maga is átok alá került, és átok alatt lévén nem volt képes kiengesztelést hozni azért, amit tett, vagy meg nem történtté tenni azt. Gyermekei sem voltak képesek erre, mivel ők is átok alatt voltak, és az eredeti bűnért hozott kiengesztelés esetében olyan valakire volt szükség, aki nincs kiszolgáltatva az átoknak. Ezen felül, mivel mindannyian átok alatt voltunk, nekünk sem állt hatalmunkban kiengesztelést hozni a saját bűneinkért.

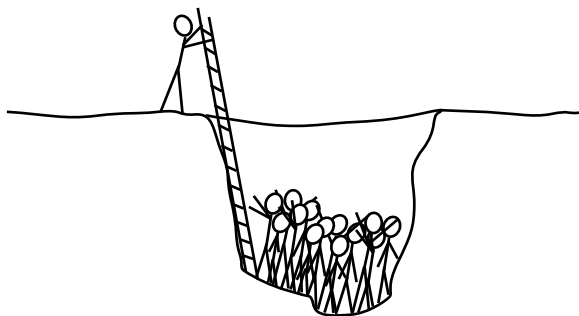
Szükségessé vált tehát az, hogy az Atya elküldje Egyszülött Fiát, aki mentes volt a bűntől, hogy kiengesztelést hozzon a mi bűneinkért éppúgy, mint Ádám vétkéért, mely kiengesztelés az igazságosság követelménye volt. Ennek értelmében áldozatként felajánlotta magát a bűnökért, és kereszthalála által magára vette Ádám vétjét, valamint a mi egyéni bűneinket, megváltva minket ezáltal a bukástól és a bűneinktől, a bűnbánat feltételével.”

(Megjegyzés: Mielőtt tovább olvasnád Smith elnök megállapítását, segítséget jelenthet az, ha felrajzolsz a táblára egy veremben lévő embert, akinek létrával segít egy másik ember a verem pereménél.)

„Hadd illusztráljam: Egy ember, aki egyedül jár az úton, beleesik egy olyan mély és sötét verembe, melyből nem tud kimászni, és nem tudja visszanyerni a szabadságát. Hogyan mentheti ki magát ebből a helyzetből? Nem saját erőfeszítése által, mert nem áll módjában kiszabadulni a veremből. Segítségért kiált, és egy kedves lélek, meghallván segélykérő kiáltását, segítségére siet, és egy létrát leeresztvén módot ad neki arra, hogy kimászva ismét a föld felszínére jusson.”

(Megjegyzés: Ezen a ponton még több embert rajzolhatsz a verembe.)

„Pontosan ebbe a helyzetbe hozta magát és utódait Ádám, amikor evett a tiltott gyümölcsből. Mind bent voltak a veremben, senki nem tudott a felszínre jutni és megmen-teni a többieket. A verem kizártságot jelentett az Úr színe elöl, és fizikai halált, a test feloszlását. És mivel mindannyian kiszolgáltatottjai voltak a halálnak, egyikük sem adhatott módot a szabadulásra.

Ezért végtelen kegyelmében az Atya meghallotta gyermekei fohászát, és elküldte Egyszülött Fiát, aki nem volt a halál, sem a bűn kiszolgáltatottja, hogy módot adjon a szabadulásra. Ezt végtelen kiengesztelése és örökkévaló evangéliuma által tette meg” (Doctrines of Salvation, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet. [1954–1956], 1:126–127).

Tegyél bizonyosságot a tanulóknak a kiengesztelés hatalmáról, arról, hogy legyőzi a bukás következményeit!

1 Nefi 10:17–22. Isten rejtelmei a Szentlélek hatalma által tárulnak fel azoknak, akik szorgalmasan törekednek erre.

(15–20 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Isten semmi olyan dolgot nem nyilatkoztatott ki Joseph-nek, amit ne tudott volna a Tizenkettekkel, és még a szentek sorában a legutolsó is minden dolgot megtudhat, amilyen hamar el tudja viselni azt, mert el kell jönnie annak a napnak, amikor senkinek nem kell azt mondani a felebarátjának: Ismered az Urat? Mert (a megmaradtak közül) a legkisebbitől a legnagyobbig mindannyian ismerni fogják Őt” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 149. o.).

Tegyél fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Ki kaphat választ az imáira?
- Mit tudatok meg az imáitokra kapott válaszokból?
- Hogyan tudhatja és értheti meg valaki ugyanazokat a lelki igazságokat, amiket az élő próféta tud és ért?

Mondd el, hogy Nefi kiváló példát ad nekünk arra, hogy mi módon kapunk kinyilatkoztatást! Olvasd el a tanulókkal 1 Nefi 10:17–11:1; 15:7–11-es verseit!

- Mit szeretett volna megtudni Nefi?
- Milyen hatalom által ismerte fel Nefi azt, hogy sor kerül majd ezen igazságok kinyilatkoztatására?
- Mit kell tennünk azért, hogy kinyilatkoztatást kapjunk a Szentlélek hatalma által?

Mondd el a tanulóknak, hogy a titkok vagy rejtelmek olyan lelki igazságok, melyeket csak kinyilatkoztatás által tudhatunk meg! Kérdezd meg:

- Ki ismerheti Isten rejtelseit? (lásd 1 Nefi 10:19.)
- Mi tartotta vissza Nefi fivéreit attól, hogy megértsék apjuk kinyilatkoztatásait?

Olvastasd el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 76:5–10-es verseit! Mondd el bizonyágot arról, hogy az Úr kész válaszolni az imáinkra!

1 Nefi 10–14. Nefi látomása magyarázatokat ad a Léhi álmában szereplő szimbólumokra. (20–25 perc)

Adj a tanulóknak egy fejtörőt vagy más elgondolkodtató feladatot, és próbálják meg megoldani azt! Felhasználható a következőt:

Írj fel a táblára kilenc betűcsoportot: (1) GBH, (2) HWH, (3) ETB, (4) SWK, (5) HBL, (6) JFS, (7) DOM, (8) GAS, (9) HJG.

Kérd meg a tanulókat, hogy találják ki a betűk jelképezte szavakat! Válaszok: (1) Gordon B. Hinckley, (2) Howard W. Hunter, (3) Ezra Taft Benson, (4) Spencer W. Kimball, (5) Harold B. Lee, (6) Joseph Fielding Smith, (7) David O. McKay, (8) George Albert Smith, (9) Heber J. Grant.

Kérdezd meg:

- Mi ezekben a fejtörőkben az, ami miatt sokan meg akarjuk oldani őket?
- Mi volt a legnehezebb fejtörő, amivel valaha is megpróbálkoztatok?

Néha olyan problémákkal nézünk szembe, melyek olyan bonyolultak, mint a legnehezebb fejtörő. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy volt-e bennük valaha égető vágy egy probléma megoldásának ismeretét illetően! Kérdezd meg: Meddig mentetek el azért, hogy rájőjjetek a megoldásra?

Olvastasd el a tanulókkal 1 Nefi 10:17-es versét, és kérdezd meg:

- Mi volt az, amit Nefi szeretett volna megtudni?
- Olvassátok el 1 Nefi 15:8–11-es verseit! Hogyan hasonlítható testvérei törekvéseihez az, ahogyan Nefi igyekezett megérteni a lelki dolgokat?
- Milyen szerepet játszott mindannyiuk esetében a parancsolatok iránti engedelmisség? (lásd 11. v.)
- Ki járt nagyobb sikerrel a lelki dolgok ismeretének elnyerése terén?

Mondd el, hogy Nefi erőfeszítései a lelki dolgok ismeretének elnyerése irányában nem csak az ő tudását gyarapították, hanem a mienkét is! Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, üresen hagyva az „értelmezés” oszlopot! Az osztály együtt keresse ki az egyes utalásokat, és határozza meg, hogy mi a szimbólumok inspirált értelmezése! *Megjegyzés:* Ha elraktad a tanulók rajzait 1 Nefi 8. fejezetének tanítási javaslata után, akkor most segíthet az, ha utalsz rájuk.

Szimbólum	Léhi álma	Utalás	Értelmezés
Nagy és tágas mező	1 Nefi 8:9	1 Nefi 8:20	A világ
Fa	1 Nefi 8:10	1 Nefi 11:21–22, 25 1 Nefi 15:21–22	Isten szeretete Az élet fája
Gyümölcs	1 Nefi 8:10–16	1 Nefi 15:36	Isten legnagyobb ajándéka
Vasrúd	1 Nefi 8:19–20	1 Nefi 15:23–24	Isten szava
A szoros és keskeny ösvény	1 Nefi 8:20	2 Nefi 31:18–19	Az örök élethez vezető út
Vízzel telt folyó	1 Nefi 8:13	1 Nefi 12:16 1 Nefi 15:26–27 1 Nefi 15:28–29	A pokol mélységei Szenny Szakadék, pokol
Nagy és tágas épület	1 Nefi 8:26	1 Nefi 11:36 1 Nefi 12:18	A világ gőgje Hiábavaló képzelgések, hiúság
Sötét kód	1 Nefi 8:23	1 Nefi 12:17	Az ördög kísértései

Befejezésképpen fejezd ki hálád azért, hogy Nefi meg akarta érteni apja látomását!

1 Nefi 10–14. Isten kinyilatkoztatja prófétáinak a jövőt, hogy figyelmeztethessék gyermekeit, és felkészíthessék őket az eljövendőkre. (35–45 perc)

Írd fel a táblára elder Ezra Taft Benson következő kijelentését: „A prófécia nem más, mint visszafordított történelem – eljövendő események isteni felfedése” (Conference Report, 1973. október, 89. o.; vagy *Ensign*, 1974. január, 69. o.).

Olvastasd el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 1:17–23-as verseit! Tedd fel a következő kérdéseket:

- E versek értelmében miért ad Isten kinyilatkoztatásokat a prófétáinak?
- Mi módon növeli Isten többi gyermekének a hitét a prófétának – például Joseph Smith-nek – adott isteni kinyilatkoztatás?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 38:30-as versét, másik okot keresve arra, hogy miért nyilatkoztatja ki Isten próféták által a szavait! Kérdezd meg:

- Milyen figyelmeztetéseket találunk a próféta mostanában elmondott beszédeiben?
- Hogyan segítettek nektek a prófétánk tanácsai?

Mondd el, hogy Nefi igazlelkű vágyainak következtében az Úr olyan látomást mutatott neki, mely messze a jövőbe tekintett! Jegyezd meg, hogy a Nefi által látott események bekövetkeztére három társadalomban került sor! Beszélt Krisztus júdeai szolgálatáról, a nefita-lámánita civilizációról és annak hanyatlásáról, valamint a nemzsidó nemzetek között az utolsó napokban történő eseményekről. Írásvetítón mutasd meg a tanulóknak a „Nefi látomása (1 Nefi 10–14)” ábrát a függelékből! A táblára is felrajzolhatod az ábrát, vagy emlékeztetőként adhatsz a tanulóknak egy-egy másolatot. Mutass rá, hogy a „Nemzsidó nemzetek az utolsó napokban” oszlop azért hosszabb, mert a látomás részletesen foglalkozik napjaink eseményeivel!

Oszd csoportokra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj egy oszlopot! (Négy csoportot is csinálhatsz, és kettő között feloszthatod a „Nemzsidó nemzetek az utolsó napokban” oszlopot.) Adj nekik tizenöt percet a szentírások elolvasására és megbeszélésére, valamint arra, hogy válaszokat keressenek a következő kérdésekre:

1. Mi módon segíthette Nefit ezen jövődölések ismerete?
2. Mi módon segíthette Nefi későbbi leszármazottjait mindezek ismerete?
3. Mi módon segíthet nekünk ezeknek az ismerete?

Minden csoport jelöljön ki egy szószólót, aki elmondja, mit találtak.

Beszélgjétek meg az osztállyal a következő kérdéseket:

- Milyen üzenetet ad át nekünk ma Nefi nagyszerű látomása?
- Milyen változásokat eredményez majd tetteitekben ez a látomás?

1 Nefi 13:20–29, 34–41. Sok világos és értékes igazság kikerült a Bibliából. Isten ezek közül sokat visszaállított a Mormon könyvében, a Tanok és szövetségekben és az Igazgyöngyben. (35–45 perc)

Sorold fel a táblán a mellékelt táblázat témáit (ne írd oda a szentírás utalásokat)! Oszd kis csoportokra az osztályt! Minden csoport kezdje el a lista elejénél, és csak a Biblia felhasználásával találjanak annyi információt az adott témákról, amennyit csak tudnak!

Tíz perc után kérd meg a csoportokat, hogy hasonlítsák össze, amit találtak, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket! Kérdezd meg: Miért nem találtatok több információt a Bibliában?

Téma	Szentírás utalások
A dicsőség három fokozata	T&Sz 76
A szellemvilág	T&Sz 138
Az Atyának és a Fiúnak húsból és csontból való teste van, a Szentlélek azonban szellem-személy.	T&Sz 130:22–23
Melkisédek, Sálem hercege	JSF, 1 Mózes 14:25–40
Titkos szövetségek	Mózes 5:29–31, 49–51; 6:15; Hélamán 2:8; 6:17–30; Mormon 8:27, 40; Éther 8:18; 10:33; 11:15
Halandóság előtti lét	T&Sz 93:29; Ábrahám 3:22–23
A Sátán eredete	Mózes 4:1–4; Ábrahám 3:27–28
Énók és Sion városa	Mózes 6–7
Ábrahámot Melkisédek szentelte fel	T&Sz 84:14
A házasság új és örökkévaló szövetsége	T&Sz 131–132
Alámerítéssel történő kereszteleés megfelelő felhatalmazással rendelkező személy által	3 Nefi 11:22–26; T&Sz 13:1
Kereszteleés a halottakért	T&Sz 127–128
Gyermekek szülőkhöz történő pecsételése	T&Sz 138:48
Zénok, Zénos és Néum próféta tanításai	1 Nefi 19:10; Alma 33:3–17

Válassz ki néhány témát a táblán lévő listáról, és kérdezd meg a tanulókat, hogy a szentírásokban hol tanulhatunk azokról. [dele] Hamar ki kell derülnie, hogy bár a Biblia tartalmaz információkat e témák nagy részében, de amit tudunk, annak legnagyobb része utolsó napi kinyilatkoztatás útján érkezett. Kérdezd meg: Miért nem tanítja a Biblia világosabban ezeket a dolgokat? Olvastasd el a tanulókkal 1 Nefi 13:19–29-es verseit, hogy megtalálják erre az egyik választ! Jó ötlet lehet feltenni néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Melyik könyv eredt „egy zsidó szájából”? (24. v.) Mit tartalmaz ez a feljegyzés?
- Mit tartalmazott a könyv, amikor „egy zsidó szájából jött”?

- Milyen állapotban volt a könyv, amikor a zsidóktól eljutott a nemzsidókhoz? (lásd 25. v.)
- A 26. versben kiknek a hatalmába került a könyv, és mit tettek vele?
- Miért vettek ki bizonyos dolgokat a könyvből? (lásd 27. v.)
- Milyen hatással volt ez azokra, akik a könyvet megkapták? (lásd 29. v.)
- Milyen könyvre utalnak ezek a versek? (A Bibliára.)

Kérdezd meg: Melyik hittétel szól arról, hogy hiszünk a Bibliában? Kérj meg egy önként jelentkezőt, hogy mondja el a nyolcadik hittételt! Kérdezd meg: Szerintetek miért van benne a nyolcadik hittételben az a kifejezés, hogy „amennyiben a fordítása helyes”? Joseph Smith próféta egyszer azt mondta:

„Hiszek a Bibliában, ahogyan az akkor hangzott, amikor az eredeti írók tollai megírták. A figyelmetlen fordítók, a nemtörődöm írnokok, valamint a terveket szövő és korrupt papok sok hibát követtek el” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 327. o.).

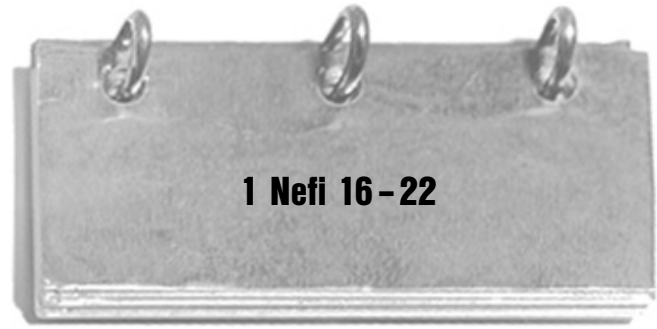
Kérdezd meg: Miért nem vonatkozik az „amennyiben a fordítása helyes” a Mormon könyvére is? Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzák fel a Mormon könyve bevezetését, és olvassák el az ötödik bekezdés első mondatát, hogy választ találjanak erre a kérdésre! (Joseph Smith „Isten adománya és ereje által” fordította le a Mormon könyvét.)

Olvassátok el 1 Nefi 13:35–41-es verseit, hogy megnézzétek, hogyan állítja vissza és tisztázza a Biblia tanításait a Mormon könyve és a többi utolsó napi szentírás. A következő kérdések segíthetnek a tanulók ezen verseken történő végigvezetésében:

- Mi lesz azoknak a világos és értékes igazságoknak a forrása, melyek „elrejtve maradnak, hogy majd, a Bárány adománya és ereje által eljussanak a nemzsidókhoz”? (35. v.)
- Melyik könyvre utal ez a könyv? (A Mormon könyvére.)
- Mit tartalmaz majd ez a könyv? (lásd 36. v.)
- Ki tanítja majd a lámánitáknak Jézus Krisztus evangéliumát? (lásd 37–38. v.)
- A 39. vers más könyveket is említ, melyek napjainkban, Krisztus hatalma által kerülnek majd elő. Melyek lehetnek ezek a könyvek?
- A 40. vers értelmében mi az a három dolog, melyet a Mormon könyve és a többi feljegyzés megtesz a Bibliáért?
- A 41. vers azt mondja, hogy a Mormon könyve és a Biblia „egyet alkot”. Hogyan történt meg ez?

Térj vissza a táblán lévő témák listájára, és kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát arra, ahogyan a Mormon könyve, a Tanok és szövetségek, az Igazgyöngy és a Joseph Smith fordítás még jobban megérteti velünk ezeket a témákat! Ha akarod, használd fel a táblázat második oszlopának utalásait a beszélgetés segítéséhez!

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy a Mormon könyve, a Tanok és szövetségek, valamint az Igazgyöngy a Bibliából elvett világos és értékes igazságokat állítanak vissza!

Bevezetés

Léhi családja Izráel házából származott. Mint a kivonulás alatt Izráel népe, ők is nehézségekkel és megpróbáltatásokkal néztek szembe, míg a vadonban vándoroltak. Izráel népéhez hasonlóan, Léhi családjának tagjai mind máshogy reagáltak az átélt megpróbáltatásokra. Lámán és Lémuel zúgolódott és vitakozott, míg Nefi ugyanezen nehézségeket felhasználva erősítette a jellemét és növelte az Úrba vetett hitét. Nefi tanulmányozta a szentírásokat, különös tekintettel Ésaías szavaira, és magára, valamint családjára vonatkoztatta azokat. E fejezetek tanulmányozása során nézzétek meg, hogyan vonatkoztathatók rátok a tapasztalataik és a tanításaik!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az alázatosság és Isten parancsolatainak készséges betartása határozza meg azt, hogy miként reagálnak az emberek az igazságra (lásd 1 Nefi 16:1–3; lásd még 1 Nefi 2:12, 16).
- Az Úr elvárja tőlünk, hogy amit tudunk, azt tegyük meg magunkért (lásd 1 Nefi 16:17–32; lásd még Éther 2:22–3:1, 4–6).
- Az Úr az útmutatás és a táplálék sok forrásáról gondoskodik a hitűek számára (lásd 1 Nefi 16:10, 16–32; 17:7–10; lásd még Alma 37:38–41).
- Isten megáldja és támogatja azokat, akik megtanulnak hallgatni a Szellemre, és állhatatosak parancsolatainak betartásában (lásd 1 Nefi 17:1–18:15).
- Az emberek lábbal tiporják az Urat, amikor elutasítják a prófétái által és a szentírásokon keresztül adott tanácsait (lásd 1 Nefi 19:7; lásd még T&S 1:38).
- Azért került sor a zsidók megostorozására és szétszórására, mert elutasították Jézus Krisztust. A zsidók közül még mindig sokan elkalandoznak az igazságtól, de ismét össze fogják gyűjteni őket, amikor elfogadják az Üdvözítőt (lásd 1 Nefi 19:8–17; 22:3–8).
- A szentírások nagyobb értékkel bírnak azok számára, akik a saját életükre vonatkoztatják azokat (lásd 1 Nefi 19:23–24).

- Izráel büntetése és szétszórása mindaddig folyamatban lesz, míg elköborol az Úrral kötött szövetségeitől. Amikor majd megemlékszik a szövetségeiről, nagy hatalommal egybegyűjtik és visszaállítják (lásd 1 Nefi 20–21).
- Mint minden szentírást, Ésaia's írásait és szavait is a Szellem által érthetjük meg (lásd 1 Nefi 22:1–2; lásd még 2 Nefi 25:1–6).
- Jézus Krisztus második eljövetelekor a gonoszok elpusztulnak, az igazéletűeket pedig megmentik (lásd 1 Nefi 22:15–22, 24, 26; lásd még Malakiás 4:1).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 16–21. o.

Javaslatok a tanításhoz

 1 Nefi 17. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó bemutató 3: „Előkészítem az utat”* részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

1 Nefi 16:1–3. Az alázatosság és Isten parancsolatainak készséges betartása határozza meg azt, hogy miként reagálnak az emberek az igazságra. (10–15 perc)

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Mi az igazság?” (*Himnuszok*). Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 16:1–2-es verseit, odafigyelve arra, hogy Lámán és Lémuel miként reagált Nefi szavaira.

- Miért reagálnak annyira különbözően az emberek a prófétákra, amikor azok az igazságot tanítják?
- Ki dönti el, hogy valaki mi módon reagál majd az igazságra?

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek a Mormon könyvében más arról szóló történeteket, hogy miként reagáltak egyes emberek a próféták tanításaira! (Lásd például Ammoniha népét Alma 8:9–13-as verseiben; Amuleket Alma 10:6–9-es verseiben; és Zézromot Alma 11–12; 15:3–12-es fejezeteiben és verseiben.) Beszéljétek meg, mit találtak a tanulók, és sorold fel ezeket a táblán!

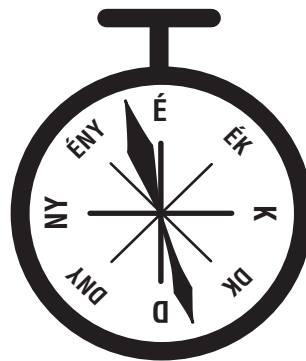
Olvassátok el 1 Nefi 16:3–5-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen tanácsot adott Nefi a fivéreinek, hogy segítsen nekik fogékonyabbnak lenni az igazságra?
- Hogyan segíthet nektek ez a tanács?
- Milyen szentírásbeli példákat ismertek arra, hogy valaki örömmel fogadta az igazságot? (Példa erre Lamóni Alma 18:21–23, 40–42-es verseiben.)
- Szerintetek mik a kulcsai annak, hogy valaki pozitívan reagálhasson az igazságra?

1 Nefi 16:10, 16–32; 17:7–10. Az Úr az útmutatás és a táplálék sok forrásáról gondoskodik a hithűek számára.

(20–25 perc)

Mutass meg az osztálynak egy iránytűt (vagy rajzolj fel egyet a táblára)! Kérj meg egy tanulót, aki ismeri az iránytű használatát, hogy magyarázza el azt! Kérj meg néhány tanulót, hogy az iránytű segítségével találjanak meg bizonyos égtájakat (kérj meg például egy tanulót, hogy keresse meg a terem északnyugati sarkát)! Beszéljétek meg, hogyan segíthet egy iránytű a célállomás megtalálásában!

Olvassátok el 1 Nefi 16:9–10-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan irányította az Úr Léhít és családját, míg a vadonban voltak?
- Miben különbözött a Liahóna a mai iránytűtől?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel a mellékelt ábrán lévő verseket, és keressenek három fontos különbséget!

Utalás	Iránytű	Liahóna
2 Nefi 5:12	Az iránytűt ember készítette.	„Az iránytűt, ... az Úr keze készített[e] atyám számára” (2 Nefi 5:12).
1 Nefi 16:29–31	Az iránytű segít az utazóknak a térkép használatában, hogy tájékozódni tudjanak.	A liahónán található írások „[megértették velünk] az Úr útjait ... És ez az írás időről időre aszerint változott, hogy mennyire hittünk benne, vagy mennyire követtük azt” (1 Nefi 16:29).
1 Nefi 16:28; Alma 37:38–42	Az iránytű úgy működik, hogy lehetővé teszi egy mágneses tű igazodását a Föld mágneses mezejéhez.	A liahóna „Istenbe vetett hitük arányában működött” (Alma 37:40).

Kérdezd meg: Miről gondoskodott ma számunkra az Úr, mely irányt adhat az életünknek? Olvastasd el a tanulókkal Alma 37:44–45-ös verseit, és nézzék meg, mihez hasonlította Alma a liahónát! Kérdezd meg: Hol tehettek szert Krisztus szavára? Mondd el, hogy Krisztus szavai számos forrásból érkehetnek! Ide tartoznak a szentírások, az élő próféták (lásd T&S 68:3–4), a pátriárkai áldások, valamint a lelkiismeretünkhöz szóló Szentlélek.

Olvasd fel a fent megadott szentírást, vagy használd a következő bekezdéseket, melyek Spencer W. Kimball elnök egyik beszédéből származnak:

„A gömböt, vagy liahónát – mely lefordítva iránytűt jelent – az Úr készítette, kimondottan azért, hogy megmutassa [Léhinek] az utat, melyen mennie kell a vadonban. Nem szeretnétek – mindannyian – egy ilyen gömböt, hogy ha bármikor rossz úton jártok, az megmutassa a helyes utat és üzeneteket írjon nektek?

Ez . . . mindegyikötöknek megvan. Az Úr minden fiúnak, minden férfinak, minden embernek adott lelkiismeretet, mely minden alkalommal megmondja, ha valaki rossz úton jár. Ha odafigyel, ez mindig elhangzik; de persze előfordulhat, hogy az emberek annyira hozzászoknak ezekhez az üzenetekhez, hogy figyelmen kívül hagyják, és végül észre sem veszik azokat.

Fel kell ismernetek, hogy a szervezetetekben van valami, mely hasonlít az iránytűhöz, a liahónához. Minden gyermek megkapja ezt. Mire nyolc éves, meg tudja különböztetni a jót a rossztól, ha szülei jól tanították őt. Ha figyelmen kívül hagyja saját beépített liahónáját, akkor talán az végül nem suttog majd neki. Ha viszont emlékezetében tartja azt, hogy mindegyikünk rendelkezik azzal, ami a helyes irányban tart minket, akkor nem tér majd rossz útra a hajónk, nem lesz szenvedés, nem törnek el az íjak és nem kiált élelemért a család – ha hallgatunk saját liahónánk parancsaira, melyet lelkiismeretnek nevezünk” (Conference Report, 1976. október, 116–117. o.; vagy *Ensign*, 1976. november, 79. o.).

Tedd bizonyoságot annak fontosságáról, hogy megszívleljük Krisztus szavait!

1 Nefi 16:17–32. Az Úr elvárja tőlünk, hogy amit tudunk, megtegyük magunkért. (20–25 perc)

Az óra előtt három tanulónak ossz ki egyet-egyét a következő feladatok közül! Kérd meg őket, hogy olvassák el ezeket, és komolyan gondolják át, hogyan lehetne megoldani a felvetett problémát. Az órán olvassák fel vagy mondják el a példájukat, és mondjanak megoldásokat! Adj időt az osztálynak a megoldások megbeszélésére és továbbiak felvetésére!

- Éppen most hívtak el, hogy a papok kvórumának elnökségében szolgálj. Családod örül az új feladataidnak, de nézeteltérés támad, amikor megtudják, hogy mostantól fogva van

még egy vasárnap reggeli gyűlésed is. A szüleidnek is gyűlésre kell menni ebben a vasárnap reggeli időpontban, és eddig rád számított a család, hogy összekészítsd két kisöcsédet, majd te vidd el autóval az összes testvéredet az egyházi épülethez.

- Éveken át az egész családod örömmel drukkolt neked a focimeccseiden. A liga játérendjében beállt változásoknak köszönhetően néhány meccs vasárnapra került. Amikor ezt elmondod a családnak, meglepődnek azon, hogy nem igazán akarsz vasárnap játszani. Mindannyian amellet vannak, hogy folytassák a családi szórakozásnak számító meccsre járást. Úgy döntesz, hogy megszenteled a szombat napját, de most nem tudod, hogy mondd el ezt a családnak.
- Nehéz időszakot él át a családnak. Nem csak édesapád dolgozik két munkahelyen, de édesanyád, idősebb testvéreid és te is arra kényszerültetek, hogy dolgozni menjete. Úton a késő esti munkahelyed felé egy ittas vezető átszáguld egy piros lámpán és beleütközik az autódba. Megúszod sérülések nélkül, de az autó totálkáros. Bár nem a te hibád volt a baleset, az egész család mérges rád, mert szükségük van az autóra. Még édesapád is kikel magából.

Mondd el, hogy Nefi is szembesült nehéz helyzetekkel, míg családjával a vadonban vándorolt. Kérdezd meg: Miért segítene nekünk annak ismerete, ahogyan Nefi megoldotta családjá problémáit?

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 16:17–21-et, és keressék meg Nefi problémáját! Kérj meg egy tanuló, hogy foglalja össze Nefi helyzetét, és magyarázza el azt az osztálynak! Kérdezd meg: Mit tehetett volna Nefi? A válaszokat sorold fel a táblán, és beszéljétek meg őket!

Olvassátok el 1 Nefi 16:22–32-es verseit, megnézzén, hogyan reagált Nefi a problémára! Kérdezd meg:

- Mit tett Nefi ahelyett, hogy családjá többi tagjához hasonlóan panaszkodott volna? (lásd 23. v.)
- Hogyan segít a problémák megoldásában az, ha keményen dolgoztok és pozitív irányba lépve cselekedtek?
- Miért fordult Nefi apjához segítségért? (lásd 23–26. v.)
- Mit mondott az Úr Léhinek, mit tegyen? (lásd 26. v.)
- Hogyan működött a liahóna? (lásd 27–29. v.)
- Hogyan oldódott meg a családi vészhelyzet? (lásd 30–32. v.)
- Olvassátok el Alma 37:44–46-os verseit! E versek értelmében mit mintázott a liahóna (mit jelképezett)?
- Mit tanulhatunk Nefi tapasztalatából az élet kihívásainak kezelése terén?

Olvassátok el elder Marion D. Hanks, a hetvenek tagja, megállapítását 1 Nefi 16:18–32-es verseihez tartozó megjegyzéseknél a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (16. o.) könyvben!

1 Nefi 17. Isten megáldja és támogatja azokat, akik megtanulnak hallgatni a Szellemre, és állhatatosak parancsolatai betartásában. (40–50 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy nagy melegben hosszú utazásra kényszerülnek a családjukkal. Kilenc ember tömörül be egy kis autóba. A légkondicionáló elromlott, és a négy ablak közül hármat nem lehet letakerni. Van közöttetek egy újszülött, és nincs se ételek, se pénzetek. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerinted hogyan jöttök majd ki egymással?
- Mik a viszálykodás lehetséges területei?
- Személyesen mit tehetnétek a helyzet javítása érdekében?

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 17:1–6-os verseket, és tegyél fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Mennyi ideje vándorolt már Léhi családja a vadonban? (Nyolc éve; lásd 4. v.)
- Szerintetek többek között milyen megpróbáltatásaik voltak? (Az Arab-félsziget forró, kietlen terület. Nehéz volt élelemhez jutni. A családtagok nem mindig jöttek ki egymással. Gyerekek születtek az útjuk során.)
- Hogyan áldotta meg őket az Úr útjuk során?
- Hogyan vonatkoztatnátok a 3. vers tanulságát arra, amit a saját életekben megtanultatok?

Oszd csoportokra az osztályt, és kérd meg őket, hogy képzeljék el a következő helyzetet: Úrhajós személyzet vagytok, akiknek az eredeti terv szerint a Hold egy megadott pontján kell találkozni az anyahajóval. Technikai nehézségek következtében hajótok mintegy 300 kilométernyire landolt a találkozási ponttól. Felszerelések nagy része megsérült. A túlélés egyetlen módja az, ha megteszitek a 300 kilométert az anyahajóhoz. Csak feltétlenül szükséges dolgokat vihetek magatokkal.

Adj minden tanulónak egy példányt a mellékelt listából! Kérd meg őket, hogy sorszámazzák a felsorolt dolgokat annak fényében, hogy mennyire fontosak az útjukhoz! A legfontosabb tárgy mellé rakjanak 1-es számot, a második legfontosabb mellé 2-est, és így tovább, a 15-ös számig. Először írják le az egyéni sorrendjüket, majd csoportosan rakják sorrendbe a tárgyakat! Döntéseik meghozatalához adj nekik tizenöt percet!

Egyéni döntés	Csoportos döntés	
		Egy doboz gyufa
		Étel sűrítmény
		Hosszú nejlon kötél
		Ejtőernyő selyem
		Hordozható fűtőegység
		Két 45-ös kaliberű pisztoly
		Egy láda tejpor

		Két 50 kilós oxigéntartály
		A Hold térképe
		Felfújható mentőcsónak
		Mágneses iránytű
		Öt korsó víz
		Jelzőfények
		Elsősegélynyújtó csomag, injekciós tűkkel
		Napelemes rádió adó-vevő

A feladat végén kérdezd meg:

- Amikor csoportosan sorrendet állítottatok, átvette valaki az irányítást? Ki?
- Volt, aki jobban részt vett a megbeszélés folyamatában, mint mások? Milyen tekintetben?
- Mi motiválta a csoportot arra, hogy sikerrel járjanak?
- Milyen hozzáállások segítettek a csoportot abban, hogy sikerrel járjanak?
- A csoportos megbeszélés miként segített nektek abban, hogy észrevegyétek a saját gondolatmenetek hibáit?
- Milyen hozzáállások voltak bomlasztóak?
- Mit tudhattok meg magatokról azáltal, hogy csoportosan dolgoztok egy nehéz probléma megoldásán?

Olvastasd el a tanulókkal az 1 Nefi 17:7–18-as verseket, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért parancsolta meg az Úr Nefinek, hogy menjen fel a hegyre?
- Miután Nefi felment a hegyre, mit parancsolt neki az Úr, mit tegyen?
- Hogyan reagálnátok egy olyan parancsra, hogy építsetek egy hajót, mely át tudja vinni családokat az óceánon?
- Hogyan reagált Nefi a parancsolatra?
- Mi volt az első probléma, amivel Nefi a hajó építése során szembesült?
- Mit tett Nefi azért, hogy a problémát megoldja?
- Hogyan segített neki az Úr?
- Miért bosszankodott annyira Lámán és Lémuel, amikor megtudta, hogy Nefi hajó építését és a Bóság földjének az elhagyását tervezi?

Olvassátok el 1 Nefi 17:19–22-es verseit, és sorolj fel a táblán minden helytelen kijelentést, melyet Nefi fivérei elmondtak ezekben a versekben! Kérdezd meg:

- Előfordult már veletek, hogy meggondolatlanul állítottatok valakiről valamit?

- Hogyan kerülhetjük el ezt?
- Olvassátok el Jakab 1:19-es versét! Hogyan vonatkozik Jakab tanácsa arra, amit az imént olvastunk 1 Nefi könyvében?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át 1 Nefi 17:23–34-es verseit, és keressék meg, milyen történelmi eseményt idézett Nefi a fivéreinek! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért idézte fel Nefi Izráel Egyiptomból való kivonulásának a történetét?
- Hogyan erősítheti az Úrba vetett bizalmatokat a kivonulás története?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük az Úr jobban tisztel vagy szeret-e egyeseket másoknál? Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel 1 Nefi 17:35-ös versét, hogy megtaláljátok a választ! Kérdezd meg: Hogyan lehet valaki az Úr kegyeltje?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át 1 Nefi 17:36–44-et, és keressék ki, hogy miért került sor Izráel szétszórására és elpusztítására! Kérdezd meg: Miben hasonlított Lámán és Lémuel a jeruzsálemi emberekre?

Az óra előtt helyezd el a terembe egy rádiót, melyet úgy állítsz be, hogy ne zenét játsszon, csak zajt adjon! Kapcsold be és olvasd fel 1 Nefi 17:45-ös versét! Majd állítsd be a rádiót úgy, hogy tisztán fogjon egy adást! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít a rádió rossz vétele ahhoz, hogy némelyek nem képesek megérteni az Úr dolgait?
- Mik azok a cselekedetek, amivel a gonoszok érzéketlenné teszik magukat a Szellem iránt?
- Hogyan hasonlít egy megfelelően beállított rádióhoz az igazlelkű ember arra irányuló képessége, hogy érezze a Szellemet?
- Milyen szerepet játszik a távolság a rádióhullámok fogásában? (A rádiónak az adó hatáskörén belül kell lennie ahhoz, hogy tisztán fogja az adást.)
- Hogyan hasonlít ez az imához és a kinyilatkoztatás elnyeréséhez?
- Milyen szerepet játszik az elem vagy az elektromos csatlakozó a rádióhullámok fogásában? (Erőforrás nélkül nem működik a rádió.)
- Hogyan hasonlít ez az imához és a kinyilatkoztatáshoz?

Olvassátok el 1 Nefi 17:45–55-ös verseit, olyan helyzetet keresve, mely hasonlít a rádió zúgásához!

- Miben hasonlít a rádió zúgása ahhoz, hogy Lámán és Lémuel nem volt „fogékony” az Úr akaratára?
- Mit tettek, amivel elállították a hullámhosszt?
- Hogyan szól ma hozzánk az Úr?
- Hogyan kerülhetjük el azt, hogy „érezéketlenek” legyünk? (45. v.)

Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek a *hall*, *hallgat* és *odafigyel* szavakra, amint felolvastok elder Boyd K. Packer – akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja – következő kijelentését:

„Sok évvel ezelőtt John Burroughs, a természettudós, egy nyári este emberekkel zsúfolt parkban sétált. A városi élet zaján túl meghallotta egy madár dalát.

Megállt és odafigyelt! A vele lévők nem hallották. Körülnézett. Senki más nem vette észre a madár dalolását.

Zavarta, hogy mindenki lemarad egy ilyen csodálatos dologról.

Kivett a zsebéből egy érmét, és feldobta a levegőbe. A kövezeten megcsendült a hangja, mely nem volt hangosabb a madár dalánál. Mindenki megfordult – ezt meghallották!

Nehéz különválasztani a városi forgalom zaját a madár dalától. De hallható a dal. Tisztán hallod, ha rászoktatod magad, hogy figyelj rá.

Egyik fiunkat mindig is érdekelt a rádiózás. Kisfiúkorában karácsonyi ajándékként kapott egy nagyon egyszerű rádiószerkentyűt.

Ahogy nőtt, ahogy mi megengedhettük magunknak, és ahogy ő képes volt megkeresni a rá való pénzt, egyre érzékenyebben fogó szerkezeteket kapott.

Az évek során sokszor előfordult – mostanában is –, hogy leültem mellé, amint beszélt valakivel a világ egy távoli részén.

Én csak zúgást és zajt hallottam, néha csípve el egy-egy szót, vagy több hangot is egyszerre.

Ő mégis értette az elmondottakat, mert rászoktatta magát, hogy figyelmen kívül hagyja a zajt.

Nehéz különválasztani az élet zavarodottságától az inspiráció csendes hangját. Ha nem hangoljátok rá magatokat, lemaradtok róla.

Az imákra adott válaszok csendben érkeznek. A szentírások az inspiráció e hangját halk, szelíd hangként jellemzik.

Ha valóban megpróbáljátok, akkor megtanulhattok reagálni erre a hangra” (Conference Report, 1979. október, 27–28. o.; vagy *Ensign*, 1979. november, 19–20. o.).

„Az inspiráció hangja olyan halk és olyan csendes, hogy könnyen ki lehet magyarázni valami mással. Könnyű nem engedni ennek a hangnak. Gyakran igen nagy bátorságra van szükség ahhoz, hogy kövessük. Tiszta jel ez az utolsó napi szenteknek” (Conference Report, Stockholm Sweden Area Conference 1974, 20. o.).

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy meg kell tanulnunk meghallani és megérezni a Szellemet!

1 Nefi 19:7–10. Az emberek lábuk alá tapossák az Urat, amikor elutasítják a prófétái által és a szentírásokon keresztül adott tanácsait. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tartotok a legszentebbnek életekben? A válaszokat sorold fel a táblán (ide tartozhat a család, édesanya, az egyház, a zászló, az erkölcsi tisztaság, bizonyosságuk Jézus Krisztusról, annak tudata, hogy van egy Mennyei Atya, aki szereti őket)! Utalj néhány válaszra, majd kérdezd meg: Milyen érzést kelt bennetek az, amikor mások figyelmen kívül hagyják, csúfolják vagy lekicsinylik ezeket?

Olvassátok el 1 Nefi 19:7-es versét, és kérdezd meg:

- Mit jelent „semmibe venni” valamit? (Értéktelennek tartani.)
- Hogyan lehet „lábbal taposni” az Üdvözítőt?
- Mit jelent „hallgatni” valakinek a szavára? (Odafigyelni és engedelmeskedni.)

Más szóval Nefi azt mondja, hogy ha nem hallgatunk az Úr tanácsára és nem engedelmeskedünk annak, akkor lábbal tiporjuk Istent. Kérdezd meg:

- Hogyan hagyták figyelmen kívül az Úr tanácsát azok, akik az ősi időkben éltek?
- Olvassátok el 1 Nefi 19:8–9-es verseit! E versek értelmében hogyan vették „semmibe” Jézus Krisztust azok, akik halandó szolgálata idején éltek?

Olvastasd el a tanulókkal a Hélamán 12:2–6-os verseit, és tegyél fel néhányat a következő kérdések közül:

- E prófétai figyelmeztetés értelmében mi juttathatja el az embereket oda, hogy „lábbal tapossák” a Szentet?
- Hogyan és miért hagyják ma figyelmen kívül az emberek az Úr tanácsait?
- Hogyan győződhetünk meg – ti és én – arról, hogy nem hagyjuk figyelmen kívül a tanácsát?

Olvasd fel elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Csodálkozással és borzongva beszélünk arról a tényről – és méltán tesszük ezt, – hogy a zsidók előtt ott voltak a szentírások, a csodák és a bámulatos cselekedetek, mégis elutasították Istenüket, és ezt oly erőszakosan, olyan biztos eltökéltséggel tették, hogy az római kezek általi halálhoz vezetett. Ahhoz viszont, hogy megtartsuk a nézőpontunkat, méltányosan és pártatlanul kell szemlélnünk azt, hogy miként, mi módon utasították el őt, és meg kell kérdeznünk, hogy vajon ma így bánnának-e vele az emberek. Jákób szavai szerint az akkor létező nemzetek közül csak a zsidók feszítették volna meg Őt, miután látták az általa tett csodákat, és tudatában voltak az általa véghezvitt bámulatos tetteknek. (1 Ne. 19:7–9.) De vajon voltak-e mások is az emberek között, akik elutasították volna őt, és hogyan, mi módon utasítanak el az emberek egy olyan nagyszerű dolgot, mint Isten közöttük végzett szolgálatát?” (*The Promised Messiah*, 494–495. o.).

1 Nefi 19:8–17; 22:3–8. Azért került sor a zsidók megostorozására és szétszórására, mert elutasították Jézus Krisztust. A zsidók közül még mindig sokan elkalandoznak az igazságtól, de ismét össze fogják gyűjteni őket, amikor elfogadják az Üdvözítőt. (20–30 perc)

Írd fel a táblára ezeket a mondatokat:

Ne szaladj az utcán!
Ne játssz a tűzzel!
Ne fogadj el édességet idegentől!

Kérdezd meg:

- Hol hallottátok már ezeket a dolgokat?
- Miért mondja el valaki ezeket a figyelmeztetéseket?
- Milyen veszéllyel jár ezen figyelmeztetések figyelmen kívül hagyása?
- Ha figyelmeztetnétek a barátotokat, és az a barát figyelmen kívül hagyná a figyelmeztetést, milyen érzéseket keltene bennetek az, ha valami rossz történe a barátotokkal?
- Megpróbálnátok segíteni a barátotoknak? Miért?

Mondd el, hogy a próféták figyelmeztetnek minket a veszélyes és bűnös cselekedetek szörnyű következményeire! Nem örülnek, amikor fájdalmat és nehézségeket tapasztalunk meg amiatt, hogy figyelmen kívül hagytuk a figyelmeztetéseket. Ehelyett továbbra is szeretnek minket, és igyekeznek biztonságba, békés helyre vezetni bennünket. Biztasd a tanulókat, hogy tartsák észben ezeket az igazságokat, amikor a zsidók szétszórását tanulmányozzák!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel a Mormon könyve címlapjának második bekezdését, és kérdezd meg:

- A Mormon könyvében kik a nemzsidók?
- Milyen érzések vannak az Úrban a zsidók és a nemzsidók iránt?
- Milyen nagyszerű dolgok jutnak eszetekbe azok közül, melyeket a zsidókért és a nemzsidókért tett az Úr?
- Mi idézte elő azt, hogy az Üdvözítő halandó szolgálatának idején élők „semminek” ítéljék? (1 Nefi 19:9.)
- Hogyan bántak Vele?
- Miért volt hajlandó az Úr arra, hogy alávesse magát nekik?

Olvassátok el 1 Nefi 19:10–12-es verseit, keressétek ki a versekben feljegyzett próféciákat, és beszéljétek meg, hogyan teljesedtek be azok! Olvassátok el 2 Nefi 10:3–6; 25:12–15-ös verseit, megnézve azt, hogy mi vitte rá az embereket az Úr kicsúfolására és keresztre feszítésére! Olvassátok el 1 Nefi 19:13–14-es verseit, és kérdezd meg:

- Mi történik majd a zsidókkal, akik Jeruzsálemben vannak Jézus Krisztus keresztre feszítésének idején? Miért? (lásd 13. v.)

- Megbüntette Isten a Jeruzsálemben élő zsidók leszármazottjait Jézus Krisztus keresztre feszítéséért? (Nem; lásd Hittételek 1:2.)
- Miért lesz az, hogy a zsidók a testben évszázadokig vándorolnak majd, elvesznek és „gúny és csúfolódás tárgyai lesznek, akiket minden nép gyűlöl”? (Mivel folyamatosan elutasítják Jézus Krisztust és az Ő evangéliumát; lásd 14. vers. Hangsúlyozd ki, hogy a szentírások semmilyen tekintetben nem biztatnak és nem szolgálnak mentségül arra a fajta üldözésre és gyűlöltre, amivel mások elhalmozták a zsidókat!)

Olvassátok el 1 Nefi 22:5-ös versét, majd olvasd fel és beszéljétek meg elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Miért került sor Izráel szétszórására? A válasz világos; könnyen érthető; efelől nincs kétség. Azért került sor izráelita elődeink szétszórására, mert elutasították az evangéliumot, meggyalázták a papságot, elhagyták az egyházat és hátat fordítottak a királyságnak. Azért szórták szét őket, mert elfordultak az Úrtól, hamis isteneknek hódoltak, és minden tekintetben pogány nemzetek útjain jártak. Azért szórták szét őket, mert elhagyták az ábrahामी szövetséget, lábbal tiporták a szent szertartásokat, elutasították az Urat, Jehovát, aki az Úr Jézus, akiről minden prófétájuk bizonyosságot tett. Izráel szétszórására elpártolás miatt került sor. Az Úr, gonoszságuk és lázadásuk miatti haragjában, szétszórta őket a pogányok közé a föld minden nemzetében” (A *New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515. o.).

- Olvassátok el 1 Nefi 19:15–16-os verseit! Mikor kerül sor arra, hogy az Úr összegyűjti izráelt? (Amint megtérnek és visszafordulnak Istenükhöz, az Úr össze fogja gyűjteni őket.)
- Olvassátok el 1 Nefi 22:6–9-es verseit! Milyen szerepet kapnak majd a nemzsidók abban, hogy Izráelt visszavigyék az Úrhoz?

 1 Nefi 19:23–24 (Szentírás memoriter, 1 Nefi 19:23). Vonatkoztassuk magunkra a szentírásokat, hogy azok javunkra és okulásunkra szolgáljanak! (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy hallották-e már a prófétát konferenciái beszédet mondani anélkül, hogy utalt volna a szentírásokra vagy más próféták szavaira! Kérdezd meg: Szerintetek miért van ez így? A tanulók olvassák el 1 Nefi 19:23–24-es verseit! Kérdezd meg: Miért töltenek a próféták oly sok időt a szentírások olvasásával és azzal, hogy idézzenek belőlük?

Írd fel a táblára a *vonatkoztat* szót, és a következő meghatározást: „1. Kapcsolatba, vonatkozásba hoz. 2. Valaminek érvényét kiterjeszti valamire, valakire” (Magyar értelmező kéziszótár [1982]). Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel a szentírásbeli történetek saját életükre történő vonatkoztatásának előnyeit!

Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, üresen hagyva a „Jelentés” oszlopot! Az osztállyal közösen beszéljétek meg a kifejezéseket, a „Jelentés” oszlopba pedig írd be azokat a mai vonatkozásokat, melyekben a tanulók megegyeznek! (A zárójelben található szavak neked jelenthetnek segítséget. Ennek a feladatnak nem

az a célja, hogy meghatározott válaszokat adjunk, hanem az, hogy segítsünk a tanulóknak annak meglátásában, hogy máris magukra „vonatkoztathatnak” néhányat Ésaiás szavai és kifejezései közül.)

Utalás	Kifejezés	Jelentés
1 Nefi 20:1	„Júda vize”	(a keresztelés vize)
1 Nefi 20:4	„vasból vannak nyakadban az inak”	(merevnyakú vagy, vagyis gögös)
1 Nefi 20:10	„a szenvedés tüze”	(próbatételek vagy megpróbáltatások)
1 Nefi 20:14, 20	„Babilónia”	(a világ, gonoszság)
1 Nefi 20:18	„a tenger hullámaihoz hasonlóan a tisztesség”	(folyamatos, vagyis örökké tartó tisztesség)
1 Nefi 21:1	„pásztoraitok”	(vezetők)
1 Nefi 21:1	„anyám méhében elhívott”	(előre elrendelt a halandóság előtti létben)
1 Nefi 21:6	„a nemzsidóknak világossága”	(példa a nemzsidók előtt)

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy magukra kell vonatkoztatnunk a szentírásokat, vagyis alkalmaznunk kell azokat!

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Carlos E. Asay-tól, aki a hetvenek tagja volt:

„Mily sokszor hallottak már szülők így panaszkodni egy fiút vagy leányt: »Ne olvassuk a szentírásokat! Ősi idők embereiről szólnak és unalmasak.« Amikor ilyenféle panaszok hangzanak el, akkor valószínűleg a szülők nem tették meg azt, amit Nefi. Ő azt mondta: »és én minden írást magunkra vonatkoztattam, hogy az javunkra és okulásunkra szolgáljon« (1 Nefi 19:23)” (*Family Pecan Trees: Planting a Legacy of Faith at Home* [1992], 39. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy 1 Nefi 19:22–24-es verseiben minden alkalommal jelöljék meg a *hoggy* szót, amikor az előfordul. Mondd el, hogy a *hoggy* szó után Nefi elmondja, mit tett és miért tette azt. Sorold fel a kifejezéseket, melyek leírják, miért idézte Nefi Ésaiást, és beszéljétek meg ezeket az osztállyal!

- „Hogy megtudják, mit tett az Úr más országokban az ősi népekért” (22. v.).
- „Hogy még jobban rábírom őket, hogy higgyenek az Úrban, Megváltójukban” (23. v.).
- „Hogy az javunkra és okulásunkra szolgáljon” (23. v.).
- „Hogy ti is reménykedhessetek, úgy mint testvéreitek, akiktől elszakadtatok” (24. v.).

Kérdezd meg: E kijelentések közül melyik mondja meg a Mormon könyve célját? A kijelentéseket hasonlítsátok össze

a Mormon könyve címodalának második bekezdésével! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy jól illik az ott megadott célba az, ahogyan Nefi felhasználta Ésaías írásait!

„A célja pedig az, hogy megmutassa Izráel háza maradéknak, hogy milyen nagy dolgokat tett őseikért az Úr, és hogy megismerjék az Úr szövetségeit és abból megtudják, hogy nincsenek mindörökké kutasztva – Azonkívül, hogy meggyőzze a zsidókat és a nemzsidókat arról, hogy Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát” (címodal).

Szánj időt a szentírás memoriter (1 Nefi 19:23) ismételtetésére, hogy segíts a tanulóknak emlékezni arra! Kérd meg őket, hogy jelöljék be ezt a verset a szentírásaikban!

1 Nefi 20–21. Izráel büntetése és szétszórása mindaddig folyamatban lesz, míg elkóborol az Úrral kötött szövetségeitől. Amikor megemlékszik a szövetségeiről, akkor majd nagy hatalommal egybegyűjtik és visszaállítják. (40–50 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy az Ószövetség prófétái időnként hivatalos szerződések vagy megállapodások nyelvezetét használva beszéltek szent szövetségekről. 1 Nefi 20–21 tartalma hasonlítható egy perhez, mely Izráel ellen szól, mert megszegte az Úrral kötött szövetségét. Írd fel a táblára 1 Nefi 20 következő vázlatát, mely lényegében az Úr és Izráel között létrejött szerződés mintáját követi.

A szerződés

1. *Bevezetés* (1 Nefi 20:1–2). Hallgass az Úrra, Ó Izráel!
2. *Történelmi áttekintés* (1 Nefi 20:3–8). Az Úr megjövendölte Izráel jelenlegi problémáit.
3. *A szerződés feltételei* (1 Nefi 20:9–11, 14–15). Az Úr megígéri, hogy elfordítja haragját és megváltja Izráelt Babilóniától.
4. *Tanúk* (1 Nefi 20:12–14, 16). A földet, a mennyeket és Izráelt is felszólítják, hogy tanúskodjanak arról, amit Isten tett és tenni fog.
5. *Átkok és áldások* (1 Nefi 20:17–22). Az Úr szembeállítja egymással Izráel gonosz és igazlelkű cselekedeteinek eredményeit.

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy értik-e, mi a szövetség, és miben hasonlít a szerződéshez!

Oszd a tanulókat öt „ténykereső bizottságba”! Minden csoportnak add oda a táblára felvázolt szerződés öt részének egyikét! Adj a csoportoknak öt-tíz percet a szerződés rájuk eső részéhez kapcsolódó szentírás verseinek elolvasására és összefoglalására! Kérj meg minden csoportot, hogy válasszon egy szószólót, aki elmondja, mit találtak, és az osztállyal közösen beszéljék meg ezeket!

Írd fel a táblára 1 Nefi 21 következő vázlatát, amely a szerződéshez perének mintáját követi!

A tárgyalás

1. *A megidézések* (1 Nefi 21:1–6). Isten szolgálja azt mondja: „Az Úrnál van az én ügyem.”
2. *A felperes vádja* (1 Nefi 21:7–13). Az Úr kijelenti, hogy Ő (nem úgy, mint Izráel) betartotta és be is fogja tartani az ígéreteit.
3. *Az alperes kérelme* (1 Nefi 21:14, 21, 24). Izráel kifogásokat mond az Úr ígéretébe vetett hitének hiányosságaira.
4. *A bíró határozata* (1 Nefi 21:15–20, 22–23, 25–26). Az Úr biztosítja Izráelt, hogy meg lesz váltva.

Kérj önként jelentkezőket a következő szerepekre: törvényszéki jegyző, felperes, alperes és bíró! Kérd meg az alperest, hogy álljon fel, és mondja el az osztálynak, hogy az alperes Izráelt jelképezi! Kérdezd meg: Mire gondolunk, amikor azt mondjuk „Izráel”?

Üss az asztalra egy „elnöki kalapáccsal”, és jelentsd ki, hogy összeült a törvényszék! Kérd meg a törvényszéki jegyzőt, hogy olvassa fel a megidézéseket (1 Nefi 21:1–6)! Kérdezd meg a tanulókat:

- Az 1-es vers értelmében miért került sor Izráel szétszórására?
- Mit jelentenek a szolga szavai a 4-es versben? (A szolga megpróbálta rávenni Izráelt arra, hogy térjen meg, de törekvései hiábavalók voltak, így hát az Úr elé hozta „ügyét”, hogy Ő ítélkezzen.)
- Ki az a szolga, akire az 1–6-os versek utalnak?

Jegyezd meg, hogy Ésaías időnként a maga nevében szól, időnként Izráel helyett, időnként pedig az Úr helyett, egyes szám első személyben. Mivel figyelmeztetés nélkül változhat a beszélő, időnként nem rögtön világos a mai olvasónak az, hogy éppen ki beszél. Ezekben a versekben a szolga utalhat Izráelre vagy Ésaíasra is. Azonban Izráel és Ésaías is szolgál Jézus Krisztus jelképeként, és ezek a versek nyilvánvalóan a Messiásról szólnak (lásd 6. v.; Lukács 2:25–32). Végül is az Úr az, aki a határozatokat meghozza.

Kérdezd meg a felperest, hogy olvassa fel az alperes elleni vádat (1 Nefi 21:7–13)! Emlékeztess a tanulókat, hogy azért került sor Izráel szétszórására és szolgaságba vitelére, mert nem tartotta be az Úrral kötött szövetségeit! Ezekben a versekben az Úr arra emlékezteti Izráelt, hogy minden ígéretét be fogja tölteni. Kérdezd meg:

- Kik a 9. versben a sötétségben ülő foglyok? (Az egyik válasz: Izráel az evangélium világossága nélkül; lásd T&Sz 45:28. A másik válasz: azok, akik meghaltak és a szellembörtönben vannak; lásd 1 Péter 3:18–19; T&Sz 138:57.)
- Hogyan szabadulnak ki ezek a foglyok?

Izrael, az alperes, három „ellenvetést” sorakoztat fel az Úr vádjával szemben. Kérd meg az alperest, hogy olvassa fel 1 Nefi 21:14, 21, 24-es verseit!

Kérd meg az alperest, hogy foglalja össze Izrael ellenvetéseit! Ha szükséges, más tanulók is segítsenek! (Az Úr elhagyta és elfelejtette őt [lásd 14. v.]; elvesztek a gyermekei [lásd 21. v.]; őrzői túl erősek ahhoz, hogy megszabadulhasson [lásd 24. v.].) Kérdezd meg a tanulókat:

- Mi idézte elő azokat a problémákat, melyekre ezekben az ellenvetésekben utal Izrael?
- Mire lenne szükség ezen problémák megoldásához? (Mutass rá, hogy a bűnbánat szükséges részét képezi az abba vetett bizalmunk, hogy az Úr képes megmenteni minket.)

Kérd meg a bírót, hogy olvassa fel a határozatot (1 Nefi 21:15–20, 22–23, 25–26)! Kérdezd meg a tanulókat:

- Mikor hajlandó az Úr arra, hogy megbocsásson és visszaállítsa Izráelt?
- Hogyan mutatja meg a „tenyerembe véstelek be” kifejezés az Úr Izrael iránti szeretetét (16. v.)?
- Mit fogad meg az Úr, mit tesz azokkal, akik bántották és elnyomták Izráelt? (lásd 25–26. v.)

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Mormon könyve címlapjának második bekezdését, és nézzék meg, mit tanít Izráelről! Tegyéél bizonyosságot arról, hogy Istenben maradó szeretet van minden gyermeke iránt! Azt akarja, hogy térjünk meg és térjünk vissza Őhozá.

1 Nefi 22. Mint minden szentírást, a Szellem által érthetjük meg Éσαιás írásait és próféciáit. (15–25 perc)

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

Kihez fordulnátok, ha jobban meg akarnátok érteni az autó működését?

Kihez fordulnátok, ha jobban meg akarnátok érteni Éσαιást?

Beszélgétek meg a tanulókkal a táblán lévő kérdésekre adott válaszaikat! Kérdezd meg:

- Miért lenne fontos egy prófétától meglátásokat és értelmezést nyerni Éσαιás próféciáival kapcsolatosan? (lásd 2 Péter 1:20–21)
- Hol keresnétek ilyen meglátásokat?

Mondd el, hogy 1 Nefi 22. fejezetében Nefi megjegyzéseket fűz Éσαιás 1 Nefi 20–21-es fejezeteiben található szavaihoz! Kérdezd meg: Miért értékesebbek Nefi meglátásai más forrásoknál?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, vagy kiadhatod őket emlékeztetőként a tanulóknak! Csak akkor írd fel az utalásokat, ha már csak kevés idő van! Kérd meg a tanulókat, hogy 1 Nefi 22. fejezetének tanulmányozásának segítségével válaszolják meg ezeket a kérdéseket! Dolgozzanak egyénileg vagy kis csoportokban, illetve az osztály együtt is megcsinálhatja a feladatot. Beszéljétek meg a válaszaikat!

1. Hogyan érthetjük meg Éσαιás szavait? (lásd 1 Nefi 22:1–2)
2. Fizikainak vagy lelkinak kell tekintenünk Éσαιás próféciáit? (lásd 3. v.)
3. Hogyan, mikor és hová szórják majd szét Izráelt? (lásd 3–4. v.)
4. Miért kerül majd sor Izrael szétszórására? (lásd 5. v.)
5. Mire gondol Éσαιás, amikor azt jövendöli, hogy Izráelt egy napon a nemzsidók veszik majd gondjaikba? (lásd 6–12. v.)
6. Mi történik majd azokkal, akik Izrael ellen harcolnak? (lásd 13–16. v.)
7. Hogyan pusztul majd el a nagy és förtelmes egyház? (lásd 13., 16. v.)
8. Hogyan gondoskodik majd az Úr arról, hogy az igazlelkűek ne vesszenek el a gonoszok miatt? (lásd 16–22. v.)
9. Ki az a Mózeshez hasonló próféta, akit felnevel az Úr? (lásd 20–21. v.)
10. Hogyan lesz megkötvé a Sátán Jézus Krisztus millenniumi uralkodása alatt? (lásd 24–26. v.)

Hangsúlyozd ki, hogy Éσαιást és a többi szentírást illetően az a legjobb magyarázat, melyet próféták adnak, például azok, akik a Mormon könyvében találhatók!

NEFI MÁSODIK KÖNYVE

Nefi második könyve Nefi kislemezekben lévő írásainak a folytatása. Míg Nefi első könyvének középpontjában Léhinek az ígéret földjére vezető útja áll, Nefi második könyvére tekinthetünk úgy is, mint Nefi tanúbizonyására Jézus Krisztus Üdvözítői és Megváltói mivoltjáról. Nefi első könyvének utolsó versében Nefi elmondja: „Ne gondoljátok tehát, hogy én és atyám vagyunk az egyetlenek, akik ezeket bizonyították” (1 Nefi 22:31). Nefi második könyve sok további tanúbizonytságot tartalmaz Jézus Krisztusról (lásd az ide tartozó táblázatot).

Tanúk	Fejezetek 2 Nefiben
Léhi	1–4
József Egyiptomban	3
Nefi	4–5; 11; 25–33
Jácób	6; 9–10
Ésaiás	7–8; 12–24; 27

Krisztusról tett tanúbizonytsága mellett 2 Nefi a következő tanokat is tartalmazza:

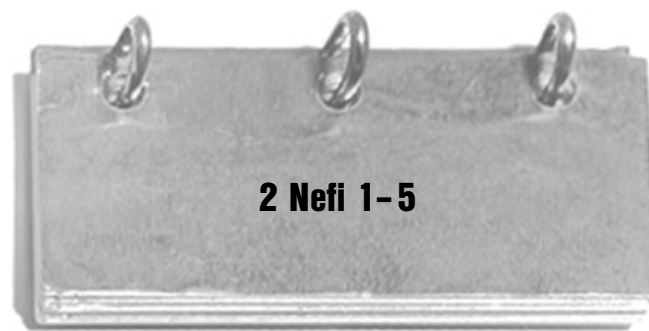
- Izráel szétszórása és összegyűjtése.
- A nagy aposztázia.
- A Mormon könyvének napvilágra jövelele és az egyház visszaállítása.
- Az utolsó napok és a gonoszok pusztulása a második eljövételkor.
- Az üdvözülés terve és Jézus Krisztus kiengesztelésének megváltó hatalma.
- Az egész emberiség feltámadása.

Nefi végül azt tanítja, hogy „a krisztusi tanítás” (2 Nefi 32:6) iránti engedelmesség örök élethez vezet az Úr tanítványait.

Nefi azzal a mindenkihez intézett felszólítással zár, hogy komolyan gondolkozzunk el a szavain. Tanúbizonytságot tesz arról, hogy ezek „Krisztus szavai”, majd hozzáfűzi, hogy „az utolsó napon . . . ti és én szemtől szembe fogunk állni [Isten] ítélőszéke előtt, és meg fogjátok tudni, hogy ő parancsolta nekem, hogy ezeket leírtam.

És én Krisztus nevében arra kérem az Atyát, hogy azon az utolsó nagy napon, ha nem is mindnyájan, de sokan üdvözülhessünk az ő birodalmában” (2 Nefi 33:11–12).

Nefi utolsó szavai életének jelmondatát tükrözik: „Mert ezt parancsolta nekem az Úr, és nekem engedelmeskednem kellett” (2 Nefi 33:15; lásd még 1 Nefi 3:7).

Bevezetés

Nefi második könyvét azzal kezdi Nefi, hogy elmondja atyja néhány utolsó szavát, tanúbizonytsággént Jézus Krisztusról. Mielőtt Léhi meghalt volna, megáldotta gyermekeit és azok családjait, és tanította őket. Óvta Lámánt és Lémuel „az igaz Messiás” elutasításától (2 Nefi 1:10), és elmondta nekik, hogy fogadják el Nefi igazlelkű vezetését. Jákóbot a teremtésről, a bukásról és Jézus Krisztus kiengeszteléséről tanította, hogy Jákób tudhassa, kihez forduljon üdvösségért. Legfiatalabb fiának, Józsefnek, az egyiptomi Józseféről beszélt, és az ő próféciáiról az utolsó napokra vonatkozóan.

Nem sokkal Léhi halála után Nefi figyelmeztetést kapott arra, hogy meneküljön el Lámán és Lémuel elől, akik cselszövésben a megölését tervezték. Akik „hittek Isten figyelmeztetéseiben és kinyilatkoztatásaiban” (2 Nefi 5:6), azok követték Nefit a vadonba, Léhi családjának többi része pedig Lámánnal és Lémuellel maradt. Ez jelezte a nefita és a lámánita nemzetek kezdetét. Nefi ezt mondta testvéreiről: „És az Úrnak az a kijelentése is beteljesedett, amikor ezt mondta nekem: Ha pedig nem hallgatnak szavadra, akkor én, az Úr kiteszítom őket színem elől. Mert kiteszította őket színe elől” (2 Nefi 5:20). 2 Nefi 1–5 egyik figyelemreméltó témája annak ígérete, hogy boldogulni fognak azok, akik betartják Isten parancsolatait.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészt, és gondold át e rész alapelveit!

- Boldogulni fognak azok, akiket az Úr elvezet az ígéret földjére, ha betartják a parancsolatait. Ha azonban nem tartják be a parancsolatait, akkor kizáratnak az Ő színe elől és elsőprik őket a föld színéről, amikor teljes a gonoszságuk (lásd 2 Nefi 1:3–12, 20; 5:8–27; lásd még Éther 2:7–12).
- Isten az igazlelkűek javára fordítja majd a szenvedéseiket és a megpróbáltatásaikat (lásd 2 Nefi 2:1–3; lásd még 2 Korinthusbeliek 4:17; T&S 122:7).
- Mennyei Atyánk tudta, hogy halandó ember nem élhet tökéletesen az Ő törvénye szerint, ezért elküldte Fiát, Jézus Krisztust, hogy Ő kiengeszteljen a bűnökért és üdvösséget hozzon azoknak, akik megtérnek (lásd 2 Nefi 2:3–10).

- A szabad akarat elengedhetetlen a fejlődéshez. Választásaink végső soron szabadsághoz, boldogsághoz és Istennel való örök élethez, vagy fogsághoz és az ördöggel való nyomorúsághoz vezetnek (lásd 2 Nefi 2:11–29; lásd még Hélamán 14:30–31).
- A teremtés, a bukás és a kiengesztelés elengedhetetlen elemei Mennyei Atyánk tervének. Ismeretük segít annak megértésében, hogy miért van szükségünk az Üdvözítőre (lásd 2 Nefi 2:14–26; lásd még 2 Nefi 9:6–15; Alma 18:36–39).
- „Ádám azért bukott el, hogy emberek lehessenek; az emberek pedig azért vannak, hogy boldogok legyenek” (2 Nefi 2:25).
- Az Úr prófétát nevelt Joseph Smith személyében, hogy véghezvigye a visszaállítást és előhozza a Mormon könyvét. A Mormon könyve tanulmányozása során megismerhetjük az Úr szövetségeit és a hatalmat, mely által üdvözülést nyerhetünk (lásd 2 Nefi 3:6–15; lásd még T&S 20:5–16).
- Az Úr a szülőket vonja felelősségre azért, hogy megtanítsák gyermekeiknek az igazságot (lásd 2 Nefi 4:3–9; lásd még T&S 68:25–32).
- Bűneink és hibáink ismerete kétségbeeséshez vezethet minket, de ha felismerjük az Úr áldásait az életünkben és bízunk az Ő hatalmában, akkor az elkeseredettséget reménnyel válthatjuk fel (lásd 2 Nefi 4:17–5:5).
- A gonoszok gonosz cselekedeteik által elkülönítik magukat az Úr jelenlététől és az Ő áldásaitól (lásd 2 Nefi 5:1–27; lásd még 2 Nefi 7:1).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 22–26. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

 2 Nefi 2. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 4: „Maguk cselekszenek” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

2 Nefi 1:1–24. Egyének és nemzetek megáldatnak vagy átkozottak lesznek aszerint, hogy mennyire engedelmessékednek Isten parancsolatainak. (25–30 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy családi fotót, egy tál magot, a magból sarjadó gyümölcsöt és valamennyi pénzt! Kérd meg őket, hogy egy darab papírra írják le a *boldogulás/gyarapodás* szó meghatározását! Beszéljétek meg, amit leírtak! Olvassátok el 2 Nefi 5:10–13-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Nefi megállapítása szerint milyen módjai vannak az emberek boldogulásának?
- Hogyan kapcsolódik a fénykép, a magok, a gyümölcs és a pénz Nefi megállapításához?
- Szerintetek miért van az, hogy egyes emberek csak a pénzszerzéshez kapcsolják a boldogulást?

- Milyen más módokon boldogulhatunk még?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 4:14-es versét, és nézzék meg, milyen ígéretet adott az Úr Nefinek és utódainak! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy az engedelmesek boldogulnak! Írd fel a táblára a *nefiták* és a *lámániták* címszavakat! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel 2 Nefi 5:13–17, 20–24-es verseit, és keressenek példákat a boldogulásra és a boldogulás hiányára a két népcsoport köreiben! A címszavak alatt írd fel a táblára, amit találnak! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Dean L. Larsentől, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének volt a tagja:

„Amikor az emberek élete összhangban van az Úr akaratával, akkor úgy tűnik, minden ahhoz szükséges dolog összeáll, hogy Isten gyermekei megkapják a nekik szánt áldásokat. Szeretet és összhang uralkodik. Úgy tűnik, hogy még az időjárás, az éghajlat és az elemek is reagálnak erre. Tartós marad a béke és a nyugalom. Iparkodás és előrehaladás fémjelzi az emberek életét. Úgy van, ahogy azt az Úr megígérte” (Conference Report, 1992. október, 58. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 41. o.).

Beszéljétek meg, hogyan vonatkozik ma ránk ez a tantétel!

Mondd el a tanulóknak, hogy az egyének és a nemzetek is engedelmességük függvényében áldatnak meg vagy hoznak átkot magukra! Írj fel a táblára még két címszót: *nemzetek* és *egyének*. Oszd két csoportra az osztályt! Az egyiknek add ki 2 Nefi 1:1–12, a másiknak pedig 2 Nefi 1:13–23 tanulmányozását! Mindkét csoport keressen válaszokat a következő kérdésekre:

- Milyen áldások érik a nemzeteket, ha engedelmesek?
- Milyen áldások érik az egyéneket?
- Milyen tekintetben hoznak magukra átkokat a nemzetek vagy az egyének az engedetlenségükért?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblán a megfelelő címszavak alatt! Beszéljétek meg a nemzetek és az egyének közötti hasonlóságokat és különbségeket!

Kérdezd meg: Miért tűnik úgy időnként, mintha a gonoszok éppen annyira vagy még talán jobban is boldogulnának az igazlelkűeknél? Mondd el, hogy ezt a kérdést már az ősidők óta sokan feltették (lásd Jeremiás 12:1)! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy a gonoszok végül meg fogják kapni a büntetésüket, és megítéltetnek a földön végzett munkájuk szerint! A következő megállapítások segíthetnek ennek a tantételnek a megbeszélésénél. Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„Akik a gonoszok boldogulásán és látszólagos boldogságán tündöködnek, azok túl nagy jelentőséget tulajdonítanak az anyagi dolgoknak.

A javak birtoklása vagy a kiemelkedő fizetés nem a mennyek kegyének jele, és ezek hiánya nem a mennyek nemtetszésének bizonyítéka” (*Pure in Heart* [1988], 75. o.).

Elder Spencer W. Kimball, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„A gonoszok boldogulásán aggódó emberek időnként vakok a saját gyengeségeik tekintetében, de igencsak felnagyítják mások hibáit. Lehet, hogy a gonoszok egy ideig boldogulnak, és úgy tűnik, hogy a lázadóknak javára szolgálnak a vétkeik, de eljön az idő, amikor az ítélőszék-nél minden ember megítéltetik, »mindnyájan az ő cselekedeteik szerint« (Jel. 20:13.) Senki nem »ússza meg« semmivel. Azon a napon senki nem kerül el cselekedeteinek büntetését, és senki nem marad el a megérdemelt áldások elnyerésétől” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 304–305).

2 Nefi 2:1–3. Isten az igazlelkűek javára fordítja majd a szenvedéseiket és a megpróbáltatásaikat. (10–15 perc)

Howard W. Hunter elnök a versenyhajó esetében fellépő surlódáshoz hasonlította az ellenállást, amivel mi szembesülünk. A *fautasik*, vagy evezősök nézéséről mesélt, melyek a szamoai Apia-öböl versenyein indulnak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Hunter elnök következő megállapítását:

„Átmentünk oda, ahol a hajók a verseny vége után dokkba álltak. Az egyik evezős elmondta, hogy a *fautasi* orrának kialakítása folytán úgy vágja és szeli ketté a vizet, hogy az segít a hajó sebességét korlátozó surlódás legyőzésében. Továbbá elmondta, hogy ha a víz ellenállásával szemben húzzák az evezőlapátokat, az olyan erőt fejt ki, mely előre viszi a hajót. Az ellenállás nemcsak visszatart, hanem előre is visz.

Érdekes jelenség a surlódás, vagyis az ellenállás. Ezen erő hiányában nem mozoghatna az ember vagy a jármű, vagy ha már mozgásban van, akkor csak ütközéssel lehetne megállítani. Nem maradnának helyükön az olyan egyszerű dolgok, mint a szögek, a csavarok és a reteszek; nem maradna benne az üvegben a dugó; az elektromos égő kiesne a foglalatból; a befőttesüvegen nem maradna rajta a teteje.

A surlódás vagy az ellenállás törvénye, mely elképzelésünk szerint csak a tudományokban alkalmazható, a személyes életükre is vonatkoztatható.”

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 2:1–3-as verseit, és nézzék meg, hogyan vonatkozott Jákób életére az ellenállás törvénye! Felteheted a következő kérdéseket:

- Milyen ellenállást tapasztalt Jákób az életében?
- Milyen ígéretet kapott Jákób atyjától, Léhitől?
- Milyen tekintetben fordítja javunkra az Úr a megpróbáltatásainkat, vagyis áld meg minket?

Válaszaik megbeszélése során kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 122:7-es és a 2 Korinthus-beli 4:17-es versét, és írják be ezt a keresztutalást!

Hunter elnök így folytatta:

„Azért jöttünk a halandóságba, hogy ellenállással találkozzunk. Ez részét képezte örök fejlődésünk tervének. Kísértések, betegség, fájdalom és bánat hiányában nem lehetne jószág, erény, a jólét értékelése, vagy öröm” (*That We Might Have Joy* [1994], 97–98. o.).

2 Nefi 2:3–10. Mennyei Atyánk tudta, hogy halandó ember nem élhet tökéletesen az Ő törvénye szerint, ezért elküldte Fiát, Jézus Krisztust, hogy Ő kiengeszteljen a bűnökért és üdvösséget hozzon azoknak, akik megtérnek. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy felírsz a táblára egy utasítást, melynek tökéletes követését várod el tőlük, függetlenül attól, hogy mi történik körülöttük! Írd fel a táblára: *Semmire ne gondoldj!* Míg a tanulók megpróbálják követni ezt az utasítást, tegyél olyan dolgokat, melyek elvonják a figyelmüket (például játssz egy videó filmet, olvass egy könyvből, vagy játssz el a zongorán egy himnuszt)! Úgy két perc után kérdezd meg:

- Mennyire volt nehéz számotokra az, hogy semmire ne gondoljatok? Miért?
- Mihez lenne szükség ennek az utasításnak a tökéletes követéséhez?

Mondd el, hogy a Mennyei Atyánkhoz történő visszatéréshez tökéletesen engedelmeskednünk kell Mennyei Atyánk parancsolatainak! Nefi azt tanította: „Isten birodalmába semmiféle tisztátalanság nem juthat be” (1 Nefi 15:34). Kérdezd meg: Mennyire nehéz tökéletesen betartani Mennyei Atyánk minden parancsolatát?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 2:5-ös versét, és keressék meg abban a *testi törvény* és a *lelki törvény* kifejezéseket! Mondd el, hogy a testi törvény Ádám bukása miatt lépett törvénybe, mely az egész emberiséget kiszolgáltatta a fizikai halálnak! A lelki törvény magában foglalja Isten parancsolatait. Minden ember elszenvedi a lelki halált (különválást Istentől), annak eredményeképpen, hogy nem tartjuk be teljes mértékben a lelki törvényt. Kérdezd meg:

- E vers értelmében ki érdemi majd ki a felmagasztosulást? (Senki.)
- Mi a közös ebben a két törvényben? (Az egyik értelmében „kizáratunk”, a másik értelmében pedig „elveszünk”)
- Miért van az, hogy „a törvény nem igazolja az embert”, vagyis a törvény nem hagyja jóvá az embert Isten előtt? (Krisztus kivételével senki nem élt vagy él tökéletesen e törvény szerint.)
- Milyen segítségre van szükségünk a törvény betöltéséhez? (A kiengesztelésre.)

Olvassátok el 2 Nefi 2:6–7-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tett az Úr, hogy segítsen nekünk e két törvény betöltésében?

- Mit jelent a „hogyan eleget tegyen a törvénynek” kifejezés? (A büntetés elvállalását; olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 2:10, 26-os verseit, és keressék meg a választ erre a kérdésre!)

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan tett eleget a törvénynek Jézus Krisztus miértünk? (Elszenvedte a törvény megszegéséért járó büntetésünket; lásd 2 Nefi 2:7)
- Az Úr engesztelő áldozatot hozott a bűneinkért. Mi „a kiengesztelés célja”? (A boldogság; lásd 10. v.)
- Olvassátok el 2 Nefi 2:8-as versét. E versek értelmében ki kerül el a testi törvény által kiszabott büntetést (a halált)? (Mindenki.)
- A 7. vers értelmében ki nyeri el a boldogság áldásait és kerül el a lelki törvény által kiszabott büntetést? (Csak azok, akiknek „megtört a szívük és bűnbánó a szellemük”.)
- Mit jelent „megtört a szívvel és bűnbánó szellemmel” rendelkezni?

E kifejezés alaposabb megértése érdekében kérj meg egy tanuló, hogy olvassa fel elder Richard G. Scott – a Tizenkettek Kvórumának tagja – következő kijelentését:

„A »megtört szív és bűnbánó szellem« eme elengedhetetlen feltétele előírja annak szükséges voltát, hogy engedelmesek, engedelkenyek, alázatosak (vagyis taníthatóak) és készségesen engedelmesek legyünk” (Conference Report, 1997. április, 77. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 53. o.).

Beszélgétek meg, milyen szavakat használ elder Scott „a megtört szív és a bűnbánó szellem” leírásánál, és kérdezd meg a tanulókat, hogyan ültethetik át a mindennapi életükbe ezeket az elképzeléseket! Olvassátok el 2 Nefi 2:8-as versét, és kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy darab papírra, milyen érzéseik vannak az Üdvözítő irántuk érzett nagy szeretetét illetően, és mit tesznek majd azért, hogy érdemesek legyenek az Ő áldozatára! Fejezd be azzal, hogy felolvasod a következő megállapítást, szintén elder Scott-tól:

„Kérlek titeket, értsétek meg, hogy a visszavezető út nem olyan nehéz, mint amilyennek most számotokra tűnik. A Sátán azt akarja, hogy lehetetlennek véljétek ennek megtételét. De nem így van. Az Üdvözítő életét adta, hogy teljes mértékben legyőzhessétek a kihívásokat, melyekkel szembesültök (lásd 2 Nefi 2:6–8)” (Conference Report, 1990. március–április, 95. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 74. o.).

 2 Nefi 2:14–29. A teremtés, a bukás és a kiengesztelés elengedhetetlen elemei Mennyei Atyánk tervének. Ismeretük segít annak megértésében, hogy miért van szükségünk az Üdvözítőre. (25–30 perc)

Állítsd ki a Föld, a naprendszer, vagy számos csillag képét (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 600)! Kérdezd meg:

- Szerintetek hány bolygó van a világegyetemben? (lásd Mózes 1:33)
- Szerintetek a világegyetem bolygói közül miért itt, a Földön vagyunk?

Miután megbeszéltétek a válaszaikat, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Russell M. Nelson – a Tizenkettek Kvórumának tagja – következő kijelentését:

„Miért vagytok a Föld bolygón?

Az egyik legfontosabb indok az, hogy halandó testet kaptok. A másik az, hogy próbatételek – a halandóság megtapasztalása – által kiderüljön, mihez kezdtek az élet kihívást jelentő lehetőségeivel. Ezek a lehetőségek döntéshozatalt kívánnak tőletek, a döntéseitek a szabad akarattól függenek. Halandó léteitek fő célja tehát az, hogy próbára tétessetek, vajon hogyan használjátok majd a szabad akaratotokat (lásd 2 Nefi 2:15, 25)” (Conference Report, 1990. október, 94–95. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 74. o.).

Kérdezd meg: elder Nelson szerint milyen két fő indoka van annak, hogy a Földön vagyunk? Mondd el, hogy ezek az indokok alapvetően fontosak számunkra, hogy előre haladjunk Mennyei Atyánk tervének értelmében. Egy másik alkalommal azt mondta elder Nelson:

„Összehívatott egykor egy nagy tanács a mennyben, amelyben úgy látszik, mindannyian részt vettünk. Ott Mennyei Atyánk bejelentette a tervét.

A terv létfontosságú része Jézus Krisztus kiengesztelése. Mivel ez központi szerepet játszik a tervben, meg kell próbálnunk megérteni a kiengesztelés jelentését. Mielőtt viszont ezt megérthetnénk, meg kell értenünk Ádám bukását. És mielőtt teljes mértékben értékelhetnénk a bukást, először értenünk kell a teremtést. Ez a három esemény – a teremtés, a bukás és a kiengesztelés – képezi Isten tervének három tartóoszlopát, és ezek a tanok tekintetében összefüggnek egymással” (Conference Report, 1993. október, 45. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 33. o.).

Kérdezd meg: Mi Isten tervének három „oszlopa” vagy fő alkotóeleme?

Összefoglalva, az életnek az a két fő célja, hogy halandó testet kapjunk és próbára tétessünk, vajon hogyan használjuk a szabad akaratunkat. Mennyei Atyánk tervének három oszlopa a teremtés, a bukás és a kiengesztelés. Kérdezd meg: Hogyan segít nekünk a terv e három oszlopa az élet e két céljának az elérésében?

E kérdés megválaszolásához rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, üresen hagyva a két „cél” oszlopot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a szentírásokat az „Isten tervének oszlopai” oszlopban, és nézzék meg, hogyan tesznek eleget az oszlopok az egyes célokra! Dolgozzanak egyénileg vagy csoportokban!

Hogyan tesz eleget Isten terve annak, amiért a Földre jöttünk?

Isten tervének oszlopai	Első cél: megkapni a testünket	Második cél: próbára tételni, vajon hogyan használjuk a szabad akaratunkat
A teremtés (2 Nefi 2:14–16, 22–23, 25)	Isten minden teremtményének teremtett fizikai testet (lásd 2 Nefi 2:14–15).	Isten teremtette azt is, „aki cselekszik, és azt is, amivel cselekedni lehet” (2 Nefi 2:14). Megengedte az ellentéteket. (lásd 15. v.). Képességet adott az embernek arra, hogy önmaga cselekedjen (lásd 16. v.).
A bukás (2 Nefi 2:16–25; 1 Korinthusbeliek 15:21–22)	Ádám és Éva elbukott, hogy Isten gyermekei halandó testet kaphassanak, és megtapasztalhassák az életet és a halált (lásd 2 Nefi 2:19–23, 25; 1 Korinthusbeliek 15:21–22).	Ha nem csábít minket (vonz vagy rábeszél) a jó és a gonosz, akkor nem gyakorolhatunk szabad akaratot. Az Úr hív minket, hogy tegyünk jót, az ördög pedig arra csábít, hogy gonosz dolgokat tegyünk (lásd 2 Nefi 2:16–18).
A kiengesztelés (2 Nefi 2:26–29; Alma 11:42–43)	A kiengesztelés az egész emberiséget megváltja a bukástól, és halottainkból való feltámadást (lásd 2 Nefi 2:26; Alma 11:42–43).	A kiengesztelés folytán választhatunk a szabadsághoz és az örök élethez, illetve a fogsághoz és a lelki halálhoz vezető út között (lásd 2 Nefi 2:27–29).

Beszélgétek meg, mit találtak a tanulók! Fejezd be azzal, hogy megbeszélitek a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Ez az élet nagyon rövid része a létünknek, de ez a legfontosabb, mivel a halandóságban tételünk próbára, itt tesznek minket jelképesen a tűzbe, és próbálnak meg, hogy kiderüljön, milyen anyagból vagyunk, hogy érdemesek vagyunk-e a felmagasztosulásra Isten királyságában, vagy egy más királyságba kell küldeni minket” (*Answers to Gospel Questions*, szerk. Joseph Fielding Smith Jr., 5 kötet. [1957–1966], 4:82).

2 Nefi 2:25 (Szentírás memoriter). „Ádám azért bukott el, hogy emberek lehessenek; az emberek pedig azért vannak, hogy boldogok legyenek.” (5–10 perc)

Mondd el a következő kitalált történetet: Egy napon egy diák az egyetem területén ment valahova, az iskola és a családi kötelezettségek terhét érezve a vállán. Ugyanazon a járdán ellenkező irányból jött egy idősebb férfi. Rámosolygott a tanulóra, és megkérdezte: „Boldog vagy?” A kérdés meglepte a tanulót, aki habozva felelt: „Hát, igen.” Az idősebb férfi ezt követően kedvesen megkérdezte: „Miért nem közlöd ezt az arccoddal?”

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 2:25-ös versét, és mondják el, szerintük hogyan kapcsolódik ez a történethez! Kérdezd meg:

- Hogyan határoznátok meg az örömet?
- Miért van az, hogy egyesek elveszítik az örömet a halandóságban?
- Mit tehetünk azért, hogy több örömet hozzunk az életünkbe?
- Miben változna a mindennapi életünk, ha teljes mértékben megértenénk 2 Nefi 2:25-ös versének tanát?

Az osztállyal közösen tanuljátok meg kívülről a szentírást, és biztossá a tanulókat, hogy éljenek az örömet hozó tantételek szerint!

2 Nefi 2:27 (Szentírás memoriter). A szabad akarat elengedhetetlen a fejlődéshez. Választásaink végső soron szabadsághoz, boldogsághoz és Istennel való örök élethez vezetnek, vagy fogsághoz és az ördöggel való nyomorúsághoz. (15–20 perc)

Tegyél az asztalra egy üres tányért, majd kérj meg egy tanulót, hogy álljon mellé! Mondd a tanulónak: „Bármelyik édességet választhatod a tányérról.” Kérdezd meg:

- Mi tart vissza attól, hogy édességet válassz?
- Mi lenne, ha egy édességet tennék a tányérra, és arra kérnél, hogy válaszod ki a kedvencedet? Lenne választásod?

Olvassátok el 2 Nefi 2:11-es versét az osztállyal, és kérdezd meg:

- Miért kell egynél több választásnak előttünk állnia ahhoz, hogy gyakoroljuk a szabad akaratunkat?
- Ebben a versben melyik szó fejezi ki ezt a tantételt? („Ellentét.”)

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 2:26–27-es verseit, és nézzék meg, milyen választások állnak előttünk ebben az életben! Kérdezd meg:

- Hogyan hasonlíthatóak az Úr követésének következményei annak következményeivel, ha a Sátánt követjük?
- Hogyan hasonlíthatóak az Úr minket illető vágyai a Sátán vágyaihoz?
- Mit ajánl fel az Üdvözítő, ami vonz titeket? (A válaszok között lehet a kiengesztelés, az örök élet.)
- Figyelembe véve a bűn következményeit, szerintetek miért döntenek úgy egyesek, hogy engednek a Sátán csábításainak?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Marvin J. Ashton-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Kerüljétek a megtévesztés mezejét, mely a Sátáné! Az soha nem vezet boldogsághoz. Ennek ellenkezője bizonyított, nincsenek sikeres bűnözők. Egy napon mindannyiunknak Isten elé kell állni, és megítélni minket a testben elkövetett tetteink alapján. A bűnös terhei soha nem lesznek könnyebbek a szent terheinél” (Conference Report, 1990. október, 25. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 21. o.).

2 Nefi 3:6–15. Az Úr prófétát nevelt Joseph Smith személyében, hogy véghezvigye a visszaállítást és előhozza a Mormon könyvét. A Mormon könyve tanulmányozása során megismerhetjük az Úr szövetségeit és a hatalmat, mely által üdvözülést nyerhetünk. (25–30 perc)

Állítsd ki a képet, melyen Józsefet eladják a testvérei (Evangéliumi művészet képcsomag, 109. sz.), és Joseph Smith próféta képét (401. sz.)! Olvasd el a tanulókkal 2 Nefi 3. fejezetének fejlécét, hogy beazonosítsák a két képet, és megmondják, mi a közös azokban! Mondd el, hogy 2 Nefi 3. fejezetében Léhi arról a két nagy prófétáról beszél József fiának, akiknek mind ugyanaz volt a neve, mint neki! Léhi felidézi a régi József ősi prófeciáját arról a Józsefről, aki az utolsó napokban él majd.

Oszd két csoportra az osztályt, és mindkettőt kérd meg 2 Nefi 3:6–15-ös verseinek az elolvasására! Az egyik csoport nézze meg, mit ír Joseph Smith prófétáról! A másik csoport nézze meg, mit tesz majd a próféta az utolsó napokban! Kérd meg a csoportokat, hogy mondják el, amit megtudtak! Olvasd fel Brigham Young elnök következő megállapítását:

„Az örökkévalóság tanácsaiban már hosszú idővel a föld alapjainak megvetése előtt kijelentették, hogy ő, Joseph Smith lesz ennek a világnak az utolsó sáfárságában az a férfi, aki napvilágra hozza az embereknek Isten ígését, és megkapja Isten Fia papsága kulcsainak és hatalmának teljességét. Az Úr rajta tartotta a szeméit, valamint az apján, az apja apján és az őseiken egészen Ábrahámig visszavezetve, Ábrahámától pedig az özönvízig, az özönvíztől Énókiig, Énóktól pedig Ádámiig. Figyelte ezt a családot és a vér keringését annak forrásától e férfi születéséig. Előre kijelölték az örökkévalóságban, hogy ezen utolsó sáfárság felett elnököljön” (*Discourses of Brigham Young*, vál. John A. Widtsoe [1941], 108. o.).

Olvasd el az osztállyal 2 Nefi 3:11-es; és a Tanok és szövetségek 5:10; 135:3-as verseit! Kérdezd meg:

- Milyen nagyobb eredményei vannak Joseph Smith prófétának?
- Hogyan hozta napvilágra Joseph Smith az Úr ígését?

Amikor a tanulók megemlítik a Mormon könyvét, tégy tanúbizonyságot annak igazáról és hatalmáról! Megkérhetsz egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségnek volt a tagja:

„Fenntartás nélkül megígérem nektek, hogy ha imádságos lélekkel olvassátok a Mormon könyvét, akkor függetlenül attól, hogy már hányszor olvastátok azelőtt, szívetek még inkább bővelkedni fog az Úr Szellemében. Erősebb elhatározást szül ez amellet, hogy a parancsolatoknak engedelmességgel éljétek, és erősebb bizonyosságot kaptok majd Isten Fia élő valóságáról” (*The Power of the Book of Mormon*, *Ensign*, 1988. június, 6. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák 2 Nefi 3:12-es versét, és kérdezd meg tőlük, szerintük mit jelent az, hogy a Biblia és a Mormon könyve „eggyé lesz”. Kérd meg őket, hogy keressék ki és jelöljék meg az ősi szentírások összevonásából eredő öt ígéretet! (Meghazudtolják a hamis tanokat, megszüntetik a viszálykodást, békét teremtenek, az emberekkel megismertetik atyáikat, és eljutnak az Úr szövetségeinek ismeretéhez.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miként látták ezen öt ígéret beteljesedését!

Ha az idő engedi, írjatok keresztutalást 2 Nefi 3:12 és Ezékiel 37:15–17-es verseihez, és beszéljétek meg, miként tett eleget a Mormon könyve ennek az ősi próficiának! Mondd el a következő kijelentést elder Boyd K. Packertől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Júda fája vagy feljegyzése – az Ószövetség és az Újszövetség – és Efráim fája vagy feljegyzése – a Mormon könyve, mely egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról – most már úgy összefonódott, hogy az egyik felett elmélkedve a másikhoz vonzódunk; az egyikből tanulva a másik világosít fel. Valóban eggyé lettek a kezeinkben! Ezékiel prófeciája mostanra beteljesedett” (Conference Report, 1982. október, 75. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 53. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miben tette mássá az életüket a Mormon könyve!

2 Nefi 4:3–9. Az Úr a szülőket vonja felelősségre azért, hogy megtanítsák gyermekeiknek az igazságot. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Hogyan reagálnátok, ha szülők lennétek, és nyolcéves fiatok azt mondaná nektek, hogy nem akar megkeresztelkedni?
- Hogyan reagálnátok, ha tízéves fiatok nem lenne hajlandó eljönni az egyházi gyűlésekre, mert unalmasnak tartaná azokat?
- Hogyan reagálnátok, ha barátotok azt mondaná: „Nem megyek misszióba. Soha nem lennék jó misszionárius, mert a családom nem vallásos.”
- Hogyan reagálnátok, ha egy barátotok azt mondaná: „Nem lehetek olyanok, mint ti, mormonok, mert anyukám és apukám alkoholisták.”
- Hogyan reagálnátok, ha püspökként szolgálnátok, és egyházközségetek egyik tagja azt mondaná: „A szüleim hibájából hagytam ott az egyházat – soha nem tanítottak engem a szentírásokról vagy bármi másról.”
- Hogyan reagálnátok, ha egyházközségetek egyik tagja azt mondaná: „Nem látom, mi a gond azzal, amit tettem – az apukám állandóan ezt teszi.”

Beszéljétek meg ezeket a kérdéseket, majd kérdezd meg:

- Mikor osztoznak a szülők a felelősségben gyermekeik tetteiért?
- Mikor nem vonhatók felelősségre gyermekeik tetteiért?

Olvasd fel a következő kijelentést az Első Elnökségtől és a Tizenkettek Kvórumától:

„A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeresék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, állampolgároként engedelmeskedjenek az ország törvényeinek. A férjek és a feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért” („A család: kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. október, 24. o.).

Mondd el, hogy nem sokkal halála előtt Léhi maga köré gyűjtötte gyermekeit és azok családját, hogy áldásokat adjon és figyelmeztesse őket! Olvassátok el 2 Nefi 4:3–9-es verseit, és nézzétek meg, milyen tanácsot adott Léhi Lámán és Lémuel gyermekeinek! Kérdezd meg:

- Milyen ígéreteket adott nekik az Úr?
- Mit hitt Léhi, mi lesz azokkal a gyerekekkel, akiket „azon az úton” vezetnek, amelyen haladniuk kell? (5. v.)
- Milyen áldásokat adott Léhi Lámán gyermekeinek abban az esetben, ha átok alá kerülnek? (lásd 6. v.)
- Miért mondta, hogy az átok szülei „fejére száll”? (6. v.)

Mondd el a tanulóknak, hogy Lámán és Lémuel gyermekei lettek a lámániták.

Oszd két csoportra a tanulókat! Az első csoport olvassa el Móziás 10:11–17-es verseit, és sorolják fel, mit tanítottak a lámánitáknak, milyen tanításokban higgyenek! A második csoport olvassa el a Tanok és szövetségek 68:25–31-es verseit, és sorolja fel, mit mondott az Úr, mit tanítsanak gyermekeiknek a szülők! Amit találtak, írd fel a táblára a *Mit tanítottak a lámániták a gyerekeiknek* és a *Mit mondott az Úr, mit tanítsanak a szülők* címszó alá, majd hasonlítsátok össze a két listát! Kérdezd meg: Mit mond az Úr azokkal a szülőkkel kapcsolatban, akik nem tanítják meg gyermekeiknek az evangéliumot? (lásd T&Sz 68:25)

Biztasd a tanulókat, hogy figyelmesen tanulmányozzák az evangéliumot, és készüljenek fel arra, hogy igazlelkű szülők legyenek Sionban, akik az Úr módján nevelik fel gyermekeiket!

2 Nefi 4:17–5:5. Bűneink és hibáink ismerete el is keseríthet minket, de ha felismerjük az Úr áldásait az életünkben és bízunk az Ő hatalmában, akkor az elkeseredettséget reménnyel válthatjuk fel. (20–25 perc)

Énekeljétek el: „Számold áldásaidat!” (*Himnuszok*), vagy egymást váltva olvassátok fel minden versszakot! Kérdezd meg:

- Szerintetek mi ennek az himnusznak az üzenete?
- Hatalmában áll-e ennek az üzenetnek az, hogy megváltoztassa az életeteket? Miért?

Mondd el a tanulóknak, hogy ma azt tanulmányozzák majd, amit időnként Nefi zsoldárának hívunk. Nefi zsoldára négy részre osztható. Rajzold fel a táblára a mellékelt táblázatot, de

a jellemzések sorrendjét keverd össze! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a verseket, és keressék meg a helyes jellemzéseket! Dolgozzanak egyénileg vagy csoportokban! Amikor végeztek, az osztállyal közösen párosítsátok össze az utalásokat és a jellemzéseket!

Nefi zsoldára	
Utalás	Jellemzés
2 Nefi 4:17–19	Nefi bánatot fejez ki bűnei miatt.
2 Nefi 4:20–25	Nefi felsorolja áldásait.
2 Nefi 4:26–29	Nefi, látván az áldásait, elhatározza, hogy jobbá teszi életét.
2 Nefi 4:30–35	Nefi bízik az Úrban, és azért imádkozik, hogy az Úr megváltsa őt.

Tegyé fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Éreztetek-e már valaha úgy, mint Nefi? Ha igen, akkor milyen volt?
- Milyen áldásokat ismert fel Nefi az életében?
- Mi volt ezeknek az áldásoknak a forrása?
- Milyen hatással lehet az életünkre az, ha felismerjük, hogy Isten az áldások forrása?
- Mit tanulhatunk abból, amilyen imát Nefi elmondott az Úrnak?
- Olvassátok el Alma 38:5-ös versét! E vers értelmében hogyan szabadulhatunk meg a megpróbáltatásainktól?
- Hogyan mutathatjuk meg az Úrnak, hogy bízunk Benne?

Mondd el a tanulóknak, hogy Nefi sok megpróbáltatását idősebb testvérei, Lámán és Lémuel okozták! Sokszor megverték őt és az életére törtek (lásd 1 Nefi 3:28; 7:16; 18:10–12). Nefi mégis bízott az Úrban. Az osztállyal közösen olvassátok el 2 Nefi 5:1–11-es verseit, és nézzétek meg, hogyan teljesítette az Úr arra vonatkozó ígéretét, hogy kiszabadítja a Benne bízókat. A következő kérdések segíthetnek e versek tanulmányozásánál:

- Hogyan változott meg Nefi testvéreinek iránta tanúsított viselkedése? (lásd 2. v.)
- Mit próbáltak tenni vele?
- Mit tett az Úr Nefiért és azokért, akik hittek abban, hogy ő próféta?
- Hova mentek?
- Milyen szerepet játszott a bizalom abban, hogy megszabadultak az ellenségeiktől?

Biztasd a tanulókat, hogy számolják össze áldásait, és bízzanak az Úrban, aki megsegíti őket és megszabadítja őket a gonosztól. Jó ötlet lehet megosztani elder Richard G. Scott következő kijelentését:

„Csak nagyon kis részét látjuk az örök tervnek, melyet Ő készített nekünk. Bizzunk benne, még akkor is, ha bár az örökkévalóság látószögéből látunk, de ideiglenesen nagyon fáj! Legyen türelmünk akkor, amikor várakozásra kérnek, bár azonnali cselekvést szeretnénk. Lehet, hogy megkér olyan dolgok megtételére, melyek nagyon is ellenkeznek az akaratokkal! Gyakoroljatok hitet, és mondjátok: »Legyen meg a Te akaratod!« Ha tisztességgel nézünk szembe ezekkel az élményekkel, akkor azok előkészítenek és olyan helyzetbe hoznak titeket, hogy még nagyobb áldásokat kaphassatok. Atyátokként a ti örök boldogságotok, a folyamatos fejlődésetek és képességeiteknek a növelése a célja. Arra vágyik, hogy mindent megosszon veletek, amije csak van” (Conference Report, 1991. október, 118. o.; vagy *Ensign*, 1991. november, 86. o.).

2 Nefi 5. A gonoszok gonosz cselekedeteik által elkülönítik magukat az Úr jelenlététől és az Ő áldásaitól. (15–20 perc)

Állíts ki egy templom képét és kérdezd meg:

- Kinek a háza ez?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 97:15–16-os verseit! Milyen ígéreteknek kapnak azok, akik érdemesen lépnek be a templomba?
- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy az Úr jelenlétét élvezzék?
- Milyen tekintetben különböztük el magunkat az Úrtól?

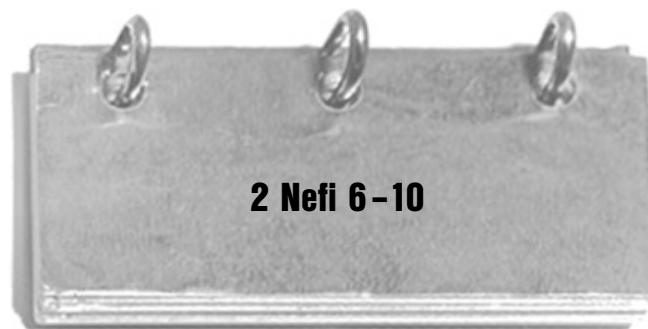
Mondd el, hogy az Úr szeret minket, és azt akarja, hogy az Ő jelenlétében lakjunk, de cselekedeteink időnként érdemtelenül tesznek minket arra, hogy ott legyünk. Olvassák el a tanulók 2 Nefi 5:20–24-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen átok érte a lámánitákat engedelmességükért? (Kizárattak az Úr színe elől; lásd 20. v.)
- Miért zárattak ki? (lásd 21. v.)
- Miért tette az Úr „sötétté a bőrüket”? (21. v.)
- Mire figyelmeztette az Úr azokat, akik a lámánitákkal keverednek? (Ugyanazt az átkot kapják; lásd 23. v. *Megjegyzés:* Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: az átok nem a „sötét bőr” volt, hanem az, hogy „kitaszította őket a színe elől.”)
- Mi történik azokkal, akik elkülönítik magukat az Úrtól? (lásd 24. v.)
- Olvassátok el 2 Nefi 7:1-es versét! E vers értelmében kinek a felelőssége annak biztosítása, hogy nem különböztük el magunkat az Úrtól?

Beszéljétek meg a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Az Úr Szellemé nem vitatkozik az emberekkel, se nem marad velük, hacsak nem tanúsítanak engedelmisséget az Úr parancsolatai iránt.

Az egyház minden tagjának kötelessége alázatosan, őszintén és úgy élni, hogy szigorúan engedelmeskedik a neki adott parancsolatoknak. Ha így történik, az ember tudni fogja az igazat. Nyilvánvalóan sok olyan egyháztag van, aki egyszerűen azért nem kapott bizonyosságot, mert nem igazította életét az evangélium követelményeihez. Az Úr Szellemé nem lakhat tisztátalan hajlékokban, és ez gátolja meg az ígért tudás elnyerését. Aztán vannak olyan egyháztagok, akik nem szakítanak időt arra, hogy tájékozódjanak tanulás és hit által, és ezek mind híján vannak a hithűeknek ígért inspirációnak. Ebben az esetben a vétkeket könnyen megtévesztik, és ki vannak téve annak, hogy elfordulnak hamis tanok és emberi elképzelések felé” (*Answers to Gospel Questions*, 3:29–30).

Bevezetés

Nefi testvérének, Jákóbnak két prédikációját is belefoglalta 2 Nefi 6–10-es fejezeteibe tanúbizonyosággént Jézus Krisztus életéről és küldetéséről. Az első prédikációban Jákób sokat idéz Ésaiás prófétától Izrael házáat illetően, mintegy háttérrel adva saját tanúbizonyosságának az Üdvözítő kiengeszteléséről (lásd 2 Nefi 6–9). A második prédikációban Jákób arra kéri a népet, hogy „ne az ördög akaratának, . . . hanem Isten akaratának” vessék alá magukat, mely megbékélés csakis „Isten irgalma által” következhet be (2 Nefi 10:24). Jákób azért imádkozik a népet illetően, hogy Isten feltámassza őket „a halálból a feltámadás hatalma révén, és a kiengesztelés hatalma révén az örök halálból is” (2 Nefi 10:25).

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította, hogy Jákób tanúbizonyossága „emlékeztetett a kiengesztelés végtelen és örök voltára, hogy az minden valaha is élt férfinak, nőnek és gyermeknek javára válik. Az Üdvözítő irgalma és szeretete, valamint pártatlansága és igazságossága megköveteli, hogy mindenki hallja evangéliumának jó híreit. Ezért azoknak is hallaniuk kell az üzenetet, akik Krisztus halandó szolgálata előtt éltek, éppen úgy, mint azoknak, akik halandó szolgálata idején és azt követően élnek. Ő azonban nem tudja egyedül mindenhova elvinni az üzenetet. Így hát Krisztus kedvéért – vagy az ő nevében, ha úgy tetszik – kell

feljegyezni az evangéliumot, és minden korban bizonyosságot kell tenni arról, beleértve ebbe a nefita sáfárságot” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 61. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A próféták megjövendölték, hogy az utolsó napokban hirdelve lesz az evangélium, hogy az Úr össze fogja gyűjteni a népét, és hogy mindazokhoz elérkezik a megváltás, akik megtérnek (lásd 2 Nefi 6:6–18; 8:1–9:3; 10:1–2, 7–22).
- Az Úr soha nem fordul el népétől, még akkor sem, ha ők megszegik szövetségüket és elfordulnak Tőle (lásd 2 Nefi 6:8–11, 14–15; 7:1–2, 4–7; lásd még Nehémiás 9:16–17, 30–31; Jelenések 3:20).
- Az utolsó napokban az Úr szövetséges népe örömmel és boldogan gyülekezik majd Sionban (lásd 2 Nefi 8:3–7, 11–16; lásd még T&Sz 101:13–19).
- Jézus Krisztus kiengesztelése minden embert megszabadít a fizikai és a lelki haláltól. Akik viszont nem bánják meg bűneiket, azok majd második lelki halált szenvednek (lásd 2 Nefi 9:6–24; 10:23–25; lásd még Hélamán 14:15–19).
- Ha engedünk a kísértésnek és nem térünk meg, akkor kevélyek, érzéki gondolkozásúak és lelkileg halottak leszünk (lásd 2 Nefi 9:27–39).
- Jó tanulni lenni, ha hallgatunk Isten tanácsára (lásd 2 Nefi 9:28–29; lásd még Ésaia 55:8–9; 1 Korinthusbeliek 3:18–20).
- Amikor az Úrhoz jövünk, lelkileg életre kelünk és eltölt minket az üdvözülés reménye (lásd 2 Nefi 9:39, 41–43, 45–46, 49–52; lásd még 2 Nefi 26:24–28).
- Az utolsó napokban az Úr létre fogja hozni Siont az amerikai kontinensen, és akik Sion ellen harcolnak, azok el fognak veszni (lásd 2 Nefi 10:10–20; lásd még Éther 2:6–12; Hittételek 1:10).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 26–30. o.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 6:1–3. Jákób képesített volt arra, hogy az evangéliumot tanítsa a nefitáknak. (10–15 perc)

Állítsd ki az egyház elnökének a képét, valamint egy kiemelkedő közigazgatási vagy üzleti vezető, sportoló vagy filmsztár képét! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit szeretnétek, e két ember közül ki tanítsa nektek az evangéliumot? Miért?
- Mi nincs meg a kiemelkedő vezetőben vagy filmsztárban, aminek hiánya megnehezíti az evangélium tanítását?
- Mi képesít valakit arra, hogy Jézus Krisztus evangéliumát tanítsa?

A tanulók olvassák el 2 Nefi 6:1–3-as verseit, és jelöljenek meg legalább öt indokot arra, hogy miért volt alkalmas Jákób az evangélium tanítására! Minden okot sorolj fel a táblán, és beszéljétek meg azokat! A felsorolás tartalmazhatja:

- Jákóbot Isten hívta el (lásd 2. v.).
- Jákóbot felszentelték „az ő szent rendjébe” (viselte a papságot; lásd 2. v.).
- Jákóbot Nefi próféta szentelte fel, vagyis választotta el (lásd 2. v.).
- Jákób nagyon is törődött népével (lásd 3. v.).
- Jákób már azelőtt is sokat fáradozott azon, hogy az evangéliumot tanítsa (lásd 3. v.).

Röviden beszéljétek meg, miért tesznek valakit alkalmassá ezek az indokok az evangélium tanítására! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak indokokat, miért olyan alkalmas az evangélium tanítására az egyház elnöke, mint Jákób volt valamikor, és ha tudnak, akkor mondjanak konkrét példákat!

2 Nefi 6:6–18. A próféták megjövendölték, hogy az utolsó napokban hirdelve lesz az evangélium, az Úr össze fogja gyűjteni a népét, és mindazokhoz elérkezik a megváltás, akik megtérnek. (30–35 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Nefi 19:23; 2 Nefi 6:4; és 3 Nefi 23:1-es verseit, és nézzék meg, hogy mi a közös ezekben a versekben! Kérdezd meg: Szerintetek miért idézte Nefi, Jákób, és még maga az Üdvözítő is Ésaia szavait, és miért biztattak minket azok tanulmányozására? Olvassátok el 2 Nefi 6:5; 11:2; és 3 Nefi 23:2-es verseit! Kérdezd meg: Mit tanítanak nekünk ezek a versek, miért idézzük oly gyakran Ésaia? Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék ezeket a tantételeket, amikor Jákób inspirált megjegyzéseit olvassák Ésaiairól!

Jákób azzal kezdi, hogy rövid történelmi áttekintést ad a zsidókról, hogy háttérnyújtson Ésaia próféciájának beteljesedéséhez. Olvassátok el 2 Nefi 6:8–11-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit nyilatkoztatott ki az Úr Jákóbnak a napjaiban élő zsidókról? (Fogságba hurcolták őket; lásd 8. v.)
- Mit látott Jákób ezt követően? (A zsidók később visszatérnek Jeruzsálembe; lásd 9. v.)
- Hogyan reagálnak majd a zsidók Jézus halandó szolgálatára? (Lásd 9. v.; 2 Nefi 10:3–4.)
- Miért így reagálnak? (lásd 2 Nefi 6:10; 10:5)
- Mi történik a zsidókkal amiatt, hogy elutasítják Izrael Szentjét? (Ismét szétszórják, és az utolsó napokig nem is gyűjtik össze őket; lásd 2 Nefi 6:10–11; 10:6.)

Tedd ki országod zászlaját, és egy olyan képet, melyen gyermeküket tartják karjaikban a szülők (például Evangéliumi művészet képcsomag, 616). Olvassátok el 2 Nefi 6:6–7-es verseit, és nézzétek meg, hogyan kapcsolódik ez a két kép Ésaia üzenetéhez!

Mutass meg a tanulóknak egy példányt a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* könyvből, és mondd el, milyen dolgokból áll a megjegyzések rész (meglátásokkal teli magyarázat). Mondd el a tanulóknak, hogy Jákób segítségével megjegyzéseket fognak írni 2 Nefi 6:6–7-es verseihez! Adj a tanulóknak emlékeztetőként hazavihető példányokat a mellékelt táblázatból! Hagyd üresen a „Megjegyzések” oszlopot, csak a szentírás utalásokat írd be az egyes dolgok elé! A tanulók olvassák el a „Prófécia” oszlopban lévő szentírásokat, és írják be a „Megjegyzések” oszlopba, hogy miként magyaráznák Ésaías próféciájának azt a részét!

	Prófécia	Megjegyzések
2 Nefi 6:6 (Ésaías 49:22)	„Intek kezemmel a nemzeteknek, jelt adok a népemnek...”	2 Nefi 6:11–12; 9:1–2. Az Úr bevonja a nemzsidó nemzeteket, amikor „az igaz egyházba” és „megígért földjeikre” gyűjti a szétszórt Izráelt.
2 Nefi 6:6–7 (Ésaías 49:22–23)	„és ölben hozzák haza fiaidat, leányaidat pedig vállukra emelve. Királyok lesznek a gondviselőid és fejedelemasszonyok a dajkáid...”	2 Nefi 10:7–9. A nemzsidó nemzetek szerető szülőkként viszik vissza öröksége földjeire Izráel házat, részeként az Úr Izráellel kötött szövetsége beteljesülésének.
2 Nefi 6:7 (Ésaías 49:23)	„földre borulnak előtted és nyaldossák lábad porát. Akkor majd megtudod, hogy én vagyok az Úr, nem vallanak szégyent, akik bennem bíznak.”	2 Nefi 6:13–15. Akik a szövetség népe ellen harcolnak, port nyaldosnak majd, vagyis megalázkodnak. Akik az Úr eljövételére várnak, azok üdvözülnek.

Amikor végeztek, beszéljétek meg meglátásaikat! Ha akarod, felhasználhatod a „Megjegyzések” oszlopban megadott válaszokat. Tegyé fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül, hogy segítsd a beszélgetést:

- Képzeljétek el, hogy az olimpiai játékok nyitóünnepségén vagytok, és a nemzetek felvonulását nézitek, ahol a sportolók országuk színeit viselik és országuk zászlaját lengetik! Miért van zászlajuk az országoknak? Mire valók ezek? (Azonosítanak egy helyet vagy csoportot, adnak valamit az embereknek, ami köré szerveződhetnek, seregeket lelkesítenek a csatában.)
- Szerintetek mi az a lobogó vagy zászló, amit az Úr az utolsó napokban felállított? (A lehetséges válaszok között lehet: „Megváltójuk ismerete” [2 Nefi 6:11], „Isten igaz egyháza és az ő nyája” [2 Nefi 9:2], valamint azok a politikai események, melyek lehetővé tették az egyház visszaállítását és Izráel összegyűjtését.)

- Milyen kép felhasználásával írta le Ésaías azt, hogy miként segítenek majd a nemzsidó nemzetek Izráel házának az összegyűjtésében?
- Hogyan lehet egy nemzet „gondviselő” vagy „dajka”?
- Mit mondott Jákób, kik pusztulnak majd el és miért?
- Hogyan írja körül Jákób azokat, akik megmenekülnek a pusztulástól?
- Hogyan vonatkoznak rátok ezek a próféciák?

Mondd el a tanulóknak, hogy az egyház tagjai Izráel házához tartoznak! Magyarázd el, hogy Nefi is beszélt Izráel házáról az utolsó napokban! Olvassátok el 2 Nefi 25:16–18-as verseit, megnézvén, mit tehetünk azért, hogy megmeneküljünk az eljövendő pusztítástól!. Beszéljétek meg a tanulókkal, hogyan segíthet nekünk az, ha hiszünk Krisztusban és „az Atyát az ő nevében tiszta szívvel” és tiszta kezekkel imádjuk, felkészülni arra, hogy elfogadjanak minket az Úr szövetséges népeként, amikor újra eljön!

Fejezzétek be a „A hegy tetején fenn” (*Himnuszok*) eléneklésével!

2 Nefi 6:8–11, 14–15; 7:1–2, 4–7. Az Úr soha nem fordul el népétől, még akkor sem, ha ők megszegik szövetségüket és elfordulnak Tőle. (20–25 perc)

Állítsd ki az Üdvözítő képét egy hétköznapi személy képe mellé! Kérdezd meg a tanulókat, hogy a következő bemutatók közül melyik mutatja meg legjobban, hogy mi történik akkor, ha a második képen lévő személy bűnt követ el. Először mozdítsd el az Üdvözítő képét a másik kép mellől! Tedd vissza az Üdvözítő képét, majd mozdítsd el a másik képet az Üdvözítő képe mellől! Kérdezd meg: Amikor bűnt követünk el, vajon az Üdvözítő fordul el tőlünk, vagy mi fordulunk el Tőle? Honnan tudjátok ezt?

Olvastasd el a tanulókkal Ésaías próféciáját 2 Nefi 7:1–2-es verseiben, és keressenek hasonlóságokat az előbbi bemutatókhöz! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ki beszél ezekben a versekben?
- Kihez beszél? (Izráelhez.)
- Az első vers értelmében ki hagyott el kit?
- Milyen tekintetben fordulunk el az Úrtól?
- Amikor az Úr a második versben szólított, ki válaszolt?
- Hogyan szólít vagy hív minket az Úr?
- Mi módon válaszolunk? Hogyan nem válaszolunk?

Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoportnak add ki 2 Nefi 6:8–11 tanulmányozását, a másiknak pedig 2 Nefi 6:14–15 tanulmányozását! Kérd meg a tanulókat, hogy számoljanak be az a közötti különbségekről, amikor Jézus Krisztus először és másodszor eljön, hogy „kinyilvánítsa magát” a zsidóknak! Kérdezd meg:

- Mi történt a zsidókkal, amikor elfordultak az Úrtól?
- Mi történik majd velük, amikor visszafordulnak az Úrhoz?

- Mi történik, amikor az egyének elfordulnak az Úrtól?
- Mit tett az Úr értetek, amikor Hozzá fordultatok?

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 7:4–7-et, és nézzék meg, hogyan jellemezte Ésaías Jézus Krisztust! Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Ésaías viselkedését az Üdvözítő viselkedésével! Kérdezd meg: Mit tudunk meg az Úrról ezekben a versekben, ami reményt adhat nekünk, ha úgy döntünk, hogy Hozzá fordulunk? (Az Úr nem fordul el, hanem mindig ott lesz, hogy segítsen nekünk.) Olvassátok el Móziás 11:24-es versét, és mutass rá, hogy időnként az Úr lassan válaszol nekünk, mert vonakodunk attól, hogy hallgassunk Rá. Olvassátok el Móziás 7:33-as versét, és kérdezd meg, mit kell tennünk, hogy kiérdekeljük az Úr áldásait. Fejezd be azzal, hogy felolvasod Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Nem hangoztathatjuk ezt eléggé. Forduljatok el a fiatal-ság kívánságaitól! Tartózkodjatok a drogoktól! Teljesen elpusztíthatnak titeket. Kerüljétek őket, akár egy borzalmas kórt, mert azzá válnak! Kerüljétek az alávaló, piszkos beszédet! Pusztuláshoz vezethet. Legyetek teljesen becsületesek! A tisztességtelenség megronthat és elpusztíthat. Tartsátok be a Bölcsesség szavát! Nem dohányozhattok; nem szabad dohányoznotok! Ne rágjatok dohányt! Nem ihattok alkoholt! Felül kell emelkednetek ezeken a megtévesztően hívó csalogatásokon! Legyetek imádságos lelkűek! Hittel szólítsátok az Urat, és Ő meg fogja hallgatni az imáitokat. Szeret titeket. Meg szeretne áldani benneteket. Meg is teszi ezt, ha úgy éltek, hogy érdemesek legyetek az áldásaira” (Conference Report, 1997. április, 70. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 49. o.).

2 Nefi 8:3–7, 11–16. Az utolsó napokban az Úr szövetséges népe örömmel és boldogan gyülekezik majd Sionban.

(30–35 perc)

Hozz be az órára jó néhány újságot vagy folyóiratot! Oszd ki őket a tanulók között, és kérd meg őket olyan cikkek kikeresésére, melyek természeti katasztrófákról szólnak szerte a világon! Kérd meg őket, hogy számoljanak be a cikkekről, melyeket találtak, és mutassanak fényképeket a katasztrófákról! Kérdezd meg: Hogyan hasonlítanak ezek a pusztítások azokhoz, melyek majd a második eljövétel előtt történnek? Kérd meg őket, hogy mondjanak olyan szentírásokat, melyek leírják azt a pusztulást, amely Krisztus eljövetele előtt következik majd be (például 1 Nefi 22:13–16; T&Sz 43:25; 45:31–33; 88:88–91; 112:23–24).

Ésaías nem csak a gonoszok utolsó napokban történő pusztulásáról írt, hanem azokról az áldásokról is, melyeket az igazlelkűeknek ad majd az Úr. Olvassátok el 2 Nefi 8:3–6-os verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen áldások várnak az igazlelkűekre Sionban?
- Mit tesz majd az Úr a „romokkal” (3. v.), a föld elpusztult részeivel?

- A gonoszok el fognak pusztulni, de mi az Úr ígérete azoknak, akik bíznak Benne és az Ő evangéliumában? (lásd 6. v.)

Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoport tanulmányozza 2 Nefi 8:7–12-es verseit, és nézze meg, mit ígér az Úr a népének! A nyelvezet egy része esetleg nehezen érthető számukra, de hagyd, hogy küszködjenek a feladattal! A második csoport tanulmányozza a Tanok és szövetségek 97:10–20-as verseit, és nézzék meg, mit kell tennünk Sionért, hogy virágozzon az utolsó napokban! Az első csoport mondja el, mit talált, és beszéljétek meg ezeket! Mindenképpen említsétek meg a következő dolgokat:

- 2 Nefi 8:7–8. Az Úr népének nem kell félnie a gonoszoktól. A gonoszok végül elpusztulnak, az igazéletűek pedig örökké élnek majd. (Lásd még T&Sz 29:17–20.)
- 2 Nefi 8:9–11. Ahogyan az Úr kiszabadította az ősi Izraélt Egyiptomból a Vörös-tenger szétválasztásával, éppen úgy ki fogja szabadítani népét az utolsó napok pusztításából, és Sionba hozza őket. (Lásd még 1 Nefi 17:23–27, valamint a megjegyzéseket 2 Nefi 8:9–11-es verseihez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 28. oldalán.)
- 2 Nefi 8:12. Az Úr népének nem kell félnie az emberektől. Az emberek halandók és ki vannak téve a halálnak és a pusztulásnak. Az Úrnak hatalma van népének minden ellensége felett. (Lásd még Ésaías 40:5–8; Malakiás 4:1.)

Mondd el, hogy bár az igazéletűeket, mint népet megmenti az Úr, lesznek olyan igazéletű emberek, akik a pusztítás áldozatául esnek! Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Nem állítjuk, hogy a szentek közül mindenki megmenekül és elkerüli őt a pusztítás eljövendő napja. De azt igenis állítjuk, hogy csak azok kapnak ígéretet a biztonságra és a menedékre, akik szeretik az Urat és akik igyekeznek mindent megtenni, amit parancsol” (Conference Report, 1979. március–április, 133. o.; vagy *Ensign*, 1979. május, 93. o.).

Kérd meg a második csoportot, hogy számoljanak be arról, mit tehetünk, hogy segítsük Sion virágzását! Beszéljétek meg a válaszaikat, és sorold fel ezeket a táblán! A következő kérdések segítséget nyújthatnak:

- Mit parancsolt az Úr a népének, mit építsenek?
- Hogyan kellett fizetni a templomért?
- Milyen célt szolgál majd a templom abban, hogy felkészítse népét az Ő második eljövételére? (A válaszok között lehet az, hogy oktatja őket a királyság minden dolgában, és biztosít egy olyan helyet, ahol a tisztaszívűek az Úr jelenlétében lehetnek.)
- Milyen áldásokat kap majd Sion azért, hogy érdemesen hódol az Úr házában?
- Mit tehetek azért, hogy lelki életemek fontosabb részévé tegyétek a templomot?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Howard W. Hunter elnök következő megállapítását:

„Ismét kihangsúlyozzuk a templomi hódolat személyes áldásait, valamint e megszentelt falak között található szentséget és biztonságot. Az Úr háza ez, a kinyilatkoztatás és a béke helye. Amikor elmegyünk a templomba, bővebben és mélyebben tanulunk az élet céljáról, valamint az Úr, Jézus Krisztus engesztelő áldozatának jelentőségéről. Tegyük végső földi célunkká, és legfőbb halandó tapasztalatunkká a templomi hódolatot, a templomi szövetségekkel és a templomi házassággal együtt!” (Conference Report, 1994. október, 118. o.; vagy *Ensign*, 1994. november, 87–88. o.).

Röviden beszéljétek meg, hogyan adhat biztonságot a templom azoknak, akik ott hódolnak! Fejezzétek be azzal, hogy a tanulók elolvassák a Tanok és szövetségek 97:21–26-os verseit, megnézve, milyen biztonságot ígér az Úr népének Sionban!

2 Nefi 9. A kiengesztelés megváltja az embert a bukástól. (30–40 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy magas, még építés alatt álló épületben vannak! A tizenötödik emeleten járva megcsúsznak és kiesnek. Kérdezd meg:

- Melyik biztonsági eszközzel rendelkeznétek leginkább ezek közül: esernyő, ejtőernyő, biztonsági kötéll, vagy háló az épület alja körül? Miért?
- Melyik adná a legnagyobb biztonságot?
- Lehet, hogy valaki nem a legbiztonságosabbat választja? Miért?
- Olvassátok el Móziás 16:3–4-es verseit! Hogyan hasonlíthatók ezek a versek az épületből történő kiesés analógiájához?
- Szerintetek melyik biztonsági eszköz jelképezi leginkább a kiengesztelést? Miért?

Mondd el, hogy a kiengesztelés megváltja az embert a bukás következményeitől! Írd fel a táblára a következő kijelentést: „Második Nefi kilencedik fejezetét . . . minden olyan embernek figyelmesen el kell olvasnia, aki üdvösségre törekszik” (Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 4:57).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 9. fejezetének fejlécét, és mondják meg, szerintük miért olyan fontos ez a fejezet!

Mondd el a tanulóknak, hogy 2 Nefi 9. fejezetében Jákób az Ó felkiáltással csodálatot és tiszteletet fejez ki, a *jaj* felkiáltással pedig bánatot és borzalmat. Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírt osszanak fel két részre! Az egyik oszlopot nevezzék el *Az Óknak*, a másikat pedig *A jajoknak*! Kérd meg őket, hogy olvassák el 2 Nefi 9:6–38-as verseit, keresve ezeket a kifejezéseket! Írják be a megfelelő oszlopokba, hogy mit tisztelt Jákób és mi felett bántódott! Papírjuk aljára írják le, szerintük miért kell minden olyan embernek figyelmesen elolvasnia 2 Nefi 9. fejezetét, „aki üdvösségre törekszik”!

Segítsd és biztasd az egyes tanulókat a tanulmányozás közben! Amikor befejezték, beszéljétek meg, mit tanultak a feladtból, és kérd meg azokat, akik szeretnék megtenni ezt, hogy olvassák fel, mit írtak a papírjuk aljára!

2 Nefi 9:6–24. Jézus Krisztus kiengesztelése minden embert megszabadít a fizikai és a lelki haláltól. Akik viszont nem bájnak meg bűneiket, azok majd második lelki halált szenvednek . (25–30 perc)

Írd fel a táblára a *fóbia* szót! Kérdezd meg a tanulókat, hogy mit jelent, és soroljátok fel az emberek néhány fóbiáját vagy félelmét! A beszélgetés részeként tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért félnek az emberek ezektől a dolgoktól?
- Hogyan hasonlítanak a bűn következményei az itt felsorolt félelmekhez?
- Miért tesszük magunkévá oly gyakran azt, ami visszatarthat attól, hogy visszatérvén Mennyei Atyánkkal éljünk?

Mondd el a tanulóknak, hogy 2 Nefi 9. fejezetében Jákób elmagyarázza a bűn komolyságát, hogy miért kell elkerülnünk azt, és hogy mi módon segíthet nekünk az Úr hatalmába vetett hit annak legyőzésében. Olvassátok el 2 Nefi 9:10, 19, 26-os verseit, és keressetek egy olyan kifejezést, mely mindegyik versben megtalálható! Kérdezd meg:

- Mi az a „borzalmas/rémes szörnyeteg”?
- Szerintetek miért használta Jákób a szörnyeteg képét a halál és a pokol szemléltetésénél?

Írd fel a táblára a *halál* és a *pokol* szavakat! Kérdezd meg: Mire gondol Jákób, amikor ezt a két kifejezést használja? (lásd 10. v.) Olvassátok el a tanulókkal 2 Nefi 9:6–9-es verseit, és beszéljétek meg néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- A 6-os vers szerint minek kell megtörténnie minden emberrel? (A halálnak.)
- Mit ad Isten irgalmas terve e halál legyőzésére? (A feltámadást.)
- Milyen halálra utal ez? (A *halál* szó alá írd fel a táblára: *a fizikai test halála*.)
- Milyen halált hozott még el Ádám bukása? (A *pokol* szó alá írd fel: *a szellem halála és kizáratni az Úr színe elől*.)
- A 7-es vers értelmében mi történne a fizikai testünkkel, ha nem lenne „végtelen kiengesztelés”? (Örökre a sírban maradna.)
- A 8–9-es versek szerint mi történne a szellemünkkel? (Az ördög angyalai lennének.)
- Mivel Jézus Krisztus feltámadt, miben reménykedhetünk mindannyian a fizikai testünket illetően?
- Testünk feltámad ugyan, de mi tarthat minket vissza a lelki halál legyőzésétől?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Russell M. Nelson következő megállapítását:

„Van egy másik fajta elkülönülés, mely lelki halálként ismert a szentírásokban (lásd 2 Nefi 9:12; Alma 12:16; 42:9; Hélamán 14:16, 18). Ennek meghatározása a következő: »lelki elkülönültség Istentől« (Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [Salt Lake City: Bookcraft, 1954–56], 2:217). Így lehet valaki nagyon is élő fizikailag, de halott lelkileg.

Ha a fizikai halál azt megelőzően ér utól minket, hogy az erkölcsi hibák kijavításra kerülnek, akkor elveszik a bűnbánat lehetősége. Így a halál igazi »fullánkja« (1 Korinthusbeliek 15:56) a bűn.

Még az Üdvözítő sem üdvözíthet minket a bűneinkben. Megvált ugyan a bűneinktől, de csak bűnbánatunk feltételével. Felelősek vagyunk saját lelki túlélésünkért vagy halálunkért (lásd Rómabeliek 8:13–14; Hélamán 14:18; T&Sz 29:41–45) (Conference Report, 1992. április, 102. o.; vagy *Ensign*, 1992. május, 73. o.).

Mondd el, hogy Jézus Krisztus kiengesztelésének hatalmában áll nem csak a fizikai halál, hanem a lelki halál legyőzése is. Oszd két csoportra az osztályt, és mindkettőt kérd meg 2 Nefi 9:10–24-es verseinek a tanulmányozására! Mindkét csoport jelölje meg a „minden ember” kifejezést! Az első csoport sorolja fel, mit mondott Jákób, mi történik majd minden emberrel, minket is beleértve! A második csoport nézze meg, hogyan győzhető le az Üdvözítő segítségével a fizikai és a lelki halál, és mit tehetünk azért, hogy ismét Istennel éljünk! Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Olvassátok el együtt 2 Nefi 10:23–24-es verseit, és tegyétek bizonyosságot az Üdvözítő arra irányuló hatalmáról, hogy mindannyiunkat megmenthet „attól a rémes szörnyetegtől, a haláltól és a pokoltól” (2 Nefi 9:26).

2 Nefi 9:27–39, 41–43, 45–46, 49–52. Ha engedünk a kísértésnek és nem térünk meg, akkor kevélyek, érzéki gondolkodásúak és lelkileg halottak leszünk. Amikor az Úrhoz jövünk, lelkileg életre kelünk és eltölt minket az üdvösség reménye. (25–30 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, mit válaszolnának, ha valaki azt kérdezné tőlük: „A bukás vagy a kiengesztelés gyermeke vagy?” Beszéljétek meg, mit jelenthet ez a kérdés, és kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak lehetséges válaszokat! Vonatkoztassátok azt a következő helyzetre!

- Józsi nagyon ideges lett, amikor ránézett az asztalán lévő matekdolgozatra. Sajnálkozva rázta a fejét, hogy előző este azzal töltötte a tanulásra szánt időt, hogy focizott a barátaival. Aztán észrevette a lány papírját a mellette lévő asztalon. Tisztán látta a válaszokat. A tanár el volt foglalva egy másik tanuló segítségével. Józsi gyorsan lemásolta a válaszokat, majd megkönnyebbülten hátradőlt.

- Margarétának éppen csak megrándult az arca, amikor édesanyja, aki a Segítőegylet elnöke volt, megkérdezte, hogy aznap este az otthonteremtési gyűlés alatt segítene-e a bölcsiben. Margaréta elmosolyodott és azt mondta, hogy boldogan. Felsietett a szobájába, hogy befejezze a leckéjét, mielőtt indulnia kellene. Pár perccel később telefonált egy barátja, és moziba hívta. Margaréta igazán szeretett volna elmenni, de visszautasította a meghívást, hogy segíthessen édesanyjának az otthonteremtési gyűlésen.

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi befolyásolta Józsi viselkedését: bukott természete vagy az Üdvözítő kiengesztelése?
- Mi befolyásolta Margaréta viselkedését?
- Szerintetek mit jelent az, hogy bukott természetünk befolyásol minket?
- Mit jelent az, hogy az Üdvözítő kiengesztelése befolyásol minket?

Mondd el, hogy Ádám bukása és Jézus Krisztus kiengesztelése is nagy mértékben befolyásolja az életünket. A bukás folytán csábít minket a bűn, és élünk úgy, akár egy „természetes ember”. A kiengesztelés által megtérhetünk, bűnbocsánatot nyerhetünk és élvezhetjük a lelki élet áldásait. Beszéljétek meg a következő kijelentést elder Spencer W. Kimball-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Sok olyan ember van ma az egyházban, aki azt hiszi, hogy él, de valójában halott a lelki dolgok tekintetében. És szerintem még többen vannak, akik csak színlelik az aktivitást, de lelkileg szintén halottak. Szolgálatuk inkább a törvény betűjét, mintsem annak szellemét követi” (Conference Report, 1951. április, 105. o.).

Olvassátok el 2 Nefi 9:39-es versét, és nézzétek meg, hogy mi vezet a halálhoz és mi vezet az élethez! Mondd el a tanulóknak, hogy minden nap élhetnek lelkileg, ha úgy döntenek, hogy alkalmazzák életükben a kiengesztelést!

Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoportnak add ki 2 Nefi 9:27–38-as verseinek tanulmányozását! Jelöljék meg az összes előforduló *jaj* felkiáltást, és hogy milyen embereknek lesz „jaj”, azaz kik szenvednek majd a bűneik miatt! (Megjegyzés: Ha használtad a 2 Nefi 9-hez tartozó tanítási javaslatot, és a tanulók megtartották listájukat az „Ókról” és a „Jajokról”, akkor ennek a feladatnak az elvégzésénél engedd meg nekik e táblázatok használatát!) A második csoport tanulmányozza 2 Nefi 9:39, 41–43, 45–46, 49–52-es verseit! Jelöljék meg a *jön* szó minden előfordulását, és hogy mit kell tennünk azért, hogy az Úrhoz jöjjünk! Sorolják fel, milyen áldásokban részesülnek azok, akik lelki életet élnek!

Írd fel a táblára *A bukás gyermeke* és *A kiengesztelés gyermeke* kifejezéseket! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit tanultak „a bukás gyermekének” és „a kiengesztelés gyerme-

kének” mibenlétéről, és e címszavak alatt sorold fel a táblán, amit találtak! Fejezd be azzal, hogy egy tanulóval felolvasztad Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Az volt eddig a leglélekelőbb élményem, hogy láttam, mit tesz ez az evangélium az emberekért. Új életszemléletet ad nekik. Látókörükbe helyezi azt, amit addig még soha nem éreztek. Nemes és isteni dolgokra emeli a tekintetüket. Olyan valami történik velük, amit csodálatos megfigyelni. Krisztusra tekintenek és életre kelnek” (Conference Report, 1997. április, 68. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 48. o.).

2 Nefi 9:28–29 (Szentírás memoriter). Jó tanulnak lenni, ha hallgatunk Isten tanácsára. (10–15 perc)

Rajzold fel a táblára egy diploma jelképét, mely jelzi, hogy valaki doktori címet kapott az egyetemen. Kérdezd meg a tanulóktól, milyen előnyökkel jár az iskolázottság.

Olvassátok el együtt 2 Nefi 9:28-as verseit, és beszéljétek meg, milyen veszélyei lehetnek az iskolázottságnak! A tanulók mondják el, mit történhet velünk akkor, ha azt gondoljuk, hogy bölcsebbek vagyunk, mint:

- Szüleink
- Püspökünk
- A próféta
- Mennyei Atyánk

Olvassátok el együtt 2 Nefi 9:29-es versét, és nézzétek meg, mikor jó tanulnak lenni! Mondd el a tanulóknak, hogy fontos iskolába járás útján fejleszteniük magukat, de biztasd őket, hogy mindig emlékezzenek a következő tanácsra, melyet elder Russell M. Nelson adott:

„Válasszátok meg, mit tanultok, és milyen célt szolgáltok azzal! De ne tegyétek fel összes intellektuális képességeketek a világi tanulás lapjára!” (Conference Report, 1992. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 6. o.).

Beszéljétek meg, milyen más „lapokra” tehetik fel a tanulók az „intellektuális képességeiket”!

2 Nefi 10:10–20. Az utolsó napokban az Úr létre fog hozni egy Siont az amerikai kontinensen, és akik Sion ellen harcolnak, azok el fognak veszni. (15–20 perc)

Állítsd ki a világ térképét! Válassz ki a világban valahol egy helyet és mutass rá! Kérdezd meg a tanulókat:

- Szeretne valaki közületek oda költözni? Miért vagy miért nem?
- Meggondolnátok magatokat, ha megtudnátok, hogy rátok és családotokra nagyobb boldogság és több áldás várna ott?

Olvassd el a tanulókkal 2 Nefi 10:20-as versét, és keressenek hasonló élményt ahhoz, amiben Jákóbnak volt része. Kérdezd meg:

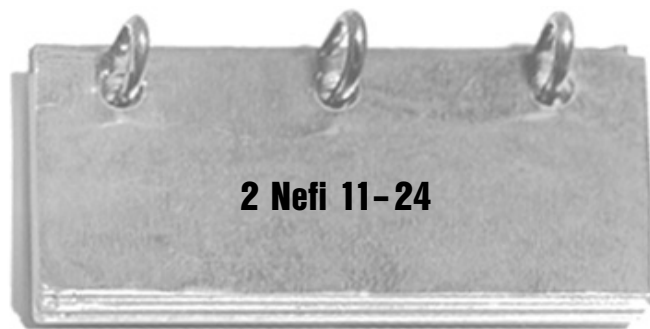
- Mit adott az Úr Jákób családjának, miután „elűzték” őket eredeti otthonukból?
- Milyen kontinensre vitették el Jákób családja? (Az amerikai kontinensre.)

Mondd el: Sok próféta bizonyosságot tett arról, hogy az amerikai kontinensen fel fog épülni egy Sion, és hogy az „kiválasztott föld” lesz (Éther 2:12; lásd még 6–12. v.; 2 Nefi 1:5; Hittételek 1:10).

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Milyen áldások ígéretét kapták meg azok, akik az amerikai kontinensen élnek?
- Mi történik azokkal, akik ama Sion ellen harcolnak, mely az amerikai kontinensen létesül majd?
- Ki lesz a Sionban élők egyedüli Királya, és mit ad majd nekik?
- Milyen áldásokat kapnak majd a nemzsidók, akiknek meglágyult a szíve?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 10:10–18-as verseit, és egy papírra írják le a táblán lévő kérdések válaszait! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! A tanulók határozzák meg, milyen áldásokat kaptak életükben azért, mert Isten a szabadság földjét hozta létre az amerikai kontinensen. (Az evangélium visszaállítására és az egyház megszervezésére azon szabadságjogok következtében kerülhetett sor, melyekről Isten gondoskodott az amerikai kontinensen.)

2 Nefi 11–24

Bevezetés

Nefi azt mondta: „És hogy még jobban rábírom őket, hogy higgyenek az Úrban, Megváltójukban, azt is felolvastam nekik, amit Ésaías próféta írt” (1 Nefi 19:23). Ésaías szavait bővebben idézik ezek a fejezetek, mint a Mormon könyve bármely más része. Ésaías látta az Üdvözítőt (lásd 2 Nefi 11:2), ezért tanúbizonyossága fontos volt Nefi számára, hogy a sajátja mellé illeszthesse azt (lásd 2 Nefi 11:3–4). Az Ésaías által tanított evangéliumi tantételek közül a legfontosabb az ő bizonyossága Jézus Krisztusról, valamint az Üdvözítő szerepéről az üdvözülés tervében (lásd 2 Nefi 11:5–6).

2 Nefi 11-ben Nefi bevezeti Ésaías írásainak következő tizenhárom fejezetét. Elmagyarázza, miért gyönyörködik Ésaías szavaiban, és idéz azokból. Emellett kulcsokat ad Ésaías írásainak megértéséhez, és kiegészíti ezt a fontos tanítással, hogy „mindaz, amit Isten a világ kezdetétől az embereknek adott, az [Jézus Krisztust] jelképezi” (2 Nefi 11:4; lásd még Mózes 6:63). A 12–24. fejezetek Ésaías 2–14. fejezeteinek felelnek meg, és sok mintát és árnyékképet mutatnak az Üdvözítő vonatkozásában. (További segítségért Ésaías megértéséhez, lásd elder Bruce R. McConkie cikkét: „Ten Keys to Understanding Isaiah”, *Ensign*, 1973. október, 78–83. o.)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus kiengesztelése nélkülözhetetlen az üdvözülés tervéhez (lásd 2 Nefi 11:2–8; lásd még 2 Nefi 31:21; Móziás 3:7).
- A gonoszság és a világiasság Isten ítéletét vonzza. Izráel szétszórása és a második eljövétel pusztításai ezt az ítéletet példázzák (lásd 2 Nefi 12:5–14:1; 15:1–25; 18:19–22; 20:1–6; 23:6–22).
- Az utolsó napokban templomok épülnek majd, és összegyűjtetik Izráel igazlelkű maradéka (lásd 2 Nefi 12:1–3; 15:26–30; 20:19–22; 21:10–16; 24:1–4).
- A millennium idején az igazlelkűeknek békében és boldogságban lesz részük, és nem ér el hozzájuk a Sátán befolyása. Az Üdvözítő uralkodik majd Királyként Dávid trónján (lásd 2 Nefi 14:2–6; 19:6–7; 21:6–9; 22).
- Isten a prófétákon keresztül dolgozik gyermekeivel. A próféták tanítanak, tanúbizonyosságot tesznek és prófétálnak Jézus Krisztusról (lásd 2 Nefi 16:1–17:16; lásd még Ámós 3:7; Jákób 7:11).

- Jézus Krisztus és az Ő evangéliuma gázoló kő az igazlelkűek számára, és botlást okozó kő a gonoszoknak (lásd 2 Nefi 17:14–15; 18:5–17; 19:1, 5–7; 21:1–5; 23:10–13).
- Lucifer, a hajnal fia, kivetett a mennyből, és az ördög lett belőle, mert Isten státusába akarta emelni magát (lásd 2 Nefi 24:12–23; lásd még Jelenések 12:7–11).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 31–35. o.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 11:2–8. Jézus Krisztus kiengesztelése nélkülözhetetlen az üdvözülés tervéhez. (15–20 perc)

Hozz be az órára egy papírzacskót! Tegyd valamilyen különlegeset vagy értékeset a zacskóba (például egy ritkaságnak számító könyvet, egy első elnökségi levelet, egy híres ember által írt levelet, egy eljegyzési gyűrűt vagy egy becsben tartott dolgot a múltból)! Mutasd meg az osztálynak a zacskót, de ne mutasd meg annak tartalmát! Írd körül a benne lévő tárgyat, és kérdezd meg, hányan hiszik el a tanulók közül, hogy ez a tárgy van a zacskóban. Írd fel a táblára a hívők számát!

Válassz egy tanulót, aki belenéz a zacskóba, és elmondja az osztálynak annak tartalmát! Kérdezd meg, hány tanuló hisz mostanra, és az új számot írd fel a táblára (a hívő tanulók száma jó esetben növekszik). Kérj meg egy második tanulót, hogy nézzen bele a zacskóba, és mondja el annak tartalmát! Kérdezd meg, hány tanuló hisz most, és írd fel a táblára ezt a számot!

Beszélgétek meg az osztállyal, hogy miért könnyebb elhinni valamit, ha egynél több tanú van! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 6:28-as versét, és mondja el, milyen evangéliumi tantételt tanít! A tanulók soroljanak néhány eszközbe jutó példát, melyben az Úr két vagy három tanút használt az igazság megalapításához! (Ezek között lehet a Mormon könyvének három tanúja, a kettesével járó misszionáriusok, valamint annak ténye, hogy két tanúra van szükség a keresztelezőn.)

Olvassátok el 2 Nefi 11:2–3-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan használta Nefi a tanúk törvényét?
- Ki volt a többi tanú, akire Nefi utalt?
- Minek voltak tanúi ezek az emberek?
- Kik lehetnek a 3. versben említett „több tanú”?

Mondd el a tanulóknak, hogy 2 Nefi 11. fejezetében Nefi bevezeti Ésaías írásainak tizenhárom fejezetét, melyeket 2 Nefi 12–24. fejezeteiben idéz. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 11:2–7-es verseit, és húzzák alá a „lelkem gyönyörködik” kifejezést, amikor csak meglátják azt! Kérdezd meg: Miben gyönyörködött Nefi? A tanulók ugyanezekben a versekben karikázzanak be minden utalást az Úrra (név, titulus és névmás), amit csak találnak! Majd kérdezd meg:

- Hány utalást találtatok az Úrra ezekben a versekben?
- Milyen tervre utal Nefi az 5-ös versben? (Az üdvözülés tervére.)

- A 6–7-es versek szerint mi történne a tervvel, ha nem lenne benne Jézus Krisztus?
- Olvassátok el a 8-as verset! Ebben a versben melyik szó jelenti ugyanazt, amit a „gyönyörködik”?
- Ha Nefi gyönyörködik abban, hogy Krisztusról beszél, és Nefi hite szerint ezek a szavak örvendezésre vagy gyönyörködésre indítanak minket, akkor szerintetek mire összpontosítanak majd az Ésaías könyvéből idézett fejezetek? (Jézus Krisztusra.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a tanulók tanulmányi kalauzában a 2 Nefi 11:4-hez tartozó megjegyzéseket „A szentírások megértése” részben. Kérdezd meg: Miért tanította Nefi azt, hogy „minden, amit Isten . . . adott”, Jézus Krisztust jelképezi, közvetlenül azt megelőzően, hogy tizenhárom fejezetet idézett volna Ésaiaától? (Az egyik ok az lehet, hogy Ésaías gyakran beszél szimbolikus kifejezésekkel az Üdvözítőről.) Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Ésaías próféciai nagy részének egynél több beteljesedése is van. Sok rész Ésaías napjaira és az Üdvözítőre is vonatkozik (lásd 2 Nefi 18:18; 2 Nefi 20. fejléce). Biztasd a tanulókat, hogy Ésaías e fejezeteinek tanulmányozása során figyeljenek oda Jézus Krisztus jelképeire!

2 Nefi 12–24. Áttekintés Ésaías 2 Nefi 12–24-ben található írásairól. (5 perc)

A következő kifejezéseket írd fel különböző kartonlapokra, és a kartonlapokat állítsd ki a teremben! Időnként utalj rájuk, miközben 2 Nefi 12–24. fejezeteit tanulmányoztatok!

- Izráel szétszórása
- Izráel összegyűjtése
- A millennium
- Próféciák Jézus Krisztusról

Mutasd meg a tanulóknak ezt a négy kifejezést! Mondd el, hogy Ésaías sok témáról írt, és gyakran ugrik gyorsan egyikről a másikra. 2 Nefi 12–24-es fejezeteiben azonban gyakran visszatér erre a négy fő témára. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, milyen gyakran tanít erről a négy témáról Ésaías, és mit mond róluk!

2 Nefi 12:5–14:1; 15:1–25; 18:19–22; 20:1–6; 23:6–22. A gonoszság és a világiasság Isten ítéletét vonzza. Izráel szétszórása és a második eljövétel pusztításai ezt az idézetet példázzák. (45–50 perc)

Ejts le egy labdát a padlóra az osztály előtt! Tedd vízbe az ujjaidat! Töröld meg a kezeidet, majd kapszold le a terem világitását! Kérdezd meg:

- Miért a padló felé mozdult a labda, amikor elengedtem?
- Miért lettek nedvesek az ujjaim, amikor vízbe tettem őket?
- Miért aludtak ki a fények, amikor a kapcsolóhoz nyúltam?
- Mi a közös mindezekben? (Természetes következmények.)
- Mi az a természetes következmény? (Valamilyen cselekedetből eredő természetes eredmény.)

Írd fel a táblára a következő kérdést, és beszéljétek meg a tanulókkal: Mik a bűn természetes következményei? Mondd el, hogy Ésaías próféta ismétlődően tanított a bűn következményeiről!

(Ha tanítottad 2 Nefi 12–24 áttekintését, akkor utalj arra a kartonra, melyre azt írtad: „Izráel szétszórása”, és mondd el, hogy most ennek a témának a megbeszélésére szántok egy kis időt!)

Írd fel a táblára az *Az emberek bűnei* és *A bűn következményei* címszavakat! Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoport tanulmányozza a következő szentírásokat, és keressenek konkrét bűnöket, melyeket az emberek elkövettek: 2 Nefi 12:5–9; 13:5, 8–9, 15–16; 15:11–12, 20–23; 18:19, 21; 19:13, 15–17; 20:1–2. A különböző bűnök megtalálásakor sorold fel azokat a táblán az *Az emberek bűnei* címszó alatt!

A második csoport tanulmányozza a következő szentírásokat, és keressenek bűnösöket utoléró következményeket: 2 Nefi 12:10–22; 13:1–4, 11–12, 17–26; 14:1; 15:9–10, 13–15, 24–25; 18:21–22; 19:11–12, 14, 18–21; 20:4–6; 23:6–9, 15–16, 19–22. A következmények megtalálásakor sorold fel azokat a táblán *A bűn következményei* címszó alatt!

Mindkét csoport foglalja össze röviden, hogy mit talált!

Kérj meg egy tanulót, hogy álljon fel és olvassa fel a 2 Nefi 15:1–7-es verseiben található hasonlatot! Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen természetes következménnyel kellett volna járnia annak, hogy termékeny földet találtak, védelem céljából bekerítették azt, kivették a köveket és bevetették a földet? (Jó termést kellett volna hoznia a földnek.)
- Ehelyett mi nőtt?
- Hogyan kapcsolódik a vadszőlő a táblán felsorolt bűnökhöz?
- Mit ígért az Úr, milyen következményekkel jár majd az, hogy „vadszőlő” termett?
- Kit jelképez a szőlőskert? (lásd 7. v.)
- Olvassátok el 2 Nefi 23:11-es versét! Hogyan foglalja össze a hasonlatot ez a vers?
- Milyen jövőbeli esemény során pusztulnak el a gonoszok? (A második eljövétel során; lásd 2 Nefi 12; 20; 23–24 fejléceit!)
- Milyen érzések vannak a gonoszokban bűneik következményeivel szemben?
- Olvassátok el 2 Nefi 13:10; 23:3, 22-es verseit! Mit mond az Úr az igazlelkűekről a gonoszok megjövendölt pusztulása közepette?
- A táblán felsorolt bűnök közül melyek elkövetése általános ma a világban?
- Hogyan segíthet nekünk ugyanazon hibák elkerülésében az, ha megismerkedünk más emberek bűneinek következményeivel?
- Hogyan kerülhetjük el ezeket a büntetéseket?

2 Nephi 12:1–3; 15:26–30; 20:19–22; 21:10–16; 24:1–4.
Az utolsó napokban templomok épülnek majd,
és összegyűjtetik Izráel igazlelkű maradéka. (35–40 perc)

Mutasd meg az osztálynak a Salt Lake Templom képét (például Evangéliumi művészet képcsomag, 502)! Kérdezd meg:

- Ez melyik templom?
- Melyik ismert hegylánc közepén épült Salt Lake City?
(A Sziklás-hegység.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nepi 12:1–3-as verseit, és kérdezd meg:

- Mikor teljeseedett be ez a prófécia?
- Mi „az Úr háza”? (A templom.)
- Kik gyűlnek majd az Úr házába?
- Miért gyűlnek majd az Úr házába?
- Milyen szertartásokat ajánlanak fel a templomok, melyekre szükség van az üdvözüléshez?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Milyen szimbolikus jelentés kapcsolódik a hegyekhez?
- Mikor teljeseedett vagy mikor teljeseedik majd be 2 Nepi 12:2 próféciája?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel 2 Nepi 12:1–4-es verseihez tartozó megjegyzéseket a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* c. könyvben (31. o.), az osztály pedig ennek hallatán keressen válaszokat a táblán lévő kérdésekre! Olvasd fel emellett ezt a kijelentést elder Bruce R. McConkie-től: „Amerika hegyeiben a most épülő és az ezután épülő templomok mindegyike a próféta ezen szavait teljesíti be” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 276. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nepi 15:26-os versét, és kérdezd meg tőlük, hogy mit jelent a *jel* szó. (A *jel* itt egy olyan zászló vagy lobogó, melyet egy népcsoport hovatartozásának megállapítására vagy összegyűjtésére használnak.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nepi 29:1–2-es verseit, és nézzék meg, az egyházban ma mi szolgál az utolsó napi *jel* vagy zászló elengedhetetlen részeként! Kérdezd meg:

- Hol található meg Léhi és Nepi utódainak szavait?
- Milyen értelemben jó eszköze az összegyűjtésnek a Mormon könyve?

Olvasd fel a tanulóknak Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Az Úr Szellemé által inspirált misszionáriust a Szellemnek kell vezérelnie, amikor kiválasztja a megfelelő megközelítési módot, hogy hatékony legyen. Nem szabad elfelejtőnünk azt, hogy az Úr gondoskodott a Mormon könyvéről, mint az Ő fő tanújáról. A Mormon könyve még mindig a leghatásosabb misszionáriusi eszközünk. Használjuk hát!” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 204. o.).

(Ha tanítottad 2 Nepi 12–24 áttekintését, akkor utalj arra a karntonra, melyre azt írtad: „Izráel összegyűjtése”, és mondd el, hogy most ennek a témának a megbeszélésére szántok egy kis időt.)

Olvassátok el 2 Nepi 15:27–30-as verseit és kérdezd meg: Hogyan gyűlnek majd össze az emberek a Mormon könyve következtében? E kérdés megválaszolásához segítségképpen mondd el a tanulóknak a megjegyzéseket 2 Nepi 15:26–30-as verseihez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (32. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nepi 20. fejezetének fejlécét és 20–22-es verseit, és kérdezd meg:

- Hány ember marad meg a második eljövételkor bekövetkező pusztulások után?
- A 21–22-es versekben melyik szó jelentheti azt: összegyűjt?
- Ki lesz összegyűjtve?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nepi 21:10–16-os verseit, és kérdezd meg: Ki „Isai gyökere” a 10-es versben? (lásd T&Sz 113:5–6) Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„Tévedünk-e, ha azt mondjuk, hogy az itt említett próféta Joseph Smith, aki megkapta a papságot, aki megkapta a királyság kulcsait, és aki sáfárságunkban felemelte a zászlót az Úr népének összegyűjtésére? Akiknek a füle hallja a Végtelen suttogásait, azok tudni fogják ezen dolgok jelentését” (*The Millennial Messiah*, 339–340. o.).

Kérdezd meg:

- Mit ír a 10-es vers, ki „sereglik” majd a felemelt „zászlóhoz”?
- A 11–12-es versekben mely szavak jelenthetnek „összegyűjtést”? („Visszaszerezze”, „egybegyűjti”).
- A világ mely részeiről gyűjti majd össze Izráelt az Úr?
- Ki lesz képes azon a napon arra, hogy ellenálljon Izráelnek?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 133:26–36-os verseit! Miben hasonlítanak ezek a versek 2 Nepi 21:16-os versére?

Írd fel a táblára a következő táblázatot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a szentírást, és az odaillő betűkkel egészítsék ki a kifejezések hiányzó részeit!

2 Nepi 24:1–4

1. Izráel visszatér ____.	A. a föld széleiről.
2. Izráel eljön ____.	B. a bánattól, a félelemtől és a szolgaságtól.
3. Izráel uralkodni fog ____.	C. a megígért földekre.
4. Az Úr megnyugvást ad Izráelnek ____.	D. elnyomói felett.

(Válaszok: 1–C, 2–A, 3–D, 4–B)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Mikor tartoznátok inkább Izráelhez, amikor szétszórják, vagy amikor összegyűjtik? Miért?
- Milyen módokon vállalhattok részt az Úr összegyűjtésére irányuló erőfeszítésében az utolsó napokban?

Biztasd a tanulókat, hogy határozzák el: kiállnak amellett, ami helyes ezekben az utolsó napokban! Mondd el a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének a tagja volt:

„Brigham Young elnök megjegyezte, ... hogy az egyház növekedéséhez és a világ nemzeteibe történő kiterjedéséhez ... hasonlóan és azzal egy időben növekszik majd az ellenség hatalma is.

Ily drámai körülmények között szükségetek lesz azokra az erényekre, melyeket George Q. Cannon elnök írt elő az utolsó napokban élőknak: bátorság, elkötelezettség és »Isten iránti engedelmesség, minden körülmény között«.
(*Journal of Discourses* 11: 230. o.)

Minden olyan tennivalóját elvégezte már az egyház, mely könnyű volt. Mostantól fogva jön a kalandos rész!”
(*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], 81–84. o.).

2 Nefi 12:16. A Mormon könyve segít nekünk jobban megérteni Ésaiaást. (10–15 perc)

Hozz be az órára egy egyszerű kirakós játékot, vagy készíts egyet úgy, hogy darabokra vágsz egy képet! Vegyél ki belőle néhány darabot! Kérj egy pár önként jelentkezőt, és hívd ki őket, hogy közös munkával állítsák össze a megmaradt darabokat. Amikor végeztek, kérdezd meg:

- Miért nem tudtátok befejezni a kirakóst?
- Mihez lenne szükség az „egész kép”-hez?

Válassz ki egy tanulót, hogy olvassa fel 2 Nefi 12:16-os versét! Az osztály egyik felét kérd meg, hogy kövessék a Mormon könyvében a felolvasott verseket, a másik felét pedig kérd meg, hogy nézzék Ésaiaás 2:16-os versét! Kérdezd meg a második csoporttól, hogy mi volt a különbség a két szöveg között. Mutasd meg írásvetítőn a következő táblázat első két oszlopát, vagy írd fel azt a táblára!

Ésaiaás 2:16		
Károli Gáspár Biblia	Mormon könyve (2 Nefi 12:16)	Szeptuaginta
—	(Hiányzó rész)	A tengerek minden hajója ellen,
És Társisnak minden hajói ellen,	minden Társis-hajó	—
és minden gyönyörű gálya ellen.	és minden gyönyörű gálya ellen.	és minden megjelenő jó hajó ellen.

Mondd el, hogy a Szeptuaginta az Ószövetség görög fordítása, mely a Kr. e.-i harmadik és második században készült! Mondd el a tanulóknak, hogy ez egy jó fordítás, de helyenként különbözik a Károli Gáspár Bibliától! Mutasd meg a táblázat utolsó oszlopát, és kérdezd meg:

- Ésaiaás 2:16-os versének mely része hiányzik a Szeptuagintából?
- A szentírás mely része hiányzik a Károli Gáspár Bibliából?
- Melyik az egyetlen olyan könyv, melyben mindkét kifejezés benne van?
- Mit mutat ez a Mormon könyvéről?

Megjegyzés: A Mormon könyve nem helyesbíti a Károli Gáspár Biblia vagy a Szeptuaginta minden eltérését.

Mondd el a következő kijelentést ifj. elder Hartman Rectortól, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„A nem egyháztag barátoknak és ismerősöknek adható legjobb ajándék az, ha megosztjátok velük az evangéliumot. Ezt talán úgy tehetitek meg a legkönnyebben, ha a misszionáriusokkal elküldtök hozzájuk egy példányt a Mormon könyvből. Miért a Mormon könyvét? Mivel Joseph Smith próféta szavai szerint ez »a világon a legtekélyesebb könyv« (History of the Church, 4:461). Mért olyan nagyszerű a Mormon könyve? Talán azért, mert a Bibliából elveszett vagy kivett »világos és értékes« igazságok visszatették a Mormon könyvébe, vagyis visszaállították abban (lásd 1 Nefi 13:40). Véleményem szerint többet tanulhatunk Jézus Krisztusról a Mormon könyve olvasása által, mint bármely más könyv olvasása által” (Conference Report, 1990. október, 99. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 77. o.).

Tedd bizonyosságod a Mormon könyve igaz voltáról!

2 Nefi 14:2–6; 19:6–7; 21:6–9; 22. A millennium idején az igazlelkűeknek békében és boldogságban lesz részük, és megpihenhetnek Sátán befolyásától. Az Üdvözítő a Királyok Királyaként kormányoz majd Dávid trónján. (20–25 perc)

Különböző papírlapokra vagy kartonokra írd fel a következő szavakat: *zárak, börtönök, kórházak, temetkezési vállalkozók, temetők, Sátán, biztonsági rendszerek, erős hadsereg, országos választások, szegénység, pornográfia.* Válassz ki jó néhány tanulót, hogy tartsák fel ezeket a feliratokat! Kérd meg az osztályt, hogy játsszák a „Húsz kérdés” játékot! Ebben a játékban a tanulók kérdezhetnek maximum húsz eldöntendő kérdést, mely segít nekik annak kitalálásában, hogy mi a közös a szavakban (mind olyan dolog, mely nem lesz jelen a millennium idején). Ha kitalálták a választ, kérdezd meg: Szeretnétek egy ilyen társadalomban élni?

(Ha tanítottad 2 Nefi 12–24 áttekintését, akkor utalj arra a kartonra, melyre azt írtad: „A millennium”, és mondd el, hogy most ennek a témának a megbeszélésére szántok egy kis időt!)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 14:2–6-os verseit, és nézzék meg, milyen körülmények uralkodnak majd a millennium idején! Kérdezd meg:

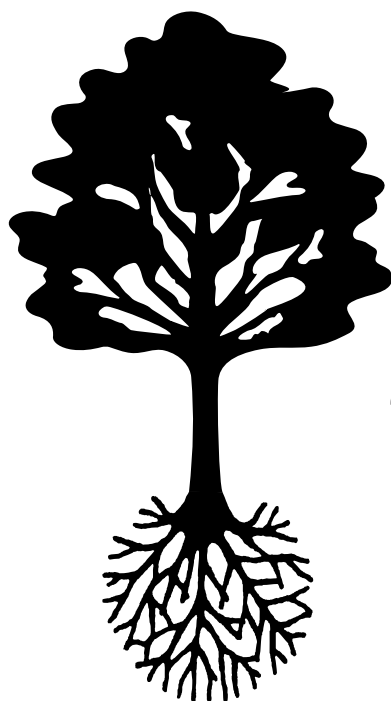
- Hogyan jellemzi Ésaías a föld gyümölcsseit azon a napon? (lásd 2. v.)
- A 3. versben melyik szó jellemzi a nép állapotát? („Szent”).
- Hányan lesznek „szentek” vagyis igazlelkűek? (Mindenki.)
- A 4. versben mit jelképez az, hogy lemossák a szennyünket? (Lelkileg megtisztulunk.)
- Mit hoz létre majd az Úr Sionban? (lásd 5. v.)
- Olvassátok el 2 Mózes 13:21–22-es verseit! Hogyan hasonlíthatók ezek a versek Ésaías próféciájához?
- Olvassátok el 2 Nefi 19:6–7-es versét? Ki tartja majd kezében a kormányzást a millennium idején?

Olvassátok el 2 Nefi 21:6–9-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen változások történnek majd az állatokban a millennium idején?
- Miért lehet majd az, hogy a bárány biztonságban lakik a farkassal?
- Milyen hatással lehet majd ez az ember és az állatok kapcsolatára?
- A 9-es vers szerint miből ered ez a változás?

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 22. fejezetének fejlécét, és határozzák meg, milyen időszakról prófétált Ésaías ebben a fejezetben! Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el az 1–6-os verseket, és húzzák alá az összes ígét! Kérdezd meg tőlük, hogyan segít ezeknek az ígéknek a tanulmányozása jobban megérteni ezt a fejezetet. Kérdezd meg: Szerintetek milyen érzéseik lesznek majd az embereknek azt illetően, hogy a millennium idején élnek? Beszéljétek meg a válaszaikat!

2 Nefi 16:1–13; 17:1–9. Isten a prófétákon keresztül dolgozik gyermekeivel. A próféták Jézus Krisztusról tanítanak, tesznek bizonyoságot és prófétálnak. (15–20 perc)

János 15:5 (mi)

Jelenések 22:16
(Jézus Krisztus)

Mutass az osztálynak egy olyan fát vagy más növényt, melynek egy törzse vagy szára van! Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, kihagyva a zárójelben lévő szavakat! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a verseket, és határozzák meg a növény adott részeit!

Kérdezd meg:

- Hogyan segítik az ágakat a fa gyökerei?
- Ha a gyökerek Jézus Krisztust jelképezik, az ágak pedig minket, akkor mit jelképezhet a törzs vagy a szár? (A prófétát; lásd Ámós 3:7)
- Mi a próféta kinyilatkoztatásának a forrása?
- Hogyan hasonlít ez ahhoz, ahogyan a fa táplálékot kap a gyökerektől?
- Hogyan juttatja el hozzátok a próféta az Úrtól érkező tudást?
- Milyen áldásokat kaptatok életek során annak eredményeképpen, hogy próféta táplál benneteket?

Mondd el, hogy sok próféta kifejezésre juttatta, milyen alkalmatlannak érezték magukat, amikor megkapták az elhívásukat. Spencer W. Kimball elnök mesélt a telefonhívásról, melyben ifj. J. Reuben Clark, az Első Elnökségtől, értesítette, hogy elhívják a Tizenkettek Kvórumába.

„»Ó, Clark testvér! Engem? Nem rám gondolsz, ugye? Biztosan tévedés történt. Biztos nem jól hallottam, amit mondtál.« – erre gondoltam, amint a szék mellett a padlóra ültem.

»Ó, Clark testvér! Annyira lehetetlennek tűnik. Oly gyenge vagyok, oly kicsi, oly sok korlátom van, és nincsenek képességeim.«” (Edward L. Kimball and Andrew E. Kimball Jr., *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1977], 189. o.).

Elder Ezra Taft Benson hasonló helyzetről mesélt, amikor Heber J. Grant elnök tudatta vele, hogy elhívják a Tizenkettekhez:

„A bejelentés hihetetlennek és nyomasztónak tűnt. Jó néhány percig csak azt tudtam mondani: »Ó, Grant elnök, ez nem lehet!« – és ezt bizonyára jó néhányszor megismételtem, míg képes voltam eléggé összeszedni a gondolataimat ahhoz, hogy megértssem mi történt.

Nagyon gyengének és méltatlannak éreztem magam” (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* [1987], 174. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mózes 6:31-es versét, hogy megtudják, milyen érzései voltak Énóknak, amikor prófétai elhívást kapott! Mondd el, hogy 2 Nefi 16. fejezete egy másik olyan prófétáról szól, aki méltatlannak érezte magát a szolgálatra.

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel olyan prófétákat, akik látták az Urat (köztük lehet Mózes, Léhi, Nefi és Joseph Smith). Olvassátok el 2 Nefi 16:1–10-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit látott Ésaías? (lásd 1–4. v.)
- Milyen érzéseket keltettek benne a látottak? (lásd 5. v.)
- Mi történt, ami megváltoztatta azt, hogy Ésaías méltatlanak érezze magát? (lásd 6–7. v.)
- Mi történt vele azt követően, hogy megtisztult? (lásd 8. v.)
- Hogyan példázta Ésaías Krisztust? (lásd Ábrahám 3:27)
- Mi volt Ésaías küldetése? (lásd 2 Nefi 16:9–10)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 11:9-es versét! Hogyan hasonlítható ez Ésaías missziójához?
- Milyen előnyökkel jár az, hogy vannak prófétáink?

Olvassátok el 2 Nefi 17:1–2-es verseit, és egy tanuló foglalja össze, hogy mi történt! Rajzold fel a táblára a következő térképet, és kérd meg a tanulókat, hogy [dele]t nevezék meg a városokat, ahol a következő királyok uralkodtak:

- Áház, Júda királya (Jeruzsálemben, a fővárosban)
- Recin, Szíria királya (Damaszkuszban, a fővárosban)
- Pekah, Izrael királya, melyet Efraimnak vagy Szamáriának is neveztek (Szamária fővárosában)

Amikor kitalálják a válaszokat, írd fel a táblára a városok neveit a megfelelő helyre!

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 17:3–9-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit parancsolt az Úr Ésaíasnak, mit mondjon Áház királynak?
- Ha Áház helyében lennétek, milyen érzéseket keltene bennetek a 7. vers üzenete?
- Miben lehetünk biztosak az életünkben akkor, ha bízunk a próféta tanácsában?

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Érted imádkozunk” (*Himnuszok*) vagy „Jöjj, hallgassuk a prófétát” (*Himnuszok*).

2 Nefi 17:14–15; 18:5–17; 19:1, 5–7; 21:1–5; 23:10–13. Jézus Krisztus és az Ő evangéliuma gázoló kő az igazlelkűek számára, és botlást okozó kő a gonoszoknak. (25–30 perc)

Írd fel a táblára: *Jézus Krisztus*. Kérd meg a tanulókat, hogy találgassanak, hány alkalommal fordul elő az Ószövetségben ez a név. Némi találgatás után mondd el, hogy egyáltalán nem fordul elő az Ószövetségben (amilyen formában az Ószövetség a rendelkezésünkre áll). Kérdezd meg: Szerintetek szó van valaha is Jézus Krisztusról az Ószövetségben? Olvassátok el 1 Nefi 19:23-as versét, és nézzétek meg, miért idézi Nefi Ésaías!

(Ha tanítottad 2 Nefi 12–24 áttekintését, akkor utalj arra a kartonra, melyre azt írtad: „Próféciák Jézus Krisztusról”, és mondd el, hogy most ennek a témának a megbeszélésére szántok egy kis időt!)

Adj ki a tanulóknak példányokat a következő táblázatból úgy, hogy a második oszlop információi ne legyenek rajta! Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 17:14–15-ös verseit, és töltsék ki a táblázatot Ésaías Jézus Krisztusról szóló próféciáival! (*Megjegyzés:* A táblázatot három részre osztottuk, hogy jobban fel tudd használni a tanításnál. Az emlékeztetőhöz vond össze ezeket egy táblázatba!)

Utalás	Mit tanít nekünk Ésaías Jézus Krisztusról
2 Nefi 17:14	Édesanyja egy szűz lesz. „Immánuelnek” fogják nevezni (mely azt jelenti „Velünk az Isten”).
2 Nefi 17:15	Igazlelkű lesz.

Nézzétek át a 2 Nefi 11:2–8-hoz tartozó tanítási javaslat utolsó bekezdésében található információkat, és emlékeztessd a tanulókat Jézus Krisztus mintaképeire Ésaías írásaiban! Ezt követően olvassátok el 2 Nefi 18:6–8-as verseit, és nézzétek meg, hogyan utalt Ésaías szimbolikusan az Üdvözítőre! Tedd fel a következő kérdéseket, hogy utat mutass a tanulóknak, melynek során felfedezhetik az Üdvözítő mintaképeit ezekben a versekben:

- Olvassátok el János 7:37–38-as verseit! Hogyan utal magára Jézus ezekben a versekben? (Mint víz forrására.)
- Mely szavak jellemzik a vizet 2 Nefi 18:6-os versében? („Csendesen folydogáló”)
- Mely szavak jellemzik a vizet a 7-es versben? („Hatalmas és nagy”)
- Hogyan reagáltak az emberek a vízre, amikor az „csendesen” folydogált?
- Miért küldött az Úr „hatalmas és nagy” vizet?
- Végül meddig ér majd el a „hatalmas és nagy” víz?
- Hogyan jellemezhető Jézus egyszerre úgy is, mint „csendesen folydogáló” és mint „hatalmas és nagy”? (Az egyik válasz az,

hogy „csendesesen” jött el halandó szolgálata idején, de „hatalmas és nagy” lesz a második eljövetelekor. Ennek megerősítéseként olvassátok fel a „Jézus egykor szegényen” [Himmuszok] szövegét!)

Kérd meg a tanulókat, hogy írják be a táblázatukba ezeket a próféciákat, és folytassák a munkát az utalásokkal 2 Nefi 19:5-ös verséig!

2 Nefi 18:6	Krisztust a legtöbb ember elutasítja első eljövetelekor.
2 Nefi 18:7–8	Második eljövetelekor hatalommal és dicsőséggel jelenik majd meg.
2 Nefi 18:9–12, 14–15	Elbuknak azok, akik ellene szegülnek, de védelemben részesülnek azok, akik mellette vannak.
2 Nefi 18:13, 16–17	Felkészülhetünk a második eljövetelre azáltal, hogy engedelmeskedünk a szentírásoknak, az Úrnak hódolunk és őt várjuk.
2 Nefi 19:5 (lásd még 20:16–18; 23:9)	A második eljövetelkor tűz pusztítja majd el a gonoszokat (lásd T&Sz 133:41, hogy megtudjátok, honnan ered a tűz, mely elpusztítja a gonoszokat).

Ha lehet, akkor hozd el órára Händel *Messiás*-ának a hangfelvételét! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 19:6-os versét, míg lejátszod a „Gyermek születik nekünk” részt! Írják be a táblázatba, hogy mit tanultak ebben a versben az Üdvözítőről, majd folytassák a munkát a táblázat végéig!

2 Nefi 19:6	Krisztus kezében lesznek a világ kormányai a millennium idején. Az emberek fel fogják ismerni, hogy ki is Ő valójában.
2 Nefi 19:7	Hatalma és irányítása nem ismer határokat és örökké tart majd.
2 Nefi 21:1–2	Vele lesz a Szellem, bölcs lesz és hatalmas.
2 Nefi 21:3–5	Igazlelkűen ítéli majd meg a népet. Szavának hatalma által öli majd meg a gonoszokat.
2 Nefi 23:10	A nap, a hold és a csillagok nem fognak világitani az eljövetelekor.
2 Nefi 23:13	Földrengések kísérik majd visszatértét.

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 97:22–25-ös verseit, és kérdezd meg: Hogyan készülhetünk fel legjobban Jézus Krisztus második eljövetelére?

2 Nefi 24:12–23. Lucifer, a hajnal fia, kivettetett a mennyből, és az ördög lett belőle, mert Isten státusába akarta emelni magát. (10–15 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy egyetemi diplomát, vagy rajzolj fel egyet a táblára (lásd 60. o.)! Kérdezd meg: Mi szükséges egy

diploma elnyeréséhez? (A válaszok között lehet a tanulás, a kitanulás, a vágy, a munka és az idő.) Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy az egyetemen egy első évfolyamos hallgató felkeresi az egyetem rektorát hogy diplomát követeljen tőle. Kérdezd meg:

- Mit tennétek, ha ti lennétek az egyetem rektora? Mit mondanátok ennek a diáknak?
- Milyen érzéseket keltene benneteket az, ha a diák megfenyegetne: elveszi tőletek az állásokat, ha nem adjátok meg a diplomát?

Olvassátok el 2 Nefi 24:12–15-ös verseit, és nézzétek meg, ki próbált meg valami nagyszerű dolgot megszerezni anélkül, hogy megdolgozott volna érte. Kérdezd meg:

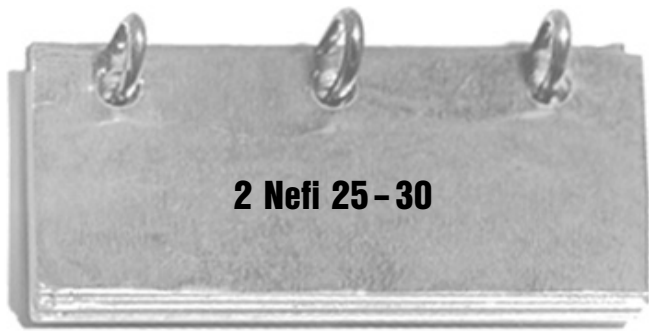
- Hogy hívták Sátánt a halandóság előtti létben?
- Mi volt a titulusa? (A hajnal Fia.)
- Milyen személyragok találhatók a 13–14-es versek mondataiban?
- Mit árul ez el, mi volt a Sátán problémája?

Írd fel a táblára: *Mit akart a Sátán (2 Nefi 24:13–14) és Mit kapott a Sátán (2 Nefi 24:12, 15, 19).* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 13–14-es verseket, és sorolják fel azokat a szavakat, melyek leírják, hogy mit akart a Sátán. Ezt követően olvassák el a 12, 15, 19-es verseket, és sorolják fel azokat a szavakat, melyek leírják, hogy mit kapott.

Mit akart a Sátán (2 Nefi 24:13–14)	Mit kapott a Sátán (2 Nefi 24:12, 15, 19)
felmegyek	leestél
ég (menny)	leestél
emelem	földre
trónomat	lehulltál
fent	pokol
csillagok	gödör
hegy	leszállnod
csúcs	sírba
felhők	kardélre hány
Felséges	eltaposott

- Olvassátok el Máté 23:1–12-es verseit! Hogyan kapcsolódik Ésaías eme verseihez az a tanács, amit Máté könyvében adott az Üdvözítő?
- Olvassátok el Márk 8:35-ös versét! Mit mond ez a vers, mit kell tennünk ahhoz, hogy üdvözüljünk?
- Hogyan „veszítjük el” az életünket? (Marion G. Romney elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt mondta: „Mások szolgálata és felemelése által veszítjük el életünket (felejtkezünk el arról)” [Conference Report, 1982. október, 135. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 93. o.]

- Mit tehetek most azért, hogy alkalmazzátok életetekben az Üdvözítő eme tanításait?

Bevezetés

A 25–30. fejezetekben Nefi kulcsokat ad az ősi szentírások és próféciák megértéséhez. Emlékeztet minket arra, hogy csak Jézus Krisztus kiengesztelése által jöhet az üdvözülés, és figyelmeztet azokra a csapdákra, melyek elvonnak Krisztustól. Mivel látta napjainkat, Nefi tudta, hogy írásai útmutatást és reményt adnak majd egy olyan világnak, melyet besároztak az ördög megtévesztései. Nefi megjövendölte, hogy a Mormon könyve az utolsó napokban kerül majd napvilágra, bizonyoságot téve erről az üzenetről, és hogy „sokan lesznek olyanok, akik hinni fognak abban, amit ott leírtak” (2 Nefi 30:3).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jobban megértjük Ésaías szavait, ha a Szellem, valamint az újkori szentírások és próféták segítségével tanulmányozzuk azokat. Az is segít, ha ismereteket szerzünk a zsidók történelméről és kultúrájáról (lásd 2 Nefi 25:1–8).
- A Mormon könyve tanúbizonyosságot tesz arról, hogy csak Jézus Krisztus kiengesztelése által jön el az üdvözülés (lásd 2 Nefi 25:19–30; lásd még Móziás 3:18–19).
- Be fog teljesedni mindaz, amit az Úr a prófétáin keresztül mond (lásd 2 Nefi 26:1–23; 27:1–20; lásd még T&S 1:37–38).
- Azért szolgálunk az egyházban, hogy építsük Isten királyságát (lásd 2 Nefi 26:29–31; lásd még T&S 121:34–36).
- Az utolsó napokban sokakat meg fognak tévesztetni a hamis tanok. Néhány hamis tan: Isten már nem munkálkodik az emberekkel, véget értek a csodák, a bűn elfogadható, mert végül mindenkit üdvözít Isten, „minden jól van Sionban”, nincs pokol vagy ördög (lásd 2 Nefi 28; lásd még Moróni 7:35–37).
- Az utolsó napokban sokan „felfuvalkodnak” majd a szívükben, és tévesen úgy gondolják, hogy gonoszságaikat elrejtethetik az Úr elől (lásd 2 Nefi 28:7–9; lásd még T&S 1:3).
- Az Úr megadta nekünk a Bibliát és a Mormon könyvét, két különálló tanúbizonyossággént arról, hogy Jézus Krisztus evangéliuma igaz. Ez eleget tesz az Úr tanúkra vonatkozó törvényének (lásd 2 Nefi 29:1–9; lásd még Máté 18:16; T&S 6:28).

- A Mormon könyve eszköz lesz abban, hogy sokan eljussanak annak ismeretéhez, hogy Jézus a Krisztus (lásd 2 Nefi 30:3–8; lásd még T&S 20:8–12).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 36–41. o.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 28. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 5: „Szellemi krokodilok” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

2 Nefi 25:1–8. Jobban megértjük Ésaías szavait, ha a Szellem, valamint az újkori szentírások és próféták segítségével tanulmányozzuk azokat. Az is segít, ha ismereteket szerzünk a zsidók történelméről és kultúrájáról. (35–40 perc)

Tarts fel egy számozásos lakatot, és kérj önként jelentkezőket a kinyitására (ne mondd meg a számkombinációt)! Kérdezd meg: Miért olyan nehéz kinyitni a zárat? Add meg az önként jelentkezőknek a számkombinációt, és kérd meg őket, hogy próbálják meg újra! Ha még mindig nehézségbe ütköznek, adj nekik további utasításokat! Miután sikerült, kérdezd meg az osztályt:

- Miért fontos a helyes számkombináció ismerete a zár kinyitásához?
- Miért nem működik egyetlen más számkombináció sem?
- Miért fontos megérteni, hogy miként használjuk fel a számokat a zár kinyitására?

Állítsd ki Ésaías képét (például Evangéliumi művészet képcsoomag, 113)! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit hallottak Ésaías írásairól. Kérdezd meg:

- Miben hasonlít ez a zár Ésaías írásaihoz?
- Hogyan hasonlíthatnátok a zár kinyitását Ésaías megértéséhez?

Mondd el, hogy Nefi és más próféták megadták a „számkombinációt” Ésaías írásainak kinyitásához. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 25:1–8-as verseit, és keressenek meglátásokat Ésaías megértésének mikéntjét illetően!

Ennek a résznek a további vizsgálatához írd fel a táblára: *A kombináció első eleme: Értsük meg az ősi Izráel szokásait és Isten ítéleteit! Kérdezd meg:*

- 2 Nefi 25:1-es versének értelmében miért okozott nehézséget Nefi népének Ésaías tanításai nagy részének a megértése? (lásd még Jákób 4:14)
- A 2. vers szerint miért nem tanított meg Nefi sok dolgot a népének a zsidók dolgairól, szokásairól és hagyományairól? (Olvastasd el a tanulókkal 2 Királyok 17:13–20-as verseit!)
- Szerintetek mi „Isten büntetése (ítéletei)”, melyekre a 3. vers utal?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Az Úr minden időben kitölti ítéleteit az engedetlenség gyermekeire. Éhínségek, fogság, csapások, özönvizek, villámítások, jégeső zivatarok, járványok, viharok, földrengések, háborúk, tűz és kénköves eső az égből – mindezeket és rengeteg más dolgot küld Isten azokra, akik hátat fordítanak neki és törvényeinek. (3 Móz. 26; 5 Móz. 28; 29; 30; 3 Ne. 8; 9; 10; T&Sz 43:25; 63:32–33; 88:88–91.) Ezek az ítéletek nyilván azért érik a népeket és a nemzeteket, hogy megbüntessék őket lázadásukért, és alázatossá tegyék őket, hogy aztán az igazlelkűség útjára térjenek. Az is nyilvánvaló, hogy az igazlelkű kisebbségnek is együtt kell szenvednie azokkal, akik igazságos jutalmat kapnak szentségtelen cselekedeteikért. (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 162–163. o.; Dániel 11:35.)” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 404–405. o.).

Kérdezd meg: Hogyan segítenek Ésaiás szavai, valamint más próféták abban, hogy a nép megértse „Isten ítéleteit”?

Írd fel a táblára: *A kombináció második eleme: Legyen veletek a prófétálás szelleme!* Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi azt mondta, lelke gyönyörködik a világos beszédben (2 Nefi 25:3). Kérdezd meg:

- A 4-es vers mi az, ami világossá teheti Ésaiás szavait?
- Mi az „a jövődőlés lelke” (prófétálás szelleme)? (A Szentlélek inspirációja és tanúbizonyága.)

A Jelenések 19:10 további dolgokat is elmond „a prófétaság lelkéről”. Olvassátok el ezt a verset, és nézzétek meg, mit is jelent ez a kifejezés! Kérdezd meg: Miért elengedhetetlen Ésaiás megértéséhez a tanúbizonyosság Jézus Krisztusról?

Írd fel a táblára: *A kombináció harmadik eleme: Tanulmányozzátok az ősi Izráel kultúráját, történelmét és földrajzát!* Az 5. versben Nefi rámutat arra, hogy Jeruzsálemből jött, és megfigyelte „a zsidók dolgait”. A héber nyelvben a „dolog” szó egyik megfelelője a *dabar* szó, mely emellett jelentheti még azt, hogy „szó”, „beszéd” vagy „cselekedet”. Nefi azt mondja, hogy a zsidók megértették „a próféták dolgait”, és hogy senki nem érti ezeket a próféciaikat úgy, mint ők, „kivéve azokat, akik ismerik a zsidó szokásokat”.

Kérdezd meg: Hogyan érthetjük meg jobban „a zsidó szokásokat”? Az egyik legjobb mód az, hogy tanulmányozzuk az írásait, különös tekintettel a Bibliára és a Mormon könyvére. Ésaiás megértésénél segít az, ha az összes szentírást ismerjük. Az is segít, ha tanulmányozzuk a zsidók történelmét, kultúráját és nyelvét. Jó ötlet lehet felolvasni elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„A lelki meglátásokat . . . elősegíti azon népek történelmének, politikai és társadalmi helyzetének, iskolázottsági szintjének és vérmérsékletének ismerete, akiknek eredetileg kinyilatkoztattak a különböző szentírások. Nehezebb volt például a nefitáknak az, hogy megértsek Ésaiás próféciai jelentésének teljességét, mint a zsidóknak, mivel a nefitákat »nem a zsidók módján« tanították. Igaz, hogy Ésaiás szavai világosak mindazok előtt, akikben »a jövődőlés lelke lakik«; de ahogyan a tudományos és orvosi dolgokat jobban megértik azok, akik képzettek a tudományok és az orvosi dolgok terén, úgy a próféciaik értelmezésében tanultak is jobb helyzetben vannak, ha meg kell határozni azok jelentésének teljességét” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 kötet, [1966–1973], 1:58. o.).

- Mit jelent a 6. versben a „környező vidék” kifejezés? (Izraelnek és a környező országoknak a földrajza.)
- Hogyan segít nekünk Ésaiás megértésében az, ha ismerjük „a környező vidéket”?

Írd fel a táblára: A kombináció negyedik eleme: Ismerjük az utolsó napokra vonatkozó próféciaikat és az idők jeleit! Kérdezd meg:

- A 7–8. vers szerint mikor értik majd meg az emberek Ésaiás szavait? Miért?
- A próféták tanításainak – beleértve ebbe „az idők jeleit” – tanulmányozása hogyan segít nekünk Ésaiás szavainak jobb megértésében?

Tegyél bizonyosságot annak értékéről, ha értjük Ésaiás szavait, és mutass rá, hogy parancsot kaptunk azok szorgalmas tanulmányozására (lásd 3 Nefi 23:1–3)!

2 Nefi 25:19–30. A Mormon könyve tanúbizonyosságot tesz arról, hogy csak Jézus Krisztus kiengesztelése által jön el az üdvözülés. (25–30 perc)

Mutasd fel Jézus Krisztus képét! Kérdezd meg a tanulókat, hogy hány alkalommal fordul elő a *Krisztus* megnevezés 2 Nefi 25. fejezetében. (Ez a szó tizennyolcszor található meg ebben a fejezetben, a fejléccel együtt.) Kérdezd meg:

- Mit jelent a *Krisztus* megnevezés? (A Felkent.)
- Szerintetek miért említi ez a fejezet ilyen gyakran ezt a megnevezést?

Olvassd el a tanulókkal 2 Nefi 25:19–21-es verseit, és kérdezd meg:

- Mi volt Nefi fő üzenete Jézus Krisztust illetően?
- Milyen ígéretet kapott Nefi ezen üzenetet illetően?
- Miért volt fontos Nefinek az, hogy leszármazottaihoz is eljusson ez az üzenet?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, ugyanolyan érzések vannak-e bennük, mint Nefiben, amikor az evangélium családjukkal és barátaikkal történő megosztásáról van szó. Olvassák el a 22-es verset, és kérdezd meg: Mi köze a Mormon könyvének az örök megítélésünkhöz?

Olvassátok el a 23. verset és kérdezd meg: Mit jelent a *kegyelem*? Olvassátok el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„A kegyelem Isten gyermekeinek adott ajándékát foglalja magában, melynek értelmében Egyszülött Fiát adta azért, hogy aki hisz Őbenne, és betartja a törvényeit és a szertartásait, annak örök élete legyen.

Kegyelem által vitte véghez az Üdvözítő engesztelő áldozatát, hogy az egész emberiség elnyerje a halhatatlanságot.

Az Ő kegyelme által és az Ő kiengesztelésébe vetett hitünk által, valamint bűneink megbánása által nyerünk erőt a szükséges munkák elvégzéséhez, melyeket egyébként saját erőnkől nem tudnánk elvégezni.

Kegyelme által ruházzák ránk azokat az áldásokat és lelki erőt, melyek végül örök élethez vezetnek majd minket, ha mindvégig kitartunk.

Kegyelme által hasonlóbbá válunk az Ő isteni jelleméhez.

Igen, »kegyelemből« üdvözülünk, »miután mindent megtettünk«, amit csak tudunk. Mit jelent a »miután mindent megtettünk«, amit tudunk kifejezés?

A »miután mindent megtettünk«, amit tudunk, magában foglalja a legjobb erőfeszítéseinket.

A »miután mindent megtettünk«, amit tudunk, magában foglalja azt, hogy a parancsolatai szerint élünk.

A »miután mindent megtettünk«, amit tudunk, magában foglalja azt, hogy szeretjük az embertársainkat, és imádkozunk azokért, akik ellenségünknek tartják magukat.

A »miután mindent megtettünk«, amit tudunk, azt jelenti, hogy felruházzuk a mezíteleneket, megetetjük az éhezőket, meglátogatjuk a betegeket, és segítjük »azokat, akik segítségre szorulnak« (Móziás 4:16), emlékezvén arra, hogy amit Isten gyermekeinek legkisebbjével tettünk meg, azt Ővele tettük meg (Máté 25:40).

A »miután mindent megtettünk«, amit tudunk, azt jelenti, hogy erkölcsös, tiszta, erényes életet élünk, és minden dolgunkban nagyon őszinték vagyunk, úgy bánva másokkal, ahogyan azt akarjuk, hogy velünk bánjanak” (*Come unto Christ* [1983], 7–8. o.).

Olvastasd el a tanulókkal 2 Nefi 25:24–30-as verseit! Kérdezd meg: Miben különböztek a nefiták Jézus napjainak zsidóitól annak tekintetében, hogy mennyire éltek a Mózes törvénye szerint? Jegyezd meg, hogy nincsenek részleteink Mózes törvényének mindennapos gyakorlatáról a nefiták között. Világos

azonban az, hogy betartották a törvényt, tudván, hogy hit által és Jézus Krisztus iránti engedelmisség által üdvözülnek.

Énekeljétek el: „Csodálattal bámulom” (*Himnuszok*)

2 Nefi 26:1–23; 27:1–20. Be fog teljesedni mindaz, amit az Úr a prófétáin keresztül mond. (45–50 perc)

Írd fel a táblára a következő három kijelentést az Első Elnökségtől és a Tizenkettek Kvórumából. Ezek „A család: Kiáltvány a világhoz”-ban található (Liahona, 1998. október, 24. o.):

1. „A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, állampolgárokként engedelmeskedjenek az ország törvényeinek. A férjek és a feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért.”
2. „Figyelmeztetjük azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, aki házastársukat vagy gyermeküket bántalmazták, vagy nem látják el családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért Isten előtt felelni fognak.”
3. „Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.”

Kérdezd meg:

- Honnan tudjuk, hogy valóra fognak válni ezek a prófétai figyelmeztetések?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:37–38-as verseit! Eltér valaha is szavától az Úr?

Mondd el, hogy a szentírások, melyeket ma tanulmányoztok, sok olyan prófeciát tartalmaznak, melyek már beteljesedtek. Kérdezd meg: Hogyan segíthet valakinek jobban bízni az Úr szavában annak tudata, hogy mindezek a prófeciák pontosan úgy következtek be, ahogyan azt megjövendölték?

Adj a tanulóknak emlékeztetőként egy példányt az itt található táblázatból, vagy rajzold fel ezt a táblára! Használd a függelékben található változatot (293. o.), mely üresen hagyja a „Beteljesedett” oszlopot! Oszd négy csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak add oda a táblázat egyik kategóriáját! Kérd meg a csoportokat, hogy olvassák fel a kategóriájukhoz tartozó prófeciákat és szentírásokat, és találjanak további szentírásokat, melyek megmutatják, hogyan teljesedtek be az egyes prófeciák! Mondd el nekik, hogy tíz perc után segítesz majd nekik a keresésükben! Tíz perc után mondd meg nekik a „Beteljesedett” oszlop utalásait, de ne abban a sorrendben, ahogyan előfordulnak! Még öt-tíz percig dolgozzanak, majd kérd meg őket, hogy válasszanak egy szószólót a csoportjukból!

1. Próféciák Jézus Krisztusnak az amerikai kontinensre történő eljövételéről

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
Krisztus meg fogja mutatni magát a nefitáknak.	2 Nefi 26:1	3 Nefi 11:8–10
Nagy háborúk lesznek a nefiták és a lámániták között.	2 Nefi 26:2	Mormon 1:8
A nefiták meg fogják látni Krisztus születésének, halálának és feltámadásának a jeleit.	2 Nefi 26:3	3 Nefi 1:15–21; 8:3, 19–20, 23
Krisztus halálának idején nagy pusztítások lesznek, és a gonoszok elvesznek.	2 Nefi 26:4–6	3 Nefi 8:5–25
Az igazlelkűek, akik várták Krisztust, nem vesznek el a pusztítások közepette halálának idején.	2 Nefi 26:8	3 Nefi 10:12–13

2. Próféciák a Mormon könyvének népeiről Krisztus eljövele után

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
Nagyszerű, békés időszak következik majd be Amerikában Krisztus eljövele után.	2 Nefi 26:9	4 Nefi
A nefitákat elpusztítják nem sokkal a Krisztus amerikai látogatását követő negyedik nemzedék után. America.	2 Nefi 26:10, 18	Mormon 8:7
A Mormon könyve népeinek leszármazottjai hitelenségbe süllyednek a nefita nemzet pusztulása után.	2 Nefi 26:15	Mormon 8:8–10

3. Próféciák az utolsó napokról

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
A nemzsidók kevélységtől szenvednek majd, és lelkiileg megbotlanak. Sok egyház jön létre, mely irigységeket, viszálykodást és rosszindulatot idéz elő.	2 Nefi 26:20–21	JS–T 1:5–6.
Titkos szövetségek lesznek.	2 Nefi 26:22	T&Sz 42:64

4. Próféciák a Mormon könyvének napvilágra jöveteléről

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
A Mormon könyve egy tanulatlan embernek (Joseph Smith prófétának) adatik át.	2. Nefi 27:9	JS–T 1:59
Három tanú, és még néhányan, látják majd a nefiták feljegyzését tartalmazó lemezeket.	2 Nefi 27:12–14	T&Sz 5:11; 17
Isten meg fogja parancsolni, hogy a Mormon könyve lepecsételten szakaszának egy részét adják át a tanultaknak.	2 Nefi 27:15	JS–T 1:63–64
A tanult ember a lemezeket kéri majd, hogy lefordítsa azokat.	2 Nefi 27:15	JS–T 1:65
A tanult ember azt mondja, hogy nem tudja elolvasni a könyvet, mivel az le van pecsételve.	2 Nefi 27:17	JS–T 1:65

Kérd meg az egyes csoportok szószólóit, hogy foglalják össze, amit találtak, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket! Kérdezd meg, milyen hatással van ma az életünkre ezeknek a próféciáknak a beteljesedése!

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át 2 Nefi 27:21–35-ös verseit, és találjanak olyan, napjainkra vonatkozó próféciákat, melyek még nem egészen teljesedtek be! Sorold fel ezeket a próféciákat a táblán, amikor a tanulók megnevezik azokat!

Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Az Úr minden szava be fog teljesedni, akár maga mondja azokat, akár inspiráció és kinyilatkoztatás által a szolgálóknak adja, hogy ők jelentsék ki e szavakat, és a Szentlélek tanúbizonyosságot tesz mindazoknak, akik tudni akarják a kinyilatkoztatások és parancsolatok igaz voltát” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 333–334. o.).

2 Nefi 26:29–31. Azért szolgálunk az egyházban, hogy Isten királyságát építsük. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a *mesterkedések* szót, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, mit jelent! Mondd el a szó következő meghatározásait: (1) „ügyesség a tervezésben, munkálkodásban, valami véghezvitelében”; (2) „olyan foglalkozás vagy mesterség, mely kézügyességet vagy művészi tudást igényel”; (3) „ügyes megtevesztés valami cél elérése érdekében”; (4) „egy bizonyos mesterség vagy cég szövetségének tagjai” (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 10. kiad. [1993], „craft”, 270. o.). Kérdezd meg a tanulókat, hogy negatív kicsengésűnek érzik-e a szót!

Írd fel a táblára a *papi mesterkedések* kifejezést, és kérdezd meg: Hogyan értelmeznétek a *papi mesterkedések* kifejezést annak fényében, amit a *mesterkedések* szóról tudtok? Mondd el, hogy egy amerikai szótár, mely a Mormon könyve fordításának idején jelent meg, a *papi mesterkedések* szócikkre a következő meghatározást adja: „papok cselei és fondorlatai; csalás vagy rászedés vallási ügyekben; önző és törekvő papok ügyeskedése, hogy gazdagságra és hatalomra tegyenek szert, vagy hogy kihasználják mások hiszékenységét” (Noah Webster, *An American Dictionary of the English Language* [1828], „priestcraft”).

Írd fel a táblára a *papság* szót a *papi mesterkedések* mellé, attól jobbra! Kérdezd meg: Miben különbözik a *papi mesterkedések* meghatározása a *papság* meghatározásától? Röviden beszéljétek meg a válaszaikat, majd olvasd fel a következő kijelentést elder Stephen L. Richards-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A papságot általában úgy határozzuk meg, mint »Isten embereknek adott hatalma az evangélium szertartásaiban való szolgálataira«. Ez egy igaz meghatározás, de én szeretnék hozzáfűzni még egy kis értelmezést a szolgálat tekintetében. Ez a hatalom nem statikus (nem nyugalomban lévő valami). Mértéke annak az adott egyén érdemeségének és annak függvényében változik, hogy mennyire képes annak viselésére és használatára” (*The Church in War and Peace* [1943], 42. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 26:29–31-es verseit, észben tartva a *papi mesterkedések* és a *papság* jelentését! Kérdezd meg: Miben különbözik a *papi mesterkedések* szentírásbeli meghatározása az 1828-as kiadású szótár meghatározásától?

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg, milyen problémákat sorolnak fel ezek a versek a papi mesterkedéseket illetően! A *papi mesterkedések* címszó alá írd fel a táblára a válaszaikat! Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg az igaz papság ezzel szemben álló jegyeit, és írd fel ezeket a *papság* címszó alá! Javasolt válaszokat illetően lásd a mellékelt ábrát!

Papi mesterkedés	Papság
Akik papi mesterkedésben vesznek részt, azok világosságként magukat állítják a világ elé.	Akik az igaz papságot viselik, azok Jézus Krisztust tartják fel világosságukként.
Saját hasznukat keresik.	Isten királyságát építik.
A világ dicséretére törekednek.	Alázatosan szolgálnak, gyakran anélkül, hogy elismerést kapnának.
Nem Sion jólétére törekednek.	Sion jólétére törekednek.
Engednék elveszni Sion munkását.	Van bennük jószívűség.
Pénzért dolgoznak.	Sionért dolgoznak.

Mondd el, hogy a papság és a papi mesterkedések közötti különbségek megértése segít nekünk annak megítélésében, hogy ki való Istentől, és ki nem! Még akik Isten igaz papságát viselik, azoknak is őrizkedniük kell felhatalmazásuk helytelen használatától. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 121:36–37-es verseit, és kérdezd meg: Hogyan győződhetünk meg arról, hogy igazlelkűen használjuk a papságunkat?

2 Nefi 28. Az utolsó napokban sokakat meg fognak téveszteni a hamis tanok. Néhány hamis tan: Isten már nem munkálkodik az emberekkel, véget értek a csodák, a bűn elfogadható, mert végül mindenkit üdvözít Isten, „minden jól van Sionban”, nincs pokol vagy ördög. (30–35 perc)

Írd fel a táblára: *A gondolatok megelőzik a cselekedeteket.* Kérdezd meg: Ha változtatni akartok a viselkedésedeken, akkor mit kell először megváltoztatnotok?

Mondd el a tanulóknak néhány fócímet nemrég megjelent újságokból, melyek személyek ellen elkövetett bűntettekről szólnak (például: „Két embert vádolnak kábítószer-kereskedelemmel”, „Középszkolai tanár bepereli a diákot, aki rátámadt”, „Otthonában elkövetett erőszakkal vádolják a férfit”, „A buli zendülésé fajul, az alkohol is közrejátszik”). Kérdezd meg: Milyen gondolkozásmód vezet el valakit ilyen dolgok megtételéhez?

Írd fel a táblára: „Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban javít a viselkedésed, mint amennyire a viselkedés tanulmányozása javít a viselkedésed” (Boyd K. Packer,

Conference Report, 1986. október, 20. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 17. o.). Kérdezd meg: E megállapítás fényében többek között miért akarja az Úr, hogy minden nap tanulmányozzátok a Mormon könyvét?

Olvassátok el 2 Nefi 28:1–14-es verseit, és tegyél fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Mit jelent a *kényszerít* szó, ahogyan az 1-es vers használja? („Megtétet valami szükséges dolgot.”)
- Mi az a könyv, melyet a 2-es vers megemlíti? (A Mormon könyve, melyről Nefi a 26–27-es fejezetekben írt.)
- Olvassátok el Joseph Smith – Története 1:5-ös versét! Hogyan teljesíti be ez a vers azt, amiről Nefi a 2 Nefi 28:3–4-es verseiben ír?
- 2 Nefi 28:4–6 szerint mit tanítanak majd az egyházak az utolsó napokban?
- Mit gondolnak ezek az egyházak Jézus Krisztusról, a csodákról és a Szentlélek ajándékáról?
- Szerintetek miért népszerűek a világban azok az egyházak és tanok, melyektől Nefi óv minket? (lásd 7–9. v.)
- Milyen cselekedetekre veszik rá az embereket ezek a tanítások? (lásd 10–14. v.)
- Nézzétek át az 1–2-es verseket! A Mormon könyvének mely jellemzője segít minket abban, hogy szembeszálljunk az utolsó napok körülményeivel?

A tanulók töltsenek el egy pár percet azzal, hogy konkrét szentírásokat keresnek a Mormon könyvében, melyek szembeszállnak a 2 Nefi 28:3–14-es verseiben megnevezett hamis tanításokkal (példákat illetően lásd az ide tartozó ábrát)! Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Hamis tanítások az utolsó napokban	Szentírások, melyek szembeszállnak a hamis tanításokkal
2 Nefi 28:4–6	Moróni 7:37
2 Nefi 28:8	2 Nefi 9:24–27; Alma 34:32–34
2 Nefi 28:12–14	Moróni 8:26–27

Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását, és tegyél bizonyosságot erről:

„Igen, az emberek tanításai állnak Isten kinyilatkoztatott szavával szemben. Minél inkább követjük Isten szavát, annál kevésbé tévesztenek meg minket, míg azokat, akik az emberek bölcsessége után mennek, őket tévesztik meg leginkább” (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, 354. o.).

Mutass meg az osztálynak néhány ácsszerszámot, például kalapácsot, fűrész és mérőszalagot! Az egyes eszközöket felmutatva kérdezd meg, mire és hogyan használjuk ezeket.

Mondd el, hogy sokféle ácsszerszám van, mert a fának is sok fajtája van, és sok különböző munkát kell elvégeznie az ácsnak.

Mondd el, hogy a Sátánnak is sok különböző eszköze van, mivel az emberek sok különböző gyengeséggel rendelkeznek. Írd fel a táblára a következő táblázatot! A bal oldali oszlopba írd be a szentírás utalásokat, de a másik két oszlopot hagyd üresen! A tanulók nézzék át 2 Nefi 28:13–32-es verseit, megkeresve annak módjait, ahogyan a Sátán megkísérti az embereket, és azt, hogy mi történik, amikor az emberek engednek a kísértéseinek! E versek megbeszélése során töltsd ki a másik két oszlopot is!

Utalások	A Sátán fondorlatai (trükkjei)	Eredmények
2 Nefi 28:13–15	Ráveszi az embereket arra, hogy büszkeségből rabolják ki a szegényeket, és elégítsék ki a szép ruhák és a díszes egyházak iránt érzett szeretetüket.	A gonoszok a pokolra vettetnek.
2 Nefi 28:16, 20	Meggyőzi őket, hogy a jó dolgokat rossznak vagy értelmetlennek gondolják.	El fognak veszni.
2 Nefi 28:21, 24–25	Testi biztonságba ringatja őket, és azt mondja nekik, hogy minden jól van.	Az ördög rászedi a lelküket és a pokolra vezeti őket.
2 Nefi 28:22–23	Hízeleg és azt mondja, hogy nincs ördög vagy pokol.	Meg lesznek kötözve a Sátán láncával, és lemennek a halálba és a pokolba.
2 Nefi 28:27–30	Meggyőzi őket, hogy már elég kinyilatkoztatást kaptak, és nincs szükségük többre.	El fogják veszíteni azt is, amijük van.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el újra a 20–22-es verseket, és kérdezd meg: Miért használ más-más megközelítési módot a Sátán különböző emberek esetében? A tanulók saját tapasztalataik alapján mondjanak példákat arra, hogy mi módon vesz rá valakit a Sátán arra, hogy tomboljon, hogyan csendesít le másokat, megint másoknak pedig hogy hízeleg!

Olvassátok el 2 Nefi 28:24–32-es verseit! Mondd el, hogy a *jaj* mély fájdalmat, elkeseredettséget vagy gyászt jelent! Kérdezd meg:

- Mitől óv minket Nefi?
- Milyen mai példái jutnak eszetekbe ezeknek a bűnöknek és hamis elképzeléseknek?
- Nefi szerint hogyan segíthet minket az Úr felülkerekedni az ördög fortélyain és kísértésein?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától, és tegyél bizonyosságot erről:

„Isten soha nem felejt el minket, még azokat sem, akik elfordulnak tőle vagy megtagadják Őt. Ha megtérnek és Hozzá jönnek, akkor irgalmas lesz hozzájuk, mert karja »egész nap ki van tárva« (2 Nefi 28:32)” (A *Wonderful Flood of Light* [1990], 60. o.).

2 Nefi 28:7–9 (Szentírás memoriter). Az utolsó napokban sokan „felfuvalkodnak” a szívükben, és tévesen úgy gondolják, hogy gonoszságaikat elrejtethetik az Úr elől. (10–15 perc)

Hozz el az órára egy pár egész búzaszemet vagy rizst, valamint puffasztott búzát vagy rizst! (Ez a bemutató pattogatott kukoricával is elvégezhető.) Mutasd meg a puffasztott ételt az osztálynak, és kérdezd meg, hogy mi az! Mutasd meg az egész búza- vagy rizsszemeket, és kérdezd meg: Ezek közül melyiket tárolhatjátok hosszabb távon? Miért? (Az egészben lévő búzát vagy rizst, mivel azokat még védi a héja.) Tegyél fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Hogyan készül a puffasztott gabona? (A gabonát egy zárt tartályban felmelegítik, míg az melegebb lesz annál a hőmérsékletnél, melyben a víz párává válik. A nyomás kiengedése után a magban lévő víz gőzzé válik, és szétrobbantja a magot.)
- Kerülünk-e olyan élethelyzetbe, mely „felforrósítja a levegőt” vagy „nyomást helyez ránk”, majd a körülmények megváltozásával előfordul-e, hogy „felfuvalkodunk”?
- Mit jelent az, amikor az emberek „felfuvalkodnak”? (Önteltek és sznobok lesznek. A „felfuvalkodott” ember nem éri szükségét annak, hogy az Úrra támaszkodjon.)
- Minek van nagyobb tápértéke: egy véka egész gabonának, vagy egy véka puffasztott gabonának? Miért? (Az egész gabonában több értékes tápanyag van. A puffasztott gabona főleg levegőből áll.)
- Mit szeretnétek inkább, öt „felfuvalkodott” barátot, vagy öt őszinte barátot?
- Ti a barátok melyik fajtájához akartok tartozni?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 28:7–9-es verseit, és nézzék meg, milyen típusú tanításokban hittek és miket tanítottak azok, akik felfuvalkodtak! Ezeket sorold fel a táblán! Kérdezd meg: Hogyan kerülheti el valaki azt, hogy „felfuvalkodott” legyen? Nézzétek át, milyen szerepet játszik a Mormon könyve a hamis tanításokkal, a kevélységgel és a gonoszossággal történő ellenszegülésben, amint azt 2 Nefi 28. fejezetéhez tartozó tanítási javaslatban megbeszéltétek!

Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírás memoriter verseket (2 Nefi 28:7–9)! Kérdezd meg: Szerintetek miért fontosak annyira ezek a versek, hogy rajta legyenek a szentírás memoriterek listáján? Mondjatok kulcsszavakat, melyek segíthetnek a tanulóknak a tartalom megjegyzésében, például „együnk, igyunk, szórakozzunk, mert holnap úgyis meghalunk”; „használd ki a másik adott szavát”; „ássál vermet felebarátodnak”; és „legfeljebb megver néhány vesszőcsapással”. Javasold, hogy a tanulók ha akarják, húzzák alá ezeket a kifejezéseket!

2 Nefi 29:1–9. Az Úr megadta nekünk a Bibliát és a Mormon könyvét, két különálló tanúbizonyságként arról, hogy Jézus Krisztus evangéliuma igaz. Ez eleget tesz az Úr tanúkra vonatkozó törvényének. (25–30 perc)

Kérj meg két tanulót, hogy játsszák el az ajtódon kopogtató misszionáriusok szerepét! Mondd el nekik, hogy próbálják meg felkelteni az érdeklődésedet a Mormon könyve iránt! A szerepjáték folyamán mondd el a misszionáriusoknak, hogy méltányolod a szándékaikat, de már van Bibliád, és szerinted nincs szükséged másokra. Hagyd, hogy a misszionáriusok anélkül válaszoljanak, hogy irányítanád őket! Engedd meg az osztálynak, hogy mondjanak javaslatokat, hogyan reagáljanak! Kérdezd meg: Van olyan rész a Mormon könyvében mely megválaszolja ezt az ellenvetést? Mondd el, hogy 2 Nefi 29. fejezete erőteljes választ ad erre.

A 29. fejezet Nefi prófécijával kezdődik, mely szerint az utolsó napokban csodálatos dolgot művel majd az Úr. A tanulók olvassák el az 1–2. verset, és keressenek öt okot arra, hogy miért lát hozzá az Úr az Ő „csodálatos munkájához”! Sorold fel ezeket a táblán! A listád ehhez hasonló lehet:

- „Megemlékezem az emberekkel kötött szövetségemről.”
- „Másodszor is kinyújtom kezemet feléjük.”
- „Megemlékezem azokról az ígéretekről is, amelyeket neked és atyádnak tettem, Nefi, hogy nem fogok megfélemezni utódaidról.”
- „Utódaid szavai az én számból eljutnak majd utódaidhoz.”
- „Szavaim a világ végéig el fognak hallatszani, hogy példa legyen az népem, Izráel háza számára.”

Beszélgétek meg minden egyes pont jelentését!

Kérdezd meg: Szerintetek mire gondolt az Úr, amikor azt mondta, hogy szavai „el fognak hallatszani”? Hangsúlyozd ki a tanulóknak, hogy a Mormon könyvében Isten szava az, mely a világ végéig el fog hallatszani (lásd 2 Nefi 29:2; Moróni 10:28)!

Ezra Taft Benson elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, azt mondta 2 Nefi 29:2-es verséről:

„Nekünk, az egyház tagjainak – különös tekintettel a misszionáriusokra – kell eszközként szolgálnunk abban, hogy a Mormon könyve a világ végéig elhallatsszon. Nekünk kell beszélni és bizonyosságot tenni” (Conference Report, 1975. április, 96. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 65. o.).

Olvassátok el 2 Nefi 29:3–14-es verseit, és keressetek három okot arra, hogy a Biblia mellett miért tanulmányozzuk a Mormon könyvét! Sorold fel ezeket a táblán! A listád lehet ehhez hasonló:

- Az Úr nem csak egy nemzethez szól (lásd 7. v.).
- Két nemzet tanúsága és bizonyossága jobb egynél (lásd 8. v.).
- Az Úr a megírt könyvekből fog megítélni minket (lásd 11. v.).

A harmadik okot illetően azt mondta Marion G. Romney elnök:

„Számomra nem létezhet ösztökélőbb indok a Mormon könyve olvasására annál a kijelentésénél, hogy akiknek birtokában van a Mormon könyve, azok annak írásai szerint lesznek megítélve” (Conference Report, 1980. április, 87. o.; vagy *Ensign*, 1980. május, 66. o.).

Ismét játsszátok el a szerepjátékot, melyben misszionáriusok a tanulók! Ez alkalommal gyakoroltasd velük úgy, hogy a 2 Nefi 29. fejezetéből szerzett tudást felhasználva válaszoljanak az ellenvetésedre!

2 Nefi 30:1–8. A Mormon könyve lesz annak eszköze, hogy sokan eljutnak annak ismeretéhez, hogy Jézus a Krisztus.

(15–20 perc)

Írd fel a táblára: *A Szellemmel társulva mi a legnagyobb eszköz, mely minden misszionárius rendelkezésére áll? Tarts fel egy példányt a Mormon könyvéből! Mondd el a tanulóknak, hogy alapvetően szükséges megtanulnunk a Mormon könyve, mint misszionárius eszköz használatát. A Mormon könyve sokak megtérítésének lesz az eszköze, és ez be fogja teljesíteni a próféciaikat. Olvassátok el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:*

„Szeretett testvéreim, már néhány éve igencsak aggaszt az, hogy nem Isten szándékai szerint használjuk a Mormon könyvét.

Mexikóváros templomának felszentelésén voltam, amikor azt a világos benyomást kaptam, hogy Isten nem örül annak, hogy elhanyagoljuk a Mormon könyvét.

A Mormon könyve egyháztagoknak és nem egyháztagoknak is szól. Az Úr Szellemeivel társulva a Mormon könyve a legnagyobb eszköz, melyet azért adott Isten, hogy megtérítsük a világot. Ha meg akarjuk látni a lelkek azon aratását, melyet Kimball elnök elképzelt, akkor használnunk kell az eszközt, melyet Isten megadott nekünk e feladathoz – a Mormon könyvét” (Conference Report, 1984. október, 4–7. o.; vagy *Ensign*, 1984. november, 6–7. o.).

Olvassátok el 2 Nefi 30:1–8-as verseit és kérdezd meg: Milyen hatással lesz a Mormon könyve a világra? (Segítségért a *nem-zsidók, zsidók és maradék* kifejezéseket illetően, lásd a megjegyzéseket 1 Nefi 13:1–3; 2 Nefi 30:4; és 2 Nefi 30:4–6-os verseihez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* 12–13., 41. oldalán.) Tegyé fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Milyen szerepet játszunk ebben a megtérési folyamatban?
- Hogyan áll majd a világ rendelkezésére a Mormon könyve?
- Hogyan lehettek a leghatékonyabbak, amikor misszionáriusi munkára használták a Mormon könyvét?

- Miért tanulmányozzuk szorgalmasan, naponta a Mormon könyvét?

Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását, melyet az egyház elnökeként tett:

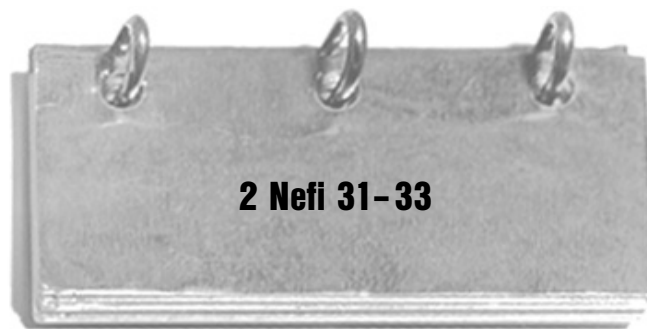
„Három nagy oka van annak, hogy miért tegyék az utolsó napi szentek élethosszú tartó gyakorlattá a Mormon könyve tanulmányozását.

Az első az, hogy a Mormon könyve vallásunk csúcsköve. Ezt a kijelentést Joseph Smith próféta tette. Bizonyoságot tett arról, hogy a »Mormon könyve a világon a legtökéletesebb könyv« és vallásunk csúcsköve (*History of the Church*, 4:461). A csúcskő a boltív központi köve. Minden más követ helyén tart, és ha eltávolítják, a boltív összeomlik.

A második nagy indok arra, hogy összpontosítsuk tanulmányozásunkat a Mormon könyvére, az, hogy napjainkra íródott. A nefitáknak soha nem volt meg ez a könyv, és az ősi lámánitáknak sem. Nekünk szánták.

A harmadik okát annak, hogy a Mormon könyve miért oly értékes az utolsó napi szentek számára, ugyanaz a kijelentés nevezi meg, melyet már az előbb is idéztünk Joseph Smith prófétától. Azt mondta: »Megmondtam a testvéreknek, hogy Mormon Könyve a világon a legtökéletesebb könyv, ez vallásunk talpköve (csúcsköve), és aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által« (*History of the Church*, 4:461). Ez a harmadik ok a könyv tanulmányozására. Segít nekünk közelebb kerülni Istenhez. Nincs-e vajon valami a szívünk mélyén, mely közelebb akar lenni Istenhez, hasonlóbbá akar válni Hozzá a mindennapokban, és állandóan érezni akarja a jelenlétét? Ha van, akkor a Mormon könyve jobban segít nekünk ebben, mint bármely más könyv.

A Mormon könyve nem csak igazságot tanít nekünk, bár ezt is kétségtelenül megteszi. A Mormon könyve nem csak bizonyoságot tesz Krisztusról, bár ezt is kétségtelenül megteszi. De rendelkezik még valamivel. Olyan hatalom van a könyvben, mely abban a pillanatban elkezd az életedbe áramlani, amint hozzájárulsz a könyv komoly tanulmányozásához. Nagyobb erőre lesz majd a kísértésekkel szembeni ellenállás terén. Nagyobb erőre lesz majd a megtévesztések elkerülése terén. Erőt kapsz arra, hogy a szűk és keskeny ösvényen maradj. A szentírásokat »az élet szavai«-nak is hívjuk (T&Sz 84:85), és sehol máshol nem igazabb ez, mint a Mormon könyvében. Amikor elkezdesz éhezni és szomjúhozni ezekre a szavakra, akkor nagyobb és nagyobb bőségben lesz rá az életre” (Conference Report, 1986. október, 4–6. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 5–7. o.).

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland azt írta:

„Népének, valamint az elkövetkezendő utolsó sáfárság még meg nem született és láthatatlan embereinek adott csodálatos végső bizonyosságával »végezte be« Nefi jövendölését (melynek során a Mormon könyve napvilágra jöveteléről is jövendölt) és fejezte be írásait – valamint élethosszú tartó tanítását – egy pár szóval »Krisztus tanításairól« [2 Nefi 31:1–2].

»Krisztus tanítása«, ahogyan azt Nefi pompás, összefoglaló jellegű prédikációjában tanítja, az Úr, Jézus Krisztusba vetett hitre, bűnbánatra, alámerítéssel történő keresztre, a Szentlélek ajándékának elnyerésére és a mindvégig kitartásra összpontosít. Ebben a prédikációban nem törekszik az üdvözülés terve egészének lefedésére, a keresztyén élet minden erényének, vagy azon jutalmaknak felsorolására, melyek a mennyei dicsőség különböző fokozataiban várnak ránk. Ebben a prédikációban nem említi a papság hivatalait, a templom szertartásait vagy sok más igaz tant. Mindezek fontosak, de »Krisztus tanítása«, ahogyan a Mormon könyve használja ezt a kifejezést, egyszerű és lényegre törő. Csak az evangélium első tantételeire összpontosít, és arra biztat, hogy tartsunk ki, legyünk állhatatosak és menjünk előre. Valójában »Krisztus tanításának« világos és egyszerű megfogalmazásában rejlik annak hatása. Nefi tudta, hogy ez így lesz. Azt írta: »világosan fogok tehát beszélni hozzátok, olyan világosan, mint ahogy jövendölni szoktam« [2 Nefi 31:2]” (Christ and the New Covenant, 49–50. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- „Krisztus tanításának” részét képezi az engedelmesség, a Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztre, a Szentlélek elnyerése, a Krisztus szavain történő lakmározás, a mindvégig kitartás, valamint az Üdvözítő példájának követése (lásd 2 Nefi 31:2–32:6; lásd még 3 Nefi 11:28–41; 27:8–22; Mózes 6:48–68).
- Jézus Krisztusnak, bár büntelen volt, meg kellett keresztre mennie, hogy betöltsön minden igazlelkűséget (lásd 2 Nefi 31:4–9; lásd még Máté 3:11–17).
- A keresztre vezető szoros és keskeny ösvényre nyíló kapu (lásd 2 Nefi 31:10–18; lásd még János 3:3–5).

- Akik „az angyalok nyelvén” szólnak, Krisztus szavát mondják a Szentlélek hatására (lásd 2 Nefi 31:13–14; 32:1–3).
- Jobban megérthetjük a szellem dolgait, ha kutatjuk Krisztus szavait, szorgalmasan imádkozunk, és arra törekszünk, hogy inspirációt kapjunk a Szentlélektől (lásd 2 Nefi 32:1–33:2).
- A Szellem arra tanít, hogy imádkozzunk, a Sátán viszont arra tanít, hogy ne imádkozzunk (lásd 2 Nefi 32:8–9; lásd még Éther 4:11; Moróni 7:16–19; T&Sz 11:11–14).
- Amikor valaki a Szentlélek ereje által beszél, akkor a Szentlélek elviszi a szavakat azok szívébe, akik őszintén hallgatják (lásd 2 Nefi 33:1–5).
- Mindannyiunkat az általunk elnyert tudás alapján ítél majd meg Isten (lásd 2 Nefi 33:10–15; lásd még Jelenések 20:12–15; T&Sz 82:3).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 42–44. o.

Javaslatok a tanításhoz

 2 Nefi 31:2–32:6. „Krisztus tanításának” részét képezi az engedelmesség, a Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztelés, a Szentlélek elnyerése, a Krisztus szavain történő lakmározás, a mindvégig kitarás, valamint az Üdvözítő példájának követése. (35–40 perc)

Olvasd fel elder Boyd K. Packer következő kijelentését:

„A megértett igaz tan megváltoztatja a hozzáállásokat és a viselkedést.

Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban javít a viselkedésen, mint amennyire a viselkedés tanulmányozása javít a viselkedésen. A méltatlan viselkedéssel történő foglalkozás méltatlan viselkedéshez vezethet. Ezért hangsúlyozzuk annyira az evangélium tanainak tanulmányozását” (Conference Report, 1986. október, 20. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 17. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük mit jelent ez a megálapítás, majd mondd el a tan következő meghatározását elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„A tanok tanítások. Az igaz tanok Istentől jönnek, minden igazság forrásától, és ezek az evangéliumban található tanítások és fogalmak.

Az üdvözülés teljessége csak azokhoz juthat el, akik az Úr kinyilatkoztatott tanainak teljességében hisznek, és azoknak engedelmeskednek” (*Mormon Doctrine*, 204. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért van olyan nagy hatással az életünkre az, ha megértjük az igaz tanokat?

- Hogyan segített titeket az igaz tanok megértése?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 31:1–2, 21; 32:6-os verseit! Kérdezd meg: E versek szerint mennyire fontos „Krisztus tanítása”? Olvasd fel a tanulóknak elder Jeffrey R. Holland kijelentését ennek a szentírásrésznek a bevezetéséből (75. o.)! Mutass rá, hogy „Krisztus tanítása”, amint azt Nefi elmagyarázta, az evangélium alapvető tantételeire és szertartásaira összpontosít!

Írd fel a táblára a következő témákat: hit Jézus Krisztusban, bűnbánat, keresztelés, a Szentlélek ajándéka, és mindvégig kitarás. Mondd el, hogy ez az öt dolog elengedhetetlen részét képezi Krisztus tanának! Oszd öt csoportra a tanulókat, és mindegyiknek adj ki egy témát! Olvassák el 2 Nefi 31:3–20-as verseit, és nézzék meg, mit tanítanak ezek a versek az adott témáról! Beszélgétek meg az osztállyal közösen, amit találtak! Kérdezd meg:

- Hogyan segítenek nekünk ezek az alapvető tantételek Krisztushoz jönni?
- Szerintetek miért elengedhetetlen ezeknek az alapvető tanoknak a megértése?
- Hogyan befolyásolhatja a viselkedéseket ezeknek a tanoknak a megértése?

Elder Holland azt írta:

„[Nefi] hallgatósága, mint ma is néhányan, talán furcsán nézett rá ilyen egyszerű tan hallatán. Lehet ez »Krisztus tanítása«? – tehették fel magukban a kérdést. Ez az üzenet? Ez a »jó hír«?” (*Christ and the New Covenant*, 55. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen értelemben egyszerű, mégis kihívással teli Krisztus tana!

Fejezd be annak a válasznak a felolvasásával, amit elder Holland adott ezekre a kérdésekre:

„Nem volt miért aggódniuk. Nem volt bonyolultabb annál, mint amilyenek hangzott. Nem várt rájuk más meglepetés. Csak ezeknek a gyakran hallott első tantételeknek és szertartásoknak kellett eleget tenniük, majd kitaraniuk azok mellett, míg mellettük ketten ört álltak, az isteni útmutatás két szüntelen forrása. »Előre törekedvén« Krisztus szavából kellett lakmározniuk, »mert Krisztus szava mindent megmond« nekik, hogy mit kell tenniük. Ezen felül hűnek kellett lenniük a Szentlélek készítetéseihez, mely »mindent megmutat« nekik, hogy mit kell cselekedniük.

Ez se nem könnyű se nem furcsa, hanem világos és egyszerű. Egyeseknek nem jön kapóra ez a tan, még csak nem is kellemes – különösen a bűnbánat rész nem az –, viszont nagyon világos és nagyon értékes. Krisztus tana nem bonyolult. Mélységesen, csodálatosan, egyértelműen világos és teljes” (*Christ and the New Covenant*, 55–56. o.).

2 Nefi 31:4–9. Jézus Krisztusnak, bár büntelen volt, meg kellett keresztelkednie, hogy betöltsön minden igazlelkűséget. (15–20 perc)

Állítsd ki az Üdvözítő keresztelésének képét (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 208), és kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen: Miután Jézus Krisztus soha nem követett el bűnt, akkor miért keresztelkedett meg? Beszéljétek meg a válaszaikat, majd kérd meg őket, hogy olvassák el 2 Nefi 31:4–6-os és Máté 3:15-ös versét! Kérdezd meg:

- Milyen okról olvasunk itt, miért volt szükség az Üdvözítő keresztelésére?
- Szerintetek mit jelent az, hogy „eleget tegyen minden igazságnak”?

Olvasd fel a következő kijelentést:

„Az utolsó napi szentek a Bibliából és a Mormon könyvből megtudják, hogy Jézus »minden igazság« betöltésére keresztelkedett meg, ami azt jelenti, hogy Jézus megalázkodott az Atya előtt, tanúbizonyságot téve az Atyának, hogy engedelmeskedik neki, ezáltal mutatva meg az emberiségnek az örök élethez vezető kapu szűk voltát” („Baptism of Jesus Christ”, Daniel H. Ludlow, szerk., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 kötet. [1992], 2:730).

Mondd el a tanulóknak, hogy Nefi négy módját nevezte meg annak, ahogyan az Üdvözítő minden igazlelkűségnek eleget tett! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő verseket, és jelöljék meg azokat a szavakat, melyek megmondják, hogyan töltött be az Üdvözítő minden igazlelkűséget! Ezt követően az osztállyal közösen beszéljétek meg az ide tartozó kérdéseket!

- 2 Nefi 31:7. „megalázkodik ... az Atya előtt”
 - Miért fontos az, hogy alázasak legyünk?
 - Hogyan mutatja meg a keresztelés az alázasosságot?
 - Hogyan vezethet igazlelkűséghez az alázasosság?
- 2 Nefi 31:7. Az Üdvözítő szövetséget kötött az Atyával, „hogyan parancsolatainak megtartása által engedelmeskedik neki”.
 - Olvassátok el Móziás 18:8–10-es verseit! E versek szerint milyen szövetségeket kötünk a kereszteléskor?
 - Miért fontos tudnunk azt, hogy az Üdvözítő megkötötte ugyanezeket a szövetségeket?
 - Hogyan segít nekünk a parancsolatok betartása az igazlelkűséghez vezető úton?
- 2 Nefi 31:8–9. Az Üdvözítő keresztelése megmutatta, „hogyan milyen egyenes az ösvény, és milyen szűk ... a kapu”.
 - Hogyan mutatta meg az Üdvözítő keresztelése azt, hogy hajlandó az Atya akaratát tenni?

- Miben hasonlít a keresztelés a celesztialis királysághoz vezető szoros és keskeny ösvényre nyíló kapuhoz?
- Szerintetek miért fontos tudni azt, hogy az Üdvözítő ugyanazon a kapun lépett be, melyen mindenki másnak is be kell lépnie?

4. 2 Nefi 31:9. Az Üdvözítő követendő példát állított elénk.

- Hogyan segített nektek az Üdvözítő példája?
- Mások milyen igazlelkű példája segített nektek az Üdvözítő követésében?
- Hogyan segít nekünk igazlelkűvé válni az, ha jó példát mutatunk másoknak?

2 Nefi 31:10–17. A keresztelés az örök életre vezető szoros és keskeny ösvényre nyíló kapu. Mindannyiunknak meg kell térni a bűneinktől, meg kell keresztelkednünk, és be kell fogadnunk a Szentlélek ajándékát. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy készüljön fel az órára egy háromperces beszéddel a keresztelőről, beleértve ebbe az emlékeit és az érzéseit a saját keresztelőről. A beszéd után beszéljétek meg az osztállyal, hogy hogyan reagálnának a következő két helyzetre:

1. Egy napon a szeminárium után a barátod azt mondja: „Nem tudom, miért keresztelkedünk meg nyolc évesen. Nekem ez túl korainak tűnik. Szerinted nem kellene várjunk addig, míg elég idősek vagyunk ahhoz, hogy jobban értékeljük és megértsük a keresztelő mibenlétét?”
2. Egy barátod bizalmasan azt mondja neked: „Bárcsak most keresztelkedhetnék meg, nem akkor, amikor nyolc éves voltam! Bizony jó lenne, ha minden bűnöm eltöröltetnék.”

Írd fel a táblára: *A Szentlélek ajándékának elnyerése segíthet a fiataloknak az evangélium megismerésében, amint egyre jobban megértik a keresztelés szövetségét.*

Olvassátok el 2 Nefi 31:10–13-as verseit, és nézzétek meg, milyen áldások kapcsolódnak a kereszteléshez, mely még egy nyolc éves gyermeknek is segítséget jelent! Kérdezd meg:

- Miért olyan fontos áldás a Szentlélek ajándéka?
- Hogyan áldhat meg ez az ajándék egy fiatal?
- Hogyan segíthet a Szentlélek ajándéka egy fiatalnak az evangélium megismerésében?
- Miben lenne más az életetek a Szentlélek ajándéka nélkül?

Írd fel a táblára: *A Szentlélek hatalma által tisztulunk meg a bűneinktől. Ez kereszteléskor és egész életünk folyamán is megtörténhet.*

Olvassátok el 2 Nefi 31:17-es versét és kérdezd meg: Milyen hatalom tisztít meg minket a bűntől? Olvassd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A bűnök nem a keresztelés vízében bocsáttatnak meg, ahogyan azt képletesen szólva mondjuk, hanem akkor, amikor befogadjuk a Szentlelket. Isten Szent Szellemé az, mely eltörli a testi gondolkodásmódot, és az igazlelkűség állapotába visz minket. Akkor válunk tisztává, amikor valóban elnyerjük a Szentlélek társaságát. Akkor ég ki lelkünk ből a bűn, a salak és a gonoszság, mintha tűz által történe az. A Szentlélek keresztelése a tűz keresztelése” (A New Witness for the Articles of Faith [1985], 290. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos részesülni a tűz keresztségében?
- Milyen gyakran részesülhettek életetek során a Szentlélek megtisztító hatalmában?
- Hogyan hasonlítható a gyermekként megélt tisztasághoz az a tisztaság, mely minden alkalommal jellemző rátok, amikor Mennyei Atyánk megbocsát nektek?

Mondd el a következő kijelentést Henry B. Eyring püspöktől, aki akkoriban az Elnöklő Püspökség tagja volt:

„Meghívhatjátok a Szentlelket, hogy társatok legyen az életben. És tudhatjátok, mikor van ott és mikor távozik el. Amikor mellettetek van, akkor biztosak lehettek abban, hogy a kiengesztelés munkálkodik az életetekben.

Érezni fogjátok a Szentlélek segítő hatását, továbbá jóváhagyást éreztek majd. És akkor tudni fogjátok, hogy – legalábbis azokban a percekben – veletek van a Szentlélek hatalma. És tudni fogjátok, hogy bizonyos fokú gyógyulás következett be a lelketekben, mert a Szellem nem lakik tisztátalan hajlékban. Az ő hatása tisztít.

A Szentlélek hatásának érzése nem csak annak jele, hogy a kiengesztelés, a bűn gyógyszere munkálkodik az életetekben, hanem azt is tudhatjátok, hogy működésben van a bűnt elhárító erő” („Come unto Christ”, Brigham Young University 1989–1990 Devotional and Fireside Speeches [1990], 41. o.).

Térj vissza a két helyzethez, melyről korábban beszéltél a lecke során! Kérd meg a tanulókat, hogy ismét reagáljanak ezekre, ezúttal 2 Nefi 31. fejezetének és elder McConkie, valamint Eyring püspök szavainak felhasználásával válaszolva a kérdésekre!

Tegyél bizonyosságot a keresztelés és a Szentlélek ajándékának fontosságáról! Biztasd a tanulókat, hogy továbbra is újítsák meg szövetségeiket azáltal, hogy egész életükön át vesznek az úrvacsorából és hasznát veszik a Szentlélek ajándékának!

2 Nefi 32:1–33:2. Jobban megérthetjük a lelki kommunikációt, ha kutatjuk Krisztus szavait, szorgalmasan imádkozunk, és arra törekszünk, hogy inspirációt kapjunk a Szentlélektől. (25–30 perc)

Kösd be az egyik tanulód szemét! Mutass meg az osztálynak egy képet vagy festményt, és kérj meg valakit, hogy írja le azt a be-kötött szemű tanulónak! Engedd meg, hogy a tanuló levegye a szeméről a kendőt, és megnézze a képet! Kérdezd meg a tanulót:

- Mennyire értetted, hogy milyen a kép, amikor csak a leírásra támaszkodtál?
- Hogyan korlátozta megértésedet az, hogy be volt kötve a szemed?

Kérdezd meg az osztályt: Hogyan vonatkozik ez a tantétel a többi érzékszervünkre (szaglás, ízlelés, érintés és hallás)?

Mondd el a tanulóknak, hogy nem csak fizikailag láthatunk, hanem lelkileg is „láthatunk”! Kérd meg őket, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor érezték a Szellem befolyását, majd kérdezd meg:

- Miért fontos az, hogy életünkben jelen legyen a Szellem befolyása?
- Miért nehéz másoknak oly módon elmagyarázni a lelki érzéseiteket, hogy megértsék?
- Milyen dolgok tehetnek minket kevésbé fogékonyra a Szellemre?
- Hogyan válhatunk fogékonyabbá a Szellemre?

Olvassátok el 2 Nefi 32:1–5-ös verseit, és kérdezd meg:

- Mit mondott Nefi, mit tesz „Krisztus szava” és a Szentlélek a hithűekért? („Mindent megmond nektek, hogy mit kell cselekednetek” [3. v.]; és „mindent megmutat nektek, hogy mit kell cselekednetek” [5. v.].)
- Miért fontos megkapni ezt az irányítást az életetekben?
- Mit tehettek ennek a lelki irányításnak az elnyeréséért?

Mondd el a tanulóknak, hogy Nefi a lelki dolgok nem megértését ahhoz hasonítja, amikor sötétben vagyunk (lásd 4. v.)! Ez olyan, mint amikor „be van kötve a szemünk” a lelki dolgok tekintetében. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 32:4–9-es verseit, és nézzék meg, hogyan készülhetünk fel jobban a Szellem befolyásának elnyerésére! Beszélgétek meg, mit találtak a tanulók, és biztasd őket, hogy alkalmazzák ezeket a tanításokat az életükben!

2 Nefi 32:3 (Szentírás memoriter). Lakmározzunk Krisztus szavain! (10–15 perc)

Írd fel különálló papírlapokra a következő szavakat: mintát venni, falni, megízlelni, majszolni, falatozni, és lakmározni. Add ki a papírlapokat hat tanulónak úgy, hogy a többi tanuló ne lássa a leírt szavakat! Kérd meg a hat tanulót, hogy álljon ki az osztály elé! Adj nekik tányért, és mondd meg nekik, hogy képzeljenek rá ételt! Kérd meg a hat tanulót, hogy írja körül vagy mutassa be a papírján szereplő szót, és kérj meg az

osztályt, hogy próbálják meg kitalálni azt! Találjátok ki a hat szót, majd beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan hasonlítható a lakmározás szó a többi szóhoz, melyet az étkezés módjával kapcsolatban használunk?
- Szerintetek mire utal leginkább a lakmározás: (1) a megevett étel mennyiségére, (2) a megevett étel minőségére, (3) az evés gyorsaságára, vagy (4) az étkezések gyakoriságára? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 32:3-as versét, és kérdezd meg:

- Mire biztatott Nefi, min lakmározzunk (mivel éljünk)?
- Hogyan hasonlítható a szentírásokból történő lakmározás az olvasáshoz, az átfutáshoz, a nézéshez vagy az átlapozáshoz?
- Milyen szinonimák léteznek a *Krisztus szavain lakmározni* kifejezésre? (Tanulmányozni, kutatni, átgondolni.)
- Szerintetek mire utal leginkább a szentírásból történő lakmározás: (1) az elolvasott szentírás mennyiségére, (2) az elolvasott szentírásrészek típusára, (3) az olvasás gyorsaságára, vagy (4) a szentírások tanulmányozásának gyakoriságára? Miért?

Mondd el a következő kijelentést elder M. Russell Ballard-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Az örök élethez elengedhetetlen az egyéni, személyes biztonság az evangélium igazságairól, különös tekintettel az Úr, Jézus Krisztus isteni életére és küldetésére.
»Az pedig az örök élet, – mondta az Üdvözítő – hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust« [János 17:3]. Más szavakkal, az örök élet attól függ, hogy mennyire ismerjük mi, személyesen Mennyei Atyánkat és az Ő Szent Fiát. Nem elég az, ha egyszerűen csak tudunk róluk. Személyes lelki élményekkel kell rendelkezniük, amelyek lehorgonyoznak minket. Ezt úgy kapjuk meg, hogy ugyanolyan intenzív, összpontosított módon keressük, ahogyan az éhes ember ételt keres” (Conference Report, 1996. április, 111. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 80. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg pozitív élményeket, melyekben annak eredményeképpen volt részük, hogy szorgalmasan tanulmányozták a szentírásaikat! Biztasd őket, hogy továbbra is lakmározzanak Krisztus szavain!

2 Nefi 32:8–9 (Szentírás memoriter). A Szellem arra tanít, hogy imádkozzunk,

a Sátán viszont arra tanít, hogy ne imádkozzunk. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóidnak a következő helyzetet: Ha országotok seregeit vezetnétek egy háború alatt, akkor az ellenség mely tulajdonát akarnátok először elpusztítani? A tanulók válaszai után kérdezd meg:

- Milyen előnyökkel járhat az ellenség kommunikációs rendszerének elpusztítása?

- Milyen kommunikációs rendszerünk van Mennyei Atyánkkal? (Ima.)
- Miért akarja a Sátán megsemmisíteni az Istennel folytatott kommunikációnkat?
- Hogyan láthat hozzá ehhez?

Oszd öt csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egyet a következő himnuszok közül:

- „Joseph Smith első imája” (*Himnuszok*)
- „Alázatos légy” (*Himnuszok*)
- „Mikor ma reggel felkeltél” (*Himnuszok*)
- „Imádság édes órája” (*Himnuszok*)
- „Titkos ima” (*Himnuszok*)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a nekik kiadott himnusz szavait, és keressenek három fontos tantételt, melyről a himnusz tanít! Kérj meg minden csoportot, hogy mondják el, mit találtak, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket!

Olvassátok el 2 Nefi 32:8–9-es verseit, és kérdezd meg:

- Szerintetek miért nem akarja a Sátán, hogy imádkozzunk?
- Miben lenne más az élet, ha nem imádkozhatnánk?
- Könnyű vagy nehéz nektek a rendszeresen imádkozás? Miért?
- Milyen tekintetben áldotta meg életeteket az ima?
- Milyen dolgok segíthetnek minket abban, hogy rendszeresebben imádkozzunk?

Mondd el egy olyan élményed, melyet az ima erejével kapcsolatban tapasztaltál meg (ne fedj fel semmi túl szent vagy túl személyes dolgot)! Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg bizonyosságukat az imáról, és biztasd őket, hogy továbbra is imádkozzanak minden nap!

2 Nefi 33. Nefi bizonyosságával fejezte be az írásait.

(30–35 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el: tudják, hogy a mai nap lesz az utolsó napjuk a földön. Kérdezd meg:

- Életetekben eddig milyen dolgokért lennétek hálásak?
- Mit szeretnétek, hogyan emlékezzenek rátok az emberek?
- Mit szeretnétek, mit mondjanak rólatok az emberek a temetéseiken?
- Mit szeretnétek, mi legyen a sírkövekre írva?

Mondd el a tanulóknak, hogy a következő sírfelirat Howard W. Hunter elnök sírkövén található: „Próféta, és kedves, türelmes, udvarias, megbocsátó ember.” Kérdezd meg: Ha soha nem is találkoztatok Hunter elnökkel, akkor is mi lenne róla a benyomásotok a sírfelirata elolvasása után?

Mondd el a tanulóknak, hogy 2 Nefi 33. fejezete Nefi végső bizonyossága! Ez a fejezet segíthet nekünk jobban megérteni azt, hogy milyen ember volt, és milyen üzenetet akart a világra

hagyni. Minden tanuló olvassa el magában 2 Nefi 33. fejezetét, és keressen válaszokat a következő kérdésekre:

- Szerintetek milyen tanítás vagy tan volt a legfontosabb Nefi számára?
- Milyen öt szót írhatnánk a sírkövére, mely jellemzi őt és hitét?

Beszélgétek meg, hogy mit találtak!

Oszd meg bizonyosságodat Nefiről, és mondd el, milyen hálás vagy azért, hogy tanulmányozhattad az életét és a tanításait! Kérd meg a tanulókat, hogy válasszák ki Nefi egy olyan jellemvonását vagy tanítását, melyet leginkább példázni szeretnének! Mindegyik tanuló írjon le egy személyes célt, mely segít neki az adott jellemvonás kialakításában, és biztasd őket, hogy igyekezzenek elérni ezt a célt!

Jákób könyve Nefi kislemezeinek képezi részét. Nefi halála előtt öccsét, Jákóbot bízta meg a lemezek őrzésével. Nefi már ezt megelőzően is feljegyzett Jákób tanításaiból a lemezekre (lásd 2 Nefi 6; 9–10). Jákób hűséges maradt, annak ellenére, hogy sokat búsult és szenvedett fivére durvasága miatt (lásd 2 Nefi 2:1). Beteljesítette apjának, Léhinek a próféciaját, mely szerint Nefivel lakik majd, és Isten szolgálatában éli le életét (lásd 2 Nefi 2:3). Nefihez hasonlóan Jákób is szemtanúja lett az Üdvözítőnek (lásd 2 Nefi 11:2–3). Amikor Jákób a szent feljegyzések sáfárja lett, készen állt erre. Jákób ismertetőjele az, hogy a tanokat érintő írásai Jézus Krisztusra és az Ő kiengesztelésére összpontosítanak. Könyve a következő egységekre osztható:

- Jákób 1 – Bevezetés és megbízás
- Jákób 2–3 – Templomi prédikáció és felhívás a bűnbánatra
- Jákób 4 – Tanítások Jézus Krisztusról
- Jákób 5–6 – A szelíd és a vad olajfa példázata, valamint Jákób magyarázata
- Jákób 7 – Konfrontáció Séremmel, az antikrisztussal

Jákób 1-4

Bevezetés

Ötvenöt évvel azután, hogy Léhi elhagyta Jeruzsálemet, Jákóbra bízta a feljegyzések vezetését (lásd Jákób 1:1). Eddigre valószínűleg már Léhi leszármazottjai között voltak gyermekei, unokái, dédunokái és ükunokái is. Utódai eddigre több százan vagy akár ezren felül is lehettek. A nép nem csak lélekszámban gyarapodott, hanem gazdagságban is (lásd 16. v.), és sajnos a gonoszság is nagyobb lett (lásd 15. v.). Jákób azt mondja magáról, hogy „nyomasztó félelem” tölti el (Jákób 2:3), „elkeseríti a lelkét” (6. v.) és „nagyon elszomorítja” (9. v.) az, hogy bűnbánatra kell szólítania a népet. Tudta, hogy ha nem tanítja „nekik Isten ígését teljes buzgósággal”, akkor részben ő okolható majd a bűneikért (Jákób 1:19). Jákób ezért prédikált népének a templomnál. Megfedtte őket kevélységük, a javak szeretete és helytelen használata, valamint erkölcsi tisztátalanságuk miatt, és arra biztatta őket, hogy hallgassák meg Isten szavát (lásd Jákób 2–3). Jákób azt tanította, hogy Jézus Krisztus legyen életünk központja (lásd Jákób 4).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrész, és gondold át e rész alapelveit!

- Az Úr felelősségre vonja egyházának vezetőit, ha nem tanítják a népet és nem figyelmeztetik őket a bűneikre (lásd Jákób 1:17–2:3; lásd még Ezékiel 3:17–21).
- A kevélység, a javak helytelen használata és az erkölcstelenség komoly bűn, és kerülni kell ezeket (lásd Jákób 1:15–16; 2:12–35).
- A többneűség tiltva van, hacsak az Úr a prófétáján keresztül parancsot nem ad arra (lásd Jákób 2:27–30; lásd még T&Sz 132:7, 37–39).
- Ahhoz, hogy visszatérjünk Isten színe elé és örökké Vele éljünk, meg kell ismernünk Jézus Krisztust, és az Ő alapjára kell építenünk az életünket (lásd Jákób 4:9–16; 6:8–12; lásd még János 17:3; 2 Nefi 25:23; Hélamán 5:12).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 45–46. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ezen rész ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Jákób 2. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 6: „Góg” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Jákób 1:1–8. Jákóbra bízta Nefi kislemezeit. (5–10 perc)

Írd fel a táblára: *rábízni!* Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a szó jelentését! (“Olyan valakire bízni valamit, akiben megbízunk.”) Mondd el, hogy ma egy olyan emberről tanultok a Mormon könyvből, akire rá lettek bízva az aranylemezek.

Olvassátok el Jákób 1:1–8-as verseit, és keressetek válaszokat a következő kérdésekre (ha akarod, a válaszokat sorold fel a táblán):

- Kire bízta a lemezeket Nefi után?
- Mit mondott neki Nefi, mit írjon a lemezekre?
- Mit kért tőle Nefi, mit ne írjon a lemezekre?

Jákób ezen verseit felhasználhatod arra, hogy segíts a tanulóknak megérteni, ki volt Jákób, milyen állapotok uralkodtak a nép között, és mire összpontosított Jákób az írásaiban.

Jákób 1:17–2:3. Az Úr felelősségre vonja egyházának vezetőit, ha nem tanítják a népet és nem figyelmeztetik őket a bűneikre. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el: van egy család az egyházközségükben, akiknek nincs ételük, vagy csak nagyon kevés ételük van. Kérdezd meg: Ki lehet felelős azért, hogy utánanézzon a család szükségletei kielégítésének? (A szülők, a tágabb család tagjai, a püspök, a kvórum vezetője, a házitánítók, a Segítőegylet elnöke, a látogató tanítók.)

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák Jákób 1:17–19-es verseit, és nézzék meg, ki volt felelős a népért! Kérdezd meg:

- Milyen vezetőkről van szó ezekben a versekben?
- Milyen felelősségteljes tisztséget töltöttek be?
- Miért tartoztak felelősséggel?
- Mit jelent a „komolyan vesszük hivatásunkat” kifejezés?
- Milyen érzések voltak ezekben a vezetőkben a feladataik iránt?

Írjatok keresztutalást Ezékiel 3:17–21 és Jákób 1:17–19 között, és beszéljétek meg, hogyan kapcsolódnak egymáshoz ezek a szentírások! Kérdezd meg:

- Ezékiel verseinek értelmében ki felel a tetteinkért, ha vezetőink megtanítják nekünk az igazságot?
- Hogyan kapcsolódik ezekhez a versekhez a második hittétel? (A próféták és az egyházi vezetők felelősek azért, hogy tanítsanak és figyelmeztessenek minket, de saját bűneinkért mi tartozunk felelősséggel. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy velünk született dologként kaptuk Krisztus világosságát, és felelősek vagyunk azért, hogy a birtokunkban lévő világosság szerint cselekedjünk [lásd Moróni 7:15–17]. Amikor egy próféta valamilyen tantételt tanít, és nekünk lehetőségünk van hallani és megérteni azt, akkor felelősek vagyunk azért, hogy az adott tantétel szerint éljünk.)

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha szolgálták már valamilyen egyházi elhívásban! Kérdezd meg:

- Miben hasonlít az elhívásotok Jákób és József elhívásához? Miben különbözik?
- Miben változtatják meg ezek a szentírások érzéseiteket elhívásotok vonatkozásában?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le, mit tehetnek azért, hogy méginkább felmagasztalják az elhívásaikat!

Jákób 2:3–10. Az Úr egyes parancsolatai nehéznek tűnhetnek. Engedelmségünket annak kell motiválnia, hogy mindenk felett szeretnénk Mennyei Atyánk akaratát tenni. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg nehéz dolgokat, melyeket szolgáitól kért az Úr, és egy tanuló sorolja fel ezeket a táblán! (Ábrahámot megkérték, hogy áldozza fel Izsákot; Jónást megkérték, hogy Ninivébe menvén tanítsa az evangéliumot; Nefit megkérték, hogy építsen hajót az óceán átszelésére; Jézus Krisztust megkérték, hogy vigye véghez a kiengesztelést.)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük mindig kellemesek vagy könnyűek voltak-e ezek a feladatok! Kérdezd meg:

- E feladatok közül melyikre kért minket az Úr?
- Milyen más feladatok elvégzését várja el tőlünk napjainkban az Úr?

Olvassátok el Jákób 2:3–9-es verseit, és soroljátok fel azokat a kifejezéseket, melyeket Jákób ezekben a versekben arra használt, hogy kifejezze nehéz feladatát illető érzéseit! (“ma különösen nyomaszt. . .” [3. v.], „elkeseríti a lelkemet, és szégyen tölt el” [6. v.], „nagyon fáj” [7. v.], „elszomorít” [9. v.]) Kérdezd meg:

- Mire utalnak ezek a kifejezések, milyen érzései voltak Jákóbnak azzal kapcsolatban, hogy bűnbánatra szólítsa a népet?
- Ki akarta, hogy a nép bűnbánatra legyen szólítva? (Lásd 10. v.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 2:41-es és 4 Nefi 1:12, 16-os verseit! Kérdezd meg:

- Mi történik, amikor az Úr akaratát tesszük?
- Hogyan segíthet nekünk Jákób példamutatása abban, hogy saját akarata fölé helyezte az Úr akaratát?

Mutass rá a tanulóknak, hogy a legtöbb olyan dolog, amit az Úr kér tőlünk, nem nehéz!

Mondd el a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Az emberek különböző indítékkal szolgálgják egymást, és néhány indíték jobb, mint a többi.

Vannak, akik esetleg földi jutalom reményében szolgálnak.

A szolgálat indítékát . . . motiválhatja az is, hogy valaki jó társakra szeretne szert tenni.

Vannak, akik büntetéstől félve szolgálnak.

Mások talán kötelességtudatból szolgálnak és azért, mert hűek a barátaikhoz, a családjukhoz vagy a hagyományokhoz.

A szolgálat magasabb rendű indítéka az, ha örök jutalmat remélünk.

Az utolsó indíték, melyről beszélni fogok, szerintem a legmagasabb rendű indíték.

»A jószívűség, az igaz krisztusi szeretet« (Moróni 7:47). A Mormon könyve arra tanít minket, hogy ez az erény »a legnagyobb« (Moróni 7:46).

Szolgálatunkat inkább Isten szeretetének és embertársaink szeretetének kell motiválnia, mintsem a személyes haszonszerzésnek vagy bármi más alacsonyabb rendű dolognak” (Conference Report, Oct. 1984, 14–16. o.; or *Ensign*, Nov. 1984, 13–14. o.).

Olvassátok el Máté 26:36–39-es verseit, és nézzétek meg, hogy mit mondott az Üdvözítő, mennyire áll készen a kiengesztelés

fájdalmainak átélésére! Jézus és Jákób is arra tanít minket, hogy ha saját vágyainkon felül helyezve szeretjük Mennyei Atyánkat, akkor megtesszük, amit kér, még akkor is, ha az nagy áldozatot követel, és rendes körülmények között nem emellett döntenénk. Elder Lorenzo Snow, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, azt tanácsolta, hogy „vessük alá akaratunkat Mennyei Atyánk akaratának” (Journal of Discourses, 20:191. o.).

Kérdezd meg:

- Hogyan segíthet annak tudása, hogy az Úr megkövetelhet tőlünk kellemetlen dolgokat is, amikor azon igyekszünk, hogy életünkben véghezvigyük az Ő akaratát? (Lehetséges válasz az, hogy indokolatlan büntudatot érezni akkor, ha nem leljük örömminket mindennek a megtételében.)
- Hogyan vehetjük hasznát az Üdvözítő példájának annak érdekében, hogy Mennyei Atyánknak megmutassuk: életünkben első helyen áll az Ő akaratának cselekvése?

Jákób 1:15–16; 2:12–35 (Szentírás memoriter, Jákób 2:18–19). A kevélység, a javak helytelen használata és az erkölcstelenség komoly bűn, és kerülni kell ezeket. (20–25 perc)

Írd fel a táblára a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől, de hagyd üresen az *erkölcstelenség* szó helyét!

„Ezt a generációt megfertőzi az erkölcstelenség bűne. Joseph próféta szavai szerint ez több kísértés, több csapás, több nehézség forrása lesz Izráel elderei számára, mint bármely más bűn. (Lásd *Journal of Discourses* 8:55. o.)”
(*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 277. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy találják ki, milyen szó állhat az üresen hagyott helyen!

Olvassátok el Jákób 1:15–16-os verseit, és nézzétek meg, mit mondott Jákób, milyen bűnök tekintetében volt vétkes akkoriban a nép! (Keményszívűek, erkölcstelének és kevélyek lettek, és tisztességtelen módon törekedtek a javakra.) Olvassátok el Alma 39:3–5-ös verseit, és nézzétek meg, hogy melyik a leg súlyosabb e bűnök közül! Ha eddig még nem találták volna ki a tanulók, akkor most írd be a szót az üres helyre!

Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoport tanulmányozza Jákób 2:12–21-es verseit, és sorolják fel, mit tudnak meg a javakhoz és a kevélységhez kapcsolódó bűnökről! A második csoport tanulmányozza Jákób 2:22–35-ös verseit, és sorolják fel, mit tudnak meg az erkölcstelenség bűnéről! Biztasd a tanulókat, hogy nézzék meg a következő dolgokat, és írják le ezeket a listájukra:

- Miért estek az emberek ezekbe a bűnökbe?
- Milyen hatással vannak ezek a bűnök a többi emberre?
- Hogyan igazolják ezek az emberek e gonosz cselekedeteket?
- E bűnök következményei.
- Milyen érzései vannak az Úrnak és Jákóbnak e bűnökkel kapcsolatosan?

Kérd meg a csoportokat, hogy mondják el, mit találtak! Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen megnyilvánulásait látjátok ezeknek a bűnöknek a mai világban?
- Szerintetek melyik bűn a legáltalánosabb?
- Milyen előnyökkel jár az, ha ezeket a bűnöket elkerüljük az életünkben?
- Mit tehetünk annak elkerüléséért, hogy ezek a bűnök belopakodjanak az életünkbe?

Jákób 2:27–30. A többnejűség tiltva van, hacsak az Úr a prófétáján keresztül parancsot nem ad arra. (5–10 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 2:27–30-as verseit, és nézzék meg, miért számít időnként igazlelkűségnek a többnejűség, máskor pedig miért számít gonoszságnak! Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Mindig is mondtam, hogy egyetlen férfinak sem lehet egyszerre egynél több felesége, hacsak az Úr másként nem rendelkezik” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 324. o.; lásd még a megjegyzéseket Jákób 2:23–30-hoz a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 46. o.).

Kérdezd meg: Hogyan mutatja meg ez a tantétel annak fontosságát, hogy hallgassunk a jelenlegi prófétára?

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Szeretném határozottan kijelenteni, hogy ennek az egyháznak semmi köze nincs azokhoz, akik többnejűséget gyakorolnak. Ők nem tagjai ennek az egyháznak. A legtöbbször soha nem is volt tagja. Megsértik a polgári törvényeket. Tudják, hogy megsértik a törvényt. Ki vannak téve a törvény büntetéseinek.

Ha bármelyik egyháztagnakról kiderül, hogy többnejűséget gyakorol, akkor kizárjuk, ami az egyház által kiszabható legsúlyosabb büntetés. Akiknek köze van a többnejűséghez, azok nem csak a polgári törvényeket sértik meg, hanem ennek az egyháznak a törvényeit is. Egyik hittételünk kötelező érvénnyel bír számunkra. Ez azt mondja: »Hisszük, hogy királyoknak, elnököknek, uralkodóknak és előjáróknak alá kell rendelnünk magunkat, és a törvénynek engedelmeskednünk kell, azt tisztelnünk kell és fenn kell tartanunk« (Hittételek 1:12).

Több mint egy évszázada Isten világosan kinyilatkoztatta prófétájának, Wilford Woodruff-nak, hogy be kell szüntetni a többnejűség gyakorlatát, mely azt jelenti, hogy az most ellenkezik Isten törvényével. Az egyház még azokban az országokban, ahol a polgári vagy vallási törvények megengedik a többnejűséget, ott is azt tanítja, hogy a házasságnak monogámnak kell lennie, és nem fogadja el tagjaiként azokat, akik többnejűséget gyakorolnak” (Conference Report, 1998. október, 92. o.; vagy *Ensign*, 1998. november, 71–72. o.).

Jákób 3. Ahol sok adatik, sok követeltetik meg. Akik nagyobb tudás ellenére vétkeznek, azoknak súlyosabb ítéletben lesz részük. (10–15 perc)

Kérj meg három tanulót, hogy álljon ki az osztály elé! Az elsőnek adj 5000 forintnyi játékpenzt! A másodiknak adj 500 forintnyi játékpenzt! Kérd meg őket, képzeljék el, hogy az első két tanuló igazán semmiben nem szenved szükségét, de a harmadik tanulónak szüksége van egy életet mentő orvosságra, de nincs pénze. Kérdezd meg a két tanulót, akinél pénz van, hogy mennyit adnának a harmadik tanulónak. Kérdezd meg az osztályt:

- Szerintetek melyik tanuló adjon több pénzt? Miért?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 82:3-as versét! Miért várnátok el a több pénzü tanulóktól azt, hogy többet adjon?
- Ez a vers nem a pénzről szól. Miről szól?

Rajzold fel a táblára a következő számsort, és kérdezd meg a tanulókat, hogy gondolják át, hová helyeznék magukat a skálán!

Semmi ismeret a helyes és a helytelen tekintetében	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	Minden ismeret a helyes és a helytelen tekintetében

Mondd el, hogy ma két embercsoportról tanulnak majd! Az egyik csoport jobban értette az evangéliumot, mint a másik. Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy a válaszok megtalálásához olvassák el Jákób 3:3–11-es verseit! Ha akarsz, felírhatod a tanulók válaszait az egyes kérdések mellé.

- Ki ez a két embercsoport?
- Melyik értette jobban az evangéliumot?
- Milyen ígéreteket kaptak a lámániták?
- Miért kapták ezeket az ígéreteket?

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen felelősséggel bírunk mi, akik értjük az evangéliumot, azok irányában, akiknek nincs birtokában ez a tudás?
- Milyen felelősséggel bírnak a szülők gyermekeik irányában?
- Mi történik majd azokkal, akik értik az evangéliumot, de nem élnek a szerint?

Fejezzétek be a „Mert sokat kaptam” (*Himnuszok*) eléneklésével vagy szövegének felolvasásával!

Jákób 4:9–16; 6:8–12. Ahhoz, hogy visszatérjünk Isten színe elé és örökké Vele éljünk, meg kell ismernünk Jézus Krisztust, és az Ő alapjára kell építenünk az életünket. (25–30 perc)

Mondd el a következő történetet, melyet Gerald N. Lund, egy utolsó napi szent pedagógus mesélt:

„A hegymászó biztosítókötél rendszerrel védi magát attól, hogy leessen. Valaki előre megy, szilárd és biztos pontot keres, ahol elhelyezkedik, szorosan maga köré csavarja a kötelet, majd lekiált a társának: »Rajta vagy a biztonsági kötélén« – mely azt jelenti: »Megtartalak, ha elesel.« Egy cikk azt mondja Alan Czenkusch-ról, aki hegymászó iskolát működtet (és aki nem utolsó napi szent):

»A biztonsági kötél használatából erednek Czenkusch legjobb és legrosszabb pillanatai a hegymászásban. Czenkusch egyszer leesett egy magas szakadék széléről, magával rántva három megerősítést, és lehúzva a biztonsági kötelet tartó társát egy szirtról. 3 méterre a földtől állt meg fejfel lefelé a levegőben, amikor társa sasszárnyhoz hasonlóan kinyújtott karjával megállította az esést.«”

Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Milyen érzéseitek lennének, ha valaki megmentené az életeteket?
- Hogyan fizetnétek valakinek vissza egy ilyen cselekedetet?

Fejezd be a történetet:

„»Don megmentette az életemet – mondja Czenkusch. – Mivel válaszoltok egy ilyen srácnak? Adtok neki karácsonyi ajándékként egy hegymászó kötelet? Nem. Emlékeztek rá. Mindig emlékeztek rá.« (Eric G. Anderson, „The Vertical Wilderness”, Private Practice, 1979. november, 17. o.; a kiemelés nem szerepel az eredeti szövegben.)” („To This End Was I Born”, *A Symposium on the New Testament*, 1984 [1984], 30. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy percig gondoljanak azokra, akik segítettek nekik az életük során! Kérdezd meg:

- Milyen érzés van bennetek ezen emberek iránt?
- Ki tette értetek a legtöbbet? (lásd T&S 135:3)!

Olvassátok el Jákób 4:12-es versét, és nézzétek meg, mit mondott Jákób, miről beszéljünk! Majd mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a Hetvenek tagja volt:

„A kiengesztelés tana magában foglalja az evangélium összes többi tanát, míg támogatja, erősíti őket, és életet, valamint erőt ad azoknak. Olyan alap ez, melyen minden igazság nyugszik, minden innen indul ki és ennek folytán következik be. A kiengesztelés bizony maga az evangélium” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 60. o.).

Adj a tanulóknak emlékeztetőként példányokat az itt található táblázatból! A jobb oldali oszlopot hagyd üresen! Olvassák el a verseket, töltsék ki a jobb oldali oszlopot, vagy az osztállyal közösen töltsék ki a táblázatot!

Mit tanulhatunk Krisztusról Jákób 4. fejezetében?

vers	Krisztus élete és küldetése
4	A Mormon könyvének egyik célja az, hogy tanúbizonyságot tegyen Jézus Krisztusról.
4	„Mind a szent próféták” hittek Benne.
5	Jézus Krisztus nevében hódolunk az Atyának.
5	Mózes törvényének az volt a célja, hogy Jézus Krisztus felé fordítsa a lelkeket.
5	Ahogy Ábrahám felajánlotta Izsákot, az mintája volt annak, ahogy az Atya felajánlotta Jézust.
6-7	A próféták írásainak kutatása által növekedhetünk reményben, hitben, kegyelemben, és hatalomban Krisztuson keresztül.
9	Isten szavának hatalma által teremtett az ember és a föld.
10	Az Úr bölcsen, igazságosan és irgalmasan ad tanácsot.
11	Jézus Krisztus kiengesztelésén keresztül leszünk megbékítve az Atyával.
11	Krisztus által támadunk majd fel.
11	Krisztus által nyerjük el a dicsőség reménységét.
13	A Szellem és a próféták megmondják, hogy üdvözülésünkhöz szükség van a kiengesztelésre.
14-16	Jézus a cél, ami felé igyekeznünk kell, és a kőszikla, melyre építenünk kell ahhoz, hogy biztonságos alapunk legyen.
14-16	Jézus idején a zsidók nagy része elutasította Őt. Leszármazottaik azonban egy napon el fogják fogadni.

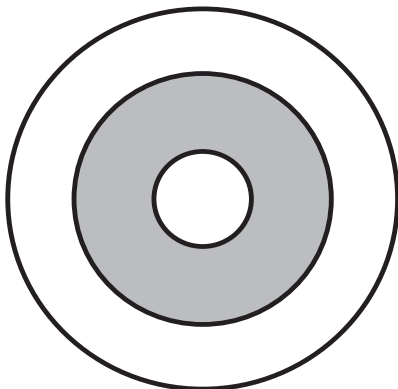
Kérdezd meg: Jézus Krisztus ezen jellemvonásainak ismerete hogyan éreztet veletek mélyebb hálát kiengeszteléséért és küldetéséért? Beszélj a tanulóknak érzéseidről és szeretetedről az Üdvözítő iránt! Kérj meg tanulókat, akik szintén szeretnének beszélni az érzéseikről, hogy tegyék meg ezt!

Jákób 4:14. Jézus Krisztus legyen életünk központja.

(15-20 perc)

Rajzolj fel a táblára egy céltáblát!

A céltáblától bizonyos távolságra a földre rakj le egy csík ragasztószalagot! Kérj meg egy pár tanulót, hogy álljon a ragasztószalag mögé, és befőttes gumival lőjön a céltáblára! Óra előtt beszélj meg az egyik tanulóval, aki részt vesz majd ebben, hogy a céltábla helyett az ellenkező oldalon lévő fal irányába lője ki a befőttes gumit! Kérdezd meg az osztályt, hogy van-e különbség azok között, akik igyekeznek eltalálni a célt, és nem sikerül nekik, valamint azok között, akik nem is a cél felé törekednek.

Olvassátok el Jákób 4:14-es versét, és nézzétek meg, hogy melyik csoport tekintett a célon túl. Olvassátok el Moróni 4:3-as versét, és nézzétek meg, melyik az a három szövetség, ami segít nekünk, hogy tudjuk, mi legyen életünk célja. Térj vissza a táblán lévő céltáblához, és a középpontját nevezd el Jézus Krisztusnak! Elder Neal A. Maxwell, akkoriban a Tizenkettek segítője, azt mondta Jákób 4:14-es verséről: „a cél: Krisztus” (Conference Report, 1976. április, 39. o.; vagy *Ensign*, 1976. május, 26. o.). Mutass rá, hogy a céltábla középpontja középen van, nem valamelyik oldalon! Olvassátok el Hélamán 5:12-es és Éther 12:41-es versét, és nézzétek meg, hogyan tehetjük Jézus Krisztust céllá az életünkben!

Olvassátok el a következő kijelentést H. Burke Peterson püspöktől, aki akkoriban az Elnöklő Püspökség tagja volt:

„Nefi egyszer azt mondta, hogy az út egyszerűsége vagy könnyűsége miatt sokan voltak, akik elvesztek. (Lásd 1 Ne. 17:41.) Jákób máshogyan fejezte ki ugyanezt, amikor azt mondta, hogy elvakultak, mert állandóan a célon túl tekintettek, amikor válaszokat kerestek. (Lásd Jákób 4:14.) Nem hittek az evangéliumi tanítások egyszerűségében” (Conference Report, 1975. április, 78. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 52-53. o.).

Mondd el a következő kijelentést is, elder Grene R. Cook-tól, a hetvenek tagjától:

„A tanárnak mindig egyszerűen, az emberek valódi szükségletei szerint kell tanítania, alapvető evangéliumi tanokat, mint a hit, a bűnbánat és az ima, melyet mindenki – minden ember – alkalmazhat. (Lásd T&Sz 19:31; Al. 26:22.) Az ilyen tanár nem tekint túl a célon azáltal, hogy túloz, hogy határterületekre téved, hogy magyarázni kezdi a szentírásokat, vagy idegen szélsőségeket tanít bármely tantételt illetően, például rendkívül hosszú imákat, hamis tanokat az Üdvözítőről vagy Ádámról, vagy túlzásokat az étkezésben, és nem tanít politikai vagy üzleti befektetésről. Észben tartja, hogy a Sátán a túlzások területén dolgozik. Tudja az Úr tanának pontos voltát, de ismeri a »mindenben mértékletes« kifejezést is. (lásd T&Sz 12:8.)” (Conference Report, 1982. április, 37. o.; vagy *Ensign*, 1982. május, 26. o.).

Kérdezd meg: Mit jelent a célon túl tekinteni? Adj időt a tanulóknak, hogy leírják, miként próbálhatják meg még jobban azt, hogy Krisztust állítsák életük középpontjába.

Jákób 5-7

Bevezetés

Jákób 5. fejezetében Jákób Zénos allegóriáját idézi a szelíd és a vad olajfáról, mely Izráel szétszórásával és összegyűjtésével foglalkozik. Az allegória elmondásával az volt Jákób egyik célja, hogy megmutassa, hogyan fogadják majd el végül Krisztust a zsidók, akik elutasították Őt (lásd Jákób 4:15–18).

A 6. fejezetben Jákób elmagyarázza az allegóriát.

Jákób utolsó fejezete lejegyez egy konfrontációt Jákób és Sérem, egy antikrisztus között. Figyeljétek meg, milyen válaszokat adott Jákób Séremnek! Ugyanezekkel a taktikákkal a saját életünkben is elkerülhetjük, hogy megtévesszenek minket.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Izráel háza az egész világban szétszórattott. Össze lesznek gyűjtve, felkészülésként a föld tüzzel történő megtisztítására és Jézus Krisztus második eljövetelére (lásd Jákób 5–6).
- A Sátán és az őt támogatók szorgalmasan dolgoznak azon, hogy ellenálljanak Krisztusnak, megdöntsék az Ő tanításait, és megtévesszék a népet (lásd Jákób 7:1–8).
- Az Úr megadta nekünk a szentírásokat, a prófétákat és a Szentlelket, hogy segítsen az igazság ismeretében és abban, hogy mások ne tévesszenek meg minket (lásd Jákób 7:9–12; lásd még 2 Nefi 32:2–5).
- A kezdettől fogva minden próféta tanúbizonyságot tett Jézus Krisztusról (lásd Jákób 7:11–12; lásd még 3 Nefi 20:24).
- Akik úgy döntenek, hogy nem tartják be a parancsolatokat, végül boldogtalanságot és kiábrándultságot tapasztalnak majd meg (lásd Jákób 7:15–20).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 47–49. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Jákób 5–6. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 7. „Az olajfa allegória” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Jákób 5–6. Izráel háza az egész világban szétszórattott. Össze lesznek gyűjtve, felkészülésként a föld tüzzel történő megtisztítására és Jézus Krisztus második eljövetelére.

(40–50 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy darab kenyeret és kérdezd meg:

- Ki mondta azt, hogy „Én vagyok az életnek ama kenyere”? (János 6:35)
- Miért hasonlította magát kenyérhez Jézus? (A kenyér az élet egyik legfontosabb része, Ő pedig örök életünk legfontosabb része [lásd T&Sz 89:16–17; János 6:35]. Mannát adott, hogy táplálja Izráel éhező népét a vadonban, és Ő ma is táplál minket [lásd János 6:49–51]. A kenyeret megtört testének szimbólumaként használta, amikor bevezette az úrvacsorát [lásd Lukács 22:19].)

Mondd el a szimbolizmus következő meghatározását:

Egy másik dolog hasonlataként vagy képmásaként használni valamit. A szimbolizmus a szentírásokban egy ismert tárgyat, eseményt vagy körülményt használ fel valamely tantétel vagy evangéliumi tanítás jelképeként.

Kérdezd meg: Milyen értelemben szimbolikus az, hogy Jézus az élet kenyérének nevezte magát? Mutass rá, hogy az Üdvözítő gyakran példázatok és más szimbólumok segítségével tanította a népet halandó szolgálata idején.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 5. fejezetének fejlécét, és mondják meg, milyen szimbolikus történetet mesél el ez a fejezet. (Allegóriát.) A tanulók segítségéhez, hogy megértsék, ki volt Zénos, lásd a megjegyzéseket Jákób 5:1-es verséhez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (47. o.).

Mondd el, hogy ebben az allegóriában Zénos a szelíd és a vad olajfa elültetésével és beoltásával szimbolizálja Izráel szétszórását és összegyűjtését. Az Úr megmutatta Zénosnak, hogy Izráel leszármazottjait minden nemzet közé szét fogják szórni (lásd 1 Nefi 22:3). Írd fel a táblára az allegória összetevőit, valamint azok magyarázatait, amint azt Jákób 5:4–77 verseinek magyarázatánál megtalálod a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (48. o.) könyvben! Emlékeztetõn is felsorolhatod az elemeket és azok értelmezéseit!

Ha a tanulók ismerik a szimbólumokat és azok jelentéseit, olvasd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktõl, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„[Zénos allegóriája] röviden szólva feljegyzi Izráel történetét a korokon át, a törzseknek a föld minden részére történõ szétszórását; keveredésüket, vagy beoltásukat a vad olajfákba, vagyis más szavakkal Izráel véérének a nemzsidók közé történõ keverését, mely által beteljesednek azok a nagyszerû áldások és ígéretek, melyeket Ábrahám-nak tett az Úr. Miután Ábrahám hithûnek bizonyult, olyannyira, hogy Izsákot is hajlandó volt áldozatként felajánlani, az Úr a legnagyobb áldásokkal áldotta meg õt, és azt mondta neki:

Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek:

»Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fővényt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.

És megáldatnak a te magodban a földnek minden nemzetségei, mivelhogy engedté az én beszédemnek.«
[1 Mózes 22:16–18.]

[Zénos] figyelemreméltó példázata bemutatja, az olajfa ágaiként (az Izraeliták) hogyan kerültek el a föld (az Úr szőlőskertje) minden részébe, és oltattak be a vad olajfákba (a nemzsidó nemzetekbe). Így betöltik az Úr által tett ígéretet.

Ma az utolsó napi szentek a szőlőskertben munkálkodó szolgálként a világ minden részébe elmennek, hogy összegyűjtsék ezt a gyümölcsöt, és elraktározzák azt a Mester eljövételének idejére. Ez az egyik legtöbbet tanító és legérdekesebb példázat a Mormon könyvében. Hogyan olvashatja ezt valaki is anélkül, hogy ne érezné ennek az ősi prófétának az inspirációját? (Answers to Gospel Questions, szerk. Joseph Fielding Smith Jr., 5 kötet, [1957–66], 4:141–142. o.).

Oszd négy csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egyet a következő versek közül:

- Jákób 5:4–14
- Jákób 5:15–28
- Jákób 5:29–60
- Jákób 5:61–77

Mondd el, hogy minden csoport olyan verseket tanulmányoz majd, melyek az Úr különböző látogatásait jegyzik fel a szőlőskertjében. Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy míg olvasnak, válaszoljanak meg ezek közül annyit, amennyit csak tudnak!

- Miért szórták szét Izráelt az egész világban?
- Az Úrnak melyik látogatása idején élünk ma?
- Mit tanít nekünk a példázat arról, hogy milyen hozzáállással viseltetik az Úr a gyermekeit illetően?
- Szerintetek miért vette be Jákób ezt az allegóriát a Mormon könyvébe?
- Mit tanít az allegória, mikor kerül sor Izráel összegyűjtésére?

A csoportok mondják el, hogy mit találtak!

Áttekintésként adj a tanulóknak egy példányt a következő táblázatból: „Zenos' Allegory of the Tame and Wild Olive Trees, Jacob 5”, melyet a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121*

and 122 könyvben találsz (162. o.)! Nézzétek át együtt a táblázatot, és foglaljátok össze, mit tett az Úr az egyes látogatások során a szőlőskertjében! *Megjegyzés:* Ne próbáljátok az allegória minden részét egy bizonyos eseményhez vagy időszakhoz kötni! Az allegóriát használjátok arra, hogy történelmi áttekintést nyerjete!

Mondd el, hogy Jákób 6. fejezete feljegyzi Jákób magyarázatát az allegóriáról. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 6:2–12-es verseit, és találják meg Jákób válaszait a következő kérdésekre:

- A második eljövétel előtt vagy az után kerül sor Izráel összegyűjtésére? (lásd 2. v.)
- Mi történik majd azokkal, akiket nem gyűjtenek össze? (lásd 3. v.)
- Hogyan írja körül Jákób azokat, akiket nem gyűjtenek össze? (lásd 4., 6–8. v.)
- Mit tehetünk azért, hogy összegyűjtsenek minket? (lásd 5., 11–12. v.)
- Végül mi történik majd azokkal, akiket nem gyűjtenek össze? (lásd 9–10. v.)

Ha akarod, befejezhetitek az „Izráel, Istened szólít” (*Himnuszok*) eléneklésével vagy szövegének felolvasásával!

Jákób 7:1–8. A Sátán és az őt támogatók szorgalmasan dolgoznak azon, hogy ellenálljanak Krisztusnak, megdöntsék az Ő tanításait, és megtévesszék a népet.

(5–10 perc)

Kérj meg egy önként jelentkezőt, hogy jöjjön ki előre! Egy tálba rakj be egy cukorkát vagy csokit, egy másik tálba pedig többet! Mondd el az önként jelentkezőnek: „Választhatsz, hogy melyik tálal szeretnéd, de anélkül kell választanod, hogy odanéznél.” Kösd be a tanuló szemét, és változtasd meg a tálok helyét! Az osztály egyik felét utasítsd, hogy próbálja meg rávenni a tanulókat az egyik tál választására, az osztály másik felét pedig utasítsd, hogy próbálják meg rávenni a tanulókat a másik tál választására! (A tanuló ne tudja, hogy az osztály melyik fele melyik tányér választására biztatja!) Miután választott a tanuló, vedd le a szeméről a kötést, és kérdezd meg: Hatással volt a választásodra az, amit a többiek mondtak? Ha igen, akkor ki befolyásolt leginkább, és miért? Kérdezd meg az osztályt: Miként befolyásolnak minket mások az életünk során?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 7:1–8-as verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre. (Ezeket az óra előtt felírhatod a táblára.)

- Ki akarta befolyásolni a népet? (lásd 1–2. v.)
- Mit tanított vagy hirdetett? (lásd 2., 6–7. v.)
- Mi volt a célja? (lásd 2. v.)
- Mennyire volt sikeres ennek a célnak az elérésében? (lásd 3. v.)
- Mit gondolt, melyik nagy prófétára gyakorolhat befolyást? (lásd 3. v.)

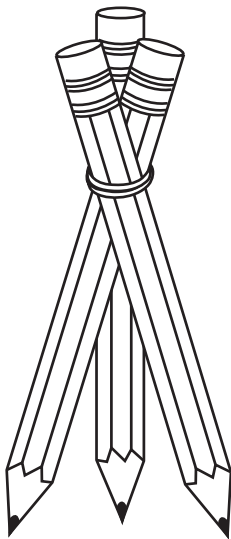
- Hogyan használta fel Sérem a tanultságát mások befolyásolására? (lásd 4. v.)
- Mit tett az Úr, hogy segítsen Jákóbnak? (lásd 5., 8. v.)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Sérem mely jellemvonásával rendelkeznek ma egyesek, mely lehetővé teszi számukra azt, hogy erős negatív befolyást gyakoroljanak másokra?
- Hogyan hasonlítanak a bekötött szemű tanulóhoz azok, akiket ma megtévesztenek?
- Mit kell tennünk azért, hogy világosan lássunk, hogy elkerüljük a megtévesztést, és megóvjuk a biztonságunkat annak megrendítésétől?
- Mit tapasztalt meg Jákób, ami segített neki annak elkerülésében, hogy Sérem megtéveszse őt? (lásd 5., 8. v.).
- Milyen példák vannak ma a világban az olyan emberekre, akik úgy tűnik, jó hatással vannak másokra?
- Mit tehetünk azért, hogy jó hatással legyünk másokra?

Jákób 7:9–12. Az Úr megadta nekünk a szentírásokat, a prófétákat és a Szentlelket, hogy segítsen nekünk az igazság ismeretében és abban, hogy ne tévesszenek meg minket. (25–30 perc)

Hozz be az órára három ceruzát vagy kis pálcikát, és egy befőttes gumit! Állíts fel egy ceruzát, és mutasd meg, milyen könnyen eldől! A befőttes gumival fogd össze két ceruza végeit! Húzd szét a másik végeket, és próbáld meg felállítani őket! Aztán befőttes gumival fogd össze három ceruza végeit! Húzd szét a másik végeket, és próbáld meg felállítani őket (lásd az ide tartozó ábrát)! Mondd el, hogy a biztos alaphoz három pontra van szükség! (Ez úgy is illusztrálható, hogy megbeszélitek az egykerekű-, a kétkerekű- és a háromkerekű bicikli stabilitását.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Korinthusbeliekhez 13:1-es versét, és nézzék meg, hogy e vers üzenete hogyan hasonlítható a három, együtt megálló ceruzához! Olvassátok el Jákób 7:8–12-es verseit, és nézzétek meg, milyen három tanút adott nekünk az Úr (a szentírásokat, a prófétákat és a Szentle-

ket)! Olvassátok el és írájatok oda utalásként 2 Nefi 32:2–5-ös verseit! Olvassd fel a következő kijelentést elder Ezra Taft Benson-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Javasolnék három rövid próbát, melyek alkalmazásával elkerülhetjük azt, hogy megtéveszsenek minket.

1. Mit mondanak erről az alapvető művek?
2. A második útmutató: mit mondanak az adott témában az egyház utolsó napi elnökei, különös tekintettel az élő elnökre?
3. A harmadik, végső próba a Szentlélek. Ez a próba csak akkor lehet igazán hatékony, ha az isteni kommunikációt fogó csatornáink tiszták, erényesek, és nem tömíti el azokat a bűn” (Conference Report, 1963. október, 16–17. o.).

Írd fel a táblára: *szentírások, próféták és Szentlélek*. Mondd el, hogy Jákób erre a három tanúra utal, hogy meggyőzze Séremet bizonyos igazságokról. Kérd meg a tanulókat, hogy ismét nézzék meg Jákób 7:8–12-es verseit, és keressék meg, milyen igazságokat tanított Jákób e három tanúra utalva (Jézus Krisztus valóságát és az Ő kiengesztelését). A következő tevékenység felhasználásával segíts a tanulóknak megérteni, hogy mi módon használhatják ugyanezt a három tanúbizonyosságot!

Kérd meg a tanulókat, hogy [delete] keressenek szentírásbeli tanúbizonyosságokat Jézus életéről és küldetéséről! (Az utalások között lehet: Jób 19:25; Máté 16:15–16; és 2 Nefi 31:20–21.) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen szentírásokat találtak! Az utalásokat írájatok fel a táblára a szentírások címszó alá!

Kérdezd meg a tanulókat, hogy emlékeznek-e valamilyen újkori prófétára vagy apostolra, amint bizonyosságot tett Jézus Krisztusról. Játssz le egy mostani általános konferencia hang- vagy videokazettáról egy olyan részt, melyen elhangzik ilyen tanúbizonyosság, vagy kérj meg egy tanuló, hogy olvassa fel a következő bizonyosságot Gordon B. Hinckley-től, aki akkoriban az Első Elnökség tagja volt:

„Az evangéliumnak ebben a korszakban, az idők teljességében történő visszaállításának a nagyszerű, alapvető célja az, hogy kijelentse Isten, az Örökkévaló Atya, valamint az Ő Szeretett Fia, a feltámadott Úr, Jézus Krisztus élő valóságát. Az örök élet az, hogy ismerjük őket, szeretjük őket, és engedelmeskedünk nekik. A mi küldetésünk az, hogy a józanság és az igazmondás szavaival kijelentsük, hogy Isten a mi Örökkévaló Atyánk, a világegyetem Istene, a Mindenható; és hogy Jézus Krisztus az Ő elsőszülöttje, az Egyszülött a testben, aki leereszkedvén a földre jött; aki a júdeai Betlehemben született meg egy jászolban; aki mindenkiért hozott áldozatként felajánlotta magát, elszenvedvén a kereszthalált és annak fájdalmát; és aki ezt követően előjött egy dicsőséges feltámadásban, az elaludtak első gyümölcseként. (Lásd 1 Korinthusbeliek 15:20.) Óáltala, Rajta keresztül és Őtőle kapja meg mindenki a halál következményeitől való megmentés ígértét, és tárul elé az örök élet lehetősége” (Conference Report, 1986. április, 62–63 o.; vagy *Ensign*, 1986. május, 47. o.).

A proféták címszó alá írd fel a táblára: *Gordon B. Hinckley* (vagy annak a profétának vagy apostolnak a nevét, akinek a felvételét lejátszottad)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:22–24-es versét, másik példájaként az újkori proféták Jézus Krisztusról tett tanúbizonyosságának! A táblán lévő listához írd hozzá: *Joseph Smith*.

Oszd meg bizonyosságodat Jézus Krisztusról, és arról, hogy mi módon tett neked tanúbizonyosságot Róla a Szentlélek! Kérj meg tanulókat, akik szintén szeretnék megosztani a bizonyosságukat, hogy tegyék meg ezt! Kérd meg őket, hogy írják le, milyen érzéseket kaptak a Szentlélektől, amelyek tanúbizonyosságot tettek nekik arról, hogy Jézus a Krisztus. Az általad és a tanulók által említett érzéseket sorold fel a táblán a *Szentlélek* címszó alatt! (Ide tartozhat a békesség, a bizonyosság és az égető érzés a kebelben)

Biztasd a tanulókat, hogy annak fényében ítéljék meg az általuk tanultak igazságát, hogy mit mondanak az adott dologról a szentírások, a proféták és a Szentlélek.

Jákób 7:11–12. A kezdettől fogva minden próféta tanúbizonyosságot tett Jézus Krisztusról. (10–15 perc)

Írd fel a táblára: „Mik a gabonatermesztés legfontosabb összetevői?” és kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak! (A válaszok között lehet: víz, napsütés, termékeny talaj és idő.) Kérdezd meg:

- Ha minden gazdálkodó egyetértene bizonyos dolgokban, akkor az mennyiben győzne meg titeket arról, hogy azok a legfontosabb dolgok?
- Miért fontos a gazdálkodónak az, hogy értse ezeket az összetevőket?

Utalj ismét a táblán lévő kérdésre! Töröld le a *gabonatermesztés* szót, és helyettesítsd azt az *evangélium* szóval! Kérdezd meg: Ha csak egy összetevőt mondhatnátok, akkor mi lenne az? Némi megbeszélés után kérdezd meg: Ha minden próféta egy tanra összpontosítana, akkor az hogyan segítene nektek a kérdés megválaszolásában? Olvassátok el Jákób 7:11-es versét, és nézzétek meg, hogy mit tanított minden próféta! Olvassátok el és írjátok a vers mellé 3 Nefi 20:24-es versének utalását! Tegyé fel a következőkhöz hasonló kérdéseket, hogy segíts a tanulóknak megérteni, az evangélium hány tényezője mutat Jézus Krisztusra!

- Milyen szövetségeket kötünk, amikor veszünk az úrvacsorából? (lásd Moróni 4:3)
- Milyen helyen áll Jézus Krisztus ezekben a szövetségekben? (Tanúbizonyosságot teszünk arról, hogy készek vagyunk magunkra venni az Ő nevét, betartani az Ő parancsolatait és mindig emlékezni Őrá.)

- Minek a testamentumai/tanúbizonyosságai az Újszövetség, az Ószövetség és a Mormon könyve?
- Ha Jézus Krisztus az evangélium központi alakja, akkor milyen helyen kell állnia az életünkben?

Olvassátok el János 17:3-as versét, és nézzétek meg, milyen előnyökre tesznek szert azok, akik ismerik Jézus Krisztust! Kérd meg a tanulókat, hogy szakítsanak most egy pár percet arra, hogy jegyzetfüzetükbe leírják, miként tehetnék életük középpontjává Jézus Krisztust! Biztasd őket, hogy állandóan igyekezzenek hasonlóbba válni az Üdvözítőhöz!

Jákób 7:15–20. Akik úgy döntenek, hogy nem tartják be a parancsolatokat, végül boldogtalanságot és kiábrándultságot tapasztalnak majd meg. (5–10 perc)

Ha van, akkor mutass meg a tanulóknak egy üveg fagyállót (biztonsági kupakkal együtt)! Mondd el, hogy a járművekbe azért tesznek fagyállót, hogy hideg időben ne fagyjon be a motor. Ahol hideg az éghajlat, ott ez elengedhetetlen az autó működéséhez. Nagyon mérgező, de az állatokat vonzza annak édes íze, és sok kutya, macska és más állat halt már meg azért, mert ivott belőle. Mutass rá annak iróniájára, hogy az állatok ideiglenesen élvezik azt, ami megöli őket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jákób 7:15–20-as verseit, és hasonlítsák össze Sérémet életét a fenti példával! Olvassátok el Máté 16:26-os verseit, és kérdezd meg a tanulóktól, hogyan vonatkozik ez Sérémeire!

Elder Spencer W. Kimball, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta az Úr példázatában szereplő tékozló fiúról:

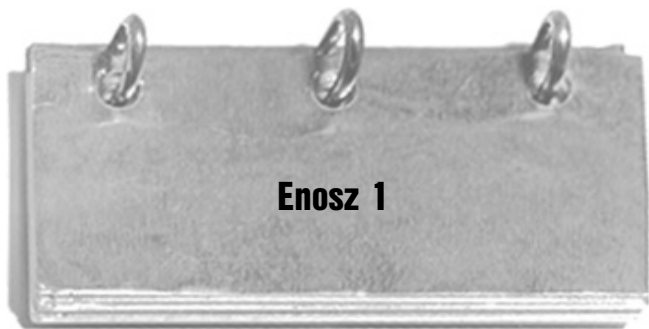
„Nagyon is tartós értékkel bíró, felbecsülhetetlen örökségét elcserélte a fizikai vágy időleges kielégítésére. A jövőt elcserélte a mára, az örökkévalóságot a földi életre, a lelki áldásokat fizikai ételre” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 311. o.; lásd Lukács 15:11–32).

Kérdezd meg:

- Hogyan tévednek meg az emberek, és cserélik időleges örömeire a tartós boldogságot?
- Mit tehetünk annak elkerüléséért, hogy ilyen cserét csináljunk az életünkben? (A válaszokat felsorolhatjátok a táblán.)

Mondd el, hogy ha időleges örömeinkre cserélünk örökkévaló áldásokat, az ahhoz hasonló, mintha egy későbbi hétfogásos ebédet elcserélnénk most egy kis édességre. Biztasd a tanulókat, hogy kerüljék az ilyen cseréket az életükben!

Amint Jákób megöregedvén látta, hogy hamarosan meg fog halni, fiára, Enoszra ruházta a lemezek vezetésének felelősségét (lásd Jákób 7:27). Jákób ugyanazokat a szigorú parancsolatokat adta Enosznak a lemezeket illetően, melyeket Nefitől kapott (lásd Jákób 1:1–4). Enosz prófétaként és a feljegyzések vezetőjeként szolgálta népét.

Bevezetés

Rövid, de nagy erővel ható könyvében Enosz leírja „vívódását” azért, hogy bocsánatot nyerjen a bűneire (2. v.). „Enosz megfelelő mértékben becsülte a menny áldásait; de oly módon tette ezt, hogy azokat is biztassa, akik hasonlóképpen törekednek a menny világosságának és irgalmának elnyerésére. Ily dolgokat ízelvén meg, annak szellemében pecsételte le könyvét, hogy örvendezett Krisztusban” (Joseph Fielding McConkie és Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume II – Jacob through Mosiah* [1988], 95. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr megbocsát azoknak, akik hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban és szorgalmasan megbánják a bűneiket (lásd Enosz 1:1–8, 27).
- Ami helyes dolgot az igazlelkűek hittel kérnek az Úrtól, azt meg fogják kapni (see Enosz 1:4–17; lásd még 3 Nefi 18:20; T&Sz 50:29).
- Aki megtapasztalja bűneinek bocsánatát, az mások jólétéért kezd el aggódni, és meg akarja osztani az evangéliumot a családjával, a barátaival, és még az ellenségeivel is (lásd Enosz 1:9–12, 20; lásd még 1 Nefi 8:11–12).
- Az Úr kinyilatkoztathatja akaratát az elménknél (lásd Enosz 1:10; lásd még T&Sz 8:2–3).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 50–51. o.

Javaslatok a tanításhoz

Enosz 1. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 8: „Lelkem éhezett” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Enosz 1:1–8, 27. Az Úr megbocsát azoknak, akik hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban és szorgalmasan megbánják a bűneiket. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek néhány olyan céljukról, melyet a következő hónapokra vagy évekre tűztek ki maguk elé, és sorold fel ezeket a táblán! (Ezek közé tartozhat az, hogy jó jegyeket szerezzenek, megtanuljanak játszani valamilyen hangszeren, jól szerepeljenek a különböző sportokban, vagy hobbijukban.) Kérdezd meg:

- Mióta dolgoztok célotok elérésén?
- Mit kell még megtennetek azért, hogy elérjétek a célotokat?

Mondd el a tanulóknak, hogy a hit és a vágy tettekre ösztönzik az embereket, a tettek pedig eredményeket szülnek. Mondd el, hogy ma egy olyan emberről olvasnak majd, akinek nagy volt a hite és a vágyakozása. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Enosz 1:1–4-as verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Milyen vágyakozás volt Enoszban?
- Milyen szavakat használva írta körül Enosz hitének intenzitását és azt, hogy mennyire szeretne megbocsátást nyerni? (Ide tartozhat a „vívódtam” [2. v.]; „mélyen a szívemben vésődtek” [3. v.]; „lelkem éhezett” [4. v.]; „buzgó imádsággal könyörögtem hozzá” [4. v.]

Olvasd fel a következő beszámólót elder Sterling W. Sill-től, aki akkoriban a Tizenkettek segéde volt, hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni a hitnek és a vágyakozásnak a fontosságát, amikor erőfeszítéseket teszünk arra, hogy bűnbocsánatot nyerjünk:

„Egyszer egy fiatalember felkereste Szókratészt, és azt mondta: »Szókratész úr, 2500 kilométert jöttem azért, hogy beszéljek önnel a bölcsességről és a tanulásról.« Azt mondta: »Ön bölcs és tanult ember, . . . és én szeretném, ha megtanítaná nekem, hogyan legyek bölcs és tanult ember.« Szókratész azt mondta: »Jöjj, kövess engem,« – és levezette őt a tengerpartra. Derékig begázoltak a vízbe, majd Szókratész barátjához fordult és a víz alá nyomta a fejét. Barátja küszködött, rugdosódott és ellenállt, hogy kimeneküljön, de Szókratész lent tartotta őt. És miután ez a férfi abbahagyta a küszködést, Szókratész kifektette őt a partra, hogy megszáradjon, majd visszament a piactérre.

Miután a fiatalember egy kissé megszáradt, visszament Szókratészhez, hogy magyarázatot kapjon eléggé furcsa viselkedésére. Szókratész azt kérdezte tőle: »Amikor a víz alatt volt a fejed, mi volt az a dolog, amire mindennél jobban vágytál?« A férfi pedig azt mondta: »Mindennél jobban vágytam a levegőre.« Szókratész azt mondta: »Rendben, ha majd annyira vágysz a bölcsességre és a tanulásra, mint a levegőre vágytál, akkor senkitől nem kell majd azt kérned, hogy adja meg neked.«” (*The Five Fingers of Leadership Success*, Brigham Young University Speeches of the Year [1965. feb. 9.], 9. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen szerepet játszott a vágyakozás Szókratész és a fiatal ember történetében?
- Hogyan hasonlítható össze ez az élmény Enoszéval?

Emlékeztess a tanulókat, hogy a hit és a vágyakozás indít minket cselekvésre. Mondd el a következő kijelentést a *Lectures on Faith* című kiadványból melynek összeállítására Joseph Smith próféta irányítása alatt került sor: „A hit . . . minden cselekedet indítéka” ([1985], 1–2. o.).

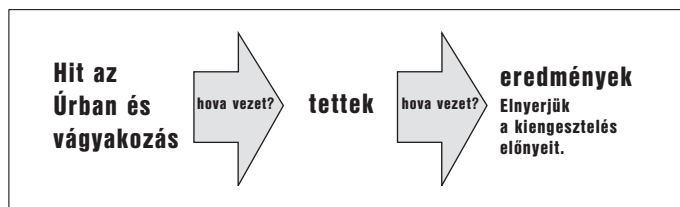
Kérd meg a tanulókat, mondjanak példákat arra, hogy miként motiválja a hit a cselekedeteket! Olvassátok el újra Enosz 1:1–4-es verseit, és sorold fel a táblán, hogy minek megtételére vette rá Enoszt a hite! A felsoroltak között lehetnek a következők:

- Vívódott az Úr előtt, hogy bocsánatot nyerjen a bűneire (lásd 2. v.).
- Elgondolkozott apja tanításain az örök életről (lásd 3. v.).
- „Buzgó imádsággal” fohászodott Mennyei Atyánkhoz (4. v.).

Emlékeztess a tanulókat, hogy a tettek eredményeket szülnék! Olvassátok el Enosz 1:5–6, 27-es verseit, és nézzétek meg, mi történt Enosz tetteinek eredményeképpen! (Bűnbocsánatot kapott [5–6. v.]. Békére lept annak tudatában, hogy örök életet kap majd [lásd 27. v.].) Kérdezd meg:

- Milyen kérdést tett fel Enosz az Úrnak? (lásd 7. v.)
- Mi volt az Úr válasza a kérdésre? (lásd 8. v.)
- Szerintetek miért olyan fontos a Jézus Krisztusba vetett hit a bűnbocsánat elnyerésében?

Áttekintésként rajzold fel a táblára a következő ábrát! Beszéljétek meg a tanulókkal, hogy miként vezet tettekhez a hit és a vágyakozás, és hogyan szülnék eredményeket a tettek annak terén, hogy a kiengesztelés hatékonyá váljon az életünkben.

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék figyelembe a következő kérdéseket:

- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy elnyerjétek az Enosz által megkapott áldásokat?
- Mit tehetnétek hitetek növeléséért, valamint azért, hogy vágyaitok és cselekedeteitek megváltoztatásával elnyerjétek életetekben a kiengesztelés előnyeinek teljességét?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Istentől kapott akaraterőnk irányítást ad nekünk vágyaink felett, de sok évbe is beletelhet, míg biztosak leszünk abban, hogy annyira rájuk kényszerítettük az akaratumkat és annyira megneveltük őket, hogy azok teljes mértékben igazlelkűek.

Joseph F. Smith elnök azt tanította, hogy »vágyaink . . . megnevelése bír a legmesszebbmenő fontossággal, ami az életben a boldogságunkat illeti.« (Gospel Doctrine, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1939, 297. o.)” („The Desires of Our Hearts”, *Ensign*, 1986. június, 65. o.).

Oszd meg bizonyágodat, és fejezd ki háládat a kiengesztelés áldásairól az életedben!

Enosz 1:4–17. Ami helyes dolgot az igazlelkűek hittel kérnek az Úrtól, azt meg fogják kapni. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen igazlelkű tett előzte meg a következő események mindegyikét:

- Joseph Smith első látomása (lásd Joseph Smith története 1:5–20).
- Moróni első látogatása Joseph Smith-nél (lásd Joseph Smith története 1:27–43).
- A Spencer W. Kimball által kapott kinyilatkoztatás, mely minden arra érdemes férfinak megengedte a papság elnyerését (lásd Hivatalos nyilatkozat 2).
- Amikor az Úr Járed fivérének megérintette a köveket, hogy azok fényt adjanak a járedita bárkáknak (lásd Éther 3).

Mutass rá, hogy mindegyik eseményt az előzőtt meg, hogy egy igazlelkű ember hittel imádkozott, összhangban az Úr akaratával.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Enosz 1:4–8-as verseit, és nézzék meg, mi előzte meg azt, hogy Enosz bocsánatot nyert volna a bűneire! Olvassátok el a következő verscsoportokat! Mindegyik esetben határozzátok meg, (1) miért imádkozott Enosz, és (2) mi volt az Úr válasza!

- Enosz 1:9–10
- Enosz 1:11–12
- Enosz 1:15–16

Írd fel a táblára: Biblia, Mormon könyve, Tanok és szövetségek és Igazgyöngy. Írd a következő szentírás utalásokat azon alaplám alá, amelyben megtalálhatók: Márk 11:24; Enosz 1:15; T&S 4:7; Mózes 6:52. Kérj meg négy tanulót, hogy olvassák fel az osztálynak a szentírásokat, és kérd meg az osztályt, hogy írják ezeket az utalásokat a többi szentírás mellé a margóra! Kérdezd meg:

- Mit tanulhatunk annak tényéből, hogy az alapvető művek mindegyike ugyanazt a tantételt tanítja?
- Szerintetek miért ismét el valamit oly sokszor az Úr?

- Milyen szerepet játszik a hitünk abban, hogy megkapjuk-e azt, amit kérünk?

Mondd el a következő kijelentést elder Boyd K. Packer-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt: „Nincs a szentírásokban olyan üzenet, mely többször vagy több formában megjelenne, mint az: »Kérjétek, és adatik.«” (Conference Report, 1991. október, 26. o.; vagy *Ensign*, 1991. november, 21. o.).

Énekeljétek el vagy mondjátok el az „Imádság édes órája” (*Himnuszok*) szövegét! Meséj egy olyan alkalomról, amikor az Úr megválaszolta imádat, és kérj meg minden olyan tanuló, aki szeretne mesélni egy ilyen alkalomról, hogy tegye meg ezt!

Enosz 1:9–12, 20. Aki megtapasztalja bűneinek bocsánatát, az mások jólétéért kezd el aggódni, és meg akarja osztani az evangéliumot a családjával, a barátaival, és még az ellenségeivel is. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzék fel a legutóbb látott jó filmet, legutóbb olvasott jó könyvet, vagy egy jó éttermet, ahol ettek! Kérdezd meg:

- Meséltetek valakinek róla? Ha igen, akkor kinek?
- Miért mondtátok el ezt neki?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Enosz 1:9–12, 20-as verseit, és nézzék meg, mit tett Enosz, miután bocsánatot nyert a bűneire! Kérdezd meg: Kiért aggódott a 9. versben? a 11. versben? Olvassátok el Máté 5:43–47-es verseit, és nézzétek meg, hogyan kapcsolódnak Enosz imáihoz! (A tanulókat megkérheted arra, hogy írják oda ezeket az utalásokat Enosz 1:11 mellé, és fordítva!) Kérdezd meg:

- Milyen kapcsolatban álltak egymással a nefiták és a lámániták Enosz idejében? (lásd 20., 24. v.)

- Olvassátok el 1 Nefi 8:10–12-es verseit! Miben hasonlít egymásra Enosz reakciója, és nagyapjának, Léhinek a reakciója?
- Olvassátok el Máté 22:39-es verseit! Hogyan kapcsolódik ez a vers ahhoz, amit Enosz tett?
- Mit tehetünk, hogy megmutassuk az Úrnak azt, hogy törődünk másokkal?

Mondd el Harold B. Lee elnök következő megállapítását:

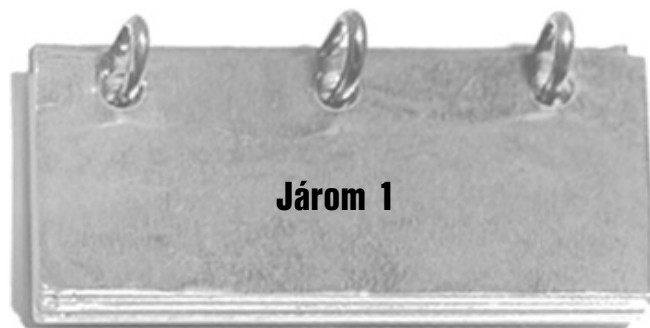
„Addig nem emelhetek fel egy másik lelket, amíg magasabban nem álltok, mint ahol ő áll. Ha meg szeretnétek menteni valakit, akkor meg kell győződnötök arról, hogy ti magatok példát mutattok arra, hogy mit akartok, milyen legyen ő. Nem gyűjthettek tüzet egy másik lélekben addig, míg a saját lelketekben nem ég a tűz” (Conference Report, 1973. április, 178. o.; vagy *Ensign*, 1973. július, 123. o.).

Kérdezd meg:

- Ha süllyedtek a futóhomokban, akkor mit szeretnétek, ki próbáljon megmenteni titeket: olyan valaki, aki szintén süllyed a futóhomokban, vagy olyan valaki, aki szilárd talajon áll? Miért?
- Miben hasonlít ez a példa Lee elnök tantételéhez, mely szerint magasabban kell állnunk, mielőtt segíteni tudnánk másoknak?
- Lee elnök tanítását figyelembe véve szerintetek miért került sor Enosz 9. és 11. versben leírt élményére az után, amely élményről az 5–6. versek szólnak?

Énekeljétek el vagy olvassátok el a „Mert sokat kaptam” (*Himnuszok*) szövegét!

Járom, akárcsak apja, Enosz, csak néhány szót írt a Mormon könyvében, de szavai nagy erővel hatnak. Beszámolója rövidségének egyik oka az lehet, hogy a kislemezek, amikre írt, már majdnem beteltek, amikor megkapta azokat (lásd Járom 1:2, 14). Járom rendelkezett a prófétálás és a kinyilatkoztatás szellemével (lásd 2. v.). Egy olyan időszakban élt, amikor igencsak boldogultak a nefiták (lásd 8. v.). A lámániták ellenük jöttek ugyan csatában, de a nefiták győzedelmeskedtek, mert olyan emberek vezették őket, akik „erősen hitték az Úrban” (lásd 7. v.). Járom feljegyzi, hogy ezt azért érték el, mert a nép hitt a prófétáknak, akik arra tanították őket, hogy úgy higgyenek Krisztusban, „mintha már el is jött volna” (11. v.), és figyelmeztették őket az akkor bekövetkező pusztulásra, ha nem tartják be a parancsolatokat (lásd 9–12. v.).

Bevezetés

Járom könyve áldásokat ígér az igazlelkűeknek, és szenvedést a gonoszoknak. „Járom könyvéről el kell mondani, hogy nyelvezte világos, szelleme erős, üzenete pedig egyetemes” (Joseph Fielding McConkie és Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume II – Jacob through Mosiah* [1988], 105. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten türelmes és irgalmas, lehetőségeket adva a gonoszoknak a bűnbánatra és arra, hogy visszatérjenek Hozzá (lásd Járom 1:3).
- A Szentlélek azokkal tart fenn kapcsolatot, akik megalázkodnak és hitet gyakorolnak (lásd Járom 1:4).
- Az igazéletűek lelkileg és gyakran fizikailag is áldásokban részesülnek, míg a gonoszok szenvednek és végül elpusztulnak (lásd Járom 1:3–12).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 51. o.

Javaslatok a tanításhoz

Járom 1:3–12. Az igazéletűek lelkileg és gyakran fizikailag is áldásokban részesülnek, míg a gonoszok szenvednek és végül elpusztulnak. (10–15 perc)

Rajzolj fel a táblára két ajtót! Az egyiket nevezd el boldogságnak és örök életnek, a másikat pedig szenvedésnek és pusztulásnak! Mutasd meg a tanulóknak az ajtókat és kérdezd meg:

- Szeretnétek megkapni egy olyan kulcsot, mely beenged titeket a boldogság és az örök élet ajtaján? Miért?
- Ki dönti el, hogy melyik ajtón mentek át?
- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy megkapjátok a kulcsot?

Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoportot kérd meg, hogy olvassák el Járom 1:4–12-es verseit, és nézzék meg, mit tesznek az emberek, ami boldogsághoz és örök élethez vezet! A másik csoport olvassa el ugyan ezeket a verseket, és nézzék meg, mit tesznek az emberek, ami szenvedéshez és pusztuláshoz vezet! Kérd meg őket, hogy a megfelelő ajtó alá írják fel a táblára, amit találnak!

Másik lehetőség az, hogy a tanulókkal elolvassátok Járom 1:4–12-es verseit, és olvasás közben felteszed a következő kérdéseket:

- Mit tettek a nefiták, hogy betartsák az Úr parancsolatait? (lásd 5. v.)
- A 7. vers szerint milyen szerepet játszottak a vezetőik abban, hogy erősek voltak?
- Milyen hatással volt a nefiták igazlelkűsége az erejükre? (lásd 9. v.)
- Mit jelent a 10. versben az „Isten utasítása szerint intették” kifejezés?
- Hogyan segíthette a nefitákat az, hogy hittek Krisztus eljövételében? (lásd 11. v.)
- Milyen tekintetben serkentenek minket „állandóan a bűnbánatra” az utolsó napi szentek? (12. v.)
- Milyen áldások eredtek a nefiták bűnbánatából?
- Milyen áldásokat hozhat az nekünk?

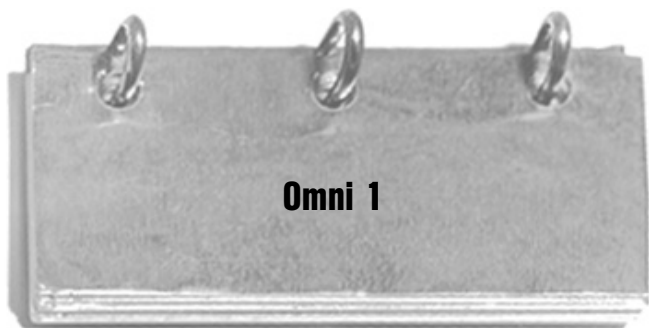
Megkérdezheted a tanulóktól, hogy szerintük miért döntenek néha az emberek a gonoszság mellett, amikor tudják, milyen következmények járnak azzal a döntéssel.

Omni Járom fia volt, Léhi és Sária ükunokája. 76 év telt el azóta, hogy Léhi elhagyta Jeruzsálemet, amikor Omni írt. Omni úgy jellemzi magát, mint aki „gonosz ember”, „mert nem tartott[a] be az Úr rendeléseit és parancsolatait” (Omni 1:2). Sok csatát vívott meg a lámániták ellen (lásd 3. v.).

Omni könyve sok nemzedéket tárgyal, és öt különböző ember írta: Omni, Amáron, Kemis, Abinádóm és Amáleki. Amáleki írta Omni könyvének nagy részét, és ő volt az utolsó, aki Nefi kislemezeire írt. Mivel nem volt gyermeke, Amáleki Benjámin királynak adta a lemezeket. Amáleki mintegy Kr. e. 130-ban fejezte be feljegyzését, mintegy 470 évvel azután, hogy Léhi elhagyta Jeruzsálemet. A következő ábra segíthet megérteni az Omni könyvében említett szerzőket és időket.

versek	szerző	dátumok
Omni 1:1–3	Omni (Járom fia)	Kr. e. 361–317 (Járom 1:13–15; Omni 1:3)
Omni 1:4–8	Amáron (Omni fia)	Kr. e. 317–279 (Omni 1:3, 5)
Omni 1:9	Kemis (Amáron fivére)	
Omni 1:10–11	Abinádóm (Kemis fia)	
Omni 1:12–30	Amáleki (Abinádóm fia)	mintegy Kr. e. 130

Omni könyve mindössze néhány oldalon 231 évet ölel fel (mintegy Kr. e. 361-től, amikor Omni megkapta a feljegyzéseket, mintegy Kr. e. 130-ig).

Bevezetés

Amáleki, Omni könyvének fő írója, lelki meglátásokkal bíró ember volt. A Szellem sok ajándékáról írt. Mindenkit hívott, hogy jöjjenek „Krisztushoz, ... ajánljatok fel egész lelketeket áldozatul, szüntelenül bőjtöljete és imádkozzatok, és tartsatok ki mindvégig” (Omni 1:26). Amáleki üdvösséget ígért mindazoknak, akik készségesen követik ezt az útmutatást.

Amáleki emellett sok fontos történelmi összefüggést árult el. Felidézte a nefitáknak Nefi földjéről Zarahemla földjére történő

vándorlását. Elmagyarázta, hogy Zarahemla népét (akiket mulekitáknak hívtak) az Úr vezette ki Jeruzsálemből, amikor „Cidkijját (Sédékiást), Júda királyát, elhurcolták a babiloni fogságba” (Omni 1:15). Amáleki emellett leírta a járedita nemzet, egy olyan népcsoport utolsó élő tagjának felfedezését, melyet az Úr azt követően vezetett el az amerikai földrészre, hogy Babel tornyánál összezavarta a nyelveket (lásd Omni 1:20–22). Történelmük Éther könyvében van feljegyezve.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr számos alkalommal vezetett igazlelkű embereket az amerikai földrészre, mely megígért, kiváló föld. Akik ezen a földön élnek, azoknak igazéletűeknek kell maradniuk ahhoz, hogy boldoguljanak (lásd Omni 1:14–22; lásd még Éther 2:10).
- Ahhoz, hogy teljes mértékben Krisztushoz jöjünk, mindazt fel kell ajánlanunk Neki, amik vagyunk, és amink van (lásd Omni 1:26; lásd még Móziás 2:34; T&Sz 103:28).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 51. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Omni 1. fejezetének tanításánál használható a *Mormon könyve videó* bemutató 9: „A Mormon könyve történelmi áttekintése” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Omni 1:1–12. Omni könyvébe számos szerző írt, és sok nemzedéket tárgyal. (10–15 perc)

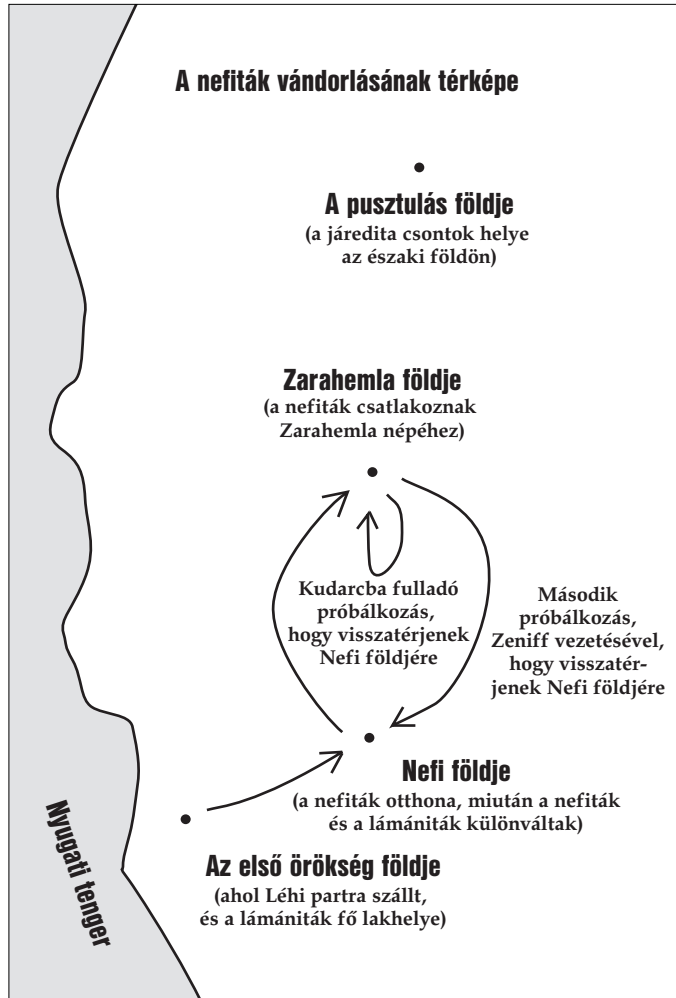
Rajzold fel a táblára az Omni könyvéhez tartozó bevezetésben található ábrát úgy, hogy nem írod be a középső oszlopban lévő információkat! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a bal oldali oszlopban felsorolt verseket, és írják be a versek szerzőinek nevét, valamint azt, hogy milyen kapcsolatban álltak az előző íróval! Beszéljétek meg a következő kérdéseket (ezeket előre felírhatod a táblára):

- Mi történt a nefiták és a lámániták között ebben az időszakban?
- Mit tudunk a Mormon könyvének ezen íróiról?
- Gonoszok vagy igazlelkűek voltak a nefiták ebben az időszakban?
- Mi történt a gonosz nefitákkal? az igazlelkű nefitákkal? (lásd 5–7. v.)

Megjegyzés: További információkért a Mormon könyve feljegyzéseinek vezetőiről lásd a „Nephite Record Keepers” *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (155. o.) táblázatát!

Omni 1:12–19, 27–30. Omni könyve történelmének, földrajzának és népeinek ismerete elengedhetetlen a Mormon könyvének megértéséhez. (5–10 perc)

Rajzold fel a táblára a mellékelt térképet (kihagyva a nyilatkat)! Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi idejében a nefiták otthagyták a lámánitákat, és „napokig vándorol[tak] a vadonban” (2 Nefi 5:7). Új otthonuknak Nefi földje lett a neve (lásd Omni 1:12). Rajzold egy nyilat első örökségük földjétől Nefi földjéhez!

Mondd el a tanulóknak, hogy ma egy másik nefita vándorlásról tanulnak! Olvassátok el Omni 1:12–19-es verseit, és keressetek válaszokat a következő kérdésekre:

- Mi volt a nefita király neve?
- Mi volt az új föld neve, ahová a nefiták elmentek?
- Miért mentek el a nefiták?
- Honnan jött Zarahemla népe?
- Mit eredményezett az, hogy nem voltak szentírásaik?
- Mit tettek a nefiták Zarahemla népével?

Amikor a tanulók válaszolnak, rajzolj egy nyilat Nefi földjétől Zarahemla földjéhez!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Omni 1:27–30-as verseit, és nézzék meg, milyen további utazásokra indultak egyes nefiták Amáleki élete során! Amikor a tanulók válaszolnak, rajzolj egy nyilat Nefi földjétől Zarahemla földjéhez! Rajzolj egy másik nyilat, Zarahemlától egészen Nefi földjéhez!

Omni 1:25–26. Ahhoz, hogy teljes mértékben Krisztushoz jöjjünk, mindazt fel kell ajánlanunk Neki, amik vagyunk, és amink van. (10–15 perc)

Az óra előtt készíts el két kancsó limonádét! Legyenek ugyanolyan színűek, és mind a kettőben legyen citrom, de az egyikbe rakjál cukrot, a másikba ne! Kérj meg egy tanulót, hogy mindkét kancsóból igyon egy kis limonádét, és mondja el, mi a különbség a kettő között! Kérdezd meg a tanulókat:

- Miért vannak receptek?
- Mi történik, ha egy-két hozzávalót kihagyunk?
- Az összes hozzávaló belerakása hogyan befolyásolja azt, hogy mennyire élvezzük az ételt, amit eszünk, vagy az italt, amit iszunk?

Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Bensontól: „Igen, testvéreim, az egyház küldetése dicsőséges – mindenkit hívunk kell, hogy jöjjön Krisztushoz” (Conference Report, 1988. április, 98. o.; vagy Ensign, 1988. május, 85. o.). Kérdezd meg:

- Ha volna olyan „recept”, ami megmutatja, hogyan „jöjjünk Krisztushoz”, akkor teljes mértékben követnétek azt? Miért?
- Milyen tekintetben nem teszik meg egyesek az ahhoz szükséges dolgokat, hogy teljes mértékben Krisztushoz jöjjenek?
- Szerintetek miért van az, hogy egyesek úgy döntenek, nem jönnek Krisztushoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Omni 1:26-os verseit, és nézzék meg, mire van szükség ahhoz, hogy teljes mértékben Krisztushoz jöjjünk! Kérdezd meg: Szerintetek mit jelent teljes lelketek felajánlása az Úrnak? Olvassátok el Móziás 2:34-es versét, és irjatok keresztutalást Omni 1:26-tal! A teljes változás példájára beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit kell a hernyónak tennie ahhoz, hogy pillangó legyen belőle?
- Miben nem változik a hernyó élete azt követően, hogy pillangó lesz belőle? Miben változik?
- Szerintetek a hernyó általában szebb vagy csúnyább, mint a belőle kialakuló pillangó?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, vajon készek-e mindenük és teljes valójuk felajánlására az Úrnak! Kérdezd meg:

- Mennyire lenne nehéz egy ilyen áldozat?
- Vajon jobb vagy rosszabb lenne életetek annak eredményeként, hogy az Úrnak adjátok magatokat? Milyen tekintetben?

Mondd el a következő kijelentést Elaine Jack nőtestvértől, aki korábban a Segítőegylet általános elnöke volt:

„Joseph Smith próféta azt mondta, »egész lelkünket« ajánljuk fel, amikor teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel Istent szolgáljuk (lásd T&Sz 4:2). Ez azt jelenti, hogy Isten oltárára helyezzük az időnket, a tehetségeinket, az ajándékainkat és az áldásainkat, és készen állunk a szolgálatra, mindannak megtételére, amit kér” (Conference Report, 1997. április, 101. o.; vagy Ensign, 1997. május, 73. o.).

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le válaszaikat:

- Minek a feladására vagytok hajlandók azért, hogy az Úrhoz jöjjetek?
- Mit jelent a mindennapokban mindenünet az Úrnak adni?

Mormon szavai átmenetet biztosítanak Nefi kislemezei és Mormonnak Nefi nagylemezeiről készített kivonatolása között. A Mormon könyve Mormonról kapta nevét, mert többnyire az ő keze által készített kivonatokból állt össze. Mormont illetően további információkért lásd a bevezető részt Mormon könyvéből (244. o.)!

Bevezetés

Mormon szavai fontos szerepet játszanak abban, hogy az olvasó megértse a Mormon könyvének menetét. 1 Nefi, 2 Nefi, Jákób, Enosz, Járom és Omni könyve mind olyan írások, melyek Nefi kislemezein voltak. Móziás, Alma, Hélamán, 3 Nefi és 4 Nefi könyve kivonat Nefi nagylemezeiről. Mormon szavai elmagyarázzák a kislemezek és a nagylemezek közötti összefüggést.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Minden szentírás tanúbizonytságot tesz Krisztusról, és a mi javunkra és okulásunkra adatott. A szentírásokban tanított alapelvek alapján ítélnék majd meg minket (lásd Mormon szavai 1:2–11).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 51–52. o.

Javaslatok a tanításhoz

Mormon szavai 1. Minden szentírás tanúbizonytságot tesz Krisztusról, és a mi javunkra és okulásunkra adatott. Az ige bátor hirdetése nagyobb igazlelkűséget eredményez.

(5 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy egy üres papírlapra írjanak fel három olyan módot, melyen megáldotta őket a szentírások olvasása és tanulmányozása (a nevüket ne írják fel). Szedd össze a válaszaikat, és olvasd fel néhányat az osztálynak! Beszéljétek

meg a tanulókkal, hogy szerintük miben lenne más az életük, ha nem lennének birtokukban a szentírások. Olvassátok el Omni 1:17-es versét, és nézzétek meg, milyen hatással volt Zarahemla népére az, hogy nem voltak szentírásaik!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon szavai 1:2, 4, 7, 15–18-as verseit, és keressék ki, milyen tekintetben lehetnek hasznunkra a szentírások! Ha akarod, a válaszokat sorold fel a táblán! Biztasd a tanulókat, hogy továbbra is tartsák meg a mindennapos szentírás tanulmányozás szokását!

Mormon szavai 1:3–10. Nefi kislemezei és Nefi nagylemezei teszik ki a Mormon könyvének legnagyobb részét. (5 perc)

Mutass fel egy üveg vagy pohár tiszta vizet és kérdezd meg:

- Mi ez?
- Helyes lenne, ha H₂O-nak neveznénk?
- Mit jelképez a H₂O? (Két rész hidrogén, egy rész oxigén.)
- Ha a két alkotóelem egyikét elvesszük (a hidrogént vagy az oxigént), még mindig vízről van szó?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Mormon könyvének rövid magyarázata” első pontját a Mormon könyve elején! Kérd meg őket, hogy határozzák meg Nefi lemezeinek két alkotóelemét! Kérj meg néhány tanulóat, hogy mesélje el a kedvenc eseményét vagy történetét a Mormon könyvből! Kérdezd meg, hogy ezek a történetek a nagylemezekről vagy a kislemezekről származnak? Kérdezd meg: A Mormon könyvének mely tanai, tanításai és történetei veszték volna el, ha csak a nagylemezek lennének benne? ha csak a kislemezek lennének?

Mormon szavai elmagyarázzák, miért tették be a kislemezeket a Mormon könyvébe. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el Mormon szavainak 1:3–10-es verseit, kikeresve és aláhúzva a lemezek szót, amikor az előfordul! Az osztállyal közösen olvassátok el újra a verseket, és nézzétek meg, melyek a nagylemezek és melyek a kislemezek! (Megjegyzés: Ezekben a versekben a *Nefi lemezei* kifejezés a nagylemezekre utal, és az *ezek a lemezek* kifejezés a kislemezekre utal. A 10. versben a *másik lemezek* kifejezés a nagylemezekre utal.)

Móziás könyve jelöli „Nefi nagylemezeinek” a kezdetét a Mormon könyvében (lásd Mormon könyvének rövid magyarázata a Mormon könyve bevezető részében). A nagylemezeket (Móziástól 4 Nefi-ig) Mormon rövidítette le vagy szerkesztette meg, míg a kislemezek (1 Nefi-től Omniig) nem lettek lerövidítve.

Móziás könyve Móziás királyról kapta a nevét, aki mintegy Kr. e. 124-től Kr. e. 91-ig uralkodott Zarahemlában. Az első öt fejezet Móziás atyjának, Benjámin királynak az utolsó tanításait tartalmazza. A 6–8., 25–29. fejezetek Móziásnak és uralkodásának a történelméről szólnak. A 9–22. fejezetek Zeniff, Noé és Limhi, valamint népeik történelmét részletezik, akik Móziás uralkodása előtt hagyták el Zarahemla földjét, hogy Nefi földre visszatérjenek. Móziás 23–24. fejezete Almának és népének a története, akik elszakadtak Noé király népétől. A függelékben (295. o.) található „Hét utazás Móziás könyvében” megmutatja, hogyan kapcsolódnak egymáshoz ezek a csoportok.

Bevezetés

Benjámin királynak élete során volt dolga háborúkkal, hamis Krisztusokkal, hamis prófétákkal, népe közötti viszályokkal, valamint a lámánitákhoz történő átpártolásokkal (lásd Mormon szavai 1:12–16). Benjámin király azonban „teste teljes erejével, lelke minden tehetségével és a prófétákkal együtt küzdve, újra békét teremtett az országban” (18. v.). Ilyenek voltak a körülmények, amikor Benjámin elmondta erőteljes üzenetét, melyet Móziás 2–4. fejezetei jegyeznek fel. Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta erről a beszédről:

„Benjámin király nagyszerű beszédet mondott Krisztus szenvedéséről és kiengeszteléséről, az igazságosság és az irgalom szerepéről, valamint arról, hogy magunkra kell vennünk Krisztus nevét egy olyan kapcsolatban, melynek során szövetséget kötünk.

Ez a beszéd tagadhatatlanul a leírt szó tisztaságát meghaladó szellemi erővel bírt, mert a beszéd végeztével és azt követően, hogy »szükségesnek látta azok neveit feljegyezni, akik szövetségre léptek«, Isten e hatalmas szolgája azt vette észre, hogy »egyetlen lélek sem volt, aki szövetségre ne lépett volna és Krisztus nevét magára ne vette volna« [Móziás 6:1–2]. Bárcsak még több ilyen beszédet hallhatnánk, és ami még ennél is fontosabb, bárcsak mindazok, akik ezeket hallják, ilyen őszinte és tartós szövetséget kötnének ennek következményeként!” (Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon [1997], 99., 103. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészletet, és gondold át e rész alapelveit!

- Akik szorgalmasan tanulmányozzák a szentírásokat, azok megérthetik Isten rejtelmeit, jobban be tudják tartani a parancsolatait, és megerősíthetik a hitüket (lásd Móziás 1:3–7; lásd még T&Sz 1:37).
- Az evangélium igazságai tisztábbá teszik a látásunkat és megvédnek minket a gonosztól (lásd Móziás 1–2).
- Ha szeretjük és szolgáljuk az embertársainkat, azzal Isten iránti szeretetünket mutatjuk meg és Őt szolgáljuk (lásd Móziás 2:11–21; lásd még Máté 25:40).
- Mivel Isten sok áldást ad nekünk, mindig is adósaik leszünk. Viszonzásként csak azt kéri, hogy ismerjük fel az Ő hatását és tartsuk be a parancsolatait (lásd Móziás 2:19–26, 34, 41; 4:2, 5, 11, 17–24; lásd még Máté 22:36–40; Mózes 1:9–11).
- Akik nagyobb világosság ellen vétkeznek, azok jobban el lesznek ítélve (lásd Móziás 2:32–33, 36–39; 3:12, 23–27; lásd még Máté 12:31; T&Sz 82:3).
- Jézus Krisztusnak és az általa hozott kiengesztelésnek az üzenete minden embernek a nagy öröm és a remény üzenete (lásd Móziás 3:2–6, 13–15; 4:3, 11; lásd még Lukács 2:10; János 13:17; Jákób 7:11; Alma 41:10).
- Amikor Jézus Krisztus véghezvitte végtelen kiengesztelését, K többet szenvedett el annál, mint amit bármely halandó képes lenne elviselni. A kiengesztelés megfizetett azok bűneiért, akik az evangélium ismerete nélkül halnak meg, azok bűneiért, akik a felelősségre vonhatóság korának elérése előtt halnak meg, valamint azok bűneiért, akik hisznek Benne és megtérnek (lásd Móziás 3:7–19; 4:2–3, 6–8; lásd még T&Sz 19:16–19; 29:46–47; 137:10).
- Jézus Krisztus kiengesztelése által legyőzhetik a természetes embert és újjászülehetnek azok, akik megszívlelik a Szellem késztetéseit, és olyanokká válnak, mint a kisgyermek (lásd Móziás 3:18–19; 4:11–16, 26).
- Mennyei Atyánk nagyszerű áldásokat adott nekünk, és elvárja tőlünk, hogy a szükségét látókkal megosszuk azt, amink van (lásd Móziás 4:16–22).
- A végső ítéletkor Jézus Krisztus gondolataink, szavaink és cselekedeteink szerint ítél majd meg minket (lásd Móziás 4:30; lásd még János 5:22).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 53–57. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Móziás 2–5. fejezeteinek tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 10: „Krisztus gyermekeivé lenni” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Móziás 1:3–12. Akik szorgalmasan tanulmányozzák a szentíráásokat, azok megérthetik Isten rejtelmeit, jobban be tudják tartani a parancsolatait, és megerősíthetik a hitüket. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak arra az időre, amikor a szentek 1300 mérföldet (2100 kilométert) gyalogoltak Nauvoból nyugat felé, Salt Lake City-be! Képzeljétek el, mennyivel könnyebb lett volna a dolguk, ha Brigham Youngnak rendelkezésére áll egy konvoj modern kamion, mely elszállítja őket a nekik ígért földre! Kérdezd meg: Mennyire lennének hasznosak a kamionok, ha a pionírok közül senki nem tanulja meg vezetni azokat? Mondd el, hogy ma olyan valamiről tanultok, ami nagyon értékes, de előfordul, hogy nem használják!

Omni 1:23–25 és Mormon szavai 1:10–18 elolvasásával emlékeztessd a tanulókat arra, hogy ki volt Benjámín király! Kérd meg a tanulókat, hogy e versek alapján jellemezzék Benjámín királyt! Olvassátok el Móziás 1:2–8-as verseit, és nézzétek meg, mit tanított Benjámín király a fiainak, és miért tette ezt! Kérdezd meg:

- Mire összpontosítottak Benjámín király tanácsai?
- Milyen előnyöket élveznek azok, akik tanulmányozzák a szentíráásokat? (Ha akarod, a válaszokat sorold fel a táblán!)
- Hogyan hasonlít az, ha megvannak nekünk a szentíráások és nem használjuk azokat, azon pionírok példájához, akiknek vannak kamionjaik és nem tanulják meg vezetni azokat?

Mondd el a tanulóknak, hogy Benjámín király nem csak a fiait akarta tanítani, hanem a nép egészét. Olvassátok el Móziás 1:9–12-es verseit, és soroljátok fel, miért akart szólni a néphez Benjámín király! Kérdezd meg:

- A 11–12-es versek szerint mit akart adni a népnek?
- Szerintetek milyen nevet akart adni nekik a király? (Lásd Móziás 5:7–12.)

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor Móziás 5. fejezetéhez értek, akkor részletesebben meg fogjátok beszélni a népnek adott nevet.

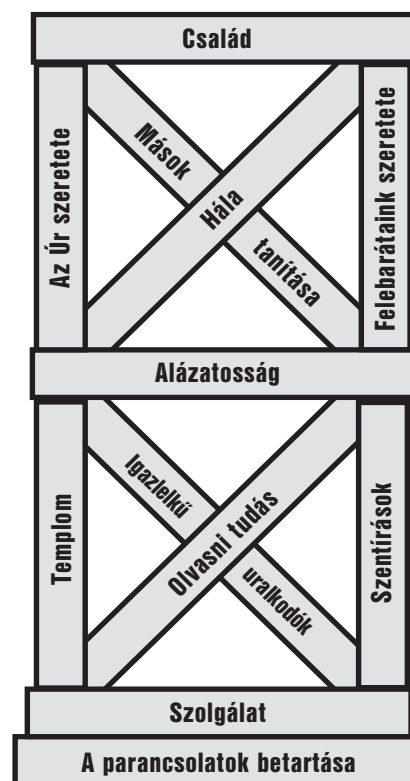
Móziás 1–2. Az evangélium igazságai tisztábbá teszik a látásunkat és megvédenek minket a gonosztól. (15–20 perc)

Mutasd meg vagy rajzold le különböző tornyok képeit (például magas épületeket, víztornyokat, repülőtéri irányítótornyokat, rádióadó tornyokat)! Kérdezd meg: Miért építenek tornyokat az emberek? (Azért, hogy messzebb lássanak, védelemért, és így tovább.) Mondd el a tanulóknak, hogy ma is szükségünk van arra, hogy messzebb lássunk, és védelmet kapjunk! A Benjámín

király által tanított igazságok segíthetnek nekünk lelki értelemben megerősödni. A mellékelt ábrát rajzold fel a táblára, vagy add ki emlékeztetőként a tanulóknak, üresen hagyva a jobb oldali oszlopot! Az osztállyal közösen olvassátok el a jelzett verseket, és a jobb oldali oszlopba rakjátok be az építőköveket, melyek segíthetnek nekünk saját lelki tornyaink felépítésében!

Benjámín király tanításai	
Utalás	A torony építőkövei
Móziás 1:2	Olvasni tudás, képzettség
Móziás 1:3–7	Szentíráások
Móziás 1:18	Tempлом
Móziás 2:5	Család
Móziás 2:11–15, 31	Igazlelkű uralkodók
Móziás 2:13	A parancsolatok betartása
Móziás 2:17	Szolgálat (szeresd az Urat; szeresd a felebarátodat)
Móziás 2:20	Hála
Móziás 2:21	Alázatosság
Móziás 2:27–28	Mások tanítása

Rajzolj egy, a mellékelt ábrán találhatóhoz hasonló tornyot! Kérd meg a tanulókat, hogy Móziás 1–2. fejezeteinek segítségével nevezzék meg a torony építőköveit! A torony „építésénél” határozzák meg, mely építőköve „az igazság alapköve”, melyek „az igazság oszlopai”, és melyek „alátámasztó igazságok”. Magyarazzák el, miért úgy rendezték el az igazságokat, ahogy a rajzukon szerepelnek! (Rendszerüknek nem kell az ábrán megadott rendszert tükröznie.)

Móziás 2–4. Benjám király beszédének áttekintése.

(5–10 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el: megtudják, hogy egy Mormon könyvebeli próféta mond beszédet a következő úrvacsorai gyűlésen. Kérdezd meg:

- Milyen tekintetben változnának meg érzéseitek az e vasárnapi egyházi gyűlések látogatását illetően?
- Kinek szólnátok erről a gyűlésről?
- Hogyan viselkednétek, míg beszél? Különbözne ez attól, ahogyan általában viselkedtek?

Bár valószínűleg nem hallunk majd Mormon könyvebeli prófétákat úrvacsorai gyűlésen beszélni, lehetőségünk van szavaik tanulmányozására. Mondd el a tanulóknak, hogy Móziás 2–4. fejezeteiben figyelemreméltó beszédet mondott Benjám király. Móziás 2–4. fejezeteit három témára lehet osztani, melyek egymásra épülnek. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg Móziás 2–4. fejezeteit, és keressék meg ezeket a témákat! Beszéljétek meg az ötleteiket, és a táblára vagy egy plakátra írd fel a következő vázlatot! (Jó ötlet kirakni azt a következő pár napra, hogy a tanulók utalhassanak rá, míg Benjám király beszédét tanulmányozzák.)

- Móziás 2 – Adósai vagyunk Istennek, szolgálunk kell Őt és embertársainkat.
- Móziás 3 – Jézus Krisztus kiengesztelése a legnagyobb áldás, amit kaptunk.
- Móziás 4 – Hithűnek kell lennünk ahhoz, hogy megtartsuk a kiengesztelés áldásait.

Kérdezd meg a tanulókat, hogyan épülnek egymásra ezek a fejezetek! Kérd meg őket, hogy figyeljenek ennek a vázlatnak az alapelveire, míg Benjám király beszédét tanulmányozzák!

Móziás 2:4, 22–24, 41. A parancsolatok betartása lelki és fizikai áldásokat hoz, többek között nagy boldogságot is.

(20–25 perc)

Írd fel a táblára az *Ez nem igazságos* kifejezést! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát olyan alkalmakra, amikor ezt mondják, majd sorold fel a táblán a válaszaikat! Kérdezd meg:

- Az igazlelkűek mindig azonnali áldásokat kapnak a cselekedeteikért? Miért vagy miért nem?
- Előfordul az, hogy a gonoszok boldogulnak ebben az életben? Miért?
- Olvassátok el Máté 5:45-ös versét! Hogyan kapcsolódik ez a vers ezekhez a kérdésekhez?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 2:3–4-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tett az Úr Nefi népéért?
- Milyen hatással voltak ezek az áldások Isten iránti érzéseikre?

- Olvassátok el a 22–24-es verseket! Milyen áldásokat ígér az Úr azoknak, akik betartják a parancsolatait?

- Milyen áldásokért vagyunk adósai az Úrnak?

Oszd három csoportra az osztályt, és kérd meg mindegyik csoportot, hogy olvasson el egyet a következő utalások közül: Móziás 2:41; 4 Nefi 1:15–17; Alma 41:10–11. Kérd meg a csoportokat, hogy hasonlítsák össze az engedelmesek és az engedetlenek boldogságának mértékét! Mondd el Joseph Smith próféta következő kijelentését :

„A boldogság létezésünk célja és terve; és az lesz annak vége is, ha az ahhoz vezető úton járunk; és ez az út az erény, a becsületesség, a hithűség, a szentség, és Isten valamennyi parancsolatának betartása.

Ő soha nem vezet be olyan szertartást vagy ad népének olyan parancsolatot, mely természeténél fogva ne járulna hozzá az Általa eltervezett boldogsághoz” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 255–256. o.).

Kérdezd meg:

- Mikor voltak a legboldogabbak életetek során?
- A parancsolatok betartása szerintetek miért vezet boldogsághoz?

Kérd meg az osztályt, hogy olvassák el Móziás 2:41-es versét, és kérdezd meg:

- Mit ígér Isten azoknak, akik betartják a parancsolatokat?
- Rövid távúak vagy hosszú távúak az ebben a versben a parancsolatok betartásáért ígért áldások?
- Milyen hosszú távú áldásokat említ meg ez a vers?
- Miért éri meg betartani a parancsolatokat ezekért az áldásokért?
- Van-e látszólagos ellentmondás a Máté 5:45-ben és a Móziás 2:41-ben tanított tantételek között? Hogyan lehet mindkettő igaz?

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy Isten mindig megáldja az igazlelkűeket, de időnként ezek az áldások nem azonnaliak vagy nyilvánvalóak! Mondd el elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„A hithűek egyik kihívása annak felismerése, hogy időnként úgy tűnik, mintha sokkal többet kapnának az élet fizikai áldásaiból azok, akik engedetlenek és méltatlanok, mint azok, akik áldozatot hoznak és szolgálnak. A szenteknek anélkül kell mindvégig hithűnek maradniuk, hogy túl sok epekedő pillantást vetnének a szomszédaikra. Kétségtelen, hogy a hitetlenekre is süt majd a nap, időnként talán még jobban is, mint az igazlelkűekre. A hithűek hite és odaadása azonban feljegyeztetik az élet könyvében, mely a Báránynál van, és el fog jönni az a nap, amikor Isten ékszerei közé számláltatnak majd. Azon a napon nagyon is számítani fog, hogy ki volt igazlelkű és ki

volt gonosz, hogy ki szolgálta Istent és ki nem. Addig pedig mindannyiunknak emlékezni kell arra, hogy Isten nem szeptemberben írja meg az év végi elszámolását” (*Christ and the New Covenant*, 296–297. o.).

Móziás 2:11–21 (Szentírás memoriter, Móziás 2:17).

Ha szeretjük és szolgáljuk az embertársainkat, azzal

Isten iránti szeretetünket mutatjuk meg és Őt szolgáljuk.

(10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulókat, hogy melyek a legnehezebb tantárgyaik az iskolában! Beszéljétek meg, mitől függnek az osztályzataik ebben a tantárgyban, és ezeket a követelményeket sorold fel a táblán! Az egyes követelmények mellé írd oda egy feltételes százalékarányt, mely jelzi, milyen mértékben függ az adott követelménytől az osztályzatuk. Például:

Nagydolgozat: 40 %

Egyéb dolgozatok és röpdolgozatok: 20 %

Házi dolgozatok: 15 %

Feleletek: 10 %

Szorgalmik: 10 %

Órai munka: 5 %

Kérdezd meg:

- Ha valóban ezek a százalékok adnák ki az osztályzatokat, akkor mivel foglalkoznátok leginkább?
- Hogyan hasonlítanak ezek a követelmények a parancsolatokhoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Máté 22:36–40-es verseit, és nézzék meg, Isten mely parancsolatokat tartja a legfontosabbnak. Olvassátok el Máté 25:40-es és Móziás 2:17-es versét, és kérdezd meg:

- Hogyan kapcsolódik egymáshoz az első és a második nagy parancsolat?
- Választanunk kell valaha is az első és a második nagy parancsolat betartása között? Miért?
- Ha felsorolnátok a mennybe történő belépés fontos kitételeit, akkor hol lenne a „szeresd a felebarátodat” helye?
- Milyen hatással lehet a parancsolatok fontosságának megértése az életmódunkra?

Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek szentírásláncot Máté 22:36–40; Máté 25:40; és Móziás 2:17-es versével! (Szentíráslánc készítésével kapcsolatos útmutatásért lásd a „Keresztutalás” címszót a függelék „Módszerek a szentírások tanításához” részében, a 280. oldalon!)

Olvassátok el Móziás 2:11–21-es verseit, és nézzétek meg, milyen szót használt Benjámin király, hogy jellemezze felebarátai iránti szeretetét! A tanulók húzzák alá ennek a szónak

minden előforduló formáját! Kérdezd meg: Hogyan mutatja meg szolgálatunk mások iránti szeretetünket? Mondd el a következő megállapítást Marion G. Romney elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Mások szolgálata és felemelése által veszítjük el az életünket. Így tapasztaljuk meg az egyetlen igaz és tartós boldogságot. A szolgálat nem olyan valami, amit elvise-lünk ezen a földön, azért, hogy jogot nyerjünk arra, hogy a celesztialis királyságban élhessünk. A szolgálat pontosan annak a lényege, amiből az élet áll a celesztialis királyságban.

Tudván, hogy a szolgálat az, mely beteljesülést ad Meny-nyei Atyánknak, és tudván azt, hogy oda akarunk kerülni, ahol Ő van, és olyanok akarunk lenni, amilyen Ő, miért kell parancsot adni nekünk arra, hogy szolgáljuk egymást? Ő, mily dicsőséges lesz az a nap, amikor mindezen dolgok természetesen adódnak majd, szívünk tisztasága folytán! Azon a napon nem lesz szükség parancsolatra, mert már megtapasztaltuk, hogy csak akkor vagyunk igazán boldo-gok, ha önzetlenül szolgálunk. Használjuk hát fel a sza-badságot, melyet az odaadásban és a szolgálatban talál-ható önállóság ad” (Conference Report, 1982. október, 135. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 93. o.).

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Cselekedtem-e valami jót e nap?” (*Himnuszok*). Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példákat, hogyan érezték több örömet életükben abból adódóan, hogy szolgáltak valakit! Biztasd őket, hogy napról napra keressék a szolgálat lehetőségeit!

Móziás 2:19–24, 34. Mivel Isten sok áldást ad nekünk, mindig is adósai leszünk. Viszonzásként csak azt kéri, hogy ismerjük fel az Ő hatását és tartsuk be a parancsolatait.

(10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mindenki soroljon fel öt olyan áldást, amiért a leghálásabb, és az osztállyal közösen beszéljétek meg néhányat ezek közül! Kérj meg egy tanulót, hogy mondja el azt a történetet, amikor Jézus meggyógyít tíz leprást (vagy olvassa fel Lukács 17:11–17-es verseit)! Kérdezd meg a tanu-lókat, szerintük milyen érzései lehettek Jézusnak akkor, amikor a meggyógyított leprások közül csak egy mondott neki köszö-netet! Olvassátok el Móziás 2:19–24, 34-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kinek tartozunk köszönettel? (Istennek és azoknak, akik szolgáltak és szolgálnak minket; lásd 17. v.)
- A 21. vers szerint miért vagyunk adósai Istennek?
- Mit tehetünk az Úrért a köszönetmondáson túl azért, hogy kimutassuk a hálánkat? (Betartjuk a parancsolatait; lásd 22. v. A lehetséges válaszok közé tartozik még az, hogy elhívásokat fogadunk el, barátkozunk új vagy kevésbé aktív egyháztagok-kal, támogatjuk az egyházközönségi vagy gyülekezeti tevékeny-ségeket.)

• Miért van az, hogy nem mondhatunk neki eléggé köszönetet? (Lásd 21–24. v.)

• Meddig leszünk adósai Mennyei Atyánknak? (Lásd 34. v.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 59:7, 21-et! Kérdezd meg:

• Milyen parancsolatot adott nekünk az Úr a 7. versben?

• Milyen érzések vannak az Úrban a hálátlanok iránt?

Készítsetek keresztutalást e versek és Móziás 2:19–24, 34-es versei között! Mondd el Joseph F. Smith elnök következő kijelentését:

„Úgy gondolom, az egyik legnagyobb bűn, amiben ma vétkesek a föld lakosai, az a hálátlanság bűne. Isten nem leli kedvét a föld lakosaiban, hanem haragszik rájuk, mert nem ismerik fel minden dologban az ő kezét [lásd T&Sz 59:21]” (*Gospel Doctrine*, 5. kiad. [1939], 270–271. o.).

Kérdezd meg:

• Szerintetek miért hálátlanok egyesek?

• Mit tehetünk azért, hogy hálásabbak legyünk?

Az osztállyal közösen olvassátok el a Tanok és szövetségek 78:19-es versét, és nézzétek meg, milyen áldásokat kapnak azok, akik hálásak!

Móziás 3:7–13, 17; 4:2–3, 6–8. Amikor Jézus Krisztus véghezvitte kiengesztelését, többet szenvedett el annál, mint amit bármely halandó képes lenne elviselni. A kiengesztelés által Jézus megfizetett a bűneinkért, ezért bűnbocsánatot kaphatunk, ha megbánjuk azokat. (40–45 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és az egyik lábáról vegye le a cipőjét és a zokniját! Adj neki egy nagy követ, és kérd meg, hogy tartsa azt az egyik lábfeje fölé! Kérdezd meg az osztályt:

• Mi történne, ha a lábára ejtené a követ?

• Mennyire vagytok biztosak abban, hogy a kő leesik, ha elejti?

• Mi idézi elő az esését? Mindig leesik, amikor elejtik?

• Ha véletlenül ejti el a követ, akkor is leesik?

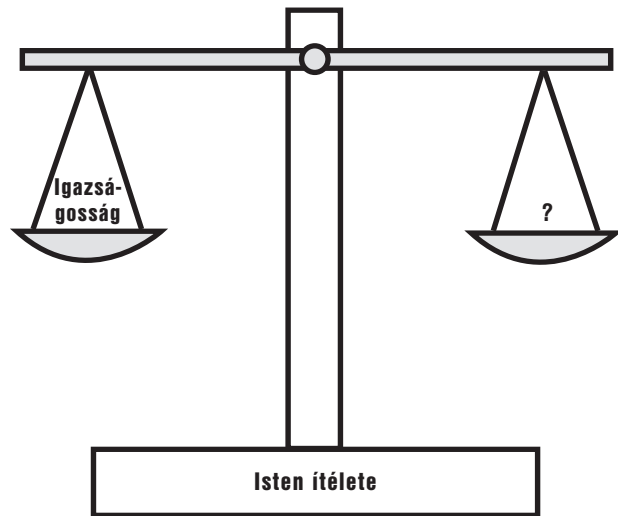
• Ha a kő elejtése és lába megsérülése után meggondolja magát és azt kívánja, bárcsak ne tette volna ezt, attól jobban lesz a lába?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 9:17-es versét, és keressenek valamit, ami olyan biztos, mint a gravitáció törvénye! Milyen párhuzamot vonhattok az igazságosság törvénye és a szemléltetés között? (A kő a bűnhöz hasonlít. A kő elejtése olyan, mint amikor a bűn elkövetése mellett döntünk. A láb fájdalma olyan, mint a bűn következményei.)

Rajzolj a táblára egy, a mellékelt ábrához hasonló mérleget!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 3:26-os versét,

és nézzék meg, mi egyenlíti ki az igazságosságot ezen a mérlegen. (Az irgalom.)

Olvassák el a tanulók Móziás 4:2–3, 6–8-as verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre:

• Miért szerette volna elnyerni az Úr irgalmát Benjámín király népe? (Lásd 2. v.)

• Mit tettek, hogy elnyerjék az irgalmát? (Lásd 2., 6. v.)

• Mit eredményezett az, hogy az Úr felajánlotta nekik az irgalmát? (Lásd 3. v.)

• Mit éreztek, amikor megtapasztalták ezt az eredményt?

• Mi a végső következmény azok esetében, akik irgalmat nyernek az Üdvözítő kiengesztelése által? (Lásd 7–8. v.)

A „Benjámín király Krisztusról tanít” táblázatról (a függelék 294. oldalán található) készíts egy írásvetítővel használható fóliát, vagy rajzold fel azt a táblára! Először csak a szentírás utalásokat mutasd meg a tanulóknak, és adj nekik tíz-tizenöt percet a megadott versek elolvasására! Kérd meg őket, hogy nézzék meg, mit tett Jézus, mely lehetővé tette számára az, hogy irgalmat ajánljon mindazoknak, akik ki vannak szolgáltatva az igazságosság törvényének! Kérd meg őket, írják le egy papírlapra, hogy mit tanulnak az egyes szentírásokból Krisztusról és az általa hozott kiengesztelésről!

Amikor végeztek, beszéljétek meg, hogy mit írtak, és hasonlítsátok össze azokat a táblázattal, melyet elder Jeffrey R. Holland írásaiból vettünk át. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 19:16–19-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

• A 16. vers szerint miért vitte véghez az Úr a kiengesztelést?

• Ki nem szenved majd úgy a bűneikért, ahogy az Úr szenvedett?

• Mi történik majd azokkal, akik nem bánják meg a bűneiket?

• Mit mondanak ezek a versek az Üdvözítőnek bűneinkért való szenvedéséről?

Énekeljétek vagy olvassátok el: „A megfeszített Megváltó” (*Himnuszok*). Tedd bizonyosságod a kiengesztelés valóságáról!

Móziás 3:18–19; 4:2–26 (Szentírás memoriter,

Móziás 3:19). Jézus Krisztus kiengesztelése által legyőzhetik a természetes embert és újjászülehetnek azok, akik megszívlelik a Szellem készítéseit, és olyanokká válnak, mint a kisgyermek. (30–35 perc)

Ragasztószalaggal jelölj ki a padlón egy négyzetet, mely legyen elég nagy ahhoz, hogy egy tanuló beleálljon, és kérj meg egy tanulót, hogy álljon a négyzetbe! Tegyéél egy darab csokit (vagy valami más, vonzó dolgot) az egyik asztalra, amit éppen nem ér el a tanuló! Mondd meg a tanulónak: „Ha a négyzet elhagyása nélkül eléred a csokit, akkor a tiéd lehet.” Miután a tanuló néhány sikertelen próbálkozást tett, kérj meg egy másik tanulót, hogy jöjjön előre. Mondd meg a négyzetben álló tanulónak: „Ha engeded, hogy a másik tanuló segítsen neked, akkor kettőtöké lehet a csoki.” Engedd meg a második tanulónak, hogy az elsőnek odaadja a csokit, majd a második tanulónak is adj egy csokit!

Kérd meg az osztályt, képzeljék el, hogy ilyen helyzetben vannak, azzal a különbséggel, hogy olyan valamit nem érnek el, amire életük megmentéséhez van szükség. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan hasonlítható az életetek megmentésére irányuló vágy ahhoz, ahogyan a sokira vágytok?
- Mit éreznétek az iránt, aki megmentené az életeteket?
- Hogyan változnának érzéseitek az illető iránt akkor, ha nem csak a ti életeteket mentené meg, hanem mindenki másét is?
- Mit gondolnátok arról, ha valaki felajánlaná egy másik életének a megmentését, de a segítségre szoruló nem fogadná el a segítséget?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Korinthusbeliek 15:22-es versét, és hasonlítsák össze azt Móziás 3:16–17-es verseivel! Nézzétek meg, (1) ki bukott el, és (2) ki gondoskodott az üdvözüléshez vezető útról! Mi a közös ezekben a versekben és az előbbi szemléltetésben? Kérdezd meg:

- Kit jelképezhet a négyzetben álló tanuló? (Az elbukott embert.)
- Melyikünk van ebben a helyzetben? (Mindenk.)
- Ki ajánlotta fel az életét, hogy üdvözülést adjon nekünk? (Jézus Krisztus.)

Írd fel a táblára: Szentté válni (Móziás 3), alatta pedig készíts két oszlopot, a következő feliratokkal: *Mit tesz az Úr* és *Mi a tennivalónk*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 3:18–19-es verseit, és nézzék meg, mit tesz az Úr, és nekünk mit kell tennünk a természetes ember legyőzéséért! A két felirat alatt írd fel a táblára, amit találnak (lásd a mellékelt táblázatot)!

Szentté válni (Móziás 3)

Mit tesz az Úr	Mi a tennivalónk
<ul style="list-style-type: none"> • Gondoskodik (lásd 18–19. v.) a kiengesztelésről 	<ul style="list-style-type: none"> • Meg kell alázkodnunk (lásd 18. v.). • Olyanokká kell válnunk, mint a kisgyermek (lásd 18. v.). • Hinnünk kell Jézus Krisztusban (lásd 18. v.). • Engednünk kell a Szentlélek készítéseinek (19. v.). • Le kell vetköznünk a természetes embert (lásd 19. v.). • Alázatosnak, szelídnek, türelmesnek kell lennünk, telve szeretettel, hajlandónak arra, hogy engedjünk az Úrnak (lásd 19. v.).

Kérdezd meg: Mit jelent a természetes ember kifejezés? Mondd el a következő magyarázatot:

„A »természetes ember« kifejezés alatt az utolsó napi szentek olyan valakit értenek, aki nem bánja meg a bűneit; ez nem azt jelenti, hogy a halandók természetük-nél fogva romlottak vagy gonoszok, csak azt, hogy elbukott állapotban vannak. A természetes ember kifejezés olyan embereket jellemez, akik »istentelenül, Isten természetével ellentétben élnek világukat« (Alma 41:11). Az Úr azt mondta Joseph Smith-nek: »Kezdetben minden emberi szellem ártatlan volt, és miután Isten megváltotta az embert a bukástól, az ember gyermeki állapotban ismét ártatlanná vált Isten előtt« (T&Sz 93:38)» (Daniel H. Ludlow, szerk., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 kötet. [1992], 3:985. o.).

Utalj a táblán lévő táblázatra és kérdezd meg: Miért nem válhatunk szentekké az Úr nélkül?

Olvassátok el Móziás 4:3-as versét, és nézzétek meg, hogyan reagált Benjámín király népe az üzenetére! Kérdezd meg:

- E vers szerint mit eredményez az, ha gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitet és megbánjuk a bűneinket? (A Szentlélek elnyerését, hogy öröm tölt el minket, megbocsátanak nekünk, és megnyugszik a lelkiismeretünk.)
- Mennyire értékesek ezek az áldások?
- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy rendelkeztek ezekkel az életetekben?

Írd fel a táblára: tartsátok! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 4:6–7, 9–12, 26-os verseit, és keressék ki a táblára felírt szót! („tartsátok mindig emlékezetetekben”)

- Mit tanított Benjámín király a 6–7, 9–11-es versekben, mi az, ami lehetővé teszi az emberek számára, hogy életükben folyamatosan élvezzék a kiengesztelés áldásait?

- Hogyan hasonlíthatók Benjámin király javaslatai a táblán felsoroltakhoz?
- Mit tanít ez nekünk ezeknek a parancsolatoknak a fontosságáról?

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„A megtért olyan valaki, aki levetkőzte a természetes embert, engedett a Szent Szellem csábításainak, és az Úr, »Krisztus engesztelő áldozata által szentté« vált. Az ilyen ember olyanná lett, »mint a gyermek, engedelmes, szelíd, alázatos és türelmes, aki telve van szeretettel, és hajlandó magát mindannak alávetni, amit az Úr számára jónak lát, mint egy gyermek atyja akaratának«. (Móziás 3:19.) A Szentlélek új teremtményévé vált; a régi teremtmény megtért és újjá lett. Újjászületett; ahol valamikor még lelkileg halott volt, ott most megújult, a lelki élet állapotára. (Móziás 27:24–29.) Az igazi megtérés során – mely elengedhetetlen az üdvözüléshez (Máté 18:3) – a megtért nemcsak hitelvein változtat, elvetvén a múlt hamis hagyományait és elfogadván a kinyilatkoztatott vallás szépségeit, hanem egész életmódját megváltoztatja, felélénkül új létének természete és összetétele, és a Szentlélek hatalma által megváltozik” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 kötet. [1966–1973], 1:770. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy megváltoznak a vágyaink, ha legyőzzük a természetes embert! Olvassátok el Móziás 4:12–16, 26-os verseit, és nézzétek meg milyen cselekedetek jellemzők azokra, akiknek megváltozott a természete! Ezeket soroljátok fel a táblán! A listátok lehet ehhez hasonló:

Akik újjászülettek

- Örülnek és örvendeznek (lásd 11–12. v.).
- Ertelnek Isten szeretetével (lásd 12. v.).
- Megtartják bűneik bocsánatát (lásd 12. v.).
- Gyarapodnak Isten és az igazság ismeretében (lásd 12. v.).
- Nem akarnak másokat bántani (lásd 13. v.).
- Igazságosak akarnak lenni másokhoz (lásd 13. v.).
- Törődnek a gyermekeikkel és tanítják őket (lásd 14–15. v.).
- Segítik a szűkséget látókat (lásd 16., 26. v.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mely jellemvonásokkal rendelkeznek ezek közül! Kérd meg őket, hogy ismét nézzék meg a „Szentté válni” táblázatot! Kérd meg őket, hogy egy darab papíron sorolják fel, hogyan fejlődhetnének a „Mi a tennivalóink” felirat alatt felsorolt területek valamelyikén!

Móziás 4:16–22. Mennyei Atyánk nagyszerű áldásokat adott nekünk, és elvárja, hogy adjunk a szűkséget látóknak abból, amink van. (5–10 perc)

Kérdezd meg a tanulókat, hogy mikor láttak utoljára olyan embert, aki élelmet koldult! Kérd meg őket, hogy gondolják át a következő kérdéseket:

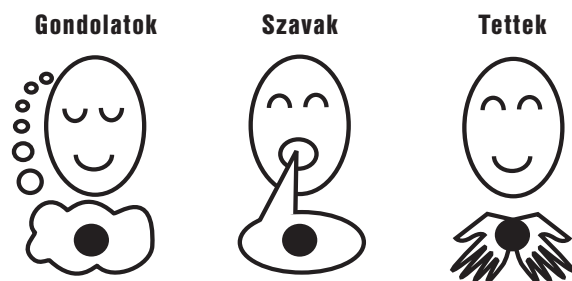
- Milyen érzéseket keltett bennetek a koldus helyzete?
- Hogyan reagáltatok a koldusra?
- Hogyan reagált volna az Üdvözítő?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 4:16–25-ös verseit, és nézzék meg, mit szeretne az Üdvözítő, hogyan reagáljunk. Írjatok keresztutalást e versek és Ésaia 58:3–7-es versei között! Olvassátok el az Ésaia könyvében lévő verseket, és nézzétek meg, mit hozott létre az Úr, hogy segítsen nekünk adni a szegényeknek. (Böjti felajánlások.) Kérdezd meg: Miből áll a böjt törvényének helyénvaló megtartása? (Két egymást követő étkezés idején nem eszünk és nem iszunk, és nagylelkű felajánlást adunk az egyháznak, hogy törődjön a szegényekkel. A böjti nap emellett lehetőséget ad az imádkozásra és a bizonyoságtévére.) Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Mert sokat kaptam” (*Himnuszok*)! Mondd el David O. McKay elnök következő megállapítását:

„A [böjti felajánlás fizetésének] alapvető célja és annak messzire nyúló előnye a böjti nap havonkénti betartását ennek az utolsó napi munkának egyik leginkább figyelemre méltó jellemzőjévé teszik. Ebben rejlenek azok ... a gazdasági erőforrások, melyek egy tökéletes és tevékeny szervezetben eleget tesznek minden arra érdemes szegény ember szükségleteinek, aki az egyház megszervezett egyházközösségeinek és gyülekezeteinek hatókörén belül található” (*„On Fasting”, Improvement Era*, 1963. március, 156. o.).

Móziás 4:30 (Szentírás memoriter). Gondolataink, szavaink és tetteink alapján leszünk megítélve. (10–15 perc)

Rajzold fel a táblára a következő ábrát!

Kérdezd meg az osztálytól, hogy mi a közös ezekben a szavakban. Pár találgatás után kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg Móziás 4:30-as versében a választ! Kérdezd meg:

- Ezek közül melyiket a legnehezebb irányítani?
- Mit tehetünk azért, hogy jobban irányításunk alatt tartsuk a gondolatainkat, a szavainkat és a tetteinket?

Mondd el a következő megállapítást George Q. Cannon elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Egyesek úgy gondolják, hogy mivel beléptek a keresztelés vizébe, és megbánták a bűneiket, azzal vége, már nincs több dolguk. Mennyire tévednek! Állandóan velünk kell lennie a bűnbánat ezen szellemének; minden nap imádkoznunk kell Istenhez, hogy mutassa meg nekünk, hogyan viselkedtünk. Mielőtt lepihenünk, minden este fel kell idézni a nap gondolatait, szavait és tetteit, majd minden olyan dolgot meg kell bánnunk, amit helytelenül cselekedtünk, vagy ami elszomorította a Szent Szellemet. Éljetek így minden nap, és próbáljatok meg napról napra fejlődni! Előfordulhat, hogy sok helytelen dologba keveredünk, rossz gondolataink vannak, rossz indítékok mozgatnak, rossz célokat tűztünk ki.

Ezért tehát minden nap és minden órában, mindannyiunknak meg kell bánni a bűneinket” (Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon, szerk. Jerreld L. Newquist, 2 kötet. [1957], 1:164. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogy ennek a tantételnek az ismerete hogyan segít nekünk értékelni a bűnbánat áldását az életünkben.

Bevezetés

Móziás 5-6. fejezetei feljegyzik, hogyan reagált a nép Benjámín király tanításaira. A beszéd lelkesége és ereje nagy hatással volt rájuk. Ennek eredményeként szövetséget kötöttek Istennel, és megígérték, hogy „egész életü[k]ben” betartják azokat (Móziás 5:5).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

A keresztelés az újjászületést jelképezi. Amikor valaki újjászületik, hatalmas szívbeli változást tapasztal meg. Szent szövetségek megkötése és betartása által Krisztus gyermeke lesz (lásd Móziás 5:2, 5-13; lásd még János 3:3-5).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 57-59. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 5:2, 5-13. A keresztelés az újjászületést jelképezi. Amikor valaki újjászületik, hatalmas szívbeli változást tapasztal meg. Szent szövetségek megkötése és betartása által Krisztus gyermeke lesz.

(45-50 perc)

Kérj meg néhány tanulót, hogy hozzon képet a családjáról, és mutassa meg azokat az osztálynak! Kérdezd meg:

- Milyen nevet kaptatok annak eredményeként, hogy megszülettetek vagy örökbe fogadtak benneteket a családotokba? (A családi- vagy vezetékneveteket.)
- Miért nem a barátotok vezetéknévét kaptatok, amikor megszülettetek?
- Milyen felelősséggel tartozunk mindannyian azért, hogy tiszteletet érdemeljünk ki a nevünknek?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Móziás 2-4. fejezetei egy olyan beszédet jegyeznek fel, melyet Benjámín király mondott a népének. Olvassátok el Móziás 1:11-12-es verseit, és keressetek egy okot arra, hogy miért akart szólni a néphez Benjámín király. Kérdezd meg:

- Mit akart adni a népének Benjámín király?
- Hol mondta el a beszédét Benjámín király? (Lásd Móziás 1:18; 2:1.)

Mondd el az osztálynak, hogy ma megmutatod nekik, milyen nevet adott Benjámín király a népének! Olvassátok el Móziás 5:1-5-ös verseit, és keressetek válaszokat a következő kérdésekre:

- Milyen kérdést tett fel népének Benjámín király a beszéde után? (Lásd 1. v.)
- Szerintetek miért akarta tudni Benjámín király, hogy hitt-e szavaiban a nép?
- Mi volt a nép válasza? (Lásd 2. v.)

Móziás 5:2-es versében arról számol be a nép, hogy „a Mindenható Úr Lelke” máris hatalmas változást vitt véghez bennük. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 4:2-3-as verseit, és nézzék meg, mi történt Benjámín király népével! Kérdezd meg:

- Mi idézte elő ezt a változást?
- Milyen hatással volt a szívbeli változás a népre? (Lásd Móziás 5:5.)
- Mikor kötöttétek meg ti is azt a szövetséget, amit Benjámín király népe kötött Istennel?
- Kézfelemeléssel jeleztétek, hogy ki keresztelkedett meg közületek!
- Milyen szövetségeket kötöttetek a kereszteléskor? (Lásd Móziás 18:8-10.)

Emlékeztessd a tanulókat, hogy minden héten megújítjuk ezeket a szövetségeket, amikor az úrvacsorából veszünk. Olvassátok el Moróni 4:3-as versét, és sorold fel az úrvacsorai szövetségeket a táblán:

- Készek vagyunk Krisztus nevét magunkra venni.
- Mindig emlékezni Órá.
- Betartani a parancsolatait.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Móziás 5:5-ös versében Benjámín király népe megígérte, hogy betartják az Úr parancsolatait! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 5:7–13-as verseit, és nézzék meg, milyen szövetségeket kötött még Benjámín király népe! (Magukra veszik Krisztus nevét [lásd 7–11. v.], és mindig emlékeznek Órá [lásd 12–13. v.]) Mutass rá, hogy az ezekben a versekben leírt szövetségek ugyanazok, melyeket keresztelekor kötünk és az úrvacsoravételkor megújítunk! Kérdezd meg:

- Mit jelent betartani Krisztus parancsolatait?
- Mit jelent mindig emlékezni Órá?
- Mit jelent Krisztus nevét magunkra venni?

Mondd el az osztálynak, hogy segíteni akarsz nekik e három szövetség alaposabb megértésében! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő szentírásokat, és nézzék meg, mit tanítanak azok az első szövetség betartásáról (a parancsolatok iránti engedelmesség):

- Móziás 2:41
- János 13:17
- Alma 41:10
- 2 Nefi 2:13–14

Beszélgétek meg, hogy mit találtak! Olvassátok el újra Móziás 5:5, 8-as verseit, és nézzétek meg, meddig kell engedelmeskednünk a parancsolatoknak!

Annak alaposabb megértése érdekében, hogy miért fontos mindig emlékezni az Üdvözítőre, kérdezd meg:

- Melyik szövetséget említi meg a kenyérré és a vízre mondott úrvacsorai ima is? (Lásd T&Sz 20:77, 79.)
- Melyik szövetséget hangsúlyozta ki az Üdvözítő, amikor a nefiták között bevezette az úrvacsorát? (Lásd 3 Nefi 18:7, 11.)
- Mit hangsúlyozott ki az Úr, amikor az úrvacsorával szolgált jeruzsálembeli tanítványainak? (Lásd Lukács 22:19.)

Olvassátok el Móziás 5:13-as versét, és kérd meg a tanulókat, hogy saját szavaikkal ismételjék el Benjámín király kérdését! Kérd meg a tanulókat, hogy magukban gondolják át a következő kérdéseket:

- Mennyire van közel Jézus Krisztus szívetek „gondolataihoz és szándékaihoz” ?

- Gondoltok az Üdvözítőre, amikor iskolában vagytok? amikor dolgoztok? amikor a barátaitokkal vagytok? amikor randevúztok?

Kérdezd meg: Mennyiben cselekednétek másként, ha állandóan ott lenne az Üdvözítő a gondolataitokban?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Benjámín király azért hívta oda a népet a templomhoz, hogy új nevet adjon nekik (lásd Móziás 1:11–12)! Olvassák el Móziás 5:7-es versét, és keressenek azzal kapcsolatos meglátásokat, hogy mit jelent Krisztus nevét magunkra venni! Kérdezd meg: Hogyan hasonlít egymáshoz az, ha Krisztus nevét magunkra vesszük, és ha a családtagjává válunk?

Mondd el az osztálynak a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A családtagok a család nevét viselik; így ismerik, hívják és azonosítják be őket; a vezetéknevük elkülöníti őket azoktól, akik máshonnan származnak, akinek mások az őseik. . . És így van ez Krisztus gyermekeivel is, azokkal, akik újjászülettek, akiket lelkileg új Atyjuk nemzett, ők magukra veszik Krisztus nevét. Így ismerik őket; . . . ez beazonosítja őket és elválasztja őket a többiektől. Most már családtagok, keresztyének a szó igazi és valós értelmében.”

Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek, amint felolvasod elder McConkie megállapításának következő részét, mely arról szól, hogy milyen következményekkel jár Krisztus nevének magunkra vétele:

„Az ő nevét viselik, és kötelesek tisztességtudóan és méltósággal viselni azt. Ehhez a névhez soha nem társulhat szégyenfolt vagy gyalázat, illetve a becstelenség forgácsa. Isten szentjeinek emlékezniük kell arra, hogy kik ők, és e szerint is kell cselekedniük” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 363. o.).

Olvassátok el Móziás 5:12-es és Móziás 26:24-es verseit – és készítsétek keresztutalást a kettő között –, hogy megnézzétek, mit hallhatnak azok, akik magukra veszik Krisztus nevét!

Kérdezd meg:

- Min változtat az, ha a megfelelő néven szólítanak minket?
- Mit jelent Isten jobb kezén vagy bal kezén találni magunkat? (Lásd Máté 25:31–46.)
- Mit jelent Isten jobb kezén vagy bal kezén találni magunkat? (lásd Máté 25:31–46)

Kérdezd meg a tanulókat, hogy az Úr melyik kezén szeretnék találni magukat. Mondd el elder McConkie következő kijelentését:

„Akik magukra veszik Krisztus nevét, akik ezt követően is odafigyelnek és meghallják, amikor továbbra is azon a néven szólítja őket, ami a sajátja is és az övéké is, és akik fenntartják a keresztény család normáit, mivel élvezik a testvérek seregének barátságát az egyházban, ők Isten családjának tagjaként tovább haladva elérkeznek a celesztialis királyságba, hogy örök örömben és boldogságban legyen részük!” (*The Promised Messiah*, 365. o.).

Olvassátok el Móziás 5:15-ös versét és kérdezd meg: Milyen kapcsolatban áll elder McConkie megállapítása ezzel a verssel? Mondd el a tanulóknak, hogy ha újjászületünk, és szövetséget kötünk, hogy magunkra vesszük Krisztus nevét, betartjuk a parancsolatait és mindig emlékezünk Órá, akkor gyermekeivé és családtagjaivá leszünk! Ismét utalj a tanulóknak a 15. versre, és kérdezd meg: Miben hasonlítanak a szövetségeket betartók által kapott áldások ahhoz, ami a templomokban történik a családokkal?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és adj időt a tanulóknak, hogy egy darab papíron válaszoljanak azokra!

- Mit jelentene számomra az, ha Krisztus családjához pecsételnének?
- Mit tehetek annak érdekében, hogy jobban betartsam a keresztelési szövetségeimet?

Móziás 7-8

Bevezetés

Móziás király és népe kíváncsi volt, hogy mi történt a nagy népcsoporttal, mely évekkel azelőtt hagyta el Zarahemla földjét, hogy visszatérjen Nefi földjére (lásd Omni 1:27–30). Ammon irányításával tizenhat ember útnak indult, hogy megtalálja a csoportot. Móziás 7–8. fejezetei Ammonnak Nefi földjére tett útjáról szólnak.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentírásokban sok mintája és árnyékképe van Jézus Krisztus életének (lásd Móziás 7:1–8, 16; lásd még Mózes 6:63).

- Az engedetlenség fizikai és lelki fogsághoz vezethet. Akik biznak az Úrban és szolgálják Őt, azok majd fizikai és lelki szabadságot élveznek (lásd Móziás 7:17–33; lásd még Alma 36:27; 38:5).
- A látnok kinyilatkoztató és próféta, akinek hatalma Istentől kapott ajándék. A látnok le tud fordítani ismeretlen nyelveket, ismerheti a múltat, a jövőt és a rejtett dolgokat (lásd Móziás 8:6–18).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 59–61. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 7:1–5. Számos különböző csoport ment el Zarahemlából Nefi földjére. (5–10 perc)

Rajzold fel a táblára a függelékben (295. o.) található „Hét utazás Móziás könyvében” térképet, vagy add ki emlékeztetőként a tanulóknak! Mondd el, hogy Móziás könyve hét nagyobb utazásról számol be, és ma az első kettőt fogjátok tanulmányozni! Olvassátok el Omni 1:27-es versét, és mondd el a tanulóknak, hogy mintegy Kr. e. 200-ban egy nagy csoport nefita vissza akart térni Nefi földjére! Olvassátok el Móziás 9:1-es versét, és kérdezd meg:

- Miért Zeniffet küldték el, hogy kémkedjen a lámániták után?
- Olvassátok el Omni 1:28-as és Móziás 9:2-es versét! Mi vezetett viszálykodáshoz a csoportban, miután Zeniff jelentést tett?
- Mi volt a végzete ennek a felfedező csoportnak?

Mutasd meg a térképen ennek a balsorsú felfedező csoportnak az útját! Mondd el, hogy Zeniff később egy második, sikeresebb felfedező csoportot vezetett Nefi földjére! Olvasd el a tanulókkal Omni 1:29-es és Móziás 9:3-as versét, és kérdezd meg:

- Miért szervezett második felfedező csoportot Zeniff?
- Miért érte sok megpróbáltatás ezt a felfedező csoportot? (lásd Móziás 9:3)
- Olvassátok el Móziás 9:4–7-es verseit! Mely földekről mentek el a lámániták, hogy helyet adjanak az új telepéseknek?
- Olvassátok el Móziás 7:9-es versét! Ki volt ennek a közösségnek az első királya? Hogyan választották meg?

Mutasd meg a térképen Zeniff utazásának menetét!

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki a térképen megadott szentírás utalásokat a Móziás könyvében található hét fő utazás mindegyikéhez! Kérd meg őket, hogy a szentírásaik margójára írják le az utazások neveit!

(Megjegyzés: Ez az áttekintés segít a tanulóknak az olvasottak alaposabb megértésében, amikor Móziás ezen fejezeteit tanulmányozzák. Jó ötlet lehet kitenni a térképet a teremben, míg Móziás könyvét tanulmányozzátok. Ennek a tanítási javaslatnak a kérdéseit a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadvány (59–61. o) magyarázatából vettük

át. A Mormon könyve tanulói tankönyv hasonló kérdéseket tartalmaz a hét utazást illetően. Ha akarod, ezeket is használhatod.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 7. fejezetének fejlécét, hogy röviden áttekinthessék, mi történik ebben a fejezetben!

Móziás 7:1–8, 16. A szentírásokban sok mintája és árnyékképe van Jézus Krisztus életének. (15–20 perc)

(Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat átfedést mutat a Móziás 11–17. fejezeteihez tartozó [119. o.] tanítási javaslat egy részével. Ez Ammont használja példaként, a másik pedig Abinádit. Használhatod az egyiket e tanítási javaslatok közül, vagy mindkettőt is, hogy megerősítsd, hogyan szolgálnak a szentírásokban lévő minták arra, hogy Krisztusra emlékeztessenek minket.)

Írd fel a táblára: Mi a Mormon könyve célja? Beszéljétek meg ezt a kérdést a tanulókkal! Mutass rá, mi a Mormon könyve teljes címe, mely a bevezetésben található (Mormon könyve: egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról)! Olvasd el a tanulókkal 2 Nefi 25:26-os versét, és ismételd meg a táblán lévő kérdést! Mondd el Ezra Taft Benson kijelentését, ami a Mormon könyve címlapjához tartozó tanítási javaslatban szerepelt (17. oldal)!

Mutass meg a tanulóknak egy követ, egy pohár tiszta vizet és egy darab kenyert! Írd fel a táblára a következő utalásokat: Hélamán 5:12; Jeremiás 17:13; János 6:47–51. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezeket a verseket, és beszéljék meg, hogyan lehet Jézus Krisztus mintaképe a kő, a víz és a kenyér, illetve hogyan jelképezhetik Őt! Olvasd fel a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától: „A mintakép . . . valami másra hasonlít vagy arra emlékeztet” (Conference Report, 1992. október, 51. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 37. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mózes 6:63-as versét, és nézzék meg, Isten hány teremtménye mintaképe Krisztusnak! Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a szentírásbeli események is szolgálhatnak Krisztus mintaképeiként! Számos párhuzam van például annak története között, ahogyan Ábrahám áldozatként felajánlotta Izsákot, és aközött, ahogyan Mennyei Atyánk áldozatként felajánlotta Fiát, Jézus Krisztust (lásd Jákób 4:5). Ha olyan dolgokat keresünk a szentírásokban, melyek párhuzamot mutatnak Jézus Krisztus életével és küldetésével, akkor többet megtudhatunk Róla és jobban emlékezhetünk Őrá. Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Kétségtelenül sok olyan esemény van sok próféta életében, mely megkülönbözteti ezeket az igazlelkű egyéneket, hogy Messiásuk minta- és árnyékképei legyenek. Helyénvaló és jó az, ha mindenhol Krisztusra hasonlító dolgokat keresünk, és ismételten arra használjuk ezeket, hogy Ő és törvényei a legfőbb helyet foglalják el az elménkben” (*The Promised Messiah*, 453. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 7:1–8-as verseit, és keressenek olyan dolgokat, melyek párhuzamot mutatnak Jézus Krisztus életével! A következő táblázat használatával segítsd a beszélgetést! (Megmutatható írásvetítőn, vagy emlékeztetőként is kiadható a tanulóknak.)

Ammon	Jézus Krisztus	Párhuzam
Móziás 7:2	János 5:36	A király elküldte Ammont. Mennyei Atyánk elküldte Jézust.
Móziás 7:3	Zsoltárok 24:8	Ammont és Jézust is úgy jellemzik, mint aki hatalmas és erős.
Móziás 7:4, 16	Máté 4:1–2	Mindketten megtapasztalták a negyven napon át tartó éhséget, szomjúságot és kimerültséget.
Móziás 7:6	Máté 26:37	Mindketten magukhoz vettek három másik embert, és egy kissé odébb mentek.
Móziás 7:7	János 18:12	Mindkettőjüket megkötözték és elhurcolták.
Móziás 7:8	Lukács 23:7	Mindkettőjüket királyok elé állították és faggatták.
Móziás 7:18; lásd még Móziás 22:11	T&Sz 138:23	Ammon kivezette a népet a fizikai szolgaságból. Jézus megszabadítja a népet a haláltól és a pokoltól.

Nézzétek át elder McConkie fenti kijelentését! Utalj a tanulóknak az úrvacsorai imára (lásd Moróni 4:3) és kérdezd meg: Hogyan segíthet nekünk mindig emlékezni Őrá az, ha minta- és árnyékképeket keresünk? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 52:14-es versét, és nézzétek meg, milyen áldás származik még abból, ha mintaképeket keresünk! Kérdezd meg: Hogyan segíthet életetekben az, ha kerületek a megtévesztést? Olvassátok el a tanulókkal Éther 12:41-es versét, és nézzétek meg, milyen áldást kapnak azok, akik keresik Jézus Krisztust! Kérdezd meg: Meddig marad az a bizonyos kegyelem azokkal, akik Őt keresik? Olvassátok el 3 Nefi 27:27-es versét, és kérdezd meg:

- E vers értelmében mire kell törekednünk, kihez legyünk hasonlók?
- Kit ismertek, aki krisztusnak látszik?
- Mit tesz ez az illető, amivel az Üdvözítőre emlékeztet titeket?

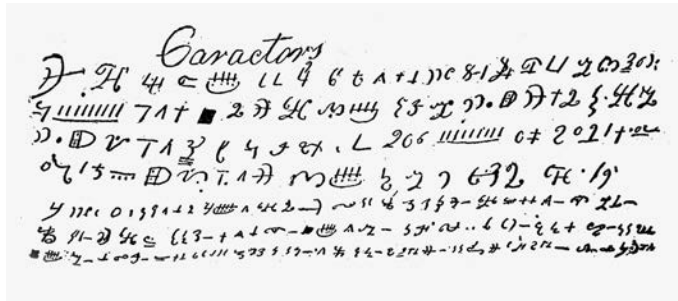
Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék figyelembe a következő kérdéseket:

- Milyen jellemvonásaitok vannak, amik hasonlítanak az Üdvözítőre?
- Mit tehetnétek, hogy életeteket hasonlóbba tegyétek az Ővéhez?

Biztasd a tanulókat, hogy a szentírásokban és az őket körülvevő világban keressék az Üdvözítő mintaképeit!

Móziás 8:6–18. A látnok kinyilatkoztató és próféta, akinek hatalma Istentől kapott ajándék. A látnok le tud fordítani ismeretlen nyelveket, ismerheti a múltat, a jövőt és a rejtett dolgokat. (10–15 perc)

Rajzolj fel a táblára néhányat a következő jelek közül, melyeket Joseph Smith másolt le az aranylemezekről:

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, milyen érzések voltak Joseph Smith-ben, miután rábízták az aranylemezek lefordítását! Olvassák el Joseph Smith története 1:62-es versét, és nézzék meg, mit adott az Úr Joseph-nek, hogy segítsen neki a Mormon könyvének lefordításában! Mondd el, hogy ma az Urimről és a Tummimról tanulnak majd, valamint azokról, akik használták őket! Olvassátok el Móziás 8:6–17-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen kérdést tett fel Limhi király Ammonnak? (lásd 6. v.)
- Minek a megtételét parancsolta meg Limhi király a negyvenhárom emberből álló csoportnak? (lásd 7. v.)
- Miért akart Limhi király találkozni valakivel, aki képes ismeretlen nyelvek fordítására? (lásd 8–9., 12. v.)
- Milyen hatalom által volt képes Móziás király a fordításra? (lásd 13–14. v.)
- Minek nevezik azt, aki rendelkezik ezzel a hatalommal, hogy fordítson? (lásd 13. v.)

Mondd el a következő kijelentést elder John A. Widtsoe-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A látnok olyan valaki, aki lelki szemekkel lát. Felfogja annak jelentését, ami másoknak homályosnak tűnik; az örök igazság tolmácsa és világossá tevője ő. Előre látja a múltból és a jelenből a jövőt. Ezt az Úr hatalma által teszi, mely közvetlenül általa lép működésbe, vagy közvetetten, olyan isteni eszközök segítségével, mint az Urim és a Tummim. Röviden: ő az, aki lát, aki nyitott szemekkel jár az Úr világosságában” (*Evidences and Reconciliations*, szerk. G. Homer Durham, 3 kötet, 1. [1960], 258. o.).

Kérdezd meg:

- Mit mondott Limhi király a látnok értékéről? (lásd 15. v.)
- Mit mondott Ammon, hogy segítsen Limhi királynak jobban megérteni, hogy ki azok a látnokok? (lásd 16. v.)
- Mit tud a látnok? (lásd 17. v.)

Mondd el az osztálynak a következőket Joseph Smith próféta szavaiból, melyek a Kirtland Templom felszenteléséről számolnak be:

„Ezt követően mondtam egy rövid beszédet, és felszólítottam a különböző kvórumokat, valamint a szentek teljes gyülekezetét, hogy ismerjék el az elnökséget prófétákként és látnokokként, és imáik által támogassák őket. Felemelkedvén mindannyian szövetségben ígérték ezt.

Aztán felszólítottam a kvórumokat és a szentek gyülekezetét, hogy ismerjék el a Tizenkét Apostol közül a jelenlévőket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként, valamint különleges tanúkként a föld nemzeteinek, ... és támogassák őket az imáikkal, amibe felemelkedvén belemegyeztek” (*History of the Church*, 2:417).

Kérdezd meg:

- Kiket támogatunk ma prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként? (Az Első Elnökséget és a Tizenkettek Kvórumát.)
- Ezen emberek elhívásának és felhatalmazásának megértése milyen hatással van arra, ahogyan a tanácsukat fogadjuk?

Bevezetés

Móziás 9–22 az első olyan történelmi visszatekintés – kettő közül –, melyet Móziás könyve jegyez fel (lásd a bevezetést Móziás könyvéhez, 98. o.). Ezeket a fejezeteket Mormon kivonatolta Zeniff feljegyzéseiről, és három nefita király: Zeniff, Noé és Limhi uralmáról szólnak. Móziás 9–10. fejezete Zeniff történetének a beszámolójával kezdődik, aki Zarahemlából elvezetett egy nagy csoport nefitát, hogy Léhi-Nefi földjén telepedjenek le. Sok megpróbáltatást szenvedtek el, és megvédték magukat a lámánita támadásokkal szemben. Ezeknek a fejezeteknek az egyik megfigyelendő témája az, hogy miként szabadította ki az Úr Zeniff népét az ellenségeik kezéből.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az igazéletűek boldogulnak, a gonoszok pedig elvesznek, bár időnként igazéletű emberek is szenvednek azon ítéletek miatt, melyeket a gonoszokra küld az Úr (lásd Móziás 9:1–3, 12–19).

- A szülők felelősek azért, hogy gyermekeiknek megtanítsák az evangélium igazságait. A szülők gonoszsága erős negatív hatással lehet a gyermekeikre (lásd Móziás 10:12–16; lásd még T&S 68:25–27).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 62. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 9:1–3, 12–19. Az igazéletűek boldogulnak, a gonoszok pedig elvesznek, bár időnként igazéletű emberek is szenvednek azon ítéletek miatt, melyeket a gonoszokra küld az Úr. (15–20 perc)

Írd fel a táblára: A gonoszok elvesznek, az igazéletűek pedig boldogulnak. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 9:3-as versét, és nézzék meg, mit mondott Zeniff, miért szenved a népe! Utalj a táblán lévő kijelentésre és kérdezd meg:

- Igaz ez a tantétel? (Igen, végül is igaz.)
- Eszetekbe jut olyan példa, mely kivételnek tűnik e szabály alól? (Jób szenvedése, fiverei bántották Nefit, Joseph Smith és Abinádi halála.)
- Mi történik ezekkel az igazlelkű emberekkel az örökkévalóságban? (Lásd Malakiás 3:14–18.)
- Miért tűnik időnként úgy a halandóságban, hogy a gonoszok boldogulnak, az igazéletűek pedig szenvednek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el elder Bruce R. McConkie-nak az ítéletekről szóló kijelentését a 2 Nefi 25:1–8-hoz tartozó tanítási javaslatból (68. o.)!

Oszd négy csoportra az osztályt! Kérd meg a csoportokat, hogy olvassanak el egyet-egyét a következő verscsoportokból Móziás könyvében: 9:1–3; 9:12–19; 10:6–11; 10:19–21. Foglalják össze az olvasottakat, majd kérdezd meg:

- Mit mondanak ezek a versek a lámániták és a nefiták lelki fogékonyágának állapotáról?
- Ki nyerte meg ezeket a csatákat: a gonoszok vagy az igazéletűek?
- Szerintetek csak a gonoszok haltak meg ezekben a csatákban?
- Milyen tekintetben szenvedtek az igazéletűek e csaták miatt?
- Hány lámánita halt meg a Móziás 9. fejezetében leírt csatában? (Lásd 18. v.)
- Hány nefita halt meg ugyanebben a csatában? (Lásd 19. v.)
- Hogyan függ ez össze a táblán lévő kijelentéssel?
- Milyen igazlelkű személyek vagy népek szenvedtek már ebben a sáfárságban?
- Mikor látjuk majd a táblán lévő kijelentés teljes mértékű beteljesedését? (Az Üdvözítő második eljövetelekor.)

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Az Ember Fiának eljövetelével kapcsolatban elmagyaráztam [bizonyos dolgokat]; valamint azt is, hogy hamis az a feltételezés, hogy a szentek minden ítéletet elkerülnek majd, míg a gonoszok szenvednek; mert minden test ki van téve a szenvedésnek, és »az igazlelkűek alig menekülnek meg«; a szentek közül mégis sokan megmenekülnek, mert az igazak hit által élnek; lesznek azonban sokan az igazlelkűek között, akik betegségek, járványok, stb. áldozatai lesznek, a test gyengesége folytán, de üdvözülnek Isten királyságában” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 162. o.).

Kérdezd meg: Hogyan segíthet nekünk most annak tudata, hogy egy napon nagy áldásokat kapunk majd igazlelkű cselekedeteinkért?

Bevezetés

Noé király népe annyira gonosz lett, hogy az Úr elküldött egy Abinádi nevű prófétát, hogy figyelmeztesse őket a pusztulásukra, ha nem térnek meg. Ezek a fejezetek beszámolnak Abinádi szolgálatáról, és feljegyzik bizonyosságát, mely az Üdvözítőre, Jézus Krisztusra, és az általa hozott kiengesztelésre összpontosít. Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta: „Az [Abinádi] által tett bizonyosság, amikor bűnbánatra szólította a hitehagyott királyt, Noét, valamint papjait, az egyik legjelentősebb tantételi tanítás a Mormon könyvében. A király és papjai, egy kivétellel, mind elutasították Abinádi tanításait, és kivégeztették őt. Az az egy Alma volt” (Conference Report, 1989. április, 10–11. o.; vagy *Ensign*, 1989. május, 10. o.).

Elder Robert D. Hales, aki szintén a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította: „Abinádi hitének szilárdsága a szent feljegyzés eme szívzaggató szavaiban található: »És amint Abinádi és szavakat elmondta, összeesett, halálát lelta a tűzben. Megölték, mert nem akarta megtagadni Isten parancsolatát, így halálával pecsételte meg szavai igazságát.« (Lásd Móziás 17:6–20; dőlt betűs kiemelés.)

Milyen erőteljes példát állít elénk Abinádi! Bátran engedelmesskedett az Úr parancsolatainak – bár ez az életébe került!” (Conference Report, 1996. április, 49. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 35. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelvek

- A gonoszság nyomorhoz és lelki pusztuláshoz vezet (lásd Móziás 11:1–25; 12:2–8; 16:1–5; lásd még Móziás 4:30).
- A prófétáknak hatalmukban áll ismerni a jövőt és prófétálni arról (lásd Móziás 11:20–25; 12:3–8; 13:10; 17:15–19; lásd még Ámós 3:7; Móziás 19:18–20; Alma 25:1–12).
- Az Úr megvédi igazlelkű szolgálóit, míg el nem végzik halandó küldetésüket (lásd Móziás 11:26; 13:1–7; lásd még T&S 122:9).
- Jézus Krisztus kiengesztelése által érkeznek el üdvösség mindazokhoz, akik megbánják a bűneiket és engedelmessé válnak Isten parancsolatainak (lásd Móziás 12:30–37; 13:11–35; lásd még 2 Mózes 20:1–17; 2 Nefi 31:20–21; T&S 14:7).
- A kiengesztelés során Jézus Krisztus szenvedett a gyötrelmeinkért, a vétkeinkért és a bűneinkért. Halála és feltámadása minden halandónak lehetőséget ad a feltámadásra (lásd Móziás 13:28–15:1; 16:7–15; lásd még Alma 7:11–13).
- Jézus Krisztus sok értelemben Atya és Fiú is egyben. Emellett sok hasonlóság van Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus között (lásd Móziás 15:1–7; lásd még János 10:30).
- Az igazlelkűek, a gyermekekkel együtt fel fognak támadni az igazak feltámadásakor. A gonoszok a tisztességtelenek feltámadásakor támadnak fel (lásd Móziás 15:20–27; 16:8–11; lásd még T&S 76:17).
- Az igazlelkű emberek örvendeznek az igazságban, míg a gonosz emberek elutasítják azt (lásd Móziás 16:13–17:12; lásd még 1 Nefi 16:1–2; 4 Nefi 1:12, 16).
- Az Üdvözítőhöz hasonlóan vannak olyanok, akiket elhívnak, hogy vérükkel pecsételjék meg a bizonyosságukat (lásd Móziás 17:13–20; lásd még T&S 135:3).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122, 62–64. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 11–12. A gonoszság nyomorhoz és lelki pusztuláshoz vezet. (45–50 perc)

Készíts az osztályteremben két utat, az egyik vezessen egy templom és egy boldog család képéhez, a másik pedig vezessen egy börtön vagy rabok képéhez! Mutasd meg a tanulóknak az utakat, és beszéljetez mindkét úti célról! Kérdezd meg, melyik úti cél felé mennének szívesebben! Állíts a börtön felé vezető útra egy olyan tanulót, aki a templomhoz és a boldog családhoz akar eljutni! Kérdezd meg:

- Eljuthatsz-e innen a kívánt úti célodhoz? Miért nem?
- Mit gondolnál arról, ha valakik azt mondanák, hogy egy bizonyos úti célt akarnak elérni, de a másik út mellett döntenének?

- Hogyan hasonlít ez a saját életedre?
- A valós életben mindig könnyű meglátni azt, hogy melyik út melyik úti célhoz vezet? Miért vagy miért nem?

Mondd el, hogy míg egyeseken úgy látszik, nem tudják, milyen úti célhoz szeretnének elérni, mások azt nem tudják, hogy melyik út vezet oda! Mondd el a tanulóknak, hogy ma egy olyan népről tanulnak, akik boldogságra vágytak, de állandóan azt az utat választották, mely boldogtalansághoz vezet!

Olvassátok el Móziás 10:19–21-es verseit, és nézzétek meg, milyen sikereket ért el Zeniff a lámánitákkal szemben! Kérdezd meg:

- Ezekben a versekben mi az a kulcskifejezés, mely segít nekünk megérteni, hogy miért jártak sikerrel? („Az Úrba vetett hittel” [19. v.])
- A boldogsághoz vagy a nyomorúsághoz vezető úton voltak ezek az emberek?
- Olvassátok el Móziás 11:1–2-es verseit! Amikor Zeniff fia, Noé került hatalomra, milyen változás állt be az út tekintetében, amit a nép követett?

Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, üresen hagyva a jobb oldali oszlopot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a verseket, és húzzák alá azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek leírják Noének és népének a bűneit! Aztán az osztállyal közösen töltsétek ki a táblázatot!

Utalás	Noének és népének bűnei
Móziás 11:2	önzőség, többnejűség, paráznaságok
Móziás 11:3–4, 6	kapzsiság, lustaság, bálványimádás
Móziás 11:5	góg
Móziás 11:7, 11	hiúság, csalárdság
Móziás 11:14	kincsekre helyezték a szívüket, erkölcstelenség
Móziás 11:15	részegség
Móziás 11:18–19	saját erejükkel dicsekedtek
Móziás 11:20, 26	a próféta elutasítása
Móziás 11:27–28	harag, gyilkolási vágy
Móziás 11:29	szívük megkeményítése, a bűnbánat visszautasítása

- Olvassátok el Móziás 11:20–25-ös verseit! E versek szerint milyen úton volt Noé és népe?
- Mit tanított nekik Abinádi, mit tehetnek annak érdekében, hogy változtassanak az úti céljukon?
- Honnan tudhatjátok, hogy milyen úton jártok?
- Hogyan mennek át másik útra ma az emberek?
- Szerintetek miért fontos átgondolni, hogy melyik úton jártok?

Olvassátok el Móziás 12:1–8-as verseit, és nézzétek meg, mire figyelmeztette Abinádi a népet! Kérdezd meg:

- Mire biztatta őket, melyik úton járjanak? Miért?
- Hogyan biztatta őket arra, hogy átmenjenek a másik útra?

Olvassátok el Móziás 12:9–16-os verseit, és nézzétek meg, hogyan reagált a nép Abinádi üzenetére! A következő táblázatot is rajzold fel a táblára:

Móziás 12:9	megharagudtak Abinádira és megkötözték őt
Móziás 12:14	hazugnak nevezték Abinádit és azt mondták, hogy hamis próféciákat mond
Móziás 12:15	saját erejükre támaszkodtak

Móziás 12:15-ös verse szerint mit gondolt Nefi népe, milyen úticél felé tartanak? Olvassátok el Móziás 12:17–19-es verseit, és a következő táblázatot is rajzold fel a táblára:

Móziás 12:17	Abinádi bebörtönzése
Móziás 12:18–19	megpróbálják törbe csalni Abinádit

Olvassátok el Móziás 12:25–37-es verseit, és kérdezd meg:

- Ki kezdett el kérdéseket feltenni? (Lásd 19. v.)
- A végén ki tette fel a kérdéseket?
- Milyen kérdéseket tett fel Abinádi?
- A mindennapi élet mely alapelvét tanulhatjuk meg Abinádi ezen tanításaiból?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egyet vagy kettőt Abinádi tanításai közül, mely nehézséget okoz nekik, és egy darab papírra írják le néhány módját annak, hogy miként tökéletesedhetnének ezen a területen!

Móziás 11:26; 13:1–7. Az Úr megvédi igazlelkű szolgálát, míg el nem végzik a küldetésüket (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy az egyház történetének korai szakaszában Missouri államban a csöcselék körülvette Far West városát, ahol sok egyháztag gyűlt össze. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő beszámolót:

„A vérontás elkerülése érdekében Joseph Smith és mások beleegyeztek, hogy találkoznak a csendőrség vezetőivel, akik ... elfogták őket. Azon az estén a katonai bíróság határozata golyó általi kivégzésre ítélte Joseph Smith-et és társait, és Lucas [főparancsnok] Alexander Doniphan dandárparancsnoknak adott parancsot, hogy sötétedéskor végezze ki őket. Doniphan törvénytelennek gondolta a határozatot, és hősiiesen visszautasította annak végrehajtását, kijelentve, hogy felelősségre vonja mindazokat, akik megpróbálkoznak azzal” („Missouri Conflict,” Daniel H. Ludlow, szerk., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 kötet. [1992], 2:931. o.).

Mondd el, hogy sok olyan eset volt, amikor veszélyben forgott a próféta élete. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 122:9-es versét, és nézzék meg, mit ígért az Úr Joseph-nek, míg börtönben volt Missouri államban! Olvasd fel a következő beszámolót William Taylortól, aki több napig a próféta társa volt 1842-ben, míg a próféta az életére törő ellenségei elől bújdosott.

„Egyszer azt mondtam neki:

»Joseph testvér, nem ijedsz meg, amikor üldözőbe vesznek téged ezek a vadászó farkasok?«

Ő pedig azt válaszolta:

»Nem, nem félek; az Úr azt mondta, hogy meg fog védeni engem, és én teljes mértékben bízom a szavában.«
(„Joseph Smith, the Prophet,” *Young Woman’s Journal*, 1906. december, 548. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Lukács 4:28–30-as verseit, és kérdezd meg:

- Mivel próbálkozott Názáret népe, mit tesznek az Üdvözítővel?
- Ő hogyan kerülte el őket?

Elder Bruce R. McConkie azt mondta: „Uruk ellenségeit nyilván visszatartotta valami rendkívüli hatalom attól, hogy véghezvigyék gyilkos terveiket” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:162. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 11:26-os versét, és hasonlítsák össze azzal, ami Joseph Smith-tel és az Üdvözítővel történt! Olvassátok el Móziás 13:1–7-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit parancsolt a király?
- Mit válaszoltak a szolgák?
- Mi mentette meg Abinádi életét?
- E versek szerint miért őrizte meg ekkor az Úr Abinádi életét?
- Mit mondott Abinádi a népnek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

„Hadd mondjam el a gyászolók vigasztalására, és mindannyiunk felvidítására és útmutatására, hogy egyetlen igazlelkű ember sem vétetik el idő előtt” (address at the funeral of Elder Richard L. Evans, 1971. november 4., 1. o.).

- Mit árul el ez a megállapítás Joseph Smith, Abinádi és Jézus Krisztus haláláról?
- Ránk hogyan vonatkozhat ez a megállapítás?
- Milyen vigaszt jelenthet nekünk ez a megállapítás, amikor meghal egy barátunk vagy egy családtagunk?

Móziás 13:11–35. Jézus Krisztus kiengesztelése által érkezik el üdvösség mindazokhoz, akik megbánják a bűneiket és engedelmeskednek Isten parancsolatainak.

(15–20 perc)

Írd fel a táblára: $2 + 2 + 2 = 6!$ Kérdezd meg:

- Mi történne ezzel az egyenlőséggel, ha az egyik 2-est elhagynánk?
- $2 + 2$ lehet valaha is 6?

Mondd el, hogy Abinádi igaz lelki szabályt tanított, de Noé király népe megpróbálta kiforgatni és lerombolni azt, éppen úgy, mintha valaki azt próbálná mondani, hogy $2 + 2 = 6$.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 12:29-es versét, és nézzék meg, milyen kérdést tesz fel először Abinádi ebben a versben! Mondd el, hogy Abinádi a következő fejezetben elmagyarázza Mózes törvényének különböző szemszögeit. Írd fel a táblára egy 1–10-es számsort! Kérj meg egy pár tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel Móziás 12:35; 13:11–24-es verseit! Az osztály többi tagját kérd meg, hogy kövessék a szöveget 2 Mózes 20:3–17-es verseiben, és állítsák meg az olvasót, amikor Abinádi a Tízparancsolat egyikét idézi! Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki az összes parancsolatot, és írd fel ezeket a táblára a megfelelő szám mellé (lásd az ábrát)!

Törvények

A Tízparancsolatot is beleértve

1. „Ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem”!
2. Ne legyenek „faragott képmásaid”!
3. „Az Úrnak ... nevét hiába fel ne vedd”!
4. Szenteld meg a „szombatnapot” (a sabbat napját)!”
5. „Tiszteld atyádat és anyádat”!
6. „Ne ölj”!
7. „Ne paráználkodjál” (ne kövess el házasságtörést)!
8. „Ne lopj”!
9. „Ne tégy ... hamis tanúbizonytságot”!
10. „Ne kívánd” azt, ami másé!

Kérdezd meg:

- Mit állított Noé király és a papjai, mi hoz üdvösséget? (Lásd Móziás 13:27.)
- Miért adta az Úr Izraelnek Mózes törvényét? (Lásd 29–30. v.)

E kérdések összefoglalásaként rajzold fel a táblára a következő táblázatot is:

Mit színlelt Noé király és a papjai, miben hisznek?

Törvények

A Tízparancsolatot is beleértve

1. „Ne legyenek néked idegen isteneid énelőttem”!
2. Ne legyenek „faragott képmásaid”!
3. „Az Úrnak ... nevét hiába fel ne vedd”!
4. Szenteld meg a „szombatnapot” (a sabbat napját)!”
5. „Tiszteld atyádat és anyádat”!
6. „Ne ölj”!
7. „Ne paráználkodjál” (ne kövess el házasságtörést)!
8. „Ne lopj”!
9. „Ne tégy ... hamis tanúbizonytságot”!
10. „Ne kívánd” azt, ami másé!

+

Szertartások

Az állatáldozatot is beleértve

=

Üdvözülés

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 13:28, 30–35-ös verseit, és kérdezd meg:

- Mit hagyott ki Noé király és a papjai a szabályból?
- Miért volt elengedhetetlen a kiengesztelés, még a törvénnyel együtt is? (Lásd 28. v.; lásd még 2 Nefi 2:5–7.)
- Abinádi szerint miért adatott Mózes törvénye? (Lásd Móziás 13:30–31.)

Írd hozzá a táblán lévő ábrához a kiengesztelést, és változtasd meg a címet: Mit tanított Abinádi (lásd alant). Kérdezd meg:

- Mi okozta azt, hogy Izrael gyermekei félreértsék ezt a tant? (Szívük keménysége; lásd 32. v.)
- Hány próféta tanított Jézus Krisztusról és az általa hozott kiengesztelésről? (Lásd 33. v.)
- Mit mondtak ezek a próféták, mit tesz majd Ő? (Lásd 34–35. v.)
- Olvassátok el Móziás 13:27; 3 Nefi 9:17–20-as verseit! Ma miért nem ajánlunk fel állatáldozatokat?
- Milyen szertartásokat követel meg napjainkban az Úr? (Megjegyzés: A második kockában töröld le az állatáldozat szót, és írd be a tanulók által megnevezett szertartásokat [például keresztelés és úrvacsora].)

- A Mózes által megadott törvények közül melyek képezik ma is az evangélium részét? (A tanulók mindenképpen értsék meg, hogy a Tízparancsolat még mindig érvényben van!)

Mit tanított Abinádi

Törvények

A Tízparancsolatot is beleértve

1. „Ne legyenek neked idegen isteneid énelőttem”!
2. Ne legyenek „faragott képmásaid”!
3. „Az Úrnak ... nevét hiába fel ne vedd”!
4. Szenteld meg a „szombatnapot” (a sabbat napját)!
5. „Tiszteld atyádat és anyádat”!
6. „Ne ölj”!
7. „Ne paráználkodjál” (ne kövess el házasságtörést)!
8. „Ne lopj”!
9. „Ne tégy ... hamis tanúbizonyságot”!
10. „Ne kívánd” azt, ami másé!

+

Szertartások

Beleértve ebbe:

Keresztelés
Úrvacsora
...

+

A kiengesztelés

=

Üdvözülés

Fejzd be azzal, hogy felolvasod vagy egy tanulóval elmondod a harmadik hittételt!

Móziás 13:34–15:1. A kiengesztelés során Jézus Krisztus szenvedett a gyötrelmeinkért, a vétkeinkért és a bűneinkért. Halála és feltámadása minden halandónak lehetőséget ad a feltámadásra. (50–55 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Móziás 13:34-es és Móziás 15:1-es verseit! Kérdezd meg: Miben hasonlítanak ezek a versek? Kérd meg a tanulókat, hogy húzzák alá a két vers hasonló szavait, és készítsenek keresztutalást a kettő között! Mondd el, hogy ezek a versek röviden összefoglalják Jézus Krisztus „leereszkedését” (lásd még 1 Nefi 11:26–33)! Móziás könyvének e versei között Abinádi Ésaías 53. fejezetét idézi, mely a szentírások egyik leghatásosabb fejezete az Üdvözítőt és az általa hozott kiengesztelést illetően. Abinádi sok mindent mondhatott volna élete utolsó perceiben, de ő úgy döntött, hogy ezt a fejezetet idézi, mely elmagyarázza a Móziás 13:34 és Móziás 15:1-ben röviden elmondott tanokat.

Kérd meg a tanulókat, hogy töltsenek el öt percet Móziás 13:35–14:12-es verseinek tanulmányozásával! Amikor találnak valamit Jézus Krisztusról vagy az általa hozott kiengesztelésről, egy darab papírra írják le az utalást és annak tanítását! Kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblán! Ezek között lehet:

- Móziás 13:35. Az Üdvözítő hozza majd el a halottak feltámadását.
- Móziás 13:35. Elnyomják és sanyargatják.
- Móziás 14:2. Úgy néz majd ki, mint egy hétköznapi ember.
- Móziás 14:3. Bánat és gyötrelme ismerője lesz, gyűlölik és elutasítják.
- Móziás 14:4. Szenved majd a gyötrelmeinkért és a fájdalomainkért.
- Móziás 14:5. Szenved majd a vétkeinkért és a bűneinkért, hogy meggyógyulhassunk.
- Móziás 14:7. Ő lesz az Atya áldozati báránya.
- Móziás 14:8–9, 12. Megölik a gonoszokkal együtt.
- Móziás 14:10. Véghezviszi a kiengesztelést.
- Móziás 14:11. Eleget tesz az igazság követelményeinek.
- Móziás 14:12. Nagy jutalmat kap majd az áldozatáért.

Ha az idő engedi, a következő kérdések, tevékenységek és kijelentések felhasználásával tanulmányozzátok behatóbban Móziás 13:34–15:1-es verseit!

Móziás 13:35

Olvassátok el Alma 11:43–44-es verseit, és kérdezd meg:

- E versek értelmében ki támad majd fel?
- Mik a feltámadott test jellemvonásai?
- Milyen nagy eseményre kerül majd sor azt követően, hogy feltámadunk?

Móziás 14:2

- Kire utal az „előttünk” kifejezés (ami helyesen Őelőtte)? (Az Atyára.)
- Olvassátok el Lukács 2:40-es versét! Hogyan jellemzi ez a Fiát figyelő Atyát?
- Olvassátok el János 15:5-öt! Milyen tekintetben vagyunk mi ágak, míg Jézus a szőlőtő vagy a törzs? (Beszéljétek meg a válaszaikat!)
- Miben hasonlított a nép ott, ahol az Úr felnőtt, az őket körülvevő száraz földhöz? (Ahogyan a mag sem képes növekedni a száraz földben, az evangélium sem növekedett könnyen megkeményített szívükben.)

Mondd el a következő megjegyzést ezzel a verssel kapcsolatban Ésaías könyvében Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Semmi nem volt [Krisztusban], ami miatt ki kellett volna emelniük őt. Megjelenését tekintve olyan volt, mint az emberek; és itt a próféta azt mondja, hogy nem volt szép alakja, vagyis nem volt más, nem különbözött annyira a többiektől, hogy az emberek felismerték volna őt, mint Isten Fiát. Halandó embernek látszott” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet. [1954–1956], 1:23. o.).

Jézus Krisztus nem csak úgy nézett ki, mint a többi ember, hanem a szokásos módon is született meg a világra. Kérdezd meg: Hogyan lehetett ez a tény a hit nagy próbája egyeseknek?

Móziás 14:3

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Lukács 4:16, 22, 28–29; 2 Nefi 10:3-as verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan vonatkoznak Móziás 14:3-ra ezek a versek?
- Mit jelent az „eltakartuk arcunkat előle” kifejezés? (Nem csak nem hallgattak rá, de el is kerülték Őt.)

Móziás 14:4

Kérdezd meg: E vers szerint miért szenvedett még Jézus a bűneink mellett? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 7:11-es verseit, és húzzák alá, hogy miért szenvedett az Üdvözítő! Olvassátok el Máté 11:28–30-as verseit, és kérdezd meg: Hogyan segít nekünk Máté ezen verseinek megértésében az a tudat, hogy az Üdvözítő minden fájdalunkért, megpróbáltatásunkért és betegségünkért szenvedett?

Mondd el a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Jézus mindennapos halandó tapasztalatai és szolgálata minden bizonnal megismertették őt az emberi betegségek, gyötrelmek, fájdalom, bánatok és gyengeségek sokszínűségével, melyek »emberi«-ek (1 Korinthusbeliek 10:13). A kiengesztelés gyötrelmei azonban végtelenek voltak, és első kézből tapasztalta meg ezeket! Miután nem minden emberi gyötrelmet és fájdalom kapcsolódik bűnhöz, a kiengesztelés teljes intenzivitása magában foglalta azt is, hogy nemcsak a bűneinket viselte, hanem a fájdalmainkat, a gyengeségeinket és a betegségeinket is. Nem számít, miben szenvedünk, biztosan »ő reá« vethetjük azt, mert »néki gondja van« reánk (1 Péter 5:7)” (*Not My Will, But Thine* [1988], 51. o.).

Móziás 14:4–5

Jézus Krisztusra, amint azt Ésaiás 53. és Móziás 14. fejezetei leírják, időnként utalnak úgy is, mint „szervedő szolga”. Mondd el a 4. versben szereplő „Isten csapása sújtotta” kifejezés következő magyarázatát:

„Sok korban általános volt az, hogy az emberek úgy gondolták, ha valaki szenved, azt Isten bünteti. Akik a Szolgát látják, úgy gondolják, hogy bűnért kap büntetést. Ironikusan igazuk van ugyan, de nem saját bűnei okozzák szenvedését, hanem a mieink” (Donald W. Parry and others, *Understanding Isaiah* [1998], 474. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy az „összetörték” szó egy másik lehetséges fordítása az „összezúzták”. Kérdezd meg:

- Milyen áldásokat említ meg az 5. vers, melyeket annak következményeként kapott, hogy Krisztus elszenvedte a kiengesztelést?
- Hogyan sajtolják az olajat az olajbogyókból? (Olajsajtolóban összezúzzák őket.)

Mondd el a tanulóknak, hogy a Gecsemáné az „olajsajtoló” szótól származik! Kérdezd meg:

- A Gecsemáné szó jelentése – a hely, ahol az Úr elszenvedte a kiengesztelést – hogyan kapcsolódhat Ésaiás kijelentéséhez az, hogy „összetörték” a vétkeinkért?
- Olvassátok el Máté 27:26-os versét! E vers szerint mi történt Jézussal, mielőtt keresztre feszítették?
- Hogyan kapcsolódik ez Móziás 14:5 végéhez? (Ésaiás és Abinádi Jézus ostromzásának csapásaival jelképezte a kiengesztelés gyógyító hatalmát; lásd még 1 Péter 2:24–25.)

Móziás 14:6

Olvassátok el 1 János 1:8-as versét, és kérdezd meg: Hogyan kapcsolódik ez a vers Móziás 14:6-hoz?

Móziás 14:7

Olvassátok el Máté 26:67–68; 27:29–30-as verseit és kérdezd meg: E versek szerint milyen megpróbáltatásokat viselt el Jézus? Olvassátok el Márk 15:3–5; Lukács 23:9-es versét, és kérdezd meg: Hogyan vonatkoznak ezek a versek Móziás 14:7-re? Mutass rá, hogy Móziás 14:6-os versében mi vagyunk a nyáj és Jézus a pásztor (lásd még János 10:14)! Ki a bárány és a juh a 7-es versben? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el János 1:29 és Mózes 5:6–8-at, és sorolják fel, milyen tekintetben Isten Báránya Jézus!

Móziás 14:8

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 19:16–18-as verseit, és nézzék meg, milyen borzalmas lehetett Jézusnak az, hogy „népe vétkei miatt éri büntetés”.

Móziás 14:8, 10

Mondd el, hogy a 8. versben a kortársai (nemzedéke) szó úgy is fordítható, hogy „leszármazottjai”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 5:7; 15:10–13-as verseit, és nézzék meg, hogy kik Krisztus „magja” vagy „utódai”!

Móziás 14:9

Olvassátok el Máté 27:38-as versét, és nézzétek meg, kik voltak azok a gonosz emberek, akik az Üdvözítővel együtt haltak meg! Olvassátok el Máté 27:57–60-as verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen tekintetben jutott Jézus halálakor „a gazdagok közé”.

Móziás 14:10

Olvassátok el János 3:16; 10:17–18-as verseit, hogy megnézzétek, ki engedte meg tudatosan azt, hogy végbemenjen a kiengesztelés! (Az Atya és a Fiú is.)

Móziás 14:11

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 15:9; Alma 34:14–16-os verseit, és nézzék meg, hogyan vonatkoznak ezek a versek Móziás 14:11-re! Kérdezd meg:

- Ki hozta az utolsó áldozatot?
- Minek tett ez eleget?
- Ki igazult meg?
- Mi tette lehetővé számukra a megigazolást?

Móziás 14:12

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 49:5–6-os verseit, és nézzék meg, milyen magas hivatalt ért el Jézus! Énekeljétek vagy olvassátok el: „Jézus egykor szegényen” (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek oda jól annak ellentétére, hogy hol volt és hol van most Jézus! Olvassátok el a Rómabeliek 8:16–17-es verseit, és nézzétek meg, minek a megosztására hajlandó Jézus!

Mondd el bizonyosságodat Jézus Krisztusról, és adj időt, hogy a tanulók is megtehesék ezt!

Móziás 15:1–7. Jézus Krisztus sok értelemben Atya és Fiú is egyben. Emellett sok hasonlóság van Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus között. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy minden apa fiú is-e egyben. Kérdezd meg: Milyen tekintetben Atya és Fiú is Jézus? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák fel Móziás 15. fejezete fejlécének első mondatát! Mondd el, hogy Jézus sok tekintetben Atya és Fiú is! Ez nem azt jelenti, hogy Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk ugyanaz a személy. Hanem azt jelenti, hogy Jézus is nevezhető úgy: „az Atya”.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Móziás 15:1–9-es verseit! Kérd meg az osztály egyik felét, hogy keressenek példákat arra, amikor Jézus Krisztus a Fiú szerepében tűnik fel, az osztály másik fele pedig keressen példákat arra, amikor Jézus Krisztus az Atya szerepét játssza! Állítsák meg az olvasót, amikor például találnak arra, hogy Jézus e két szerep valamelyikében jelenik meg, és sorold fel a táblán, amit találnak! Az általad felsoroltak között lehetnek a következők:

Jézus Krisztus a Fiú és az Atya szerepkörében

Fiú	Atya
Testben lakozott a földön (lásd 2. v.).	Testét alávetette az Atya akaratának (lásd 2. v.).
Megszületett a halandóságba által (lásd 3. v.).	Mennyei Atyánk hatalma fogant (lásd 3. v.).
Testét feláldozta és megölték (lásd 7. v.).	Győzedelmeskedett a halál felett (lásd 8. v.).

(Átvéve: Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 192. o.)

Annak összefoglalásaként, hogy Jézus Krisztus milyen tekintetben Atya, mondd el a következő kijelentést elder Jeffrey R. Holland-tól: „Bizonyos tekintetben Krisztus és Atyja annyira egységesek, hogy egyes feladatok elvégzésekor jogosan játszik atyai szerepet, és ezek megtétele során jogosan viseli az Atya nevet” (*Christ and the New Covenant*, 183. o.).

Móziás 15. fejezete nem csak azt magyarázza el, hogy milyen tekintetben Atya és Fiú is Jézus Krisztus, hanem foglalkozik Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk közötti hasonlóságokkal is. Írd fel a táblára a következő mondatokat, üresen hagyva a dölt betűs szavak helyét! Olvassák el a tanulók Móziás 15:4–5-ös verseit, és kérd meg őket, hogy töltsék ki az üres helyeket!

- „Egy Isten” Ők, mert mindketten részt vettek a menny és a föld teremtésében.
- A Fiú akarata ugyanaz, mint az Atya akarata.

Kérdezd meg:

- Másban is hasonlít még egymáshoz az Atya és a Fiú? (Az egyik válasz az, hogy kinézetre hasonlítanak egymáshoz; lásd Zsidók 1:3.)
- Ők ugyanaz a személy?

Annak érdekében, hogy még több hasonlóságot találjatok köztük, mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Az Atya, a Fiú és a Szentlélek olyan értelemben egy Isten, mely meghaladja azt, hogy egy a céljuk.

Az Istenek felmagasztosult családjában az Atya és a Fiú egyek. Ugyanolyan a jellemük, ugyanolyan tökéletesek és ugyanolyan tulajdonságokkal rendelkeznek. Ugyanazokat a gondolatokat gondolják, ugyanazokat a szavakat szólják, ugyanazokat a dolgokat viszik véghez, ugyanazok a vágyaik, és ugyanazokat a tetteket cselekszik. Ugyanazon hatalmat birtokolják, ugyanolyan a gondolkozásuk, ugyanazokat az igazságokat ismerik, ugyanabban a világosságban és dicsőségben élnek. Ha az egyiket ismerjük, akkor a másikat is; ha az egyiket látjuk, akkor a másikat is; ha az egyiknek a hangját halljuk, akkor a másikét is. Egységük tökéletes. A Fiú pontos képmása az Atya személyének; mindkettőnek húsból és csontból való teste van, mely éppen olyan tapintható, mint az emberé; és mindketten hatalommal uralkodnak kezük teremtményei felett” (*The Promised Messiah*, 5. 9. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 12:48-as versét, és nézzék meg, kit hívnak még, hogy váljon olyanná, mint az Atya és a Fiú! Olvassátok el együtt Moróni 7:48-as versét, és nézzétek meg, hogyan válhatunk hasonlóbbá az Atyához és a Fiúhoz! Biztasd a tanulókat, hogy válasszák ki életük egy olyan területét, melyen fejlődniük kell, és határozzák el, hogy azon a területen hasonlóbbakká válnak az Atyához és a Fiúhoz!

Móziás 15:20–27; 16:8–11. Az igazlelkűek a gyermekekkel együtt fel fognak támadni az igazak feltámadásakor. A gonoszok a tisztességtelenek feltámadásakor támadnak fel. (15–20 perc)

Kérdezd meg: Veszített el már valaki közületek haláleset miatt valakit, akit szeretett? Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek annak nehézségeiről, ahogyan a veszteséget viselték! (Figyelem: Figyelj, hogy ne bánts meg senkinek az érzéseit!) Kérdezd meg: Hogyan segít nekünk az evangéliumi tudás, amikor számolnunk kell valakinek a halálával? Olvassátok el Móziás 16:8-as versét, és nézzétek meg, mi semmisíti meg a halál „fullánkját”!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:17-es versét, és nézzétek meg, milyen két része van a feltámadásnak! Írd fel a táblára: Az igazak feltámadása és A tisztességtelenek feltámadása. Mondd el a tanulóknak, hogy Abinádi próféta elmondja, kik lesznek részesei e két feltámadásnak. Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoportot kérd meg, hogy tanulmányozzák Móziás 15:20–25-ös verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre! (Ezeket felírhatod a táblára Az igazak feltámadása felirat alá.)

1. Ki törte szét a halál kötelékeit? (Lásd 20. v.)
2. Kinek lesz része az igazak feltámadásában (mely az Abinádi által említett „első feltámadást” foglalja magában)? (Lásd 22. v.)
3. Hova mennek? (Lásd 23. v.)
4. Mit kapnak? (Lásd 23. v.)
5. A 24. vers szerint milyen más embercsoport vesz még részt az igazak feltámadásában?
6. Ki más vesz még részt az igazak feltámadásában? (Lásd 25. v.)

A másik csoportot kérd meg, hogy tanulmányozzák Móziás 15:26–27; 16:10–11; Jelenések 20:4–5; Tanok és szövetségek 76:102–106-os verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre! (Ezeket felírhatod a táblára *A tisztességtelenek feltámadása* felirat alá.)

1. Kinek kell várnia a tisztességtelenek feltámadására? (Lásd Móziás 15:26.)
2. Miért nem vehetnek részt ezek az emberek az igazak feltámadásában? (Lásd 26–27. v.)
3. Kivel élnek majd ezek az emberek? (Lásd Móziás 16:11.)
4. Mikor támadnak majd fel azok, akik a tisztességtelenek feltámadására várnak? (A millennium után; lásd Jelenések 20:4–5.)

5. Mi jellemzi azokat, akiknek a tisztességtelenek feltámadásában van részük? (Lásd T&Sz 76:102–104.)
6. Hova mennek ezek az emberek? (Lásd Móziás 16:11; T&Sz 76:105–106.)

Kérj meg egy szószólót az első csoportból, hogy tanítsa meg az osztálynak az első kérdéscsoport válaszait! Ezt követően kérj meg egy szószólót a második csoportból, hogy tanítsa meg az osztálynak a második kérdéscsoport válaszait!

Móziás 16:13–17:12. Az igazság más-más hatással van az emberekre. Az igazlelkű emberek örvendeznek az igazságban, míg a gonosz emberek elutasítják azt. (5–10 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy úrvacsorai gyűlésen vannak! Kifelé menet hallják, amint valaki azt mondja: „Csodálatos gyűlés volt,” valaki más pedig azt mondja: „Ez volt a legunalmasabb gyűlés, melyen valaha is voltam.” Kérdezd meg:

- Mi okozhat ennyire más érzéseket az emberekben ugyanazon a gyűlésen?
- Mit mondanátok, ki felelős elsősorban azért, hogy velünk lesz-e a Szellem?

Mondd el, hogy ma arról tanultok, ugyanazon tanúbizonyosság Krisztusról hogyan indított valakit arra, hogy higgyen, másokat pedig arra, hogy felháborodjanak. Kérj meg három tanulót, hogy játsszák el a következő szerepeket: Abinádi, Noé király és Alma. Rajzold fel a táblára a következő táblázatot (a „Noé király reakciója” és „Alma reakciója” címszó alatt felsorolt válaszokat ne írd be)!

Abinádi szavai	
Noé király reakciója	Alma reakciója
<ul style="list-style-type: none"> • Nem hitt • Dühös volt • Meg akarta ölni a prófétát • Meg akarta ölni azokat, akik hittek 	<ul style="list-style-type: none"> • Hitt • Felszólalt a próféta érdekében • Hajlandó volt élete kockáztatására, hogy engedelmeskedjen

Kérd meg az Abinádi szerepét játszó tanulót, hogy olvassa fel Abinádi utolsó tanúbizonyosságát Krisztusról, amint az Móziás 16:13–15-ös verseiben megtalálható! Kérd meg a második és a harmadik tanulót, hogy olvassák fel Noé (Móziás 17:1, 3, 5) és Alma (Móziás 17:2, 4) reakcióit! Kérd meg az osztályt, hogy jellemezzék a két férfi reakcióit! Válaszaikat sorold fel a táblán a megfelelő címszó alatt! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan reagáltok, amikor azt mondják nektek, hogy bánjátok meg a bűneiteket és váljatok jobbá életetek valamely területén?
- Máshogy reagáltok attól függően, hogy életetek mely területéről van szó? Miért?

- Hogyan segíthet nektek e szentírások ismerete akkor, ha bűnbánatra kérnek titeket?

Olvassátok el Móziás 17:6–8-as verseit, és kérdezd meg:

- Noé király szerint mit tett Abinádi, mellyel kiérdemelte a halált?
- Mit mondhatott volna Abinádi, hogy megmeneküljön?
- Milyen tekintetben nem logikus Noé király érvelése?
- Mit tanít ez Noéről? (Nem érdekelte Krisztus eljövetele; csak saját magával törődött.)
- Olvassátok el a 9–10-es verseket! E versek szerint mit válaszolt Abinádi?
- Olvassátok el a 11. verset! Milyen hatással volt Noéra Abinádi merészsége?
- Olvassátok el a 12. verset! Milyen hatással voltak Noéra a társai?
- Milyen hatással vannak rátok a barátaitok?

Biztasd a tanulókat, hogy kövessék Abinádi példáját, és bátran álljanak ki az igazságért, az esetleges próbatételek ellenére, melyekkel szembenéznek! Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő megállapításait:

„Legyetek erősek – álljatok ki azért, ami helyes! A kompromisszumok időszakában élünk. . . . Azokban a helyzetekben, melyekkel naponta szembesülünk, tudjuk, mi a helyes. Gyakorolnunk kell az ahhoz szükséges erőt, hogy kövessük a meggyőződéseinket” (Conference Report, 1992. október, 73. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 52. o.).

„Egyikünk sem csúszhat le anélkül, hogy valamennyire le ne húzná az egész egyházat. Egyikünk sem végezheti jobban a dolgát anélkül, hogy valamennyire fel ne emelné az egész egyházat. Lehetünk egy kicsit jobbak. Azért imádkozom, hogy mindannyian dolgozzunk egy kicsit keményebben, egy kicsit több elkötelezettséggel, egy kicsit több szeretettel, egy kicsit többet imádkozva, egy kicsit lelkesebben. Ez az Üdvözítő munkája” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 137. o.).

Móziás 17:11–20. Az Üdvözítőhöz hasonlóan vannak olyanok, akiket elhivnak, hogy vérükkel pecsételjék meg a biztonságukat. (5–10 perc)

Kérj meg egy lelkileg érett tanulót, hogy tegyen bizonyoságot Jézus Krisztusról! Kérdezd meg a tanulót:

- Mire lenne szükség ahhoz, hogy visszavond a bizonyoságodat?
- Szerinted pénzért visszavonnád? És ha sok pénzről lenne szó?
- Visszavonnád könnyű életmódért és kényelemért? hírnévért? hatalomért?
- Szerinted visszavonnád, ha halállal fenyegetnének?

(Megjegyzés: Ha szerinted a tanulóidat kényelmetlenül érintené e kérdések megválaszolása, akkor helyettesítheted ezt olyan egyházi vezetők vagy egyháztagok példájával, akik nagy hitet mutattak.)

Kérdezd meg az osztályt, mit gondolnak azokról az emberekről, akik olyan nagyon hisznek valamiben, hogy minden körülmény között kitartanak amellett! Kérdezd meg: Hogyan vethető ez össze egy olyan emberrel, aki korlátozott hittel rendelkezik?

Kérj meg tanulókat, hogy felváltva olvassák fel a következő szentírásrészeket: Máté 14:1–10; Ap. csel 7:51–60; Móziás 17:11–20. Beszéljétek meg a tanulókkal e történetek hasonlóságait! Kérdezd meg:

- Mit tett Keresztelő János, István és Abinádi, ami felingerelte a népet?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 135:3-as versét! E vers szerint mit tett Joseph Smith és „a régi időkben az Úr legtöbb felkentje”?
- Miért szólítottak fel oly sok embert arra, hogy vérükkel pecsételjék meg a tanúbizonyosságukat? (Lásd Zsidók 9:16.)
- Mire van szüksége ma valakinek egy ilyen tanúbizonyossághoz?

Mondd el a következőket a tanulóknak:

„Hat puskalövés visszhangzott San Marcos kis városában, nem messze Mexikóvárostól. Jesusita Monroy tudta, hogy fia, Rafael, és társa, Vicente Morales, halott.

Kendőt téve a fejére kisietett, hogy megtalálja a testüket, nem törődve a szakadó esővel, mely a földet mosta, mintha a mártírok vérének akarná eltörölni ezen a szombat napon, 1915. július 17-én.

Amikor a mexikói forradalmi felkelések 1913-ban a misszionáriusi erőfeszítések felhagyására kényszerítettek, Rafael Monroyt, a 30-as éveiben járó boltost tették meg a Mexikó Misszió San Marcos Gyülekezete vezetőjének. Még csak három hónapja volt az egyház tagja.

Rafael hetente gyűléseket tartott a hét egyháztag kis csoportjának. Tanította az evangéliumot a szomszédainak, és a gyülekezet növekedett. 1915 májusáig 50 ember keresztkedett meg, és 75-en jártak a gyűlésekre.

Ekkor két rivális hadsereg, akik az ország irányításáért harcoltak, szállta meg San Marcos-t. Egy ideig Carranza kezében volt a város. Majd Zapata szerezte meg a hatalmat, a Guadalupe-i Szűz fanatikus híveivel.

A Monroy család egyik szomszédja, aki hevesen ellenezte vallási tevékenységeiket, elment a Zapata főhadiszállásra, és bejelentette, hogy Rafael carranzista és mormon.

Katonák vették körül a Monroy házat. Rafael Vicentével – egy egyháztag, aki éppen ott volt – együtt elfogták. »Adják át a fegyvereiket« – követelték a katonák.

Zsebéből kihúzza egy Bibliát és egy Mormon könyvét, így válaszolt Rafael: »Uraim, ezek az egyetlen fegyverek, melyek valaha is nálam vannak. Az igazság fegyverei ezek a tévedéssel szemben.«

A két férfit megkínózták, megfenyegették, és felszólították, hogy tagadják meg a vallásukat. »Vallásom kedvesebb az életemnél, és nem fordíthatok hátat neki« – jelentette ki Rafael.

A délutánt a börtönben töltötte, olvasással és azzal, hogy börtöntársainak és az öröknek a szentírásokat magyarázta. Este hétkor édesanyja hozott némi ételt. Rafael megáldotta, de nem evett. »Ma böjtölök« – mondta.

Percekkel később őt és Vicentét egy nagy fához meneltették, San Marcos szélén. Felajánlották nekik a szabadságukat, ha elhagyják vallásukat, és csatlakoznak a zapatistákhoz. Ezt visszautasították.

Rafaelnek megengedték, hogy imádkozzon. Letérdelt, és védelmet kért a családjára, és a kis gyülekezetre. Végül a kivégzőiért imádkozott: »Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.«

Felállván és karjait összefonván bejelentette: »Uraim, szolgálatokra állok.«

»Soha nem láttam még embert bátrabban meghalni« – mondta a katona” („Two Members Died Courageously for the Truth,” *Church News*, 1959. szeptember 12., 19. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék fontolóra a következő kérdéseket:

- Mennyire erős a bizonyágotok?
- Hajlandóak lennétek meghalni érte? Ami még ennél is fontosabb, hajlandóak vagytok élni érte?
- Miben legyenek mások mindennapos cselekedeteink bizonyágunk ereje miatt?

Móziás 11–17. A szentírásokban sok mintája és árnyékképe van Jézus Krisztus életének. (20–25 perc)

Nézzétek át a tanulókkal a mintákra és árnyékképekre vonatkozó anyagot Móziás 7:1–8, 16 tanítási javaslatában (108. o.)! Megjegyzés: Ha azt a tanítási javaslatot nem használtad, akkor most használhatod, a következő táblázattal helyettesítve az abban a tanítási javaslatban található táblázatot.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő táblázatban megnevezett verseket, és keressenek hasonlóságokat Abinádi és Jézus Krisztus élete között! Ha akarod, adhatsz a tanulóknak egy példányt a táblázatból, üresen hagyva a „Hasonlóságok” oszlopot, és megkérheted őket, hogy írják be a hiányzó információkat.

Abinádi	Jézus Krisztus	Hasonlóságok
Móziás 11:20–25; 12:9	Máté 4:17; Lukács 4:28	Mindketten bűnbánatra szólították a népet. A nép mindkét esetben felháborodott azon, amit prédikáltak.
Móziás 11:26	Lukács 4:29–30	Az emberek megpróbálták megölni őket, de kiszabadultak a kezeik közül.
Móziás 12:9	János 18:12; Lukács 23:7	Mindkettőjüket megkötözték és a király elé vitték.
Móziás 12:17–18	Máté 26:57	Abinádi felett papok tanácsa ítélezett. Jézus felett főpapok, írástudók és vének tanácsa ítélezett.
Móziás 12:19	Márk 14:55–59; Lukács 20:19–20	A papok megpróbálták törbe csalni őket szavaik alapján.
Móziás 12:26	Máté 23:13–26	Mindketten rendreutasították a vallási vezetőket.
Móziás 13:1	János 10:20	Noé király azt mondta, hogy Abinádi örült. Az emberek közül sokan azt mondták, hogy Jézus örült.
Móziás 14; 17:1	Lukács 4:16–21, 28–30	Abinádi Ésaíasnak az Üdvözítőre vonatkozó próféciáiból idézett, majd Noé király megölette őt. Jézus Ésaíasnak az Üdvözítőre vonatkozó próféciáiból idézett, majd Názáret népe megpróbálta megölni őt.
Móziás 17:5–6	Ap. csel. 10:40; 1 Péter 3:18–19	Abinádi három napot töltött a börtönben. Jézus három napot töltött a sírboltban, mely idő alatt a börtönben lévő szellemeknek prédikált.
Móziás 17:7–8	Máté 26:63–66	Mindketten azt tanították, hogy Krisztus Isten.
Móziás 17:9	János 18:1–8	Mindketten megengedték, hogy elfogják őket.
Móziás 17:9–10	János 10:17–18	Mindketten hajlandóak voltak a halál elszenvedésére.
Móziás 17:10	Máté 27:22–24	Mindketten ártatlanok voltak, nem tettek semmi rosszat.
Móziás 17:11	Máté 27:15–18	A politikai vezető mindkét esetben hajlandó volt szabadon bocsátani őket.
Móziás 17:12	Lukács 23:2	Mindkettőjüket árulással vádolták.
Móziás 17:13	János 19:1	Mindkettőjüket megostorozták.
Móziás 17:19	Lukács 23:46	Mindketten úgy haltak meg, hogy lelkük befogadásáért imádkoztak.
Móziás 17:20	János 19:30; lásd még Zsidók 9:15–16	Mindketten vérükkel pecsételték meg a bizonyágukat.

Biztasd a tanulókat, hogy a szentírásokban és az őket körülvevő világban keressék az Üdvözítő mintaképeit!

Móziás 18–22

Bevezetés

Zeniff feljegyzésének utolsó részét Móziás 18–22-es fejezeteiben találjuk meg. Móziás 18. fejezete Almáról és az ő élményeiről szól a Mormon vizénél. Abinádi halála után Alma, Noé király fiatal papja, aki hitt Abinádi szavaiban, titokban tanította azt a nép között. Sokan követték őt Mormon vizéhez, és mintegy kétszázan megkeresztelkedtek.

Móziás 19–22-es fejezetei írják le Noé király szenvedését és halálát, valamint a népet ért büntetést. Ezek a fejezetek megmutatják, hogyan teljesebben be Abinádi próféciai Noé királyt illetően.

Ezek a fejezetek számos népcsoportról tesznek említést. Mindegyik csoportnak választania kellett az igazlelkűség és a gonoszság között, aztán pedig szembe kellett nézniük a következményekkel. Akik az igazlelkűség mellett döntöttek, azok áldásokat kaptak, akik pedig a gonoszság mellett döntöttek, azok meg lettek átkozva. Amint azt Alma tanította, „a gonoszság még sohasem volt boldogság” (Alma 41:10), és ahogy azt Pál elmagyarázta, „a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet” (Rómabeliek 6:23).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Kereszteléskor szövetségben ígérjük, hogy betartjuk Isten parancsolatait, és támogatni és vigasztalni fogjuk egymást. Viszonzásként Isten megígéri, hogy kitölti ránk a Szellemét, és örök életet ad nekünk (lásd Móziás 18:7–13; lásd még Moróni 4:3; 6:1–6).
- Az egyházi vezetőknek, miként minden egyháztagnak is, szeretniük kell az Urat és be kell tartaniuk a parancsolatait. A vezetőknek emellett arra kell biztatniuk az egyháztagnak, hogy szeressék és szolgálják egymást, és adjanak javaikból a szükséglet látóknak (lásd Móziás 18:17–30; lásd még Mózes 7:18–21).
- Mindig be fog teljesedni az Úrnak a prófétáin keresztül érkező szava (lásd Móziás 19:15, 20; 20:21; 21:2–4, 15; lásd még Móziás 11:23–24; 12:1–5; 17:17–18; T&S 1:37–38).
- A gonoszság szenvedést eredményez. Ha alázatosan evangéliumi szövetségeket kötünk, betartjuk azokat és megbánjuk a bűneinket, az Úr megszabadíthat minket a szenvedéseinktől (lásd Móziás 21–22; lásd még 1 Nefi 1:20; Móziás 23–24).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 65–67. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 18:1–16 tanításánál használhatod a Mormon könyve videó bemutató 11: „Tanúként állni” részt (tanítási javaslatokért lásd a Mormon könyve videó kalauzt).

Móziás 18. Kereszteléskor szövetségben ígérjük, hogy betartjuk Isten parancsolatait, és támogatni és vigasztalni fogjuk egymást. Viszonzásként Isten megígéri, hogy kitölti ránk a Szellemét, és örök életet ad nekünk. (40–45 perc)

Rendezd át az osztálytermet a mellékelt ábra szerint! A különböző területek megjelöléséhez használj ragasztószalagot vagy zsinórt, és tegyél ki feliratokat az egyes területek neveivel!

Léhi-Nefi földje (Noé király a vezető)

Mormon földje

(Megjegyzés: Jelölj ki elég nagy területet ahhoz, hogy itt minden tanuló le tudjon ülni.)

Mormon vize

Amikor a tanulók belépnek a terembe, kérd meg őket, hogy maradjanak a terem külső részében („Léhi-Nefi földjén”)! Kérd meg őket, hogy gondolják át, mit tanultak Léhi-Nefi földjéről és Noé király népéről, amikor Móziás 9–17. fejezeteit tanulmányozták. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen bűnök voltak általánosak Noé király népe között?
- Olvassátok el Móziás 17:1–4-es verseit! E versek szerint miért menekült el Alma Noé elől?
- Miben hasonlítottak annak a kornak a bűnei a mai bűnökhöz?
- Miért nehéz egy olyan világban élni, mely ennyire tele van gonoszsággal?

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy a terem „Léhi-Nefi földje” része a világot jelképezi! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 53:2; 59:8–9-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek a világról?
- Mit tehetünk azért, hogy elforduljunk a világ gonoszságától, vagy szeplőtelenek maradjunk?

Mondd el, hogy Móziás 18. fejezete olyan tanokkal szolgál, melyek segítenek azoknak, akik lelki békét és védelmet keresnek a világ gonosz hatásai ellen!

Kérd meg a tanulókat, hogy menjenek át a terem középső részébe („Mormon földjére”)! Kérd meg őket, hogy olvassák el Móziás 18:1–7-es verseit, és nézzék meg, hogyan jellemzik azok Mormon földjét és az ott élő népet! Kérdezd meg:

- Hogyan hasonlítható az a föld és az a nép, melyről e versek szólnak, Léhi-Nefi földjéhez és annak népéhez?
- Mi van rátok leginkább hatással, ami Mormon földjét és ezt a népet illeti?
- E két hely közül inkább melyiken lennétek? Miért?
- Milyen helyek vannak ma, ahol szépséget, békét, tisztaságot és védelmet találhattok a világ gonosz dolgai ellen?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:2-es versét, és kérdezd meg: Miért alapította meg az Úr az egyházat az utolsó napokban? Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy a terem „Mormon földje” része az egyházat jelképezi! Tegyéél bizonyosságot arról, hogy az egyház békét, biztonságot és segítséget adhat a tagjainak! Mondd el a tanulóknak, hogy a terem „Mormon vize” része az egyháztagsághoz vezető ajtót vagy kaput jelképezi! Olvassátok el 2 Nefi 31:17–18-as verseit, és nézzétek meg, mi lehet ez a kapu!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 18:8–10-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen ígéreteket teszünk, vagyis milyen szövetségeket kötünk, amikor megkeresztelkedünk?
- Mi a figyelemreméltó számotokra ezekben a szövetségekben?
- Szerintetek ezek a szövetségek hogyan segíthetnek nektek elviselni a világ gonoszságát?
- Milyen ígéreteket ad viszonzásként az Úr?
- Hogyan áldották meg életeteket az Úr ígéretei?
- Miért érik meg annak áldásai, hogy Isten nyájába tartozunk, azokat az áldozathozatalokat, amiket ez megkövetel?

Olvassátok el Móziás 18:11–17-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg azokat a szavakat, melyek megmutatják, milyen érzések voltak az emberekben a keresztelőkortól! Beszéljétek meg a tanulók által megjelölt szavakat!

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot (hagyd üresen a jobb oldali oszlopot)!

Az egyháztagság néhány áldása (Móziás 18)

Az egyháztagoknak helyes tanokat tanítanak.	19. v.
Tanítják őket a hitről és a megtérésről.	20. v.
Olyan emberekkel vannak körülveve, akik szeretik őket.	21. v.
Isten gyermekei lesznek.	22. v.
Megtanulják az evangéliumot azáltal, hogy hetente összegyűlnek.	25. v.
A papok elnyerik a Szellemet és Isten ismeretét.	26. v.
A szegények segítséget kapnak az egyháztagok ajándékai által.	27–28. v.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 18:19–28-as verseit, és nézzék meg, melyik vers szól a táblára felírt áldások mindegyikéről! Kérd meg a tanulókat, hisznek-e abban, hogy ugyanezekben az áldásokban részesülnek ma az egyház tagjai! Kérdezd meg: Milyen tekintetben hasonlít az egyház a világtól elkülönülő menedékhez vagy oázishoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor a táblán felsorolt módokon áldásokat kaptak! Tegyéél bizonyosságot annak nagyszerű áldásairól és felelősségeiről, melyet Isten igaz egyházának tagjaiként kaptunk! Olvassátok el Móziás 18:29–30-as verseit, és biztasd a tanulókat, hogy otthonukat, egyházközségüket vagy gyülekezetüket tegyék olyanná, mint a Mormon vize – a szépség, a szeretet, a béke, a boldogulás és a védelem helyévé, ahol az emberek tanítják az evangéliumot és a szerint élnek.

Móziás 19:1–21:15. Mindig be fog teljesedni az Úrnak a prófétáin keresztül érkező szava. (30–40 perc)

Különálló papírlapokra írd fel a következő tizenkét eseményt, és tetszőleges sorrendben rósítsd fel a táblára a papírlapokat!

- Noé királyt majdnem megölte Gedeon.
- Noé király népe elmenekül a lámániták elől.
- A lámániták fogságba ejtik Noé király népét.
- Limhi veszi át a vezetést.
- Noé királyt megölik.
- Noé király gonosz papjai elrejtőznek a vadonban.
- Béke van Léhi-Nefi földjén.
- Lámánita lányok táncolnak.
- A lámániták megtámadják Limhi népét.
- Gedeon a nap hőse.
- A lámániták megkímélik Limhi népét.
- Limhi népét szolgaságba hajtják.

Adj ki minden tanulónak egyet-egyet a következő személyek vagy csoportok közül:

- Noé király (Móziás 19:1–12, 20–21)
- Gedeon (Móziás 19:4–8, 18–24; 20:17–22)
- Noé népe (Móziás 19:9–12)
- Lámánita katonák (Móziás 19:6, 14–15; 20:7–11, 24–26)
- A nefiták szép leányai (Móziás 19:13–15)
- Limhi király (Móziás 19:16–17, 26–29; 20:8–26)
- Gonosz papok (Móziás 19:18, 21, 23; 20:3–5, 18–23)
- Éneklő és táncoló lámánita lányok (Móziás 20:1–6, 15, 18, 23)
- Lámánita király (Móziás 20:12–15, 23–26)
- Limhi király népe (Móziás 21:1–13)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 19–21. fejezeteinek fejléceit, majd olvassák el a nekik kiadott személyhez vagy csoporthoz zárójelben társuló verseket! Amikor végeztek, az osztály közösen rakja sorrendbe a táblán lévő papírokat! Kérj meg tíz tanulót (minden megadott szentírásrészhez egyet), hogy mondja el, szerinte mi a legfontosabb dolog, melyet az általuk tanulmányozott személy vagy csoport kapcsán tanultak, és hogy mi módon alkalmazhatjuk ma ezt a tanulságot!

Olvassátok el Móziás 11:20–21; 12:1–5; 17:14–18-as verseit, és kérdezd meg:

- Mi a közös Abinádi ezen próféciáiban?
- Hogyan kapcsolódnak ezekhez a próféciákhoz Móziás 19–21-es fejezetei? (Ezekben a fejezetekben teljesednek be a próféciák.)
- Mit tanít ez nekünk a próféták szavairól? (A próféták által mondott szavak mindig beteljesednek.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:37–38-as verseit! Hogyan támasztják alá ezek a versek ezt az igazságot?

Tegyél bizonyosságot a próféták követésének fontosságáról! Mondd el elder Robert D. Hales következő kijelentését:

„Bizonyosságot teszem arról, hogy korunk prófétái rendelkeznek a régi prófétáknak és e sáfárság többi prófétájának a jellemvonásaival.

Józan megfontoltsággal, mindazonáltal Isten ránk ruházott felhatalmazásával kijelentjük, hogy van ma egy prófétánk. Az egyház elnöke, prófétaként, Istent képviseli a földön, és ő bízott meg az Úr egyházának vezetésével.

Lelki biztonságunk függ attól, hogy odafigyelünk élő prófétánk tisztán csengő szavára. Ha hallgatunk a szavára és megfogadjuk a tanácsait, akkor úgy élhetünk majd, ahogy azt Krisztus szeretné, és képesek leszünk arra, hogy mindvégig kitarssunk, és ezáltal egy napon, családainkkal együtt, visszatérjünk Mennyei Atyánk, valamint Üdvözítőnk, Jézus Krisztus színe elé” (Conference Report, 1995. április, 20–21. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 17. o.).

Móziás 21–24. A gonoszság szenvedést eredményez. Ha alázatosan evangéliumi szövetségeket kötünk, betartjuk azokat és megbánjuk a bűneinket, az Úr megszabadíthat minket a szenvedéseinktől. (45–55 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat lefedi ennek a szentírásrésznek (Móziás 18–22) és a következőnek (Móziás 23–24) az anyagát is.

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy mindannyian kaptak egy fényképezőgépet, azzal a feladattal, hogy készítsenek egy olyan képet, mely a következő szavak valamelyikét mutatja be: fogság, szenvedés, megpróbáltatások, próbatételek vagy nehézség. (Újságokban vagy folyóiratokban is kereshetnek ilyen képeket.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit fényképeznének le?
- Milyen tapasztalataitok voltak nektek vagy ismerőseiteknek, melyek ezeket a szavakat illusztrálják?
- Áldást vagy átkot jelentettek nektek ezek a kihívások? Miért?
- Hogyan segíthet nektek az Úr abban, hogy legyőzzétek a kihívásaitokat?
- Mit kell tennetek, hogy elnyerjétek a segítségét?

Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől! Azokról szól ez, akik a Mormon könyvét írták:

„Ha ők látták napjainkat, és azokat a dolgokat választották ki, melyek a legértékesebbek lesznek számunkra, akkor nem ennek fényében kell-e tanulmányoznunk a Mormon könyvét? Állandóan fel kell tenni magunknak a kérdést: »Miért inspirálta az Úr Mormont (vagy Morónit vagy Almát) arra, hogy bevegye ezt a feljegyzésébe? Mit tanulhatok ebből, ami segít nekem az életemben ma, ebben a korban?»” (Conference Report, 1986. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 6. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy Abinádi halála után Noé király népe két csoportra oszlott! Az egyiket Limhi király vezette (Móziás 19–22), a másikat pedig Alma (Móziás 18; 24–25). E két csoport története érdekes összehasonlítást ad arról, ahogyan az Úr a gyermekeivel bánik. Emellett fontos válaszokat is ad, mely segít nekünk szembenézni a kihívásainkkal.

Emlékeztetőként adj a tanulóknak egy-egy példányt a következő táblázatból! Hagyd üresen „Limhi népe” és az „Alma népe” oszlopokat, csak a dőlt betűs szentírás utalásokat írd be! Az első csoportnak add ki feladatul, hogy töltsék ki az emlékeztetőn a Limhi népére vonatkozó információkat, a másik csoport pedig tegye meg ezt Alma népét illetően!

Kérdések	Limhi népe	Alma népe
Milyenek voltak ez emberek?	(Móziás 19:2–20) <ul style="list-style-type: none"> Megosztottak (lásd 2. v.). Viszálykodók (lásd 3. v.). Elmenekültek a lámániták elől (lásd 9. v.). Otthagyták a családjaikat (lásd 11. v.). Lányaikat kérték meg, hogy könyörögjenek értük (lásd 13. v.). Megölték a királyt (lásd 20. v.). 	(Móziás 18:3–21) <ul style="list-style-type: none"> Hittek Almának (lásd 3. v.). Elmentek, hogy hallják az evangéliumot (lásd 4. v.). Kockáztattak (lásd 4, 6. v.). Megtanították nekik, hogy bánják meg bűneiket és higgyenek az Úrban (lásd 7. v.). Szövetséget kötöttek Istennel (lásd 8–11. v.). Telve voltak kegyelemmel (lásd 16. v.). Megtanították nekik, hogy ne viszálykodjanak, hanem szeressék egymást (lásd 21. v.).
Mi történt velük, és hogyan reagáltak?	(Móziás 19:22–20:22) <ul style="list-style-type: none"> Fogságba hurcolták őket, és 50 százas adót fizettek (lásd 19:22). Két évig békésen éltek fogságban (lásd 19:29). A lámániták megtámadták őket (lásd 20:7). Visszavágtak (lásd 20:8–11). Elfogadták a szolgaságot (lásd 20:22). 	(Móziás 23:2–37) <ul style="list-style-type: none"> Az Úr megerősítette őket (lásd 2. v.). Várost építettek (lásd 5, 20. v.). Rendkívüli módon boldogultak (lásd 19–20. v.). A lámániták rájuk találtak (lásd 25. v.). Az Úrhoz fohászokdottak (lásd 28. v.). Megadták magukat és elfogadták a szolgaságot (lásd 29., 36–37. verseket).
Milyen körülményekkel járt a szolgaságuk?	(Móziás 21:3–6) <ul style="list-style-type: none"> A lámániták arcul ütötték őket (lásd 3. v.). Hatalmat gyakoroltak felettük (lásd 3. v.). Nehéz terheket raktak rájuk és állatokként hajtották őket (lásd 3. v.). 	(Móziás 24:8–14) <ul style="list-style-type: none"> Amulon üldözte őket (lásd 8. v.). Hatalmat gyakoroltak felettük és munkafelügyelőket adott nekik (lásd 9. v.). Nagy megpróbáltatásokban volt részük (lásd 10. v.). Halállal fenyegették őket (lásd 12. v.). Terheket hordoztak a hátukon (lásd 14. v.).
Hogyan reagáltak erre a szolgaságra?	(Móziás 21:7–14, 25–26) <ul style="list-style-type: none"> Zúgolódni kezdtek (lásd 6. v.). Háborúba indultak, és háromszor vereséget szenvedtek (lásd 7–12. v.). Alázatosságra kényszerültek (lásd 13–14. v.). Beletörődtek a szolgaságba és a bántalmazásba (lásd 13. v.). Buzgón fohászokdottak az Úrhoz (lásd 14. v.). Segítségért küldtek (lásd 25–26. v.). 	(Móziás 24:10–16) <ul style="list-style-type: none"> Buzgón fohászokdottak Istenhez (lásd 10. v.). Szívükben imádkoztak (lásd 12. v.). Vidám szívvel vetették alá magukat (lásd 15. v.). Hitet és türelmet mutattak (lásd 16. v.).

Mi volt reakciójuk eredménye?

(Móziás 21:15–22:16)

- Az Úr nem sietett meghallgatni őket (lásd 21:15).
- Az Úr meglágyította ellenségeik szívét, akik könnyítettek a terheiken (lásd 21:15).
- Először nem szabadultak ki (lásd 21:15).
- Fokozatosan boldogultak (lásd 21:16).
- Segítettek másokat (lásd 21:17).
- Szövetséget kötöttek, hogy Istent szolgálják (lásd 21:31).
- Bort adtak a lámánita öröknek, akik álomba merültek (lásd 22:7, 10).
- Megmenekültek (lásd 22:11).

(Móziás 24:13–25)

- Az Úr szólt hozzájuk (lásd 13. v.).
- Megígérte, hogy megszabadítja őket (lásd 13. v.).
- Megkönnyítette a terheiket és megerősítette őket (lásd 14–15).
- Megígérte, hogy „másnap” megszabadítja őket (lásd 16. v.).
- Mély álmot bocsátott az örökre (lásd 19. v.).
- Megmenekültek (lásd 20. v.).

Amikor a tanulók kiegészítették a táblázatukat, beszéljétek meg, hogy mit találtak! Kérd meg mindkét csoportot, hogy hasonlítsák össze és állítsák szembe egymással azt, amit Limhi és Alma néperől tanultak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen nehézségekkel vagy küzdelmekkel nézünk szembe ma, ami ahhoz a szolgasághoz hasonlít, melyben Limi és Alma népének volt része?
- Mit tanulhatunk ezektől a csoportoktól a kihívásainkkal való szembenézésről?
- Mit gondoltok, az Úr hogyan segít majd nektek megszabadulni a próbatételeitektől és a nehézségeitektől?
- Mik a legfontosabb tanulságok, melyeket e két beszámoló tanulmányozása során tanultatok meg?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 32:13, 16-os verseit, és kérdezd meg: E versek közül melyik jellemzi legjobban Limhi népét? Alma népét? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, melyik vers jellemzi leginkább őket, és miért! Kérdezd meg: Hogyan lehetünk önként alázatosabbak az Úr előtt?

Móziás 23–24

Bevezetés

Móziás 23–24 Almának és népének a beszámolóját folytatja (lásd Móziás 18). Miután megszöktek Noé királytól és Mormon vizénél megszervezték az egyházat, ezeket a hithű szenteket fogságba ejtette a lámániták egy csoportja. Hitük és igazlelkűsége

gük miatt az Úr megszabadította őket az ellenségeiktől, és csatlakozhattak a nefitákhoz Zarahemlában.

Ezek a fejezetek, Móziás könyvének nagy részéhez hasonlóan, a próbatételektől és a szenvedéstől való megszabadulás témáját hangsúlyozzák. Benjámin király beszélt a Jézus Krisztus kien-gesztelésén keresztül történő lelki szabadulásról. Limhi népe, melyet döntései sodortak fizikai szolgaságba, azt követően sza-badult ki, hogy alázatosan alávetette magát az Úr akaratának. Alma népe is megszabadult a fizikai fogságból, folyamatos hite és engedelmsége által. Az Úrhoz fohászokdottak, aki meghall-gatta és megválaszolta az imáikat. Akár fizikai akár lelki próbatételekkel nézünk szembe, legyenek azok saját döntéseink vagy annak következményei, hogy bukott világban élünk, Alma példájából megtanulhatjuk, hol keressünk szabadulást.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amikor a nép által választott vezetők vannak a kormányban, akkor a nép is felelős a társadalomban lévő jóért és rosszért (lásd Móziás 23:6–13; lásd még Móziás 29:8–32).
- Ahhoz, hogy felhatalmazása legyen az evangélium prédikálá-sára és szertartásainak elvégzésére, Istennek kell elhívnia az illetőt, prófécia és azok kézzátétele által, akiknek erre felhatal-mazásuk van (lásd Móziás 23:14–18; lásd még Móziás 18:13, 17–20; Hittételek 1:5).
- Mennyei Atyánkat érdekli a fejlődésünk. Időnként megerősít minket, hogy el tudjuk viselni a megpróbáltatásainkat. Máskor elveszi a terheinket (lásd Móziás 23:21–24:25; lásd még Móziás 21:15–16).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 66–67. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 23:6–14. Amikor a nép által választott vezetők vannak a kormányban, akkor a nép is felelős a társadalomban lévő jóért és rosszért. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy ma lehetőségük lesz szavazni valakire, akit leginkább szeretnék a vezetőjüknek! Két emberre szavazhatnak: Benjámin királyra vagy Noé királyra. Válassz két önként jelentkezőt, aki a két jelölt „kampányfőnöke” lesz! Az első önként jelentkezőt kérd meg, hogy egy rövid beszéd elmondásával próbálja meggyőzni az osztályt, hogy Benjámin királyra szavazzanak! A tanuló vegye be a beszédébe Móziás 2:10–16-os verseit! Kérd meg a második önként jelentkezőt, hogy mondjon egy beszédet Noé király mellett, és idézze Móziás 11:1–9-es verseit! Kérdezd meg az osztályt:

- Melyik férfit választanátok e kettő közül vezetőjüknek, ha erre lehetőségek lenne? Miért?
- Szerintetek milyen tulajdonságok megléte fontos a vezetőkben?
- Milyen veszélyeket rejt az, ha gonosz egy vezető?

- Milyen felelőssége van az embereknek akkor, amikor vezetőt választanak?
- Miért osztoznak a felelősségben a vezetőket választó emberek, ami a társadalmukban történő jót és rosszat illeti?

Mondd el a tanulóknak, hogy Alma népe azt akarta, legyen a királyuk, mert nagyon szerették őt (lásd Móziás 23:6). Almának viszont fenntartásai voltak azzal szemben, hogy királyok uralkodjanak a nép felett. Olvassátok el Móziás 23:6–14-es verseit, és kérdezd meg, mire figyelmeztette őket Alma a vezetőválasztást illetően! Mondd el a tanulóknak, hogy a szentírásokban gyakran olvasunk olyan időszakokról, amikor királyok vezették a népet, és olyan időszakokról, amikor nem királyok vezették őket! Olvassátok el újra Móziás 23:8, 14-es verseit, és segíts a tanulóknak megérteni, hogy amikor lehetőségünk van megválasztani a vezetőinket, akkor fontos, hogy igazlelkű embereket válasszunk!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mózes 7:53-as versét, és nézzék meg, melyik királyra utal ez a vers! Kérdezd meg:

- Hogyan tekinthető Jézus Krisztus királynak?
- Milyen jellemvonásokkal rendelkezik az Üdvözítő, amelynek jó lenne, ha a földi vezetők is birtokában lennének?
- Hogyan mutathatjuk ki támogatásunkat és szeretetünket Mennyei Királyunk iránt?
- Amikor a millennium alatt személyesen uralkodik majd Jézus Krisztus a földön, akkor szerintetek miben lesz más az élet?
- Hogyan vonatkozik Móziás 23:8-as verse arra, hogy Jézus Krisztus a mi Királyunk?

Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő bizonyágát:

„Jézus Krisztus Isten Fia, aki páratlan és örök hatalma által legyőzte a halált. Ő a világ Megváltója. Mindannyiunkért életét adta. Ismét felvette életét, és első gyümölcsevőé vált azoknak, akik elszunnyadtak. Ő, a Királyok Királya, győzelmet aratott minden más király felett. Ő, a Mindenható, minden uralkodó felett áll. Ő a mi vigaszunk, az egyetlen igazi vigaszunk, amikor körülvesz minket a földi éj sötét leple, és a szellem eltávozik az ember testétől.

Ő a mi Királyunk, Urunk, Mesterünk, az élő Krisztus, aki Atyjának jobbján áll. Ő él! Ő él, ragyogóan és csodálatosan, az élő Isten élő Fia!” (Conference Report, 1996. április, 92. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 67. o.).

Móziás 23:14–18. Ahhoz, hogy felhatalmazása legyen az evangélium prédikálására és szertartásainak elvégzésére, Istennek kell elhívnia az illetőt, prófécia és azok kézzátétele által, akiknek erre felhatalmazásuk van. (20–25 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy láncot, vagy rajzolj fel egyet a táblára! Mondd el nekik, hogy ez egy „felhatalmazási lánc”, és kérd meg őket arra, hogy képzeljék el: az első láncszem az Urat képviseli, az utolsó láncszem pedig a mai prófétánkat! Mondd el, hogy a jelenlegi prófétát az apostolok választották el,

és hogy őket pedig más apostolok szentelték fel, akik Péteren, Jakabon és Jánoson keresztül visszavezethetők egészen Jézus Krisztusig! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos, hogy a lánc Jézus Krisztustól a prófétáig érjen?
- Mi történne, ha megszakadna ez a felhatalmazási lánc?
- Miért elengedhetetlen az, hogy minden papsági vezetőt a megfelelő felhatalmazással hívjanak el?

Kérd meg a tanulókat, hogy nyissák ki a szentírásaikat a Hittételeknél! Kérdezd meg, melyik hittétel foglalja össze legjobban azt, amiről beszélgettetek!

Kérd meg a tanulókat, hogy az ötödik hittételt osszák fel olyan részekre, melyek leírják a mai papsági elhívásokkal kapcsolatos tantételeket (például „Isten hatalmazza fel”), és a táblára írd fel a válaszaikat! Mondd el, hogy ugyanezeket a tantételeket követték a Mormon könyvében! Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák Móziás 18:13; 23:16–18-as verseit, és sorolják fel azokat a kifejezéseket, melyek ezekről a tantételekről szólnak (például „Istentől” [23:17])! Kérdezd meg: Szerintetek miért találhatók meg ezek a tantételek a Mormon könyvében is?

Jó ötlet lehet megkérni egy ároni papságviselőt az osztályban, hogy beszéljen a papságról és arról, hogy miként folytatódik ma az egyházban ez a felhatalmazás! Tegyéél bizonyosságot a papság fontosságáról, és segíts a tanulóknak megérteni, hogy Isten felhatalmazása csak az Ő egyházán belül található meg! Fejezd be azzal, hogy felolvasod a következő megállapítást Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökség tagja volt:

„A papság egy része Isten saját hatalmának, mely részt ráruházza kiválasztott szolgálóira, hogy nevében cselekedhessenek az evangélium hirdetésében, és végezhessek annak minden szertartását.

Az ember nem cselekedhet joggal az Úr nevében, ha nem ruházták rá a papságot, mely isteni felhatalmazás. Senkinek nem áll hatalmában vagy jogában e tisztesség magára vétele. Ha ezt tenné, akkor tette nem lenne érvényes vagy elismert a menny szemében.

A papság, vagyis az isteni felhatalmazás kérdése alapvető fontossággal bír, mivel mindannyiunk üdvösségéről van szó. Lehetetlen az embernek belépni Isten királyságába anélkül, hogy eleget ne tenne e királyság törvényeinek. Csak felhatalmazott hivatalnokok végezhetik megfelelően királyságának rítusait és szertartásait. Senkinek nem áll jogában az, hogy úgy vállalja magára a felhatalmazást és végezzen szertartásokat, hogy ne lenne felszentelve a szolgálatra. Ennek megtétele jogosulatlan, törvénytelen cselekedet” (Conference Report, 1966. október, 83–84. o.).

Móziás 25–29

Bevezetés

Móziás 25–29. fejezetei feljegyzik, mi történt Zarahemlában mintegy Kr. e. 120-tól 91-ig. A Zeniff által alapított település népe, melybe beletartozott Limhi népe és Alma követői, visszatértek Zarahemlába, és biztonságban egy néppé váltak Móziás király uralkodása alatt. A béke és a boldogulás időszaka volt ez, bár sok egyháztagot bűnbe vittek a hitetlenek.

Móziás király igazlelkűen uralkodott a nép felett. Életének utolsó éveiben sok olyan esemény történt, mely halála után is segített megállni és megvédeni a népet: (1) Móziás felhatalmazást adott az idősebb Almának, hogy Zarahemlában megszervezze az egyházat; (2) Móziás olyan törvényeket hozott, mely segítettek békében együtt élni a hívőknek és a hitetleneknek; (3) a fiatalabb Alma, és Móziás fiai csodával határos módon megtértek, és Isten szolgálatának szentelték az életüket; (4) Móziás a tolmácsoló eszközök (Urim és Tummim) segítségével lefordította a járedita feljegyzéseket; (5) Móziás a fiatalabb Almára bízta a részleteket, valamint a többi vallási feljegyzést és tárgyat, és megparancsolta neki, hogy folytassa a feljegyzéseket Isten népéről; (6) Móziás azt javasolta, hogy királyok helyett bírák kormányozzák a népet, és a nép beleegyezett ebbe; és (7) a fiatalabb Alma főpapként szolgált az egyház felett, és ő volt az első főbíró.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentírások olvasása örömmel, hálával és bűneink miatti bánattal tölthet el minket (lásd Móziás 25:4–12; lásd még Józsué 1:8; 2 Timóteus 3:15–17).
- Akik megbánják a bűneiket, betartják a szövetségeiket és hithűen kitartanak, azok fizikai és lelki áldásokat kapnak, és örök életet örökölhetnek (lásd Móziás 25:17–24; 26:15–24; lásd még T&S 14:7).
- Akik nem hiszik el az igaz tant, akik nem követik az Urat, és akik nem szólítják az Ő nevét, azok elszigetelik magukat az Úrtól és az Ő áldásaitól (lásd Móziás 26:1–6, 25–32; lásd még 5 Mózes 28:1–6, 15–19).
- A személyes kinyilatkoztatás elnyerése gyakran nagy lelki erőfeszítést igényel (lásd Móziás 26:7–14; lásd még Enosz 1:1–6; Hivatalos nyilatkozat 2; Joseph Smith története 1:10–16).

- Akit kizárnak, az elveszti az egyháztagságát (lásd Móziás 26:29–36; lásd még 3 Nefi 18:31; T&Sz 134:10).
- A bűnbánathoz be kell ismernünk a bűnt, bánnunk kell, el kell hagynunk, jóvá kell tennünk azt, meg kell bocsátanunk másoknak, és szívbeli változást kell megtapasztalnunk. A bűnbánat lelki újjászületéshez, és az Úr bocsánatának örömehez vezet (lásd Móziás 27:11–37; lásd még Alma 36:6–26).
- Jézus Krisztus tanítványait missziók szolgálatára készítheti azt, ha bizonyosságuk van Jézus Krisztusról, szeretnek másokat, és azok örök jólétére vágnak (lásd Móziás 28:1–9; lásd még T&Sz 4:1–7).
- Látnoknak nevezik azt, akinek birtokában van az Urim és a Tummim (lásd Móziás 28:10–16; lásd még Móziás 8:13–17; T&Sz 107:91–92; Joseph Smith története 1:35).
- A vezetők felelősek azért, hogy igazlelkű ítéleteket hozzanak, és Isten törvényeivel összhangban szolgáljanak (lásd Móziás 29:11–44; lásd még Járom 1:7, 11–12; T&Sz 107:99).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 68–70. o.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 25. Az egyháztagok megerősítik egymást, amikor összegyűlnek, hogy a prófétákat hallgassák, amint azok Isten szavát jelentik ki nekik. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy az egyház tagjai gyakran nagy áldozatokat hoznak azért, hogy jelen legyenek olyan konferenciákon, ahol a próféta vagy egy apostol beszél. Mondd el a következő történetet elder M. Russell Ballard-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától, vagy kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek el egy hasonló, általuk ismert történetet:

„Azt a feladatot kaptam, hogy a bolíviai La Paz-ban elnököljek egy regionális konferencián. Voltak olyan egyháztagok, akik messzi kisvárosokból és falvakból jöttek, nagy áldozatot hozva, és nagy elkötelezettséget tanúsítva amellel, hogy jelen legyenek a gyűléseken. A papsági vezetőképzést megelőzően üdvözöltem a testvéreket, amint összegyűltek. Észrevettem, hogy egy idősebb testvér inge mellkasának felétől más színű lefelé; a felső rész fehér volt, az alsó rész pedig barnáspiros. Ő és három társa, mindhárman melkisédeki papságviselők, több órán keresztül jöttek, az út nagy részét gyalog téve meg, és két olyan folyón is átkeltek, melynek barnáspiros vize a mellkasukig ért. Utazásuk utolsó két órájában leintettek egy teherautót, és annak platóján állva jöttek.

Áldozathozataluk és az iránta tanúsított hozzáállásuk nagyon alázatosá tett engem. Az egyik ilyen hithű ember így szólt hozzám: »Elder Ballard, az Úr apostolainak egyike vagy. Testvéreim és én bármit megtennénk azért, hogy taníts minket.« (»The Law of Sacrifice,» *Ensign*, 1998. október, 11–12. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mi motiválja az embereket ilyen áldozatok meghozatalára?
- Milyen áldások érkehetnek akkor, amikor összegyűlnek az egyház tagjai? (Lásd T&Sz 6:32.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 25:1–4-es verseit, és kérdezd meg:

- Ki gyűlt össze erre a különleges gyűlésre?
- Zarahemla népe mióta nem volt együtt Limhi és Alma népével? (Mintegy nyolcvan éve.)
- Szerintetek milyen lehetett ezeknek az embereknek újra találkozni ezen a különleges gyűlésen?

Mondd el a tanulóknak, hogy ez a Zarahemlai gyűlés hasonlítható egy mai általános konferenciához. A tanulók végezzék el a Móziás 25-höz tartozó A tevékenységet a tanulók tanulmányi kalauzából! Amikor végeztek, javítsd ki és beszéljétek meg a válaszaikat!

Móziás 26. A személyes kinyilatkoztatás elnyerése időnként nagy lelki erőfeszítést igényel. (35–40 perc)

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket:

- Mi a legnehezebb probléma, amivel szembenéznék a fiatalok?
- Mi a legnehezebb probléma, amivel szerintetek szembenéznék a szülők?
- Mit mondanátok, mi a legnehezebb probléma, amivel szembenéz a próféta?

Mondd el a tanulókat, hogy bár fontos felismerni a problémáinkat, még fontosabb megoldani azokat! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mi az első lépés, mit tesztek, amikor meg akarjátok oldani a problémátokat?
- Milyen más lépéseket tesztek még?
- Mit tanítottak nektek a szüleitek vagy a próféták a problémák megoldásáról?

Olvassátok fel a következő megállapításokat, és beszéljétek meg, hogyan vonatkoznak ezek a problémák megoldására! Marion G. Romney elnök azt mondta:

„A világ gondjainak ma az a fő oka, hogy az emberek nem igyekeznek megismerni, majd megtenni az Úr akaratát. Inkább saját bölcsességükkel, saját módjukon próbálják megoldani a problémáikat. Az Úr a Tanok és szövetségek első részében . . . rámutatott erre, és ezt nevezte meg a föld lakosait érő, előre látható csapások egyik okának. Hallgassátok meg ezt a feddő kijelentést:

»Mert eltértek rendelkezéseimtől és megszegték örök szövetségemet.

Nem keresik az Urat, hogy megismerjék az ő igazságát, hanem minden ember a maga útján jár« (T&Sz 1:15–16)» (Conference Report, 17. április, 22. o.; vagy *Ensign*, 1992. május, 17–18. o.).

Elder Harold B Lee, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

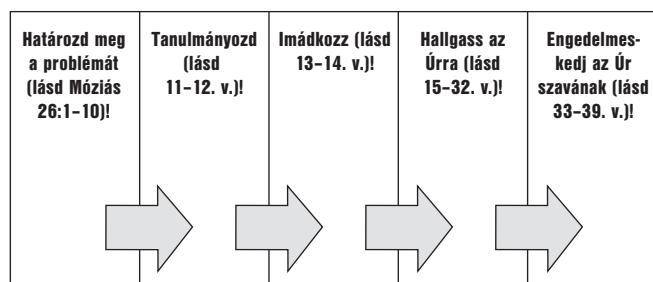
„Ha áldást akartok, akkor ne csak annyit tegyetek, hogy letérdeltek és imádkoztok. Készítsétek fel magatokat minden elképzelhető módon, amin csak tudjátok, hogy érdemessé váljatok az áldásokra, melyeket kerestek” (*The Teachings of Harold B. Lee* [1996], 129. o.).

Az egyház elnökeként később azt mondta Lee elnök:

„Az a legfontosabb dolog, amit megtehettek, hogy megtanultok Istennel beszélni. Beszéljétek Vele úgy, ahogyan az apátokkal beszélnétek, mert Ő igenis az Apátok, és azt akarja, hogy beszéljétek Vele. Azt akarja, hogy gyakorlott fülekkel meghalljátok, amikor a Szellem sugalmazásai által megmondja nektek, hogy mit tegyetek. Ha megtanuljátok megszívlelni az elmétekbe érkező hirtelen ötleteket, akkor rá fogtok jönni, hogy mindig olyan órában érkeznek ilyenek, amikor szükségetek van erre. Ha füleiteknek megtanítjátok ezen készletések meghallását, akkor megtanultok a kinyilatkoztatás szelleme szerint élni” (*Teachings*, 130. o.).

Beszéljétek meg a tanulókkal a következő mondást: „Úgy imádkozzatok, mintha minden az Úron múlna, aztán pedig úgy dolgozzatok, mintha minden rajtatok múlna!”

Rajzold fel a táblára a következő ábrát! Mondd el a tanulóknak, hogy a problémamegoldás ezen módja használatos Móziás 26. fejezetében.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 26:1–10-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen problémával szembesült Alma?
- Mi okozta a gonoszsgot a felnövekvő nemzedékben?
- Alma érzései szerint mi volt ennek a problémának az eredménye?

- Mi okoz hasonló problémákat napjainkban?
- Szerintetek mennyire aggasztják ezek a problémák a szülőket és a papsági vezetőket? Miért?

Olvassátok el a 11–12-es verseket, és kérdezd meg:

- Mit tett Alma, hogy megpróbálja megoldani ezt a problémát?
- Miért segíthetett volna az, ha tanácskozik Móziással?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 9:7–8-as verseit! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek Alma reakciójához?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Mark E. Petersen-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Ne gondoljuk, hogy néhány erőtlen ima elegendő lesz ahhoz, hogy lehívjuk [Isten] segítségét. Fél szívvel mondott fohászoknál többre van szükség az üdvözülésünkhöz” (Conference Report, 1968. április, 62. o.).

Olvassátok el Móziás 26:13–14-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen szavak mutatják meg ezekben a versekben azt, hogy Alma nem csak „fél szívvel” mondta az imáját?
- Miért kell teljes lelkünkkel imádkoznunk ahhoz, hogy olyan válaszokat kapjunk, melyek segítenek megoldani a problémáinkat?

Kérd meg a tanulókat, hogy Móziás 26:15–19-es verseiben minden alkalommal jelöljék meg az *áldott* szót, amikor az előfordul! Mondd el, hogy az Úr vigaszt és önbizalmat adott Almának, amikor válaszolt a kéréseire! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy értünk is megteszi ugyanezt, ha segítséget kérünk a problémáinkat illetően! Olvassátok el Móziás 26:20–21-es verseit, és nézzétek meg, milyen nagy áldásokat kapott Alma!

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan olvassák el Móziás 26:22–32-es verseit, és nézzék meg, milyen utasításokat adott az Úr Almának ezzel a problémával kapcsolatban! Kérdezd meg:

- Mit kért az Úr Almától, mit tegyen a hitetlennel?
- Milyen utasításokat adott azokkal kapcsolatban, akik megbánták a bűneiket?
- Miért olyan fontos ismernünk és hinnünk a 30-as versben tanított tant?

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan szavakat és kifejezéseket Móziás 26:33–39-es verseiben, melyek megmutatják, hogy Alma követte az Úr tanácsait! Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Mesélj egy helyénvaló helyzet példájáról, amikor az Úr sugalmazást adott neked egy probléma megoldásánál, vagy kérj meg erre egy tanulót! Biztasd a tanulókat, hogy kövessék ezt a mintát, amikor nehézségekkel találkoznak az életükben!

Móziás 27. A bűnbánathoz be kell ismernünk a bűnt, bánunk kell, el kell hagynunk, jóvá kell tennünk azt, meg kell bocsátanunk másoknak, és szívbeli változást kell megtapasztalnunk. A bűnbánat lelki újjászületéshez, és az Úr bocsánatának öröméhez vezet. (50–60 perc)

A következő példákat, vagy sajátjaidat felhasználva, kérdezd meg, hogyan kapcsolódnak a bűnbánathoz az egyes példák:

- Mutass meg egy piszkos és egy tiszta tányért vagy ruhát! (A bűnbánat megtisztulási folyamat.)
- Mutass meg két zsinórt vagy köteget, az egyikén legyen sok csomó! (A bűnbánat segít nekünk hibáink „kibogozásában” [jóvátételében].)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak más példákra a bűnbánat kapcsán, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket! Olvassátok el Móziás 27:25–29-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek a bűnbánatról?
- Milyen szavak írják le ezt a folyamatot?
- Miért van mindenkinek szüksége bizonyos fokú változásra vagy megváltásra? (Mert mindenki követ el bűnt.)
- Szerintetek mit jelent azt, hogy „új teremtmények lesznek”? (26. v.)

Mondd el a tanulóknak, hogy a fiatalabb Alma élményéből – melyet Móziás 27. fejezete jegyez le – sokat tanulhatunk a bűnbánatról. Legtöbbünk számára nem ilyen drámai a bűnbánat folyamata, de a bűnbánatnak Alma élményében fellelhető tanítélei mindannyiunkra vonatkoznak.

Írd fel a táblára az *Alma* *ezelőtt* és az *Alma* *ezután* címszavakat! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 27:8–12-es verseit, és keressenek olyan szavakat, melyek leírják, milyen volt Alma, mielőtt megtért! Sorold fel ezeket a táblán az *Alma* *ezelőtt* címszó alatt! Kérdezd meg:

- Ennek a leírásnak melyik része tűnik fel nektek leginkább? Miért?
- E viselkedések közül melyek a legáltalánosabbak ma az emberek között?

Olvassátok el Móziás 27:32–37-es verseit, és nézzétek meg, milyen változás zajlott le Almában! A tanulók által felfedezett dolgokat sorold fel a táblán az *Alma* *ezután* címszó alatt! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi tesz rátok legnagyobb benyomást Almában életének ezen a pontján?
- Szerintetek hogyan hasonlítható Alma bűnbánat utáni öröme az ezt megelőzően érzett nyomorúsághoz? (Lásd 28–29. v.)
- Mit gondoltok, megtörténhet ilyen változás ma az emberekben? Miért vagy miért nem?

Olvassátok el Móziás 27:24, 28-as verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg a *megbántam* szót! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy ilyen változás csak akkor állhat be az emberek életében, ha megbánják a bűneiket és alkalmazzák Jézus Krisztus kiengesztelésének erejét.

Mondd el a tanulóknak a bűnbánat következő tanítéleit! Olvassátok el az oda tartozó kijelentéseket elder Neal A. Maxwell-től, és beszéljétek meg az utána következő kijelentéseket, hogy segíts a tanulóknak megérteni: ránk is ugyanazok a tanítételek vonatkoznak, melyeken Alma bűnbánata alapult!

Mindannyiunknak szüksége van a bűnbánatra

„A bűnbánat a királyság tanainak egyik legegységesebb és legirgalmassabb tana. Nem értjük eléggé, nem alkalmazzuk eléggé! A személyes bűnbánat részét képezi a keresztség mindennapos felvételének (lásd Lukács 9:23). Enélkül nyilvánvalóan nem jöhetne létre »a szentek tökéletesbítésé« (Efézusbeliek 4:12).

A bűnbánat megmentő, nem morcos tan. A súlyos bűnököt elkövetőnek is éppen úgy rendelkezésére áll, mint annak, aki már jó ember és fokozatos javulásra törekszik.

Az igazi bűnbánat nem mechanikusan kipipálandó teendők listája, hanem természetes önmagunk [megzabolázása]. A bűnbánat folyamatának minden része elengedhetetlen, és ezek a részek gyakran átfedik és kölcsönösen megerősítik egymást. Ez a folyamat egy belső elhatároláson nyugszik, de sok segítséget ad neki a külső támogatás.”

- Olvassátok el Móziás 27:11–17-es verseit! Milyen szerepet játszottak Alma apjának és a népnek az imái Alma megsegítésében?
- Ki jött el Almához, hogy bűnbánatra szólítsa őt?
- Hozzánk hogyan érkezik el a bűnbánat üzenete? (Proféták, szentírások, a Szentlélek.)

Fel kell ismernünk, hogy mi helytelen

„A helytelen felismerése nélkül nem lehet bűnbánat. Történjen az provokáció, önvizsgálat vagy szívszaggató emlékezés útján, de véget kell vetni a tagadásnak. Ahogyan a tékozló fiú is végül »magába szállt« (Lukács 15:17), a felismerés első sugarai segítenek nekünk abban, hogy kezdjük úgy látni a dolgokat, ahogy azok »valóban van[nak]« (Jákób 4:13). A felismerés egy szent pillanat, melyet gyakran kísér a szégyen forró píra.”

- Olvassátok el Alma 36:12–13-as verseit! Milyen kifejezések mutatják meg, hogy Alma felismerte bűne komolyságát?
- Szerintetek miért fontos felismerni azt, hogy bűnt követtünk el?

Isten szerint való bánatot kell éreznünk

„A felismerést követően igazi megbánás önti el a lelket. Ez »Isten szerint való szomorúság«, nem csak a »világ szerint való szomorúság«, vagy »a kárhozottak bánkódása« azért, hogy már nem lehetnek boldogok a bűnben (lásd 2 Korinthusbeliek 7:10; Mormon 2:13).

Személyes szenvedés és a megtisztuláshoz, valamint az elforduláshoz szükséges idő eltelte nélkül nem lehetséges az igazi bűnbánat. Ez sokkal több annál, hogy csak várunk, míg lecsillapodik a lelkiismeret-furdalás.

Az igaz lelkiismeret-furdalás gyorsan pozitív jelekhez vezet, melyek »megtéréshez illő gyümölcsök« (Máté 3:8; lásd még Ap. csel 26:20; Alma 5:54). Idővel ezek a gyümölcsfák kirügyeznek, kivirágoznak, és a gyümölcs megérik.”

- Olvassátok el Móziás 27:28; Alma 36:12–17-es verseit! Szerintetek miért van szükség a bűnbánathoz a lelkiismeret-furdalásra, vagyis az Isten szerint való bánatra?

Be kell ismernünk a bűneinket

„Az igazi bűnbánat a beismerést is magában foglalja. Amikor a beismerés kiüríti a betegséget okozó bűnt, az addig távol maradó Szellem visszatér, hogy új erőt adjon.

Minden bűnt be kell ismerni az Úrnak, egyeseket valamely egyházi hivatalnoknak, másokat más embereknek, megint másokat pedig mindezeknek. Néhány nyilvános beismerést igényel. A beismerés segíti az elhagyást. Nem várhatjuk el, hogy nyilvános és széleskörű bűnök elkövetése után magunkban, gyorsan megússzuk az egészet, mindössze néhány vesszőcsapást kapva (lásd T&Sz 42:88–93).”

- Olvassátok el Móziás 27:35-ös versét! Kinek ismerte be Alma a bűneit?
- Szerintetek beismerése hogyan segített azoknak az embereknek, akiket bántott?
- Mit gondoltok, milyen áldások érkeznek annak eredményeként, ha megfelelő módon beismerjük a bűneinket?

El kell hagynunk a bűneinket

„Az igazi bűnbánatban ott van a bűn tényleges elhagyása. »Térjete meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlásokra ne legyen gonoszságotok« (Ezékiel 18:30).

Amikor tehát valaki megbánja bűneit, »íme, beismeri és elhagyja azokat« (T&Sz 58:43).

A többiek nagylelkű támogatásának és szeretetének – nem elzártságának – kell kísérsnie ezt a fájdalmas felhagyást és elfordulást!”

- Olvassátok el Alma 36:23–25-ös verseit! Milyen bizonyítékok tanúskodnak arról, hogy Alma felhagyott a bűneivel?
- Szerintetek mennyire könnyű a bűnök elhagyása? Miért?
- Hogyan tehetünk szert az ahhoz szükséges erőre, hogy felhagyjunk a bűneinkkel?

Amikor csak lehet, jóvá kell tennünk a bűnt

„Jóvátételre is szükség van.

»Mivelhogy . . . vétkezett, térítse vissza az elrablottat, a mit rabolt, vagy a zsaroltat, a mi zsarolt, vagy a reá bízottat, a mi reá bízott, vagy az elvesztettet, a mit megtalált« (3 Mózes 6:4).

Előfordul azonban, hogy a szó szoros értelmében nem lehetséges a jóvátétel. Ilyen eset az, amikor valaki a másik hitének vagy erényének az elvesztéséhez járult hozzá. Akkor ehelyett az igazlelkűség azutáni példamutatása jelenti a jóvátétel kárptótlását.”

- Olvassátok el Móziás 27:35-ös versét! Mit jelent a jóvátétel (helyrehozni) szó?
- Mit tett Alma, hogy jóvátegye a bűneit?

Nagy áldások követik a bűnbánatot

„Amikor viszont bűnbánatot tartunk, különleges biztosítékot kapunk:

»ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú« (Ésaiás 1:18).

»Semmi gonoszágáról, melyet cselekedett, emlékezés nem leszen« (Ezékiel 18:22).

»Én, az Úr, nem emlékezem rájuk [bűneikre] többé!« (T&Sz 58:42).

A személyes bűnbánat előbb felsorolt okai mellett az egyház tagjainak van még egy különleges megjelenésük, testvéreim, melynek eleget kell tenniük. Nefi látta ezt. Egy eljövendő napon – mondta – Jézus szövetséges népe, »akik az egész földön szétszóródtak«, fel lesz fegyverkezve igazlelkűséggel és Isten hatalmával, »nagy dicsőségben« (1 Nefi 14:14). Ez meg fog történni, de csak azt követően, hogy még több egyháztag megszenteli magát és elkötelezettebb lesz a viselkedésében” (Conference Report, 1991. október, 39–41. o.; vagy *Ensign*, 1991. november, 30–32. o.).

- Olvassátok el Móziás 27:29–32; Alma 36:19–21-es verseit! Hogyan írja le Alma a bűnbánatból eredő örömet?

Mondd el, hogy a bűnbánat ezen tantételeinek követése önmagában nem eredményez megbocsátást, csak olyan helyzetbe kerül az illető, hogy megbocsátást nyerhet az Úrtól. A tulajdonképpen megbocsátást az Úr adja, és ez teszi lehetővé az egyén számára azt, hogy békét érezzen.

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan élményekről, melyek megmutatják, hogy mindannyiunknak része lehet ebben az örömben. Énekeljétek el: „Jézushoz gyertek” (*Himnuszok*)
Biztasd a tanulókat, hogy forduljanak az Úrhoz és bánják meg a bűneiket!

Móziás 28:1–9. Jézus Krisztus tanítványait missziók szolgálatára készítheti azt, ha bizonyosságuk van Jézus Krisztusról, szeretik a többieket, és azok örök jólétére vágnak. (20–25 perc)

Kérdezd meg: Milyen okokat sorolhatnak fel a leendő misszionáriusok, miért akarnak missziót szolgálni? A válaszokat sorold fel a táblán! Ezek között lehet:

- „Meg akarom erősíteni a bizonyosságomat, és szerintem ez nagyszerű módja annak, hogy közelebb kerüljek az Üdvözítőhöz.”
- „Úgy gondolom, a misszió fel fog készíteni engem az élet kihívásaira, beleértve ebbe az iskolát, a munkát és a családi életet.”
- „A misszió szolgálata parancsolat, és én hiszek a parancsolatok betartásában.”
- „Szeretem az Üdvözítőt, és meg akarom osztani az evangéliumát.”
- „Minden barátom elment, és azt mondják, nagyszerűen érzik magukat. Úgy gondolom, klassz élmény lesz, még akkor is, ha nehéz.”

Beszélgétek meg a felsorolt indokokat, és tegyétek fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Milyen érzéseket keltettek bennetek a misszió szolgálatára felsorolt indokok?
- Szerintetek minek kell motiválnia a misszionáriust a szolgálatra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 28:1–3-as verseit, és jelöljék meg, miért akartak Móziás fiai missziót szolgálni! Kérdezd meg:

- Hogyan hasonlítanak az általuk megnevezett okok a táblán lévőkhöz?
- Szerintetek mit változtat meg egy misszionárius számára az, ha ilyen dolgok motiválják?

Olvasd fel a következő kijelentést elder David B. Haight-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Kiváltság teljes idejű misszionáriusként szolgálni az Urat; a teljes idejű missziós szolgálat elsődleges célja Isten királyságának a felépítése. És az Úrnak a legjobbjaira van szüksége. Az elhívásra válaszoló fiatal férfiaknak és fiatal nőknek fel kell készülniük fiatal életük legzordabb kihívására – lelkiileg, szellemileg, érzelmileg és fizikailag.

Bár misszionáriusainkat megerősíti, felemeli és felmagasztalja a szolgálatuk, nem ez az elsődleges cél, és sem nekik, sem családjaiknak, sem vezetőiknek nem szabad úgy tekinteniük a misszióra, mint megoldatlan problémák megoldására. Az Úrnak a legjobbjainkra van szüksége; azokra van szüksége, akik futni tudnak, nem csak járni – futni fizikailag és lelkileg – akik tisztasággal, erővel és meggyőződéssel gyakorolnak örök befolyást” (Conference Report, 1993. október, 82–83. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 62. o.).

Olvassátok el Móziás 28:5–9-es versét, és nézzétek meg, mi történt Móziás fiaival! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Ki hívta el misszióba Móziás fiait?
- Milyen ígéretet tett az Úr Móziásnak a fiait illetően?
- Szerintetek mit áldoztak fel Móziás fiai azért, hogy missziót szolgáljanak?
- Ma milyen áldozatokat kell esetleg meghoznia annak, aki missziót akar szolgálni?

Mondd el a tanulóknak, hogy a 9. versben említett „élményeiről [szóló beszámoló]” Alma könyvében található. Ennek a beszámolóknak a tanulmányozása során észre fogják venni, hogy megérte az általuk hozott áldozatokat az, amit Móziás fiai a misszió szolgálata során kaptak.

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy akárcsak Móziás fiainak napjaiban, a misszionáriusi elhívások ma is az Úrtól érkező kinyilatkoztatás formájában érkeznek! Biztasd a tanulóidat, hogy maradjanak érdemesek és szolgáljanak tisztességesen egy teljes idejű missziót!

Móziás 28:10–20. Látnoknak nevezik azt, akinek birtokában van az Urim és a Tummim. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a következő héber kifejezést (mely azt jelenti „Az üdvösség az Úré”; lásd Zsoltárok 3:9):

ליהוה הישועה

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy ennek a mondatnak az információira van szükség az üdvözülésükhöz! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mennyire hasznos számotokra ez az információ, ha nem értetek héberül? Miért?
- Mennyire lenne fontos számotokra az, hogy lefordítsák?

Mondd el a tanulóknak, hogy a szentírások annyira fontosak, hogy az Úr eszközöket adott a lefordításukra, amikor az emberek másként nem voltak képesek azok nyelvének lefordítására.

A tanulók nézzék meg Móziás 28:10–20-as verseit, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre! (Ezeket a kérdéseket az óra előtt felírhatod a táblára.) Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

- Milyen aggodalmi voltak Móziásnak, miután fiai megkapták a misszionáriusi elhívásukat?
- Minek nevezték Móziást annak kapcsán, hogy birtokában voltak a tolmácsoló eszközök? (Lásd 16. v.)
- A 12. és 19. versben milyen kifejezések árulkodnak annak fontosságáról, hogy a szentírások le legyenek fordítva egy olyan nyelvre, melyet megértünk?
- Milyen egyházi anyagok állnak rendelkezésükre a nyelveteken?
- Mennyire értékesek számotokra ezek az anyagok?
- Kire bízta Móziás a szent feljegyzéseket, a tolmácsoló eszközöket és a többi szent tárgyat? (Lásd 20. v.)

Milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy Alma méltó és érdemes volt arra, hogy megkapja ezeket a feljegyzéseket?

Móziás 29. Hiszünk abban, hogy alárendeljük magunkat a politikai vezetőinknek, és engedelmessékedünk országunk törvényeinek. A vezetők felelősek azért, hogy igazlelkűen ítélkezzenek, és Isten törvényeivel összhangban szolgáljanak. (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a 29. fejezetben Móziás király előterjesztett valamit a kormányzat rendjét illetően, és szétküldte azt népe között! Olvassátok el Móziás 29:1–4-es verseit, és kérdezd meg: Milyen körülmények váltották ki ezt a javaslatot? (Móziás közel állt a halálhoz, és fiai nem akartak királyok lenni.)

Oszd három csoportra a tanulókat, és mindegyik csoportnak add ki, hogy tanuljanak a következő vezetőtípusok egyikéről: igazlelkű királyok, tisztességtelen királyok és bírák. Mindegyik csoport gyorsan olvassa el Móziás 29:11–25, 28–36-os versét, és nézzék meg, mit mondott Móziás az általuk tanulmányozott vezetőtípusról, és miért volt fontos, hogy a nefiták megváltoztassák a kormányzati rendjüket! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! Olvassátok el Móziás 29:37–42-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan reagált a nép Móziás szavaira?

- Milyen érzései voltak a népnek Móziás iránt? Miért? (Lásd 40. v.)
- Kit neveztek ki az első főbíróknak?
- Milyen más hivatalt töltött még be az ifjabb Alma?

Olvassátok el Móziás 29:39-es versét, és beszéljétek meg a tanulókkal, miért örvendeztette meg a nefitákat az, hogy szabadon megválaszthatták a vezetőiket. Kérdezd meg:

- Nektek milyen szabadságjogaitok vannak?
- Milyen érzéseket keltenek bennetek ezek a kiváltságok?
- Szerintetek miben lenne más az élet, ha megvonnák ezeket a szabadságjogokat?

Mondd el a következő kijelentést elder Royden G. Derrick-től, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének a tagja volt:

„Az ősi Amerika népeinek története, melyet a Mormon könyve jegyez fel, azt tanítja, hogy a civilizációk erkölcsi alapra épülnek; hogy amikor a nép erkölcsileg erős, akkor jól van dolga; amikor pedig erkölcsileg gyenge, akkor megszenvedik azt. Azt tanítja nekünk, hogy a szabadság nem éli túl az erkölcsöt, és hogy a szabadság nem ingyen kapott – meg kell dolgozni érte” (Conference Report, 1981. április, 88. o.; vagy *Ensign*, 1981. május, 66. o.).

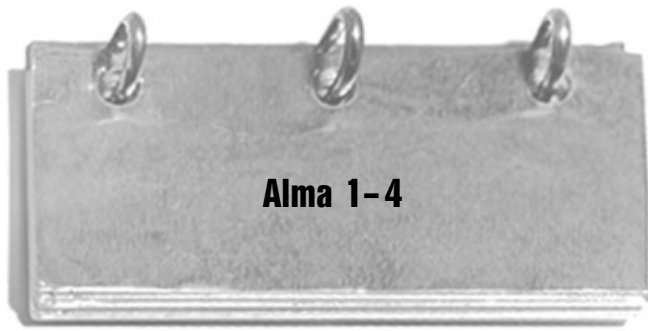
Kérdezd meg a tanulókat: Szerintetek miért kell megdolgozni a szabadságért? Beszélgessetek olyan esetekbe jutó példáról a Mormon könyvből, melyek megmutatják, hogy a nép boldogult, amikor erkölcsileg erős volt, de szenvedett, amikor gonosz volt! Olvassátok el Móziás 29:26–27-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan támasztják alá ezek a versek elder Derrick kijelentését?
- Mivel lehettek hatással másokra, hogy arra vágyjanak és azt keressék, ami helyes?
- Hogyan lehetséges az, hogy mindannyian buzgón munkálkodjunk „jó ügy érdekében”? (T&Sz 58:27).

Tegyél biznyságot arról, hogy a szabad akarat elengedhetetlen része Mennyei Atyánk boldogság-tervében! Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: a választás szabadsága maga után vonja a választásainkért vállalt felelősséget. Biztasd a tanulókat, hogy legyenek az igazlelkűség „szószólói”!

Alma könyve Mormon lemezeiről származik (lásd Mormon könyvének rövid magyarázata a Mormon könyve bevezető részében). Az ifjabb Alma és fia, Hélamán feljegyzéseinek a kivonata. A könyv a nefita nemzetről szóló beszámolóval kezdődik, békés időkben, a nemrég megalapított bírák kormányzása idején. Az ifjabb Alma volt az első ezek között az új bírák között, és ő vezette a szent feljegyzéseket. A könyv azzal zárul, hogy Alma unokájához, Hélamánhoz kerülnek a szent feljegyzések, és háború dúl a nefiták és a lámániták között.

Alma a leghosszabb könyv a Mormon könyvében. Ez a legrészletesebb, több mint 160 oldalon ír mindössze 38 évről. A könyv számos mai vonatkozású beszámolót tartalmaz, például azt, hogy miként kezelte Alma a papi mesterkedéseket és az elpártolást az Üdvözítő egyházában (lásd Alma 1; 4). Alma elmagyarázza a kiengesztelés részleteit Gedeon igazlelkű népének (lásd Alma 7:11–13). Alma és Móziás fiai bukott természetünkről beszélnek, és arról, hogy emiatt szükségünk van egy Üdvözítőre (lásd Alma 12; 18; 22). Ammon népe, akiket szövetségeik betartásáért üldöztek, a hithűség inspiráló példái (lásd Alma 24–25). Alma megmutatja, hogy Isten igéjének a hirdetése nagyon hatékonyan igazlelkűséghez tudja vezetni az embereket (lásd Alma 31:5). Alma példát mutat az apáknak azáltal, hogy engedelmes és tévelygő gyermekeinek is tanítja az evangéliumot (lásd Alma 36–42). A könyv utolsó részében Moróni kapitány és a többi háborús vezér annak szükségét illusztrálják, hogy a megmeneküléshez bízunk kell Mennyei Atyánkban (lásd Alma 43–63). Ezek a fejezetek emellett bepillantásokat adnak a lelki ellenségek ellen vívott folyamatos harcra. Alma könyvének tanulmányozásánál keress olyan igazságokat, melyek segítenek neked és tanulóidnak az evangélium szerint élni a mindennapokban!

Bevezetés

Melyik komolyabb: valakinek a biztonságát és szabadságát veszélyeztető támadás, vagy valakinek az igazságról való bizonyosságát érő támadás? Alma 1–4. fejezeteiben a nefitákról olvashatunk, amint fizikai és lelki biztonságuk tekintetében is támadásokkal néznek szembe. Az ifjabb Almának, a nemzet főbírájának (a legmagasabb politikai hivatal) és az egyház főpapjának (az elnöklő lelki hivatal) lépnie kellett, hogy mindkét oldalról megvédje népét. Nézzétek meg, hogyan vezette Alma győzelemre a hithűeket a fizikai és lelki ellenséggel szemben!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészt, és gondold át e rész alapelveit!

- A gőg és a papi mesterkedés lelki pusztuláshoz vezet (lásd Alma 1:2–12, 19–24). A hithűség, a türelem és az alázatosság békét eredményez (lásd Alma 1:25–28).
- Akik alázatosak és hithűek, azok erőt kapnak az Úrtól. Az Ő ereje segíthet nekünk minden probléma legyőzésében vagy elviselésében (lásd Alma 2:18–19, 27–31; lásd még 5 Mózes 31:6; Ésaías 40:29–31; Móziás 24:14–15; T&Sz 104:78–80).
- Hithűségünktől függően, példánk gázoló kő, vagy botlást okozó kő lehet mások számára (lásd Alma 4:9–11; lásd még Példabeszédek 4:18–19; Máté 5:14–16; Alma 39:11; T&Sz 115:5).
- Isten igéjének a tanulmányozása segíthet nekünk az evangélium szerint élni (lásd Alma 4:11–20).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122, 71–72. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Alma 1:2–28. A gőg és a papi mesterkedés lelki pusztuláshoz vezet. A hithűség, a türelem és az alázatosság békét eredményez. (20–25 perc)

Tedd ki a táblára egy egyházi épület képét! A kép mellé rakj oda egy feliratot: Szeretettel várjuk a látogatókat! Belépési díj: 2500 Ft. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Nefi 26:29-es versét, és keressenek szót az ilyen kitételre! (Papi mesterkedés.) Kérdezd meg tőlük, hogy miért nem látnak soha ilyen feliratot Jézus Krisztus egyházának épületein.

Írd fel a táblára: papi mesterkedés. Olvassátok el újra 2 Nefi 26:29-es versét, és kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg ezt a kifejezést! Olvassátok el Alma 1:2–6-os verseit, és nézzétek meg annak a papi mesterkedésnek a jegyeit, melyet Nehór vezetett be Alma népe között! A tanulók aláhúzzhatják ezeket a jegyeket, és a margón utalhatnak 2 Nefi 26:29-es versére. Kérd meg őket, hogy keressék ki Alma 1:2–6-os verseiben Nehór további tanításait! Kérdezd meg:

- E tanítások közül szerintetek melyik tette leginkább népszerűvé Nehórt? Miért?
- E tanítások közül melyiket tanítják ma a világban? Magyarazzátok el, és mondjatok példákat!

- Mi történt Nehórral, amikor sikeres volt? (lásd 6. v.)
- Miért vezethet gőghöz a papi mesterkedés?
- Hogyan pusztíthat el valakit lelkiileg a papi mesterkedés és a gőg?

Nem mindenki fogadta el Nehórt és papi mesterkedését. Olvasátok el Alma 1:26-os versét, és nézzétek meg, mit tanítottak a népnek az igazlelkű papok! Oszd három csoportra az osztályt! Az első csoportot bízd meg Ama 1:3, 26; a másodikat Alma 1:5-6, 27; a harmadikat pedig Alma 1:19-21, 25 tanulmányozásával! Mindegyik csoport olvassa el a kiadott verseket, és írják le, mit tudnak meg azokról, akik követték, valamint akik nem követték Jézus Krisztus tanításait (javasolt válaszokért lásd az ide tartozó táblázatot)!

Akik nem követték Krisztus tanításait	Akik követték Krisztus tanításait
Alma 1:3. Nehór azt tanította, hogy a tanítók legyenek népszerűek, és a nép támogassa őket pénzügyileg.	Alma 1:26. Isten egyházában a papok nem tartották magukat jobbnak a hallgatóknál. Mindannyian dolgoztak a saját fenntartásukért.
Alma 1:5-6. Az emberek fizettek Nehórnak. Felemelkedett a gőgjében, és drága ruhákban kezdett járni.	Alma 1:27. Az egyház tagjai megosztották javikat a szegényekkel, a szűkölködőkkel és a betegekkel. Nem viseltek drága ruhákat.
Alma 1:19-20. A nem egyháztagok üldözték azokat, akik Isten egyházához tartoztak.	Alma 1:21, 25. Az egyház szigorú törvényt hozott, hogy senkit ne üldözzenek, legyen az nem egyháztag vagy egyháztag. A hithű egyháztagok türelmesen viselték az üldöztetést.

Nem minden egyháztag reagál ugyanolyan módon az üldöztetésre. Olvasátok el Alma 1:21-25-ös verseit, és nézzétek meg az egyháztagok különböző reakcióit! Olvasátok el a 26-28-as verseket, és nézzétek meg, hogyan áldotta meg az Úr azokat, akik hithűek, türelmesek és alázatosak voltak! Kérdezd meg:

- Miért volt a béke olyan nagyra értékelt áldás az egyház számára abban az időben?
- Amellett, hogy nincs háború, még milyen forrásból származhat a béke? (Összhang a családunkon, az egyházon és a közösségünkön belül; tiszta lelkiismeretből származó belső béke; a Szentlélek jelenléte.)
- Hogyan bizonyulna áldásnak a béke az életetekben?
- Mit tett Alma népe, amit ti is megtehetnétek azért, hogy több békét hozzatok az életetekbe? (lásd 26-27. v.).

Oszd meg a következő kijelentést a békéről! Elder John Taylor, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„A béke Isten ajándéka. Békét akartok? Menjetek Istenhez! Békét akartok a családotokban? Ha igen, akkor éljétek a vallások szerint, és magának Istennek a békéje lakik és marad majd veletek, mert innen ered, és sehol máshol nem lakik a béke” (*The Gospel Kingdom*, vál. G. Homer Durham [1943], 340-341. o.).

Elder M. Russell Ballard, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Az Úr megígért békéje Mennyei Atyánk boldogságra vonatkozó terve tantételeinek ismeretéből és az azok szerinti életből ered” (Conference Report, 1995. április, 32. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 24. o.).

Egészítsd ki ezt biznysággal, hogy akkor érkezik el hozzánk, akárcsak Alma népéhez a béke, ha alázatosan és türelmesen az evangélium szerint élünk.

Alma 1. Az Úr megáld minket, amint betartjuk az ország törvényeit, valamint az Ő parancsolatait. (20-25 perc)

Olvassátok el Alma 1:1-es versét, és kérdezd meg:

- Ki hozta az ország törvényeit?
- Milyen felelősséggel bírt a nép a törvények tekintetében?

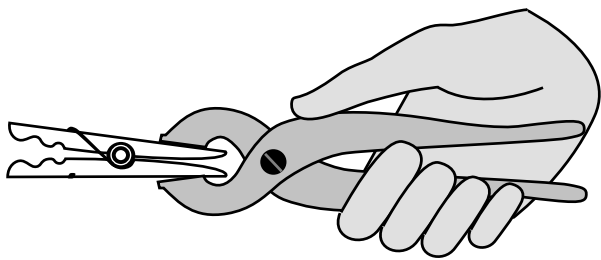
Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy Alma helyében vannak! Mutasd meg írásvetítón a függelék 296. oldalán található „Alma és Nehór” tevékenység fóliáját (vagy óra előtt felírhatod azt a táblára)! Minden helyzettel kapcsolatban olvasd fel a kérdést, és beszéljétek meg a lehetséges válaszokat! Ezt követően olvasd fel a választ a szentírásokból, és beszéljétek meg a tanulókkal, hogy szerintük miért tette Alma azt, amit tett!

A tevékenység után beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért Alma reakciói voltak a legjobbak, melyekkel az egyes helyzeteket el lehetett intézni?
- Milyen előnyökkel jár az ország törvényeinek követése?
- Olvasátok el újra a 29-31-es verseket! Miért áldotta meg az Úr javakkal akkor az egyház hithű tagjait?
- Miért osztották meg javikat annyira készségesen a szűkölködőkkel?
- Hogyan áldhatja meg javaink szegényekkel történő megosztása azt is, aki ad, és azt is, aki kap?

Tegyéi biznyságot arról, hogy az Úr megáld minket, amint betartjuk az ország törvényeit és az Ő parancsolatait! Mondd el, hogy az áldások időnként anyagi javak formájában érkeznek, máskor pedig lelkiileg áld meg minket az Úr (lásd Malakiás 3:10; Hélamán 3:24-25)! Megjegyzés: Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: az anyagi javak nem feltétlenül az igazlelkűség jelei! A gonoszok és az igazlelkűek is lehetnek időnként szegények vagy gazdagok.

Alma 2:1–31. Ha alázatosak vagyunk és hithűek, akkor az Úr meg fog erősíteni minket. Segíthet nekünk minden problémánk legyőzésében vagy elviselésében. (25–30 perc)

Hozz be az órára egy laposfogót és egy ruhacsipeszt! Kérj meg egy tanulót, hogy csak a hüvelyk- és mutatóujjával tartsa nyitva a ruhacsipeszt! Mondd el neki, hogy ha elfárad, kérhet segítséget, de nyitva kell tartania a ruhacsipeszt! Ha segítséget kér, akkor add oda neki a laposfogót, mellyel nyitva tarthatja a ruhacsipeszt!

Kérdezd meg: Hogyan hasonlítható a laposfogó segítsége ahhoz, ahogyan Mennyei Atyánk segít nekünk? Mutass rá, hogy az Úr gyakran megvárja, míg kérünk tőle valamit, nem adja meg nekünk rögtön (lásd 3 Nefi 27:29)! Kérdezd meg:

- Milyen jellemvonásokat fejleszt ki bennünk az, ha az Úr segítségét kérjük?
- Szerintetek miért ad nekünk inkább segítséget Mennyei Atyánk ahelyett, hogy egyszerűen eltávolítaná az előttünk álló próbatételt? (lásd T&Sz 122:7).

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzenek olyan helyeket Alma 2. fejezetében, ahol Mennyei Atyánk nem távolítja el a próbatételeket, hanem inkább megerősíti hithű szentjeit, hogy kibírják azokat.

Olvassátok el a tanulókkal Alma 2:1–4, 7–8-as verseit! Írd fel a táblára: Alma (Móziás 29:43) és Amlici (Alma 2:4, 10)! Kérd meg az osztályt, hogy olvassa el ezeket a verseket, és hasonlítsa össze Amlicit Almával! Kérdezd meg: Mi történt volna a nefitákkal, ha a nép szava Amlicit választja? Ennek a kérdésnek a megválaszolásához a tanulók elolvashatják Móziás 29:25–27-es verseit, és keresztutalást állíthatnak fel Alma 2:7-tel.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 2:15–19, 21, 23–24, 28–31-es verseit, és minden alkalommal jelöljék meg az erőt adott, a megerősítette és a nagy ereje lett kifejezéseket! Kérdezd meg: Hogyan voltak képesek a nefiták ily nagy számú amlicita és lámánita legyőzésére? Olvassátok el 5 Mózes 31:6-os és Ésaiai 40:29–31-es verseit, és készítesek ezekkel keresztutalásokat! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen kifejezések tetszenek nekik leginkább ezekből az őszövétségi szentírásokból! Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor az Úr megerősítette őket vagy családjuk egy tagját! Fejazzék be a „Mily szilárd az alapja” (Himmuszok) eléneklésével vagy elolvasásával!

Alma 3:4, 15–18. „Megjelöljük” magunkat, amikor a világ divatjainak követése mellett döntünk. (10–15 perc)

Egy nappal ennek a javaslatnak a tanítása előtt kérj meg egy tanulót, hogy vegyen fel egy olyan ruhadarabot vagy egyenruhát, mely egy bizonyos sportcsapat tagjaként vagy egy bizonyos foglalkozásban dolgozó egyénként azonosítja be őt! Az óra kezdetén kérdezd meg az osztályt, hogy mit árul el a ruházat az emberről! Olvassák el a tanulók Alma 3:4, 15–18-as verseit, és beszéljétek meg, miért jelölték meg magukat az amliciták! Olvassátok el A fiatalság erősségért füzet „Öltözködés és megjelenés” címszó alatt található első bekezdését ([1990], 8. o.)! Kérdezd meg, hogyan lehet „jel” az erkölcsös és az erkölcstelen ruházat. A tanulók mondjanak további módokat arra, ahogyan az emberek megjelölik magukat! (A válaszok között lehet az ékszerek, a nyelvhasználat, az étkezési stílus, a szórakozás, a hajviseletek.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder M. Russell Ballard következő figyelmeztetését:

„Egész szubkultúra ünnepli a kortárs csoportosulásokat és azok bűnös viselkedését zenével, öltözködési stílusokkal, hozzáállás- és viselkedésformákkal.

Nem hiszem, hogy ki tudtok állni az igaz és a helyes dolgok mellett, míg olyan valami van rajtatok, ami nem illik ahhoz, aki Isten papságát viseli. Számomra lehetetlen az, hogy velem legyen az Úr Szellem, míg olyan zenét hallgatok vagy olyan filmeket, illetve videókat nézek, melyek gonosz gondolatokat ünnepelnek és otromba beszédet használnak” (Conference Report, 1997. október, 51–53. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 38–39. o.).

Olvassátok el Máté 5:14–16-os verseit, és kérdezd meg a tanulókat, hogyan „jelölhetik meg magukat” a hithű emberek oly módon, ami megáldja a körülöttük lévőket.

Alma 4:1–11. Hithűségünkől függően példánk gázoló kő, vagy botlást okozó kő lehet mások számára. (10–15 perc)

Tegyé le a padlóra az osztályterem elején egy nagy követ! Kezdd azzal az órával, hogy elsétálsz a kő mellett, és úgy teszel, mint aki megbotlik! Állj rá a kőre, és hajts végre egy feladatot, amihez nyújtózkodnod kell (például tegyél ki egy képet a falra)! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy segít vagy gátol a kő. Milyen tekintetben?

Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik olvassa el Alma 4:1–5-ös, a másik pedig Alma 4:6–11-es verseit! Mindkét csoport keressen válaszokat a következő kérdésekre:

- Gázoló kövek vagy botlást okozó kövek voltak az egyház tagjai azok számára, akik nem tartoztak az egyházhoz?
- Hogyan jellemeznétek anyagi javaikat?
- Milyen szavakkal írható le az ebből következő lelki szint?
- Hogyan bántak másokkal?
- Milyen hatással volt ez a nem egyháztagokra?

Adj időt ezeknek a kérdéseknek a megbeszélésére! A beszélgetés részeként hasonlítsák össze a tanulók Alma 4:1, 5 időpontját (Kr. e. 86–85) és Alma 4:6, 11 időpontját (Kr. e. 84–83). Kérdezd meg: Szerintetek miért volt az, hogy sok egyháztag oly rövid idő alatt botlást okozó kővé lett a gázoló kőből?

Mondd el a következő kijelentést elder Robert D. Hales-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A körülményeinktől függetlenül példát mutathatunk másoknak, felemelhetjük őket, inspirálhatjuk őket az igazlelkűségekre való törekvésre, és mindenkinek bizonyoságot tehetünk Jézus Krisztus hatalmáról” (Conference Report, 1997. április, 113. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 82. o.).

Pál apostol azt tanította, hogy a fiatalok élete pozitív példát mutathat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 1 Timóteus 4:12-es versét, és készítsenek keresztutalást Alma 4:10-es versével! Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor egy fiatal élete pozitív irányban befolyásolta őket! Arról is mesélhetsz, hogyan volt rád jó befolyással általad ismert hithű emberek élete!

Alma 4:11–20. Isten igéjének a tanulmányozása segíthet nekünk az evangélium szerint élni. (5–10 perc)

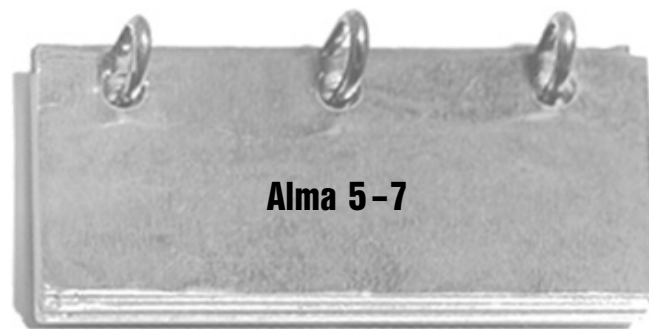
Olvassátok el Alma 4:11–12, 15-ös verseit, és kérdezd meg:

- Milyen problémát jellemeznek ezek a versek?
- Mit lehet tenni ennek a problémának a megoldásáért?

Olvassátok el a 16–18-as verseket, hogy megnézzétek, miről volt hajlandó lemondani Alma, hogy segítsen a népének. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 19-es verset, és húzzák alá, mit tett Alma, hogy segítsen az egyház tagjainak! Kérdezd meg: Isten igéje hirdetésének mely előnyeit sorolta fel Alma? Mondd el a tanulóknak Ezra Taft Benson elnöknek ezt a megállapítását:

„Amikor az egyes egyháztagok és családok rendszeresen és következetesen megmártóznak a szentírásokban, akkor abból automatikusan következnek a tevékenység más területei. Megerősödnek a bizonyosságok. Nagyobb lesz az elkötelezettség. Megerősödnek a családok. Árad a személyes kinyilatkoztatás” („The Power of the Word”, *Ensign*, 1986. május, 81. o.).

Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan segített nekik a szentírások mindennapos tanulmányozása abban, hogy az evangélium tanításai szerint éljenek!

Alma 5-7

Bevezetés

Amikor belső gonoszság és viszály fenyegette az egyházat és az újonnan megalapított nefita kormányzatot (lásd Alma 4:9–11), Alma tudta, hogy csak akkor tapasztalhatnak javulást, ha hatalmas változás megy végbe az egyháztagok szívében. Lehet, hogy sok vezető megpróbálta volna megváltoztatni a törvényeket, hogy változtasson a viselkedésen. Alma azonban megértette azt, amit az újkori próféták is tudnak: „Az Úr belülről kifelé dolgozik. A világ úgy akarja alakítani az embereket, hogy megváltoztatja a környezetüket. Krisztus az embereket változtatja meg, akik aztán megváltoztatják a környezetüket. A világ az emberi viselkedést kívánja alakítani, ám Krisztus az emberi természetet tudja megváltoztatni” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1985. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1985. november, 6. o.).

Alma feladta főbíróként ellátott politikai hivatalát, és elkezdte bejárni az egyházat, bűnbánatra szólítva a népet. Megújításra irányuló törekvései a fővárosban, Zarahemlában kezdődtek, majd Gedeonba ment. Figyeljétek meg, hogyan szólítja fel Alma Zarahemlában az egyház tévelygő tagjait, hogy vizsgálják meg életüket, és tapasztaljanak meg egy „hatalmas változást”! Nézzétek meg, hogyan változik ez az üzenet, amikor a Gedeonban lévő hithű szentekhez beszél!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Istenbe vetett hit hatalmas változást eredményezhet a szívünkben. Ez a lelki újjászületés megtisztít minket a bűntől és hasonlóbbá tesz minket Krisztushoz (lásd Alma 5:11–15, 58–62; lásd még Rómabeliek 6:4; Móziás 5:1–2, 7).
- Akik az evangéliumot tanítják, azok a szentírásokból és a próféták szavaiból tanítanak, a Szellem irányítása szerint (lásd Alma 5:44–49; 6:8; lásd még T&Sz 52:9; 68:1–5).
- Jézus Krisztus „mindenfajta fájdalmat, megpróbáltatást és kísértést” szenvedett el (Alma 7:11). Az általa hozott kienesztelés miatt hatalmában áll feltámasztani minket, megtisztítani a bűneinket, megvigasztalni minket a próbatételeinkben, és hatalmat adni nekünk, hogy Hozzá hasonlóvá váljunk (lásd Alma 7:7–13; lásd még Zsidók 2:18; 4:15; Moróni 10:32–33; T&Sz 62:1).
- Az evangélium tantételei szerinti élet, a szükséges szertartások elnyerése és szövetségeink betartása segít nekünk abban, hogy érdemesek legyünk a Szentlélek társaságára az életünkben, és az örök élethez vezető úton maradjunk (lásd Alma 7:14–27; lásd még 2 Nefi 31:19–20; T&Sz 14:7).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122, 73–74. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 Alma 5. fejezetének tanításánál használható a *Mormon könyve videó* bemutató 12: „El tudjátok-e képzelni?” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Alma 5:20–48. A tiszta bizonyosság valós és hatékony erő, mely életet változtathat meg. (35–40 perc)

Tegyé ki egy nagy edény vizet valahova, ahol mindenki belelát-hat az edénybe! (A nagy létszámú osztályokat tanító tanárok írásvetítőn mutassanak meg egy edény vizet!) Kérdezd meg, mi történne a víz felszínével, ha kavics esne a vízbe. Ejts bele egy kavicsot a vízbe, és figyeljétek meg a hullámmozgást! Beszéljétek meg a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Milyen tekintetben hasonlít a bizonyosság a kavicshoz a szemléltetésben?
- Hogyan változtathatja meg a körülöttünk lévők bizonyosságát a miénk?
- Ránk milyen hatással van?
- Mi történne, ha nagy követ ejtenénk a vízbe?
- Hogyan hasonlít ez a bizonyosághoz?

Olvassátok el 2 Nefi 33:1; Tanok és szövetségek 100:7–8-as verseit, és kérdezd meg, mit tanítanak ezek a versek bizonyosságunk megosztásáról! Mondd el: Alma megértette, hogy a bizonyoságtétel éppen úgy megváltoztathatja mások életét, ahogyan a kavics megváltoztatta a víz felszínét. Mondd el a tanulóknak, hogy a zarahemlai gyülekezet tagjainak nagy részét elragadta a gőg, a ravaszkodások és a viszálykodások (lásd Alma 4:19). Alma elment közéjük „Isten ígését hirdetni, hogy emlékeztesse őket kötelességeikre”. Olvassátok el Alma 4:19-es versét, és nézzétek meg, minek a megtételét tervezte még azért, hogy „visszatérítse” őket! („Igaz tanúbizonyosságot tegyen.”) Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Vallásunk alapvető tanítélei az apostolok és próféták bizonyossága Jézus Krisztusról, hogy Ő meghalt, eltemették, majd a harmadik napon feltámadt és felszállt a mennybe; és minden egyéb dolog, ami a vallásunkkal kapcsolatos, csak függeléke ennek. Ám ezekkel együtt hiszünk a Szentlélek ajándékában, a hit erejében, a lelki ajándékok Isten akarata szerinti elnyerésében, Izrael házának visszaállításában, és az igazság végső győzelmében” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 121. o.).

Elder Bruce R. McConkie, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt írta:

„A bizonyoságtétel azt jelenti, hogy ünnepélyesen kijelentjük, megerősítjük vagy tanúsítjuk, hogy személyes bizonyosságot kaptunk, mely megerősítette azon valós dolgok igaz voltát, melyek a bizonyosságot alkotják” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad., [1966], 786. o.).

Alma az Üdvözítőről alkotott bizonyosságának erejét használta fel a tévútra tért egyháztagok visszahozatalára. Kérd meg a tanulóidat, hogy olvassák fel a mellékelt ábrán lévő verseket, és nézzék meg, mit tanított Alma az egyes verscsoportokban:

Alma 5:20–21	Csak azok üdvözülnek, akiket megtisztít Jézus Krisztus.
Alma 5:22–25	Akik vétkesek valamely gonoszságban, azoknak nem lehet helye a mennyek királyságában.
Alma 5:28–29	Akik gőgösek, azok nem állnak készen Isten királyságára.
Alma 5:30–31	Akik másokat gúnyolnak vagy üldöznek, azoknak bünbánatot kell tartaniuk.
Alma 5:38–39	Akik nem Krisztus nyájából valók, azoknak az ördög a pásztora.
Alma 5:40–41	Akik jó cselekedeteket hoznak, azok a Jó Pásztorra hallgatnak.
Alma 5:48	Jézus Krisztus el fog jönni és elveszi azok bűneit, akik hisznek Benne.

Kérdezd meg:

- Hogyan kapcsolódnak ezek a tanítások Jézus Krisztus kiengeszteléséhez?
- Hogyan nyerte el Alma a bizonyosságát?

Olvassátok el Alma 5:44–46-os verseit, nézzétek meg, milyen forrásokból származott Alma tudása, és soroljátok fel ezeket a táblán! A lista lehet valami ehhez hasonló:

Alma 5:44

- Papsági felhatalmazással beszélt („Isten . . . szent rendje szerint”).
- Isten más emberei is tanították.

Alma 5:45

- Személyes tudása volt arról, amit tanított.

Alma 5:46

- Sok napon át böjtölt és imádkozott.
- Az Úr az Ő Szent Szelleme által tudást adott neki.

Kérdezd meg a tanulókat, hogy a tudás 44–46-os versekben említett forrásai közül melyek állnak nekik is rendelkezésükre! Mondd el nekik, hogy a bizonyosság életünk része lehet, és annak is kell lennie. Magyarázd el, hogy a bizonyosság életet változtat meg, a sajátunkét és a körülöttünk lévő embereket is! Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„A személyes bizonyosság az a tényező, mely megváltoztatja az emberek életmódját. Ez az az alkotóelem, amely motíválja az egyháztagságot arra, hogy mindent maguk mögött hagyjanak az Úr szolgálatában.

Ez a bizonyosság, melyet népünk szívében hordoz, motívál minket kötelességeink elvégzésére. Cselekedetre készítet. Megköveteli, hogy megtegyük, amire megkérnek minket” (Conference Report, 1998. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 69–70. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy nyerjenek bizonyosságot vagy erősítsék meg azt imádkozás, böjtölés, valamint a próféták és az apostolok szavainak tanulmányozása által! Megkérhetsz tanulókat, hogy mondják el, miben változtatta meg életüket mások bizonyossága, vagy önként jelentkezőket is felkérhetsz arra, hogy mondják el a bizonyosságukat.

Alma 5. Az Istenbe vetett hit hatalmas változást eredményezhet a szívünkben. Ez a lelki újjászületés megtisztít minket a bűntől és hasonlóbba tesz minket Krisztushoz. (35–40 perc)

Mutass a tanulóknak egy tojást! Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket:

- Milyen lehetősége van a tojásnak, mivé válhat?
- Miben különbözik a végtermék a tojástól? Mennyire fontosak a külső körülmények ennek a változásnak az előidézésében?

- Mennyi időre van szükség ennek a változásnak a létrejöttéhez?

Rajzold fel a táblára egy szív körvonalait! Az illusztráció szerint írd be a szívbe: változás.

Az illusztráció alá írd fel a táblára a következő kérdéseket, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket:

- Mit jelképez ez az illusztráció? (lásd Móziás 5:2)
- Milyen hatással van ez a változás az emberekre?
- A szentírásban milyen emberek tapasztaltak meg szívbeli változást? (A válaszok között lehet Enosz, az ifjabb Alma, Lamóni király.)

Mondd el, hogy Alma 5. fejezete is egy hatalmas szívbeli változásról szól! Írd hozzá a táblán lévőkhöz ezeket a kérdéseket, és olvassátok el Alma 5:4–14-es verseit, hogy megtaláljátok a válaszokat:

- Milyen két tekintetben szabadultak ki az idősebb Alma és követői? (lásd 4–6. v.)
- Ki változtatta meg a szívüket? (lásd 7. v.)
- Milyen feltétellel menekültek meg? (lásd 10–13. v.)
- A 14. vers üzenete milyen tekintetben lehet az egész szentírásrész központi üzenete?

Lehetnek olyan tanulók, akik úgy érzik, hogy nem tapasztaltak meg lelki újjászületést, mert nem láttak drámai változást az életükben. Kérdezd meg: Ez a szívbeli változás egy esemény vagy egy folyamat? Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő figyelmeztetését:

„A szentírások figyelemreméltó történeteket jegyeznek fel olyan emberekről, akik drámai változáson mentek át szinte egy pillanat alatt: az ifjabb Alma, Pál a damaszkuszi úton, Enosz, amint éjszakába nyúlóan imádkozott, Lamóni király. Az ilyen figyelemreméltó példája annak a hatalomnak, mely még a bűnbe tévedteket is meg tudja változtatni, biztosíthatnak arról, hogy a kiengesztelés még a legelkeseredettebbeket is elérheti.

Körültekintőknek kell viszont lennünk akkor, amikor ezekről a figyelemreméltó példákról beszélünk. Bár valóságosak és hatásosak, inkább a kivételt képezik, nem a szabályt. Minden Pálra, minden Enoszra, minden Lamóni királyra olyan emberek százai és ezrei jutnak, akik sokkal finomabbnak, sokkal kevésbé észrevehetőbbnek találják a bűnbánat folyamatát. Napról napra közelebb kerülnek az Úrhoz, kevésbé ismerve fel azt, hogy Istenéhez hasonló életet építenek. A jóság, a szolgálat és az elkötelezettség csendes életét élik. Olyanok, akár a lámániták, akikről azt mondta az Úr, hogy »akik tűzzel és a Szentlélekkel kereszttel tettem meg, . . . de ők ezt nem tudták.« (3 Ne. 9:20; dőlt betűs kiemelés.) („A Mighty Change of Heart”, *Ensign*, 1989. október, 5. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Alma 5:6–30-as verseit, és karikázzák be az összes kérdőjelet, amit találnak! Mondd el, hogy Alma számos olyan kérdést tesz fel, mely segíthet nekünk annak az Istenéhez hasonló életnek az építésében, melyről Benson elnök beszélt! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 15, 19, 26–28, 53–55-ös verseket (vagy válassz tetszésed szerint a fejezet verseiből)! Kérd meg őket, hogy húzzák alá azokat a kérdéseket, melyek szerintük leginkább segítenek nekik lelki fejlődésük kiértékelésében! Egy darab papírra másolják ki a kérdéseket, és írják le, hogy szerintük miben segítenek ezek!

Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 5:58–62-es verseit! Mutass rá, hogy ha azt akarjuk és türelmesek vagyunk, akkor Jézus Krisztus törődhet velünk és megváltoztathatja természetünket. Adj a tanulóknak emlékeztetőként másolatokat elder Neal A. Maxwell következő kijelentéséről, aki a Tizenkettek Kvórumának a tagja:

„Elgondolkozhatunk azon, vajon mennyire jutottunk előre a tökéletességhez vezető meredek ösvényen; általában sokkal tovább, mint azt elismerjük, és az ilyen visszatekintések visszaállítják az elhatározást.

Elismerhetjük annak valóságát, hogy Istent még mindig jobban érdekli a fejlődés, mint a földrajzi környezet.

Ez a nagy elvárások evangéliuma, de Isten kegyelme mindannyiunk számára elegendő, ha észben tartjuk, hogy nincsenek instant keresztények” (Notwithstanding My Weakness [1981], 9, 11. o.).

Térjete vissza a tojással kapcsolatban feltett kérdésekhez! Kérd meg a tanulókat, hogy segítsenek neked az egyes kérdések átfogalmazásában, hogy azok személyre vonatkozzanak, majd válaszoljanak a kérdésekre! Helyesbíts minden esetleges félreértést! Biztasd a tanulókat, hogy másolják le naplójukba elder Maxwell kijelentését, és egészítsék ki azt az érzéseikkel a saját, tökéletességhez vezető haladásukat illetően! Tegyé bizonyosságot arról, hogy az Üdvözítő segítségével mindannyian hasonlóbbakká válhatunk Hozzá!

Alma 7:7–16. Jézus Krisztus „mindenfajta fájdalmat, megpróbáltatást és kísértést” szenvedett el. Az általa hozott kiengesztelés miatt hatalmában áll feltámasztani minket, megtisztítani a bűneinket, megvigasztalni minket a próbatételeinkben, és hatalmat adni nekünk, hogy Hozzá hasonlónak váljunk. (25–30 perc)

Adj ki papírlapokat, és kérd meg a tanulókat, hogy írásban válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Melyik a jövő hét legfontosabb eseménye? a jövő évé?
- Melyik a következő öt év legfontosabb eseménye? a következő ötven évé?

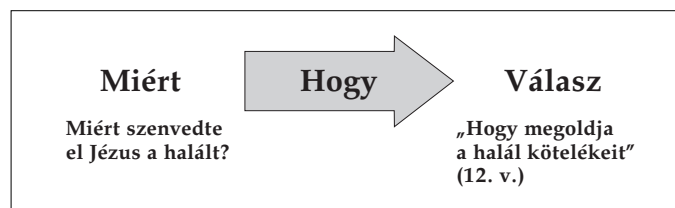
Beszélgétek meg a válaszaikat! Olvassák el Alma 7:7-es versét, és kérdezd meg:

- Melyik a föld fennállása idejének legfontosabb eseménye?
- Szerintetek miért idézte Alma a Megváltó eljövételét olyan megfogalmazásban, mint ami „mindennél fontosabb”?

Olvassátok el a 8–9-es verseket, és nézzétek meg, mit mondott a Szellem, mi a teendőnk, hogy felkészüljünk Isten Fiának az eljövételére! (Javasolhatod, hogy a tanulók húzzák alá a választ.) Kérdezd meg: Hogyan készít ez fel minket az Ő második eljövételére?

Kérj meg egy tanulót, hogy legyen írónka az osztálynak! Kérd meg a tanulót, hogy írja fel a táblára a következő szavakat: szenvedés, fájdalom, megpróbáltatás, kísértés, betegség, gyengeségek! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak ezekhez a szavakhoz kapcsolódó példákat! [delete] Olvassátok el Alma 7:11-es versét! A tanulók takarják le az oldalon lévő többi verset, és kérdezd meg: Miért kell Jézusnak, aki büntelent, megtapasztalnia ezt a szenvedést?

Miután megbeszéltétek Jézus szenvedésének lehetséges okait, kérd meg a tanulókat, hogy minden előfordulásakor jelöljék meg a „hogymint” szót Alma 7:12–13-as verseiben! Mondd el, hogy a „mert” és a „hogymint” szavak gyakran egyfajta nyílként szolgálnak, megmutatván a választ az adott kérdésre. Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát (csak a nyilat és a miért, hogy és válasz szavakat írd le)! A tanulók olvassák el a 12–13-as verseket, és nézzék meg, milyen kérdéseket rejtenek magukban, illetve mik Alma válaszai! Amikor megtalálják, az osztállyal közösen beszéljétek meg és írjátok fel ezeket a táblára a megfelelő felirat alá! Kérd meg a tanulókat, hogy húzzák alá a válaszokat a szentírásaikban! A táblán lévő lista felhasználásával segíts a tanulóknak felismerni, hogy Jézus szenvedésének az volt az egyik oka, hogy segítsen nekünk kitarítani a nehézségek közepette.

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a kiengesztelés többet ölel fel a bűn következményeinél. A kiengesztelés Ádám bukásának minden hatását felöleli. Elder Neal A. Maxwell elmagyarázta:

„Miután nem minden emberi gyötrelem és fájdalom kapcsolódik bűnhöz, a kiengesztelés teljes intenzivitása magában foglalta azt is, hogy nemcsak a bűneinket viselte, hanem a fájdalmainkat, a gyengeségeinket és a betegségeinket is. Nem számít, miben szenvedünk, biztosan »ő reá« vethetjük azt, mert »néki gondja van« reánk (1 Péter 5:7)» („Not My Will, But Thine” [1988], 51. o.).

Bruce C. Hafen, aki később a hetvenek tagja lett, azt írta:

„Vannak olyan egyháztagok, akik még akkor is lesújtva érzik magukat a személyes életkörülményeik kiváltotta elkeseredéstől, amikor állandó és tiszteletreméltó erőfeszítéseket tesznek. A önmagukban való csalódottságnak ezek az érzelmi gyakran nem helytelen tettből erednek, hanem olyan feszültségekből és gondokból, melyekért esetleg nem teljes mértékben mi vagyunk a felelősek. Jézus Krisztus kiengesztelése ezekre a tapasztalatokra is kiterjed, mert az élet egészére vonatkozik. Az Üdvözítő minden könnyünket letörölheti, miután minden tőlünk telhetőt megtettünk.

Az Üdvözítő által hozott kiengesztelés . . . az a gyógyító erő, mely nem csak a bűnre vonatkozik, hanem a figyelmetlenségre, a nem megfelelésre és minden halandó keserűsége. A kiengesztelés nem csak a bűnösökért van” („Beauty for Ashes: The Atonement of Jesus Christ”, *Ensign*, 1990. április, 7. o.).

Rámutathatsz Alma 7:13-as versében a következő kifejezésre: „A Lélek ugyan mindent tud, Isten Fia mégis testileg szenved”, és megkérdezheted a tanulóktól, hogy szerintük ez mit jelent. Mondd el elder Neal A. Maxwell következő meglatását:

„Gecsemáné kertjében a szenvedő Jézus kezdett »gyötrődni« (Márk 14:33), vagyis a görög fordítás értelmében »megdőbönt«.

Jézus tudatában volt annak, hogy mit kell tennie, de még nem tapasztalta meg azt. Személyesen nem ismerte még a kiengesztelés folyamatát, mely rendkívül sokat követelt tőle. Amikor tehát a maga teljességében ért el hozzá a szenvedés, az sokkal, sokkal rosszabb, mint amit különleges értelme valaha is elképzelt! Nem csoda, hogy egy angyal jelent meg, hogy erősítse őt! (Lásd Lukács 22:43.)

Minden halandó által elkövetett bűn – múltbeli, jelenbeni és jövőbeli – együttes súlya nehezedett rá erre a tökéletes, büntelen, érzékeny Lélekre! Valahogy minden gyengeségünk és betegségünk is része volt a kiengesztelés eme rettenetes aritmetikájának” (Conference Report, 1985. április, 92. o.; vagy *Ensign*, 1985. május, 72. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 11–13-as verseket, és keressenek legalább öt olyan halandó tapasztalatot, melyet magára vett Jézus! (Felírhatod ezeket a táblára, vagy megkérheted a tanulókat, hogy jelöljék meg ezeket a szentírásaikban.)

Kérdezd meg: Hogyan segíthet nekünk annak tudata, hogy az Üdvözítő megérti a nehézségeinket? Tegyé bizonyosságot arról, hogy amint követjük a tanításait és a példáját, vigaszt ad majd nekünk a szenvedéseinkben, és megszabadít minket a bűneinktől! Kérdezd meg: Mit tehetünk mi Jézusért, miután Ő már ily sokat megtett értünk?

Alma 7:14–27. Az evangélium tantételei szerinti élet és szertartásainak elnyerése azon az ösvényen tart majd minket, mely Isten királyságába vezet. (15–20 perc)

Kérj meg két önként jelentkezőt, hogy jöjjenek ki a táblához! Egyikük írja fel a harmadik hittételt, a másikuk pedig a negyedik hittételt! (Ha lehet, emlékeztetből tegyék ezt!) Kérd meg az osztályt, hogy olvassák el Alma 7:14–16-os verseit, és jelöljék meg a hittételekben található tanításokra vonatkozó utalásokat! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért alapvető evangéliumi tantételekről és szertartásokról beszélt Alma az egyház tagjainak? (Hozzánk hasonlóan nekik is szükségük volt arra, hogy emlékeztessék őket és továbbra is azok szerint éljenek.)
- Hogyan újítjuk meg a kereszteléskor kötött szövetségeket?

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki a szentírásaikban a kenyérré vonatkozó úrvacsorai imát (lásd Moróni 4:3 vagy T&Sz 20:77), és hasonlítsák össze Alma 7:15-ös versével! Ha akarjátok, a mellékelt táblázathoz hasonlóan egymás mellett felsorolhatjátok a táblán a hasonló kifejezéseket, és megbeszélhetitek az azokat követő kérdéseket:

Moróni 4:3	Alma 7:15
„bizonyosságot tegyenek neked arról, ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy . . . készek”	„mutassátok meg Isteneteknek, hogy hajlandók vagytok”; „bizonyítsátok be ezt neki”
„számukra adott parancsolatait betartani”	„vessetek el minden bűnt”; „szövetségre lépni övele és megtartani a parancsolatait”

- Miben hasonlít minden bűn elvetése a parancsolatok betartásához?
- Ennek a szövetségnek a hetenkénti megújítása hogyan segít nekünk abban, hogy az Istenhez vezető szoros és keskeny ösvényen maradjunk?
- Mit jelent Istennek tanúságot tenni valamiről?
- Milyen szerepet játszik a szabad akarat ezekben a versekben?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy a 7. fejezet Almának Gedeonban mondott tanításait jegyzi fel! Annak érdekében, hogy segíts a tanulóknak megérteni: a Gedeonban lévő szentek nem voltak tökéletesek, de minden tőlük telhetőt megtevé bíztak az Üdvözítőben, olvassátok el a 17–19, 25–27-es verseket! Tegyé bizonyosságot a tanulóknak, hogy ha minden tőlük telhetőt megtevé hithűen élnek, akkor ők is „azon az ösvényen halad[nak], mely Isten országába vezet”. Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Ha az egyház tagjaiként olyan utat jelölünk ki magunknak, mely örök életre visz, ... és a megfelelő irányban haladunk, ... és a világ legyőzése által lépésenként, apránként tökéletesítjük a lelkünket, akkor teljesen biztos – és ez egyáltalán nem kérdéses –, hogy örök életet kapunk. Ha kijelöljük az utunkat és minden tőlünk telhetőt megtevéve követjük azt ebben az életben, akkor ebből az életből eltávozván továbbra is ugyanezen az úton járunk majd” („Jesus Christ and Him Crucified”, in 1976 *Devotional Speeches of the Year* [1977], 400–401. o.).

Alma 7:20–27. Az evangélium tantételei szerinti élet, a szükséges szertartások elnyerése és szövetségeink betartása segít nekünk abban, hogy érdemesek legyünk a Szentlélek társaságára az életünkben, és az örök élethez vezető úton maradjunk. (15–20 perc)

Mondd el a következő történetet Boyd K. Packer elnöktől, aki a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke, és egy kontinenst átszelő vonatútról beszélt, amit katonaként tett meg a második világháborúban:

„Tehervonattal, fedett vasúti kocsikon szállítottak minket. Ezek szűk fekhelyekkel voltak felszerelve, melyeket éjszákára le lehetett hajtani a falról. Nem volt étkezőkocsi. Ehelyett piszkos padlójú tábori konyhákat állítottak fel a tehervagonokban.

A poggyászkocsit mellékvágányra tették, így a hatnapos utazás során nem volt módunk ruhát váltani. Texast és Arizónát átszelve nagy hőség volt. A mozdonyból kijövő füst és parázs nagyon kellemetlenné tette az utazást. Nem volt lehetőségünk fürdeni vagy kimosni az egyenruhánkat. Piszkos kinézetű bandaként gördültünk be egyik reggel Los Angelesbe, és azt mondták, még aznap este menjünk vissza a vonathoz.

Először az ételre gondoltunk. Csapatunkból tízen összedobtuk a pénzünket, és a fellelhető legjobb étterem felé vettük utunkat.

Tömve volt, így az asztalra várakozók hosszú sorának végére álltunk. Közvetlenül néhány jól öltözött nő után én következtem. Az előttem álló elegáns hölgy hamar felfigyelt ránk, anélkül, hogy megfordult volna.

Megfordult és ránk pillantott. Aztán felém fordult, és végigmért tetőtől talpig. Ott álltam abban az izzadt, koszos, kormos, gyűrött uniformisban. Az undor hangján szólalt meg: »Ú, milyen koszosak!« Minden szem felénk fordult.

Kétségtelen, arra vágyott, bárcsak ne lennénk ott. Ebben egyetérttünk. Kényelmetlenül és megszégyenítve pont olyan mocskosnak éreztem magam, amilyen voltam” (Conference Report, 1997. április, 8–9. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 9. o.).

Kérdezd meg a tanulókat:

- Miért váltotta ki a kényelmetlenség érzéseit Packer elnökben az, hogy piszkos volt olyan emberek jelenlétében, akik tiszták voltak?
- Olvassátok el Mormon 9:4-es versét! Hogyan hasonlítható a lelki tisztátalansághoz Packer elnök kényelmetlen érzése a fizikai kosz kapcsán? (Lásd még Alma 36:11–15.)
- Hogyan tart távol minket a bűn a Szentlélektől érkező inspirációtól? (Lásd 1 Nefi 15:34.)
- Milyen tekintetben hasonlítható a bűnbánat a szappanhoz? (Lásd Ésaiai 1:18.)

Alma arra biztatta a Gedeonban lévő hithű szenteket, hogy maradjanak lelkileg tiszták, és érdemesek a Szentlélekre. Olvassátok el Alma 7:21-es versét, majd olvassátok el 1 Korinthusbeliek 3:16–17; 6:19; Móziás 2:37; és Alma 34:36-os verseit, hogy segítséget kapjatok annak megértésében, hogy milyen értelemben használja Alma a templomok szót! Kérdezd meg: Miért kell lelkileg tisztának lennünk ahhoz, hogy velünk legyen a Szentlélek? Olvassátok el 2 Nefi 31:17; Alma 7:25; és 3 Nefi 27:20-as verseit, és nézzétek meg, hogyan készíthet fel minket az, ha úgy élünk, hogy érdemesek vagyunk a Szentlélekre, arra, hogy elég tiszták legyünk Isten királyságához! (A Szellem megszentel, vagyis megtisztít minket a bűntől.)

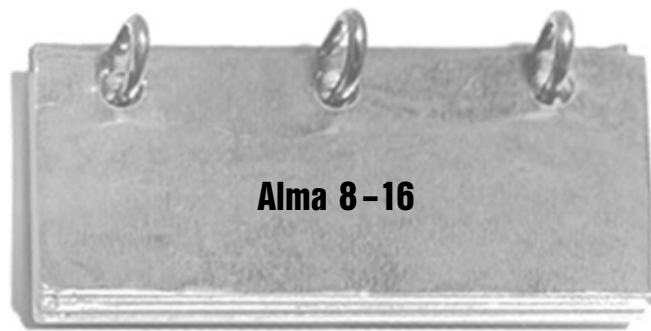
Vessétek össze Alma 7:23–24-es verseit a Galátziabeliek 5:22–23-as verseivel! Kérdezd meg:

- Milyen gyümölcsökkel egészíti ki Alma azokat, melyeket Pál felsorol a Galátziabeliek levelében?
- Hogyan kapcsolódnak ezek a jellemvonások ahhoz, hogy összhangban éljünk a Szellemmel? (Ezek a jellemvonások gyakran akkor fejlődnek ki, amikor velünk van a Szellem. Ezen kívül az ezen jellemvonások szerinti élet meghívja a Szellemet.)

Olvassátok el Alma 7:27-es versét, és nézzétek meg, a Szellem mely gyümölcsseit kérte Alma Gedeon hithű szentjeire! Oszd szét a következő utalásokat a tanulók között: János 14:27; Rómabeliek 8:6; 1 Korinthusbeliek 14:33; Móziás 4:3. Olvassák el a verseket, és beszéljék meg, hogy mit jelent rendelkezni „Isten békéjével”! Olvassátok el újra Alma 7:27-es versét, és kérdezd meg:

- Hogyan bizonyulhat áldásnak otthonotokban Isten békéje?
- Hogyan bizonyulhat áldásnak a javaitok tekintetében?
- Mi módon segítheti a hiteteket és az engedelmisségeteket?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor hatással volt rájuk a Szentlélek! Kérdezd meg: Hogyan kommunikált veletek a Szentlélek ezekben az időkben? Nevezze meg annak néhány módját, ahogyan benyomások érkehetnek a Szellemtől! Tegyétek bizonyosságot a Szellemet kísérő gyümölcsökről, amikor érdemesen élünk azok elnyerésére!

Alma 8–16

Bevezetés

Léhi azt tanította Jákób fiának, hogy minden dologban ellentétnek kell lennie (lásd 2 Nefi 2:11). A szentírásokban található ellentétek sok evangéliumi igazságot taníthatnak nekünk. Alma 5–8. fejezeteiben Alma próféta sok nefita városban mondta el bűnbánatról szóló üzenetét. Sokan pozitívan reagáltak az üzenetére, és sikeresen visszahozta Zarahemla, Gedeon és Melek szentjeit. Alma 8–16. fejezetei feljegyzik, hogy Ammonihá népe viszont máshogy reagált a próféta könyörgésére. Milyen evangéliumi igazságokat tanulhattok meg e két beszámoló összehasonlításából?

Mennyei Atyánk elegendő lehetőséget ad gyermekeinek üzenetének meghallgatására és elfogadására. Miután Almát kiűzte Ammonihá népe, egy angyal visszaküldte őt, hogy másodszor is mondja el az Úr üzenetét. Bár a nép legnagyobb része elutasította Alma üzenetét, sokan voltak olyanok is, akiknek megváltozott az élete. Figyeljétek meg, kik fogadták el Alma üzenetét, és mit áldoztak fel az evangélium befogadásáért!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A misszionáriusi munka kihívásokkal teli, de az Úr segít nekünk (lásd Alma 8; lásd még Filippibeliek 4:13; 1 Nefi 3:7; T&Sz 5:34).
- Akik az evangélium alaposabb ismeretével rendelkezve követnek el bűnt, azok súlyosabb ítélet alá kerülnek, mint azok, akik kevesebb ismerettel követnek el bűnt (lásd Alma 9:15–24; lásd még Jakab 4:17; T&Sz 82:3; 112:24–26).
- Egy egész vidék népét megáldhatják a közöttük élő igazlelkű emberek (lásd Alma 10:22–23; lásd még 1 Mózes 18:28–32; 2 Nefi 26:3; 3 Nefi 9:11; T&Sz 86:1–7).
- Jézus Krisztus, Isten Fia „maga az Örökkévaló Atya”, és mindenki számára gondoskodik az üdvösségről, aki „hisz az ő nevében” (lásd Alma 11:38–40; lásd még Móziás 5:7; 15:1–4).
- Mindenki fel fog támadni tökéletes testtel, és visszavitetik az Üdvözítő színe elé, hogy megítéltesen (lásd Alma 11:40–45; lásd még 1 Korinthusbeliek 15:20–22; 2 Nefi 9:22; Mormon 7:6).
- Isten ismeri a gondolatainkat, és ha arra van szükség, akkor a Szentlélek hatalma által kinyilatkoztatja azt a szolgálainak (lásd Alma 12:3, 7; lásd még Zsidók 4:12–13; Jákób 2:5; T&Sz 6:16).

- Annak függvényében ismerjük meg Isten rejtelmait, hogy milyen figyelmet és elkötelezettséget tanúsítunk Iránta, és hogy Ő milyen mértékben látja jónak azok kinyilatkoztatását (lásd Alma 12:9–11; lásd még T&Sz 76:5–10; 130:19).
- Szavaink, cselekedeteink és gondolataink alapján ítélnek majd meg minket (lásd Alma 12:12–18).
- Isten gondoskodott a megváltás tervéről, hogy az egész emberiséget megmentse bukott állapotából. Elküldi szolgálait, hogy gyermekeinek tanítsák a tervet (lásd Alma 12:22–37; lásd még Alma 42:9–15; T&Sz 29:42).
- A melkisédeki papságviselők egyik felelőssége az, hogy Isten gyermekeinek megtanítsák, hogyan éljenek méltó, krisztusi életet, és nyerjenek végül örök életet (lásd Alma 13:1–19; lásd még Alma 6:1, 4, 8).
- A szabad akarat annyira fontos, hogy Isten időnként megengedi, hogy az igazlelkűek szenvedjenek mások gonosz cselekedetei folytán. Mindazonáltal Ő odafigyel a mi megpróbáltatásainkra, és megáldja a hitűeket a próbatételeikben (lásd Alma 14:7–29; lásd még Móziás 17:9–10; Alma 60:13; T&Sz 24:8).
- Meggyógyulhatunk abból, ami sújt minket, ha hiszünk Jézus Krisztusban, és ha az Isten akaratára szerint való (lásd Alma 15:3–11; lásd még Máté 9:20–22; Ap. csel. 14:8–10; 3 Nefi 18:20).
- Isten szavának a Szentlélek általi tanítása és befogadása segíteni fog nekünk felkészülni Jézus Krisztus második eljövételére (lásd Alma 16:14–17; lásd még T&Sz 50:13–14; 136:32–33).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 75–80. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 8. A misszionáriusi munka kihívásokkal teli, de ez az Úr munkája, és Ő segít nekünk. (35–40 perc)

Mondd el a következő történetet Gordon B. Hinckley elnöktől, aki fiatalkori élményeiről beszélt, amikor misszionárius volt Nagy-Britanniában:

„Amikor megérkeztem, úgy tűnt, mintha mindenkinek előítéletei lennének velünk szemben.

Nem voltam jól, amikor megérkeztem. Abban az első pár hétben kedvemet szegte a betegség és az ellenállás, amit éreztem. Írtam egy levelet haza, jó apámnak, és azt mondtam, úgy érzem, hogy csak az időmet és a pénzt vesztegetem” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 350. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy a történetnek még nincs vége, és később a lecke során visszatértek rá! Mondd el, hogy Hinckley elnök története nem sokban különbözik azoktól a kihívásoktól,

melyekkel sok misszionárius néz szembe az Úr szolgálata során. Alma is nehézségeket tapasztalt meg misszionáriusi munkája során. Olvassák el a tanulók Alma 8:1, 3–5-ös verseit, és beszéljétek meg, milyen sikerrel járt Zarahemlában, Gedeonban és Melekben! Olvassátok el, mi történt Ammonihában (lásd 8–13. v.), és hasonlítsátok ezt össze azzal, amit az előző három városban tapasztalt! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért tapasztalt annyira mást Alma Ammonihában?
- Mit árul el ez nekünk a misszionáriusi munkáról? (A válaszok között lehet az, hogy időnként nehezebb, mint máskor, és hogy nem mindig van tele azonnali, látható sikerekkel.)
- Hogyan vigasztalhatja meg az Úr a misszionáriusait, amikor visszautasítják az üzenetüket?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 14–15. verseket, és hasonlítsák össze az angyal üzenetét Ammonihá népének reakciójával, amikor meghallották Alma üzenetét! Olvassátok el Alma 8:16–17-es verseit, és nézzétek meg, ezt követően mit mondott az angyal Almának! Emlékeztess a tanulókat a 13. versre, és kérdezd meg: Milyen érzéseket keltett volna benne ez a feladat, ha Alma helyében lettetek volna? Miért volt Almának oka arra, hogy nyugtalanodjon?

Olvassátok el 1 Nefi 3:7-es versét, és kérdezd meg: Mit tanít ez a szentírás Isten parancsolatairól? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 8:18–22-es verseit, és nézzék meg, milyen „utat” készített el az Úr Almának küldetése elvégzéséhez! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! Tegyétek meg ugyanezt a 27–32-es versekkel! E versek megbeszélésénél mutass rá, hogy az Úr hívta el Amuleket, hogy Almával együtt szolgáljon ebben a misszióban. A következő kérdések segítséget nyújthatnak:

- Mi történhetett, míg „Alma sok napig maradt Amuleknél”? (Ez valószínűleg a missziójukra történő felkészülés ideje volt.)
- Milyen előnyökkel jár az, ha két hírnök van, nem csak egy, aki átadja az Úr üzenetét? (Ennek a kérdésnek a megválaszolásához a tanulók olvassák el Alma 9:6-os versét, majd Alma 10:12-es versét; lásd még T&Sz 6:28.)
- Miért lehetett szükség az Alma 8:31-ben említett hatalomra egy gonosz város lakóinak a tanításához?

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy a misszionáriusi munka lehet nehéz és elkésérítő, de az Úr segít nekünk, ha alázatosak vagyunk és bízunk Benne. Emlékeztess a tanulókat a nehéz időszakokra, melyet Hinckley elnök élt át missziója kezdetén! Mondd el beszámolójának hátralévő részét:

„Írtam egy levelet haza, jó apámnak, és azt mondtam, úgy érzem, hogy csak az időmet és a pénzt vesztegetem. Ő apám és cövekelnököm volt, bölcs és inspirált ember. Írt nekem egy nagyon rövid levelet, melyben azt mondta: »Kedves Gordon! Megkaptam legutóbbi leveledet. Csak egy dolgot javaslok: felejtsd el magadról, és eredj dolgozni!« Aznap reggel a szentírások tanulmányozása közben az Úr ezen szavait olvastuk a társammal: »Valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én érettem és az evangéliomért, az megtalálja azt.« (Márk 8:35.)

A Mester e szavai, apám levelével együtt, hogy felejtkeztek el magamról és menjek dolgozni, belém ivódta. Apám levelével a kezemben bementem a hálószobámba a Wadham utca 15-ben, ahol laktunk, térdre borultam és fogadalmat tettem az Úrnak. Szövetségben ígértem, hogy megpróbálok elfelejtkezni magamról, és elvesztem magam az Ő szolgálatában.

1933 e júliusi napja volt a döntésem napja. Új világosság érkezett az életembe, és új öröm a szívembe. Úgy tűnt, mintha felszállt volna Anglia köde, és láttam a napfényt. Gazdag, csodálatos missziós élményben volt részem, melyért mindig hálás leszek” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 350. o.).

Kérdezd meg a tanulókat:

- Mit változtatott meg az a tanács, melyet Hinckley elnök földi apja adott?
- Mennyei Atyánk hogyan szólt az elkéseredett misszionáriushoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan barátok vagy családtagok példájáról, akiket segített az Úr a missziójuk alatt!

Alma 9:1–24. Akik az evangélium alaposabb ismeretével rendelkezve követnek el bűnt, azok súlyosabb ítélet alá kerülnek, mint azok, akik kevesebb ismerettel követnek el bűnt. (25–30 perc)

Találj ki egy matematikai szöveges feladatot, vagy nézz ki egyet egy középiskolai tankönyvből! Az óra előtt add ki a feladatot egy tanulóknak, és adj utasításokat annak megoldásával kapcsolatban (a választ ne mondd meg a tanulóknak)! Az órán kérd meg ezt a tanulót, valamint egy másik tanulót, aki nem látta a feladatot, hogy találják meg a megoldást! (Először remélhetőleg az a tanuló jön majd rá a megoldásra, akinek az óra előtt utasítást adtál.) Amikor befejezik, mondd el az osztálynak, milyen segítséget nyújtottál az első tanulóknak, és kérdezd meg a két önként jelentkezőt, miért tudott először az rátalálni a válasza, akinek több információ állt rendelkezésére.

Kérj meg még két tanulót, hogy oldjanak meg egy bonyolult osztási feladatot! Az egyik tanulóknak adj egy darab papírt és ceruzát, a másiknak pedig számológépet! Kérdezd meg az osztályt, hogy ki tudja majd előbb a megoldást. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 82:3-as versét, és mondják meg, szerintük hogyan illusztrálják ezt a szentírást az alábbi példák!

Írd fel a táblára a *rituális tékozlás* kifejezést, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, szerintük mit jelent! Mondd el, hogy a *rituális* szó egyik meghatározása „társadalmi szokás vagy hagyomány szerinti”. A *tékozló* meghatározása „rendkívül pocékolt”. Krisztus példabeszédében a fiatalemberre, aki tobzó életmóddal elpocékolta örökségét, úgy utalunk, mint „a tékozló fiú”-ra (lásd Lukács 15:11–32). Kérdezd meg újra a tanulókat, hogy mit jelenthet a *rituális tékozlás* kifejezés! Mondd el elder Neal A. Maxwell következő megvilágítását:

„Miért van az, hogy fiataljaink közül egyesek rituális tékozlásba keverednek, és azt tervezik, hogy egy időszakot lázadással és játszadozással töltenek Babilonban, átadva magukat az ördögien demokratikus »mindenki ezt teszi«-nek? A tömegek nem képesek helyessé tenni azt, ami Isten kijelentése szerint helytelen. Bár azt tervezik, hogy később visszatérnek, sok ilyen elmaradozó jön rá arra, hogy az alkohol, a kábítószeres és a pornográfia nem engedi el őket könnyen. Babilon nem ad örömmel távozási engedélyeket” (Conference Report, 1988. október, 40. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 33. o.).

Kérdezd meg, mire figyelmeztet minket elder Maxwell. Kérd meg a tanulókat, mondjanak okokat arra, hogy miért magyarázzák ki egyháztag fiatalok annak megtételét, amiről megtanulták, hogy helytelen. Olvassátok el Jakab 4:17 és Tanok és szövetségek 82:3-as verseit, és kérdezd meg: Hogyan óvnak minket ezek a szentírások az ilyen kimagyarázástól? Kérd meg a tanulókat, hogy felváltva olvasva Alma 9:1–18-as verseiből keressenek példát erre a tantételre! Kérdezd meg, miért hirdette Alma Ammonia népének: „Ha továbbra is ragaszkodtok bűneitekhez, akkor az ítélet napja sokkal tűrhetőbb lesz [a lámániták számára]” (15. v.)!

Olvassátok el a tanulókkal a 19–22-es verseket! Kérd meg őket, hogy keressék meg és húzzák alá a Nefi népe által megkapott áldásokat, és sorolják fel ezeket a táblán! Kérdezd meg: Melyik áldásokat kaptuk mi meg ezek közül? Beszéljétek meg, hogyan tudta Ammonia népe elfelejteni ezeket az áldásokat! Olvassátok el a 23–24-es verseket, valamint a Tanok és szövetségek 3:4-es versét! Kérdezd meg:

- Hogyan veszíthetünk el már megkapott áldásokat?
- Szerintetek miért követeltetik több azoktól, akiknek már tanították Jézus Krisztus evangéliumát? (A válaszok között lehet, hogy ez így igazságos, hogy szövetségeket kötöttünk, hogy jó példát kell mutatnunk, hogy meg kell felelnünk a belénk helyezett bizalomnak, hogy a hála kifejezésének jó módja az Úrnak történő engedelmeskedés.)

Gordon B. Hinckley elnök, akkoriban az Első Elnökség tagja, azt mondta:

„Legyünk hálásak! De ne legyünk dicsekvőek! Inkább legyünk hálásak és alázatosak, olyan emberekhez illően, akik ilyen gazdag áldásokat kaptak a Mindenhatótól” (Conference Report, 1982. április, 67. o.; vagy *Ensign*, 1982. május, 44. o.).

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította:

„Urunkra és Üdvözítőnkre emlékezve gondolkozzunk el azon, milyen nagy áldásokat kaptunk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjaiként! Az Úr, Jézus Krisztus tanított minket. Az ő prófétái vezettek. Megkaptuk evangéliumának pecsételő szertartásait. Bőségesen megáldott minket.

Mínderre emlékezve tartsuk észben az isteni figyelmeztetést: »Mert akinek sok adatott, attól sok követeltetik« (T&Sz 82:3; lásd még Lukács 12:48). A törvény és az igazságosság örök tantétele adja meg annak mértékét, amit Isten elvár tőlünk” (Conference Report, 1988. április, 37. o.; vagy *Ensign*, 1988. május, 32. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan fejezték ki hálájukat az Úrtól kapott áldásokért!

Alma 9:25–34. Akik igazlelkűek, azok „Jézus Krisztus hatalma és szabadítása által” üdvösséget nyer[nek]”. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzák fel a himnuszos könyvüket az „Izrael Megváltója” c. éneknél! Olvassák el a szavakat, és határozzák meg, az Üdvözítő melyik eljövételére utal ez a himnusz (a második eljövételre)! Emlékeztessd a tanulókat, hogy annak idején megmondták, Jézus Krisztus kétszer jön majd el a földre! Egyes szentírások az első eljövételéről prófétálnak, mások pedig a második eljövételéről, és vannak olyanok is, melyek mindkettőre vonatkoznak. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 9:25–27-es verseit, és határozzák meg, Jézus Krisztus melyik eljövételére utal Alma! (Krisztus első eljövételére utal, de a második eljövételre is vonatkoztathatók a szavai.) Biztasd a tanulókat, hogy beszéljék meg ezekben a versekben azokat a kifejezéseket, melyek alátámasztják a következtetéseiket! Győződj meg arról, hogy megértik: amint Jézus növekedett a halandóságban, szert tett minden olyan tulajdonságra és erényre, melyről a 26. vers beszél (lásd Lukács 2:52; Zsidók 5:8–9; T&Sz 93:12–14).

A tanulók olvassák el ismét Alma 9:26-os versét, és mondják meg, az Üdvözítő ezen erényei hogyan teszik lehetővé Számára azt, hogy segítsen nekünk az evangélium szerint élni!

Olvassátok el újra a 27. verset, és a 28. vers első részét, megállva a „Jézus Krisztus hatalma és szabadítása által üdvösséget nyer” kifejezésnél! Kérdezd meg:

- Milyenné kell lennünk ahhoz, hogy „Jézus Krisztus hatalma és szabadítása által” üdvösséget nyerjünk?
- Az igazlelkűség melyik összetevőjéről tanít Alma a 27. versben?
- Hogyan készít fel minket az Üdvözítő második eljövételére a Jézus Krisztus nevébe vetett hit, a bűnbánat és a keresztesítés?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 28. vers hátralevő részét, és hasonlítsák össze azok jutalmát, akik jót választanak, valamint azokét, akik rosszat választanak! Ezt követően olvassák el a 30–33-as verseket, és keressék meg azokat a kifejezéseket, melyek jelzik, hogyan reagált Alma üzenetére Ammonia népe! Kérdezd meg: Ki volt boldogabb, Alma, vagy az általa tanított emberek? Olvassátok el Alma 41:10-es versét, és beszéljétek meg, miért van ez így!

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy az Üdvözítő megáld minket, ha követjük a tanításait! Segíteni akar nekünk, hogy halhatatlanságot és örök életet nyerjünk (lásd Mózes 1:39). Mondd el a

következő megállapítást James E. Faust elnöktől, az Első Elnökség tagjától:

„Mindannyian fordultunk már rossz irányba az úton. Úgy gondolom, az a kedves és irgalmas Isten, akinek a gyermekei vagyunk, a lehető legkevésbé veti majd latba az általunk elkövetett rossz cselekedeteket, és a lehető legnagyobb áldásokat adja majd az általunk véghezvitt jóért. Alma magasztos kijelentése [Alma 9:26-os versében] ezt erősíti meg számomra” (Conference Report, 1996. október, 75. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 53. o.).

Alma 10:1–8. A világ gondjai elterelhetik a gondolatainkat, és süketté tehetnek minket a lelki kommunikáció tekintetében. (20–25 perc)

Tegyél a füleidbe füldugókat vagy vattacsomókat! Tegyél fel a tanulóknak az iskolával vagy egyházi tevékenységekkel kapcsolatos kérdéseket, és amikor válaszolnak, jelezd, hogy nem nagyon hallod őket! Vedd ki a füldugókat és kérdezd meg:

- Milyen tekintetben lehetnek hasznosak a füldugók?
- Hogyan jelenthetnek problémát?

Mutass rá, hogy eldönthetjük, vajon használjuk vagy kivesszük-e a füldugókat. Az, hogy segítenek vagy gátolnak minket, nagyrészt attól függ, hogyan használjuk őket.

Írd fel a táblára az *Amulek* szót, és kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, ki ő! Olvassák el Alma 10:1–6-os verseit, hogy minden lehetséges dolgot megtudjanak róla, és kérd meg néhányukat, hogy írják fel a táblára, amit megtudtak! Kérdezd meg:

- Mit tanít a 6. vers a lelki kommunikációról?
- Hogyan hasonlított a füldugók használatához az, ahogyan Amulek az Úr hangjára reagált?

Ha akarod, használj fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül, hogy segítsd a beszélgetést:

- Hogyan látjátok, vajon Amulek ismerte már valamennyire az evangéliumot, mielőtt szólították volna?
- Miként szólíthatta őt „sokszor” az Úr? (6. v.)
- Mit jelentenek ezek a kifejezések: „Szólított . . . és nem akartam meghallani” és „Tudomásom volt . . . de mégsem akartam tudni”?
- Minket már sokszor szólított az Úr? Hogyan? Mikor?

Oszd meg elder Neal A. Maxwell következő megállapításait:

„Előfordulhat az, hogy a fiataloknak még ajándékaik is vannak, beleértve ebbe a Szentlélek ajándékát, és mégis olyanok, mint a régiek, akik »ezt nem tudták« (3 Nefi 9:20). Az evangéliumi üzenetet illetően hasonlíthatnak az elfoglalt és másra figyelő Amulekre” (*Sermons Not Spoken* [1985], 2. o.).

„Amulek . . . klasszikus példája annak az alapvetően jó embernek, akinek megszakad a kapcsolata a lelki dimenzió nagyszerű valóságaival; ellene szegült a Szellem dolgainak, mert bár alapvetően jó ember volt, lekötötték a világ gondjai” (*Meek and Lowly* [1987], 12. o.).

Kérdezd meg: Minket a világ mely gondjai foglalhatnak le? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 9:1; 10:7–9-es verseit, és mondják meg, hogyan szólította az Úr Amuleket! (Angyal és próféta által.) Nem mindenki változik meg, aki angyalt lát és hall. Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak olyan példát a szentírásokból, amikor valakinek megjelent egy angyal, és az illető később sem változott meg (lásd 1 Nefi 3:29–31)! Kérdezd meg:

- Szerintetek hogyan volt lehetséges az, hogy Amulek kezdett hallani és tudatában lenni a dolgoknak?
- Hogyan szólíthat fel minket az Úr arra, hogy változtassunk az életünkön?

Mondd el a tanulóknak, hogy Amulek változása az egész életére hatással volt! Elder Maxwell azt tanította, hogy Amulek az Úr elhívásának elfogadásakor „megtapasztalta a tanítványi mívolt árát” (*Meek and Lowly*, 12. o.). Térjete vissza a 4. vershez, és kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg, mivel rendelkező Amulek az elhívása előtt! Ezt követően olvassák el Alma 15:16-os versét, és hasonlítsák össze ezzel azt, hogy mit hagyott ott, minek árán engedelmeskedett az Úrnak! Beszéljétek meg a tanulókkal, hogy az áldások vajon megérik-e „a tanítványi mívolt árát”! Kérdezd meg: Milyen áldozatok meghozatalára kérhetnek meg minket azért, hogy meghalljuk és kövessük Mennyei Atyánk akaratát? Tegyél bizonyosságot arról, hogy Istent meghallani és megismerni minden világi áldozatot megér!

Alma 10:22–23. Egy egész vidék népét megáldhatják a közöttük élő igazlelkű emberek. Pusztulás várja a gonoszokat, akik kiűzik maguk közül az igazlelkűeket. (15–20 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy csomag élesztőt! Kérd meg őket, hogy olvassák el Máté 13:33-as és a Galátziabeliek 5:9-es verset, és keressenek más szót erre az anyagra! Kérdezd meg tőlük, egy kis mennyiségű kovász hogyan keleszt meg egy egész véka kenyéértésztt!

Olvasd fel a tanulóidnak a következő példákat, és kérd meg őket, döntsék el, mi közülük van azoknak a lelki kovászhoz:

- Kinga focicsapata éppen most nyerte meg a bajnokságot. Edzőjük egy helyi kocsmában akar ünnepelni. Kinga azonban, aki a csapat kapitánya, meghívja őket, hogy az ő otthonában rendezzenek összejövetelt. Elfogadják az ajánlatát, és alkoholmentesen ünnepelnek.
- Sanyi, Tibi és Robi úgy döntenek, hogy együtt mennek el egy filmre. Sanyi és Tibi a legújabb filmet akarják megnézni, egy akciófilmet, melyben sok az erőszak és a durva beszéd. Robi meggyőzi őket, hogy egy olyan filmre menjenek, melynek magasabbak a normái.

- A Forgács család tagjai egyedüli egyháztagok egy kis tanyai közösségben. A területet sújtó súlyos szárazságnak vet véget a Forgács család buzgó böjtölése és imája.
- Melinda családja gyakran vitatkozik. Amikor ő is jelen van, akkor békésebb a helyzet az ő alázatos, vidám viselkedése folytán.

Mondd el, hogy Ammonia gonosz városában is éltek igazlelkű emberek. Amulek azt tanította, hogy ezek az igazlelkű emberek jelentették az okát a város megmaradásának. Kérj meg egy tanuló, hogy olvassa el Alma 10:22–23-as verseit! Kérdezd meg:

- Mit tettek az igazlelkű emberek, ami áldást hozott a város többi lakójára is?
- Mi történt volna akkor, ha a gonoszok kiűzik vagy megölik azokat, akik imádkoznak értük?
- Mit tanít ez nekünk, milyen hatással lehet néhány igazlelkű ember a körülöttük lévő életére?

Segíts a tanulóknak meglátni, hogyan teljesedett be ez a prófécia! Olvassák el Alma 14. fejezetének fejlécét, és Alma 16:9–10-es verseit! Kérj meg a tanulókat, hogy más példákat is mondjanak még a szentírásokból olyan gonosz emberekre, akik elvesztették az Úr védelmét, miután az igazlelkűek elmentek közülük. (Ide tartozhat Sodoma és Gomora, miután Lót családja elment [lásd 1 Mózes 18:23–32], Jeruzsálem azt követően, hogy Jézust és számos apostolt megölték [lásd Lukács 19:41–44], Noé király népe, miután kiűzték vagy megölték az igazlelkűeket [lásd Móziás 17–19].)

Spencer W. Kimball elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke, azt tanította:

„Sok csábító szellem hangja támogatja a testi élvezeteket és a zabolátlan fizikai kielégülést. Világunk nagyon hasonlít most annak a nefita prófétának a napjaihoz, aki azt mondta: »... csak az igazak imáinak köszönhetitek, ... hogy már most rátok nem szakad a végső pusztulás« [Alma 10:22.]. Természetesen nagyon, nagyon sok egyenes derekú és hithű ember van, akik minden parancsolatot betartanak, és akiknek élete és imái megvédik a világot a pusztulástól” (Conference Report, 1971. április, 7. o.; vagy *Ensign*, 1971. június, 16. o.).

Gordon B. Hinckley elnök hozzátette:

„Úgy gondolom, a fensíkok városainak napjaiban élő igazlelkűekhez hasonlóan állunk mi ebben a sáfárságban, amikor az Úr az igazlelkűek miatt talán megkíméli a gonoszokat, vagy legalábbis néhányukat. Ez nagy és jelentős terhet helyez ránk. Azért vagyunk itt, hogy hatékonyabb eszközökké tegyük magunkat, hogy igazabb katonákká váljunk a Mindenható irányítása alatt, megmentve az Ő fiait és leányait azoktól a dolgoktól, melyek a földi életben és az örökkévalóságban elpusztíthatják őket, ha nem változtatnak az életükön” („Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 1997. április 5., 2. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el azzal kapcsolatos gondolataikat és érzéseiket, hogy miként lehetnek jó hatással családjuk életére, más diákokra az iskolában, a szomszédokra és közösségük tagjaira!

Alma 11:1–25. Időnként azzal a kísértéssel nézünk szembe, hogy bizonyosságunkat cseréljük el személyes előrejutásért vagy önös érdekekért. Az igazi boldogság az igazlelkű életből ered. (15–20 perc)

Mutass a tanulóknak különböző névértékű pénzerméket vagy bankjegyeket! Kérd meg őket, nevezzék meg a pénzkeresés tisztességes útjait! Olvassátok el Alma 11:1, 3, 20-as verseit! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak véleményt az ammoniaheli bírák és törvénytudók tisztességéről és őszinteségéről! Kérdezd meg: Mi motiválta őket? (A haszonszerzés.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el gyorsan az 5–19-es verseket! Miről szólnak ezek a versek? Rajzold fel a táblára a következő táblázatot!

	1	2	4	7
arany	szenín	szeón	sum	limna
ezüst	szénium	amnor	ezrom	onti

Mutass rá, hogy az onti a legmagasabb értékű ezüstpénz (lásd 7–13. v.)! Olvassátok el a 21–22-es verseket, és kérdezd meg:

- Mennyi pénzt kínált Zézrom Amuleknek?
- Mit mondott Amuleknek, mit kell tennie ennek a pénznek a megszerzéséért?
- Milyen kísértéssel néznek szembe ma időnként az emberek, mire cseréljék el a bizonyosságukat, a hitelveiket vagy a normáikat? (Hatalomra, népszerűsége, pénzre, világi örömökre.)
- Milyen következményekkel jár az, ha a gonoszszágot választjuk az igazlelkűség helyett? (Lásd Alma 41:10)

Olvassátok el Alma 10:10–12; 12:1; 14:6-os verseit, és hasonlítsátok össze Zézromot Amulekkel! Kérj meg tanulókat, hogy a táblán írásban jellemezzék mindkét embert!

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentéseket! Ezra Taft Benson elnök azt mondta:

„Először és elsősorban fel kell ismernünk ezt az örök igazságot: az evangéliumi terv a boldogság terve. A gonoszság soha nem hoz boldogságot, sem a múltban, sem most, sem a jövőben. Isten törvényeinek a megszegése csak nyomorhoz, szolgasághoz és sötétséghez vezet” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 71. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„Nincs boldogság annak megtételében, ami helytelen! Nincs boldogság a bűnben! Abban csak nyomor, fájdalom, megbánás, szívfájdalom és szenvedés van. A boldogság abban rejlik, hogy igazlelkű életet élünk. A boldogság a hithűségben és az igazlelkűségben rejlik” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 256. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen tekintetben tesz minket boldoggá az Úr követése?
- Miért eredményeznek kevesebb boldogságot az időleges örömök, mint az, ha engedelmeskedünk Mennyei Atyánknak?
- Az engedelmesség mely cselekedetei hozták el nektek a legnagyobb örömet?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy tartós boldogság van abban, ha az igazlelkűséget választjuk az időleges, vagyis múlandó örömmel szemben!

 Alma 11:21–40. Jézus Krisztus, Isten Fia „maga az Örökkévaló Atya”, és mindenki számára gondoskodik az üdvösségről, aki „hisz az ő nevében”. (40–45 perc)

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, vagy kiadhatod őket emlékeztetőként a tanulóknak! Mondd el, hogy a kérdéseket egy profétának tették fel! Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírra írják le a válaszaikat! Még ne javítsd ki a válaszokat!

Igaz vagy hamis?

1. Minden evangéliumi kérdést meg kell válaszolnunk, melyet feltesznek nekünk.
2. Van egynél több Isten.
3. Jézus Krisztus üdvözíteni fogja népét a bűneikben.
4. Isten Fia maga az Örökkévaló Atya.
5. Az örök életnek és az üdvözülésnek általában ugyanaz a jelentése.

Kérj meg két jól olvasó tanulót, hogy játsszák el Zézrom és Amulek szerepét! Kérd meg őket, hogy felváltva olvassák fel Alma 11:21–40-es verseiből a két férfi közötti párbeszédet! (Te játszhatod a narrátor szerepét.) Kérd meg az osztályt, hogy míg a két tanuló felolvassa a szövegét, figyeljenek oda, milyen válaszokat adott Amulek az előttük lévő kérdésekre! Javasold a tanulóknak, hogy húzzák alá a kérdéseket és a válaszokat a szentírásaikban!

Amikor a felolvasók végeztek, beszéljétek meg az előttük lévő kérdéseket! Mondd el, hogy a kijelentések némelyikének igaz vagy hamis volta függhet a szövegkörnyezettől, és hogy Amulek válaszai megfelelőek voltak az ő helyzetében! A következő javaslatok és kérdések segíthetik a beszélgetést:

1. Minden evangéliumi kérdést meg kell válaszolnunk, melyet feltesznek nekünk. (Hamis; lásd Alma 11:21–22.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 12:9–11; Tanok és szövetségek 42:12–14-es verseit, és készítsenek keresztutalást Alma 11:22-es versével! Beszéljétek meg, miért fontos csak azt tanítani, amire a Szentlélek engedélyt ad nekünk! Hangsúlyozd ki, hogy az embereknek általában készen kell állniuk a tan meg tanulására, mielőtt a Szellem tanúságot tehetne nekik annak igaz voltáról.

2. Van egynél több Isten. (Hamis; lásd Alma 11:28–29.)

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy hitünk szerint az Atya, a Fiú és a Szentlélek az Istenség tagjai, és mindannyian nevezhetők Istennek! Amulek válasza azonban nem az Istenség fizikai jellemzőire utal. Amulek nem a több isten kérdésével foglalkozik, hanem Jézus Krisztusra és az Ő Istenként játszott szerepére összpontosít. Olvassátok el 1 Korinthusbeliek 3:2-es versét, és kérdezd meg:

- Mit jelent valakit lelki értelemben „tejnek italával” táplálni, és nem „kemény eledellel”?
- Hogyan vonatkozik ez az evangéliumi kérdések megválaszolására?
- Milyen körülmények követelhetik meg azt, hogy röviden és egyszerűen válaszoljunk meg evangéliumi kérdéseket?
- Miért tette bölcsen Amulek azt, hogy egy szóval válaszolt Zézrom Istenről feltett kérdésére? (Zézrom vitatkozási stratégiája miatt tette fel ezt a kérdést. Nem Isten jellemzőit próbálta megérteni.)

3. Jézus Krisztus üdvözíteni fogja népét a bűneikben. (Hamis; lásd Alma 11:34.)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen fontos szó teszi hamissá ezt a kijelentést! Milyen szóval helyettesíthetnénk ezt a szót (vagy raggal ezt a ragot), hogy igaz legyen a mondat? Nefi, Hélamán fia, később ugyanezt a tant tanította, és megválaszolta ezt a kérdést (lásd Hélamán 5:10–11; lásd még 3 Nefi 9:21).

4. Isten Fia maga az Örökkévaló Atya. (Igaz; lásd Alma 11:38–39.)

Ezt a tant Benjámin király is tanította. Olvassátok el Móziás 5:7-es versét és kérdezd meg: Milyen tekintetben Atyánk Jézus Krisztus? Válaszaikat felsorolhatjátok a táblán. A felsoroltak között lehetnek a következők:

- Ő teremtette a földet, mely életünk fenntartója. Az általa végrehajtott teremtés által Ő a mi Atyánk. (Lásd Zsidók 1:1–2; Mózes 1:31–33.)
- Ő hozza létre a feltámadást. Ő feltámadott testünk Atyja. (Lásd 1 Korinthusbeliek 15:22; Alma 11:42; Mormon 9:12.)
- Új életet kínál a kiengesztelés által. Ő lelki újjászületésünk Atyja. (Lásd Moróni 10:33; Mózes 6:59.)
- Megváltoztatja a természetünket, amint megtérünk és követjük Őt, és befogad minket a családjába. Atyánkká válik, amikor magunkra vesszük az Ő nevét. (Lásd Móziás 5:7–8; 27:25.)

Lásd még a megjegyzéseket Móziás 5:7-es verséhez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (58. o). Megjegyzés: Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik: Az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus különálló, önmagukban létező személyek!

5. Az örök életnek és az üdvözülésnek általában ugyanaz a jelentése. (Igaz; lásd Alma 11:40.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el figyelmesen Alma 11:40-es versét, különös figyelmet szentelve az azoknak tett ígéretre, akik hisznek az Üdvözítő nevében! Figyeljétek meg, hogy Amulek szóhasználata szerint az üdvözülés csak azoknak adatik meg, akik örök életet nyernek! Mondd el elder Bruce R. McConkie következő magyarázatát:

„Mivel a prófétáknak az a céljuk, hogy teljes üdvözüléshez vezessék az embereket a celesztialis világ legmagasabb mennyében, ezért amikor [a próféták] az üdvözülésről beszélnek és írnak, akkor majdnem mindig az örök életet, vagyis a felmagasztosulást értik ez alatt. Szinonimákként használják az üdvözülés, a felmagasztosulás és az örök élet kifejezéseket, olyan szavakként, melyek pontosan ugyanazt a dolgot jelentik, mindenféle különbség, megkülönböztetés vagy eltérés nélkül” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 129. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírra írják le az Amulek által tanított tanok közül azokat, amelyeket jobban értenek most, mint az óra előtt! Azt is írják le, hogy miért fontosak ezek a tanok, és hogy miként alkalmazhatják azokat az életükben! Biztasd őket, hogy tartsák meg ezeket a papírokat, és így később is megnézhesék azokat!

Alma 11:40–46. Az Üdvözítő által hozott kiengesztelés miatt mindenki feltámad és visszavitetik Isten színe elé, hogy megítéltesen. (20–25 perc)

Írd fel a táblára az alábbi szavak meghatározását (a meghatározott szót ne írd le)! Olvassátok el a tanulókkal Alma 11:40–45-ös verseit, és kérd meg őket, hogy figyeljenek a meghatározásokra illő szavakra! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, melyik szavakra illenek a meghatározások, és írd fel ezeket a táblára oda, ahova tartoznak!

- **Megváltás:** Krisztus kiengesztelése általi szabadulás a bukás és a bűn következményeitől.
- **Testi halál:** A szellem különválása a testtől.
- **Egyesül:** Ismét csatlakozik egymáshoz.
- **Visszakerülnek (helyreállítás):** Egy korábbi állapotba történő visszatérés.
- **Emlékezni:** Emlékezet.
- **Ítélszéke elé állítanak:** Felszólítják, hogy adjon számot a cselekedeteiről.
- **Halandó:** Ki van téve a halálnak.
- **Romlandóság:** A halál eredményeként történő lebomlás.

Írd fel a táblára: *Feltámadás* és *Ítélet*. Az osztály egyik felét kérd meg a 41–43-as versek, a másik felét pedig a 44–45-ös versek

újából történő elolvasására. Keressenek tanításokat a feltámadásról és az ítéletről! Mondják el, mit találtak, és javasold, hogy jelöljék be a szentírásaikban az esetleges meglátásokat!

Olvassátok el a 46. verset és kérdezd meg: Szerintetek Alma 11. fejezetéből Amulek melyik tanítása miatt reszketett Zézrom? Miért?

Kérdezd meg a tanulókat, elvesztettek-e már valakit (egy családtagjukat vagy barátjukat)! (Megjegyzés: Figyelj, hogy ne bántsod meg senki kényes érzéseit!) Kérdezd meg:

- Mi volt a legnehezebb ennek a személynek a halálát illetően?
- Miért hiányzik nektek ez a személy?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak valamelyik ismerősükre, aki fizikai vagy értelmi fogyatékos! Kérdezd meg: Milyen vigaszt nyújt annak tudata, hogy az Üdvözítő mindenki számára lehetőséget adott arra, hogy tökéletes testtel és elmével éljen az örökkévalóságban?

Oszd meg érzéseidet a feltámadás hatalmáról! Tegyéél bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus miatt minden ember fel fog támadni és odaáll az Istenség elé, „cselekedetei megítélése végett” (Alma 12:12)! Ha alkalmazzuk a kiengesztelést, és Krisztusba vetett reménységgel betartjuk a parancsolatokat, akkor megkapjuk a hithűeknek megígért áldásokat.

Alma 12:1–8. Isten ismeri a gondolatainkat, és ha arra van szükség, akkor a Szentlélek hatalma által kinyilatkoztatja azt a szolgálóknak. (30–35 perc)

Olvasd fel a következő beszámolót:

„Az Endowment House felelőse lévén, a [Salt Lake] Templom építése idején, Heber C. Kimball [az Első Elnökség tagja] találkozott egy csoporttal, akik szertartások elvégzése végett készültek belépni a templomba [az Eldowment House-ba]. Az a benyomása támadt, hogy közülük egyesek nem érdemesek a templomba történő belépésre, és azzal a javaslattal kezdte, hogy ha a jelenlévők közül valaki nem érdemes, az lépjen vissza. Mivel senki nem reagált, elmondta, hogy a jelenlévők között voltak olyanok, akinek nem szabad továbbmennük, be a templomba, mert nem érdemesek arra, és szeretné, ha ők elmennének, hogy a csoport tovább mehessen. Halálos csend volt, senki nem mozdult vagy reagált. Ő harmadszor is megszólalt, elmondván, hogy jelen vannak ketten, akik házasságtörést követtek el, és ha nem mennek el, akkor nevükön szólítja őket. Két ember elment, a csoport pedig tovább haladt, be a templomba” (Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* [1969], 112. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, honnan tudta Heber C. Kimball elnök, hogy „egyesek nem érdemesek a templomba történő belépésre”? Mondd el, hogy Almának és Amuleknek hasonló élményben volt része, mint Kimball elnöknek! Olvassátok el Alma 12:1–3-as verseit, és a tanulók jelöljék meg Alma azzal kapcsolatos magyarázatát, hogy honnan tudott Zézrom szándékairól!

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 6:16-os versét, és készítsenek keresztutalást Alma 12:3-as versével! Kérd meg a tanulókat, hogy mindkét versben nevezzenek meg egy olyan igazságot, mely a másik versben nem szerepel! (A Tanok és szövetségek 6:16 azt tanítja, hogy csak Isten ismeri a gondolatainkat. Alma 12:3 megmutatja, hogy gondolatainkat a Szellem által más is megismerheti.) Ez a tisztánlátás a Szellem ajándéka (lásd T&Sz 46: 11–12, 23, 27). Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: Bár Mennyei Atyánk ismeri a gondolatainkat, tiszteletben tartja a magánéletünket, és nem nyilatkoztatja ki azokat gyakran másoknak. Olvasd fel elder Bruce R. McConkie következő magyarázatát:

„Az emberek gondolatai titokban vannak, és más emberek, vagy éppen az ördögök nem kíváncsiskodhatnak azokban.

Az Úr viszont kinyilatkoztathatja prófétáinak az emberek szívének gondolatait és szándékát, és időnként meg is teszi ezt. [Jákób 2:5; Alma 10:17.] A másik gondolatának felfedése a Szellem egyik ajándéka; a prófécia szellemének rokona; Isten és nem ember hatalmából ered. [Alma 12:3, 7; 18:16–20, 32; Hélamán 9:41.] Urunk szolgálata során gyakran gyakorolta annak hatalmát, hogy olvasni tudott azok gondolataiban, akik között dolgozott” (*Mormon Doctrine*, 777. o.; lásd még 197. o.).

Olvasátok el Alma 12:4–8-as verseit, nézzétek meg, mihez kezdett Alma azzal, hogy ismerte Zézrom gondolatait! Kérdezd meg:

- Milyen hatással volt Zézrom szívére azt, hogy Alma feltárta Zézrom tervét?
- Hogyan használhatja egy papsági vezető, például püspök vagy cövekelnök, a tisztánlátás ajándékát arra, hogy segítsen egy egyháztagnak?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy akik összhangban élnek a Szellemmel, azok különböző módon érkező késztetéseket kapnak mások megsegítésére. Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan vezethet rá minket Mennyei Atyánk gyermekeinek megáldására abból adódóan, hogy ismeri a gondolataikat és a szándékaikat. Kérd meg őket, hogy mondjanak példákat a saját élményeik alapján! Ha szükséges, a következő példák segíthetik a beszélgetést:

- Amikor Juli egy napon ebédelni megy, elhalad egy szekrényénél álló lány mellett. Juli megszívvel egy hirtelen eszébe jutó gondolatot, hogy forduljon meg és beszéljen a lánnyal. Ennek megtétele során Juli megtudja, hogy a lány most jött át ebbe az iskolába, senkit nem ismer és magányos. Juli meghívja az új lányt, hogy ebédeljen vele, és barátság kezdődik közöttük.
- Újságkihordás közben állandóan a kvórum egyik tagjának neve jár Zsolt, a tanítók kvórumának új elnöke eszébe. Arra a következtetésre jut, hogy legyen a kvórum e tagja az új első tanácsos. Aznap este felhívja a püspököt, hogy megtegye ajánlását. A püspök elmondja Zsoltnak, hogy ő is ugyanerre a személyre gondolt.

- Vályi testvér elfoglalt apa. Egy este, munkából hazafelé jövet úgy érzi, meg kell állnia és be kell néznie egy családhoz, melynek ő a házitanítója. Megérkezvén megtudja, hogy a család apja komolyan beteg. Az anya nem tudta utolérni Vályi testvért, hogy áldást kérjen.
- Dorka kenyeret süt a családjának. Eszébe jut egy család a gyülekezetében, ahol az apa elvesztette az állását. Úgy dönt, hogy jó pár véka kenyeret a szűkölködő családnak ad. Amikor átadja a kenyeret, a családban az édesanya hálásan mond köszönetet, megemlítve, hogy kezdett kevés lenni az ételük. Elmondja Dorkának, hogy az ajándék jó pár étkezésre elég lesz.

Elder Thomas S. Monson, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, mesélte el a következő élményt:

„Egy késő délután a Deseret Sportsarnokban úsztam, és a mennyezetet bámultam, háton úszva a hosszokat. Csendben, de nagyon tisztán a következő gondolat jelent meg elmémben: »Itt úszol majdnem minden erőfeszítés nélkül, míg barátod, Stan kórházi ágyában bánkódik, és nem képes megmozdulni.« Éreztem a késztetést: »Menj el a kórházba, és adj neki egy áldást!«

Abbahagytam az úszást, felöltöztem és Stan kórházi szobájába siettem. Ágya üres volt. Egy ápolónő azt mondta, hogy toloszékében a medencénél van, kezelésre készülve. Odasiettem, és ott volt Stan, teljesen egyedül, a medence legmélyebb részének szélénél. Üdvözlöttük egymást, és visszatértünk a szobájába, ahol papsági áldást adtam neki.

Stan lábaiba lassan de biztosan visszatért az erő, és képes volt mozgatni őket.

Stan gyakran beszél egyházi gyűléseken, és elmondja, milyen jó hozzá az Úr. Egyeseknek a levertség azon gondolatairól is beszél, melyek elborították őt azon a délutánon, amikor toloszékében ott ült a medence szélén, és úgy tűnt, hogy keserves életre van kárthatva. Elmondja, hogyan gondolta át a másik választási lehetőséget. Könnyű lenne az utált toloszékét betolni a mély medence csendes vizébe. Akkor vége lenne az életnek. De pontosan ebben a pillanatban meglátott engem, a barátját. Akkor Stan szó szerint megtanulta, hogy nem járunk egyedül. Én is megtanultam valamit azon a napon: Soha, soha, soha ne halogassuk egy késztetésnek a megszívlelését!” (*Conference Report*, 1985. április, 87. o.; vagy *Ensign*, 1985. május, 70. o.).

Kérdezd meg:

- Hogyan vezette rá elder Monsont a segítségnyújtásra az, hogy ismerte Stan gondolatait?
- Miért volt fontos az, hogy elder Monson összhangban legyen a Szentlélekkel?
- Mit kellett megtennie elder Monsonnak azt követően, hogy késztetést érzett barátja megsegítésére? (A késztetés szerint kellett cselekednie.)

Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírra jegyezzék fel, mit fognak megtenni azért, hogy (1) érdemesek legyenek és ezáltal készítményeket kapjanak az Úrtól, (2) felismerjék a készítményeket, és (3) a készítmények szerint cselekedve segítsenek Mennyei Atyánknak megáldani az Ő gyermekeit!

Alma 12:8–11. Annak függvényében ismerjük meg Isten rejtelmét, hogy milyen figyelmet és buzgalmat tanúsítunk Iránta, és hogy Ő milyen mértékben látja jónak azok kinyilatkoztatását. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Ha az egyházban bárkivel lehetőségek lenne egy tizenöt perces beszélgetésre, akkor ki lenne az? Miért?
- Mit kérdeznének ettől a személytől?
- Hogyan reagálnátok azokra a tanácsokra, amiket ez a személy adna nektek? Miért?

Olvasd fel a tanulóknak elder Marion G. Romney, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, következő élményét:

„Múlt ősszel három misszió bejárásának vége felé – melynek során mintegy 400 misszionáriussal beszélgettem el személyesen – meglehetősen alázatossá tett egy misszionárius, aki miután megkérdeztem tőle, hogy van-e még valamilyen megjegyzése vagy kérdése, így válaszolt: »Mi olyan nagyszerű egy általános felhatalmazottal folytatott beszélgetésben?

A legtöbb misszionárius alig várja, hogy elbeszélgethessen egy általános felhatalmazottal, majd ezt követően még sokáig erről beszélnek. Én semmi nagyszerűt nem látok ebben.«”

Képzeld el a tanulókat, hogy Romney elnökkel utaznak, és ő megkéri őket, hogy válaszoljanak a misszionárius kérdésére. Hogyan felelnének? Válaszaik megbeszélése után fejezd be Romney elnök beszámolóját:

„Miután visszanyertem a lélekjelenléteket, . . . azt mondtam: »Talán te meg tudod válaszolni ezt a kérdést. Miért van az, hogy két ember egymás mellett ül egy konferencián, és amikor elmennek, az egyik így szól a másikhoz: „Szerintem ez volt a legcsodálatosabb gyűlés, melyen valaha is részt vettünk! Igazán lenyűgözött.” A másik így felel: „Ó, szerintem nem volt olyan csodálatos. Nekem úgy tűnt, mintha csak a régi dolgokat hajtogatnák” (Conference Report, 1970. április, 66. o.).

Kérd meg a tanulókat, mondjanak okokat arra, hogy miért lehet két embernek egészen más élményben része ugyan azon az egyházi gyűlésen! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Zézrom kérdését Alma 11:21 végén! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 22. verset, és döntsék el, vajon Zézrom őszintén törekedett-e az evangélium megismerésére! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Alma 12:8-as versének első mondatát, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen szavak árulkodnak Zézrom szándékának megváltozásáról?
- Milyen tekintetben változott meg a szándéka?
- Hogyan változtathat ez azon, hogy mennyire képes az evangéliumi igazságok megértésére?
- Szerintetek milyen szerepet játszott Zézromnak az evangéliumi kérdések feltevésében megnyilvánuló szorgalma abban, hogy végül is megtért?

Az osztály olvassa el a 9. verset! Mondd el, hogy az Isten titkai kifejezés olyan igazságokra utal, melyek rejtve vannak a világ előtt, de az igazlelkűek kinyilatkoztatás által megismerhetik azokat (lásd Alma 26:22)! Kérdezd meg: E vers értelmében mit kell tennünk azért, hogy megismerjük Isten titkait? Olvassátok el a 10–11-es verseket, és nézzétek meg, ki kap „az igéből csak keveset”, és ki kap „az igéből többet”? Kérdezd meg: Végül milyen eredménnyel jár az, ha megkeményítjük a szívünket?

Kérd meg a tanulókat, hogy míg felolvasod elder Dallin H. Oaks következő kijelentését, figyeljék meg, milyen kapcsolatban áll a „figyelem” és a „buzgalom” azzal, hogy „az igéből többet” kapjunk!

„Az által válunk fogékonyak az inspirációra és a kinyilatkoztatásra, hogy engedelmeskedünk Isten parancsolatainak, imádkozunk és odafigyelünk az élő próféták tanításaira. Szavaik mindannyiunknak irányt mutatnak, a szentírások értelmezésében éppen úgy, mint más dolgokban.

Elder Bruce R. McConkie azt mondta: »Időnként azt gondolom a királyság egyik legjobban őrzött titkának, hogy a szentírások nyitják meg a kinyilatkoztatás elnyerésének ajtaját« (Doctrines of the Restoration, szerk. Mark L. McConkie, Salt Lake City: Bookcraft, 1989, 243. o.). Ez azért van így, mert a szentírások olvasása összhangba hoz minket az Úr Szellemével” („Scripture Reading and Revelation”, Ensign, 1995. január, 7–8. o.).

Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan vezethetik el őket a következő tevékenységek az evangélium alaposabb megértéséhez:

- A szentírások tanulmányozása
- Az őszinte imádkozás
- Az élő próféták tanításai iránti engedelmisség

Tegyél bizonyosságot arról, hogy a Szellem utat fog mutatni nekünk, amint szorgalmasan tanulmányozzuk az evangéliumot és megszívleljük a megismert igazságokat. Az Üdvözítő példát mutatott nekünk abban, hogy alkalmazzuk életünkben az evangéliumot.

Alma 12:12–18. Szavaink, cselekedeteink és gondolataink alapján ítélnék majd meg minket. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát arra, milyen hatással vannak tetteinkre a gondolataink és a hitelveink! Olvassátok el Alma 12:12–13-as verseit, és nézzétek meg, hogyan vonatkozik ez a tantétel az Amulek által tanított dolgokra!

Amulek szigorúan figyelmeztette Zézromot. Olvassátok el a 14. verset, és javasold, hogy a tanulók jelöljék meg azt a három dolgot, ami elítélhet bennünket! Olvassátok el Móziás 4:30-as versét, és készíttetek keresztutalást a 14. verssel! Kérdezd meg: Miért „nem merünk Istenre tekinteni”, ha nem voltak tiszták a szavaink, a cselekedeteink vagy a gondolataink? Olvassátok el a 15–18-as verseket, és soroljátok fel annak következményeit, ha nem tanulunk meg uralkodni a gondolataink, a szavaink vagy a cselekedeteink felett!

Kérdezd meg: Mivel személyiségünk és életmódunk oly nagy mértékben függ a gondolatainktól, mit tehetünk azok irányításáért? Mondd el a következő javaslatot a megfelelő gondolatok fenntartására vonatkozóan! Elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, azt mondta:

„Ha képesek vagytok a gondolataitok irányítására, akkor szokásokat is legyőzhetek – még lealacsonyító, személyes szokásokat is. Boldog élet áll előttetek, ha meg tudtok tanulni uralkodni rajtuk.

Megtanítanám nektek a következőket. Válasszatok ki egy kedvenc himnuszt az egyház szent zenéjéből, egy olyat, melynek szavai felemelnek, és aminek tisztelettudó a zenéje, egy olyat, mely az inspirációval rokon érzést kelt bennetek!

Most, használjátok ezt a himnuszt olyan helynek, ahová elmehetnek a gondolataitok. Legyen ez a vészkiáratotok!

Amikor megszólal a zene és elmédben formát öntenek a szavak, a méltatlan gondolatok szégyenteljesen odébbállnak” (*Teach Ye Diligently* [1975], 46–47. o.).

Marion G. Romney elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt mondta:

„A világ átfogó harca, mint mindig is, az emberek lelkéért folyik. Minden lélek személyesen rész vesz a harcban, és azzal harcol, amin a gondolatai járnak. Végső következtésként elmondhatjuk, hogy a harctér mindenki számára saját magában található. Nyilván gondolatainak tárgyai felé vonzódik. Évekkel ezelőtt a bölcs így fogalmazta meg ezt a nagy igazságot: Mert amit szívében gondol az ember, olyan ő [lásd Példabeszédek 23:7].

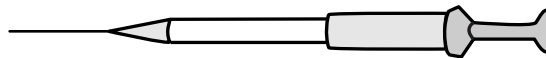
Meg vagyok győződve róla, testvéreim, hogy esztelenség remélni a világ vágyainak elkerülését anélkül, hogy a Szellem dolgait tennék meg gondolataink tárgyainak, és tudom, hogy a Szellem dolgait nagy hatalommal tanítja a Mormon könyve.

Így hát azt tanácsolom nektek, szeretett testvéreim és barátaim, bárhol legyetek is, hogy tegyétek élethossziglan tartó gyakorlattá a Mormon könyvének mindennapos, pár percgig tartó olvasását!” (Conference Report, 1980. április, 88–90. o.; vagy *Ensign*, 1980. május, 66–67. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan segíthet nekik a felemelő zene és a Mormon könyvének mindennapos olvasása gondolataik, szavaik és cselekedeteik irányításában!

Alma 12:22–37. Isten gondoskodott a megváltás tervéről, hogy az egész emberiséget megmentse bukott állapotából. Elküldi szolgálait, hogy gyermekeinek tanítsák a tervet.

(40–45 perc)

Rajzolj fel a táblára egy fecskendőt! Kérdezd meg:

- Hogyan használjuk ezt az eszközt arra, hogy védelmet kapjunk a járványok ellen? (Arra használjuk, hogy oltóanyagot juttasson a vérkeringésünkbe.)
- Mit tesz az oltóanyag? (Stimulálja az immunrendszerünket, hogy az ellenanyagot termelve támadja meg az adott kórt okozó baktériumokat.)
- A baktériumok pusztá szemmel nem láthatók. Honnan tudjuk, hogy veszélyesek? (Mások, akik elkapták őket, megbetegedtek vagy meghaltak.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Boyd K. Packer elnök ezen megállapítását:

„Gyerekként oltási programban vettetek részt. Ellenanyagokat fecskendeztek a testetekbe, melyek védelmet nyújtának, ha fertőzésnek, láthatatlanul kicsi ellenségeknek vagytok kitéve.

Nem tudom, hány alkalommal voltam kitéve komoly betegségeknek, és menekültem meg azoktól mégis azért, mert elviseltem az oltás pillanatnyi kényelmetlenségét.

Míg testünket megfelelő szérumokkal meg tudjuk védeni a fertőző betegségektől, elménk és szellemünk nem védhető meg ily módon. Elménket és szellemünket elképzelésekkel, igazsággal védjük meg” (*The Play and the Plan* [address to young adults, 1995. május 7.], 1. o.).

Olvastasd el a tanulókkal Alma 12:25–26, 30, 32–33-as verseit, és keressék meg azt a kifejezést, ami hétszer fordul elő! („A megváltás terve.”) Javasold, hogy minden alkalommal jelöljék meg ezt a kifejezést, amikor előfordul! Mutass rá, hogy „a megváltás terve”, „a boldogság terve”, „az irgalom nagyszerű terve”, „az üdvözülés terve” és „a nagy Teremtő irgalmas terve” kifejezések összesen több mint két tucatnyi alkalommal fordulnak elő a Mormon könyvében! Kérdezd meg: Szerintetek miért hangsúlyozzák az Úr prófétái annyira ezt a tant? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miben hasonlít a megváltás terve az oltáshoz, amint arra Packer elnök utalt!

A tanulók nézzék meg Alma 12:25, 30-as verseit, és nézzék meg, mikor készült a megváltás terve! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy már e földre jövetelünk előtt is tanították nekünk a tervet! Mindannyian megértettük és elfogadtuk a tervet. Packer elnök azt tanította:

„Halandó életünk útja a születéstől a halálig örök törvények szerint halad, és olyan tervet követ, melyet a kinyilatkoztatások a boldogság nagyszerű tervének neveznek. A következő elképzelést, ezt az igazságot szeretném beoltani az elmétekbe: A terv három részből áll. A második, vagyis a középső részben vagytok most, abban, melynek során kísértések, megpróbáltatások és talán tragédiák tesznek próbára titeket. Értsétek meg ezt, és akkor még jobban értelmet nyer az élet, és képesek lesztek ellenállni a kétségek, az elkeseredettség és a levertség kórjának”
(*The Play and the Plan*, 1–2. o.).

Bár a fátyol miatt nem emlékezünk a halandóság előtti életünkre, már éltünk azt megelőzően, hogy a földre jöttünk volna, és a halálunk után is élni fogunk. Kérdezd meg:

- Hogyan segíthet nektek, amikor kísértésekkel szembesültök, annak tudata, hogy egy három részből álló terv második részében éltek?
- Hogyan segíthet ennek megértése akkor, amikor nehézségekkel néztek szembe?

Alma elmagyarázta Zézromnak a megváltás tervét. A következő tevékenység segíteni fog a tanulónak a terv részeinek beazonosításában.

Oszd két-három tanulókból álló csoportokra az osztályt! Adj ki minden csoportnak egyet vagy többet a következő táblázat összetartozó verseiből! Minden csoportnak adj egy-egy darab papírt a nekik kiadott összetartozó versekhez! Mondd meg nekik, hogy mindegyik versben vagy verscsoportban keressék meg a megváltás tervének egy alkotóelemét! A papíron jellemezzék ezeket az alkotóelemeket (arra is megkérheted őket, hogy egyszerű képekkel illusztrálják azokat)! Amikor végeztek, a csoportok olvassák fel verseiket az osztálynak, és magyarázzák el, hogy mit írtak.

Alma 12

22. v.	Ádám bukása miatt az egész emberiség elveszett és elbukott.
23., 26. v.	A halál Ádám bukásának volt a következő-ménye, és elengedhetetlen részét képezi a tervnek.
24. v.	A földi élet próbatétel, idő arra, hogy felkészüljünk az Istennel történő találkozásra.
25. v.	Ha nem lenne megváltás terve, akkor nem lenne feltámadás.
25., 30. v.	A terv a föld teremtése előtt készült el.
27. v.	Minden ember meg fog halni és meg lesz ítélve.
28–30. v.	Isten hitük, bűnbánatuk és szent cselekedeteik szerint tanítja gyermekeinek a tervet.
32. v.	Isten a megváltás tervének megtanítása után parancsolatokat adott.
33–34. v.	Az Egyszülött Fiú által hozott kiengesztelés központi szerepet játszik a megváltás tervében.

A versek sorrendjében erősítsd fel a táblára a papírokat! Nézzétek át az általuk tanított tantételeket, hogy segíts a tanulóknak meglátni, hogyan állnak össze a terv részei! Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik az összes olyan elképzelést, mely a táblázat jobb oldali oszlopában található! Beszéljétek meg, hogyan adhatnak nekünk „szellemi oltóanyagot” ezek a tanok!

Hívd fel a tanulók figyelmét a 33–34-es versek fontosságára! Mondd el, hogy a Megváltó tette lehetővé a megváltás tervét! Mutass rá, hogy a megváltás és a Megváltó szavak szótöve mindkét esetben a megvált szó! Írd fel a táblára a megvált következő meghatározását: „visszavásárol; helyrehoz; váltságdíj megfizetésével kiszabadít a fogságból; megment; visszaállít; megjavít”. Kérdezd meg: Mit tanítanak ezek a szavak a Megváltó szerepéről a megváltás tervében? Olvassátok el Móziás 3:7-es versét, valamint a „Kívül a város nagy falán” (Himnuszok) harmadik versszakát! Kérdezd meg: Miért volt Jézus Krisztus az egyetlen olyan személy, aki beteljesíthette a megváltás tervét?

Packer elnök azt a tanácsot adta:

„Vannak, akik oly kevésvel születnek, és vannak, akik oly sokkal. Egyesek szegénységbe születnek, fogyatékos-ságokkal, fájdalommal, szenvedéssel. Vannak, még ártatlan gyermekek is, akiket idő előtti halál ér utol. Vannak brutális, bocsánatot nem ismerő természeti erők, valamint az ember emberrel szembeni brutalitása. Ebből mostanában sokat láttunk.

Ne gondoljátok, hogy Isten szándékosan előidézti azt, amit saját céljai végett megenged! Ha ismeritek a tervet és a terv egészének célját, akkor ezek a dolgok egy szerető Mennyei Atyát jelenítenek meg” (*The Play and the Plan*, 2. o.).

Fejezd ki háládat azért, hogy Mennyei Atyánk és az Ó Fia szeretnek minket annyira, hogy gondoskodnak számunkra a megváltás tervéről!

Alma 12:31–13:2. A melkisédeki papságviselők egyik felelőssége az, hogy Isten gyermekeinek megtanítsák, hogyan éljenek méltó, krisztusi életet, és nyerjenek végül örök életet. (25–30 perc)

Az óra előtt tegyél ki a táblára egy képet Joseph Smith profétáról! Írd fel mellé a következő megállapítást:

„A melkisédeki papság . . . az a csatorna, amin keresztül minden tudás, tan, az üdvözülés terve és minden fontos dolog kinyilatkoztatik a mennyből” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 166–167. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mi a közös a következő dolgokban: út közepére hosszában festett csík, két ingatlan határvonal, időzóna, országhatár, hosszúsági és szélességi fok, órák és percek. (Ezek mind ember alkotta határok.) Mondd el, hogy ezekhez a mesterséges határokhoz hasonlóan a szentírásokat is emberek egészítették ki fejezet- és versszámokkal! Segítenek nekünk a szentírásrészek megtalálásában. A fejezet vége miatt viszont előfordulhat az, hogy nem látjuk egy olyan elképzelés

kibontakozását, mely már az előző fejezetben elkezdődött. Mutathatsz erre egy példát a tanulóknak a Bibliából úgy, hogy elolvassátok Máté 24. fejezetének utolsó pár versét, és Máté 25. fejezetének első versét. Másik példa erre az 1 Korinthusbeliek 12. fejezetének vége és 13. fejezetének eleje.

Mondd el, hogy jobban megértünk egyes fejezeteket a Mormon könyvében, amikor az előző fejezet szövegösszefüggését figyelembe véve olvassuk őket! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 13:1-es versét, és álljanak meg az „ezeket a parancsolatokat” kifejezésnél! Kérdezd meg: Milyen parancsolatokra utal Alma? Kérd meg őket, hogy Alma 12:37-es versében keressenek utalást a parancsolatokra! Annak tisztázására, hogy mire utal a „második parancsolat” kifejezés, olvassátok el Alma 12:31-es versét, és mutass rá az „első parancsolatok” kifejezésre! Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki 1 Mózes 2:16–17-es és 2 Nefi 2:18–19-es verseit, és nézzék meg, mik voltak ezek az *első parancsolatok!* Olvassátok el Alma 12:32-es versét, és kérdezd meg:

- Mit tett az Úr, mielőtt új parancsolatokat adott volna Ádám-nak és Évának? (Megismertette velük a megváltás tervét.)
- Hogyan segít nekünk Mennyei Atyánk parancsolatainak betartásában az, ha először ismerjük az üdvözülés tervét? (A terv segít nekünk megérteni, hogy miért vannak meg nekünk a parancsolatok.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 82:3-as versét! Hogyan kapcsolódik ez a vers az Alma 12:32-ben tanítottakhoz? (Miután tanítottak minket, megköveteltetik tőlünk, hogy egy magasabb törvény szerint éljünk.)

Írd fel a táblára: *Ezek a parancsolatok.* Tedd fel a következő kérdéseket, és míg a tanulók válaszolnak, írd fel a táblára a válaszaikat:

- Alma 12:32 szerint melyik az Istentől kapott egyik parancsolat?
- Olvassátok el a 33–34-es verseket! Még minek a megtételére szólít fel minket Isten?
- Ez hogyan visz el minket Krisztushoz?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 13:1–2-es verseit, és nézzék meg, hogyan tanítja Mennyei Atyánk gyermekeinek „ezeket a parancsolatokat”! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 107:2–4-es verseit! Kérdezd meg: Milyen felhatalmazásra utalnak a „Fia rendje szerint” szavak Alma 13:2-es versében? (A melkisédeki papságra.) Olvasd fel elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„A Mormon könyve prófétái a pap megszólítást adták azoknak a hivatalnokoknak, akiket ebben a sáfárságban főpapoknak hívunk. Ők tehát a melkisédeki papság papjai voltak. Mivel a nefiták között Alma napjaiban nem volt ároni papság, . . . nem volt szükség az alacsonyabb és a magasabb papság papjai közötti különbségtételre” (Mormon Doctrine, 599. o.).

Alma 13:1-es verse szerint miért adta az Úr a melkisédeki papságot? Ha van időtök, akkor mutathatsz erre egy példát a Mormon könyve egyik korábbi fejezetéből! Olvassátok el például Alma 6:1–5-ös verseit, és nézzétek meg, hogyan töltötték be elhívásukat ezek a papságviselők! Olvasd fel a táblán lévő kijelentést Joseph Smith prófétától, és utalj az „Ezek a parancsolatok” listára! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, milyen módon szolgálnak a melkisédeki papság viselői, amikor eleget tesznek ezeknek a felelőségeknek! (A válaszok között lehet a misszió szolgálata, a házitanítási feladatok ellátása, a kvórumgyűlések látogatása, a papsági áldások adása, valamint a templomi szövetségek és szertartások.)

Tegyél bizonyosságot arról, hogy a melkisédeki papság minden egyháztagnak lehetőséget ad a szolgálatra, a szövetségekre és a szertartásokra, és az elhívásokra, hogy megtanulhassuk, hogyan éljünk krisztusi életet.

Alma 13. Sokakat előre elrendeltek a halandóság előtti életben, hogy a halandóságban elhívásokat kapjanak a melkisédeki papságban. A papságba történő elhívások személyes érdemességen és Jézus Krisztus példájának a követésén alapulnak. (35–40 perc)

Mutasd meg az osztálynak a Salt Lake Templom képét (például Evangéliumi művészet képcsomag, 502)! Tedd fel a tanulóknak a következő kérdéseket:

- Mennyi ideig tartott ennek a templomnak a felépítése? (Negyven évig.)
- Milyen előkészületekre volt szükség az építés előtt? (Tervrajzokat készítettek, anyagokat gyűjtöttek, megszervezték a munkát.)
- Kinek volt tudomása erről a templomról már több száz évvel azelőtt, hogy a szentek beléptek volna a Nagy-Sóstó völgyébe? (Olvassátok el a tanulókkal Ésaías 2:2–3-as verseit! Gordon B. Hinckley, aki akkoriban az Első Elnökség tagja volt, azt mondta a Salt Lake Templomról: „Kézzeled fogható beteljesülése ez Ésaías szavainak” [„The Salt Lake Temple”, *Ensign*, 1993. március, 6. o.])
- Milyen életet kell élnünk ahhoz, hogy beléphessünk ebbe a szent épületbe? (lásd T&Sz 97:15–16)

Tanítsd meg a tanulóknak, hogy a melkisédeki papság olyan, mint egy templom. A templomépítés fizikai előkészületeket igényel, és mielőtt belépnénk a templomba, lelkileg is fel kell készülnünk. Alma 13. fejezete azt tanítja, hogy akik a halandóságban viselik a papságot, azokat a halandóság előtti életükben hívták el, készítették fel és rendelték el előre.

A következő tevékenység során biztasd a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírásaikban azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek a papságról tanítják őket! Oszd két csoportra a tanulóidat! Mindegyik csoport olvassa el a következő táblázat egy-egy szentírásrészét, és válaszolja meg az ahhoz tartozó kérdéseket! Amit találnak, azt írd fel a táblára, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket!

Alma 13:1-9 A papság viselésének feltételei	Alma 13:10-19 A papság tisztelete
<ul style="list-style-type: none"> • Miért szentelik fel a melkisédeki papság viselőit? (lásd 1., 6. v.) • Először mikor hívták el őket? (lásd 3., 5. v.) • Mi teszi érdemessé őket a papság elnyerésére? (lásd 3-4. v.) • Mi a papság jellemző tulajdonsága? (lásd 7-9. v.) 	<ul style="list-style-type: none"> • Hogyan válnak érdemessé erre a szent elhívásra a papság viselői? (lásd 10-12. v.) • Milyen életet éljenek a papság viselői (és a többi szent) ahhoz, hogy érdemesek maradjanak? (lásd 12-14. v.) • Mit tanít Melkisédek példája a papság tiszteletéről? (lásd 17-19. v.)

A következő prófétai megjegyzés elmondásával segítsd a beszélgetést! Joseph Smith próféta azt mondta:

„Minden olyan embert, akinek elhívása van a világ lakosainak szolgálatára, a nagy mennyei tanácsban rendelték el pontosan erre a feladatra még e világ létrejötte előtt. Úgy gondolom, engem ebben a nagy tanácsban rendelték el erre a hivatalra” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 365. o.).

Ifj. J. Reuben Clark elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt mondta:

„Szeretek arra gondolni, hogy [Joseph Smith próféta ezen kijelentése] azokra is vonatkozik közülünk, akiknek kisebb elhívása és kisebb jelentősége van. Szeretek arra gondolni, hogy ebben a nagy tanácsban talán nekünk is mondtak valamit, ami jelezte, hogy mik lesznek a velünk szembeni elvárások, és hatalmat kaptunk arra, hogy az itteni megerősítés függvényében elvégezzünk bizonyos dolgokat Isten földi királyságának a felépítésében” (*Conference Report*, 1950. október, 170-171. o.).

Wilford Woodruff elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, azt mondta:

„A szent apostolságot viselő apostolok, főpapok, hetvenek, és Izráel elderei tekintetében úgy hiszem, hogy már azt megelőzően elrendelték őket, hogy ide jöttek volna; és úgy hiszem, hogy Izráel Istene nevelte fel őket, Ő örködött felettük ifjúságuk óta, vitte át őket az élet látható és láthatatlan jeleneteinek mindegyikén, és készítette fel őket arra, hogy eszközként kezeiben felvállalják és tovább vigyék azt” (*Journal of Discourses*, 21:317. o.).

Harold B. Lee elnök azt mondta:

„A szentírásokban »előre elrendelés«-nek nevezett elhívással szemben áll egy másik inspirált kijelentés: »Íme, sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak. . . .« (T&Sz 121:34.)

Ez azt sugallja, hogy bár itt mi rendelkezünk a szabad akaratunkkal, sokan vannak, akiket még a világ fennállása előtt egy annál magasabb rangra rendelték el, mint amire itt felkészítették magukat. Bár azon nemesek és a nagyok között lehettek volna, akikről az Atya kijelentette, hogy őket teszi meg választott vezetőinek, itt a halandóságban elmulaszthatják ezt az elhívást” (*Stand Ye in Holy Places* [1974], 9. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, akkoriban az Első Elnökség tagja, azt mondta:

„Akinek közülünk birtokában van ez az isteni hatalom, annak fel kell ismernie ezt az átfogó igazságot – hogy a mennyeknek a papsághoz tartozó hatalmait »csak az igazság és a becsület alapelvei szerint lehet gyakorolni.«” („Only upon Principles of Righteousness”, *Ensign*, 1992. szeptember, 69. o.; lásd T&Sz 121:36).

Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel, hogyan áldhatják meg az egyház tagjait az igazlelkű melkisédeki papságviselők! (A válaszok között lehetnek a következők: példamutatás, szolgálat, papsági áldások, pátriárkai áldások, szertartások által.) Kérdezd meg:

- Mi módon készülhet fel egy fiatal férfi a melkisédeki papság viselésére?
- Hogyan segíthetnek a fiatal nők a fiatal férfiaknak a felkészülésben?
- Mi módon készülhetnek fel a fiatal férfiak és a fiatal nők a templomi szertartások elnyerésére?

Olvassátok el a tanulókkal Alma 13:27-28-as verseit, és javasold, hogy jelöljék meg, mit tehetünk azért, hogy érdemesek maradjunk ezekre az áldásokra!

Alma 14. A szabad akarat annyira fontos, hogy Isten időnként megengedi, hogy az igazéletűek szenvedjenek mások gonosz cselekedetei folytán. Mindazonáltal Ő odafigyel a mi megpróbáltatásainkra, és megáldja a hithűeket a próbatételeikben. (30-35 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy vádolták-e már őket valami olyan helytelen cselekedet elkövetésével, amit nem tettek meg. Beszéljétek meg az ebből eredő érzéseket! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példákat olyan emberekre a szentírásokból, akiket igazságtalanul kritizáltak, üldöztek vagy öltek meg! Alma 14. fejezete hithű asszonyok és gyermekek történetét mondja el, akiknek életét gonosz emberek kezei oltották ki. Az egész fejezetet is elolvashatjátok a tanulókkal. A következő kérdések és javaslatok segíthetik a tanulókat a történetek jobb megértésében.

3. vers

Olvassátok el 1 Nefi 16:2-es versét, és készíttetek keresztutalást Alma 14:3-as versével! Kérdezd meg: Miért haragszanak meg annyira a helytelen cselekedeteket művelők azokra, akik bűnbánatra szólítják őket?

6–7. vers

Zézrom korábban „a legügyesebb”-nek számított a törvénytudók között (Alma 10:31). Most miért nem voltak hajlandók hallgatni rá az emberek?

10. vers

Szerintetek miért engedi meg az Úr, hogy ártatlan emberek szenvedjenek a gonoszok cselekedetei folytán? (E kérdés megválaszolásához segítségképpen olvassátok el Alma 60:13-as versét!)

11. vers

Kérdezd meg:

- Ebben a versben milyen tan adhat némi vigaszt azoknak, akik az evangéliumért szenvednek el bizonyos dolgokat?
- Hogyan erősíthet meg minket nehéz időszakainkban azok példája, akik türelmesek a megpróbáltatások közepette?

Nézzétek át a tanulókkal Rafael Monroy és Vicente Morales történetét Móziás 17:11–20 tanítási javaslatában (118–119. o.)!

17–19. vers

Hasonlítsátok össze ezeket a verseket az Üdvözítő válaszával Máté 27:12–14-es verseiben! Kérdezd meg: Szerintetek miért az volt a legjobb reakció, hogy semmit nem válaszolt?

26–29. vers

- Figyeljétek meg, mit kérdezt először Alma! Volt már bennetek olyan érzés, hogy ti is ugyanezt a kérdést szeretnétek feltenni? Mikor?
- Hogyan szabadította ki végül az Úr Almát és Amuleket a megpróbáltatásaikból?
- Miért őrizte meg őket?

Mondd el James E. Faust elnök következő kijelentését:

„Ne feltételezzük, hogy mert időnként nehéz vagy kihívásokkal teli az út, Mennyei Atyánk nem törődik velünk. Kövessük mindannyian az Úr vigaszt adó tanácsát: »A megpróbáltatásokban légy türelmes, mert sokban lesz részed; de viseld el őket, mert íme, én veled vagyok napjaid végéig« (T&S 24:8)” („The Blessings of Adversity”, *Ensign*, 1998. február, 7. o.).

Tegyél bizonyosságot arról, hogy az Úr ismeri a próbatételeinket, és megáld minket, ha hithűen mindvégig kitartunk!

Alma 15:3–11. Meggyógyulhatunk abból, ami sújt minket, ha hiszünk Jézus Krisztusban, és ha az Isten akarata.

(15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy voltak-e már ők, vagy volt-e már valamelyik ismerősük annyira ideges valami miatt, hogy testileg betegek lettek. Kérd meg őket, hogy meséljenek erről a tapasztalatról! Elder Boyd K. Packer azt mondta:

„Nemrég megkérdeztem egy háziorvost, hogy mennyit fordít az idejéből kizárólag testi elváltozások kezelésére. Sok betege van, és miután alaposan átgondolta a kérdést, azt válaszolta: »Nem többet időm 20 százalékánál. Úgy tűnik számomra, hogy az idő többi részét olyan problémákkal töltöm, melyek igencsak hatással vannak betegeim testi egészségére, de nem a testből erednek.

Ezek a fizikai elváltozások – fejezte be az orvos – csupán valami másfajta gond tünetei!» (Conference Report, 1977. október, 89. o.; vagy *Ensign*, 1977. november, 59. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen nem fizikai bajok okozhatnak testi betegséget? (A válaszok között lehet a stressz, az aggodás, a harag, a félelem.)
- Okozhatja-e a bűn valaki testi betegségét?

Anélkül, hogy elmondanád az osztálynak a szentírás hollétét, olvasd fel a tanulóknak Alma 15:1–3-as verseit, kihagyva a „bűnei miatt” kifejezést, és megállva a harmadik vers első mondatának végénél! Kérd meg őket, hogy egészítsék ki a mondatot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 3. verset, és nézzék meg, mi okozta azt, hogy Zézrom lázas lett! Jelöljék meg betegségének okát, és kérdezd meg, hogy szerintük ez miért tette beteggé őt!

Olvassátok el a 4–5-ös verseket, és kérdezd meg:

- Mi volt Zézrom legintenzívebb szenvedésének a forrása?
- Hogyan segíthetett neki Alma?

Elder Packer így folytatta:

„Van egy másik részünk is, mely ugyan nem annyira tapintható, de éppen olyan valóságos, mint a fizikai testünk. Azt a részünket, mely nem tapintható, nevezzük elmének, érzelemnek, értelemnek, vérmérsékletnek és még sok más dolognak. Nagyon ritkán mondjuk szelleminek.

De van szellem az emberben; ennek figyelmen kívül hagyása a valóság figyelmen kívül hagyását jelenti. Szellemi rendellenességek is vannak, és szellemi betegségek, melyek intenzív szenvedést eredményezhetnek.

Az ember teste és szelleme összetartozik. Gyakran, nagyon gyakran, amikor rendellenesség jelentkezik, nagyon nehéz megmondani, hogy melyik melyik” (Conference Report, 1977. október, 89. o.; vagy *Ensign*, 1977. november, 59. o.).

Olvassátok el Alma 15:6-os versét és kérdezd meg: Miért volt fontos Alma kérdése ahhoz, hogy Zézrom meggyógyuljon? (A gyógyulás Zézrom Jézus Krisztusba vetett hitén alapszik.) Kérj meg három tanulót, hogy olvassanak fel az osztálynak egyet-egyet a következő szentírásrészek közül: Alma 15:7–12; Máté 9:2–7; Jakab 5:14–15. Kérdezd meg: Milyen gyógyulást tapasztalt meg Zézrom azon kívül, hogy lement a láza? Mondd el elder Bruce R. McConkie következő magyarázatát:

„Aki hit, elkötelezettség, igazlelkűség és személyes érdemesség folytán olyan állapotban van, hogy meggyógyítható, az arra is jogosult, hogy a Szellem jóváhagyóan igazolja számára életének menetét és azt, hogy bűnei megbocsáttak, amiről az a tény tesz tanúságot, hogy társa lesz a Szellem, aki nem lehetne vele, ha nem lenne érdemes erre” (*Mormon Doctrine*, 297–298. o.).

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy a fizikai betegségeket meggyógyítani képes hatalom szellemi gyógyulást is hozhat a beteg léleknek (lásd Máté 9:5; Lukács 5:18–25)! Mindkettő az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit által lehetséges. Mesélhetsz egy olyan alkalomról, amikor tanúja voltál olyan valaki meggyógyulásának, aki beteg volt!

Alma 16:14–17. Isten szavának a Szentlélek általi tanítása és befogadása segíteni fog nekünk felkészülni Jézus Krisztus második eljövételére. (20–25 perc)

Egy vagy két nappal ennek a tanítási javaslatnak a használata előtt kérj meg két-három-négy tanulót, hogy készítsen egy „hírösszefoglalót”, melyet Alma 16. fejezetének eseményeiről az osztály elé tár. Biztasd őket, hogy használjanak szemléltetőeszközöket és legyenek kreatívak! A hírösszefoglalót készítő tanulók egyik felét kérd meg, hogy összpontosítsanak Ammonia pusztulására (lásd Alma 16:1–11)! Mondják el, milyen emberek éltek ott (lásd Alma 8:9; 9:4; 14), és mit eredményezett a gonoszáguk. A tanulók másik felének mondd meg, hogy Alma és Amulek sikeréről számoljanak be, amit a nefitáknak történő prédikálás során tapasztaltak, miután Ammoniháról már lemondtak (lásd Alma 16:12–21)! Azt is mondják el, hogyan reagált a nép a tanításra (lásd főként Alma 16:13, 16–17, 21-es verseit)!

Vezesd be az előadásukat azzal, hogy elmondod az osztálynak: Alma napjaiból származó hírösszefoglalót fognak látni. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljenek oda annak ellentétére, ahogyan Ammonia népe és ahogyan a többi nefita város népe az evangélium üzenetére reagált!

A hírösszefoglaló után kérdezd meg az osztálytól, hogy mi volt a fő különbség abban, ahogyan az üzenetet fogadták. Olvassátok el Alma 16:12–17-es verseit, és nézzétek meg, hogyan kaptak áldásokat azok, akik taníthatóak voltak és hittek! Biztasd a tanulókat, hogy jelöljék meg az ezeket az áldásokat jellemző szavakat! Olvassátok el Alma 14:26–27, 29-es verseit, és a tanulók figyeljenek fel a félelem és a megjédt szavakra! Olvassátok el Alma 16:20-as versét, és keressetek olyan érzéseket, melyek ellentétesek azzal a félelemmel, melyet Ammonihában éreztek a gonoszok! Olvassátok el a 21. verset, és beszéljétek meg, miért voltak felkészülve ezek az emberek az Üdvözítő második eljövételére! Kérdezd meg: Mit tanít ez nekünk a Jézus Krisztus második eljövételére való felkészülésről?

Bevezetés

Miért van az, hogy férfiak és nők ezrei térnek úgy haza misszió szolgálata után, hogy életük legjobb éveiként jellemzik azt, amiben részük volt? Elder Loren C. Dunn, a Hetvenek tagja, a következő magyarázatot adta: „Sokféle indítékkal jönnek misszióba: kötelesség, szolgálat, tanúbizonyosság az üzenetükről. De miután tisztességgel leszolgálgják a tizennyolc hónapot vagy a két évet, lényegében mindegyikükben kialakul egy mély és erős szeretet azon emberek iránt, akik között szolgálnak” (Conference Report, 1985. október, 12. o.; vagy *Ensign*, 1985. november, 10. o.).

Móziás fiai nefiták voltak, akik olyan emberek között osztották meg az evangéliumot tizennégy éven át, akik gyűlölték a nefitákat. Az előttük álló megpróbáltatások és üldöztetések ellenére sikerrel jártak abban, hogy sok lámánita szívét Jézus Krisztus evangéliuma felé fordítsák (lásd Alma 17:4–5). A lámániták iránti szeretetük és a nekik nyújtott szolgálatuk meglágyította a lámániták szívét, és ajtót nyitott a tanításuk előtt. A szentírások kutatása, sok ima és böjt megadta nekik a prófétálás és a kinyilatkoztatás szellemét, így hatalommal és felhatalmazással taníthatóak (lásd Alma 17:2–3). „Nem tudták volna elviselni, hogy egyetlen emberi lélek is elveszen. Sőt már attól a gondlattól is megremegtek, ha csak arra gondoltak, hogy egyetlen léleknek is véget nem érő gyötrelemben lenne része” (Móziás 28:3). Ezeknek a fejezeteknek a tanulmányozásánál keressétek a szeretet és a szolgálat cselekedeteit, melyeket Móziás fiai tettek a lámánitáknak, és figyeljétek meg, milyen változáshoz vezettek ezek a cselekedeteik misszionáriusi sikereik tekintetében!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A böjtölés, az ima és a szentírások tanulmányozása segít nekünk a Szentlélek elnyerésében és az evangélium megértésében (lásd Alma 17:1–3, 9–10; lásd még Jákób 4:6; T&Sz 88:76–78).
- Akik krisztusi módon szolgálnak, azok inkább képesek hatást gyakorolni azokra, akiket tanítanak (lásd Alma 17:11, 20–25; 18:8–23).
- Az igaz tanok tanítása – beleértve ebbe Isten természetét, a teremtést, Ádám bukását, bukott természetünket, és az Üdvözítő által hozott kiengesztelés szükséges voltát – ráveheti az embereket a bűnbánatra és arra, hogy változtassanak az életükön (lásd Alma 18:24–41; lásd még Kolossébeliek 1:13–16; Alma 22:10–14).
- Jézus Krisztus evangéliuma világosságot, reményt és örömet ad a léleknek (lásd Alma 19:6, 12–14, 29–36).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 81–82. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 17:1–6. Időrendi áttekintés. (5–10 perc)

Olvassátok el Alma 17:1–4-es verseit, és nézzétek meg, Alma és Móziás fiai mennyi ideig szolgáltak misszióban! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg a Mormon könyve időrendi táblázatát a könyvjelzőjükön (cikkszám: 32336 135), és keressék meg „az ifjabb Alma” és „misszió a lámánitákhoz” címszavakat! (Ennek a táblázatnak egy másolata a tanulók tanulmányi kalauza végén is megtalálható.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el a Mormon könyvében Alma 17. fejezete előtti fejléct! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miről szólnak Alma 17–26. fejezetei?
- Milyen más események játszódtak még ugyanebben az időszakban a Mormon könyvében? (Alma és Amulek is misszionáriusi munkát végzett.)
- Körülbelül melyik éveket ölelik fel ezek a fejezetek? (Mintegy Kr. e. 91–77.)

Mutasd meg a tanulóknak a következő táblázatot, és gyorsan nézzétek át a felsorolt szentírásokat! Jó ötlet lehet másolatokat adni a tanulóknak a táblázatból, melyet a szentírásaikban tarthatnak!

Alma 1–27 áttekintése

(a dátumok hozzávetőlegesek)

A nefiták között		A lámániták között
Kr. e. 91. Alma főbíró a nefiták felett (lásd Alma 1–4).		Kr. e. 91. Móziás fiai misszióba mennek a lámánitákhoz (lásd Alma 17:6–19).
Kr. e. 83. Alma visszavonul a bírói hivatalból és misszionáriusi munkát végez (lásd Alma 5–15).	Kr. e. 81–78. Azok a lámániták, akik nem tértek meg, a nefiták ellen támadnak, és elpusztítják Ammonia városát (lásd Alma 16; 25).	Móziás fiai örvendeznek a misszionáriusi sikereiknek (lásd Alma 25:17; 26).
Kr. e. 77. Alma és Móziás fiai találkoznak egymással (lásd Alma 17:1–5; 27:16).		Kr. e. 77. Móziás fiai és a megtért lámániták felkészülnek arra, hogy Zarahemlába menjenek (lásd Alma 27:1–15).

Alma 17:1–12. A böjtölés, az ima és a szentírások tanulmányozása segít nekünk a Szentlélek elnyerésében és az evangélium tanításában. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulókat: Milyen fizikai vagy anyagi természetű felkészülést kell tenniük a misszionáriusoknak azt megelőzően, hogy misszióba mennének? Válaszaikat sorold fel a táblán a Fizikai felkészülés címszó alatt! (Ide tartozhat ruhák beszerzése, orvosi és fogorvosi vizsgálatok, pénzügyűjtés.) Kérdezd meg: Milyen szellemi természetű felkészülést hajtsanak végre a misszionáriusok? A válaszokat sorold fel a Szellemi felkészülés címszó alatt! (Ide tartozhat a Mormon könyve olvasása, az imádkozás, a böjtölés, a misszionáriusi beszélgetések tanulmányozása, a templomi szövetségek megkötése.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos a misszionárius sikeréhez a fizikai felkészülés?
- Miért elengedhetetlen a misszionárius sikeréhez a szellemi felkészülés?
- Milyen hatással lesz a misszionárius sikerére a felkészülés hiánya? Miért?

Olvassátok el Alma 17:1–6-os verseit, nézzétek meg, hogyan készültek fel Móziás fiai, és minek a megtételére voltak hajlandók azért, hogy sikerrel járjon a missziójuk! Az alábbi táblázathoz hasonlóan sorold fel a táblán a válaszokat, amint rátaláltok azokra!

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan hasonlíthatók össze saját érzéseik egy misszió szolgálatát illetően Móziás fiainak az elvárásaival! Kérd meg őket, meséljenek olyan, általuk ismert misszionáriusi élményekről, melyek megmutatják, hogyan hoznak áldozatokat, szolgálnak, tanulnak és böjtölnek a mai misszionáriusok azért, hogy velük lehessen az Úr hatalma! Olvassátok el Alma 17:9–10-es verseit, és tegyél bizonyosságot arról az irányításról, védelemről és vigaszról, amit azoknak ad az Úr, akik szolgálnak!

Kérdezd meg: Hogyan áldhat meg másokat a kinyilatkoztatás szelleme és az, hogy „az isteni felhatalmazás erejével” (3. v.) tudnak tanítani? És titeket? Mondd el a következő kijelentést elder W. Mack Lawrence-től, aki akkoriban a Hetvenek tagja volt:

„A kinyilatkoztatásnak ugyanezen szelleme – vagy ha úgy jobban tetszik, a megtérés szelleme – rendelkezésére áll mindannyiunknak, amint szorgalmasan keressük azt böjtölés, ima, engedelmisség és a szentírások tanulmányozása által” (Conference Report, 1996. április, 104. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 75. o.).

Olvassátok el az Úr ígését a Tanok és szövetségek 84:85-ös versében! Tegyél bizonyosságot a kinyilatkoztatás szelleméről, mely böjt, ima, engedelmisség és a szentírások tanulmányozása által jön el! Mondd el, hogy szükségünk van erre a szellemre, hogy segítsen nekünk az evangéliumot másokkal megosztani!

Alma 17:19–18:17. A próféták gyakran szolgálnak emlékeztetőként az Üdvözítő életére. (45–50 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat Móziás 7:1–8, 16 és Móziás 11–17 tanítási javaslatára épül.

Az óra előtt írd fel a táblára a következő kijelentést:

„Éljetek oly módon, hogy akik Krisztust nem ismerik, de titeket igen, azok akarják ismerni Krisztust, mivel titeket ismernek” (H. David Burton, Conference Report, 1994. április, 89. o.; vagy *Ensign*, 1994. május, 68. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mózes 6:63-as versét, és kérdezd meg:

- Hogyan kapcsolódik ez a szentírás a táblán lévő kijelentéshez?
- Hogyan tehet életünk tanúbizonyságot Jézus Krisztusról?

Olvassátok el 1 Nefi 22:20–21-es verseit, és nézzétek meg, kit jellemzett Mózes a népének! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen tekintetben emlékezteti őket Mózes élete Jézus Krisztus életére! (Mindketten megmenekültek, amikor kisgyermekként meg akarták ölni őket, mindketten negyven napon és éjen át böjtöltek, mindketten csodával határos módon enni adtak a követőiknek, mindketten kiszabadították követőiket a szolgaságból.) A szentírásokban más próféták élete is Jézus Krisztusra mutat. Kérdezd meg a tanulókat, miként emlékezteti őket Mennyei Atyánkra és az Ő Szeretett Fiára az, hogy Ábrahámot megkérték Izsák feláldozására (lásd Jákób 4:5)!

Oszd ki a tanulók között a mellékelt táblázat sorait! (Minden olyan tanuló, aki feladatot kap, olvasson el egy vagy több verset Ammonról, és oda kapcsolódó verseket Jézus Krisztusról!) Adj időt nekik, hogy verseiket csendben elolvashassák! Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 17:19–18:17-es verseit! Álljatok meg a táblázat verseinél, hogy az adott feladatokkal megbízott tanulók elmondják, hogyan emlékezteti őket Jézus Krisztusra Ammon tapasztalata!

Ammon	Jézus Krisztus
Alma 17:20	Máté 27:2
Alma 17:25	János 10:11
Alma 17:31	Máté 18:12–13
Alma 17:37	T&Sz 6:2
Alma 18:3	János 10:17–188
Alma 18:10	János 6:38
Alma 18:13	János 20:16
Alma 18:17	Lukács 22:42

Tegyél bizonyosságot a tanulóknak arról, hogy a Mormon könyvnek az a fő célja, hogy meggyőzze „a zsidókat és a nemzsidókat arról, hogy Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát” (a Mormon könyve címdalala). Mondd el Ezra Taft Benson elnöknek eme tanácsát:

„Az igazság őszinte keresője bizonyosságot nyerhet arról, hogy Jézus a Krisztus, amint imádságos lélekkel elgondolkozik a Mormon könyve inspirált szavain.

Olvassuk a Mormon könyvét, és győződjünk meg arról, hogy Jézus a Krisztus! Állandóan olvassuk el újra és újra a Mormon könyvét, hogy teljesebb mértékben Krisztushoz jöhessünk, elkötelezzük magunkat Mellette, Rá összpontosítsunk és felemésztődjünk Benne” (Conference Report, 1987. október, 101, 104. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 83, 85. o.).

Alma 17:19–18:23. Akik krisztusi módon szolgálnak, azok nagyobb mértékben képesek hatást gyakorolni azokra, akiket tanítanak. (15–20 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat azt feltételezi, hogy a tanulók ismerik Ammonnak Alma 17–18. fejezeteiben leírt tapasztalatait.

Mondd el a tanulóknak, hogy a misszionáriusok missziójuk kezdetén kapnak egy kis kézikönyvet! Ha be tudsz szerezni egyet, akkor mutasd meg ezt a tanulóknak! Mondd el, hogy a könyv a sikeres misszió szolgálatára vonatkozó irányvonalakat, tantételeket és szabályokat tartalmaz! A misszionáriusoknak magukkal kell vinni ezt a könyvet, gyakran kell olvasniuk, és tanításai szerint kell élniük. Olvasd el a tanulóknak a kézikönyv szolgálattal kapcsolatos utasításait:

1. Legyél udvarias, és szolgálj!
2. Nyújts közösségi szolgálatot, amint azt a misszióelnököd jóváhagyja! A szolgálati tevékenységek idejét korlátozd heti négy órára! . . . Kivételt képez ez alól a vészhelyzet és a természeti katasztrófa, amikor a misszióelnököd ad utasításokat” (*Missionary Handbook* [1990], 30. o.).

Kérdezd meg: Szerintetek miért tartalmaz a misszionáriusi kézikönyv tanácsot a szolgálattal kapcsolatban?

Emlékeztess a tanulókat azokra az eseményekre, melyek elvezettek oda, hogy Ammon taníthatta Lamóni királyt! Miután Ammon Ismáel földjére lépett, elfogták a király őrői. Szokásaik értelmében a király életét vehette. A király azonban pár nap leforgása után annyira szerette volna megismerni az evangéliumot, hogy még arra is hajlandó lett volna, hogy seregeivel megvédi Ammont (lásd Alma 18:20–21).

- Olvassátok el Alma 17:20–25; 18:10-at! Mi változtatta meg a király Ammon iránti érzéseit?
- Mennyi ideig volt hajlandó Ammon szolgálni a királyt? (Lásd 23. v.)
- Olvassátok el Móziás 28:3; Alma 17:9, 16-os verseit! Miért voltak hajlandók Móziás fiai arra, hogy oly sok mindent megtegyenek a lámánitákért?
- Milyen más tapasztalatai lehetnek volna Ammonnak, ha egyszerűen bejelent az őröknek, azért van itt, hogy az evangéliumot tanítsa a királynak?

Elder Henry B. Eyring, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Az egyház tagjait naponta több ezer alkalommal . . . figyelik kíváncsi emberek, hogy megtudjanak valamit az életünkről. Mivel szövetség kötelez minket arra, hogy tanúk legyünk, megpróbáljuk elmondani nekik, hogyan hozott nekünk boldogságot az evangélium. Hogy mit gondolnak az általunk elmondottakról, az nagy mértékben függhet attól, mennyire érzik, hogy törődünk velük.”

Kérdezd meg:

- Hogyan tanították nektek szüleitek az evangélium tantételeit?
- Mi tette hatékonyá a tanításukat?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan tanárookra, akik hatással voltak rájuk az evangélium terén! Kérdezd meg:

- Mi tette hatékonyá ezeket a tanárokat?
- Mennyire számított az, hogy tudtátok: ezek a tanárok törődnek veletek?
- Mit tanít ez nekünk az evangélium másokkal történő megosztásáról?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Eyring kijelentésének hátralevő részét:

„Akikkel találkozunk, érezni fogják a szeretetünket. . . . Talán nem órák vagy napok alatt, mint Lamóni király esetében, de érezni fogják a szeretetünket, miután próbára tették a szívünket. És amikor rájönnek, hogy törődésünk őszinte, akkor a Szentlélek könnyebben megérintheti őket, és lehetővé teheti számunkra a tanítást és a bizonyoságtételt, amint ezt Ammon esetében is tette” (Conference Report, 1996. október, 42. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 32. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy az evangélium megosztása szolgálat! A szolgálat nem csupán egy módszer mások arról történő meggyőzésére, hogy hallgassák meg az evangéliumot. Szolgálatunkat szeretetből és másokkal való törődésből kell felajánlanunk, függetlenül attól, hogy ők hogyan reagálnak az evangélium üzenetére.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak valakire, akivel szeretnék megosztani az evangéliumot! Kérd meg őket, hogy egy darab papírra írják le, mit tehetnek, amivel szolgálhatják ezt az illetőt! Írjanak ehhez hozzá egy szentírást a szolgálatról, és írják le, hogyan segíthet mások szolgálata abban, hogy Krisztushoz hozzuk őket.

Alma 18:24–19:36. Az igaz tanok tanítása – beleértve ebbe Isten természetét, a teremtést, Ádám bukását, bukott természetünket, és az Üdvözítő által hozott kiengesztelés szükséges voltát – ráveheti az embereket a bűnbánatra és arra, hogy változtassanak az életükön. (45–55 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy gobelint vagy annak fényképét! Mondd el, hogy a gobelin nehéz szőtt, mely valamilyen képet ábrázol, és függönyként, faliszőnyegként és kárpitként használ-

ják! A múltban időnként történetek elmesélésére vagy fontos események feljegyzésére használtak nagy gobelineket. Kérdezd meg: Milyen hatással lenne a gobelin egy darabjára az, ha jó néhány szál hiányozna belőle? Mutass rá, hogy az anyag minden részének szüksége van a többi részre ahhoz, hogy erős és teljes legyen a minta.

Hasonlítsd Jézus Krisztus evangéliumát egy gobelinhez! Az evangélium minden szála a többihez kötődik. A bűnbánat például a kereszttel áll kapcsolatban. Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak más evangéliumi tantételeket, melyek kapcsolatban állnak egymással! (A válaszok között lehet a keresztes és a Szentlélek ajándéka, a hit és a cselekedetek, az engedelmesség és az áldások.) Tegyéél bizonyosságot arról, hogy az evangéliumi tanok ily nagy mértékű összekapcsolódása miatt ha tanulunk egy tanról, akkor az más tanok megértését is befolyásolja! Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„Az örökkévalóságban valaha is előfordult vagy előforduló három legnagyobb esemény:

1. A mennyek és a föld, és az élet minden formájának a megteremtése;
2. az embernek és az élet minden formájának, valamint a földnek a bukása, annak előző, paradicsomi állapotából jelenlegi halandó állapotába; és
3. a végtelen és örök kiengesztelés, mely az embert, minden élő dolgot, és a földet is megváltja annak bukott állapotából, hogy teljes lehessen a földnek és minden élő dolognak a megmentése.

Ez a három isteni esemény – az örökkévalóság három tartóoszlopa – elválaszthatatlanul összefonódik egy hatalmas gobelinben, melyet az üdvösség örök tervének hívunk” (A *New Witness for the Articles of Faith*, 81. o.).

Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a hatékony evangéliumi tanítás sok fontos és egymáshoz kapcsolódó tantételt magában foglal. Írd fel a táblára: Isten léte, a teremtés, a bukás, és a megváltás terve. Mondd el, hogy Ammon ezeket az alapvető tanokat mind megtanította, amikor Lamóni királyt oktatta! Olvassátok el Alma 18:24–40-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy mutassanak rá azokra a versekre, melyekben Ammon a táblán felsorolt tanokat tanítja!

Olvassátok el Alma 18:40–43; 19:6-os versét, hogy megnézzétek, mi történt Lamónival e tanok megismerésének következtében! (A tanulók kíváncsiak lehetnek arra, miért reagált úgy Lamóni, ahogy reagált, amikor az evangéliumot hallotta. Bár Lamóni reakciója különleges volt, másoknak is voltak hasonló élményeik; lásd Móziás 27:11, 19; Alma 22:18–19.)

Olvassátok el az osztállyal közösen Alma 19. fejezetét, és beszéljétek meg az ebben a fejezetben megemlített jelentős tanokat és tantételeket! (Az elbeszélés gördülékeny, le fogja kötni a tanulók figyelmét.) A következő kérdések és javaslatok segíthetik a beszélgetést:

5. vers

Kérdezd meg: Szerintetek miért reagált a királynő másképpen, mint a többiek, arra a felvetésre, hogy a férje halott? (Előfordulhat, hogy a tanulók élvezik ennek a résznek a kiemelését.)

6. vers

Kérdezd meg:

- Milyen változáson esett át Lamóni király?
- Mi volt rá hatással?

Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„Akik megszívlelik a Szent Szellem hívását (mely Krisztus világossága) és engednek annak, amire az ráveszi őket, azok képesek lesznek a Szent Szellem befogadására (mely a Szentlélek).

Nem illusztrálhatjuk jobban Krisztus világosságának az evangélium érdeklődőjén végzett teljes működését annál, mint ami Lamóni királlyal történt” (A *New Witness for the Articles of Faith*, 261. o.).

13. vers

Kérdezd meg: Milyen hatással volt a királynóra Lamóni király bizonyossága és Isten Szellemének a hatalma?

14. vers

Kérdezd meg: Mivel mutatta meg Ammon azt, hogy alázatos misszionárius?

16–17. vers

Kérdezd meg:

- Mit tudunk Ábistról?
- Milyen lehetőséget ismert fel és használt ki? (Az evangélium megosztásának lehetőségét.)
- Nektek milyen misszionáriusi lehetőségeitek voltak eddig?

22–23. vers

Javasold, hogy a tanulók olvassák el Móziás 28:7-es és Alma 17:35-ös versét! Kérdezd meg: Mit tanulhatunk ezekből a versekből az Úr ígéreteiről?

24–29. vers

Figyeljétek meg, milyen vitatkozás támadt ezekről a csodákról! Ki akarja, hogy még akkor is veszekedjenek egymással az emberek, amikor hatalmas isteni csodák történnek? (Lásd 3 Nefi 11:29) Miért?

31–35. vers

Kérj meg tanulókat, hogy írják fel a táblára a Lamóni népe által átélt megtérés folyamatának elmeit, amikor Lamóni tanítani kezdett!

36. vers

- Ki kap meghívást arra, hogy fogadja be a Szentlelket?

- Mit kell tenniük annak elnyeréséért?

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy aki hajlandó az evangélium meghallgatására és megtanulására, az a Szentlélek hatalma által szívbeli változást tapasztalhat meg! (Ha úgy érzed, hogy a tanulókat esetleg nyomasztja vagy elkészeríti az, hogy nem volt drámai változás az életükben, akkor elmondhatod Ezra Taft Benson elnök figyelmeztetését, melyet Alma 5 tanítási javaslatában találsz meg, a 137–138. oldalon.)

Bevezetés

Elder L. Tom Perry, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította, hogy „ha nem viszonzunk mások agresszióját, az nagy hatással lehet rájuk. Szó szerint megváltoztathatjuk a szívüket, ha Krisztus példáját követve a másik orcánkat is oda fordítjuk. Krisztus békés követőiként mutatott példánk másokat is az ő követésére ösztönözhet” (*Living with Enthusiasm* [1996], 128. o.). Móziás fiai eszközként szolgáltak abban, hogy sokan eljussanak az igazsághoz, és ezek az emberek aztán háttal fordítottak a vérontással töltött életnek. Szelidségük sok ellenségükre hatással volt, akik szintén letették fegyvereiket, és csatlakoztak megtért testvéreikhez. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a megtért életében bekövetkező változás és az abból eredő boldogság minden olyan áldozatot megér, melyet esetleg meg kell hozniuk!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Szentlélek Isten akaratának megtételére készlet minket, még akkor is, amikor ez nem könnyű (lásd Alma 20:1–5; 21:13–18; 22:1–4; lásd még Példabeszédek 3:5–6; 1 Nefi 4:10–13; T&Sz 11:12–13).
- A harag még nagyobb bűnökhöz vezethet (lásd Alma 20:8–18; lásd még 3 Nefi 11:29–30; Efézusbeliek 4:26).
- Az evangélium szerinti élet nem mindig véd meg a szenvedéstől. Az Úr azonban végül megszabadítja azokat, akik mindvégig kitartanak (lásd Alma 20:28–30; 21:13–14; lásd még Jób 1:1; 2:7; Máté 5:38–42; T&Sz 67:13; 90:24).
- Ahhoz, hogy megértsük: szükségünk van egy Üdvözítőre, először tudnunk kell azt, hogy Isten él, hogy mindent Ő teremtett, és hogy a bukás és saját bűneink következtében ki vagyunk zárva Isten színe elől (lásd Alma 22:7–14; lásd még Kolossébeliek 1:13–16; Alma 18:24–41).
- Örök élethez és Isten ismeretének az öröméhez vezet el az, ha háttal fordítunk a bűneinknek és készen állunk mindenünk

feláldozására (lásd Alma 22:15–18; lásd még Máté 13:44–46; Omni 1:26).

- Akik megtérnek az Úrhoz, azok örvendenek az Ő hatalmának és jóságának, jobban félnek a bűntől mint a haláltól, örömet találnak abban, ha segíthetnek lelkek megmentésében, és erővel vértéződnek fel a hitehagyás ellen (lásd Alma 23:1–7; 24:6, 16–26; 26:11–17, 35–37; 29:1–3; lásd még Alma 30:19–20; T&Sz 18:10–16).
- Bánkódunk azok felett, akik gonoszságban halnak meg. Isten minden gyermekének tanítjuk Jézus Krisztus evangéliumát, hogy megmenekülhessenek annak következményeitől, he esetleg gonoszságban halnak meg (lásd Alma 28:11–29:5; lásd még T&Sz 42:46–47).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 82–86. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 20:1–5; 21:16. A Szentlélek Isten akaratának megtételére készlet minket, még akkor is, amikor ez nem könnyű. (15–20 perc)

Mutass az osztálynak egy kancsó vizet! Kérd meg a egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé! Kérd meg, hogy a tanuló változtassa narancslévé a vizet, minden más tárgy vagy anyag felhasználása nélkül! Kérdezd meg a tanulót:

- Miért nem tudod megtenni ezt?
- Miben változtatná meg a dolgokat az, ha az Úr mondaná neked, hogy tedd meg ezt?
- Milyen parancsolatokat adott az Úr – ha adott ilyet, – melyek betartása lehetetlennek látszik?

Kérd meg az osztályt, hogy nevezzenek meg embereket a szentírásokból, akiket olyan dolgok megtételére kért az Úr, melyek talán lehetetlennek tűntek! Válaszaikat sorold fel a táblán! (Ezek közé tartozhat az, hogy Noé parancsot kapott egy bárka építésére, Mózeset elhívták, hogy vezesse ki Egyiptomból Izrael gyermekeit, stb.) Kérdezd meg:

- Mi tette lehetővé mindannyiuk számára a parancs végrehajtását?
- Szerintetek miért próbálkoztak meg egyáltalán ilyen feladat végrehajtásával?
- Mindig előre tudták, hogy mi módon fogják végrehajtani a feladatukat?
- Mire támaszkodhattak, míg végre nem hajtották a parancsot?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Alma 20:1–3-as verseit, és kérdezd meg:

- Milyen feladatot adott Ammonnak az Úr?
- Miért volt nehéz ez a feladat? (Middóni népe barátságtalan volt Ammon testvéreivel, Ammont pedig nem ismerték.)
- Miért állt készen Ammon már azt megelőzően az indulásra, hogy tudta volna, *hogyan* kell majd kiszabadítani a testvéreit?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Nefi is kapott nehéz feladatot! Olvassák el 1 Nefi 3. fejezetének fejlécét, hogy megnézzék, mi volt ez a feladat! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel 1 Nefi 4:6-os versét, és mondja el, miben hasonlít ez Ammon feladatához. (Ammonnal közöltek egy problémát, de nem mondták meg neki, hogyan oldja meg azt.) Olvassátok el Alma 20:4 első mondatát, és kérdezd meg: Hogyan mutatta meg Lamóni király, hogy hitt abban: az Úr képes rá, hogy segítsen gyermekeinek parancsolatai véghezvitelében? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Rómabeliek 8:31-es versét, és készítsenek keresztutalást Alma 20:4-es versével! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen tantételről tett bizonytságot Lamóni és Pál is.

Olvassátok el Alma 20:4–7-es versét és kérdezd meg: Hogyan adott módot az Úr Ammonnak misszionáriustársai megmentésére? Megkérheted a tanulókat, hogy meséljenek olyan élményekről, amikor készletet éreztek valami nehéz dolog megtételére, és az Úr segítségével megtalálták annak módját. Tegyéi bizonytságot arról, hogy ha érdemesen élünk, akkor készleteteket kapunk majd az Úr munkájának végzésére! Ennek a készletnek a követése nem lesz mindig könnyű, de hittel és imával meg tudjuk tenni azt, amire megkértek minket.

Alma 20:8–17. A harag még nagyobb bűnökhöz vezethet. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példákat, miért lesznek haragosak az emberek! Olvassátok el 3 Nefi 11:29-es versét, és kérdezd meg, ki támogatja a haragos érzéseket és a viszályt. Olvassátok el Alma 20:16-os versét, és kérdezd meg a tanulókat, hogy szerintük mi gerjesztette haragra Lamóni apját! Olvassák el a 8–15-ös verseket, és nézzék meg, mivel lehetne magyarázni a haragját, majd mondják el az érzéseiket! Kérdezd meg: Hogyan kapcsolódnak ezek az okok a 3 Nefi 11:29-ben tanított tanhoz?

Olvassátok el Alma 20:17-es versét, és kérdezd meg:

- Mire figyelmeztette Ammon a királyt a haragját illetően?
- Szerintetek miért mondta el inkább Ammon a királynak a harag lelki veszélyeit, mintsem hogy egyszerűen kardjával védte volna meg Lamónit?
- Miért nehéz érezni a Szellemet, amikor dühöseks vagyunk?

Írd fel a táblára a következő utalásokat: *3 Nefi 11:30; 12:22*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a verseket, és egy rövid mondatban foglalják össze azok üzenetét! Mondd el, hogy meg kell térnünk a haragtól, ha érezni akarjuk életünkben a Szentlélek hatását (lásd T&SZ 1:33). Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek arról, mi módon tanulták meg legyőzni a haragjukat!

Mondd el a következő megfigyeléseket a haragról, és kérd meg a tanulókat, hogy szóljanak hozzá ezekhez! Elder Lynn G. Robbins, a hetvenek tagja, azt mondta:

„Igenis »elvethetjük« a haragot, mert Ő ezt tanította és ezt parancsolta nekünk.

A harag Sátán befolyásának engedve feladja az önuralmat. A gondolatban rejlő bűn az, mely ellenséges érzésekhez vagy viselkedésekhez vezet. Ez a gyutacsa az országúti

őrületeknek, a sportszarnokokban történő kitöréseknek és az otthoni erőszaknak.

Ellenőrzés híján a harag gyorsan kegyetlen szavak és az érzelmi bántalmazás egyéb formáinak kitöréséhez vezethet, mely sebet ejthet az érzékeny szíven” (Conference Report, 1998. április, 106. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 80–81. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, akkoriban az Első Elnökség tagja, azt mondta:

„Hadd javasoljam nektek, hogy már most, életek e sorsdöntő szakaszában figyeljétek oda a vérmeérséletekerek! Most van itt az ideje annak, hogy szert tegyetek az önfegyelem hatalmára és képességére. Lehet, hogy férfiasnak tartjátok a fellobbanó haragot, a káromkodást és az Úr nevének szentségtörő használatát. De ez nem férfiaság, hanem a gyengeség jele. A harag nem erőről árulkodik. Azt jelzi, hogy valaki képtelen gondolatainak, szavainak, érzelmeinek a féken tartására. Természetesen könnyű dühbe gurulni. Amikor a harag gyengesége győz, akkor az ész ereje eltávozik. Fejlesszétek ki magatokban az önuralom óriási hatalmát” (Conference Report, 1991. október, 71. o.; vagy *Ensign*, 1991. november, 51. o.).

Az egyház elnökeként később azt mondta Hinckley elnök:

„Ha indulatosak vagytok, akkor most van az ideje annak, hogy megtanuljátok annak féken tartását! Minél inkább megteszitek ezt még akkor, amikor fiatalok vagytok, annál könnyebb lesz. Ennek az egyháznak egyetlen tagja se veszítse el ilyen szükségtelen és helytelen módon az önuralmát!” (Conference Report, 1998. április, 68. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 50. o.).

Alma 20:28–30; 21:13–14. Az evangélium szerinti élet nem mindig véd meg a szenvedéstől. Az Úr azonban végül kiszabadítja azokat, akik mindvégig kitartanak. (20–25 perc)

Mutass a tanulóknak egy csiszolt követ, egy kovácsolt fémet (például amelyet a legtöbb fém szerszám esetében használnak) és egy simára csiszolt famunkát! Kérdezd meg tőlük, hogy mi a közös ezekben! Segíts nekik megérteni, hogy mindegyik átment egy finomító folyamaton – dörzsölés csiszolta a követ, hő kovácsolta a fémet, és faragás, valamint smirglivel való csiszolás formálta a fát. Mondd el a következő megjegyzést Joseph Smith prófétától:

„Magas hegyről legördülő hatalmas, durva kőhöz hasonlítok; csak az finomít rajtam, ha valami más dologgal kapcsolatba lépve ledörzsölődik, ... lepattan rólam itt-ott egy-egy sarok. Így leszek sima és csiszolt nyíllá a Mindenható tegezésében” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 304. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mit mondott Joseph Smith, mi segített neki abban, hogy jobb szolgája legyen az Úrnak?

- Milyen példákat tudunk a szenvedéseire?
- Milyen példái vannak a szentírásokban igazlelkű embereknek, akik szenvedtek? (A válaszokat sorold fel a táblán, hogy később utalhassatok ezekre!)
- Miért engedi meg Mennyei Atyánk, hogy követői szenvedjenek?

Add ki feladatul három tanulóknak, hogy olvassanak fel az osztálynak egyet-egyet a következő részek közül: Alma 17:2–3, 5; Alma 20:28–30; Alma 21:13–14. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen tapasztalatokban volt része Ammon testvéreinek, melyek kihívást jelenthettek a hitük számára?
- Szerintetek miért különbözött annyira misszionáriusi tapasztalatuk az Ammonétól?
- Hogyan reagáltak a nehézségeikre? (Lásd Alma 20:29.)

Készítsd a tanulókkal egy szentírásláncot a következő utalásokkal, hogy segíts nekik megérteni, hogyan viseljék el a saját próbatételeiket: Máté 5:10–12, 38–44; Móziás 24:13–14; Tanok és szövetségek 24:8; 67:13; 90:24 (szentíráslánc elkészítésével kapcsolatos útmutatásért lásd a 280. oldalt)!

Mondd el a következő kijelentéseket a megpróbáltatások alatt tanúsított türelemről! Elder Marion D. Hanks, a hetvenek nyugalmazott tagja, azt mondta:

„Az ígéret az, hogy ha bánat és megpróbáltatások idején kitartunk, hithűek maradunk, belé helyezük a bizalmunkat és bátrak vagyunk, akkor az Úr meg fog látogatni minket a megpróbáltatásaink közepette, megerősít minket, hogy elbírnak a terheinket, és támogatni fog a próbatételeinkben. Napjaink végéig velünk lesz, tágabb szolgálati lehetőségekre emel fel minket az utolsó napon, végül pedig felmagasztal, hogy vele legyünk és csatlakozzunk azokhoz, akiket szeretünk. Emellett javunkra fordítja a megpróbáltatásainkat” (Conference Report, 1992. október, 87. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 64. o.).

Elder Rex D. Pinegar, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt tanította:

„Igenis, borzalmas szenvedés van ma a világunkban. Tragikus dolgok történnek jó emberekkel. Bár nem Isten idézi elő ezeket, nem is mindig akadályozza meg őket. Viszont őszinte ima által az Ő békéjével erősít és áld meg minket” (Conference Report, 1993. április, 83. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 67. o.).

Elder Ronald E. Poelman, akkoriban a hetvenek tagja, azt mondta:

„Viszontagságok nélkül hajlamosak vagyunk arra, hogy elfelejtsük a halandóság célját, és a világ átmeneti dolgaira összpontosítva éljük az életünket.

Vágyunk vagy keresnünk kell-e tehát a viszontagságok és a szenvedés átélését? Nem! Megpróbálhatjuk-e megfelelőképpen annak elkerülését? Igen! Helyes-e enyhülést kérni? Igen, mindig az Üdvözítő példájának megfelelően: »mindazonáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te« (Máté 26:39)” (Conference Report, 1989. április, 31. o.; vagy *Ensign*, 1989. május, 24. o.).

Utalj a tanulóknak a szentírásokban található, szenvedéseket átélt igazlelkű emberek listájára a táblán! Kérdezd meg, ezek közül ki viselte türelemmel a szenvedéseit. Kérd meg a tanulókat, hogy röviden meséljenek olyan ismerőseik példájáról, akik türelmesek voltak a megpróbáltatások idején! Kérdezd meg tőlük, hogy mi segített ezeknek az embereknek a türelmes kitartásban.

Alma 22:1–14. Ahhoz, hogy megértsük: szükségünk van egy Üdvözítőre, először tudnunk kell azt, hogy Isten él, hogy mindent Ő teremtett, és hogy a bukás és saját bűneink következtében ki vagyunk zárva Isten színe elől. (30–35 perc)

Mutass az osztálynak néhány poharat és egy kancsó jéghideg vizet! Ajánld fel néhány tanulóknak, aki szomjas, hogy igyon! Kérdezd meg, hogy vannak-e olyan tanulók, akik nem kérnek vizet. Kérdezd meg:

- Mi teszi vonzóvá a vizet?
- Miért van mindenkinek szüksége a vízre?
- Miért van az, hogy egyesek nem kérnek?

Tegyél ki az asztalra sok különböző ételt, vagy azok képeit, és kérdezd meg, hogy éhes-e valaki!

- Miért érdeklí az étel azokat, akik éhesek?
- Miért van mindenkinek szüksége a ételre?
- Ha nem vagyunk éhesek, akkor is ugyanúgy vonz minket az étel? Miért nem?

Állítsd ki Jézus Krisztus képét! Kérdezd meg:

- Mindenkinek szüksége van életében az Üdvözítőre? Miért?
- Mindenki tudja, hogy szüksége van Rá? Miért vagy miért nem?

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megjegyzését:

„Ahogyan az ember nem igazán kívánja az ételt, míg nem éhes, Krisztus megmentését sem igazán kívánja, míg nem tudja, hogy miért van szüksége Krisztusra.

Senki nem tudhatja kellően és helyesen azt, hogy miért van szüksége Krisztusra, míg meg nem érti és el nem fogadja a bukás tanát és annak az egész emberiségre gyakorolt hatását. És nincs más könyv a világon, mely akár megközelítőleg is annyira jól elmagyarázná ezt a létfontosságú tant, mint a Mormon könyve” (Conference Report, 1987. április, 106. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 85. o.).

Ammon a bukásról tanította Lamónit, hogy megérthesse, miért van szüksége mindannyiunknak Krisztusra (lásd Alma 18:36–39). Áron ugyanezt tette Lamóni apjával. Olvassátok el a tanulókkal Alma 22:1–8-as verseit, hogy megnézzétek, hogyan készítette elő Áron a királyt a bukás és a kiengesztelés tanainak megismerésére. Kérdezd meg: Szerintetek miért azzal kezdte Áron a tanítást, hogy Istenbe vetett hitéről kérdezte a királyt? Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Az üdvözüléshez elengedhetetlen Istennek és az ő törvényeinek az ismerete. Senki nem üdvözülhet úgy, hogy nem ismeri Istent” (*A New Witness for the Articles of Faith*, 43. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy miután Áron Istenről tanította a királyt, felolvasta és elmagyarázta neki a szentírásokat. Elder Henry B. Eyring azt mondta: „Áron úgy tanította Isten szavát, hogy kihangsúlyozta Isten szeretetét és azt, hogy szükségünk van Rá” (Conference Report, 1995. szeptember–október, 52. o.; vagy *Ensign*, 1995. november, 39. o.).

Írd fel a táblára a *teremtés*, *bukás* és *Jézus Krisztus kiengesztelése* kifejezéseket! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 22:9–14-es verseit, és nézzék meg, melyik versek tanítják ezeket a tantételeket! Ezt követően hívj ki a táblához néhány tanulót, és kérd meg őket a szóban forgó versek számának és az azokban található tanok rövid összefoglalásának felírására az egyes fejlécek alatt! A táblán lévő lista lehet valami ehhez hasonló:

Teremtés	Bukás	Jézus Krisztus kiengesztelése
10–11. vers. Isten teremtette a mennyeket és a földet.	12–13. vers. Vétek miatt elbukott és testi állapotba került az ember.	13. vers. A megváltás terve a halandóság előtti létünk idején készült el.
12. vers. Isten saját képmására teremtette az embert.	14. vers. Az elbukott ember „magától semmit sem érdemelhet ki”.	14. vers. Hitünk és bűnbánatunk által „Krisztus szenvedése és halála jóváteszi” a bűneinket. 14. vers. Krisztus kiengesztelése széttöri a halál kötelekeit (mindenki feltámad).

Utalj a tanulóknak a táblán lévő feliratokra és kérdezd meg:

- Hogyan segít nektek Isten irántatok érzett szeretetének megértésében az a tan, hogy az Ő képmására teremtettünk?
- Miért engedi meg Isten gyermekeinek a parancsolatok megszegését?
- Mit tesz meg Jézus Krisztus kiengesztelése értünk, amire mi magunk nem vagyunk képesek?

- Mit kell tennünk azért, hogy alkalmazzuk életünkben a kiengesztelés ajándékát?

Tedd fel Ezra Taft Benson elnök következő kérdéseit, és kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le válaszaikat!

„Milyen személyes jelentéssel bír számunkra az Úr szenvedése Gecsemáné kertjében és a Kálvárián?

Mit jelent nekünk a bukástól történő megváltás? Alma szavaival élve, énekeljük-e »a megváltó szeretet« dalát? (Alma 5:26)” (Conference Report, 1987. április, 107. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 85. o.).

Alma 22:15–18 Örök élethez és Isten ismeretének az öröméhez vezet el az, ha hátat fordítunk a bűneinknek és készen állunk mindenünk feláldozására. (25–30 perc)

Sorold fel a táblán a *keresztelés*, a *Szentlélek ajándéka*, *papsági felszentelés* és *templomi pecsételések* szavakat! Kérdezd meg:

- Miért olyan fontosak ezek a szertartások?
- Minek a feláldozására lennétek hajlandók e szertartások elnyeréséért?

Mondd el elder Dallin H. Oaks következő megjegyzését:

„A korai és a modern pionírjaink életében két összetartozó tulajdonság mutatkozik meg: az *önzetlenség* és az *áldozatkészség*. Utah-i pionírjaink kiválóan helyezték »az általános jólétet és a közösségi célokat az egyéni előrejutás és személyes törekvések elé« [Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail* (1997), 6. o.]. Ugyanez a tulajdonság mutatkozik meg a modern pionírok megtérésének történeteiben. Miután bizonyosságot kaptak a visszaállított evangélium igaz voltáról, habozás nélkül feláldoznak minden ahhoz szükséges dolgot, hogy annak áldásai rendelkezésre álljanak a gyermekeiknek és a még meg nem született nemzedékeknek. Vannak, akik minden vagyonukat eladják azért, hogy elmenjenek a templomba. Egyesek elvesztik a munkahelyüket. Mások barátokat vesztenek el. Vannak, akik szülőket és rokonokat is elvesztenek, amikor az új megtérteket kitagadják a hitük miatt. Bizonyára ez a legeslegnagyobb áldozat” (Conference Report, 1997. október, 100. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 72. o.).

Mesélhetsz mostani történeteket is olyan egyháztagokról, akik sok mindent feláldoztak azért, hogy elfogadják az evangéliumot, vagy részesüljenek annak szertartásaiban. A tanulókat is megkérheted, hogy mondjanak példákat erre. Mindenképpen hangsúlyozd ki az ilyen áldozathozatal áldásait!

Mondd el a tanulóknak, hogy időnként anyagi áldozatok megtételére kérnek minket, hogy részesülhessünk az evangélium bizonyos áldásaiban. És bár a szertartások soha nem kerülnek pénzbe, eleget kell tennünk a követelményeknek ahhoz, hogy

részesülhessünk azokban. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 64:34-es versét, és javasod, hogy húzzák alá, mit követel meg az Úr! Olvassátok el Alma 22:15-ös versét, hogy megnézzétek, minek az odaadására volt hajlandó Lamóni király atyja azért, hogy elnyerhesse az evangélium örömét! Kérdezd meg:

- Hogyan kezdett eleget tenni a király ajánlata az Úr Tanok és szövetségek 64:34-ben megadott követelményének?
- Anyagi javain felül mit kellett még odaadnia a királynak ahhoz, hogy öröm töltse el?
- Milyen bizonyítékát látjátok annak, hogy a király szíve, vagyis szándékai, őszinték voltak?

Olvassátok el Alma 22:16–18-as verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg a szentírásaikban, mit ajánlott a király, és mire vágyott cserébe! Tegyé fel néhányat a következő kérdések közül:

- A „minden bűnömmel felhagyok” tény hogyan mutatta meg a király esetében azt, hogy „szívét és készséges elmét” ajánlott fel?
- Milyen tekintetben számít birtokunkban lévő dolognak a bűn?
- Mit jelent minden bűnünkkel felhagyni?
- Ajánlatai közül szerintetek melyik követelt nagyobb áldozatot (a 15. vagy a 18. versben szereplő)? Miért?
- Miért olyan nehéz minden bűnünkkel felhagyni?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük mit jelent Istent ismerni! Gondolkozzanak el rajta, mit kell tennünk azért, hogy minden bűnünkkel felhagyjunk! Mutasd meg a tanulóknak a „Felhagyni a bűneinkkel” alatt található kijelentéseket a függelékben (297. o.)! (Megmutathatod ezeket írásvetítőn, illetve a táblán, vagy emlékeztetőként is kiadhatod a tanulóknak.) Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg olyan szavakat vagy kifejezéseket ezekben a kijelentésekben, melyek elmondják, mit tehetünk azért, hogy minden bűnünkkel felhagyjunk, és beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Alma 23–29. Akik megtérnek az Úrhoz, azok örvendenek az Ő hatalmában és jóságában, jobban félnek a bűntől mint a haláltól, örömet találnak abban, ha segíthetnek lelkek megmentésében, és erővel vértéződnek fel a hitehagyás ellen. (35–40 perc)

Kérdezd meg a tanulókat, hogy hallottak-e már embereket az evangéliumhoz való megtérésükről beszélni. Kérdezd meg: Általában miért lelkesek az evangélium miatt? Segíts a tanulóknak annak meglátásában, hogy az evangéliumhoz való igazi megtérés sok áldást eredményez! Olvassátok el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését, és kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg az igazán megtérteket jellemző szavakat:

„Akiknek Krisztus a kapitánya, azok felemésződnek Krisztusban. Harold B. Lee elnök szavait átfogalmazva másokban is tüzet gyújtanak, mert bennük is az lobog. (Lásd *Stand Ye in Holy Places* [Salt Lake City: Deseret Book Co., 1974], 192. o.)

Akaratukat elnyeli az Ő akarata. (Lásd János 5:30.)

Mindig olyan dolgokat tesznek, melyek kedvére vannak az Úrnak. (Lásd János 8:29.)

Nemcsak meghalnának az Úrért, de ami még ennél is fontosabb, Érte akarnak élni.

Lépj be az otthonukba, és a falaikon lévő képek, a polcainkon található könyvek, a légben hangzó zene, szavaik és cselekedeteik is azt mutatják, hogy keresztények.

Mindenkor, mindenben és mindenütt Isten tanújaként állnak. (Lásd Móziás 18:9.)” (Conference Report, 1985. október, 6. o.; vagy *Ensign*, 1985. november, 6–7. o.)

Oszd négy csoportra az osztályt! Minden csoportnak adj ki egyet-egyet a következő szentírásrészek közül:

- Alma 23:1–7, 16–18
- Alma 24:6, 16–26
- Alma 26:11–17, 35–37
- Alma 29:1–3, 9–14

Minden csoportnak adj egy példányt a szentírásrészükhöz tartozó idézetekből, melyeket az „Akik igazán megtértek” részben találsz meg a függelékben (297. o.)! Olvassák el a verseiket és az idézeteket, majd kérj meg minden csoportot, hogy az osztály többi tagjának tanítsák meg, mit tanultak az igazi megtérésről!

Segíts a tanulóknak összefoglalni, hogyan változtat meg minket a megtérés (néhány módot felsorolhatsz a táblán)! Tegyé bizonyosságot arról, hogy ezek a változások egész életünkön át folytatódhatnak, ha hűségesen betartjuk a szövetségünkben ígért dolgokat!

Alma 28–29. Bánkódunk azok felett, akik gonoszságban halnak meg. Isten minden gyermekének tanítjuk Jézus Krisztus evangéliumát, hogy megmenekülhessenek annak következményeitől, he esetleg gonoszságban halnak meg. (40–45 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, szerintük melyik az élet legszomorúbb élménye! Kérdezd meg:

- Mi teszi szomorúvá ezeket a körülményeket?
- Megelőzhető ez? Hogyan?

Alma 28. fejezete egy nagyon szomorú élményről számol be. Olvassátok el az osztállyal az 1–11-es verseket, szünetet tartva a 2. és a 6. vers után, hogy vonatkoztatni tudjátok ezekre a fenti kérdéseket! Olvassátok el a 12-es verset, és kérdezd meg:

- Miben más ez a leírás?
- Miért ad okot a bánatra annak gondolata, hogy valaki gonoszságban hal meg?
- Miért örülhetünk egy igazlelkű ember halálakor, még akkor is, ha hiányozni fog az illető?

- Miben különbözik egy általunk szeretett személy fizikai halálakor érzett bánatunk az akkor érzett bánattól, amikor egy szerettünk lelkileg hal meg?

Olvassátok el és készíttetek keresztutalást Alma 28:13–14 és a Tanok és szövetségek 93:38–39-es versei között! Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg a következő kérdéseket:

- Mindenki ártatlannak születik (lásd T&Sz 93:38). Mi okozza az Alma 28:13-ban említett egyenlőtlenséget? (Bűn, vétek és engedetlenség.)
- Miért nem mindenki ugyanazzal a perspektívával néz szembe a halállal?
- Mit tehetünk azért, hogy egy jobb képet mutassunk másoknak az életről és a halálról?
- Hogyan dolgozhatunk „az Úr szőlőkertjében”? (Alma 28:14.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Alma 29:1–3-as verseit, és kérdezd meg:

- Mi volt Alma kívánsága?
- Mi frusztrálta őt?

Folytassátok a 4–5. versek olvasását, és nézzétek meg, mit tudott Alma az evangélium másokkal történő megosztásáról! (Az embereknek megvan a szabad akaratuk, és dönthetnek úgy, hogy visszautasítják az evangélium üzenetét.)

Mondd el, hogy az evangélium megosztása nagy örömet hoz, de nagy kihívásokat is tartogathat. Sokan szeretnék megosztani az Úr üzenetét, de nem tudják, hogyan tegyék ezt.

Oszd öt csoportra az osztályt! Kérd meg őket, hogy készüljenek fel és játsszák el a következő helyzeteket:

1. Mónikát a legjobb barátodnak tartod. Sok mindent csináltok együtt, de az evangéliumról még soha nem beszéltek. Az előtted álló kihívás az, hogy megismertesd vele a Mormon könyvét, és megkérdd, hogy kezdje el olvasni azt!
2. Összebarátkoztál Danival. Élvezed a vele töltött időt, de ő nem egyháztag. Magasak a normái és mindig jól viselkedik veled. Az egyházközséged területén lakik. Az a kihívás áll előtted, hogy rávegyed: jöjjön el veled istentiszteletre.
3. Egy iskolai sportcsapat tagja vagy. Egy napon edzés után Norbival mész haza, aki jó sportoló és nagyon népszerű. Mostanáig nem sokat érintkeztél vele. Tetszik neked a hozzáállása. Egyházközséged tervezett a fiataloknak egy tevékenységet. Az a kihívás áll előtted, hogy meghívd: jöjjön el veled.
4. Egy este ott van nálatok barátaid egy csoportja. Ricsi az egyetlen nem egyháztag a csoportban. Nagyon jól érzitek magatokat, játékokat játszatok és élvezitek egymás társaságát. Ricsi egyszer csak azt mondja: „Úgy látszik, ti mormonok tudjátok, hogyan éreztétek jól magatokat.” Az a kihívás áll előtted, hogy tudasd vele, hogyan érezhetik a mormonok ennnyire jól magukat minden rossz dolog nélkül, és meghívd őt, hogy jöjjön el veletek vasárnap az istentiszteletre.
5. Egy étteremben dolgozol Nikivel. Körülbelül két éve házas, és gondok vannak a házasságával. Amikor elmagyarázza neked

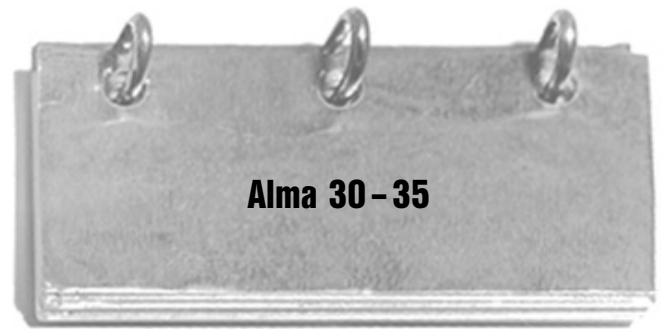
a problémáit, nyilvánvalóvá válik, hogy az egyház tanításai segíthetnek neki megtalálni azt, amiről úgy látszik, hogy hiányzik neki és férjének. Az a kihívás áll előtted, hogy hívd meg: hallgassa meg az utolsó napi misszionáriusokat!

Megbeszélhetitek a következő kérdéseket:

- Olvassátok el Alma 29:8-as versét! Hogyan viszi véghez az Úr azt, amiről ezek a versek szólnak?
- Hogyan segíthettek Neki?
- Olvassátok el a 9–10-es verseket! Hogyan hoz dicsőséget az Úrnak az, ha mi megosztjuk az evangéliumot?
- Milyen tekintetben hoz nekünk örömet az evangélium megosztása? (Kérdj meg olyan tanulókat, akik már megosztották valakivel az evangéliumot, hogy mondják el, hogyan vitte őket közelebb az illetőhöz és Mennyei Atyjukhoz ez az élmény!)
- Olvassátok el a 14–15-ös verseket! Szerintetek miért szeretik annyira a visszatért misszionáriusok azokat a misszionáriusokat, akikkel szolgáltak?

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„[Az Úr] elvárja tőlünk, hogy felebarátok és keresztények legyünk, a szó minden jelentésének megfelelően. Olyanok, akik követik az arany szabályt – »a mit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.« (Máté 7:12; 3 Nefi 14:12.) Testvéreim, jó felebarátoknak kell lennünk! Barátságos népnek kell lennünk! Mindenki fel kell ismernünk a jót! Nem munkálkodunk más egyházak rombolásán. Pozitívan, igenlően prédikálunk és tanítunk. Azt mondjuk a más hitűeknek: »hozzátok el mindazt a jót, amitek van, és nézzük meg, hogy ki tudjuk-e egészíteni!« Ez ... nagyszerű misszionáriusi programunk lényege, és eredményekhez vezet” („Messages of Inspiration from President Hinckley”, *Church News*, 1998. november 7., 2. o.).

Bevezetés

Mennyei Atyánk megadta nekünk igéjét, hogy segítsen nekünk ezekben a nehéz időkben a lelki fejlődésben. Ezra Taft Benson elnök elmondta: „Isten igéje, ahogyan az a szentírásokban, az élő próféták szavaiban és a személyes kinyilatkoztatásba fellelhető, rendelkezik annak hatalmával, hogy megerősítse a szenteket és felvértezze őket a Szellemmel, hogy ellenállhassanak

a gonoszak, kitarthassanak a jó mellett, és örömet találjanak az életben” („The Power of the Word”, *Ensign*, May 1986, 80. o.). Alma 30–35. fejezetei Isten igéjének a hatalmát illusztrálják, mely életet változtathat meg és megvédheti őket az Úr munkájának ellenségeitől.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Sátán a hatalma alá kerülőket használja fel hamis tanainak tanítására. A próféták szavai és a szentírások leleplezik Sátán hazugságait (lásd Alma 30:6–18).
- A Szellemtől érkező béke és öröm, a próféták bizonyosságával, a szentírásokkal, és a teremtés egészével együtt mind Isten létezését bizonyítja (lásd Alma 30:34–44; lásd még Mózes 6:63).
- Isten igéjének hatalmában áll az, hogy megváltoztassa az emberek gondolatait és viselkedését, és helyes döntésekre vegye rá őket (lásd Alma 31:5; 35:3; lásd még 1 Nefi 11:25; Hélamán 6:37).
- Az embereknek alázatosaknak kell lenniük, mielőtt bűnbánatot tarthatnának és elfogadhatnák az evangéliumot (lásd Alma 31:24–28; 32:6–8, 12–16, 25; lásd még T&Sz 136:32–33).
- A hit olyan dolgok reménysége, melyek nem láthatók, de igazak (lásd Alma 32:21). A Jézus Krisztusba vetett hit elnyerése lehet fokozatos folyamat (lásd Alma 32:21–43; 33:12–23; lásd még Zsidók 11:1; Éther 12:6).
- Isten hallja és megválaszolja az imáinkat. A mindennapos imádkozás segít nekünk felismerni azt, hogy az Üdvözítőtől függünk (lásd Alma 33:2–11; 34:17–27, 39).
- Jézus Krisztus végtelen és örök kiengesztelése áll a megváltás tervének középpontjában (lásd Alma 34:2, 6–16).
- Számunkra a halandóság a bűnbánat ideje. A következő életbe is magunkkal visszük azokat a tulajdonságokat és szokásokat, melyekre ebben az életben teszünk szert (lásd Alma 34:32–35).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 87–92. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 30:1–18. Sátán a hatalma alá kerülőket használja fel hamis tanainak tanítására. A próféták szavai és a szentírások leleplezik Sátán hazugságait. (25–30 perc)

Beszéld meg előre két tanulóval, hogy segítsenek neked a következő szemléltetésnél! Tüvel szúrj egy kis lyukat egy dobozos üdítő aljába, és ürítsd ki annak tartalmát! Az egyik tanuló mutassa meg az osztálynak a dobozos üdítőt úgy, hogy nem fedi fel annak üres voltát, és ajánlja fel, hogy odaadja annak, aki a legtöbbet kínál érte! Amikor a tanulók licitálni kezdenek, lépjen előre a második tanuló, vizsgálja meg a dobozos üdítőt, és mondja meg az osztálynak, hogy mi van belül!

Mutass rá, hogy a doboz üdítő csábitónak tűnhet, de megtévesztő a külseje! Kérdezd meg:

- Honnan tudta a második tanuló azt, amit az osztály többi tagja nem tudott?
- Hogyan hasonlíthatjuk a második tanulót az Úr prófétáihoz és a szentírásokhoz?

Almának Korihórral történt tapasztalata azt példázza, hogyan fedhetik fel az igazságot és leplezhetik le a hamis tanokat a próféták és a szentírások. Olvassd el a tanulókkal gyorsan Alma 30. fejezetének első öt versét, hogy segíts nekik a szöveggörnyezet megismerésében, majd kérdezd meg:

- Mennyire élt Nefi népe az Úr parancsolatai szerint?
- Milyen áldásokat hozott nekik ez?

Olvassák el gyorsan a 6–11-es verseket, és kérdezd meg:

- A nefitáknak mely törvényei engedték meg azt, hogy valaki Krisztus eljövetele ellen prédikáljon?
- Ki antikrisztus? (Aki meghamisítja az evangélium igaz tervét, és Krisztus ellen szegül.)
- Olvassátok el a 12. verset! Mi volt az antikrisztus neve?

Írd fel a táblára a következő párosító feladatot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 30:12–18-as verseit, és egymást váltva párosítsák be Korihór tanításait, melyek a bal oldali oszlopban találhatóak, azok következtetéseivel a jobb oldali oszlopban! (A válaszokat a végén adjuk meg.)

Korihór, az antikrisztus tanításai	
1. „Azt senki sem tudhatja, hogy mit hoz a jövő” (13. v.).	A. Nem szabad elhinni a vallási igazságokat, ha azoknak nincs fizikai bizonyítéka.
2. „Amit ti jövendölésnek neveztek, ... [azok] balga hagyomány[ok]” (14. v.).	B. Nincs bűn.
3. „Amit nem láttok, arról semmit sem tudhattok” (15. v.).	C. Az emberek csakis saját erőfeszítéseik folytán boldogulnak, nem Isten áldásai miatt.
4. Nincs bocsánat a bűnökre (lásd 16. v.).	D. A szentírások nem igazak.
5. „Ebben az életben mindenkinek aszerint alakul a sorsa, ahogy azt ő maga irányítja” (17. v.).	E. Nem hihettek a prófétáknak vagy az ő próféciáiknak.
6. „Semmi nem bűn, bármit tegyen is [az ember]” (17. v.).	F. Mivel nincs Krisztus, nem létezhet a bűnért hozott kiengesztelés.
7. Amikor valaki meghal, az a véget jelenti (lásd 18. v.).	G. Nem lesz a jövőben elszámolás vagy ítélet, mivel nincs élet a halál után.

(Válaszok: 1–E, 2–D, 3–A, 4–F, 5–C, 6–B, 7–G)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 18. verset, és mondják meg, milyen hatással voltak Korihór tanításai a nép nagy részére! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Korihór mely tanításait hallottátok már, amint valaki tanította azokat?
- Miért népszerű még ma is Korihór sok tanítása?

Mondd el a tanulóknak, az Úr arra inspirálta Alma prófétát, hogy leplezze le és döntse meg Korihór hamis tanításait. Kérdezd meg: Mit adott nekünk az Úr, hogy megvédjen minket az igazság ellenségeitől?

Tedd biznyságod, hogy Mennyei Atyánk a szentírásokkal és mai prófétákkal áldott meg minket, hogy segítsen nekünk napjaink hamis tanításainak a felismerésében! Ezra Taft Benson elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, a követzőket mondta:

„A Mormon könyve leleplezi Krisztus ellenségeit. Megdönti a hamis tanokat és véget vet a vitáknak. (Lásd 2 Ne. 3:12.) Krisztus megerősíti alázatos követőit napjaink gonosz tervei, stratégiái és az ördög tanai ellen. A Mormon könyvében található elpártolók típusai hasonlítanak a maiakhoz. Isten, végtelen előrelátásával, úgy állította össze a Mormon könyvét, hogy meglássuk a rosszat és tudjuk, hogyan győzedelmeskedjünk napjaink hamis oktatásügyi, politikai, vallási és filozófiai elképzeléseivel szemben” (Conference Report, 1975. április, 94–95. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 64. o.).

Elder Henry B. Eyring azt tanította:

„Amikor hallottam a próféták tanácsát, éreztem azok imában történő megerősítését, és követtem azokat, akkor mindig azt tapasztaltam, hogy biztonságos hely felé tartok. Útközben rájöttem arra, hogy el lett készítve számomra az út, és simává tétettek a göröngyös helyek. Isten szeretetteljes gondoskodással, időnként jó előre elkészített úton vezetett engem biztonságba” (Conference Report, 1997. április, 33. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 25. o.).

Alma 30:19–60. Amikor szembenállást tapasztalunk az Úr egyháza ellenségeinek részéről, akkor válaszolhatunk úgy, ami mentes a vitától és összhangban van az Üdvözítő tanításaival. (30–35 perc)

Oszd meg a következő kínai mesét, melyet 1857-ben mondott el elder George A. Smith, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Az országot bejáró vándor egy nagyon gazdag és pompás nagy városhoz ért, megnézte és azt mondta a vezetőjének: »Ez minden bizonnyal nagyon igazlelkű nép, mert csak egy kis ördögöt látok ebben a nagy városban.«

A vezető így felelt: »Nem érti, Uram! Ezt a várost annyira elborítja a gonoszság, a korrupció, az elfajzottság és a mindenféle utálatosság, hogy csak egy ördögre van szükség, és az mindenkit markában tart.«

Egy kicsit továbbmenvén egy göröngyös ösvényhez értek, és egy öreg embert láttak, aki igyekezett felmenni a domboldalon. Hét hatalmas termetű, nagy, goromba kinézetű ördög vette körül őt.

»Hát – mondja a vándor – ez minden bizonnyal egy nagyon gonosz öreg ember! Nézd, hány ördög van körülötte!«

»Ő – felelte a vezető – az egyetlen igazlelkű ember az országban, és a legnagyobb ördögök közül heten próbálják meg letéríteni az úttól, de ez még együttesen sem sikerül nekik.«” (*Journal of Discourses*, 5: 363–364. o.)

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, milyen alapelvet tanított elder Smith ezzel a mesével! Kérdezd meg tőlük, hogyan segít nekik a mese megérteni azt az ellenállást, amivel az egyház az első látomás ideje óta szembenéz. Tedd biznyságod, hogy mivel a visszaállított evangélium fenyegeti a Sátán erőfeszítéseit, mindig lesznek olyanok, akik ellenszegülnek az egyháznak. Sokat tanulhatunk a hamis tanok kezeléséről azáltal, ha elolvassuk, hogyan kezelték az ellenszegülést a Mormon könyve prófétái.

Ha már tanítottál Alma 30:1–18-as verseiről, akkor folytatd az alant található kérdésekkel! Különben először be kell mutatnod Korihórt, és röviden el kell mondanod néhány tanítását (lásd 13–18. v.).

- Olvassátok el Alma 30:18-at! Hogyan reagált Zarahemla népe Korihór tanításaira?
- Olvassátok el a 19–20-as verseket! Mit tett Ammon népe Korihórral, amikor tanítani kezdett az országukban?
- Szerintetek miért mondta Mormon, hogy bölcsőbbek voltak a nefiták nagy részénél?
- Olvassátok el a 21–22-es verseket? Miért nem járt sikerrel Korihór Gedeonban?
- Olvassátok el a 23–31-es verseket! Mivel vádolta Korihór az egyházi vezetőket?
- Jogosak voltak a vádjai? (Lásd 35. v.)

Alma Korihórnak adott válasza jó példát mutat arra, hogy mi módon kezeljük az ellenállást! Alma, az Üdvözítő tanításaival összhangban, nem vitatkozott Korihórral (lásd 3 Nefi 11:29; T&Sz 60:14). Helyesbítette Korihórnak az egyházi vezetők ellen felhozott hamis vádjait. Megmutatta, Korihór hogyan ferdíti el az igazságot. Aztán biznyságának, a próféták tanításainak és a szentírásoknak felhasználásával védte meg az igazságot. Olvassátok el a tanulókkal Alma 30:31–45-ös verseit, hogy lássátok Alma megközelítési módját! Válassz ki az alábbi táblázatból és az azt követő kérdésekből néhány témát, hogy segítsd a beszélgetést!

Alma 30

Korihór azt mondta	Alma azt válaszolta
Az egyházi vezetők a nép munkáján élőködnek (lásd 31. v.).	Tudjátok, hogy az egyházi vezetők nem kapnak fizetséget egyházi szolgálatukért; csak az a fizetségük, hogy örülhetnek testvéreik örömének (lásd 32–34. v.).
Nem tudhattok olyan dolgokat, melyeket nem láttok (15. v.). Isten soha nem is volt és soha nem is lesz (lásd 28. v.).	Tudom, hogy van Isten (lásd 39. v.). Nincs bizonyítékod arra, hogy nincs Isten (lásd 40. v.). Az egyházi vezetők, a próféták, a szentírások, és a teremtés egésze arról tanúskodik, hogy van Isten (lásd 44. v.).
Nem hiszek Istenben (lásd 37–38, 45. v.).	Tudom, hogy te hiszel, de hazug szellem szállt meg (lásd 42. v.; lásd még 52–53. v.).
Ha nem mutatsz nekem jelt, akkor nem hiszek Istenben (lásd 43., 45., 48. v.).	Már vannak előtted jelek (lásd 44–45. v.). További jelként megnémulsz (lásd 49., 51. v.).

Alma 30:37–43

- Mit tanít nekünk Korihórról az, hogy jelet kért? (Lásd Máté 16:4; lásd még a megjegyzést Alma 30:37–43-as verseihez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 88. oldalán.)

Alma 30:39, 44

- Milyen négy bizonyítékot sorolt fel Alma Isten létezésére? (Saját bizonyosságát, az egyháztagok és a próféták bizonyosságát, a szentírásokat, és a Föld létét, valamint a bolygók mozgását.)
- E bizonyítékok közül melyik áll még ma is a rendelkezésünkre? (Lásd a megjegyzést Alma 30:44–45-ös verseihez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 88. oldalán.)

Alma 30:48–51

- Szerintetek miért döntött úgy az Úr, hogy némává teszi Korihórt, és nem ad neki még egy jelet? (Megjegyzés: Emlékeztess a tanulókat, hogy az Urat megtagadók vagy az Ő munkája ellen harcolók közül nem mindenki némul meg azonnal, de végül cselekedeteik következményei utolérik őket.)

Alma 30:54–56

- Honnan tudta Alma, hogy Korihór ismét bűnbe vinné az embereket?
- Hogyan óv minket a prófétánk azoktól, akik bűnbe vinnének?

Alma 30:59–60

- Mit tanítanak nekünk ezek a versek arról, hogy milyen emberek voltak a zorámiták?
- Olvassátok el Mormon 4:5-ös versét? Hogyan illusztrálja Korihór halála az ebben a versben tanított alapelvet?

- Mi a különbség az ördög által nyújtott támogatás, és az egyházban kapott támogatás között?

Mondd el az alábbi következtetéseket, melyekre elder George A. Smith jutott, a korábban elmesélt mese kapcsán:

„Az ördögnek ... annyira ... rendelkezésére áll a világ egésze, hogy egy pár ördög alkalmazásával mindenkit markában tart; az ördögök seregeinek tehát nincs más dolga, csak az, hogy megkeressék a »mormonokat«, és az ő elpusztításukra, az ő kiirtásukra serkentsék az emberek gyermekeinek szívét” (*Journal of Discourses*, 5:364. o.).

Mondd el a következő tanácsot elder Carlos E. Asay-tól, aki a Hetvenek Elnökségének a tagja volt:

„Hogyan reagálunk az ilyen alattomos és gonosz tervekre? Visszavágunk? Engedjétek meg nekem egy olyan cselekedetsor előterjesztését, mely összhangban van az Üdvözítő tanításaival, és amelyet követve a múlt és a jelen prófétáinak bölcs tanácsa szerint járunk el:

- Kerüljük azokat, akik lerombolnák a hitünket!* A hitrombolókat el kell kerülni! A magok, melyeket elültetnek az emberek elméjébe és szívébe, rákos betegséggént növekednek, és felemészítik a Szellemet. Isten igaz hírnökei építenek, nem elpusztítanak.
- Tartsuk be a parancsolatokat!* Brigham Young elnök azt ígérte: »Csak annyi a dolgunk, hogy tovább haladjunk, előre és felfelé, és betartsuk Atyánk és Istenünk parancsolatait; és akkor ő megghiúsítja ellenségeink terveit.« (*Discourses of Brigham Young*, vál. John A. Widtsoe, Salt Lake City: Deseret Book Co., 1957, 347. o.)
- Kövessük az élő prófétákat!* »Szemeteket mindig tartsátok az egyház elnökén, és ha valaha is olyan valami megtételére kér titeket, ami helytelen, és ti megteszitek azt, akkor az Úr meg fog áldani ezért. De ettől nem kell félnetek! Az Úr soha nem engedi, hogy szószólója félrevezesse a népet.« (Heber J. Grant, idézi Marion G. Romney, Conference Report, 1960. október, 78. o.)
- Ne vitatkozzatok vagy veszekedjétek a tanok részletein!* A Mester figyelmeztetett, hogy »az ellenkezés szelleme ... nem tőlem való, hanem az ördögtől«. (3 Ne. 11:29) Nem vagyunk következtetések akkor, ha sátáni taktikákkal próbálunk meg elérni igazlelkű célokat. Az ilyen következtelenség csak csalódottsághoz, a Szellem elvesztéséhez, végül pedig vereséghez vezet.
- Tanulmányozzuk a szentírásokat!* Kevesen térnének rossz útra vagy tévednének el közülünk akkor, ha személyes vezetőnként vagy irányítóként tekintenénk a szentírásokra.
- Ne inogjunk meg és ne térítsenek el minket az egyház küldetésétől!* A Sátán eltérítési hadművelettel kísértette meg Krisztust a vadonban. Mindannyiunknak követendő példát mutat az Üdvözítő határozott válasza: »Eredj el Sátán« (Máté 4:10).

7. Imádkozzunk az ellenségeinkért!

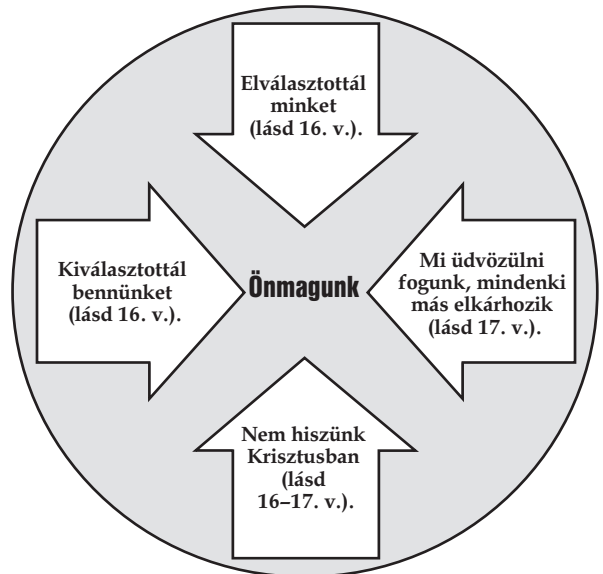
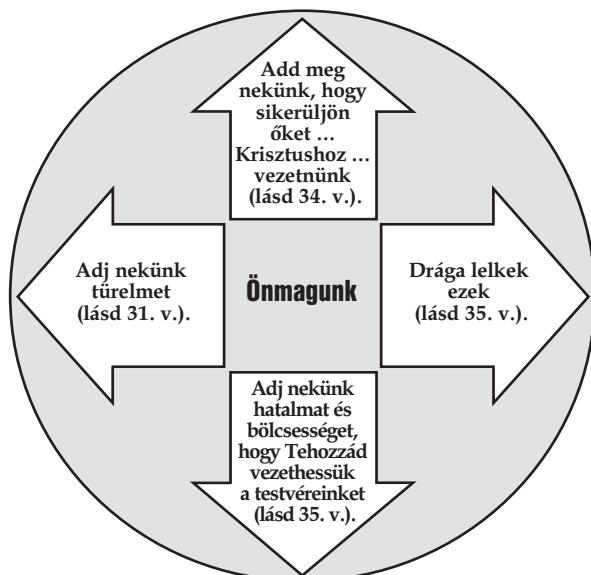
8. Gyakoroljunk »tisztá vallást«! Vonjuk be magunkat keresztényi szolgálatba!

9. Ne felejtjük el, hogy sok olyan kérdés lehet, melyre nem tudjuk a választ, és hogy bizonyos dolgokat egyszerűen hit alapján kell elfogadni” (Conference Report, 1981. október, 93–94. o.; vagy *Ensign*, 1981. november, 67–68. o.).

Alma 31. Isten igéjének hatalmában áll az, hogy megváltoztassa az emberek gondolatait és viselkedését, és helyes döntésekre vegye rá őket. (40–45 perc)

Óra előtt kérj meg egy jól olvasó tanulót, hogy vegyen részt a következő tevékenységben! Anélkül, hogy az osztálynak megadnál bármilyen szentírás-utalást, vagy magyarázatot, kérd meg a tanulót, hogy álljon ki az osztály elé, és olvassa fel Alma 31:15–18-as verseit! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy tudják-e, honnan származik ez az ima. Mondd el, hogy ezt az imát mondták el a zorámiták, amint a magas tornyon álltak. Kérd meg az osztályt, hogy becsüljék meg e nép lelki fogékony-ságának a szintjét! A tanulók olvassák el Alma 31. fejezete fejlécének első két mondatát, és hasonlítsák össze ezeket azzal, amire gondoltak!

Írd fel a táblára: *mi, minket és bennünket*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 31:15–18-as verseit, és nézzék meg, hányszor fordulnak elő az imában ezek a szavak! Mit tanít ez nekünk a zorámitákról? Rajzold fel a táblára a következő ábrákat! Az *önmagunk* szót mindkét ábra esetében írd be, de a többi szót hagyd ki! Kérdezd meg, melyik ábra jellemzi leginkább a zorámiták imáját. Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak az imából olyan szavakat és elképzeléseket, melyeket be lehetne írni az ábra általuk kiválasztott nyílaira, hogy azok megmutassák a zorámiták imájának önmagukra összpontosító voltát! (Lehet, hogy a tanulók válaszaik nem egyeznek meg pontosan az itt javasolt válaszokkal.)

A zorámiták imájának ellenpontjaként olvassátok fel Alma imáját, melyet azt megelőzően mondott, hogy a zorámitáknak prédikált volna! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, Alma imájának mely szavait írhatnánk rá a kifelé vezető nyílakra.

Olvassátok el Alma 31:13, 21–22-es verseit, és nézzétek meg, kinek hódoltak a zorámiták! A tanulók felváltva olvassák fel a 8–10, 23–25, 27–28-as verseket, és foglalják össze, mit mondanak ezek a versek a zorámitákról! Olvassák el az 1–2-es verseket, és mondják meg, milyen hatással volt Almára a zorámiták gonosz-sága. Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy Alma tanácsot kér tőlük! Megkérdezi, hogyan bánjon a zorámitákkal. Kérdezd meg: Mit javasolnátok? Olvassátok el a 3–4-es verseket, és kérdezd meg: Ha Alma úgy döntene, hogy hadsereget küld a zorámiták földjére, akkor szerintetek azzal megváltoztatja a hitüket és a viselkedésüket? Miért vagy miért nem?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 31:5-ös versét, és jelöljék meg, milyen eszköz használata mellett döntött Alma a zorámiták esetében, és miért tette ezt! Kérdezd meg: Miért hatékony Isten szava akkor, amikor helyes dolgok megtételére kell rávenni az embereket? Olvassátok el Hélamán 6:37-es versét, és nézzétek meg, milyen fegyver használatával pusztították el a lámániták a gadianton rablókat! Mondd el elder Boyd K. Packer következő kijelentését:

„A megértett igaz tan megváltoztatja a hozzáállásokat és a viselkedést.

Az evangélium tanainak tanulmányozása gyorsabban javít a viselkedésen, mint amennyire a viselkedés tanulmányozása javít a viselkedésen” (Conference Report, 1986. október, 20. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 17. o.).

Olvasd fel Ezra Taft Benson kijelentését is, ami az Alma 4:11–20-hoz tartozó tanítási javaslatban szerepelt (135. oldal)!

Alma 32:1–16. Az embereknek meg kell alázkodniuk, mielőtt megtérhetnének és elfogadnák az evangéliumot.

(10–15 perc)

Mutass meg az osztálynak egy kis formálható agyagot, és egy olyan darabot, mely száraz és kemény! (Ha agyag nem áll rendelkezésedre, akkor használhatsz kemény és puha földet.) Kérdezd meg:

- Melyikkel könnyebb dolgozni? Miért?
- Hogyan hasonlítható a puha agyag ahhoz, aki nemrég tért meg az egyházhoz?
- Mit jelent puha vagy érzékeny szívvel rendelkezni? kemény szívvel?
- Miért kell érzékenynek lennie a szívünknek ahhoz, hogy képesek legyünk evangéliumi tantételek megtanulására?

Emlékeztessd a tanulókat a zorámiták lelki helyzetére (lásd Alma 31:20–25)! Kérd meg őket, hogy olvassák el Alma 32:1–3-as verseit, és nézzék meg, a zorámiták közül kik voltak leginkább hajlandók Alma és társai üzenetének a meghallgatására! Kérdezd meg: Szerintetek miért van az, hogy a szegények időnként inkább készen állnak az evangélium üzenetének meghallgatására, mint azok, akiknek jól megy dolguk? Olvassátok el Alma 32:5–6-os versét, hogy megnézzétek, miért álltak készen ezek az emberek arra, hogy tanítsák őket! Kérdezd meg:

- Életek mely időszakaiban voltak leginkább lelkesek vagy hajlandók evangéliumi tantételek megtanulására?
- Hogyan segíthet minket az Úr abban, hogy megalázkodjunk?

Olvassátok el Alma 32:14-et, és nézzétek meg, mit mondott Alma, hogyan válhatunk alázatosakká! Kérdezd meg:

- Hogyan fogadhatjuk be az Úr szavait? (A válaszok közé tarthat a szentírások tanulmányozása, a próféták és inspirált vezetők meghallgatása, a Szentlélek készítetéseinek követése, pátriárkai áldásunk tanulmányozása.)
- Hogyan tehetnek minket alázatossá az Úr szavai?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 32:13, 16-os verseit, és hasonlítsák össze az alázatossá válás két módját! Olvassátok el Alma 32:15–16-ot, és kérdezd meg: Miért mondta vajon Alma azt, hogy áldottabbak vagyunk akkor, ha magunktól alázkodunk meg, mint akkor, ha alázatosságra kényszerülünk? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el rajta, hogy az ige miatt alázatosak, vagy általában rá kell őket kényszeríteni az alázatosságra!

Mondd el elder Neal A. Maxwell következő megállapítását:

„Az evangélium éppen úgy megköveteli elménk átengedését, mint térdünk meghajlását. Az elme gyakran köszvényesebb a térdnél” (*That Ye May Believe* [1992], 101. o.).

Kérdezd meg: Hogyan kapcsolódik ez a kijelentés Alma 32:15–16-os verseihez?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy az alázatosság eredhet olyan egyszerű, mindennapos dolgokból, mint az ima, a szentírások

tanulmányozása, annak felismerése, hogy az Úrtól függünk, és bizonyosságunk másokkal történő megosztása!

Alma 32:21 (Szentírás memoriter). A hit olyan dolgok reménysége, melyek nem láthatók, de igazak (lásd Alma 32:21). (5–10 perc)

Kérdezd meg, hogy a tanulóid közül volt-e már valaki Japánban (vagy valamilyen messzi, de jól ismert országban). Tedd fel a következő kérdéseket azoknak, akik még nem voltak ebben az országban:

- Honnan tudjátok, hogy léteznek?
- Milyen bizonyítékokot van a létezésére? (Ismerhetnek olyan embereket, akik már voltak ott, láthattak képeket róla, hallhatták az ott beszélt nyelvet, vagy térképeken láthatták a helyet.)
- Hogyan tudhatnátok meg végül magatok azt, hogy léteznek?

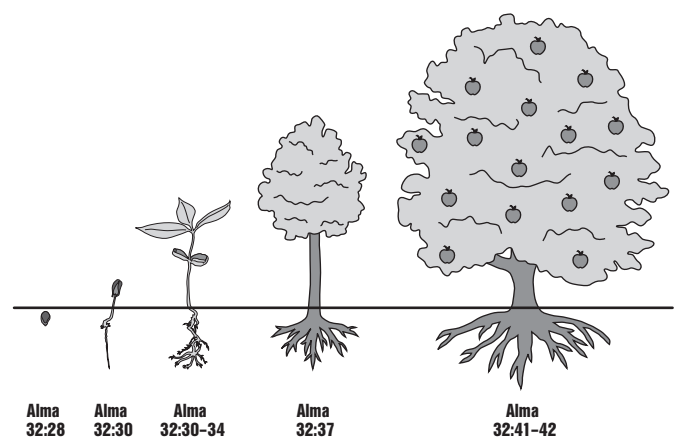
Olvassátok el Alma 32:21-es versét, és kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze az Istenbe vetett hitet azzal, amikor tudják egy olyan ország létezését, ahol még nem voltak! Olvassátok el a Zsidók 11:1-et, és keressetek további meglátásokat a hittel kapcsolatban! Kérdezd meg:

- Hogyan tudhatjuk meg, hogy az egyház elnöke Isten prófétája?
- Ha nem lenne bizonyosságok az ő prófétai mivoltáról, akkor hogyan kaphatnátok bizonyosságot?

Mondd el, hogy Alma egy maghoz hasonlította az Úr igéjét. Ha elültetjük és tápláljuk a magot, és ha az jó mag, akkor hitünk tökéletes tudássá növekedhet (lásd 34. v.). De még akkor is gyakorolni kell a hitünket, más magok elültetése által. Mondd el a tanulóknak, hogy ha gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket, és az adott tantétel szerint élünk, akkor növekedni fog a bizonyosságunk (lásd János 7:17).

Alma 32:21–33:23. A Jézus Krisztusba vetett hit elnyerése lehet fokozatos folyamat. (50–55 perc)

Az óra kezdete előtt rajzold fel a táblára a következő ábrát (a szentírás-utalásokat ne írd be)!

Mutass meg a tanulóknak egy magot és egy olyan gyümölcsöt, mely abból a fajta magból nő! Kérdezd meg, hány tanuló ültetett és gondozott már kertet. Beszéljétek meg, mire van szükség ahhoz, hogy gyümölcsöt hozzon a mag! Említsétek meg a következő elemeket:

- Földednek termékenynek kell lennie.
- Magodnak jónak kell lennie.
- El kell ültetned a magot.
- Öntözöd, gyomlálnod, trágyáznod kell, és érnie kell a nap sugarának.
- Le kell szedned a gyümölcsöt.

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák a kert műveléséhez azt, ahogyan kifejlesztjük a Jézus Krisztusba vetett hitet! Kérd meg őket, hogy nézzék meg, hogyan használja Alma ugyanezt a párhuzamot a zorámiták tanításánál!

Olvassátok el Alma 32:21-es versét, és kérj meg két-három tanulót, hogy saját szavaikkal mondják el Alma üzenetét! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 22-es és a 26-os verseket, és nézzék meg, mire szólítja fel őket Alma, miben higgyenek. (Szavaiban.) Alma 32:28. versében Alma egy maghoz hasonlítja az igét. Az általa elmondottak tanulmányozása előtt kérj meg a tanulókat, hogy nézzék át Alma 33:1, 11, 13–14, 16–18, 22–23-as verseit, és találják ki, mire utal „az ige”! (Az evangéliumra, melynek középpontjában Jézus Krisztus és az általa hozott kiengesztelés áll.) Beszéljétek meg, hogy mit találtak! Kérd meg a tanulókat, hogy vessék össze Alma 30:12-es és Alma 31:16-os versét! Kérdezd meg: Milyen hamis tannal találkozott ismét Alma, amikor tanítani kezdte a zorámitákat? (Azzal, hogy nem lesz Krisztus.) Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik: Alma 32. fejezete több egy hitről szóló leckénél! Tanácsot ad arra, hogyan fejlesszük ki vagy éllesszük újra a Jézus Krisztusba vetett hitet.

Utalj a tanulóknak a táblán lévő ábrákra! Olvassátok el Alma 32:6, 27–43; 33:22–23-as verseit! Kérd meg a tanulókat, hogy olvasás közben keressenek olyan verseket, melyek illenek a felrajzolt fákhoz, és írjátok fel ezeket a táblára! A következő kérdések és javaslatok segíthetik a beszélgetést:

Alma 32:6

Kérdezd meg: Milyen szívvel kell rendelkezni ahhoz, hogy növekedjen bennünk a mag?

Alma 32:27

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, mely kifejezések írják le, mit kell még tennünk földünk műveléséhez! (A válaszok között lehet „felébrednénk”, „megpróbálnátok hinni”, „szavaim egy részét befogadnátok”.)

Alma 32:28

Mondd el, hogy Alma „az igét”, – nem a hitet – hasonlította egy maghoz. „Az ige” az evangéliumra utal, melynek középpontjában Jézus Krisztus áll. Kérdezd meg:

- Hogyan ültetjük el szívünkben ezt az igét?
- Mit *nem* szabad tennünk a maggal?
- Honnan tudjuk, hogy növekedni kezd az ígéről való tanúbizonyosságunk? (Érezzük, hogy növekszik, gyarapítja a lelkünket, megvilágosítja az elménket és kezd élvezetessé válni számunkra.)

Alma 32:30

Kérdezd meg: Minek a tudata kezd megerősödni bennünk a magot, vagyis Isten igéjét illetően, amikor érezzük annak növekedését? (Annak tudata, hogy az jó mag; lásd még 31–32. v.)

Alma 32:34–36

- Miért nem szabad abbahagynunk a kutatást és az imádkozást akkor, amikor érezni kezdjük, hogy jó az ige?
- Mi történik a kerttel, ha abbahagyjuk az öntözését?

Alma 32:37–40

Kérdezd meg: Milyen lelki tevékenységek hasonlíthatók a gyomláláshoz, az öntözéshez és a trágyázáshoz? (A szentírások kutatása és átgondolása, az imádkozás, egyházi vezetők szavainak megszívvelése, a parancsolatok betartása, a böjtölés, a szolgálat, családtagok és mások megerősítése, egyházi elhívások elfogadása, és így tovább.)

Alma 32:41–43

Kérdezd meg: Miért olyan fontos eleme az Üdvözítőről való tanúbizonyosság kifejlesztésének a hit, a szorgalom és a türelem? Alma azt mondja, hogy a fa végül olyan gyümölcsöt hoz majd, mely édes, fehér és tiszta, és hogy addig lakmározhatunk majd ebből a gyümölcsből, míg el nem telünk vele. Kérdezd meg: Mit jelképez ez a gyümölcs? (Segíts a tanulóknak megérteni, hogy a gyümölcs az evangélium tantételeinek engedelmeskedő életet jelképezi, az evangélium szerinti életből eredő áldásokat, és az örök élet örömeit; lásd 1 Nefi 8:10–12; 15:36; T&S 14:7.)

Alma 33:22–23

- Mit mondott Alma, milyen üzenetet ültessünk el a szívünkben, tápláljunk hitünkkel és engedjük a növekedését?
- A 23. vers értelmében hogyan válhatnak könnyűvé a terheink? (Lásd még Máté 11:28–30.)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan terhekről, melyeket könnyűvé tett számukra vagy ismerőseik számára az Úr!

Nézd át a tanulóiddal annak folyamatát, ahogyan bizonyóságot nyerünk az Üdvözítőről és az Ő evangéliumáról! Segíts nekik meglátni, hogy ennek a folyamatnak magában kell foglalnia az alázatosságot, a hinni vágyást, az Úrba vetett hitet, a helyes tant, a tanulást, az imát, a türelmet, az engedelmisséget és a szorgalmat! Bizonyosságunk középpontjában Jézus Krisztusnak és az általa hozott kiengesztelésnek kell állnia. Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő megállapításait:

„Az egyház ereje a tagjai szívében hordozott meggyőződésben rejlik, az egyes egyháztagok meggyőződésében. Minden utolsó napi szentnek jogában áll, lehetősége van, és kötelezettsége is annak a biztos tudásnak az elnyerése, hogy ez a Mindenható munkája, hogy Isten, a mi Örökkévaló Atyánk él és őrökdi gyermekei felett, amennyiben azok hittel tekintenek Reá; hogy Jézus a Krisztus, Isten Fia, az egész emberiség Megváltója, aki feltámadt a halálból, hogy első zsengeje legyen azoknak, akik elszunnyadtak. Ez a bizonyág . . . a legbecsebb dolog, ami bármelyikünknek is birtokában lehet” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 647. o.).

„Biztos vagyok benne, és tudom, ez így van, hogy amikor valaki igazi tanúbizonyágot kap szívében az Úr Jézus Krisztus valóságáról, akkor minden más a helyére kerül. Ebben rejlik minden olyan erény gyökere, mely a magukat utolsó napi szenteknek nevezők között található” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 648. o.).

Alma 33:2–11; 34:17–27. Isten hallja és megválaszolja az imáinkat. A mindennapos imádkozás segít nekünk felismerni azt, hogy az Üdvözítőtől függünk. (20–25 perc)

Állítsd ki a Gecsemáné kertjében imádkozó Jézus képét (Evangéliumi művészet képcsomag, 227)! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy miért imádkozott Jézus a Gecsemáné kertjében (lásd Máté 26:39, 42, 44)! Soroljanak fel más alkalmakat is, amikor szolgálata alatt imádkozott! (A válaszok között lehet a tizenkét apostol kiválasztását megelőző éjszaka [lásd Lukács 6:12–13]; az utolsó vacsora, amikor tanítványaiért imádkozott [lásd János 17]; míg a nefitáknál volt látogatóban [lásd 3 Nefi 17:15–17].) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen körülmények közepette fordultatok imában Mennyei Atyánkhöz?
- Miért követeli meg az ima az alázatosságot?

Mondd el, hogy a zorámiták a hódolat és az ima hamis formáit tették magukévá. Olvassátok el a tanulókkal Alma 33:1-es versét, és segíts nekik megérteni, hogy az alázatos zorámiták tudni szerették volna, hogyan ültessék el a magot. Olvassátok el Alma 32:4–5-ös verseit, és nézzétek meg, miért aggódtak a szegényebb zorámiták! Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Mikor hallhatja és válaszolhatja meg az Úr az imáinkat?
- Hol imádkozhatunk és hódolhatunk Neki?
- Miért kell imádkoznunk?
- Hogyan segít nekünk az ima annak felismerésében, hogy szükségünk van Mennyei Atyánkra és az Ő Fiára?
- Milyen körülmények közepette biztosítja nekünk Mennyei Atyánk az Ő irgalmát?

Az osztály egyik felét kérd meg Alma 33:2–10-es verseinek, a másik felét pedig Alma 34:17–27-es verseinek az elolvasására! Kérd meg őket, hogy keressék ki és beszéljék meg a táblán lévő kérdések válaszait!

Olvassátok el Alma 33:11-es versét, és kérdezd meg:

- Hogyan segíthetnek nekünk a megpróbáltatásaink annak felismerésében, hogy szükségünk van az Üdvözítőre?
- Miért kell őszintének lennie az imáinknak?
- Hogyan tehetik imáink naponta elérhetővé az Úr irgalmát?

Olvassátok el Alma 33:1; 34:8-as verseit, és kérdezd meg:

Mit tanított Alma és a társai? (Az Üdvözítőbe vetett hitet.)

Mondd el: parancsot kaptunk arra, hogy a Fiú nevében imádkozzunk az Atyához (lásd 2 Nefi 32:9; 3 Nefi 18:19). Az ima emlékeztet minket arra, hogy az Üdvözítőtől függünk, amikor bocsánatot kérünk a bűneinkre, és segítséget a parancsolatok szerinti élethez. Az ima lehetővé teszi számunkra, hogy minden nap törekedjünk a Szellem társaságára.

Mondd el a következő kijelentést elder Gene R. Cook-tól, a hetvenek tagjától:

„Folyamatosan az Úron kell tartani a szemünket és Rá kell irányítani a szívünket ahhoz, hogy sikeresen áthaladjunk a megpróbáltatásokon, melyekkel találkozunk. »Mivel az ember elbukott, azért magától semmit sem érdemelhet ki« (Alma 22:14); szükségünk van tehát egy szószólóra, egy közbenjáróra, egy közvetítőre, aki segít nekünk. »A te Fiaért voltál irgalmas hozzánk!« (Alma 33:11; dőlt betűs kiemelés)” (Conference Report, 1993. április, 98. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 80. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírra írják le a következő kérdésekre adott válaszaikat:

- Mit tehetek annak érdekében, hogy jobbak legyenek az imáim?
- Hogyan segíthet nekem az ima abban, hogy emlékezzek az Üdvözítőre?

Alma 34:1–16. Jézus Krisztus végtelen és örök kiengesztelése áll a megváltás tervének középpontjában. (20–25 perc)

Ez a tevékenység segítsen a tanulóidnak megérteni a második tanúbizonyágot, melyet Amulek adott Almának a zorámitákhoz intézett tanításait illetően! Add oda a tanulóknak az „Amulek bizonyágot tesz arról, hogy az ige Krisztusban van” munkalapot a függelékéből (298. o.)! Dolgozzanak egyénileg vagy párokban! Az osztállyal közösen javítsátok ki az emlékeztetőre írtakat, és beszéljétek meg, hogy mit tanultak!

Válaszok

1. Hit, türelem.
2. „Az ige Isten Fiában van-e, vagy lesz-e egyáltalán Krisztus.”
3. Alma, Zénós, Zénok, Mózes és Amulek.
4. Mindenki elbukott és elveszett.
5. Végtelen, örökkévaló.
6. Beteljesedett. Jézus Krisztus áldozata.
7. Üdvözülés. Bűnbánathoz vezető hit.
8. A tanuló választása.

Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Az evangéliumi értelmezésben a bűnbánat egy olyan, Isten által elrendelt rendszer, mely által üdvözülhet az elbukott ember. Az irgalom terve az, mely lehetővé teszi a bűnösök Istennel való megbékélését. Annak módja ez, ahogyan minden ember, bűnös lévén, megmenekülhet az igazságosság karmaiból, és örökre karjaiba zárhatja őket az irgalom. A végtelen és örökkévaló kiengesztelésben, azon keresztül és annak folytán működik; és ha nem lett volna kiengesztelés, akkor a bűnbánat tana semmilyen célt nem szolgálna, és senkit nem üdvözítené. Az üdvözülés a kiengesztelés folytán lehetséges, és azok számára elérhető, akik bűnbánatot tartanak” (*A New Witness for the Articles of Faith*, 217. o.).

Alma 34:32–34 (Szentírás memoriter). Számunkra a halandóság a bűnbánat ideje. A következő életbe is magunkkal visszük azokat a tulajdonságokat és szokásokat, melyekre ebben az életben teszünk szert. (10–15 perc)

Írd fel a táblára: *A halogatás az örök élet tolvaja* (lásd Joseph Fielding Smith, „Procrastination Is the Thief of Eternal Life”, *Improvement Era*, 1969. június, 37. o.). Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg ennek a mondatnak a jelentését! Olvasd fel elder Bruce R. McConkie következő beszámolóját:

„Ismertem egy embert, – már meghalt – aki nem volt az egyház tagja, és egy olyan elkorcsosult, öreg semmirekellő volt, aki abban lelte feltételezett örömét, hogy a világ módján élt. Szájából cigaretta lógott, alkohol bűzlött a leheletében, és otromba, trágár történetek szennyezték be ajkait. Erkölcsi állapota sok kívánnivalót hagyott maga után.

Felesége egyháztag volt, annyira hithű, amennyire az adott körülmények között lehetett. Egy napon így szólt hozzá a felesége: »Tudod, hogy igaz az egyház, akkor hát miért nem keresztelkedsz meg?« Így válaszolt: »Persze, tudom, hogy az egyház igaz, de nem szándékozom változtatni a szokásaimon, hogy csatlakozzak hozzá. Jobban szeretek

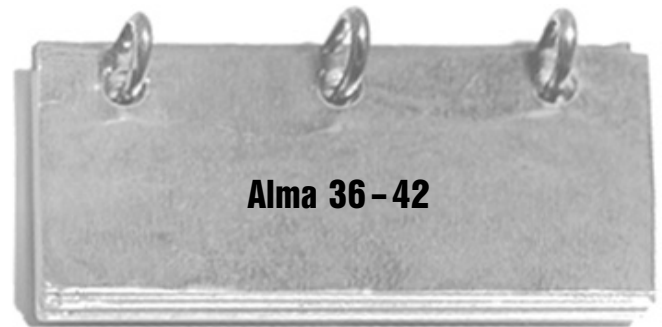
így élni, ahogy most. De egy csöppet se aggódj értem! Tudom, hogy amint meghalok, meg fogsz kérni valakit, hogy menjen el a templomba és végezze el értem a munkát. A végén minden úgyis jól alakul majd.«

Meghalt és a felesége elvégeztette érte a munkát a templomban. Mi nem ítélkezünk és nem tagadjuk meg a helyettesek által elvégzett szertartásokat. De valójában mit használ ez majd neki?” (*The Seven Deadly Heresies*, 1980 *Devotional Speeches of the Year: BYU Devotional and Fireside Addresses* [1980], 77. o.).

Kérd meg három tanulót, hogy olvassanak fel egy-egy verset Alma 34:32–34-ből! Mondják el, milyen kifejezéseket kellene felolvasniuk a történetben szereplő embernek, ha hajlandó lenne arra, hogy meghallgassa őket! Kérd meg az osztályt, hogy húzzák alá a három tanuló által elmondott kifejezéseket!

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan bűneikre, melyeket még nem bántak meg! Biztasd őket, hogy határozózzák el életük megváltoztatását! Olvassátok el Hélamán 13:38–39-es verseit, és beszéljétek meg, hogyan kapcsolódnak ezek a szentírás memoriter verseihez! Mondd el Harold B. Lee elnök következő tanácsát:

„Nos, ha követtetek el hibákat, akkor életetek megváltoztatása kezdődjön el a mai nappal! Fordítsatok hátat annak, amit eddig tettetek, és helytelen volt! Isten összes parancsolatai közül az a legfontosabb, melynek betartása ma a legnagyobb nehézséget okozza nektek! Legyen szó tisztességtelenségről, erkölcstelenségről, hamisításról, az igazság el nem árulásáról, ma van itt a napja annak, hogy addig dolgozzatok ezen, amíg le nem győzitek az adott gyengeséget! Javítsatok azon a dolgon, majd kezdjétek hozzá a következőhöz, melynek betartása leginkább nehézséget okoz nektek! Így tudjátok megszentelni magatokat, Isten parancsolatainak betartása által” (*The Teachings of Harold B. Lee*, szerk. Clyde J. Williams [1996], 82. o.).

Alma 36–42

Bevezetés

Az Úr mindig is megkövetelte a szülőktől, hogy gyeremekeiknek tanítsák az evangéliumot. Ádám és Éva mutattak a halandóságban először példát a szülők által végzett evangéliumi oktatásra (lásd Mózes 5:12). Az egyház visszaállítása után nem sokkal

Joseph Smith próféta kinyilatkoztatást kapott, mely azt az utasítást adta Sionban a szülőknek, hogy tanítsák gyermekeiket a bűnbánatról, a Krisztusba vetett hitről, a kereszteletről és a Szentlélek ajándékától (lásd T&Sz 68:25; lásd még T&Sz 93:40–49). Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma nemrégiben emlékeztette a szülőket „szent kötelesség[ükre], hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, [és] betartsák Isten parancsolatait” („A család: Kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. október, 24. o.).

A Mormon könyvében is ugyanezeket a feladatokat kapták a szülők. Benjámin király így biztatta napjai nefita szüleit: „Akkor majd nem fogjátok túrni, hogy gyermekeitek éhezzenek vagy meztelenül járjanak; és azt sem, hogy Isten törvényeit megszegjék, hogy egymással veszekedjenek és bántsák egymást” (Móziás 4:14). Alma 36–42-es fejezetei megmutatják, milyen jól megértette Alma próféta arra irányuló kötelességét, hogy saját gyermekeit oktassa és ha kell, bűnbánatra szólítsa fel őket. Alma minden gyermeknek személyes útmutatást adott, üzenete az Üdvözítő által hozott kiengesztelésben és az Ő tanításaiban horgonyozott.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A bűn szenvedést eredményez. A bűnbánat megszabadít ettől a szenvedéstől és örömmel váltja fel azt (lásd Alma 36:10–22; lásd még Móziás 27:28–29; T&Sz 19:16–17).
- „Kicsi, egyszerű eszközök” nagy dolgokat vihetnek véghez (lásd Alma 37:3–12, 38–47; lásd még 2 Timóteus 3:15; 1 Nefi 15:23–24; Alma 31:5).
- Bölcs dolog fiatalkorunkban megtanulni Isten parancsolatainak a betartását (lásd Alma 37:35; 38:2; lásd még Példabeszédek 22:6).
- A kevélység és a dicsekvés bűnbe visz, míg az, ha alázatosan az Úrra támaszkodunk, megóv minket a büntől (lásd Alma 38:11–39:4; lásd még 2 Nefi 4:30–35).
- Az egyháztagok példamutatása, legyen az jó vagy rossz, visszahat az egyházra (lásd Alma 39:1–12; lásd még Máté 5:14–16; Jákób 2:35; Alma 4:10–11).
- Az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése nagyon súlyos és utálatos bűn. Csak a teljes bűnbánat hozhat megbocsátást (lásd Alma 39:3–9; lásd még Jákób 2:28; T&Sz 59:6).
- Jézus Krisztus kiengesztelésén keresztül vált lehetővé az egyetemes feltámadás (lásd Alma 40; lásd még 1 Korinthusbeliek 15:22; Hélamán 14:16–17).
- A visszaállítás terve értelmében újra egyesül majd a szellemünk és a testünk, és ítélet elé áll. Az igazlelkűek boldogságot kapnak vissza, a gonoszoknak pedig nyomorúságban lesz része (lásd Alma 41; lásd még Galátziabeliek 6:7; T&Sz 6:33).
- Az igazságosság törvénye miatt kizáratunk Isten színe elől, amikor bünt követünk el. Az Üdvözítő kiengesztelésén keresztül az irgalom mindazok számára eleget tesz az

igazságosság követelményeinek, akik megtérnek (lásd Alma 42:1–28; lásd még Alma 34:16; T&Sz 19:16–17).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 93–97. o.

Javaslatok a tanításhoz

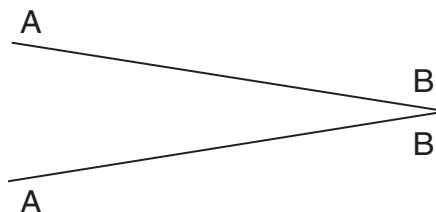
A *Mormon könyve videó* 13. bemutatója: „Isten megszábadított” felhasználható Alma 36. fejezetének tanításánál. A 14. bemutató: „Ezek a dolgok utálatosságok” felhasználható Alma 39. fejezetének tanításánál. A 15. bemutató: „A Közbenjáró” felhasználható Alma 41–42. fejezeteinek tanításánál. (Tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*.)

Alma 36. A bűn szenvedést eredményez. A bűnbánat megszabadít ettől a szenvedéstől és örömmel váltja fel azt. (45–50 perc)

Olvass fel a tanulóidnak egy rövid verset, ami rímelt! Kérdezd meg tőlük, hogy az irodalom mely műfajáról van szó. Mondd el, hogy a versek rímes formája olyan írásműveket ad, melyekre könnyű odafigyelni, mert előre látható a mintájuk. Az irodalmi műfajok kevésbé ismert formája a „chiasmus” (kiazmus-nak ejtjük). A chiasmus-t ősi héber írók használták időnként. A rímelő versekhez hasonlóan azért hatékony ez az elbeszélési forma, mert előre látható mintát követ.

A chiasmus olyan szó- vagy elképzelés elrendezést jelent, melyben azok sorrendje pontosan fordítva elismétlődik. Egyszerű chiasmus illusztrálása végezt rajzold fel a táblára a következő ábrát:

Kérd meg a tanulókat, hogy Ésaías 55:8-as és Máté 10:39-es versében olvassák el a chiasmus példáit, és nézzék meg, hogyan illusztrálja ez az ábra e versek chiasmus-ait! Az alábbiakban megadjuk a részeket, a lényeges szavak dőlt betűs megjelenítésével, és A, illetve B betűs megjelölésével.

Ésaías 55:8

Mert nem (A) az én gondolataim (B) a ti gondolataitok, és nem (B) a ti útaitok (A) az én útaim, így szól az Úr!

Máté 10:39

A ki (A) megtalálja az ő életét, (B) elveszti azt; és a ki (B) elveszti az ő életét én érettem, (A) megtalálja azt.

Mutass rá, hogy a chiasmus ismétlés által fontos elképzelések és szavakat hangsúlyoz! Emellett az író fő gondolata gyakran a chiasmus középpontjában található.

Mondd el, hogy Alma chiasmus felhasználásával mondta el megtérésének történetét fiának, Hélamánnak. Add ki feladatul a tanulóidnak, hogy tanulmányozzák a következő táblázat egy-egy sorának verseit! (Az osztály méretétől függően párba is rendezheted a tanulókat.) A tanulók nézzék meg, hogyan kapcsolódnak egymáshoz a versek, és kérd meg őket, hogy egy papírlapon írásban foglalják össze ezeket a verseket!

Alma 36		
hely	vers(ek)	vers(ek)
A	1	30
B	2	28–29
C	3	27
D	4–5	26
E	6	24
F	10	23
G	14	22
H	16	19–21
I	17	18

Írd fel a táblára a következő vázlatot! Az osztály közösen olvassa el az egész fejezetet! A vázlatban lévő versek után mindig álljatok meg, és kérd meg a tanulókat, hogy az elolvasott versek száma mellé írjanak fel a táblára egy összegzést!

A. 1. vers
B. 2. vers
C. 3. vers
D. 4–5. vers
E. 6. vers
F. 10. vers
G. 14. vers
H. 16. vers
I. 17. vers
I. 18. vers
H. 19–21. vers
G. 22. vers
F. 23. vers
E. 24. vers
D. 26. vers
C. 27. vers
B. 28–29. vers
A. 30. vers

(Átvéve a következő forrásból: John W. Welch, „Chiasmus in the Book of Mormon”, in: Noel B. Reynolds, szerk., *Book of Mormon Authorship* [1982], 49–50. o.)

Emlékeztessd a tanulókat, hogy a chiasmus fő üzenete gyakran közepén található! Kérdezd meg:

- Mi ennek a chiasmus-nak a fő üzenete? (Lásd 17–18. v.)
- Mit tanulunk Alma élményéből, hogyan szabadulhatunk meg a bűneinkért való gyötrődéstől?
- Alma példáját látva hogyan jellemeznéd azt a bűnbánatot, melynek középpontjában Jézus Krisztus áll?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő bizonyosságot Jeffrey R. Hollandtól, aki később a Tizenkettek Kvórumának tagja lett:

„Krisztus az a hatalom, mely ott áll minden bűnbánat mögött. Alma lelkét megérintette apjának tanítása, de emellett különös fontossággal bírt az, hogy a prófécia, melyre emlékezett, »Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljöveteleiről« szólt, »aki meg fogja váltani a világot bűneitől«. (Alma 36:17.) Ezt a nevet és ezt az üzenetet kell hallania minden embernek! Függetlenül attól, hogy még milyen egyéb imákat mondunk el, és még milyen dolgokra van szükségünk, valahogy mindannyian ettől a kéréstől függünk: »Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem!« Ő fel van készülve ennek az irgalomnak a megadására. Saját életével fizetett azért, hogy megadja” (*However Long and Hard the Road* [1985], 85. o.).

Mondd el, hogy alázatosaknak kell lennünk ahhoz, hogy felismerhessük: szükségünk van életünkben az Üdvözítő segítségére. Ha Őrá összpontosítunk, akkor az nem csak abban segít nekünk, hogy alázatosak legyünk, hanem nagyobb örömmel is szolgál. Olvasd fel a következő kijelentést, szintén Holland testvértől:

„Akaratunk szinte szó szerint megváltozik, hogy befogadjuk az Ő akaratát. Lehet, hogy kerültük az egyházi gyűlések látogatását, az úrvacsorát, a püspököt, szüleinket, méltó társainkat – mindazokat, akik ellen vétkeztünk, magát Istent is beleértve ebbe –, de most ez a bűnbánó szív arra vágyik, hogy velük legyen. Ez része a kiengesztelés örömeinek és világosságának, . . . mely nem csak hogy újra Istenhez köt minket, hanem különleges egységet is eredményez legjobb természetes énünkkel, valamint legjobban szeretett embertársainkkal” (*However Long and Hard the Road*, 86–87. o.).

Énekeljétek vagy olvassátok el a „Jézushoz gyertek” (*Himnuszok*) első és harmadik versszakát!

Alma 37:1–20, 38–47 (Szentírás memoriter: Alma 37:6–7). „Kicsi, egyszerű eszközök” nagy dolgokat vihetnek véghez. (30–35 perc)

Mutass meg vagy rajzolj fel a táblára a következőkhöz hasonló dolgokat: szivargyújtó, zabla, számítógépes lemez, hajó kormányrúdjának a képe, gemkapocs, iránytű, üres úrvacsorai pohár. Kérdezd meg a tanulóktól: Mi a közös ezekben a tárgyokban?

Elképzeléseik megbeszélése után írd fel a táblára: *kicsi és egyszerű*. Kérdezd meg: Illik ezekre a tárgyakra ez a meghatározás? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 37:6–7-es verseit, és ezek a versek mely tárgyakat jellemzik leginkább, és miért!

Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 37:1–5-ös verseit, és mondjátok meg, mit jellemezett Alma a fiának (a rézlemezeket)! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a fejléc első mondatát, és keressenek még valamit, ami hozzáadható a „kicsi, egyszerű dolgok” gyűjteményéhez („más szentírások”)!

Olvassátok el Alma 37:8–10-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg az *ezeket a dolgokat és az ezek szavakat!* Kérdezd meg, mire utalnak ezek a szavak! Soroljátok fel a táblán, milyen „nagyszerű dolgokat” tettek a szentírások azokért a nefitákért és lámánitákért, akik megszívték azokat! Kérdezd meg:

- A szentírások ezek közül mely előnyöket hozzák el a ti életetekbe?
- Milyen tekintetben tágitották ki a szentírások az emlékezteteket, vagy győztek meg titeket útjaitok helytelenségéről?
- Kit ismertek, aki a szentírások folytán jutott el Isten ismeretéhez?

A tanulókat hasonlítsák össze a 15. verset a 16–18. versekkel! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen figyelmeztetést kap Hélamán a 15. versben, mi vétetik el tőle, ha megszegi a parancsolatokat?
- Mi vétethet el tőlünk, ha megszegjük a parancsolatokat?
- Hogyan erősíthet meg minket Isten hatalma, ha betartjuk az Ő parancsolatait? (Lásd 16. v.)
- Hogyan teljesítette be a Mormon könyve Isten ígését, melyet Hélamán „őseinek” tett? (Lásd 17–18. v.)

Mutass meg a tanulóknak egy iránytűt, és kérdezd meg:

- Hogy működik az iránytű?
- Milyen erők akadályozhatják megfelelő működését?
- Hogyan akadályozhatja meg a hasznosságát az, ha nem tudjuk, hogyan használjuk?

Írd fel a táblára a következőket:

- Alma 37:40. A liahóna _____ szerint működött.
- Alma 37:41–42. A liahóna nem működött, amikor _____.
- Alma 37:43–45. Miben hasonlít a liahóna Krisztus szavaira? _____.
- Alma 37:46. Alma figyelmeztet minket, _____.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a megadott verseket, és töltsék ki az üres helyeket! Beszéljétek meg a válaszaikat, és kérd meg őket, hogy mondjanak példákat e versek életükben történő alkalmazására! *(Megjegyzés: A 43–45. versekben a tanulóknak segítségre lehet szüksége a jelképes értelem kifejezés megértését illetően. A jelképes értelem szimbólumokra vagy valami mást – különös tekintettel az Üdvözítőre – jelképező dolgokra utal.)*

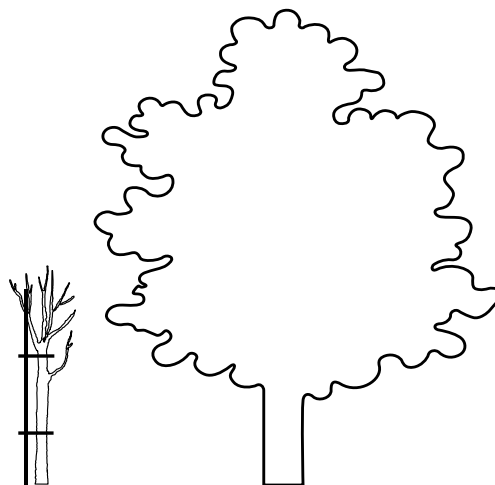
Tegyél bizonyosságot arról, hogy Krisztus szavai az erő és a segítség forrását képezik! Nem szabad elhanyagolnunk a szentírások kutatását azon tévhit miatt, hogy túlságosan „kicsik és egyszerűek” lévén nem segítenek nekünk összetett problémáink megoldásában. Olvasd el Alma 37:47-es versét, valamint a következő kijelentést elder Marvin J. Ashton-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Mily gyakran mondtuk ezt, vagy hallottunk másokat, amint így kiáltanak fel vészhelyzet vagy baj idején:
»Egyszerűen nem tudom, hova forduljak«!

Egyszerűen csak fel kell használnunk azt az ajándékot, mely mindannyiunknak rendelkezésére áll – annak ajándékát, hogy Istenre tekintsünk útmutatásért. Ez az erő, a vigasz és az irányítás útja” *(The Measure of Our Hearts [1991], 18. o.)*.

 Alma 37:35 (Szentírás memoriter). Bölcs dolog fiatalkorunkban megtanulni Isten parancsolatainak a betartását. (15–20 perc)

Rajzold fel a táblára a következő képet!

Kérdezd meg a tanulókat:

- Miért kötik gyakran karókhöz a fiatal fákat?
- A megnőtt fák mellől miért veszik el a támaszt?

Mutass rá, hogy az emberek gyakran megmetszik a fiatal fákat, hogy megfelelően növekedjenek. Kérdezd meg: Miért fontos fiatal korukban megmetszeni a fákat, és nem várni ezzel évekig?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Gordon B. Hinckley-től, aki akkoriban az Első Elnökségnek volt a tagja:

„Nem sokkal a házasságkötésünk után felépítettük első otthonunkat. Nagyon kevés pénzünk volt. A munka nagy részét magam végeztem el. Ma ezt »verejtékes önerőnek« neveznénk. A tereprendezés teljes mértékben az én feladatom volt. Az általam elültetett első fák között volt egy tövistelen édes akác. Elképzelve azt a napot, amikor szűrt árnyéka nyáron segít majd a ház lehűtésében, olyan helyre ültettem a sarokban, ahol a legerősebben fújt a keletre lévő szurdok felől érkező szél. Ástam egy gödröt, belehelyeztem a csupasz gyökeret, földet szórtam köré, megöntöztem és nagyrészt el is felejtkeztem róla. Aprócska fa volt csak, talán két centiméter átmérőjű. Annyira hajlékony volt, hogy bármilyen irányba könnyen el tudtam hajlítani. Nem sok figyelmet szenteltem neki az évek során.

Aztán egy téli napon, amikor nem voltak levelek a fán, éppen kinéztem rá az ablakon át. Észrevettem, hogy nyugat felé meghajlott, eltorzult és nincs egyensúlyban. Alig hittem a szememnek. Kimentem és átkarolva nekifeszültem, hogy kiegyenesítsem. A törzs azonban már majdnem harminc centiméter átmérőjű volt. Saját erőm semminek bizonyult vele szemben. A fészerből kivettem egy csigás emelőt. A kötél egyik végét a fához erősítettem, a másikat pedig egy erős támasztékhoz, és húztam a kötélén. A csigák egy kicsit megmozdultak, a fa törzse pedig enyhén megremegett. De ez volt minden.”

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 37:35-ös versét, és hasonlítsák össze Hinckley elnöknek ezzel a fával kapcsolatos tapasztalatával! Kérdezd meg:

- Mit tanított Alma a fiának a parancsolatok betartását illetően?
- Miért használja Alma a *bölcsesség* szót azok jellemzésénél, akik még fiatalon megtanulják betartani a parancsolatokat?
- Milyen parancsolatokat tartottatok be már fiatal korotok óta, melyek betartását tizenévesként vagy felnőttként már nehezebb lenne elkezdni?

Mondd el Hinckley elnök beszámolójának hátralévő részét:

„Végül elkeseredésemben elővettem a fűrészemet és levágtam a nyugati oldalon lévő nagy, nehéz ágat. A fűrész csúnya sebet hagyott, több mint húsz centis átmérőjűt. Hátraléptem és megnéztem, hogy mit csináltam. Levágtam a fa legnagyobb részét, csak egy ég felé törő ágat hagytam meg.

Több mint fél évszázad telt már el azóta, hogy a fát elültettem. Most a lányom és az ő családja él ott. Nemrég ismét megnéztem a fát. Nagy. Formásabb. Előnyére szolgál a háznak. Ám milyen komoly sérülést szenvedett el fiatal korában, és mily durva kezelésben részesítettem, hogy kiegyenesítsem!

Amikor elültettem, egy zsinór is elég lett volna ahhoz, hogy helyén maradjon, amikor fúj a szél. Nagyon kis erőfeszítéssel gondoskodhattam volna erről a zsinórról, és meg is kellett volna tennem ezt. De nem tettem, és meghajolt az ellene munkálkodó erőknek” (Conference Report, 1993. október, 77. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 59. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le gondolataikat és érzéseiket Alma 37:35-ös verséről! Javasold, hogy többek között írják le:

- Saját szavaikkal e vers üzenetét.
- Érzéseiket egy bizonyos parancsolatot illetően, melyet már fiatal koruktól kezdve betartanak.
- Mikor tanultak először erről a parancsolatról, és miért kezdték el betartani azt.
- Mennyivel könnyebb betartani ezt a parancsolatot azért, mert már fiatal korukban elkezdték.

Biztasd őket, hogy otthon másolják le a naplójukba a leírtakat!

Alma 37:32–37; 38:11–39:4. A kevélység és a dicsekvés bűnbe visz, míg az, ha alázatosan az Úrra támaszkodunk, megóv minket a büntől. (10–15 perc)

Írd fel a táblára: *Igaz vagy hamis: A Mormon könyvében egy próféta azt tanácsolta fiának, hogy örök gyűlölet táplálására tanítson másokat.* Olvastasd el a tanulókkal Alma 37:32-es versét, hogy megtalálják a választ! Kérdezd meg:

- Mit mondott Alma Hélamánnak, mit tanítson a népnek, mi iránt tápláljanak örök gyűlöletet?
- Miért gyűlöljük a bűnt?
- Hogyan árthat valaki életének a bűn?

Olvassátok el Alma 37:33–35-ös verseit, hogy megnézzétek, hogyan állhatunk ellen az ördög kísértéseinek! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért fontos az, hogy alázatosak legyünk?
- Az alázatosság hogyan segíthet nektek jobban betartani a parancsolatokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor a Jézus Krisztusba vetett hit segített nekik ellenállni a kísértésnek! Olvassátok el Alma 39:1–3-as verseiben Alma tanácsát, melyet fiának, Koriántonnak adott, és nézzétek meg, milyen még súlyosabb bűnnek engedett Koriánton! Kérdezd meg: Milyen bűn vezethetett ehhez a még súlyosabb bűnhöz? Hogyan?

A tanulók egyik felét kérd meg Alma 37:36–37-es, a másik felét pedig Alma 38:11–14-es verseinek az elolvasására! Húzzák alá Alma tanácsát, mely segíthet nekünk ellenállni a kísértésnek, és beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Olvasd fel elder Boyd K. Packer következő elbeszélését:

„Amikor a New England Misszió elnöke voltam, a Tabernákulum Kórus szereplésre készült a Montreal városában tartott világiállításon. A kórusnak volt egy szabad napja, és azt javasolták, hogy New England-ban is tartanak egy koncertet. Az ottani ipari vezetők egyike azt kérte, hogy lehessen az ő kiváltsága a koncert pénzügyi támogatása.

Condie testvér és Stewart testvér Bostonba jött, hogy a dolgot megbeszéljék. Boston repülőterén találkoztunk, majd a Massachusetts állambeli Attleboro-ba mentünk. Útközben Yeager úr a koncert felől érdeklődött.

Azt mondta: »Szeretnék fogadást tartani a kórus tagjai számára. Ez lehet az otthonomban is, vagy a klubomban.« Szerette volna meghívni a barátait, akik természetesen New England – vagyis tulajdonképpen a nemzet – előkelőségei voltak. Beszélt erről, majd alkoholos italok felszolgálásáról kérdezett.

Válaszként azt mondta Stewart testvér: »Yeager úr, mivel ez az ön otthona, és ön a vendéglátó, úgy vélem, tetszése szerint cselekedhet.«

»Nem erre gondoltam« – mondta ez a csodálatos ember. »Nem azt akarom tenni, ami nekem tetszik. Azt akarom tenni, amit önök szeretnének.«

Valahol ebben a hozzáállásban rejlik a szabadság kulcsa. Mennyei Atyánk szemében megfelelő helyet kell elfoglalnunk, és egyénileg azt kell mondanunk: »Nem azt akarom tenni, ami nekem tetszik. Azt akarom tenni, amit Te szeretnél.« Akkor aztán minden apához hasonlóan az Úr is azt mondhatja: »Van még egy gyermekem, akinek szinte egyáltalán nincs szüksége állandó felügyeletre.«” (*That All May Be Edified* [1982], 257. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan szabadítja meg őket a bűntől az alázatos engedelmisség!

Alma 39:1–11. Az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése nagyon súlyos és utálatos bűn.

Csak a teljes bűnbánat hozhat megbocsátást. (50–55 perc)

Megjegyzés: A következő tanítási javaslat sok hosszú idézetet tartalmaz. Hasznosnak bizonyulhat, ha ezekről a kijelentésekről másolatokat készítesz a tanulóidnak, melyeket elolvashatnak és megtarthatnak.

Olvasátok el Alma 39:3–5-ös verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg a három, Isten szemében legutálatosabb bűnt! Mondd el a tanulóknak, hogy Alma fia, Koriánton e bűnök egyikébe keveredett. Olvasátok el Alma 39:1–2-es versét, és nézzétek meg, mit tett Koriánton, mely még nagyobb bűnéhez vezetett! Olvasátok el a Példabeszédek 3:3–6-ot, és kérdezd meg: Hogyan óvhatta volna meg Koriántont a bukástól az, ha e tanítások szerint él?

Mondd el a következő kijelentést:

„Isten rengeteg hatalma közül az egyik igen nagyra becsült hatalom az élet adásának és elvételének hatalma. Az élet elvételét megtiltotta nekünk, de megadta az élet teremtésének hatalmát, mivel megengedi nekünk, hogy gyermekeket hozzunk a világra. Mivel ez isteni hatalom, minden gyermekének megparancsolta, hogy helyesen használják és kizárólag a házasságra tartogassák azt. Azt is elmondta nekünk, hogy a vágyat, mely e nagyszerű hatalom mögött meghúzódik, az általa lefektetett határokon belül kell tartani és használni” (*The Uniform System for Teaching Families* [missionary discussions, 1973], H–13).

Kérdezd meg: Szerintetek miért állnak a szexuális bűnök komolyság tekintetében a gyilkosság mellett? Mondd el, hogy mivel oly szent az életet teremtő erő, a Sátán nagy erőfeszítéseket tesz azért, hogy rávegyen minket annak helytelen használatára! Mondd el a következő kijelentést elder Richard G. Scott-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A Sátán ráveszi a gyengébbet, hogy bemagyarázza, amikor két ember szereti egymást, akkor a szexuális kapcsolat megengedhető, s hogy az ilyen dolgok elfogadhatók. Ezek egyáltalán nem elfogadhatók. A megfelelő viselkedés határait Isten körvonalazta.

A test szent és bizalmas részeihez szorosan kapcsolódó erőteljes érzelmeket arra szánták, hogy azokat a férfi és a nő közötti házassági szövetség keretein belül használjuk oly módon, hogy az megfelelő és elfogadható legyen mindkét fél számára. Ezek fontos részét képezik annak a szeretetnek és bizalomnak, amely egy férjet és egy feleséget összeköt, és felkészíti őket a családdal együtt járó felelőségekre. Ezek hozzák a gyermekáldást. Ezek az érzelmek nem azért vannak, hogy a házassági szövetségen kívüli személyes örömszerzésre sarkalljanak, vagy arra használjuk őket. Ne érintsd meg egy másik ember testének bizalmas és szent részét azért, hogy érzelmeket gerjessz! És senkinek ne engedd meg, hogy ezt tegye veled ruhában vagy anélkül! Ne gerjeszd ezeket az érzelmeket saját testedben! Ezek helytelen dolgok. Ne tedd őket! Ezek a gyakorlatok aláássák azt a képességedet, hogy ihletet kapj a Szentlélektől az életbevágóan fontos döntéseket illetően, amelyeket jövőd érdekében meg kell hoznod. Az ilyen gyakorlat erős szenvedélyekhez és fájdalmas bűnökhöz vezet.

A Sátán tudja, hogy ezeket az erős érzelmeket olyan dolgokkal lehet gerjeszteni, amiket láthatsz, hallhatsz vagy megérinthetsz. Ezeket a felgerjesztett érzelmeket fel lehet használni arra, hogy valakit ártalmas kísérletezéshez vezessen, aztán súlyos bűnökhöz. A Sátán a videón, a hangszalagokon, a mozifilmeken, a folyóiratokon, a számítógépes képeken és szennyes zenén keresztül

a pornográfiát használja erre a célra. Csukd be előtte a szemed, füled, elméd és szíved! Ellenőrzés nélkül a kezdeti kíváncsi lépésektől ez minden bizonnyal lépésről lépésre dühöngő szörnyé válna. Az a démon össze akarja törni a vágyakat, az értékes kapcsolatokat, a nemes gondolatokat és cselekedeteket egészen addig, amíg téged is tönkretelhet. Egy pillantást se vess az érzéki anyagok semmilyen formájára, és akkor az nem is ejt rabságba” (Liahona, 1999. január, 81. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy mivel Koriánton megszegte az erkölcsi tisztaság törvényét, Alma segíteni akart neki a bűnbánatban és abban, hogy ismét tiszta életet éljen! Olvassátok el Alma 39:7–8-as versét, és beszéljétek meg, mit kellett Koriántonnak megtudnia a bűnééről! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 38:7-et, és készíttetek keresztutalást Alma 39:7–8-as verseivel! Olvassátok el János 3:20-as versét, és beszéljétek meg, hogyan vonatkozik az Koriántonra! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fordulhat elő az, hogy az emberek el akarják rejteti a bűneiket? Minek az elnyerésében reménykedhetnek?
- Szerintetek miért tanítja nekünk a Sátán azt, hogy rejtjük el és tartsuk titokban a bűneinket?
- Hogyan késlelteti a bűnbánatunkat az, ha megpróbáljuk elrejteti a bűneinket?
- Milyen következményei lehetnek annak, ha egy misszionárius rejtgetni próbálja bűneit egy papsági vezető előtt?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 39:9–11-es verseit, és jelöljék meg Alma tanácsát e bűnök megbánását és elhagyását illetően! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, melyik szavakat jelölték meg és miért! Beszéljétek meg a 9. versben szereplő „állj ellen” kifejezést! Elder Richard G. Scott azt tanácsolta:

„Egy pillanatra ahhoz az emberhez szólok, aki megadta magát ennek a komoly kísértésnek. Kérlek, állj meg most! Meg tudod tenni egy megértő szülő, püspök vagy cövekelnök segítségével. Az olyan komoly bűnök esetében, mint az erkölcstelenség, olyan valakinek a segítségére van szükség, aki viseli a felhatalmazás kulcsait, mint például a püspök vagy a cövekelnök, hogy csendben kidolgozzátok a bűnbánat folyamatát, s megbizonyosodjatok arról, hogy az teljesen és helyesen megtörtént. Ne kövesd el azt a hibát, hogy elhiszed, ha bevallottad egy komoly bűnöt, már meg is bántad! Ez egy fontos lépés, de nem minden. Azt se feltételezd, hogy azért, mert valaki nem kérdezte egy bűn fontos részleteit, nem kell említést tenned róluk! Neked magadnak kell meggyőződnöd arról, hogy a püspök vagy a cövekelnök megértette-e azokat a részleteket úgy, hogy megfelelően át tudjon segíteni téged a teljes megbocsátáshoz vezető bűnbánat folyamatán” (Liahona, 1999. január, 81. o.).

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította:

„Rátok vár a bűnbánat békessége és megújulása, amely az Úr Jézus Krisztus engesztelő áldozatán keresztül érhető el. Az ilyen komoly ügyekben a bűnbánat ösvényére nem könnyű rálépni, és nem lehet fájdalom nélkül végigjárni azt. De a világ Üdvözítője mellettetek fog járni ezen a nélkülözhetetlen úton. Meg fog erősíteni benneteket, amikor ingadoztok. Ő lesz a fényességetek, amikor minden a legsötétebbnek tűnik. Ő kézen fog benneteket, és a reményetek lesz, amikor úgy tűnik, már csak a remény maradt. Könyörülete és kegyelme, annak minden tisztító és gyógyító erejével együtt szabadon megadatik mindazoknak, akik igazán vágnak a teljes megbocsátásra, és megteszik az ahhoz vezető lépéseket” (Liahona, 1999. január, 92. o.).

Tegyéi bizonyosságot arról, hogy a szexuális bűnök komolyak és nagy szomorúságot eredményeznek! Jézus Krisztus kiengesztelése azonban békét és tiszta lelkiismeretet ad azoknak, akik segítséget kérnek a papsági vezetőiktől és teljes mértékben bűnbánatot tartanak.

Alma 40; 41:2; 42:23. Jézus Krisztus kiengesztelésén keresztül vált lehetővé az egyetemes feltámadás.

(50–55 perc)

Kérd meg a tanulóknak, hogy soroljanak fel a szentírásokból annyi csodát, amennyit csak tudnak! Kérdezd meg: E csodák közül melyiket tapasztalja majd meg valamikor mindenki? Olvassátok el 1 Korinthusbeliek 15:21–22-es verseit, és beszéljétek meg a következőket:

- Miről tett bizonyosságot Pál, melyik csodát tapasztalja majd meg mindenki?
- Hogyan befolyásolja a feltámadás ismerete az életről és a halálról alkotott nézeteket?

Mondd el a tanulóknak, hogy a *feltámadás* szó, annak különböző formáival, hatvannál többször fordul elő a Mormon könyvben. Kérdezd meg: Szerintetek miért beszél oly gyakran erről a témáról egy olyan könyv, mely napjainkra íródott? Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Az Úr megígérte, . . . hogy igazlelkűség érzéki a mennyből és igazság a földből. Nemzedékünkben láttuk ennek a próféciának a bámulatos beteljesedését. A Mormon könyve előkerült a földből, és tele van igazsággal” (Conference Report, 1986. október, 102. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 79. o.).

Olvassátok el Mózes 7:62-es versét, és keressetek két olyan igazságot, melyről azt mondta az Úr, hogy „a földből” fogja elküldeni (Jézus Krisztus és a feltámadás valósága). Mondd el, hogy Alma beszélt leghosszabban a Mormon könyvben a

feltámadásról! Oszd ki tanulóid között a következő táblázat verseit, és kérd meg őket azok elolvasására és összefoglalására! Összegzéseiket írd fel a táblára, és szükség szerint beszéljétek meg ezeket! (A táblázat jobb oldali oszlopában adunk meg javasolt válaszokat.) Kérd meg a tanulókat, hogy húzzák alá a szentírásaikban azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek segíteni fognak nekik emlékezni a versek által tanított dolgokra! A táblázat után mind a kilenc verscsoporthoz megadunk további szentírásokat és idézeteket. Ezeket szükség szerint használd fel, hogy segítsd a beszélgetést!

Alma a feltámadásról tanítja Koriántont

1.	Alma 40:1–2	Jézus Krisztus eljövetele utánig nem lesz feltámadás.
2.	Alma 40:3	Jézus Krisztus hozza el a feltámadást.
3.	Alma 40:4	Minden ember számára ki van jelölve egy idő, amikor feltámad.
4.	Alma 40:6–9	Van egy bizonyos időszak a halál és a feltámadás között.
5.	Alma 40:11–12	Az igazlelkű szellemek a boldogság állapotában – melyet paradicsomnak nevezünk – várják a feltámadást.
6.	Alma 40:13–14	A gonoszok sötétségben és az ítélettől félve várják a feltámadást.
7.	Alma 40:16–19	Akik Jézus Krisztus előtt éltek, azok előtt támadnak fel, akik Őutána éltek. (Megjegyzés: Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik: az igazlelkűek a gonoszok előtt támadnak fel; lásd János 5:29; T&Sz 88:95–102.)
8.	Alma 40:23; 41:2	Amikor újra egyesül a szellem és a test, akkor a fizikai test minden végtagja, izülete, hajszála és része visszakerül annak megfelelő helyére.
9.	Alma 42:23	A kiengesztelés teszi lehetővé a feltámadást, a feltámadás pedig mindenkit visszahoz Isten jelenlétébe, hogy megítéltesenek.

- 1 Korinthusbeliek 15:20, 25–26; 2 Nefi 2:8.
- Móziás 16:7; Alma 7:12; 11:42.
- János 5:28–29.
- Tanok és szövetségek 138:11, 15–16.
- George Q. Cannon elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt tanította:

„Amikor Alma azt mondja, hogy minden ember szelleme, »miután elhagyja ezt a földi testet, . . . hazatér ahhoz az Istenhez, aki neki az életét adta«, akkor minden bizonnyal arra gondol, hogy Isten mindenütt jelen van, nem személyesen, hanem szolgálója, a Szent Szellem által.

Nem azt az elképzelést akarja közvetíteni, hogy azonnal bevezetik őket Isten színe elé. Ezt a kifejezést nyilván feltételelesen használja” (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, szerk. Jerreld L. Newquist, 2 kötet [1957], 1:73. o.).

- Lásd az első idézetet elder Bruce R. McConkie-től, Alma 40:11–15-ös verseihez tartozó megjegyzéseknél, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* 95. oldalán.
- Móziás 15:21–22.

Joseph Fielding Smith elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, azt írta:

„Bár a 19. fejezet 40. verse azt sugallja, Alma nem azt akarta mondani, hogy a gonoszok, akik Krisztus előtt éltek, a Krisztus eljövetele után élő igazlelkűek előtt támadnak fel; és bár a 19-es versben elmondottak sugallhatják ezt, de a 20-as versben módosít és azt mondja, hogy az igazlelkűek szelleme és teste lesz az, mely előjön ennek a feltámadásnak az idején” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet [1954–1956], 2:300. o.).

- Joseph Smith próféta azt mondta:

„A feltámadást illetően csak annyit mondom, hogy minden ember, legyen öreg vagy fiatal, úgy jön elő a sírból, ahogyan behelyezték; termete »egy arasszal« sem lesz meghosszabbítva vagy megrövidítve; mindenkit feltámaszt Isten hatalma, és szellem lesz a testükben, nem vér” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 199–200. o.).

Joseph Fielding Smith elnök azt írta:

„A gyermekek, akik meghalnak, természetesen nem nőnek a sírban. Úgy jönnek majd elő testükkel, ahogyan oda helyezték őket, és a feltámadás után nőnek kifejlett termetű férfivá vagy nővé.

Joseph F. Smith elnök azt mondta, hogy ugyanaz a személy, ugyanabban a formában és hasonlatosságban, jön majd elő, »még sebek is lesznek a testen. Ez nem jelenti azt, hogy az illető mindig is viselni fogja ezeket a hegeket, sebeket, idomtalanságokat, hiányosságokat vagy gyengeségeket, mert ezek az idő múlásával eltávolíthatnak, Isten irgalmas gondviselése szerint« [*Gospel Doctrine*, 5. kiad. (1939), 23. o.]” (*Doctrines of Salvation*, 2:293. o.).

- Hélamán 14:15–17.

Alma 41. A visszaállítás terve értelmében újra egyesül majd a szellemünk és a testünk, és ítélet elé áll. Az igazlelkűek boldogságot kapnak vissza, a gonoszoknak pedig nyomorúságban lesz része. (25–30 perc)

Állíts ki egy felújított bútordarabot, egy összetört autó képét annak megjavítása előtt és után, vagy egy egyszerű kirakós játékot, melyet könnyen darabokra lehet szedni és össze lehet rakni! Írd fel a táblára a *visszaállítás* szót, és kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, hogyan illusztrálja ezt a szót a bemutatott tárgy! Olvassátok el Alma 41:13-as versét, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg a *visszaállítás* szót, valamint a *kapunk vissza* jelentést!

Olvastasd el a tanulókkal Alma 41:1–2-es verseit, és keressenek példát a visszaállításra! Kérdezd meg: Miért jó példája a visszaállításnak a feltámadás?

Mondd el, hogy az Alma által említett visszaállítás a feltámadás mellett az ítéletet is magában foglalja! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 41:3-as versét, és húzzák alá azt a két dolgot, melynek alapján megítéltetünk! Olvassátok el Moróni 7:8 és a Tanok és szövetségek 137:9-es versét, és javasold a tanulóknak, hogy készítsenek keresztutalást Alma 41:3-as versével! Kérdezd meg: Miért éppen olyan fontosak a vágyaink, mint a tetteink? Olvassátok el Alma 41:5–6-os verseit, és beszéljétek meg a következőket:

- Mi állítatik vissza, vagyis mit kapunk vissza az ítéletkor?
- Mit árul el az ítéletről az, hogy boldogságot kapunk az igazlelkű életért?
- Milyen példákat tudtok mondani olyan evangéliumi tantételekre, melyek betartása egyeseknek nagyobb nehézséget jelenthet, mint másoknak? (Lehetséges válasz erre a templomba járás, mivel egyes egyháztagnak nagyon messze élnék a már felépült templomoktól.)
- Milyen érzéseket kelt bennetek a végső ítéletről annak tudata, hogy szívünk vágyai alapján is megítéltetünk, nem csak cselekedeteink alapján?

Mondd el elder Dallin H. Oaks következő meglátását:

„Ahogyan gonosz vágyainkért felelősségre vonnak majd bennünket, éppen úgy jutalmat kapunk az igazlelkűekért. Mennyei Atyánk a valóban igazlelkű vágyat elfogadja olyan cselekedetek helyett, melyek teljesen lehetetlenek. Apósom nagyon szerette kifejezésre juttatni e tantétel személyes változatát. Amikor valaki meg akart tenni érte valamit, de a körülmények megakadályozták ebben, azt mondta: »Köszönöm. A jó szándékot veszem majd tetteknek.«

Ez a tantétel áldotta meg Ábrahámot, amikor hajlandó volt fiának, Izsáknak a feláldozására. Az Úr az utolsó percben megállította őt (lásd 1 Mózes 22:11–12), de »a javára íratott« az, hogy készen állt az Úr parancsának végrehajtására (lásd T&S 132:36).

Ez a tantétel azt jelenti, hogy ha már *megtettünk* minden tőlünk telhetőt, akkor *kívánságaink* által megtehetjük az út hátralevő részét. Azt is jelenti, hogy ha helyesek a kívánságaink, akkor megbocsáttathatnak nem szándékosan elkövetett hibáink vagy tévedéseink, melyekre elkerülhetetlenül sor kerül, amikor megpróbáljuk megvalósítani azokat a kívánságokat. Mily vigaszt jelent ez az alkalmatlanság érzéseire!” (*Pure in Heart* [1988], 59. o.).

Mutass meg két teljesen különböző fajtájú magot (például répagagokat és makkokat)! Oszd három csoportra az osztályt, és mindegyik csoport olvasson el egyet a következő versek közül: 2 Korinthusbeliek 9:6; Galáziabeliek 6:7; Tanok és szövetségek 6:33. Kérd meg a csoportokat, hogy nézzék meg és mondják el, hogyan használja fel az adott vers a magokat egy evangéliumi tantétel tanítására! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan illusztrálhatja a kétféle mag a visszaállítás tervét, melyről Alma 41:5–6-os versei beszélnek? (Az igazlelkűség ilyen gyümölcsöt hoz, a gonoszság pedig olyat.)
- Milyen „gyümölcs” nő az igazlelkűség magjából?

Olvassátok el Alma Koriántonak adott figyelmeztetését Alma 41:9–11-es verseiben, és kérdezd meg:

- Melyik rövid kifejezés foglalja össze legjobban Alma üzenetét?
- Miért nem hozhatnak boldogságot a gonoszság magjai?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 41:14–15-ös verseit, és húzzák alá, mit mondott Alma, hogyan alkalmazzuk életünkben a visszaállítás tanát! Kérd meg őket, hogy mondják el, mit húztak alá! Kérd meg őket, hogy mondjanak pozitív példákat arra, hogyan „jön vissza hozzád” az, „amit te adsz” (15. v.)!

Alma 41:10 (Szentírás memoriter). „A gonoszság még sohasem volt boldogság.” (10–15 perc)

Kérj meg három tanulót, hogy olvassanak fel az osztálynak egyet-egyet a következő kijelentések közül! Mielőtt olvasnának, kérjenek meg egy másik tanulót, hogy az általuk elmondott üzenetet egy mondatban foglalja össze a táblán!

Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Az evangélium parancsolatai egy gyengéd, szerető Atyától erednek, akinek törvényei avégre adattak, hogy boldoggá tegyenek, védjenek és segítsenek minket annak a fájdalomnak és nyomorúságnak az elkerülésében, mely elől különben nem tudunk megszökni, mert mindig ez az eredménye annak, ha átadjuk magunkat a Sátánnak és engedünk a kísértésnek” (*Conference Report*, 1994. április, 56. o.; vagy *Ensign*, 1994. május, 42. o.).

A *fiatalság erősségéért* füzet, melyet az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvórumának irányítása alatt adtak ki, azt tanácsolja:

„Az nem lehet, hogy rosszat tesztek és utána jól érzitek magatokat. Ez lehetetlen! A Sátán szeretné, ha elhinnétek, hogy a boldogság csak akkor érhető el, ha engedékenyen behódoltok a csábításnak saját vágyaitok kielégítésére. Elég csak megvizsgálunk a széttört életét azoknak, akik megszegtek Isten parancsolatait, hogy megtudjuk, miért is hívják a Sátánt »minden hazugság atyjá«-nak (2 Nefi 2:18).

Öröm és boldogság fakad abból az életből, melyet úgy éltek le, ahogyan azt az Úr akarja” ([1990], 4., 19. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„A gonoszság soha nem volt boldogság. A bűn soha nem volt boldogság. A boldogság Jézus Krisztus evangéliuma hatalmában, szeretetében és édes egyszerűségében rejlik” (Conference Report, 1997. április, 69–70. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 49. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy találjanak egy olyan verset Alma 41. fejezetében, mely összefoglalja a táblán lévő három mondatot! Jelöljék meg Alma 41:10-es versét, mint szentírás memoritert! Egészítsd ki ezt a bizonyossággal, hogy Mennyei Atyánk parancsolatainak betartásából ered az öröm!

Alma 42:1–28. Az igazságosság törvénye miatt kizáratunk Isten színe elől, amikor bünt követünk el. Az Üdvözítő kiengesztelésén keresztül az irgalom mindazok számára eleget tesz az igazságosság követelményeinek, akik megtérnek. (55–60 perc)

Az óra kezdete előtt rajzold fel a táblára a következő táblázatot!

Alma 42	Szó	Jelentés
1. v.	kárhoztatni	átadni valaminek
2–3. v.	kerubok	angyalok
4. v.	megpróbáltatási	próbatétel, teszt
7. v.	testileg	fizikailag, a halandó test tekintetében
8. v.	célszerű	megfelelő, helyénvaló
8. v.	megmenteni	visszahozni
10. v.	testivé	világivá, akik csiszolatlan fizikai élvezeteknek adják át magukat

Írd fel a táblára: *Azt akarom, hogy igazságos legyen a végső ítélet.* Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel a kezüket, ha egyetértenek ezzel a kijelentéssel! Számold meg a kezeket és a számot írd fel a táblára! (Remélhetőleg a legtöbben egyetértenek.)

Bízz meg tanulókat a következő szentírásoknak az osztály előtt történő felolvasásával: 5 Mózes 32:4; Móziás 16:1; 2 Nefi 26:7. Kérd meg az osztályt, hogy figyeljék meg, mit tanítanak ezek

a szentírások Istenről, és kérj meg tanulókat, hogy meséljenek a megfigyeléseikről! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy Isten igazságos, és igazságosak lesznek az ítéletei, de magyarázd el, hogy ez mindannyiunk elé állít egy problémát! Olvasd fel elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Az *igazságosság*nak sok jelentése van. Az egyik az egyensúlyban tartás.

Az emberek általában úgy érzik, hogy igazságos az eljárás, ha a vétkes azt kapja, amit megérdemel – ha a büntetés illik a büntetthez.

Az igazságosságnak az »azt kapjuk, amit megérdemlünk« módon való elképzelése képezi minden arról szóló szentírás alapvető feltételezését, hogy cselekedetei szerint ítéltetik meg az ember.

Isten igazságossága mindannyiunkat felelősségre von saját vétkeinkért, és automatikusan kiszabja a büntetést” (*Sins, Crimes, and Atonement* [address to CES religious educators, 1992. február 7.], 1–2. o.).

Kérdezd meg: Miért jelent nekünk problémát Isten igazságossága? Győződj meg róla, hogy a tanulók megértik: a bűn mindannyiunkat méltatlanná tesz arra, hogy Isten színe elé lépjünk. Elder Oaks így folytatta:

„Az igazságosság arról is meggyőződik, hogy azt kapjuk, amit megérdemlünk, és én tartok ettől a kimeneteltől. Örök céljaimat nem érhetem el annak alapján, amit megérdemlek. Próbálkozhatok erőm teljes megfeszítésével, akkor is az maradok, akit Benjámin király »haszon-talan szolgának« nevezett (lásd Móziás 2:21). Örök céljaim eléréséhez többre van szükségem annál, mint amit megérdemlek. Többre van szükségem, mint igazságosságra” (*Sins, Crimes, and Atonement*, 2. o.).

Mondd el, hogy Alma fiát egy olyan dolog aggasztotta, ami az igazságossággal áll kapcsolatban. Olvassátok el Alma 42:1-es versét, hogy megnézzétek, mi aggasztotta Koriántont! (Szerinte a bűnösnek nem kellene bűnhődnie a bűneiért.) Mondd el, hogy Koriánton nem értette meg Mennyei Atyánk tervét! Olvassátok el a tanulókkal Alma 42:2–11-es verseit! Utalj nekik a táblán lévő táblázatra, hogy segítséget nyújts a nehéz szavakat illetően! Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Miről gondoskodott Isten Ádám, Éva és leszármazottjaik tekintetében a bukást követően? (Lásd 4. v.)
- Milyen két szempontból tiltattak (zártak) ki első szüleink (valamint leszármazottjaik)? (Lásd 7–9. v.)
- Milyen lenne most a helyzetünk, ha nem lett volna kiengesztelés? (Lásd 11. v.)

Mondd el, hogy Ádám bukása szükséges részét képezte az üdvözülés tervének! A bukás nélkül nem jöhettünk volna a földre, hogy testet kapjunk és megtapasztaljuk azokat a próba-

tételeket, melyek örök életre készítik fel a hithűeket. Bukott állapotunkban azonban nem lehet minket üdvözíteni. Írd fel a táblára: *igazságosság és irgalom*. Az *igazságosság* mellé írd oda: *azt kapjuk, amit megérdemlünk*. Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek javaslatokat az *irgalom* jelentésére! (Lehetséges válasz az, hogy jobbat kapunk annál, amit megérdemlünk.) Kérdezd meg:

- Hányunknak van szüksége közülünk az irgalomra? Miért?
- Hogyan gondoskodott számunkra Mennyei Atyánk az irgalom forrásáról?

Olvassátok el Alma 42:14–15-os verseit, és mondd el a következőket elder Oaks-tól:

„Az igazságossághoz és az irgalomhoz kapcsolódva a *kien-gesztelés* az, ami eleget tesz az igazságosságnak és elérhetővé teszi az irgalmat. Az igazságosság, az irgalom és a kiengesztelés együttesen Isten igazságosságának és irgalmának dicsőséges, örök teljességét jelképezi” (*Sins, Crimes, and Atonement*, 2. o.).

Olvassátok el Alma 42:13-as versét, és nézzétek meg, mit kell tennünk azért, hogy elnyerjük a kiengesztelés irgalmát! Javasold, hogy a tanulók készítsenek keresztutalást e vers, valamint Alma 34:16 és a Tanók és szövetségek 19:16–17-es versei között!

Olvassátok el Alma 42:16–18-as verseit és kérdezd meg: Milyen ajándék nem állhatna rendelkezésünkre akkor, ha nem lenne törvény és nem lenne büntetés? Miért? Egyes tanulóknak felmerülhet a kérdés, hogy miért követeltetik meg a szenvedés még azoktól is, akik megtérnek. Segíthet Spencer W. Kimball elnök következő magyarázata:

„Ha valaki még nem szenvedett, akkor nem is tért meg. Át kell mennie egy változáson, melynek során szenved, és akkor lehetővé válik a megbocsátás” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 99. o.).

Elder Oaks így folytatta:

„Aki megtér, annak nem kell úgy szenvednie azért a bűnért, »ahogyan« az Üdvözítő szenvedett. A megtérő bűnösök megtapasztalnak ugyan némi szenvedést, de megtérésük és a kiengesztelés folytán nem tapasztalják meg annak az örök kínnak a teljes »gyötrelmét«, melyet az Üdvözítő szenvedett el azért a bűnért.

A megtört szívvel és bűnbánó szellemmel Krisztushoz jövő megtért bűnös már áthaladt a bűnért érzett személyes fájdalom és szenvedés folyamatán. Megérti Alma megállapításának jelentését, mely szerint »csak azok üdvözülhetnek, akik őszintén megbánják bűneiket« (Alma 42:24)” (*Sins, Crimes, and Atonement*, 5. o.).

Olvassátok el, és a következő javaslatok és kérdések felhasználásával beszéljétek meg Alma 42:18–31-es verseit:

18–20. vers

Milyen értelemben áldás számunkra a lelkiismeret-furdalás? (Lásd 18–20. v.)

23. vers

Mondd el, hogy amikor megtérünk, az Úr irgalma megóv minket attól, hogy a bűneinkért megérdemelt büntetés egészét megtapasztaljuk. Kérdezd meg: Az irgalom milyen feltétel nélküli áldásait biztosítja még a kiengesztelés? (Feltámadunk és visszatérünk Isten színe elé.)

29. vers

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 2 Korinthusbeliek 7:9–10-et, és javasold, hogy készítsenek keresztutalást ezzel a verssel! Kérdezd meg:

- Hogyan jellemezte Pál azt a fajta nyugtalanságot, mely „bűnbánathoz vezet”? („Isten szerint való szomorúság.”)
- Miért kell megtapasztalnunk „Isten szerint való szomorúságot”, amikor bűnbánatot tartunk?

30–31. vers

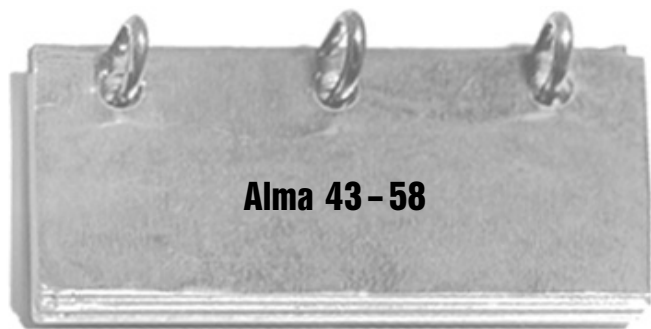
Bár Koriánton nagyon komoly bűnököt követett el, lehetséges volt számára a bűnbánat és a megbocsátás.

- Milyen bizonyíték található ezekben a versekben arra, hogy Koriánton megtért és bűnbocsánatot nyert?
- Mit tanít ez nektek az általatok eddig elkövetett bűnökről?

A következőket tőled, a tanítótól kéri elder Dallin H. Oaks:

„Remélem, segíteni fogtok a tanulóitoknak, hogy átérezzék Istenhez fűződő kapcsolatukat, érezzék az Ő törődését, és az irántuk érzett szeretetét. Ez a szeretet a kiengesztelésben jut kifejezésre, és akkor fogadjuk el ezt a szeretetet, ha gyakoroljuk a bűnbánat tantételét.

A bűnbánat soha véget nem érő folyamat, melyre mindenkinek szüksége van, mivel »mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül« (Rómabeliek 3:23). Tanítsd meg a tanulóidnak, hogy lehetséges a teljes bűnbánat, és azt követően biztos a megbocsátás” (*Sins, Crimes, and Atonement*, 8. o.).

Alma 43–58

Bevezetés

Alma 43:3-as versében Mormon azt mondja: „Most pedig visszatérek ... a nefiták és a lámániták közötti háborúkról szóló beszámolóhoz.” Egyesek csodálkoznak azon, hogy miért van a Mormon könyvében oly sok háborúról szóló rész. Ezra Taft Benson elnök emlékeztetett minket, hogy akik a könyvet összeállították, „látták napjainkat, és azokat a dolgokat választották ki, melyek a legértékesebbek lesznek számunkra” (Conference Report, 1986. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 6. o.). Számos oka lehet annak, hogy miért tett bele Mormon oly sok háborúról szóló részt a könyvbe. Ezek között lehetnek a következők:

- Az utolsó napokban is sok háború lesz (lásd Jelenések 9). Benson elnök azt mondta: „A Mormon könyvből megtanuljuk, hogyan élnek Krisztus tanítványai háború idején” (Conference Report, 1986. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 7. o.). Ide tartozik annak megértése, hogy mikor jogos a háború, és mi a megfelelő hozzáállás a vérontás tekintetében.
- A fizikai csatákra vonatkozó alapelvek között vannak olyanok is, melyek a gonoszság ellen folytatott lelki háborúban is alkalmazhatók.
- Megtanulhatjuk felismerni a szövetségek megkötéséből és betartásából eredő védelmet.
- Láthatjuk, hogyan találtak boldogságot mások az igazlelkű életben még akkor is, amikor gonoszság és pusztulás vette őket körül.
- Segítséget kaphatunk abban, hogy minden nap az evangélium szerint éljünk, és Benson elnök magyarázata szerint „fellelhetjük a második eljövételre való felkészülés mintáját” (Conference Report, 1986. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 6. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Bár az igazlelkűek soha nem gyönyörködnek a vérontásban, igazolt a háborúba lépésük, ha szabadságukat, békéjüket, családjukat és vallási jogaikat védik (lásd Alma 43:9–14, 45–54; 44:1–7; 46:12, 20–21, 28; 48:10–16, 21–23; lásd még 5 Mózes 20:10–12; Mormon 3:9, 15; T&Sz 98:32–38).
- Az Istenbe vetett hit képessé tesz minket ellenségeink legyőzésére (lásd Alma 43:49–50; 44:3–6; 48:7).

- Az Úr parancsolatainak megszegése széthúzáshoz és konfliktushoz vezet, szövetségeink betartása ellenben egységet, áldásokat, védelmet és békét eredményez (lásd Alma 46:4–8, 11–15, 21–22; 49:23, 30; 50:21–24; lásd még 2 Nefi 2:11).
- A „keresztények” hisznek Jézus Krisztusban. Készségesen és hithűen magukra veszik az Ő nevét (lásd Alma 46:13–15; lásd még Ap. Csel. 11:26; Móziás 5:7–12).
- Az igazlelkűség korlátozza a Sátán hatalmát (lásd Alma 48:11–17; lásd még 1 Nefi 22:26).
- Az igazlelkűség és a boldogság még háborúk és háborús hírek légkörében is létezhet (lásd Alma 50:22–23; lásd még Alma 62:39–41).
- Csodákat láthatnak életükben azok a gyerekek, akik követik az igazlelkű szülők tanításait, igazlelkűségben nőnek fel, és tele vannak hittel (lásd Alma 53:16–21; 56:44–56; 57:19–27; 58:37–40).
- A hit, a remény és a békesség Isten ajándéka. Ezek az ajándékok azoknak adatnak, akik őszintén imádkoznak és felismerik, hogy Isten sikereik forrása (lásd Alma 57:35–36; 58:10–13).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 98–102. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 43–48. fejezeteinek tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 16: „Krisztusban szilárdan bízó” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Megjegyzés: Amikor ezeket a fejezeteket tanítod, utalhatsz a „A Mormon könyve helyszíneinek valószínű elhelyezkedése” részre a függelékben (291. o.). Felrajzolhatod a táblára, vagy emlékeztetőként kiadhatod a tanulóknak.

Alma 43:1–14, 45–54; 44:1–2; 48:10–23. Bár az igazlelkűek soha nem gyönyörködnek a vérontásban, igazolt a háborúba lépésük, ha szabadságukat, békéjüket, családjukat és vallási jogaikat védik. (20–25 perc)

Írd fel a táblára a következő kérdést: *Miért szól a Mormon könyvében oly sok rész a háborúról?* Kérd meg a tanulókat, hogy válaszoljanak a kérdésre, és beszéljétek meg az elképzeléseiket!

Olvassátok el Mormon 8:30-as versét, és keressetek ki valamit, ami napjainkat jellemzi! Olvassátok el Mormon 8:34–35-ös verseit, hogy megnézzétek, honnan tudták a Mormon könyve írói, hogy mi háborúk és háborús hírek idejében fogunk élni. Mondd el Ezra Taft Benson kijelentését, Alma 43–58-hoz tartozó bevezetés első részéből (184. o.)!

Mondd el, hogy ha háborús időkben akarunk hithűen élni, annak egyik kihívása az, hogy tudnunk kell, mikor jogos a háború. Olvassátok el Alma 43:5–8-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért támadták meg a lámániták a nefitákat? (A válaszokat sorold fel a táblán *A lámániták háborús indíttatásai* felirat alatt!)
- Ha nefiták lettek volna, akkor jogosnak éreztétek volna azt, hogy harcba indultok a lámániták ellen? Miért vagy miért nem?

Olvassák el a tanulók Alma 43:9–14-es verseit, és húzzák alá annak okait, hogy miért döntöttek a nefiták saját maguk megvédelmé mellett! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit tanultak, és a táblán sorold fel válaszaikat *A nefiták háborús indíttatásai* felirat alatt! Kérdezd meg: Miben különböztek a nefiták indíttatásai a lámániták indíttatásaitól? Olvassátok el a 44–48-as verseket, hogy megnézzétek, milyen hatással voltak az egyes csoportok indíttatásai arra, hogy miként harcoltak! Olvassátok el Alma 43:49–44:2-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan reagáltak a nefiták, amikor lehetőségük nyílt a csata befejezésére?
- Milyen érzések voltak a hadvezető Moróni kapitányban az ellenség halálát illetően?

Olvassátok el Alma 48:11, 14, 16-os verseit, és javasold, hogy a tanulók készítsenek keresztutalást e versek és Alma 44:1 között! Kérdezd meg: Milyen hatással volt a nefitákra e csata folyamán a vérontással kapcsolatos meggyőződésük?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 48:21-es versét, és jelöljék meg azt a kifejezést, mely legjobban leírja, milyen érzései voltak a nefitáknak azzal szemben, hogy lámánita testvéreikkel harcoljanak! Kérdezd meg: Szerintetek mit jelent az „akaratuk ellenére kénytelenek voltak” kifejezés? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 23. verset, és jelöljék meg azt a két indokot, amiért a nefiták sajnálták, ha harcolniuk kellett a lámánitákkal!

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy milyen érzések vannak bennük a háború tekintetében. Mondd el, hogy időnként olyan országokban is élnek egyháztagok, melyek pusztító harcokba szállnak. Olvasd fel a következő kijelentést, melyet 1942-ben adott ki az Első Elnökség:

„Az egyház nagyon is háborúellenes, és annak is kell lennie. Maga az egyház nem viselhet hadat, hacsak és ameddig az Úr új parancsot nem ad. Nem tekinthet a háborúra úgy, mint nemzetközi viták igazlelkű rendezésének módjára; ezeket – a nemzetek egyetértésével – békés tárgyalások és kiigazítások útján kellene és lehetne is rendezni. Az egyház tagjai azonban polgárok, vagyis olyan hatalmak kiszolgáltatói, melyek felett az egyháznak nincs befolyása. Maga az Úr mondta nekünk, hogy támogassuk »az ország alkotmányos törvényét« [lásd T&S 98:4–7].

Ha tehát az alkotmányos törvény, ezen alapelveknek engedelmessé, olyan ország fegyveres szolgálatába hívja az egyház férfitagjait, melynek hűséggel tartoznak, akkor legfontosabb polgári kötelességük követeli meg tőlük azt, hogy eleget tegyenek ennek a felszólításnak. Ha engednek ennek a felszólításnak, és a felettük parancsolóknak enge-

delmeskedve életét veszik az ellenük harcolóknak, akkor az nem teszi őket gyilkosokká, és annak a büntetésnek sem szolgáltatja ki őket, melyet azok számára rendelt el Isten, akik ölnék” (Conference Report, 1942. április, 94. o.).

Tegyél bizonyosságot arról, hogy a háborút, amikor csak lehet, el kell kerülni! Az Úr azonban azt mondta, hogy jogosan megyünk harcba szabadságunk, családjaink és vallási jogaink megvédelméért. Ha ezen kívül azért megyünk háborúba, mert országunknak tartozunk ezzel a kötelességgel, ha hűek vagyunk az Úr parancsolatai iránt, és nem gyönyörködünk a vérontásban, akkor Ő igazolni fog minket.

Alma 43:18–38; 48:15–16; 49:1–15; 50:1–6. Hogyan a nefiták megerősítették városaikat és páncélt öltöttek magukra, nekünk is meg kell erősíteni magunkat az Úr szavával, hogy védve legyünk a lelki ártalmak ellen.

(20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a következő himnuszok szavait, és nézzék meg, mi a közös azokban: „Folytassuk tovább” (*Himnuszok*), „Míg a harcnak vége nem lesz” (*Himnuszok*), „Izrael reménysége” (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek más himnuszokat is, melyek megemlítik a háborút vagy a konfliktust! (Ide tartozhat a „Keresztény vitézek” és a „Hűen a hithez”.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért említi meg oly sok himnuszunk a harcot vagy a háborút?
- Kivel vagyunk háborúban?
- Olvassátok el a Jelenések 12:7–9-et! E versek szerint mikor kezdődött el a Sátán ellen vívott harc?
- Olvassátok el a 11. verset! Milyen fegyverek állnak rendelkezésünkre a Sátán ellen vívott harcban?
- Milyen áldozatokat szed ez a háború?
- Volt már hatással ez a harc olyan valakire, aki közel áll hozzátok? Milyen tekintetben?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 27:15–18-as verseit! Mit tanítanak ezek a versek, hogyan védjük meg magunkat ebben a konfliktusban?

Mondd el a tanulóknak, hogy sokat tanulhatunk saját magunk lelki csatáiban történő megvédéséről, ha tanulmányozzuk azokat az előkészületeket és terveket, melyeket Moróni kapitány és katonái alkalmaztak az általuk vívott fizikai csatáiban. Írd fel a táblára a következő utalásokat:

- Alma 43:18–21, 37–38
- Alma 43:23–24
- Alma 43:28–30
- Alma 48:15–16
- Alma 49:1–4, 8, 14–15
- Alma 50:1–6

Oszd hat csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egy-egy oszlopot a táblán lévők közül! Adj időt a tanulóknak verseik elolvasására, és a következő kérdés átgondolására: „Hogyan alkalmazhatok hasonló stratégiát, hogy megvédjem magamat a Sátán támadásai ellen?” Mondják el, hogy mit tanultak, és beszéljétek meg, amit találtak!

Alma 43:49–50; 44:3–5; 48:7, 15–16. Az Istenbe vetett hit képessé tesz minket ellenségeink legyőzésére. (15–20 perc)

Kérj meg egy pár tanulót, hogy röviden meséljenek olyan alkalmakról, amikor féltek! Soroljanak fel annyi fajta félelmet, amennyit csak tudnak! Mondd el, hogy a szentírások két értelemben beszélnek a félelemről! A *félelem* időnként azt jelenti, „tisztelni vagy méltatni”. Istent félni annyit tesz, mint tisztelni Őt és betartani a parancsolatait. Máskor a *félelem* azt jelenti, „félni a veszélytől, a rossztól, a fájdalomtól vagy az ismeretlentől”.

Kérdezd meg: Milyen félelmet tapasztalnatok meg akkor, ha egy mai csatamezőre helyeznének benneteket, és csak egy kardotok lenne, amivel megvédhetnétek magatokat? Olvassátok el Alma 43:48 első mondatát, és kérdezd meg: Moróni embereinek volt-e okuk a félelemre? Miért? Olvassátok el a 49–51-es verseket, és nézzétek meg, mivel válaszoltak a nefiták ellenségeik támadására! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen evangéliumi tantételeket mutattak meg a nefiták?
- Hogyan szabadította ki őket az Istenbe vetett hitük?

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor a nefiták körülvették a lámánitákat, Moróni megállította a csatát, és Zerahemnához, a lámániták vezéréhez szolt. Olvassák el a tanulók Alma 44:3–4; 48:7, 15–16-os verseit, és jelöljék meg annak okait, amiért a nefiták hatalomra tettek szert a lámániták felett! Olvassátok el Alma 44:5-ös versét, és nézzétek meg, milyen forrásból eredt a nefiták boldogsága, még háború idején is! Kérdezd meg:

- Hol található a „szent ige”?
- Hogyan segíthet nekünk hitünk gyarapításában?
- Milyen „ellenségek” legyőzésében segíthet nektek a Jézus Krisztusba vetett hit?
- Ki a nagyobb ellenség: aki fizikai testeteknek árt, vagy aki lelkileg tesz kárt bennetek? Miért?
- Milyen tekintetben támadja meg Sátán a szellemünket?

Mondd el ezt a kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségnek volt a tagja:

„Az egyháznak sok kritikusa és hadseregnyi ellensége van. Gúnyt űznek abból, ami szent. Lealacsonyítják és lekicsinylik azt, ami Istentől való. Rájátszanak azok vágyaira, akik nyilvánvalóan élvezik annak látványát, ha valami szent dolgot vicces színben tüntetnek fel. Nem jut eszembe más, ami kevésbé lenne összhangban Krisztus szellemével, mint az ilyen fajta tevékenység.

Fájdalmat okoz nekünk annak megszenteltségtelenítése, ami számunkra szent. Félnünk azonban nem kell. Ez az ügy egyszerűbb bármely embernél. Minden ellenségét túl fogja élni. Nekünk csak előre kell mennünk, félelem nélkül, a hit erejével” (*Faith: the Essence of True Religion* [1989], 16. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen kapcsolatban áll egymással a hit és a félelem?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 6:34, 36–37-es verseit! Hogyan adhat nekünk az Üdvözítőbe vetett hit erőt ellenségeink legyőzéséhez?

Alma 45:1–19. Az Úr ismeri az eljövendő eseményeket, és kinyilatkoztathatja azokat a prófétáinak. (15–20 perc)

Olvasd el a mai időjárásról szóló tegnapi időjárásjelentést! Kérdezd meg a tanulókat:

- Mennyire volt pontos az előrejelzés?
- Mire tippeltek, mennyire gyakran helyesek az időjárás előrejelzések?
- Miért van az, hogy időnként nem helyesek az előrejelzések?
- Miben különbözik az időjárás-előrejelzést mondó meteorológus attól, amikor az Úr szolgálja prófétál?
- Miért következnek be mindig azok a dolgok, amiket az Úr ígér?

Mondd el a tanulóknak, hogy szolgálata végén Alma próféta otthagya családját és népét. Olvassátok el a tanulókkal Alma 45:18–19-es verseit, hogy megnézzék, hová ment! Mielőtt elindult volna, Alma elbeszélgetett Hélamán fiával és tanította őt. Olvassák el a tanulók Alma 45:1–8-as versét, és mondják meg, mit akart Alma megtudni a fiáról! Olvassátok el Alma 37:1-es versét, és kérdezd meg:

- Minek a megtételére kapott parancsolatot Hélamán, ami oly fontosá tette azt, hogy erős biznysággal rendelkezzen?
- Hogyan oszthatjátok meg biznyságotokat az eljövendő nemzedékekkel?

Mondd el az osztálynak, hogy Alma kijózanító próféciaát mondott a nefiták jövőjét illetően! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 45:10–17-es verseit és húzzák alá ennek a próféciaának az elemeit! Kérdezd meg: Mi vezet majd a nefiták pusztulásához? Kérd meg a tanulókat, hogy a fejezetek fejlécét figyelve keressék meg, a Mormon könyvében hol vált valóra ez a jövődőlés a nefiták pusztulásáról! (Mormon 6.) Mutasd meg a tanulóknak a lap alján található dátumokat Mormon 6. fejezeténél, és kérdezd meg tőlük, hogy mikor vált teljes mértékűvé ez a pusztulás. Beszéljétek meg a következőket:

- Honnan tudott Alma ilyen pontosan egy majd 500 évvel később bekövetkező eseményről?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:38-as versét! Hogyan vonatkozott az Úrnak ebben a versben elmondott ígérete a Mormon könyve népére?

- Hogyan vonatkozik a napjainkra?

Mondd el a következő kijelentést! Wilford Woodruff elnök azt mondta:

„Ha előttünk lenne minden olyan kinyilatkoztatás, melyet valaha is adott Isten az embernek . . . és ezek harminc méter magasan tornyosulnának előttünk, az egyház és Isten királysága akkor sem fejlődhetne a világ történelmének ezen vagy bármely más korában Isten élő szószólói nélkül” („The Keys of the Kingdom”, *Millennial Star*, 1889. szeptember 2., 548. o.).

Elder John Taylor, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Ádám kinyilatkoztatásai nem mondták meg Noénak, hogyan építse meg bárkáját; és Noé kinyilatkoztatásai sem mondták meg Lótnak, hogy hagyja ott Sodomát; és ezek egyike sem beszélt Izráel gyermekeinek Egyiptomból történő kivonulásáról. Mindannyian kaptak kinyilatkoztatásokat saját maguk számára” („On Priesthood”, *Millennial Star*, 1847. november 1., 323. o.).

Ezra Taft Benson elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának az elnöke, azt mondta: „Az élő próféta fontosabb számunkra az alapvető műveknél” („Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], 26. o.). Kérdezd meg: Szerintetek miért igaz ez? Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor érezték, hogy az Úr profétáján keresztül kapják meg az Ő szavát! Kérdezd meg: Milyen áldásokat kaptatok életek során az élő próféta miatt?

Sister Virginia U. Jensen, a Segítőegylet általános elnökségének tagja, azt mondta:

„Nincs sok garancia ebben az életben. Ember alkotta vagy ember irányította dolog nem garantálható igazán! Ám itt van a csoda. Az Úr csodálatos garanciákat adott, mindenféle kikötés nélkül. Az egyik ilyen garancia a következő: Ő választja ki a profétát, és soha nem engedi, hogy ez az ember félrevezessen minket. Képzeljétek el egy percet ennek az ígéretnek a hatását! Van legalább egy olyan hely, ahová fordulhatunk tiszta, be nem szennyezett irányításért” (Conference Report, 1998. október, 14. o.; vagy *Ensign*, 1998. november, 13. o.).

Alma 46. Az Úr parancsolatainak megszegése széthúzáshoz és konfliktushoz vezet, szövetségeink betartása viszont egységet, áldásokat, védelmet és békét eredményez.

(40–45 perc)

Mutasd meg a tanulóknak országokat zászlaját! Kérd meg őket, hogy magyarázzák el a zászló színeit és szimbólumait! Kérdezd meg: Milyen érzéseket kelthet egy zászló olyanokban, akik nagyon törődnek az országukkal? Biztasd a tanulókat, hogy figyeljék meg, mit használt fel Moróni kapitány népe összegyűjtésére!

Írd fel a táblára a következő táblázatot! A bal oldali oszlopba írd be a szentírás utalásokat, de a többi oszlop válaszainak helyét hagyd üresen! Oszd négy csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak adj ki egy-egy verscsoportot, és töltsék ki a táblázat e versekhez tartozó részét!

Utalás	Fővezér	Lámániták voltak a vezérek?	Nefita szakadárok voltak a vezérek?
Alma 43:5–8	Zerahemna	Nem	Igen
Alma 46:3–7	Amalikiás	Nem	Igen
Alma 50:25–29	Moriánton	Nem	Igen
Alma 61:8; 62:6	Pachus	Nem	Igen

Mondd el, hogy a Mormon által Alma 43–63-as fejezeteiben megnevezett ellenségek mindegyike vagy nefita szakadárok csoportja volt, vagy nefita szakadárok által vezetett illetve feltűzött csoport! A nefiták ellen lázadók és őket otthagytak komoly problémákat okoztak az elpártolásukkal. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 47:36-os versét, és beszéljétek meg, miért fenyegették a szakadárok annyira az igazlelkű nefiták békéjét és biztonságát!

Kérdezd meg: Szerintetek miért hagyták ott ezek a szakadárok a nefitákat és csatlakoztak a lámánitákhoz a korábbi honfitársaik elleni háborúban? Olvassátok el a tanulókkal Alma 45:23–46:3-as verseit, hogy megnézzétek, miért pártolt el Amalikiás népe! Kérdezd meg:

- Hogyan bonthatja fel a gazdagság az egységet egy nép között?
- Mire támaszkodik Isten helyett a kevély ember?
- Miért kevésbé hajlandó a kevély ember arra, hogy engedelmeskedjen az Úr szolgáitól kapott tanácsnak?
- Gyakran hogyan viselkednek az Úr tanácsát elutasítók azokkal szemben, akik elfogadják azt a tanácsot?

Olvassátok el Alma 46:4–7-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy húzzák alá, miért járt sikerrel Amalikiás abban, hogy elvigye az egyháztól az embereket! Olvassátok el Alma 46:8–9-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy a szentírásokból vagy az életből mondjanak olyan példákat, melyek megmutatják Mormon e versekben mondott szavainak igazságát!

Olvassátok el együtt Alma 46:11–12-es verseit, és keressetek meg benne hat olyan indokot, ami miatt a nefiták jogosnak érezték a harcba menetelt (lásd még Alma 43:45–47)! Oszd hat csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak add ki feladatul, hogy egy papírlapra rajzoljon le valamit, ami a hat indok egyikét jelképezi! Rajzold fel a táblára a szabadság zászlaját, vagy tegyél ki egy nagy anyagdarabot! Mindegyik csoportból kérj meg valakit, hogy a csoport által elkészített képet erősítse rá a szabadság zászlajára, és a képet magyarázza meg az osztálynak! Olvassátok el Alma 46:13–22-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A szabadság zászlajának felemelésén kívül hogyan készült fel még Moróni kapitány arra, hogy ellenálljon Amalikiás próbálkozásainak? (Lásd 16. v.)

- Hogyan segíthet az ima összehozni az embereket egy közös ügyben?
- Milyen szándékkal szaggatták meg ruházatukat és dobták azt Moróni lába elé az emberek? (Lásd 20–22. v.)
- Szerintetek milyen hatással volt a népre a szövetség, melyben megígérték, hogy hithűen élnek, míg megvédik családjukat és szabadságjogaikat?

A tanulók olvassák el a 28–29-es verseket, és kérdezd meg: Mennyire volt sikeres Moróni kapitány abban, hogy igaz ügyben egységesítse a nefitákat? Olvassátok el a 33–35-ös verseket, és mutass rá, hogy míg rendes körülmények között helytelen lett volna halálos fenyegetéssel juttatni érvényre egy szövetséget, az amalikiásíták cselekedetei a nefiták életét és szabadságjogait veszélyeztették. Azt is fontos észben tartani, hogy Moróni kapitány a kormánytól kapott felhatalmazás alapján cselekedett. Kérdezd meg: Mennyire tartotta értékesnek Moróni a szövetségek megkötését és betartását? Mondd el, hogy a Mormon könyvében szereplő emberek annyira komolyan vették a szövetségeket, hogy Moróni hajlandó volt megbízni az egykori árulókban is, miután azok szavukat adták (lásd még Alma 44:6, 8, 19–20). Olvassátok el Alma 46:36–41-es verseit és kérdezd meg: Miben változtatta meg a dolgok menetét az, amikor a nefiták betartották a szövetségeiket?

Beszélgjétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen tekintetben készít fel minket lelki „csatáink” megvívására az, ha betartjuk a szövetségeinket?
- Szerintetek miért eredményez még nagyobb békét és boldogságot az, ha betartjuk az Úrnak tett ígéreteinket?
- Milyen tekintetben erősít meg minket a szövetségek betartása, még akkor is, ha ez nem könnyű?

Mondd el elder Jeffrey R. Holland következő ígérését: „Béke és félelemtől való mentesség . . . lesz a jutalma Sionban azoknak, beleértve ebbe azoknak a gyermekeit – illetve különösen őket –, akik szövetségeket kötnek és betartják azokat” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 291. o.).

Alma 46:13–15. A „keresztények” hisznek Jézus Krisztusban. Készségesen és hithűen magukra veszik az Ő nevét. (15–20 perc)

Írd fel a táblára: *A mormonok keresztények?* Kérdezd meg a tanulókat:

- Mikor hallottátok utoljára ezt a kérdést?
- Ha ma valaki feltenné nektek ezt a kérdést, akkor mit válaszolnátok?

Kérd meg az osztályt, hogy mondják meg, milyen kitételek döntik el, hogy keresztény-e valaki, és sorold fel ezeket a táblán!

Kérdezd meg, hogy a Mormon könyve napjaiban keresztények voltak-e az egyház tagjai? A tanulók olvassák el Alma 46:13–16-os verseit, és húzzák alá a *keresztények* szót! Kérdezd meg: Hogyan jellemzik ezek a versek a keresztényeket?

Javasold, hogy a tanulók húzzák alá ezeket a kifejezéseket! Kérdezd meg:

- Mennyiben hasonlítanak ezek a kitételek a táblán lévő felsoroláshoz?
- Szerintetek miért van az, hogy az igaz hívők „boldogan” vették magukra Krisztus nevét? (15. v.)

Javasold, hogy a tanulók készítsenek keresztutalást Alma 46:14–15 és Móziás 5:7–12 között! Mondd el elder Joseph B. Wirthlin következő kijelentését:

„Két ismertetőjegye van a keresztényeknek: (1) megvallják, hogy *hisznek* az Üdvözítőben, és (2) az Üdvözítő tanításaival összhangban *cselekednek*. Az egyház hithű tagjai, akiket szenteknek vagy utolsó napi szenteknek nevezünk, mindkét ismertetőjegynek egyértelműen birtokában vannak. Hitünkkel és cselekedeteinkkel is azt mutatjuk, hogy hitünk szegletköve »maga Jézus Krisztus« [Efézusbeliek 2:20].

A szó meghatározásának értelmében aki keresztény, az nem csak megvallja az Üdvözítőbe vetett *hitet*, hanem Jézus Krisztus tanításai és parancsolatai szerint is *él és cselekszik*. Ő azt tanította: »Nem minden, a ki ezt mondja nékem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem a ki *cselekszi* az én mennyei Atyám akaratát« [Máté 7:21; dőlt betűs kiemelés]. Jézus azt is megmondta: »Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok« [János 14:15; T&Sz 124:87]. Megparancsolta nekünk, hogy az Ő életének mintájára alakítsuk az életünket [lásd 3 Nefi 12:48; Máté 5:48; 3 Nefi 27:27]. Az Úr igaz tanítványai »az ígének pedig megtartói . . . [nem] csak hallgatói« [Jakab 1:22].

Amikor magunkra vesszük az Ő nevét, minden bizonnyal keresztények vagyunk, mert Krisztus nevét viseljük. Amikor minden héten veszünk a kenyér és a víz jelképéből, azt az Ő emlékezetére tesszük. Megújítjuk szövetségünket, mely szerint készek vagyunk magunkra venni Isten Fiának a nevét, »rőla mindenkor megemlékezni, és [a nekünk] adott parancsolatait betartani« [T&Sz 20:77]” (Conference Report, 1996. október, 96., 98–99. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 70., 72. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy az *utolsó napi szent* és a *keresztény* kifejezések igazából ugyanazt jelentik. Kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapon válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Hogyan mutatom meg azt, hogy keresztény vagyok?
- Milyen tekintetben lehetnék még jobb keresztény?

Alma 47; 48:11–20. Az igazlelkűség korlátozza a Sátán hatalmát. (45–50 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan vezetőre, akit csodálnak! Mondjanak olyan jellemvonásokat, melyek hozzájárulnak e vezető hatékonyságához! Írd fel a táblára az *igazlelkű vezetők* és a *gonosz vezetők* feliratokat! Olvassátok el a

Tanok és szövetségek 121:41–43-as verseit, és sorold fel a táblán az igazlelkű vezetők e versekben megemlített jellemvonásait! Kérdezd meg: Hogyan tehetnek minket ezek a jellemvonások az Úr jobb szolgáivá?

Mondd el, hogy sok olyan igazlelkű vezető van a Mormon könyvében, akinek követhetjük a példáját! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 48:11–20-as verseit, és sorolják fel Moróni kapitány és Hélamán jellemzőit! Ezeket a jellemzőket írd fel az „igazlelkű vezetők” lista mellé! Kérdezd meg: Miért akarjuk követni az ilyen vezetőket? A tanulók beszéljék meg, hogyan segíthetik őket egyházi elhívásaikban, az iskolában, a munkájukban és otthon azok az igazlelkű tulajdonságok, melyekkel Moróni és Hélamán rendelkezett!

Mondd el: ahogy segíthet nekünk a jó vezetők követésében az, ha tanulunk róluk, éppen úgy segíthet nekünk a gonosz vezetőkről való tanulás annak elkerülésében, hogy megtévesszenek minket! Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 46:9–10; 47:1–35; 49:10-es verseit! Olvasás előtt kérd meg a tanulókat, hogy jegyezzék fel Amalikiás jellemvonásait, céljait és taktikáit! Az olvasás befejeztével írd fel a táblára a *gonosz vezetők* felirat alatt, hogy mit találtak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen érzések lennének bennetek, ha Amalikiás lenne a vezetőtök? Miért?
- Amalikiáson kívül kit jellemezhetne még ez a lista?
- Olvassátok el Mózes 4:1–6-os verseit! Amalikiás mely jellemvonásai, céljai és taktikái hasonlítanak a Sátánéhoz?
- Miért segít az, ha ismerjük a Sátán stratégiáit? (Lásd 2 Korinthusbeliek 2:11.)

Beszéljétek meg a következő kijelentést elder James E. Faust-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Mindannyiunkban van egy belső fékrendszer, mely megállít minket, mielőtt túl messzire követnénk Sátánt a rossz úton. Ez a bennünk lévő halk, szelíd hang. Ám ha egyszer már megadtuk magunkat, akkor a fékrendszerből csepegni kezd a folyadék, és a megállító szerkezet gyengévé és hatástalanná válik.

A Sátán hatalmától való félelemnek nem kell megbénítania minket! Ha nem engedjük, akkor nem lehet hatalma felettünk! Ő igazából gyáva alak, és ha mi szilárdan állunk, akkor visszavonul [lásd Jakab 4:7; 1 Nefi 22:26].

A Sátán egyik megközelítési módjaként megpróbálja rávenni azt, aki vétkezett, hogy nincs remény a megbocsátásra. De mindig van remény. A legtöbb bűnt, nem számít, milyen súlyosak, meg lehet bánni, ha elég őszinte az arra irányuló vágy.

A Sátán erőfeszítéseit mindazok megghiúsíthatják, akik az evangélium szövetségei és szertartásai iránti engedelmesség által Krisztushoz jönnek. Az isteni Mester alázatos követőit nem téveszti meg az ördög, ha becsületesek és igazak az embertársaikkal, ha elmennek az Úr házába, ha

arra érdemesen részesülnek az úrvacsorából, ha megtartják a szombat napját, ha fizetik a tizedüket és a felajánlásukat, ha bűnbánó imákat ajánlanak fel, ha kiveszik részüket az Úr munkájából, és követik a felettük elnököket” (Conference Report, 1987. október, 41., 43–44. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 34–36. o.).

Alma 50:19–23. Még háborúk és háborús hírek közepette is létezhet igazlelkűség és boldogság. (15–20 perc)

Mutass meg az osztálynak egy újság- vagy folyóiratcikket egy nemrég történt természeti csapásról, melyet szélsőséges időjárási jelenség, például forgószél, hóvihár vagy áradás okozott! Kérdezd meg:

- Ha ilyen természeti csapás következne be az otthonotok közelében, akkor hova akarnátok elmenni, hogy biztonságban legyetek?
- Milyen jellemzői vannak ennek a helynek, ami miatt biztonságban éreznék magatokat a zavargás vagy természeti csapás idején?
- Miért lehetséges az, hogy még a csapások idején is érezhetünk békét?

Elénekelteheted az osztállyal a „Míg a harcnak vége nem lesz” kezdetű himnuszt (*Himnuszok*). Mutass rá: ez a himnusz azt tanítja, hogy még konfliktusok idején is lehetünk boldogok.

Mondd el, hogy amikor Mormon lerövidítette a Mormon könyvét, időnként saját magyarázatait is hozzáfűzte a szöveghez, hogy elmagyarázza, miért vesz bele abba bizonyos beszámolókat. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 50:19-es versét, és nézzétek meg, milyen kifejezés használatával hívta fel Mormon az olvasók figyelmét egy fontos tantételre („Ebből láthatjuk”). Kérdezd meg: Mit tanít nekünk Mormon ebben a versben az Úr irgalmáról és igazságosságáról? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 20. verset, és húzzák alá azt a két részből álló ígéretet, melyet Léhi leszármazottjainak tett az Úr! Kérdezd meg:

- Milyen ígéretet kapnak azok, akik betartják az Úr parancsolatait?
- Mit veszítenek azok, akik figyelmen kívül hagyják a parancsolatokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 50:21–23-as verseit, és nézzék meg, hogyan teljesedett be ennek az ígéretnek mindkét része! Kérdezd meg:

- Milyen kifejezés jellemzi azokat, akik hithűek maradtak ebben a háborús időszakban? („A nefitáknak . . . sohasem voltak boldogabb napjaik”).
- Szerintetek miért voltak boldogok ilyen sok megpróbáltatás idején?
- Hogyan vonatkozhat ez az egyháztagokra a mai világban?

Mondd el elder Russell M. Ballard következő kijelentését:

„Hit által békességre, vigaszra és a kitartáshoz szükséges bátorságra lelhetünk. Teljes szívünkkel bízva Istenben és az Ő törvényében, mely a mi boldogságunkra vonatkozik, és nem saját értelmünkre támaszkodván (lásd Példabeszédek 3:5) születik meg a reménység. A reménység a hitből ered, és értelmet, valamint célt ad mindannak, amit teszünk. Megvigasztalhat minket a csapások idején, erőt adhat a megpróbáltatásokban, és békét adhat, amikor van okunk a kételkedésre és a gyötrődésre” (Conference Report, 1995. április, 30. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 23–24. o.).

Alma 53:10–21; 56:44–56; 57:19–27. Csodákat láthatnak életükben azok a gyerekek, akik követik az igazlelkű szülők tanításait, igazlelkűségben nőnek fel, és tele vannak hittel. (45–50 perc)

Tedd ki a táblára egymás mellé a következő képeket az Evangéliumi művészet képcsomagból: Az anti-nefi-léhiták eltemeték kardjaikat (311) és Kétezer ifjú harcos (313)! Kérdezd meg:

- Kit ábrázolnak ezek a képek?
- Milyen részletek sugallják, hogy ezek a képek Ammon népét (az anti-nefi-léhitákat) ábrázolják?

Kérj meg olyan tanulókat, akik már elolvasták ezeket a fejezeteket, hogy mondják el, milyen kapcsolatban álltak Ammon népével ezek az ifjú harcosok!

Írd fel a táblára az első kép fölé: *Ammon népe*, a második kép fölé pedig: *Ammon népének fiai*. Az osztály egyik felét kérd meg Alma 24:13, 16, 18-as verseinek az elolvasására! Kérj meg egy tanulót a csoportból, hogy az első kép alá írja le az Ammon népe által kötött szövetség fő pontjait! Az osztály többi részét kérd meg Alma 53:16–17-es verseinek az elolvasására! Kérj meg egy tanulót ebből csoportból, hogy a második kép alá írja le a fiatal katonák által kötött szövetség fő pontjait!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 53:10–13-as verseit, és magyarázd el, hogy miért akarta megszegni szövetségét Ammon népe! Olvassátok el a 14–15-ös verseket, és kérdezd meg:

- Miért győzte meg őket Hélamán arról, hogy tartsák be a szövetségüket?
- Mit tanít ez nekünk ezen szövetségek betartásának fontosságáról?
- Ti milyen szövetségeket kötöttetek az Úrral?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 19–21-es verseket, és húzzák alá ezeknek a fiatal férfiaknak a tulajdonságait! Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, miként segíthetnének nekik ezek a tulajdonságok abban, hogy hithűek maradjanak a mindennapos „harcok” során!

Add ki feladatul hat tanulóknak, hogy olvassanak el egyet-egyét Alma 56. fejezetének következő verscsoportjaiból: 1–2, 3–4, 5–6, 7–8, 9–10, 16–17. Kérd meg a tanulókat, hogy röviden összegezzék verseiket! Mondd el, hogy Hélamán kis, tapasztalatlan

seregét arra kérték, menjenek harcba az erősebb lámánita sereg ellen (lásd 34–44. v.). Olvassátok el Alma 56:45–46-os verseit, és kérdezd meg:

- Kiben bíztak ezek a fiatal férfiak?
- Mit mondtak a fiatal férfiak, ami megmutatta, hogy kiben bíznak?
- Olvassátok el a 47–48-as verseket! Miért voltak olyan bátrak?
- Olvassátok el a 49, 54–56-os verseket! Mi okozott Hélamán nagy örömet a csata után?
- Szerintetek miért nyert oltalmat e fiatal férfiak mindegyike?
- Szerintetek miért van az, hogy fizikailag nem mindig tartatnak meg az igazlelkűek a csatában?
- Olvassátok el Alma 57:36-os versét! Milyen tekintetben győzedelmeskednek a hithűek még akkor is, ha életüket veszítik?

Foglald össze a tanulóknak, hogyan indultak el egy második csatába Hélamán fiai, melyben túlerővel néztek szembe (lásd Alma 57:1–19)! Olvassátok el Alma 57:20–22, 25–27-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan viselkedtek ezek az emberek e csata során?
- Kinek tulajdonította Hélamán nagyszerű jellemüket?
- Milyen tekintetben volt hatással rátok szüleitek tanítása, bizonyossága és példája?
- Hogyan hasonlítható össze ennek a csatának az eredménye az előző csata eredményével? (Lásd Alma 56:56.)
- Kinek tulajdonították a katonák azt, hogy oltalomban részesültek?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor Isten hatalma segítette őket, mert hittek Őbenne! Tedd bizonyoságod a hit erejéről! Mondd el elder Rex D. Pinegar következő kijelentését:

„Az élet nehézségei során szerzett saját tapasztalatomból tanultam meg, hogy az Istenbe vetett hit olyan, Iránta érzett személyes szeretetet fejleszt ki, melyet megsokszoroznak a szükség idején nekünk adott áldásai. Ne féljete az élet kihívásaitól, inkább türelmesen, Istenbe vetett hittel közelítsétek meg azokat! Hiteteket nem csak a kitartáshoz, hanem az ahhoz szükséges hatalommal is jutalmazza majd, hogy felülkerekedjete a nehézségeken, a csalódásokon, a próbatételeken és a mindennapok küzdelmein. Ha Istenbe vetett hittel szorgalmasan igyekezete az Ő törvénye szerint élni, akkor sem a világ útjai, sem annak dicsősége nem térít majd el titeket örök útirányotoktól” (Conference Report, 1982. október, 36. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 26. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy emlékezzenek vissza, ki tanította elsőként ezeket a katonákat a hitről (lásd Alma 56:47–48)! Mondd el az Első Elnökség következő útmutatását:

„Azt tanácsoljuk a szülőknek és a gyermekeknek, hogy a dolgok fontossági sorrendjében tegyék első helyre a családi imát, a családi estét, az evangélium tanulmányozását és oktatását, valamint a hasznos családi tevékenységeket. Lehetnek más dolgok vagy tevékenységek bármily tiszteletre méltóak és helyénvalóak, nem szabad megengedni nekik, hogy kiszorítsák azokat az Isten által meghatározott kötelezettségeket, melyeket csak a szülők és a család végezhetnek el megfelelően” (Első elnökségi levél, 1999. február 11.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Kinek szól ez a tanács az Első Elnökségtől?
- Szerintetek miért nem csak a szülőknek szól?
- Mit tehettek azért, hogy segítsétek családoknak a dolgok fontossági sorrendjében első helyre tenni a családi imát, a családi estét, az evangélium tanulmányozását és oktatását, valamint a hasznos tevékenységeket?
- Hogyan erősítheti meg hiteteket és családok hitét ennek a tanácsnak a követése?

Alma 59–63

Bevezetés

A nefita nemzet az emberek és a vezetők gonoszsága miatt ismét a pusztulás peremén állt. Bár Moróni kapitány sikeres katonai kampányt folytatott a lámániták ellen, a belügyi zavarás és széthúzás veszélyesen közel sodorta nemzetét a katasztrófához. Amikor Moróni megtudta, hogy ilyen vészhelyzet áll fent otthon, Zarahemlába menetelt, seregével csatlakozott Pahoránéhoz, és legyőzte a királpártiakat, akik ezt megelőzően magukhoz ragadták a kormány irányítását.

Amikor erkölcselenné válnak a vezetők és gonoszágukat rá akarják erőltetni egy nemzetre, akkor a nép gyakran elveszti a vallásszabadságát. Ez volt a helyzet Zarahemlában is, amikor a királpártiak magukhoz ragadták a kormányzást. Az Úr azt mondta Moróni kapitánynak: „Először a belső edényt kell megtisztítani és csak azután a külsőt” (Alma 60:23). Moróni kapitány és Pahorán egymás mellé álltak a királpártiak ellen vívott harcban, hogy népük „bátran áll[hasson] a szabadság mellett, amellyel Isten szabaddá tette őket” (Alma 61:21).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egység hiánya meggyengítheti a nemzetet. Az igazlelkűség és az Istenbe vetett hit növelheti az egységet és megerősítheti a nemzetet (lásd Alma 59:9–13; 60:6–24; lásd még Máté 12:25; T&Sz 38:27).
- Az ellenségektől való megszabaduláshoz és Isten áldásainak elnyeréséhez a nemzet népének és vezetőinek először belül kell tisztáknak lenniük (lásd Alma 60:23; 61:19–20; 62:6–13).
- A megpróbáltatások idején az igazlelkűek aláztatatosan az Úrhoz fordulnak, aki megerősíti és megáldja őket, míg a gonoszok elutasítják az Urat és még makacsabbakká válnak (lásd Alma 62:39–51).
- Időnként az Úr az igazlelkűek imái miatt megkíméli a gonoszokat (lásd Alma 62:40; lásd még Alma 10:22–23; Hélamán 13:13–14).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 103–104. o.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 59–61. Az egység hiánya meggyengítheti a nemzetet. Az igazlelkűség és az Istenbe vetett hit növelheti az egységet és megerősítheti a nemzetet. (45–50 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Az egység hatalom, és amikor elgondolkozom ennek fontosságán a kormányzatok stabilitását illetően, akkor meglepődöm azon személyek és pártok buta lépésein, melyek vizályt keltve próbálnak hatalomra jutni” (*History of the Church*, 6:198. o.).

Kérdezd meg:

- Szerintetek mit jelent ez a kijelentés?
- Milyen tekintetben hatalom az egység?
- Milyen csoportokat, csapatokat vagy szervezeteket láttatok, melyeknek egység növelte a hatalmát?
- Miért próbálja a Sátán megzavarni a nemzet egységét? az egyház egységét? családok egységét?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket (a negyedik kérdésre javasolt választ ne írd be)! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Alma 59:1–13-as verseit, és keressenek választ ezekre a kérdésekre!

- Miért örült „rendkívül” Moróni az első versben, és miért „bánkódott” nagyon a 11. versben?
- Miért kellett Pahoránnak embereket küldenie Nefiha városához?

- Milyen fontos alapelvet tanulunk meg a 9. versből?
- Hogyan kapcsolódik ez ahhoz, amikor engedünk a bűnnek? (Könnyebb a kísértésnek ellenállni mint a bűnt megbánni.)
- Milyen hatással volt a nefiták gonoszsága vagy igazlelkősége arra, hogy mi történt velük? (Lásd 11–13. v.)
- Milyen tekintetben lehet ez igaz a saját életünkben?

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el: ők Pahoránnak, a nefita nemzet feletti főbírónak politikai tanácsadói. Mondd el nekik, hogy Pahorán éppen most kapott levelet Moróni kapitánytól, és tanácsot szeretne kérni tőlük azt illetően, hogy mit válaszoljon. Felváltva olvassátok fel Moróni levelét Alma 60:1–21, 36-os verseiből (vagy más, általad kiválasztott verseket)! Kérdezd meg:

- Milyen vádak emelt Moróni kapitány?
- Vajon meg kellett-e sértődnie ezen a levélen Pahoránnak vagy a nemzet vezetőinek? Miért vagy miért nem?
- Hogyan jellemeznétek Moróni kapitányt? Lázadó volt vagy hazafi? Honnan tudjátok?
- Milyen tanácsot adnátok Pahoránnak, mit válaszoljon?

Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 61:2–21-es verseit (vagy ezek közül kiválasztottakat), hogy megnézzétek, hogyan válaszolt Pahorán Moróni kapitány levelére! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen indokokat mondott Pahorán arra, hogy nem küldött embereket és élelmet Moróni seregének? (Lásd 1–8. v.)
- Ki volt a közös ellenség, mely országuk elpusztításával fenyegetett? (Lásd 3–5. v.)
- Mi volt a közös Pahoránban és Moróniban? (Lásd Alma 60:36; 61:9–10)
- Milyen tekintetben tarthatók ők nagyszerű hazafiaknak?
- Hogyan oszthat meg egy nemzetet a gonoszság?
- Hogyan vezethet egy nemzet megosztottsága annak pusztulásához?
- Olvassátok el Alma 62:6–8-as verseit! Milyen áldásokat kapnak azok, akik igaz tantételek irányítása alatt egyesülnek?
- Hogyan vonatkozhatnak ezek a tantételek a ti életetekre? a családokra? az egyházra?

Kérj meg tanulókat, hogy olvassák fel a következő megállapításokat, és beszéljék meg, hogyan vonatkoznak ezek az életükre! Orson F. Whitney, aki később a Tizenkettek Kvórumának tagja lett, azt írta:

„Egységben rejlik az erő, nem széthúzásban; alázatosságban, nem kevélységben; áldozathozatalban, nem önzésben; engedelmségben, nem lázadásban” (*Life of Heber C. Kimball* [1945], 64. o.).

Elder Henry B. Eyring, a Tizenkettek Kvórumából, azt mondta:

„Óvakodjatok a kevélységtől! A Szellem által taníthatóvá tett család vagy nép egysége nagy hatalmat eredményez. Ezzel a hatalommal világi elismerés jár. Akár dicséretként, akár irigységként jelenik meg az elismerés, az a büszkeség felé vezethet minket. Ez sértené a Szellemet. Van védelem a büszkeség ellen, amely büszkeség az elidegenedés melegágya. Látnunk kell az adományokat, amivel Isten eláraszt minket, nemcsak jóindulatának adva tanúságát, hanem egy lehetőségként is, hogy egy nagyszerűbb szolgálatban csatlakozzunk a körülöttünk lévőkhöz” (Liahona, 1998. július, 77. o.).

Alma 62:1–13. Az ellenségektől való megszabaduláshoz és Isten áldásainak elnyeréséhez a nemzet népének és vezetőinek először belül kell tisztáknak lenniük. (25–30 perc)

Mutass meg az osztálynak két üvegpoharat, az egyik kívül legyen piszkos, a másik belül! Önts vizet a poharakba, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy melyikből innának inkább? Kérdezd meg:

- Mi a különbség aközött, hogy olyan pohárból iszunk, mely kívül piszkos, vagy olyanból, mely belül piszkos?
- Mit akarnátok megtenni, mielőtt olyan pohárból innátok, mely belül piszkos?
- Milyen tekintetben lehetnek olyanok az emberek, mint ezek a poharak?
- Olvassátok el Máté 15:18–20-as verseit! Miért fontosabb az, hogy belül tiszták legyünk?

Olvassátok el Alma 60:23–24-es verseit, és nézzétek meg, hogyan kapcsolódik ez a beszélgetéshez! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért a „belső edényt” kell először megtisztítani? (Lásd Máté 23:26.)
- Milyen belső edényre utal Moróni kapitány?

Kérj meg egy tanulót, hogy Alma 59–61-es fejezetei alapján foglalja össze a nefiták helyzetét! Emlékeztess az osztályt, hogy a királpártiak átvették a kormány irányítását, és egyesülni akartak a lámánitákkal. Olvassátok el Alma 61:17–18-as verseit, és kérdezd meg:

- Mit akart tenni Pahorán és Moróni?
- Hogyan kapcsolódik ez a belső edény megtisztításához?

Olvassátok el Alma 62:1–13-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Moróni kapitány mely két módon reagált Pahorán levelére? (Lásd 1–2. v.)
- Hogyan gyűjtött Moróni elegendő számú sereget arra, hogy Zarahemlában a lázadók ellen vonuljon? (Lásd 3–6. v.)
- Miben hasonlít a belső edény megtisztításához ez a háború Pachus királpárti emberei ellen? (Lásd 7–9. v.)

- Melyik törvény szigorú betartására kényszerítették a nefitákat „hazájuk biztonsága” érdekében? (Lásd 10–11. v.; lásd még az Alma 62:3–14-hoz tartozó megjegyzéseket a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 104. oldalán.)
- Szerintetek mennyire volt nehéz a nefitáknak a belső edény megtisztítása? Miért?
- Hogyan segített a nefitáknak a belső edény megtisztítása abban, hogy megszabaduljanak a pusztulástól? (Lásd 12–13. v.)
- Napjainkra hogyan vonatkozathatjuk ezt a tantételt?

Beszélgétek meg Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Az Úr belülről kifelé dolgozik. A világ kívülről befelé. A világ szeretné kivenni az embereket a nyomornegyedekből. Krisztus a nyomornegyedeket veszi ki az emberekből, akik aztán kimászhatnak a nyomornegyedekből. A világ úgy akarja alakítani az embereket, hogy megváltoztatja a környezetüket. Krisztus az embereket változtatja meg, akik aztán megváltoztatják a környezetüket. A világ az emberi viselkedést kívánja alakítani, ám Krisztus az emberi természetet tudja megváltoztatni” (Conference Report, 1985. október, 5. o.; vagy *Ensign*, 1985. november, 6. o.).

Alma 62:39–51. A megpróbáltatások idején az igazlelkűek alázatosan az Úrhoz fordulnak, aki megerősíti és megáldja őket, míg a gonoszok elutasítják az Urat és még makacsabbakká válnak. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg a főbb háborúkat! Segíthet, ha további kérdéseket is megbeszéltek, például: „Meddig tartottak?” és „Milyen hatással voltak az emberekre?”

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Alma 62:39-es és Alma 43:3-as versét, hogy megtudják, mennyi ideig álltak háborúban a nefiták a lámánitákkal (mintegy tizenhárom évig). Kérdezd meg:

- Szerintetek milyen hatással volt a nemzetre a „hosszú éveken át” tartó háború és a vérontás?
- Szerintetek milyen hatással lehettek ezek az évek az egyházra?

Mutass rá, hogy a nehézségek és a próbatételek más-más hatással vannak különböző emberekre! Beszélgétek meg, miért gyakorolhatnak más-más emberekre más hatást ugyanazok az események! Olvassátok el Alma 62:40–41-es verseit, és kérdezd meg:

- Mi tette lehetővé a jó és a rossz embereknek is azt, hogy megmeneküljenek a pusztulástól?
- Szerintetek miért van az, hogy egyesek eltávolodnak az Úrtól a próbatételek és a nehézségek idején?
- Szerintetek miért van az, hogy egyesek közelebb kerültek az Úrhoz?
- Hogyan segíthet nekünk ennek tudata akkor, amikor saját próbatételeinkkel szembesülünk?

Mondd el, hogy az egyház szervezete megszenvedte a háborút. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Alma 62:44–51-es verseit, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Mit tettek „Hélamán és testvérei” az egyház helyreállításáért, vagyis megerősítéséért? (Lásd 44–46. v.)
- Milyen hatással volt a nemzet egészére az egyház és a központi kormányzat megalapítása? (Lásd 47–48. v.)
- Mit tett a nép, hogy továbbra is részesüljenek az Úr áldásaiban? (Lásd 49–51. v.)
- Hogyan segíthet nekünk ma az, ha követjük a nefiták példáját?

Alma 63. Alma könyvének befejezése. (15–20 perc)

Írd fel a táblára a következő feliratokat: 36. év, 37. év, 38. év és 39. év. Oszd négy csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egyet-egyet Alma 63. fejezetének következő verscsoportjaiból: 1–3, 4–6, 7–9, 10–16! Kérd meg a csoportokat, hogy nevezzék meg a verseikben előforduló eseményeket, és a megfelelő feliratok alá írják fel azokat a táblára!

Mutass a tanulóknak egy világtérképet, és kérdezd meg, szerintük milyen messzire utaztak el Léhi leszármazottjai. Mutass rá olyan Csendes-óceáni szigetekre, mint Hawaii, Szamoa, Tonga és Új-Zéland, és kérdezd meg, hogy vajon kik telepedhettek le ott! Mondd el, hogy Spencer W. Kimball elnök egy szamoai területi konferencián Alma 63. fejezetéből olvasott, majd azt mondta a szenteknek:

„Elég nyilvánvalónak tűnik tehát számomra az, hogy őseitek észak felé mentek, majd átszelték a déli Csendes-óceán egy részét. Feljegyzéseiteket nem hoztátok magatokkal, de hoztátok sok ételt és készleteket. Így tehát népes embercsoportok vannak a déli tengereken, akik a nefitáktól származnak, és akik a dél felé eső földről az észak felé eső földre mentek, mely akár Hawaii is lehetett. Aztán további telepítések történhettek ismét dél felé, mindezekre a szigetekre, egészen Új-Zélandig. Az Úr tudja, hogy mit tesz, amikor egyik helyről a másikra küldi népét. Ez volt Izrael szétszórása. Egyesek Amerikában maradtak, és Alaszkától a déli részig elterjedtek. Mások közületek pedig ebbe az irányba jöttek.

Joseph F. Smith elnök, amikor az egyház elnöke volt, azt mondta a [maori] népnek Új-Zélandon: »Szeretném elmondani nektek, új-zélandi férfi- és nőtestvéreknek, hogy ti Hagót népének egy része vagytok, ehhez NEM FÉR KÉTSÉG!« (Joseph F. Smith, idézi William A. Cole and Elwin W. Jensen, *Israel in the Pacific*, 388. o.) Nem akarta, hogy bárki is vitassa ezt” (Conference Report, Samoa Area Conference 1976, 15. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy bekezdést valakiről Alma könyvében, akit csodálnak (lehet az Alma, Amulek, Ammon, Limhi, Ábis, Hélamán, Moróni kapitány vagy Teánkum)! Írják le, miért csodálják az illetőt, és hogy mely személyiségjegyeit szeretnék magukévá tenni. Kérj meg néhány tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak, amit írt!

Alma könyvének utolsó része feljegyzi, hogyan sújtotta háború a nefita civilizációt. A lámániták ellen már több száz éve tartó háborúk, valamint a királpártiak és a szabadságpártiak közötti polgárháború megbénította a nemzet önfenntartási képességét.

Hélamán könyve új fenyegető veszélyt fed fel, mely még a háborúknál is fondorlatosabb, és a nefita társadalom szövevényében rejtőzik. Ez a könyv, mely Mormon kivonatolását tartalmazza Nefi nagylemezeiről, részletesen elbeszéli egy titkos összeesküvés kibontakozását, mely a Gadianton rablók néven ismert. Hatalom- és haszonszerzés volt a céljuk gyilkosság, rablás és cselszövés által (lásd Hélamán 2:8). Gadiantonban Káinhoz hasonló emberre talált Sátán, aki előtt felfedhette titkos esküit és szövetségeit (lásd Hélamán 6:26–27). Mormon azt mondta: „Ez a Gadianton volt az oka a nefiták bukásának, sőt majdnem teljes pusztulásuknak” (Hélamán 2:13).

Bevezetés

A nefiták-lámániták világát körülvevő sötétség ellenére tovább világított az evangélium fénye. „Isten igéjének” ereje által (Hélamán 3:29) ezrek csatlakoztak az egyházhoz, és nyerték el az üdvözülés ígérését (lásd 24–26, 29–30). A lámánita nemzetben az emberek „teljesen kiirtották” maguk közül a Gadianton rablókat (lásd Hélamán 6:37). Figyeljétek meg, hogyan ellensúlyozta az Úr világossága a sötétség erőit, és hogyan adott reményt mindazoknak, akik elfogadták! Ezra Taft Benson elnök kijelentette: „Isten igéje, ahogyan az a szentírásokban, az élő próféták szavaiban és a személyes kinyilatkoztatásba fellelhető, rendelkezik annak hatalmával, hogy megerősítse a szenteket és felvértesse őket a Szellemmel, hogy ellenállhassanak a gonosznak, kitarthassanak a jó mellett, és örömet találjanak az életben” („The Power of the Word”, *Ensign*, 1986. május, 80. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészletet, és gondold át e rész alapelveit!

- A gyilkosság, az ármánykodás, a viszálykodás és a megosztottság gyengíti és sebezhetővé teszi a nemzetet, mely így elpusztulhat (lásd Hélamán 1:1–22, 27; 2: 3:17–23).

- Ha a hithű egyháztagok imádkoznak és megragadják Isten igéjét (lásd Hélamán 3:29), az egyház a világ zavargásai ellenére is virágzik (lásd Hélamán 3:1–3, 17–35).
- Amikor az emberek elfeledkeznek az Úrról és a saját erejükben bíznak, gyengévé válnak (lásd Hélamán 4:11–26).
- A megígért föld lakosai nagyobb részének az igazlelkűséget kell választania, különben a pusztulás veszélye fenyegeti őket (lásd Hélamán 5:2–3; 6:37–40; lásd még Móziás 29:25–27).
- Amikor az Üdvözítő tanításaira építjük fel az életünket, akkor erőt kapunk, mellyel legyőzhetjük a Sátán kísértéseit (lásd Hélamán 5:12).
- Isten szolgálói, akik az Ő Szellemének hatalmával tanítanak, többet tehetnek ellenségeik szívének megváltoztatásáért, mint a hadseregek (lásd Hélamán 5:13–19, 49–52; lásd még Alma 31:5).
- A gonoszok ki vannak téve a Sátán, „minden bűn . . . szerzője” (Hélamán 6:30) befolyásának. A Sátán kezdettől fogva gyilkolás és rablás általi haszonszerzésre tanította az embereket (lásd Hélamán 6:21–32; lásd még Mózes 5:29–31).
- Az Úr Szelleme visszavonul a szívüket megkeményítő gonoszoktól (lásd Hélamán 6:35).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 105–107. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrészlet tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Ehhez vagy a következő szentírásrészlethez használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 17: „A kevélység körforgása” részt, mely Hélamán 1–12-t tárgyalja (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Hélamán 1–3 Nefi 11. Jézus Krisztus Amerikába történő ellátogatása párhuzamba állítható a második eljövettel. (30–35 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy álljanak fel, és akkor üljenek le, amikor szerintük már eltelt negyvenhét másodperc (győződj meg róla, hogy óra nélkül végzik el ezt a gyakorlatot)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért volt nehéz eldönteni, hogy mikor járt le az idő?
- Mi segítene nektek abban, hogy pontosabbak legyetek?
- Hogyan hasonlítható ez Jézus Krisztus második eljöveteléhez? (Senki nem tudja a napot vagy az órát.)

- Mit adott nekünk az Úr, hogy segítsen nekünk tudni, mikor közeledik a második eljövétel ideje? (A válaszok között lehet: a szentírások, próféták, az evangélium visszaállítása, misszionáriusi munka és az idők jelei.)

Kérd meg a tanulókat, hogy álljanak fel ismét, és üljenek le húsz másodperc elteltével! Most mondd meg nekik, hogy használják az órájukat! Kérdezd meg: Hogyan segíthet nekünk felkészülni arra a napra az, ha ismerjük a második eljövétel jeleit? Beszéljétek meg a tanulók válaszait!

Olvassátok fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését: „A nefiták történelmének közvetlenül az Üdvözítő látogatását megelőző feljegyzései sok tekintetben párhuzamot mutatnak napjainkkal, amikor az Üdvözítő második eljövetelét várjuk” (Conference Report, 1987. április, 3. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 4. o.). Kérdezd meg:

- E kijelentés értelmében hogyan segíthet nekünk a Mormon könyve felkészülni a második eljövételre?
- Milyen párhuzamokat tudtok vonni napjaink és a Mormon könyvebeli események között?

Adj a tanulóknak példányokat a „Hélamán és 3 Nefi: Krisztus második eljövetelének párhuzama” táblázatból, mely a függelékben (299–300. o.) található, vagy rajzold fel azt a táblára! Oszd öt csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak add ki a táblázat egy-egy részét („Társadalmi és politikai zavargások”, „Katasztrofát jelentő események”, stb.)! Tanulmányozzák a részükhöz tartozó verseket! Amikor befejezték, a csoportok számoljanak be arról, hogy verseik mit tanítanak az Úrnak a nefitákhoz történő eljöveteléről, és hogy az miként vonható párhuzamba a második eljövétellel!

Biztasd a tanulókat, hogy figyeljék a második eljövétellel meghúzható párhuzamokat, amikor Hélamán és 3 Nefi könyveit tanulmányozzák, hogy megerősödhessen a felkészültséget illető elkötelezettségük!

Hélamán 1–6. Jézus Krisztus evangéliuma meggyógyíthatja az egyéneket és a nemzetek lelki betegségeit.

(40–50 perc)

Kérj meg egy vagy két tanulót, hogy meséljen egy olyan alkalomról, amikor beteg volt, és mondja el, mit kellett tennie ahhoz, hogy felépüljön! Írd fel a táblára a *betegség*, *orvosság* és a *felépülés* címszavakat! Kérd meg a tanulókat, hogy azonosítsák be ezeket az elemeket az osztálytársak beszámolójában, és sorold fel ezeket a megfelelő címszavak alatt! Mondd el, hogy a nefiták és a lámániták Hélamán könyvében egy másfajta betegségtől szenvedtek, és hogy nekik is szükségük volt orvosságra a felépüléshez!

Olvassátok el Hélamán 4:11–15-os verseit, nézzétek meg, milyen betegségről van szó, és írjátok fel azt a táblára a megfelelő címszó alá! Tedd fel a következő kérdéseket, a válaszokat pedig sorold fel a táblán:

- Milyen orvosság lett felírva? (Lásd 14. v.)
- Mi jelezte, hogy felépültek az emberek? (Lásd 15. v.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Ezra Taft Benson-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„A világ kinézete nem biztató, de mi tudjuk, hogy mi a válasz. Csak egyetlen válasz van, és az Jézus Krisztus evangéliuma. A békének a szívből kell erednie. Az emberek szívének meg kell változnia, és igazlelkűségnek kell uralnia a világ népének életét, mielőtt békére kerülhetne sor. Bár siettetné Isten azt a napot! Bárcsak nagy hatalommal, egyre több futárral előrehaladna a visszaállított evangélium üzenete, hogy Isten gyermekei elkerülhessék a küszöbön álló csapásokat!” (Conference Report, 1947. április, 157. o.)

Kérdezd meg:

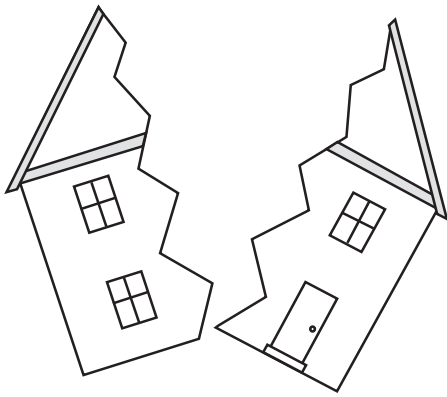
- Milyen ígéretet kapnak azok, akik beveszik „az orvosságukat”? (A válaszok között lehet a béke, a megváltozott szív, a védelem.)
- Szerintetek milyen csapások elől menekülhetünk meg, ha az evangélium szerint élünk?

Oszd négy csoportra a tanulókat, és mindegyik csoportnak adj ki egyet-egyet Hélamán 1–3, 5-ös fejezeteiből! Mindegyik csoport keresse meg azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek lelki betegségről, orvosságról vagy a gyógyulás jeleiről árulkodnak! Minden csoportból kérj meg egy tanulót, hogy mondja el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblán a megfelelő címszavak alatt!

Az osztállyal közösen beszéljétek meg, hogyan segíthetne ma az embereknek a nefitáknak felírt orvosság! Olvassátok el Hélamán 6:1–2, 34–36-os verseit, és kérj meg minden tanulót, hogy írjon egy bekezdést, melyben elmondja, mit jelentenek számára ezek a tantételek! Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg az osztállyal, amit írt!

Hélamán 1:1–22, 27; 2:1–14. A gyilkosság, az ármánykodás, a viszálykodás és a megosztottság gyengíti és sebezhetővé teszi a nemzetet, mely így elpusztulhat. (35–40 perc)

Megjegyzés: Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkettek kvórumának volt a tagja, megjövendölte: „Minden nemzetet meg fognak fertőzni a Gadianton rablók bandái” (Conference Report, 1979. március–április, 131. o.; vagy *Ensign*, 1979. május, 93. o.). Mivel mind a nefita, mind a járedita nemzet pusztulását is titkos szövetségek okozták (lásd Hélamán 2:13; Éther 8:20–21), fontos tisztában lennünk ezzel a komoly veszéllyel a saját országunkban. Összpontosíts a titkos szövetségek nyolc jellemzőjére – melyet a Hélamán 6. fejezetéhez tartozó megjegyzések sorolnak fel, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (107. o) –, ne pedig konkrét szervezetekre!

Rajzold fel a táblára a következő ábrát! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Máté 12:25-ös versét, és adjanak címet a rajznak! Kérdezd meg:

- Mit jelent a „magával meghasonló” háznép kifejezés?
- Hogy vonatkozhat ez egy családra? városra? nemzetre?
- Olvassátok el Hélamán 1:1–8-as verseit! Mi okozta azt a nefiták közötti megosztottságot, melyről ezek a versek írnak?
- Milyen hatással volt ez a megosztottság Pahorán családjára? a nefita társadalomra?
- Olvassátok el 3 Nefi 11:29-es versét! E vers értelmében honnan ered a viszálykodás?
- Milyen hatással lehet rátok?

Mondd el, hogy a nefiták közötti viszálykodások belülről és kívülről is sebezhetővé tették őket! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Hélamán 1:9–13-as verseit, és nézzék meg, milyen tekintetben voltak belülről sebezhetőek a nefiták! Ezt követően nézzék át a 14–22, 27-es verseket, és nézzék meg, milyen tekintetben voltak kívülről sebezhetőek! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük melyik jelentette a legnagyobb veszélyt a nefita társadalomnak, és miért.

Az osztállyal közösen nézzétek át Hélamán 2. történetét, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan jártak el a bírói szék betöltését illetően a nefiták, miután legyőzték a kívülről fenyegető lámánita fenyegetést? (Lásd 1–2. v.)
- Milyen belső fenyegetés ereje és hatása nőtt meg? (Lásd 3–5. v.)
- Milyen találó nevet lehetne adni ennek a veszélynek? (A lehetséges válaszok között lehet a „Gadianton rablók” vagy a „titkos szövetség”.)
- Mi volt a célja ennek a titkos szövetségnek? (Lásd 8. v.)
- Később milyen hatással volt a nefita nemzetre ez a szövetség? (Lásd 13–14. v.)

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen külső veszélyek fenyegetik a társadalmunkat?
- Milyen belső veszélyek fenyegetik a társadalmunkat?

- Miért fontos elkerülnünk a viszálykodást, és egységeseeknek lennünk?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Henry B. Eyring-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától, és beszéljétek meg annak ígéreteit és figyelmeztetéseit:

„Az úrvacsorai ima minden héten emlékeztethet minket arra, hogy az egység ajándéka abból ered, ha engedelmessékedünk Jézus Krisztus evangéliuma törvényeinek és szer-tartásainak. Ha megtartjuk azokat a szövetségeinket, hogy magunkra vesszük az Ő nevét, mindig emlékezünk Őrá, és minden parancsolatát betartjuk, akkor el fogjuk nyerni az Ő Szellemének társaságát. Ez meg fogja lágyítani a szívünket és egységessé tesz. De két figyelmeztetés is van, mely mindig együtt jár ezzel az ígérettel.

Először is, a Szentlélek csak akkor marad velünk, ha tiszták maradunk és mentesek a világ dolgainak szeretetétől. Amennyiben a tisztátalanságot választjuk, az elűzi a Szentleket. A Szellem csak azokkal lakozik, akik az Urat választják a világgal szemben.

A másik figyelmeztetés a büszkeségtől való óvakodásra int. A Szellem által taníthatóvá tett család vagy nép egysége nagy hatalmat eredményez. Ezzel a hatalommal világi elismerés jár. Akár dicséretként, akár irigységként jelenik meg az elismerés, az a büszkeség felé vezethet bennünket. Ez sértené a Szellemet. Van védelem a büszkeség ellen, amely büszkeség az elidegenedés melegágya. Látnunk kell az adományokat, amivel Isten eláraszt minket, nemcsak jóindulatának adva tanújelét, hanem egy lehetőségként is, hogy egy nagyszerűbb szolgálatban csatlakozzunk a körülöttünk lévőkhöz” (*Liahona*, 1998. július, 77. o.).

Hélamán 3:1–3, 17–35. Ha a hithű egyháztagok imádkoznak és megragadják Isten ígését, az egyház a világ zavargásai ellenére is virágzik. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak olyan napjainkban történő eseményeket, melyek a világban lévő zavargást és gonosztságot mutatják! Kérdezd meg:

- Szerintetek a zavargás egyre nagyobb vagy egyre kisebb lesz? Miért?
- Milyen hatással vannak ezek az események az egyházra és annak tagjaira?

Írd fel a táblára a *nefita világ* feliratot! Olvassátok el Hélamán 3:1–3, 17-es versét, és nézzétek meg a nefita világ jellemzőit! Kérdezd meg, mely kifejezések mutatják meg ezekben a versekben, hogy egyre rosszabb lett az élet, és ezeket sorold fel a táblára a felirat alatt! (A válaszok között lehet a „semmilyen viszálykodás”, „némi elbizakodottság” [1. v.], „sok ellentét” [3. v.] és „nagy viszálykodások” [17. v.]

Írd fel a táblára az első felirat mellé az *Isten egyháza* feliratot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 3:24–26-os verseit, és nézzétek meg, milyen helyzet uralkodott az egyházban! Kérdezd meg:

- Mit élt meg az egyház ugyanebben az időszakban?
- Hogyan magyarázhatnátok az elképesztő növekedést?
- Milyen hasonlóságot láttok az akkori és a mostani idők között, mind a világban, mind az egyházban?

Mondd el a tanulóknak, hogy Mormon három „láthatjuk” mondatban adta meg magyarázatát az egyház növekedésére! A „láthatjuk” szót úgy is lehetne mondani: „mindebből azt tanuljuk, hogy”. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el figyelmesen Hélamán 3:27–30-as verseit, és soroljanak fel három olyan módot, amelyen a tagok nehéz időkben segíthetik az egyház gyarapodását! Felteheted a következő kérdéseket:

- Milyen hatással van imáinkra az „őszinte szív”? (Lásd 27. v.)
- Mit mondanátok, mi „a mennyország kapuja”? (28. v.)
- Milyen két áldásban részesülnek azok, akik megragadják „Isten ígését”? (29. v.)
- Mit tehetünk azért, hogy Krisztus férfiaiá és asszonyaivá váljunk?

Mondd el a tanulóknak, hogy nem minden egyháztagnak lesz része ezekben az áldásokban! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 3:33–35-ös verseit, és nézzétek meg, milyen két egyháztag-típust határoznak meg ezek a versek! Kérdezd meg:

- Mit jelent az, ha valaki „azt állítja magáról”, hogy az egyházhoz tartozik? (Lásd Alma 5:37)
- Mi tette lehetővé az alázatosak számára azt, hogy „egyre erősebb” és egyre szilárdabb legyen a hitük? (Hélamán 3:35)

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, és tegyél bizonyosságot annak igaz voltáról:

„A Szentlélek valóban megszentel, és amilyen mértékben az emberek befogadják és élvezik a Szentlélek ajándékát, olyan mértékben szenteltetnek meg. Legtöbbünk életében a megszentelés egy folyamat, és fokozatosan nyerjük el ezt a dicsőséges állapotot, amint a világot legyőzve tettekben is szentekké válunk, nem csak név szerint” (A *New Witness for the Articles of Faith* [1985], 266. o.).

Hélamán 4:11–26. Amikor az emberek elfeledkeznek az Úrról és a saját erejükben bíznak, gyengévé válnak.

(25–30 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy botot, melyre felírtad: *Tanok és szövetségek 130:20–21*. Olvasd fel elder Boyd K. Packer – aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt – következő kijelentését: „Van egy régi mondás, mely szerint ha egy botnak felemeled az egyik végét, akkor a másik végét is felemeled” (Conference Report, 1984. október, 82. o.; vagy *Ensign*, 1984. november, 66. o.). Szemléltesd a bottal ezt az alapelvet! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 130:20–21-es verseit, és nézzék meg, miért ezeknek a verseknek a számaid írtad fel a botra!

Tanok és szövetségek 130:20–21

gonoszság

boldogtalanság

tűz érintése

megégés

parancsolat megszegése

büntetés elnyerése

Mutass a tanulóknak több botot, melyeknek egyik végére a választást írtad, a másik végére pedig a következményt! Beszéljétek meg a következő kijelentést elder Russell M. Nelson-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától: „Bár szabadon választhatunk, a döntéshozatalt követően hozzá vagyunk kötözve döntéseink következményeihez” (Conference Report, 1988. október, 6. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 7. o.). Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel más választásokat és következményeket is, melyek ezt a tantételt illusztrálják!

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Hélamán 4. fejezetének fejlécét, és keressék meg a legutolsó lámánita hódítást! Olvasátok el Hélamán 4:11–13-as verseit, és kérdezd meg:

- Milyen következményeket szenvedtek el a nefiták?
- Milyen választások vezettek ezekhez a következményekhez?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 4:14–20-as verseit, és mondják meg, minek megtételével próbálkozott Moróniha és mások, hogy segítsenek a nefitáknak! Kérdezd meg:

- Hogyan reagáltak a nefiták?
- Hogyan nézett ki a jövő a nefiták számára?

Olvasd fel a következő kijelentést:

„Függetlenül attól, hogy milyen gonoszak, kegyetlenek és romlottak voltak a lámániták (és bizony azok voltak!), függetlenül attól, hogy milyen tülerőben voltak a nefitákkal szemben, sötéten minden oldalról körülvéve őket, a nefiták problémái nem ők voltak. Csupán azért voltak ott, hogy igazi problémájukra emlékeztessék a nefitákat, mely az volt, hogy nem jártak egyenes derékkal az Úr előtt” (Hugh Nibley, *Since Cumorah*, 2. kiad. [1988], 339–340. o.; lásd még 1 Nefi 2:21–24.).

Ebben a komoly helyzetben a nefiták végre felismerték, milyen állapotban vannak. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Hélamán 4:21-es versét, és kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg egy fontos szót ebben a versben! Kérdezd meg:

- Mit jelez az *emlékezni* szó, miben voltak vétkesek a nefiták?
- Milyen hatással volt a nefitákra az, hogy elfelejtkeztek az Úrról és az Ő prófétáiról?

Olvassátok el Hélamán 4:21–26-os verseit, és keressetek legalább öt olyan vétket, melynek elkövetését felismerték a lámániták, valamint a vétkek öt következményét!

Hélamán 5:2–3; 6:37–40. A megígért föld lakosai nagyobb részének az igazlelkűséget kell választania, különben a pusztulás veszélye fenyegeti őket. (10–15 perc)

Mutass meg az osztálynak egy romlott gyümölcsöt (vagy más, romlott ételt)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Rendes körülmények között mit teszünk a romlott gyümölcssel?
- Honnan tudhatjátok, hogy már elég romlott ahhoz, hogy kidobjuk?
- Milyen megfontolásokból dobjuk ki a romlott ételt?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 5:2–3; 6:37–40-es verseit, és mondják meg, milyen módon kezdett megérni a pusztulásra a nefita nemzet! (A többség a gonoszságot választotta, nyakasak voltak, lázadók, és támogatták a Gadian-ton rablókat.) Kérdezd meg:

- Mire volt leginkább szüksége a nefitáknak?
- Hogyan hasonlítható ez a mi nemzetünkhöz? (Ha a nép többsége gonosz, akkor az nálunk is a pusztulás veszélyével fenyeget.)

 Hélamán 5:12 (Szentírás memoriter). Amikor az Üdvözítő tanításaira építjük fel az életünket, akkor erőt kapunk, mellyel legyőzhetjük a Sátán kísértéseit. (10–15 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy nagy követ, és kérdezd meg, hogy mi történe azzal, ha kint hagynád a viharban. Ezt követően mutass meg nekik egy maroknyi homokot, és kérdezd meg, hogy mi történe azzal a viharban. Kérdezd meg:

- Ha házat akarnátok építeni, akkor milyen anyagra építenétek? Miért?
- Milyen tekintetben hasonlítanak viharhoz a Sátán kísértései?
- Miben hasonlít a kő Jézus Krisztusra?

Olvassátok el Hélamán 5:12-es versét, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan építhetjük alapzatunkat Krisztus kősziklájára?
- Hogyan segíthet nekünk a Sátán viharainak és az élet megpróbáltatásainak átvészelésében az, ha erre a kősziklára építünk?
- Milyen ígéreteknek kapnak azok, akik erre a kősziklára építenek?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Hélamán 5:5–12-es verseit, és figyeljék meg, melyik szó kelti fel a figyelmüket! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért használta Hélamán újra és újra az *emlékezni* szó különböző ragozott alakjait?

- Mit tanulhatunk ebből az ember természetét illetően?

Olvassátok el a következő kijelentést elder Spencer W. Kimballtól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, és biztassd a tanulókat, hogy soha ne felejtse el ezt:

„Amikor a legfontosabb szót keresitek a szótárban, vajon tudjátok, mi az? Lehet például az »emlékezni«. Mivel mindannyian kötöttetek szövetségeket, . . . leginkább az emlékezésre van szükségünk” („Circles of Exaltation” [Brigham Young University devotional address, 1968. június 28.], 8. o.).

Hélamán 5:13–19, 49–52. Isten szolgálói, akik az Ő Szellemének hatalmával tanítanak, többet tehetnek ellenségeik szívének megváltoztatásáért, mint a hadseregek. (35–40 perc)

Rajzolj fel a táblára egy kardot! Kérd meg a tanulókat, hogy emlékezzenek vissza olyan eseményekre, melyek eddig a Mormon könyvében megmutatták a kard erejét! (Sok ember ölték meg és sok várost foglaltak el karddal.) Kérdezd meg, mennyire meggyőző valaki, akinél kard van. Mondd el a következő bizonyosságot Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökség tagja volt:

„Fogadjátok el a bizonyosságunkat, mely ugyanaz a bizonyosság, mely közületek mindenkinek birtokában van, hogy Isten, a mi Örökkévaló Atyánk él, és Ő a mi Atyánk, a világegyetem irányítója és kormányzója, akire tekinthetünk és akihez imában szólhatunk. Jézus a Krisztus, az Atya Egyszülöttje a testben, az élő Isten Fia, aki életét adta, hogy kiengeszteljen az egész emberiség bűneiért. Ők ketten meglátogatták a földet, hogy bevezessék ezt a sáfárságot, az idők teljességének sáfárságát, és nagy, nagyszerű kulcsokat – mely kulcsok e munka alapkövei – ruháztak rá arra, aki próféta lett. Ez a mi hitünk; ez a mi tanúságtételünk; ez a mi bizonyosságunk, Jézus Krisztus nevében, amen” (Conference Report, 1993. április, 116. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 94. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogy vajon a kard vagy a bizonyosság lenne-e meggyőzőbb. Nézzétek át Alma 31:5-ös versét, és mondd el a tanulóknak, hogy példákat látnak majd az ige hatalmára (lásd még Efézusbeliek 6:17; Zsidók 4:12)!

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan olvassák át Hélamán 4:15–20-as verseit! Kérdezd meg:

- Mennyi területet szereztek meg a lámániták a nefitáktól?
- Hogyan próbálták meg a nefiták visszaszerezni a földjeiket?

Mondd el, hogy Hélamán fiai, Nefi és Léhi belefáradtak népük gonoszságába, és elindultak, hogy visszatérítsék őket. Olvassák el a tanulók Hélamán 5:13–19-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Először kiknek prédikált Nefi és Léhi?
- Kiknek prédikáltak Zarahemlában?
- Milyen bizonyíték van arra, hogy velük volt az Úr?
- Mi volt missziójuk eredménye?

Mondd el, hogy Nefi és Léhi börtönbeli tapasztalata Hélamán 5:21–50-es verseiben kiváló példát ad Isten igéjének a hatalmára. Mivel ez a beszámoló igen olvasmányos és inspiráló, kérd meg a tanulókat, hogy egyénileg olvassák el! Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy olvasás közben keressék meg a válaszokat!

- Ki vetette börtönbe Nefit és Léhit?
- Hogyan bántak a börtönben Nefivel és Léhivel?
- Hogyan védte meg szolgálait az Úr?
- Milyen hatással volt Isten igéje a lámánitákra?
- Mi történt a börtön falaival?
- Mi töltötte be a lámániták szívét, miután Istenhez fohászkodtak?
- Hányan tértek meg?
- Mit tettek azok, akik megtértek?

Olvasd fel az osztálynak Hélamán 5:51–52-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen hatással volt Nefi és Léhi missziója a lámánitákra?
- Mit tettek a lámániták azokkal a nefita földekkel, melyeket azt megelőzően elvettek?

Tegyél bizonyosságot Jézus Krisztus evangéliuma hatalmáról, mely megváltoztatja az egyének szívét és a nemzeteket!

Hélamán 6:21–32. A gonoszok ki vannak téve a Sátán, „minden bűn ... szerzője” befolyásának. A Sátán kezdettől fogva gyilkolás és rablás általi haszonszerzésre tanította az embereket. (25–30 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést elder Russell M. Nelson-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A szív egy bámulatos pumpa. Négy kis finom billentyűje van, amelyek a vér áramlási irányát ellenőrzik. Ezek a billentyűk naponta több mint százezerszer nyílnak és záródnak – évente 36 milliószor. Mégis – hacsak betegség nem károsítja – majdnem korlátlan ideig képes ellenállni ennek az igénybevételnek. Semmilyen emberkéz alkotta, korszerűen kifejlesztett anyagot nem lehet megerőltetni ilyen gyakran és ilyen sokáig megszakítás nélkül.

Egy felnőtt szíve minden nap annyi folyadékot pumpál, amellyel meg lehetne tölteni egy 2000 gallonos [mintegy 7071 literes] tartályt” (*Liahona*, 1999. január, 101. o.).

Kérdezd meg:

- Mi van rátok legnagyobb hatással a szív tekintetében?
- Milyen életet adhat az egészséges szív? a beteg szív?
- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy egészséges maradjon a szívetek?

Olvastasd el a tanulókkal a Példabeszédek 23:7-es versét, és kérdezd meg:

- Milyen „szívre” utal ez a vers? (Szellemünk szívére, vágyainkra és érzéseinkre.)
- Miért fontos szellemünk szívének egészségét is éppen úgy megőrizni, mint a fizikai szívünk egészségét?
- Szerintetek miért érdekli a Sátánt az emberek szíve?
- Mi történik azzal, akinek szívét a Sátán irányítja, vagy ő van rá hatással?

Írd fel a táblára a következő utalásokat, és beszéljétek meg, hogy mit tanítanak a szívről: Máté 5:27–28; 2 Nefi 28:19–20; Tanok és szövetségek 121:34–36. Nézzétek át Hélamán 6:1–5, 15-ös verseit, és figyeljétek fel a következő pontokra:

- A lámániták többsége igazlelkűbb volt a nefitáknál. A lámániták a nefita földek szelvében-hosszában prédikáltak, hogy bűnbánatra intsék a nefitákat.
- A nefiták közül sokan nem bánták meg bűneiket és nagyon gonoszok voltak, még arra is szövetkezvén, hogy megölik a főbíráikat (lásd még 19. v.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan olvassák el Hélamán 6:17–33-as verseit, és minden előfordulásakor jelöljék meg a *szív* szót! Beszéljétek meg, mit tett a Sátán, hogy „hatalmába tudja keríteni az emberek fiainak a szívét” (30. v.)! Kérdezd meg:

- Mi történt a nefita társadalommal a Sátán befolyása miatt?
- Mit tehetünk annak elkerülése érdekében, hogy a Sátán hatalmába kerítse a szívünket?

Beszéljétek meg a következő kijelentést elder Marvin J. Ashtontól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Állandóan hangsúlyoznunk kell azt az igazságot, hogy azt szeretjük, amire időt fordítunk, legyen az Isten, az evangélium, vagy arany. Gyakran halljuk, amint valaki szeretetét fejezi ki a szentírások iránt, beleértve ebbe Jézus tanításait. Akik tanulmányozzák, gyakorolják és alkalmazzák az igazságokat, azok nemcsak jobban ismerik majd azokat, hanem abban is erősítést kapnak, hogy az élet ösvényein mindvégig útmutatásként használják azokat. A tized fizetésének lehetőségét leginkább értékelő ember az, aki ennek a törvénynek engedelmességgel megtapasztalja az áldozathozatalból eredő örömeit és áldásokat. Mindig szolgálatunk és evangéliumi elkötelezettségünk mértéke szabja meg azt, hogy mennyire értékeljük és szeretjük az evangéliumot és annak tanításait” (Conference Report, 1981. április, 31. o.; vagy *Ensign*, 1981. május, 24. o.).

Hélamán 7-12

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta a nefita történelemnek erről az időszakáról: „Krisztus eljövételének közeledtével egyre nagyobb lett a társadalmi zűrzavar, melynek során egyre inkább elterjedt a háborúzás, a gyilkolás és a politikai összevisszaság. Azért, hogy szembeszálljon ezzel az irányzattal, valamint hogy reményt adjon, Nefi felidézte azokat az ősi tanításokat, melyeket nagyon is jól ismert a népe, bizonyosságot téve ezekről a problémákról és a Messiás eljövételéről, aki meg fogja oldani ezeket” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 129. o.). E fejezetek olvasásánál nézzétek meg, milyen problémákra figyelmeztetett Nefi, és mit mondott, mit kell tennünk az Úr segítségének és áldásainak elnyeréséért!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ha a világ javaira és dicséretére törekszünk, akkor sebezhetőek leszünk az ördög kísértéseivel szemben (lásd Hélamán 7:13–29; lásd még T&S 121:34–35).
- A titkos szövetségek annak érdekében, hogy megtartsák hatalmuk, javaik és dicsőségük, az ellenük szegülőök és azok ellen harcolnak, akik megpróbálják leleplezni sötét cselekedeteiket (lásd Hélamán 8:1–10; 11:1–2, 24–34; lásd még 1 Nefi 16:1–3).
- Az összes szent próféta tanúbizonyságot tesz Jézus Krisztusról, és várakozással tekint az Ő eljövételére (lásd Hélamán 8:13–25; lásd még Jákób 4:4–6; 7:11).
- Az Úr mind be fogja teljesíteni a próféták által kijelentett próféciákat és ígéreteket (lásd Hélamán 8:26–9:5, 16–41; lásd még T&S 1:37–38).
- A papság pecsételő hatalma felhatalmazás olyan cselekedetek elvégzésére, melyeket a földön is és a mennyekben is elismernek (lásd Hélamán 10:3–12; 11:4–17; lásd még Máté 16:15–19).
- Az emberek és a nemzetek az igazlelkűség és a gonoszság köreit járják be. Elkerülhetjük ezeket a köröket, ha bűnbánatot tartunk és követjük Istent (lásd Hélamán 12:1–6, 23–26).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 107–109. o.

Javaslatok a tanításhoz

Ennél vagy az előző szentírásrésznél használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 17: „A kevélység körforgása” részt, mely Hélamán 1–12-es fejezeit fedti le (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Hélamán 7:13–29. Amikor a gonoszok a világ javaira és dicséretére törekednek, akkor sebezhetőek lesznek az ördög kísértéseivel szemben. Az igazlelkűek azáltal részesülnek az Úr legnagyobb áldásaiban, hogy bűnbánatot tartanak és követik az Ő akaratát. (25–30 perc)

Kérd meg a tanulóidat, hogy nevezzenek meg egy olyan, már meghalt prófétát, őstüket vagy más valakit, aki olyan időszakban élt, amikor ők is szívesen éltek volna! Mondják el, miért azt az illetőt és miért azt a korszakot választották! Olvassátok el Hélamán 7:6–9-es verseit, és beszéljétek meg, milyen érzései voltak Nefinek saját kora iránt!

Írd fel a táblára: „Minden idők legjobbjá volt, minden idők legrosszabbja volt” (Charles Dickens, *A Tale of Two Cities* [1997], 1. o.). Mondd el, hogy mindig vannak próbatételek és kihívások, melyek nehezzé teszik az életet, függetlenül attól, hogy milyen korban élünk. Kérdezd meg:

- Mi teszi napjainkat „az idők legjobbjává”?
- Mi teszi „az idők legrosszabbjává”?

Olvasd el a következő kijelentést elder M. Russell Ballard-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A boldogság terve [Isten] minden gyermekének rendelkezésére áll. Ha befogadná és a szerint élne a világ, akkor békesség, öröm és bőség borítaná el a földet. Az általunk ismert szenvedés legnagyobb részétől megszabadulhatnánk akkor, ha az emberek szerte az egész világon megértenék az evangéliumot és a szerint élnének” (Conference Report, 1995. április, 30. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 23. o.).

Beszéljétek meg, hogyan segíthet az evangélium abban, hogy bármilyen időszak „minden idők legjobbjá” legyen!

Oszd két csoportra az osztályt, és tanulmányoztasd velük Hélamán 7:13–29-es verseit, hogy segíts nekik megérteni, miért töltötte el fájdalommal (lásd Hélamán 7:9) Nefi napjainak gonoszsága! Az egyik csoportnak add ki feladatul, hogy keressék meg a nefiták gonoszságait (bűneit), a másikat pedig azt, hogy nézzék meg, mit jövendölt Nefi, mi történik akkor, ha nem térnek meg! Számoljanak be arról, hogy mit találtak, és beszéljétek meg, miért küld az Úr prófétákat, hogy figyelmeztessék a népet.

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Hélamán 7:21-es versét a Tanok és szövetségek 121:35-tel, és keressenek két hasonló indokot arra, amiért gonoszul viselkednek az emberek! A következő táblázathoz hasonlóan sorold fel ezeket a táblán, és beszéljétek meg, hogyan vezethetnek gonoszsághoz ezek a motivációk!

Hélamán 7:21	T&S 121:35
„nyerészkedni akartok”	„szívük annyira ragaszkodik e világ dolgaihoz”
„az emberek dicséretére . . . vágytok”	„törekednek az emberek dicséretére”

Olvassátok el és beszéljétek meg a következő megállapítást, mely szintén elder Ballardtól származik:

„A Sátán okos taktikáinak egyike az, hogy megkísértsen minket, koncentráljunk a jelenre és hagyjuk figyelmen kívül a jövőt. Az Úr figyelmeztette Joseph Smith-et, hogy »a Sátán azon munkálkodik, hogy megpróbálja eltéríteni szívüket az igazságtól, hogy elvakuljanak, és ne értsék meg azt, ami számukra elkészítettet« (T&S 78:10). A »számukra elkészítettet« dolgok az örök élet megígért jutalmi, melyeket az engedelmesség eredményeképpen kapunk meg. Az ördög megpróbál elvakítani minket, hogy ne lássuk ezeket a jutalmakat. Heber J. Grant elnök azt mondta, hogy »ha állhatatosak vagyunk Isten parancsolatainak a betartásában, akkor az Ő ígéretei az utolsó betűig betöltetnek. A gond azonban az, hogy az emberek lelkének ellensége elvakítja az elméjüket. Úgyszólván port hint a szemükbe, hogy elvakítsák őket ennek a világnak a dolgai« (*Gospel Standards*, szerk. G. Homer Durham [Salt Lake City: Improvement Era, 1941], 44–45. o.). Megkísért minket a világ átmeneti élvezeteivel, hogy elménket és erőfeszítéseinket ne azokra a dolgokra összpontosítsuk, melyek örök örömet eredményeznek. Piszkos harcos az ördög, és ismernünk kell a taktikáit” (Conference Report, 1990. október, 45–46. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 36. o.).

Tegyéi bizonyosságot arról, hogy a Sátánnak ugyan hatalmában áll félrevezetni minket, de megvan a módja annak, hogy a Sátán hatalma ellenére részesüljünk az Úr áldásaiban! Olvassátok el ismét Hélamán 7:17–19-es verseit, és keressétek meg, mit kell tennünk, hogy elnyerjük az Úr áldásait!

Hélamán 8:1–10; 11:1–2, 24–34. A titkos szövetségek annak érdekében, hogy megtartsák hatalmuk, javaik és dicsőségük, az ellenük szegülők és azok ellen harcolnak, akik megpróbálják leleplezni sötét cselekedeteiket.

(20–25 perc)

Megjegyzés: Lásd a figyelmeztetést a Hélamán 1:1–22, 27; 2:1–14-hez tartozó tanítási javaslat elején (195. o.)!

Írd fel a táblára: *Amiről nem tudsz, az nem árthat neked.* Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük igaz-e ez az állítás. Képzeld el, hogy földrengés érte a közösségeket! Kérdezd meg: Hasznosabb lenne inkább előre tudni erről, mint meglepődni? Miért?

Olvassátok el Hélamán 7:4–5-ös verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kik töltötték be a bírói székeket?
- Hogyan kerültek hatalommal és felhatalmazással járó tisztségekbe a Gadianton rablók? (Jó állampolgároknak tettették

magukat, támogatták egymást, és titokban tartották azt aényt, hogy rablóbandához tartoznak.)

- Mit tettek ezek a gonosz bírák az igazlelkűekkel? a vétkesekkel? Miért?

Megint hívd fel a tanulók figyelmét a táblán lévő kifejezésre, és kérdezd meg: Milyen hatással volt a jó nefita állampolgárookra az, amiről nem tudtak?

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan olvassák át Hélamán 8:1–7-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tettek a titkos szövetség részesei akkor, amikor Nefi szembeszállt velük?
- Miért haragudtak Nefire?
- Szerintetek miért aggódtak, amikor Nefi „nyíltan beszélt” titkos cselekedeteikről? (4. v.)

Az osztállyal közösen olvassátok el Hélamán 11:1–2, 25–33-as verseit, hogy megnézzétek, mi történhet egy közösséggel akkor, ha megengedik, hogy virágozzanak a titkos szövetségek! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder M. Russell Ballard következő kijelentését:

„A Mormon könyve megtanítja, hogy a bűntettekben részt vevő titkos szövetségek komoly kihívást jelentenek, nem csak egyéneknek és családoknak, hanem egész civilizációknak is.

Ha nem vagyunk óvatosak, akkor a mai titkos szövetségek éppen olyan gyorsan és teljesen átvehetik a hatalmat és a befolyást, mint a Mormon könyvebeli időkben. Emlékezzetek a sémára? A titkos szövetségek a társadalom »gonoszabb« köreiből kezdődtek, de végül »az igazak többségét is félrevezették«, mígnem az egész társadalom beszennyeződött [Hélamán 6:38]” (Conference Report, 1997. október, 51. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 38. o.).

Kérdezd meg:

- Mit tehetünk annak megakadályozásáért, hogy a titkos szövetségek hatalomhoz jussanak a közösségünkben vagy a nemzetünkben?
- Hogyan segíthetnek az evangélium alapelvei ennek a hatásnak a legyőzésében?
- Mi történne a titkos szövetségekkel, ha nem lenne a társadalomnak „gonoszabb” része?

Elder Ballard így folytatta:

„Mint egyház, felismerjük, hogy Jézus Krisztus evangéliuma, annak megmentő igazságaival és tanításaival, adja meg a leghatékonyabb megelőző és helyreállító segítséget a bűntetteket elkövető viselkedésmód legyőzésében. A szülők viselik az elsődleges és legfontosabb felelősséget, hogy gyermekeiknek megtanítsák az evangélium szerinti élet és a jó állampolgárság alapelveit.

Emellett támogassuk az egyének, szervezetek, közösségek és kormányok erőfeszítéseit, hogy támogassák őket és segítsenek a bűntettek megelőzésében. Saját polgári és jogi hatáskörünkön belül munkálkodjunk olyan törvények meghozatalán és érvényre juttatásán, melyek megadják a bűnözők elleni szükséges védelmet, és közben meghagyják az alapvető jogokat és szabadságokat. Jelentkezzünk önként olyan kormányzati vezetők támogatására és programok előbbre vitelére, melyek a családok és a közösségek védelmét és megerősítését célozzák!

Tudom, hogy időnként nehéz kiállni azért, ami igaz és helyes. Ám nekünk pozitív példát kell mutatnunk, ha segíteni akarunk a többieknek egy jobb út megtalálásában. Hálás vagyok azért, hogy erőt meríthetünk azokból, akik előttünk jártak. Bár az út, amin jártak, talán különbözött attól az úttól, amin mi járunk, de hasonlóképpen bátorságot követelt a hűség, és tapasztalataik tanulságosak” (Conference Report, 1997. október, 52–53. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 38–39 o.).

Kérdezd meg:

- Milyen megoldásokat mondott elder Ballard, melyek segíthetnek nekünk közösségünk jobbá tételében?
- Hogyan támogathatjuk szüleinket a gyermekeik tanítására irányuló felelősségükben?
- Kire tekinthetünk erőért a nehéz időszakokban éppen úgy, mint amikor könnyen mennek a dolgok?
- Hogyan kaphatjuk meg ezt az erőt?

Hélamán 8:13–25. Az összes szent próféta tanúbizonyságot tesz Jézus Krisztusról, és várakozással tekint az Ő eljövételére. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy ők írják országotok vezetőjének a beszédeit! Megkérték őket, hogy válasszák ki és készítsék el a legfontosabb üzenetet, mely országotok népének átadható. Kérdezd meg: Mit írnátok és miért? Olvassátok el Hélamán 8:13–25-ös verseit, és nézzétek meg, melyik üzenetet jelentette ki mindegyik próféta! Beszéljétek meg, miért ez mindenki számára a legfontosabb üzenet. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„A biztonság és a béke partjait keresve, legyünk bár egyedülálló nők vagy férfiak, családok, közösségek vagy nemzetek, Krisztus az egyetlen olyan jelzőfény, melyben végig megbízhatunk. Ő az, aki azt mondta küldetéséről: »Én vagyok az út, az igazság és az élet« (János 14:6).

Ebben a korszakban, mint az elmúlt és az eljövendő korszakok mindegyikében, az egész világnak leginkább arra van szüksége, hogy tevékenyen és őszintén higgyen a názáreti Jézusnak, az élő Isten élő Fiának alapvető tanításában. Mivel sokan elutasítják ezeket a tanításokat, ez eggyel több okot ad nekünk arra, hogy miért hirdessék

Jézus Krisztus evangéliumának igazságát azok, akik őszintén hisznek abban, és miért mutassák meg példájuk által az igazlelkű, gyengéd élet hatalmát és békességét” (Conference Report, 1992. október, 22. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 18. o.).

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Jézus, mikor rád gondolk” (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le, hogyan tehetnék életükben még inkább jelzőlámpává Krisztust! Kérd meg azokat, akik szeretnék megosztani a bizonyosságukat Jézus Krisztusról, hogy tegyék meg ezt!

Hélamán 8–9. Az Úr mind be fogja teljesíteni a próféták által kijelentett próféciaikat és ígéreteket. (20–25 perc)

Röviden nézzétek át Hélamán 8:1–9-es verseit, és mondd el a tanulóknak, hogy szeretnéd, ha segítenének elmondani a történet hátralevő részét! Jelölj ki egy jól olvasó tanulót, hogy legyen ő a mesélő, és olvasd fel a következő „forgatókönyvet”:

- 1. jelenet: A gyilkosság (Hélamán 8:27–28)
- 2. jelenet: A próba (Hélamán 9:1–4)
- 3. jelenet: Igazolt prófécia (5–9. v.)
- 4. jelenet: Az ártatlanok (10–15. v.)
- 5. jelenet: A vád (16–24. v.)
- 6. jelenet: Az ítélethozatal (25–38. v.)

Jelölj ki további tanulókat, hogy játsszák el az öt férfi, a nép, a bírák, Nefi és Szeántum szerepét! Kérd meg őket, hogy játsszák el szerepüket, míg a mesélő felolvassa a szöveget!

Az osztállyal közösen olvassátok el Hélamán 9:39–10:1-es verseit, és beszéljétek meg, miért nem hittek egyesek Nefi szavainak, annak ellenére, hogy figyelemreméltó jeleket láttak prófétái elhívásáról! Válaszd ki a próféta egyik nemrég elhangzott kijelentését, és oszd meg azt a tanulóiddal! Biztasd őket, hogy mindig higgyenek az élő prófétákban, és kövessék őket!

Hélamán 10:3–12; 11:4–17. A papság pecsételő hatalma felhatalmazás olyan cselekedetek elvégzésére, melyeket a földön is és a mennyekben is elismernek. (40–45 perc)

Mutass a tanulóidnak egy láncot, vagy rajzolj fel egyet a táblára, és kérdezd meg, hogy mire használtak láncokat a történelem folyamán. Beszéljétek meg ezeket a kérdéseket:

- Egyesek hogyan hasonlíthatják láncokhoz Isten parancsolatait?
- Miért érzik úgy egyesek, hogy ezek a parancsolatok korlátozzák őket?
- Hogyan veszi el a szabad akaratunkat a bűn?

- Milyen tekintetben tesz minket szabadabbá a parancsolatok betartása? (Emlékeztess a tanulókat, hogy a parancsolatok nem korlátoznak, hanem inkább olyan irányba terelnek minket, mely boldogságot és szabadságot eredményez; lásd T&S 59:23.)

Olvasd fel a következő kijelentést elder Donald L. Staheli-től, a hetvenek tagjától:

„Életkorunktól és helyzetunktől függetlenül, az örök boldogsághoz vezető egyetlen biztos út az, ha minden nap engedelmeskedünk az evangélium tantételeinek. Ezra Taft Benson elnök nagyon találóan kifejezte ezt, amikor azt mondta: »Amikor az engedelmisség már nem irritál, hanem törekvésünkké válik, Isten abban a pillanatban hatalommal ruház fel minket« (Conference Report, 1998. április, 108. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 82. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen emberek találják irritálónak a parancsolatokat? Miért?
- Mi az a törekvés? (Egy nemes cél felé tartó utazás vagy szorgalmas kutatás.)
- Ha áldásként tekintünk a parancsolatokra, az miben változtatja meg azt, hogy miként engedelmeskedünk nekik?
- Milyen tekintetben lenne életetekben áldás az, ha nagyobb mértékben rendelkeznétek Isten hatalmával?

Mondd el a tanulóknak, hogy ma olyan valakinek a példáját fogják látni, aki elnyerte ezt a hatalmat. Olvassátok el Hélamán 10:4-es versét, és keressetek legalább két okot arra, amiért „áldott”-nak nevezte az Úr Nefit! Kérdezd meg:

- Mit jelent a *fáradhatatlan* szó? (Szorgalmas, állhatatos, nem panaszkodik.)
- Milyen tekintetben kereste Nefi Isten akaratát?

Olvassátok el Hélamán 10:5-ös versét, és nézzétek meg, milyen két áldás ígérte meg Nefi!

- Mit jelent örökre áldottnak lenni?
- Milyen tekintetben tette hatalmassá az Úr Nefit?
- Nefi fáradhatatlansága mellett milyen oka volt még annak, hogy az Úr ily nagy hatalmat bízott Nefire? (Semmit nem kért, ami Isten akaratával ellenkezett volna.)

Olvassátok el Hélamán 10:6–10-es verseit, és keressetek olyan szavakat, melyek elmondják, hogyan tette az Úr „szóban és tettben” (5. v.) hatalmassá Nefit. Ezeket írjátok fel a táblára!

Kérdezd meg:

- Hogyan segíthet egy prófétának népe alázatosságának megtartásában az, ha hatalma van a föld felett?
- Mi az a pecsételő hatalom? (Felhatalmazás olyan szertartások és egyéb cselekedetek elvégzésére, melyek a földön és a mennyben egyaránt köteleznek.)
- Hogyan használható ez emberek megáldására?

- Hogyan használható emberek fegyelmezésére?
- Hogyan áldhatja meg családokat örökre a pecsételő hatalom?

Mondd el és beszéljétek meg elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Ez tehát a papság tana. Ezt a hatalmat nyerhetjük el hit és igazlelkűség által.

Valóban van hatalom a papságban – hatalom minden dolog megtételére!

Ha magát a világot is a papság hatalma teremtette, akkor ugyanez a hatalom bizonyára képes arra, hogy hegyeket mozgasson és irányítsa az elemeket.

Ha a papság hatalma vetette le a földre a mennyei seregek egyharmadát, akkor ugyanez a hatalom bizonyára képes arra, hogy szembeszálljon a nemzetek seregeivel vagy megállítsa az atombombák hullását.

Ha minden ember a papság hatalma által támad fel a halandóságból a halhatatlanságra, akkor ugyanez a hatalom bizonyára képes a betegek és a haldoklók meggyógyítására és a halottak feltámasztására.

Valóban van hatalom a papságban – olyan hatalom, melyet megpróbálunk magunkévá tenni, hogy használhassuk, olyan hatalom, melyért odaadóan imádkozunk, hogy megpihenjen rajtunk és utódainkon mindörökre” (Conference Report, 1982. április, 50. o.; vagy *Ensign*, 1982. május, 34. o.).

Olvastasd el a tanulókkal Hélamán 10:11–12, 15–16-os verseit! Kérdezd meg:

- Minek a megtételére kapott parancsot Nefi, miután megkapta a pecsételő hatalmat?
- Hogyan reagált?
- Mit tanulhattok Nefi példájából?
- Volt már valaha is áldás életetekben vagy egy olyan ember életében, akit ismertek az, hogy késlekedés nélkül engedelmeskedtetek? Hogyan?
- Hogyan reagáltak a nefiták Nefi tanúbizonyosságára?
- Mit tett az Úr, hogy megóvja őt?

Emlékeztess a tanulókat az Úr ígéreterre, hogy „szóban és tettben” is naggyá teszi Nefit (Hélamán 10:5)! Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoport olvassa el Hélamán 11:1–6-os, a másik pedig Hélamán 11:11–17-es verseit! Mindkét csoport keressen bizonyítékot arra, hogy Nefi szóban és tettben is hatalmas lett! Kérd meg őket, hogy meséljenek a találtokról az osztálynak!

Ismét mutasd meg a tanulóknak a láncot és kérdezd meg:

- Milyen tekintetben tűnhettek a parancsolatok először korlátozóknak Nefi tekintetében?
- Milyen tekintetben adtak neki szabadságot a parancsolatok?

Írd fel a táblára az idézet Ezra Taft Benson elnöktől, mely arról szól, hogy törekednünk kell az engedelmességre (lásd elder Donald L. Staheli kijelentését e tanítási javaslat első részében)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

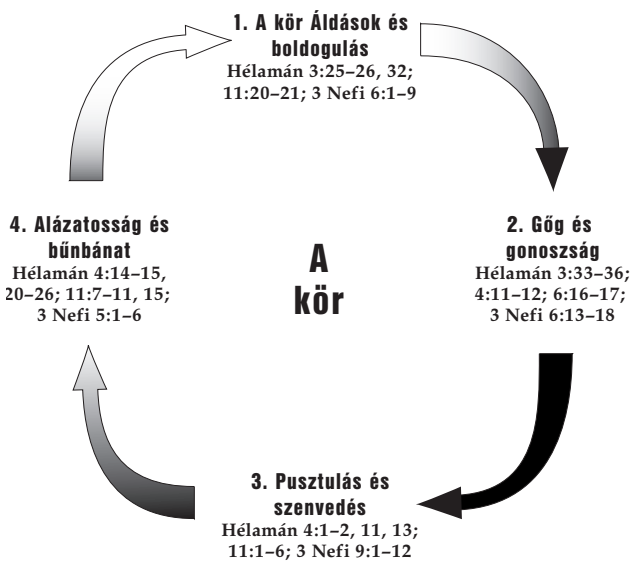
- Mit tehettek azért, hogy jobban törekedjétek életekben az engedelmességre?
- Milyen tekintetben „ruházhat fel minket hatalommal” az engedelenség az iskolában? otthon? a barátaink körében?

Hélamán 12:1–6, 23–26. Az emberek és a nemzetek az igazlelkűség és a gonoszság köreit járják be. Elkerülhetjük ezeket a köröket, ha bűnbánatot tartunk és követjük Istent. (40–45 perc)

Írd fel a táblára a következő idézetet elder L. Tom Perry-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától! Hagyd üresen a *történelem* szó helyét: „A halandóság egyik legnagyobb rejtélye szerintem az, hogy az emberiség miért nem tanul a történelemből” (Conference Report, 1992. október, 19. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 16. o.). Kérd meg a tanulókat, hogy találgassanak a hiányzó szót illetően, és beszéljétek meg a válaszaikat! Írd be a hiányzó szót az üres helyre és kérdezd meg: Milyen bizonyítékok jutnak eszedbe, melyek azt sugallják, hogy igaz ez a megállapítás?

Olvasd fel a tanulóknak a következő kijelentést: „Akik nem képesek emlékezni a múltra, azok annak megismétlésére vannak kárhóztatva” (George Santayana, *The Life of Reason; or the Phases of Human Progress*, 5 kötet. [1905], 1:284. o.). Mondd el a tanulóknak, hogy a nefiták nem tanultak a történelmükből, és ennek eredményeképpen újra és újra áthaladtak az igazlelkűség és a gonoszság körein. Az Úr először megáldja őket az engedelmességükért. Ezt követően kevélyek lesznek és elkezdnek bűnököt elkövetni. Aztán az Úr pusztulással és szenvedéssel fenýíti őket. Végül megalázkodnak és bűnbánatot tartanak, az Úr megáldja őket, és előről kezdődik a kör.

Ennek a körnek az illusztrálására tedd ki a táblára vagy mutasd meg írásvetítón az ide tartozó táblázatot! Oszd négy csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak add ki a kör más-más részét!

Olvassák el a kör nekik adott részéhez tartozó szentírásokat, és beszéljék meg azokat a csoportjukkal! Amikor végeztek, számoljanak be az osztálynak arról, hogy mit találtak! Kérdezd meg:

- Szerintetek a kör melyik részén van most az országotok? Miért?
- Az egyház hithű tagjai is szenvednek akkor, amikor az Úr megfedd egy nemzetet annak gonoszsága miatt? (lásd elder Bruce R. McConkie első kijelentését a 2 Nefi 25:1–8-hoz tartozó tanítási javaslatnál a 68. oldalon!)
- Olvassátok el Hélamán 11:34–36-os verseit! E versek értelmében milyen gyakran ismételheti meg magát a körforgás?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 12:1–6-os verseit, és jelöljék be a körforgást jellemző szavakat! Nézzék át újra ezeket a verseket, és keressék meg annak okait, amiért az emberek hajlanak a történelem megismétlésére! (Elfelejtik Istent és semmibe veszik a tanácsát.) Kérdezd meg:

- Mit tehetünk azért, hogy elkerüljük ezt a körforgást?
- Olvassátok el Hélamán 12:23–26-os verseit! Mit tanácsol Mormon a körforgás elkerülésére?
- Kik azok, akik áldottak?
- Mit jelent hallgatni Istenre?
- Ki fog üdvözülni?

Felteheted a következő kérdéseket:

- Hogyan haladnak át az emberek „személyes kevélység-körön”?
- A körforgás mely részét szeretnétek újra és újra megtapasztalni?
- Mire jöttetek rá, ami segít nektek abban, hogy alázatosak és bűnbánóak maradjatok?

Mondd el a következő kijelentést elder Ezra Taft Benson-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A világ jövője nem biztató, de mi tudjuk, hogy mi a válasz. Csak egyetlen válasz van, és az Jézus Krisztus evangéliuma. A békének a szívből kell erednie. Az emberek szívének meg kell változnia, és igazlelkűségnek kell uralnia a világ népének életét, mielőtt békére kerülhetne sor. Bár siettetné Isten azt a napot! Bárcsak nagy hatalommal, egyre több hírnökkel haladna előre a visszaállított evangélium üzenete, hogy Isten gyermekei elkerülhessék a küszöbön álló csapásokat!” (Conference Report, 1947. április, 157. o.).

Beszéljétek meg, hogyan segíthet nekünk a kevélység körének elkerülésében ez a tanács!

Hélamán 13–16

Bevezetés

Annak ellenére, hogy Nefi megpróbált bűnbánatot prédikálni és figyelmeztetni a népet, tovább sülyedtek a gonoszságba. Isten második tanút is küldött, hogy pusztulásuk előtt figyelmeztesse a nefitákat. Elder Jeffrey R. Holland azt írta:

„A nefiták társadalmi és vallási rendezetlenségének mértékét mutatja az, hogy egy lámánita jelent meg, . . . hogy bűnbánatra szólítsa a nefitákat. Miután nyíltan elutasították Zarahemla földjén, Sámuel az Úr szavának engedelmességgel felmászott a várost körülvevő falra, és jövendőlni kezdte »a népek, amit az Úr a szívébe ültetett« [Hélamán 13:4].

Az Úr többek között azt ültette a szívébe, hogy figyelmeztesse a népet a rájuk váró »nagy pusztulás«-ra, ha nem térnek át más utakra. »Semmi más meg nem mentheti [ezt a népet] – kiáltotta Sámuel a fal tetejéről, – csak a bűnbánat és a hit Jézus Krisztusban, aki biztosan el fog jönni e világra; sokat fog szenvedni, és népéért meg is ölik« [Hélamán 13:6].

Ezzel a mindössze öt év múlva bekövetkező eljövettel kapcsolatban jövendölte meg Sámuel az eseményt kísérő jeleket és csodákat, olyan jeleket és csodákat, melyek élet-halál kérdést jelentenek majd a hithű nefitáknak, akik életük kockáztatásával várják ezen ígéretek beteljesedését” (*Christ and the New Covenant*, 131. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ha az emberek kitanának a gonoszságban, akkor eljön az ideje annak, hogy már nem tudnak bűnbánatot tartani (lásd Hélamán 13:5–11, 38–39; lásd még Alma 34:32–34; Mormon 2:12–15).
- Az Úr az igazlelkűek miatt gyakran megkíméli a gonoszokat. Ha a gonoszok kiűzik maguk közül az igazlelkűeket, akkor megértek a pusztulásra (lásd Hélamán 13:12–14; lásd még Alma 10:22–23).
- Amikor a világ javain csüng a szívünk, akkor előfordulhat, hogy elfelejtjük az Urat, engedünk a kísértésnek, és végül elszenvedjük Isten büntetését (lásd Hélamán 13:17–23; lásd még T&Sz 121:34–38).
- Jézus Krisztus halála és feltámadása legyőzte a bukásból eredő fizikai és lelki halált. Kiengesztelése lehetővé teszi a bűnbánók számára a második lelki halál elkerülését, mely bűneink ered-

ményeképpen következik be az ítélet napján (lásd Hélamán 14:15–19; lásd még 2 Nefi 2:4–10; 9:22).

- Isten szereti a gyermekeit. Részesülhetünk áldásaiban, ha bűnbánatot tartunk és betartjuk a parancsolatait, de ha bünt követünk el, akkor nem nyerhetjük el az áldásait (lásd Hélamán 15:1–10; lásd még Zsoltárok 5:5–6, 12–13; 2 Nefi 7:1; T&Sz 95:12).
- Isten megóvja szolgálóit, míg el nem végzik azt a küldetést, melynek megtételére elküldte őket (lásd Hélamán 16:1–3, 6–8).
- Az Úr jeleket és csodákat ad, hogy megerősítse az igazlelkűek hitét. A gonoszok elutasítják az Ő jeleit és csodáit, a saját bölcsességükben bíznak, és nem értik meg Isten dolgait (lásd Hélamán 16:4–5, 13–23; lásd még 1 Korinthusbeliek 2:10–14; Jákób 4:8–10).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 110–112. o.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 13–16. Az egyház elnöke próféta, látnok és kinyilatkoztató. (35–40 perc)

Tedd ki az egyház jelenlegi elnökének képét! Kérdezd meg: Ha egy nem egyháztag barátotok arra kérne, magyarázzátok el, hogy mit csinál az egyház elnöke, akkor mit mondanátok? Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder John A. Widtsoe-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Az egyház elnökét mint »prófétát, látnokot és kinyilatkoztatót« támogatja a nép.

A próféta tanító. Ez a szó alapvető jelentése. Az evangéliumot, az igazságot tanítja, melyet az Úr nyilatkoztatott ki az embernek; és inspirációt kapván magyarázza el ezeket úgy, hogy azt megértsék az emberek.

A látnok olyan valaki, aki lelki szemekkel lát. Felfogja annak jelentését, ami másoknak homályosnak tűnik; az örök igazság tolmácsa és világossá tevője ő. Előre látja a múltból és a jelenből a jövőt.

A kinyilatkoztató az Úr segítségével tudat olyan valamit, ami azelőtt ismeretlen volt. Lehet az új vagy elfelejtett igazság, illetve egy ismert igazság új vagy elfelejtett alkalmazása, melyre szüksége van az embernek. A kinyilatkoztató mindig igazsággal, biztos igazsággal (T&Sz 100:11) dolgozik, és ez mindig a jóváhagyás isteni pecsétjével érkezik” (*Evidences and Reconciliations*, szerk. G. Homer Durham, 3 kötet, 1. [1960], 256–258. o.).

Kérdezd meg:

- Milyen érzéseket kelt bennetek annak tudata, hogy ma próféták, látnokok és kinyilatkoztatók vezetik az egyházat?

- Milyen példákat tudtok mondani, melyek megmutatják, hogyan tesz eleget ezeknek a szerepköröknek az egyház elnöke?
- Mi történik azokkal, akik úgy döntenek, hogy valamely szerepkörében nem követik az egyház elnökét?

Mondd el a tanulóknak, hogy ma a lámánita Sámuel életét tanulmányozzátok, hogy jobban megértsétek a próféta, látnok és kinyilatkoztató szerepköreit! Írd fel a táblára a *próféta, látnok és kinyilatkoztató* címszavakat! Oszd három csoportra az osztályodat, és mindegyik csoportnak adj ki egy-egy szerepkört! Gyorsan olvassák át Hélamán 13–15. fejezeteit, és keressenek legalább két példát arra, hogy Sámuel miként töltötte be az adott szerepkört! Minden csoport válasszon ki egy tanulót, aki az osztálynak elmondja, mit találtak.

Beszélgétek meg a próféta, látnok és kinyilatkoztató szerepköreit, és hogy azok miért fontosak az Úr egyházának! Kérdezd meg:

- Hogyan támogatható az egyház elnökét, amint eleget tesz ezeknek a szerepköröknek?
- Hogyan segítene az egyháznak az, ha az összes tag ily módon támogatná az egyház elnökét?

Hélamán 13. Ha az emberek kitartanak a gonoszságban, akkor eljön az ideje annak, hogy már nem tudnak bűnbánatot tartani. (25–30 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy egy erdőben vannak, és fák veszik körül őket! Kérdezd meg:

- Inkább nappal vagy inkább éjjel mennének át az erdőn?
- Milyen kihívásokkal jár az erdőjárás akkor, amikor sötét van?

Mondd el, hogy a halandó élet hasonlítható az erdőjáráshoz! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 13:29-es versét, és kérdezd meg:

- Mit választottak a nefiták Sámuel napjaiban?
- Mi köze van a *gonosz, elvetemült, makacs és konok* szavaknak a sötétség választásához?
- Milyen példái vannak a „vak” vezetőknél a mai világban?
- Milyen tekintetben ugyanolyan az, ha e vezetők egyikét követjük, mint az, ha a sötétséget választjuk?
- Milyen megnyilvánulásai vannak ma a sötétségnek?

Olvassátok el Hélamán 13:1–4, 21–28-as verseit, és nézzetek legalább két módot arra, ahogyan a nefiták a sötétséget választották a világossággal szemben! Kérdezd meg:

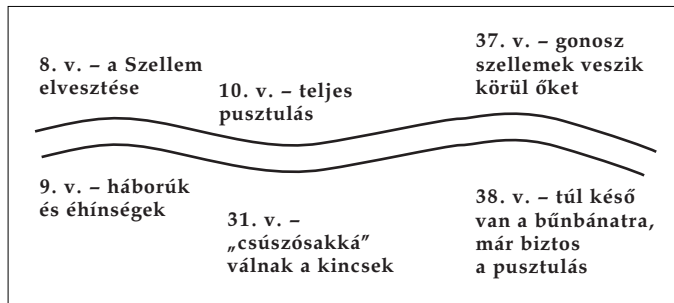
- Ma miként utasítják el az emberek a próféták bizonyosságát?
- Milyen veszéllyel jár az, ha anyagi javakon csüng a szívünk?

Olvassátok el Hélamán 13:5–7-es verseit, és kérdezd meg:

- Hova vezet a sötétség ösvénye?
- Mi volt az egyetlen mód, ahogyan meg lehetett menteni az embereket?

- Mi számíthat nekünk ilyen „örömhírnek”? (7. v.)

Rajzold fel a táblára a következő ábrát, hogy segíts a tanulóknak a sötétség útjának megértésében! A szentírás-utalásokat írd be, de a többi szót hagyd ki! Ezek az utalások más sorrendben is előfordulhatnak, de a 38. vers legyen az ösvény végén! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el mindegyik verset, és nézzék meg, mire figyelmeztetett Sámuel, mi történik majd a nefitákkal, ha nem tartanak bűnbánatot! Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a figyelmeztetéseket, a kulcsszavakat pedig írják be az egyes utalások mellé, hasonlóképpen az itt megadottakhoz!

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Lehet, hogy az emberek lázadás és gonoszság által oly messzire mennek a sötétségben, hogy elhagyja őket a bűnbánat szelleme.

[A nefiták és a lámániták, akik Krisztus eljövetele után hagyták el az egyházat], tudatosan követtek el bűnt, és ezért már nem lehetett őket megmenteni. Felajánlották nekik ezt, de ők nem akarták elfogadni. Elutasították. Harcoltak ellene, és inkább a lázadás útjára léptek” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet. [1954–1956], 2:194–195. o.).

Kérdezd meg:

- Hogyan kapcsolódik ez a kijelentés a nefiták helyzetéhez?
- Ránk hogyan vonatkozhat?
- Mit tanulhatunk Sámuel figyelmeztetéseiből?

Fejezd be azzal, hogy megkéred a tanulókat, soroljanak fel más olyan szentírásokat is, melyek ezt a tantételt tanítják, és megjelölted velük azokat a szentírásokat, melyek legtöbbet jelentenek számukra! Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el rajta, mit tehetnek azért, hogy megbánják a bűneiket!

Hélamán 13:12–14. Az Úr az igazlelkűek miatt gyakran megkíméli a gonoszokat. Ha a gonoszok kiűzik maguk közül az igazlelkűeket, akkor megértek a pusztulásra. (10–15 perc)

Olvass fel számos olyan, újságban található hírósszefoglalót, mely a napjainkban történő gonosz cselekedeteket tükrözi! Kérdezd meg a tanulókat:

- Életetek során hogyan változtak a világban lévő körülmények?

- Mi aggaszt titeket azzal kapcsolatban, hogy milyen irányban haladnak sokan a világban?
- Mit tehetek azért, hogy segítsetek megmenteni őket?

Az osztállyal közösen olvassátok el Alma 10:22–23 és Hélamán 13:12–14-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tehetnek az igazlelkűek, hogy megkímélik a világot a pusztulástól?
- Mit kell tennünk azért, hogy igazlelkűnek számítsunk?
- Mi történhet a világgal, ha kiúzik az igazlelkűeket?

Olvassátok el 3 Nefi 1:9-es versét, és kérdezd meg:

- Mire készültek a hitetlenek?
- Hélamán 13:12–14-es versei szerint mi történt volna a hitetlenekkel, ha megölik a hívőket?

Emlékeztess a tanulókat, hogy mi történt Ammonia városával, miután megölték és kiűzték az igazlelkűeket (lásd Alma 16:2–3)! Olvassátok el 3 Nefi 9:3-as versét, és nézzétek meg, mi történt végül Zarahemla városával! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy az Úr szava szerint meg fogja büntetni a gonoszokat!

Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az ügyvezető elnöke! Ez segít majd a tanulóknak megérteni, hogy még mindig sok jó ember él a földön: „Természetesen nagyon, nagyon sok egyenes derekú és hithű ember van, akik minden parancsolatot betartanak, és akiknek élete és imái megvédik a világot a pusztulástól” (Conference Report, 1971. április, 7. o.; vagy *Ensign*, 1971. június, 16. o.).

Hélamán 14:2–6, 14, 20–25. A lámánita Sámuel megmondta Krisztus születésének és halálának a jeleit. (25–30 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 1:38-as versét, és az osztállyal közösen beszéljétek meg azt! Mondd el a tanulóknak, hogy erre a tantételre látnak majd példát, amikor Hélamán 14. fejezetét tanulmányozzák! A mellékelt táblázatról készíts írásvetítőt használható fóliát, vagy rajzold fel a táblára, és az osztállyal közösen vegyétek végig azt! Emlékeztetőként is adhatok a tanulóknak példányokat, és egyénileg vagy kis csoportokban kitölthetik azokat! A tanulók le is rajzolhatják az olvasottakat.

Jézus Krisztus születésének jelei			
Hélamán 14	Próféciák	3 Nefi 1	Beteljesedés
2. v.		13. v.	
3–4. v.		15. v.	
5. v.		21. v.	

Jézus Krisztus halálának jelei

Hélamán 14	Próféciák	3 Nefi 8	Beteljesedés
20., 27. v.		19–23. v.	
21–22. v.		5–7., 17–18. v.	
23. v.		12. v.	
24. v.		8–10., 13. v.	

Olvassátok el Hélamán 14:25-ös versét, és keressétek meg Jézus Krisztus halálának még egy jelét! Ezt követően olvassátok el 3 Nefi 23:9–13-as verseit, és kérdezd meg:

- Milyen próféciára emlékeztette a nefitákat a feltámadt Úr?
- Mit mondtak a tanítványok erről a próféciáról?
- Mit parancsolt meg nekik Jézus Krisztus, mit tegyenek?
- Miért fontos számotokra ma a feltámadás és a prófécia beteljesedése?

Hélamán 14:15–19. Jézus Krisztus halála és feltámadása legyőzte a bukásból eredő fizikai és lelki halált. Kiengesztelése lehetővé teszi a bűnbánók számára a második lelki halál elkerülését, mely bűneink eredményeképpen következik be az ítélet napján. (15–20 perc)

Mondd el a következő történetet, melyet egy utolsó napi szent pedagógus mesélt:

„Amikor az ezt követő életre gondolok, annak a katonai káplánnak a története jut eszembe, aki vigaszt nyújtott egy utolsó napi szent fiúnak, miután az kereszttűzbe került a második világháború egy nagy csatájában. A katona halálán volt. A katona azonosító lapjára tekintve a káplán felfedezte, hogy tagja az egyháznak. A káplán [azt mondta]: »Fiam, én nem vagyok tagja az egyháznak, de szeretném, ha imádkoznék érted?« Ez a fiatal férfi azt válaszolta: »Igen, szeretném, ha imádkozna értem.« A káplán tehát letérdelt, és Isten két embere imádkozott. A katona [később] azt mondta: »Tisztán emlékszem a káplán következő szavaira: „Ó Isten, segíts nekünk úgy élni, hogy amikor eljön a halálunk ideje, akkor ne féljünk meghalni, és hogy halálunk után ne féljünk újra élni!” (Stan H. Watts, *The Blessings of This Day*, Brigham Young University Speeches of the Year [1971. november 23.], 2. o.).

Olvassátok el Hélamán 14:15–19-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- E versek értelmében a halál mely típusait szenvedheti el valaki? (Jegyezd meg, hogy a fizikai halál mellett lelki halált is elszenvedett az emberiség, amikor Ádám elbukott, és hogy akik nem tartanak bűnbánatot, azok második lelki halált szenvednek majd el a végső ítélet után.)

- Mi az a lelki halál?
- Hogyan ment meg minket Jézus Krisztus halála ettől az első lelki haláltól?
- Kiengesztelése hogyan menthet meg minket a második lelki haláltól?
- Ha bűnbánóak vagyunk, akkor az hogyan készíthet fel minket arra, hogy „ne féljünk újra élni”?

Mondd el, hogy a nefiták Sámuel napjaiban zokon vették az általa elmondott figyelmeztetéseket. Kérdezd meg: Lehetséges lelkileg halottnak lenni és mégis úgy gondolni, hogy lelkileg életben vagyunk? Hogyan? Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Spencer W. Kimball-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Sok olyan ember van ma az egyházban, aki azt hiszi, hogy él, de halott a lelki dolgok tekintetében. És szerintem még sokan vannak olyanok is, akik csak színlelik az aktivitást, de lelkileg szintén halottak. Szolgálatuk inkább a betűt követi, mintsem a lelki oldalt” (Conference Report, 1951. április, 105. o.).

Kérdezd meg: Most mit tehetünk azért, hogy a saját életünkben elkerüljük a lelki halált? Olvassátok el Móziás 2:41-es versét, és nézzétek meg, milyen áldásokat kapnak azok, akik már ebben az életben felkészülnek a következő életre!

Hélamán 15:1–10. Isten szereti a gyermekeit. Részesülhetünk áldásaiban, ha bűnbánatot tartunk és betartjuk a parancsolatait, de ha bűnt követünk el, akkor nem nyerhetjük el az áldásait. (25–30 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mitől félnek mindennél jobban! Válaszaikat sorold fel a táblán, és beszéljétek meg őket! Kérdezd meg: Mitől kellene még a táblán felsorolt dolgoknál is jobban félnünk? Olvassák el a tanulók Hélamán 15:9-es versét, és nézzék meg, mitől féltek a lámániták! Kérdezd meg:

- Minek az elszenvedésére voltak inkább hajlandók a lámániták, mintsem hogy bűnt kövessenek el?
- Szerintetek miért féltek annyira a bűntől?

Olvassátok el 2 Nefi 4:31-es versét, és nézzétek meg, hogy miért imádkoztak a nefiták!

Olvassátok el Hélamán 15:4–8-as verseit, hogy megnézzétek, hogyan jutottak el a lámániták oda, hogy így álljanak hozzá a bűn elkövetéséhez! A tanulók sorolják fel, hogy mi vezette el a lámánitákat a Jézus Krisztusba vetett hithez, a bűnbánathoz és a szívbeli változáshoz, és válaszaikat sorold fel a táblán! A következő kérdések segítséget nyújthatnak a beszélgetésben:

- Milyen szerepet játszottak a nefiták abban, hogy elindítsák a lámánitákat az üdvözülés ösvényén?
- Szerintetek mit jelent „a kötelesség útját” jární? (5. v.)
- Mit próbáltak tenni a megtért lámániták?

- Milyen szerepet játszottak megtérésükben a szentírások?
- Mit tanulhatunk a tapasztalatukból?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 15:1–3, 17-es verseit, és vessék össze azt, amit a lámánitákról tudnak, valamint azt, amit ezek a versek a nefitákról elárulnak! A beszélgetés részeként felteheted a következő kérdéseket:

- Mire figyelmeztetett Sámuel, mi történik majd a nefitákkal, ha úgy döntenek, hogy nem tartanak bűnbánatot?
- Miért fenýíti meg népét az Úr? Hogyan teheti meg ezt?
- Milyen tekintetben lehet a büntetés a szeretet megnyilvánulása?
- Hogyan fogadták volna a nefiták Sámuel figyelmeztetéseit akkor, ha féltek volna bűnt elkövetni?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy a bűntől és annak büntetéseitől való félelem olyan életmódra motiválhat minket, mely által elkerülhetjük a nefitákat ért ítéleteket! Van azonban egy magasabb rendű motiváció is, mely biztonságban és tisztának tarthat minket. Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Inspirációt jelent számomra olyan fiatal férfiak és nők szemébe nézni, akik szeretik az Urat, akik a helyes dolgot akarják tenni, akik termékeny és jó gyümölcsöket hozó életet akarnak élni. Keményen dolgoznak olyan készségek kifejlesztésén, melyek áldást hoznak rájuk és arra a társadalomra, melynek részesei. Példátlanul nagy számban szolgálnak missziót az egyháznak. Tiszták, tündöklők, jó képességűek és boldogok. Az Úr bizonyára szereti a fiatalokat eme kiváló nemzedékét, akik tanulnak és szolgálnak az Ő egyházában. Szeretem őket, és szeretném, ha tudatában lennének ennek” (Conference Report, 1996. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 66. o.).

Hélamán 15:11–13. A lámániták olyan nép, mely ígéretet kapott. (5–10 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Hélamán 15:11–13-as verseit, és nézzék meg, mit jövendölt Sámuel, mi történik majd a lámánitákkal „az utolsó idők”-ben! Kérdezd meg: Szerintetek hogyan teljesedik be most ez az ígéret? Mondd el a következő kijelentést elder Spencer W. Kimball-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Az Úr úgy döntött, hogy lámánitáknak nevezi őket. Proféciákat teljesítenek be. Kiválasztott nép ők, gazdag vér folyik az ereikben. Levetik magukról a babona, a félelem, a tudatlanság és az előítéletek béklyóit, és tudással, jó cselekedetekkel, valamint igazlelkűséggel ruházzák fel magukat. És ez az egyház büszkén játszik fontos szerepet ennek az átalakulásnak a létrehozásában.

Tegnap még kifosztott, gyenge, kipuuszultó félben lévő emberek voltak; ma már ezek járnak . . . rendes iskolákba és képzetekre. . . Sokan közülük világi és lelki képzet is

kapnak Mexikóban, Dél-Amerikában, Hawaii-on és a tenger szigetein. Sokan közülük egyetemre járnak és nagy számban szolgálnak teljes idejű missziót. Tízezrek képesek már felsőbb képzésre és szolgálatra az egyházi szervezetekben, az Amerikai kontinensen és a Csendes-óceán területén. Előállnak a lámánita-nefita vezetők, hogy irányítsák és inspirálják népük. *Eljött a lámániták napja, és a holnap még ennél is jobb lesz*” (Conference Report, 1965. október, 70–71. o.).

Hélamán 16:1–3, 6–8. Isten megóvjja szolgálait, míg el nem végzik azt a küldetést, melynek megtételére elküldte őket.

(10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor érezték, hogy az Úr megvédte őket valamilyen bántódástól! Kérdezd meg: Szerintetek miért védi meg az Úr gyermekeit? Beszéljétek meg a tanulók válaszait! Kérdezd meg, hogy fel tudnak-e idézni olyan alkalmakat, amikor az Úr megengedte, hogy gyermekeinek bántódása essen. (A válaszok között lehet Abinádi, Joseph Smith és Jézus Krisztus halála.) Kérdezd meg: Miért lehetett ez? *(Megjegyzés: Légy óvatos, a tanulóknak ne legyen az a benyomásuk, hogy Isten nem szereti azokat, akiknek szenvedését vagy halálát megengedi! Ennek a beszélgetésnek az a lényege, hogy Isten mindaddig megvédi szolgálait, míg eleget nem tettek a küldetésüknek.)*

Nézzétek át a tanulókkal Sámuel zarahemlai küldetését azáltal, hogy elolvassátok Hélamán 13–15. fejezeteinek fejléceit! A tanulók becsülik meg, mennyi ideig állt és prédikált Sámuel a város falain! Olvassátok el Hélamán 16:1–3, 6–8-as verseit, és nézzétek meg, hogyan reagáltak a nefiták Sámuel üzenetére! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért nem tudták a nefiták köveikkel és nyilaikkal eltalálni Sámuel?
- Milyen hatással volt ez az élmény egyes nefitákra?
- Hogyan reagált „a többség”?
- Szerintetek miért védte meg az Úr Sámuel? (Még nem ért véget a küldetése; lásd 7. v.)

A tanulókkal olvassátok el Hélamán 5:12-es versét, és beszéljétek meg, a Zarahemla városfalain lévő Sámuelhez hasonlóan hogyan állhatunk szilárdan ellen a Sátán csapásainak!

Hélamán 16:4–5, 13–23. Az Úr jeleket és csodákat ad, hogy megerősítse az igazlelkűek hitét. A gonoszok elutasítják az Ő jeleit és csodáit, a saját bölcsességükben bíznak, és nem értik meg Isten dolgait. (20–25 perc)

Az óra előtt vágj ki egy csillagot, és erősítsd fel valahova az osztályteremben! (Legyen jól látható, de rakd olyan helyre, ahová rendes körülmények között nem néznek a tanulók!) Kérdezd meg a tanulóktól, hogy észrevettek-e valamit az osztálytermet illetően! Amikor felfigyelnek a csillagra, kérdezd meg, hányan vették észre még az megelőzően, hogy említetted volna. Kérdezd meg:

- Egyesek miért figyeltek fel rögtön a csillagra?
- Hányan vették volna észre, ha már akkor rámutatok, amikor bejöttek az osztályterembe?
- Hogyan hasonlítható ez ahhoz, amit a próféta tesz?

Olvassátok el Hélamán 16:4–5-ös verseit, és kérdezd meg:

- Mi a próféta szerepe a „jelek és csodás dolgok” tekintetében?
- Miért ad nekünk Isten jeleket és csodákat?
- Milyen hatással lehet hitünkre a jelek beteljesedése?
- Milyen hatással lehet ez arra, hogy mennyire élünk az evangélium szerint?

Olvassátok el Hélamán 16:13–14-es verseit, és keressetek meg két olyan dolgot, ami kezdett beteljesedni! Kérdezd meg: Milyen reményt adhat ez nekünk, amikor arra várunk, hogy beteljesedjenek a második eljövétel jelei?

Mondd el, hogy nem mindenki hisz azokban a jelekben és csodákban, melyeket Isten megad. A kétkedők azt gondolják, jó okuk van a hitetlenségre. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban Hélamán 16:15–23-as verseit, és keressenek legalább négy olyan érvet, aminek felhasználásával a kétkedők kimagyarázták a jeleket! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak! Ezeket felsorolhatod a táblán. Közöttük lehet:

- Saját bölcsességükre támaszkodtak, és azt mondták, hogy néhány dolgot talán valóban eltaláltak (lásd 15–16. v.).
- Elhatározták, hogy „képtelenség, hogy eljőjön egy olyan lény, mint Krisztus” (18. v.).
- „Gonosz mendemondának” nevezték Krisztus történetét, és azt mondták, semmiképpen sem tudhatják, hogy Krisztus valóban megszületett-e egy távoli földön (lásd 19–20. v.).
- Azzal vádolták a hívőket, hogy „a gonosz szellem ravasz és titokzatos tudományával” tartják tudatlanságban a népet, hogy a tanítóiktól függjenek (21. v.).

Beszéljétek meg a tanulókkal, mit tehetünk azért, hogy ne tévesszenek meg minket az ilyen érvek. Tegyétek bizonyosságot annak fontosságáról, hogy hallgassunk az Úr prófétáira és engedelmeskedjünk nekik! Fejezd be azzal, hogy felolvasod elder Henry B. Eyring következő megállapítását:

„Vég nélkülinek tűnik az Üdvözítő vágyakozása, hogy biztonságba vezessen bennünket. És állhatatosság van a módban, ahogy mutatja nekünk az ösvényt. Több módon szólít bennünket, hogy mindenkit elérjen, aki hajlandó elfogadni azt. És azok a módok mindig magukban foglalják az üzenet elküldését az Ő prófétáinak szava által, bármikor, amikor az emberek érdemesen élnek arra, hogy Isten prófétái közöttük legyenek. Azok a felhatalmazott szolgák mindig felelősek az emberek figyelmeztetéséért, elmondván nekik a biztonságba vezető utat” (Conference Report, 1997. április, 32. o.; vagy *Ensign*, 1997. május, 24. o.).

HARMADIK NEFI

A Mormon könyve azért íratott, hogy „meggyőzze a zsidókat és a nemzsidókat arról, hogy Jézus a Krisztus, az örökkévaló Isten, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát” (a Mormon könyve címlapja). Az Üdvözítő Amerikába tett látogatásának beszámolója, melyet 3 Nefi jegyez fel, segít ennek a célnak az elérésében. N. Eldon Tanner elnök, aki az Első Elnökség tagja volt, azt mondta:

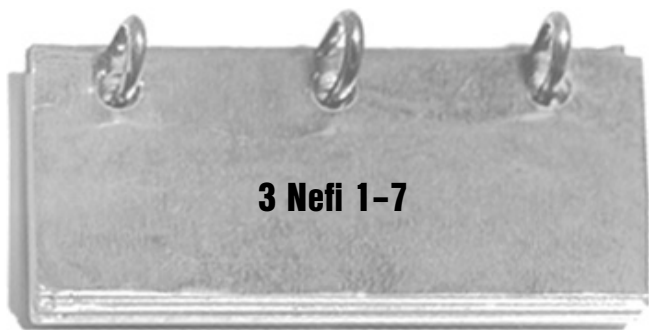
„Úgy gondolom, a szentírásokban sehol nem találunk csodálatosabb vagy részletesebb feljegyzést Isten és az emberek kapcsolatáról, mint ennek a látogatásnak a beszámolójában, amit harmadik Nefi jegyez fel. Ha elfogadjuk ezeket a figyelmeztetéseket és csodálatos tanításokat, ... és azok szerint élünk, akkor az mindennél jobban hozzájárul majd ahhoz, hogy béke és boldogság jöjjön a világba és ahhoz az egyénhez, aki igyekszik ily módon élni. Itt magyarázatot találhatunk a Biblia sok megválaszolatlan kérdésére.

Harmadik Nefi további információkat ad nekünk, részletesebbeket az Újszövetség négy evangéliumánál, és megőrzi az Úr tanait, tanításait és könyörületességét. Ezért sokan utalnak úgy harmadik Nefire, mint »az ötödik evangélium«-ra.” (Conference Report, 1975. április, 52. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 34. o.).

Ezra Taft Benson elnök kijelentette:

„Milyen áldás lenne az, ha minden család együtt elolvasná harmadik Nefit, megbeszelnék annak szent tartalmát, majd meghatároznák, hogyan vonatkozathatják azt magukra, és alkalmaznák életükben annak tanításait!

Harmadik Nefi egy olyan könyv, melyet újra és újra el kell olvasnunk! Az Amerikában megjelenő feltámadt Krisztusról tisztán és csodálatosan tesz tanúbizonyságot” (Conference Report, 1987. április, 5–6. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 6. o.).

Bevezetés

Harmadik Nefi történelmi elbeszélése „hatszáz esztendő”-vel azután kezdődik, „hogyan Léhi Jeruzsálemet elhagyta” (3 Nefi 1:1). Ebben az időszakban sok olyan jel kezdett beteljesülni, mely Jézus Krisztus születését illetően adatott. Az Üdvözítő jeruzsálemi születését Amerikában egy olyan éjszaka jelezte, amikor nem volt sötétség, éppen úgy, ahogyan azt a lámánita Sámuel megjövendölte (lásd Hélamán 14:2–6). A következő harminchárom év, Jézus halandó életének ideje, viharos időszak volt a nefiták és a lámániták számára. Sok hívő felkészült arra az időre, amikor

a feltámadt Úr szolgál majd közöttük, amint azt Nefi megjövendölte (lásd 1 Nefi 12:1–6). A gonoszok ugyanakkor az igazlelkűek megölésével próbálkoztak; egyre inkább elszaporodott a bűn és az utálatosságok; az egyházban növekedett a kevelység és az osztálykülönbségek; és egyre nagyobb lett a Sátán hatalma.

Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „A nefitáknak közvetlenül az Üdvözítő látogatását megelőző történelmi feljegyzései sok tekintetben párhuzamot mutatnak napjainkkal, amikor az Üdvözítő második eljövételét várjuk” (Conference Report, 1987. április, 3. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 4. o.). Olvasás közben figyeljetelek ezekre a párhuzamokra! Azt is vegyétek észre, hogyan védte és vigasztalta meg az Úr azokat, akik hithűek maradtak ezekben az embert próbáló időkben!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészletet, és gondold át e rész alapelveit!

- A gonoszok tagadják a prófécia beteljesülését, míg a hithűek örvendeznek a próféciaiban, és várakozással tekintenek annak beteljesülésére (lásd 3 Nefi 1:5–8, 22; 2:1–3; lásd még Hélamán 16:4–6, 13–23).
- Az Úrtól érkező minden prófécia be fog teljesedni (lásd 3 Nefi 1:15–21; lásd még T&Sz 1:37–38).
- Az engedetlenek gyakran hibáztatnak másokat a bajaikért (lásd 3 Nefi 3:9–11).
- A családban, az egyházban vagy a nemzetben legyőzhetjük a gonoszt, ha imádkozunk, bűnbánatot tartunk, igazlelkű vezetőket követünk és az Úr szavaira támaszkodunk (lásd 3 Nefi 3:12–5:6).
- A Mormon könyve azért íratott és őriztetett meg, hogy a lámániták megismerhessék atyáikat, és minden ember megismerhesse Üdvözítőjét (lásd 3 Nefi 5:12–26; lásd még Enosz 1:11–18; T&Sz 3:16–20).
- Nemzetek pusztulásához vezethet a gőg, a test erejére történő támaszkodás és a megosztottság (lásd 3 Nefi 6:10–18; 7:2–8).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 113–114. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrészlet tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

3 Nefi. 3 Nefi áttekintése. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a misszionáriusok gyakran adnak Mormon könyve példányokat olyan embereknek, akik nem tagjai az egyháznak, és megkérik őket, hogy olvassák el, és imádkozzanak annak igaz volta felől. Válassz ki egy tanulót, hogy szerepjátékban eljátsszátok, amint egy barátját megkéri a Mormon könyvének elolvasására! Kérdezd meg a tanulókat:

- Ha misszionárius lennél, akkor mire kérnél meg másokat, a Mormon könyvének mely részeit olvassák el? Miért?
- Szerintetek mennyire lenne értéke annak, ha 3 Nefit elolvasnának olyanok, akik nem tagjai az egyháznak?
- Miért fontos része a Mormon könyvének 3 Nefi?

Mondd el N. Eldon Tanner elnök és Ezra Taft Benson elnök kijelentését 3 Nefi bevezetéséből (210. o.)! Kérdezd meg: Mi van rátok legnagyobb hatással ezekben a kijelentésekben? Írd fel a táblára a következő vázlatot, vagy kiadhatsz példányokat emlékeztetőként a tanulóknak:

1. 3 Nefi 1–7. A Krisztus születését követő harminchárom év során a nefita társadalom teljes összeomlást tapasztal meg gonoszság, gyilkosságok és háború következtében.
2. 3 Nefi 8–10. Krisztus halálának idején három napig sötétség, csapások és pusztítás látogatja meg az amerikai kontinenst.
3. 3 Nefi 11–26. A feltámadt Úr szolgál a nefiták között.
4. 3 Nefi 27–28. Az Üdvözítő oktatja tizenkét nefita tanítványát.
5. 3 Nefi 29–30. Mormon tanácsokat ad az utolsó napokban élő embereknek.

Olvassátok el 3 Nefi előtt a fejlécet, és beszéljétek meg, ki volt Nefi, és milyen rokoni kapcsolatban állt más Nefikkel a Mormon könyvében! Olvassátok el 3 Nefi 1:1–3; 2:9-es verseit és kérdezd meg: E versek értelmében miért Nefit választották ki a nefita feljegyzések vezetésére és a nefita történelem további írására? Biztasd a tanulókat, hogy 3 Nefi tanulmányozása során figyeljék meg, mi teszi azt lelkileg és tantétellel jelentős könyvvé!

3 Nefi 1. Az Úrtól érkező próféciák mindig beteljesednek. A gonoszok tagadják a prófécia beteljesülését, de a hithűek örvendeznek a próféciában, és várakozással tekintenek annak beteljesülésére. (40–45 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg olyan ünnepnapokat vagy más fontos eseményeket, melyeket megünnepelnek az életükben! Sorold fel ezeket a táblán, és kérdezd meg:

- Miért tekintetek várakozással ezekre az eseményekre?
- Hogyan készültök fel rájuk?
- Miben teszi mássá az ezekre az eseményekre történő felkészülés azt, ahogyan megünnepeltek őket?

Kérd meg a tanulókat, hogy a felsorolt események mindegyikénél nevezzenek meg valakit, aki talán nem tekint várakozással

erre az eseményre, és mondják meg, hogy miért nem! (Aki például nem hisz Krisztusban, az talán nem tartja fontosnak a Karácsonyt és a Húsvétot.)

Olvassátok el 3 Nefi 1:1, 4–5-ös verseit, és kérdezd meg:

- Milyen próféciák kezdtek beteljesedni? (Lásd Hélamán 14:1–6.)
- Életekben mennyire van jelentősége Krisztus születésének? Miért?

Mondd el, hogy a táblán felsorolt eseményekhez hasonlóan itt is voltak olyanok, akik várakozással tekintettek az Üdvözítő születésére, és olyanok, akik nem. Írd fel a táblára a *hívők* és a *hitetlenek* szavakat, hogy segíts a tanulóknak e két embercsoport összehasonlításában! Az osztállyal közösen olvassátok el 3 Nefi 1:5–14-es verseit, keressétek meg a hívők és a hitetlenek jellemvonásait, és soroljátok fel ezeket a megfelelő fejlécek alatt! Beszéljétek meg, mit csináltak, hogyan viselkedtek egymással és milyen motivációi voltak az egyes csoportoknak!

Mondd el a tanulóknak, hogy a második eljövétel előtt szintén lesznek hívők és hitetlenek is! Mondd el Ezra Taft Benson kijelentését 3 Nefi 1–7 bevezetéséből (210. oldal)! Kérdezd meg: Mit tanultok 3 Nefi 1-ből, ami segíthet nektek a második eljövételre való felkészülésben?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 1:29–30-as verseit, és kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek a felnövekvő nemzedékről?
- Szerintetek mit jelent az „önállóak lettek” kifejezés? (29. v.)
- Miért olyan fontos a fiatalok ereje és bizonyága?

Tegyétek bizonyosságot a fiataloknak az egyházban játszott fontos szerepéről! Mondd el a következő kijelentést David O. McKay elnöktől: „Az egyházközség lelkiségét az adott egyházközség fiataljai tevékenysége mértékének összege adja meg” (Robert L. Backman, Conference Report, 1982. október, 57. o.; vagy *Ensign*, 1982. november, 40. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze a felnövekvő lámánita nemzedéket 3 Nefi 1:29–30-as verseiben Hélamán kétezer ifjú harcosával (lásd Alma 53:16–22; 56:44–48). Kérdezd meg:

- Mit tettek az ifjú harcosok azért, hogy erősek maradjanak a hitben?
- Mit tehetünk azért, hogy hithűek maradjunk?
- Hogyan segít minket felkészülni a második eljövételre az, ha hithűek maradjunk?

3 Nefi 2:11–19. A gonoszok ellene szegülnek az igazlelkűeknek. (15–20 perc)

Készíts egy eredményjelző-táblát, és állítsd ki az osztály elé, vagy rajzolj fel egyet a táblára! Röviden mesélj egy izgalmas sporteseményről, melyben részt vettél, vagy amit megnéztél, vagy kérj meg erre egy tanulót! Beszéljétek meg néhányat a következő kérdések közül:

- Milyen célt szolgálnak az eredményjelző-táblák a sporteseményeken?
- Csak a verseny végén fontos az eredményjelző-tábla? Miért vagy miért nem?
- Hogyan segíthet a játékosnak, az edzőnek vagy a csapatnak az, ha tisztában vannak az eredmény állásával?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 2:11–12-es verseit, és keressék meg a két „csapatot” vagy embercsoportot! Kérdezd meg:

- Miért van csata a bűn és az igazlelkűség között?
- Ha lenne eredményjelző-táblánk a jó és a gonosz közötti harcra, akkor mit jelképezhetnének a pontok? (A válaszok közé tartozhat a megnyert vagy elvesztett lelkek száma, befolyásuk mértéke a világban, és így tovább.)

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 2:13–19-es verseit, és nézzék meg, hogyan cselekedtek a nefiták ebben az időszakban! Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 3–7-es verseiben tovább folytatódik a gonoszok és az igazlelkűek közötti háborúk és viszálykodások beszámolója! A tanulók olvassák el a fejezetek fejléceit, és gyorsan nézzék át ezeket a fejezeteket! Kérd meg őket, hogy jellemezzék a gonoszok és az igazlelkűek közötti lelki csatározást az egyes fejezetekben!

Olvassátok el 3 Nefi 9:13; 10:12-es verseit, és nézzétek meg, melyik csoport élt elég hosszú ideig ahhoz, hogy tanúja legyen az Üdvözítő látogatásának! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 97:21–25-ös verseit, és nézzétek meg, melyik csoport éli majd túl a második eljövotelt megelőző nehézségeket! Beszéljétek meg néhányat a következő kérdések közül:

- Milyen bizonyítékok jutnak eszetekbe, melyek azt jelzik, hogy ma is folytatódik a gonoszság és az igazlelkűség közötti csata?
- Milyen példákat próbálnak felvonultatni a gonoszok, hogy azt mutassák, ők állnak nyerészebben a csatában?
- Az igazlelkűek mit mutathatnak fel annak bizonyítékaként, hogy ők állnak nyerésre? (A válaszok között lehet az egyháztagok, a templomok és a papságviselők egyre növekvő száma.)
- Miért akartok az Úr oldalán állni ezekben az utolsó napokban?

Mondd el a következő kijelentést elder Ezra Taft Benson-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Ez az utolsó és nagyszerű sáfárság, melyben sor kerül Isten céljainak hatalmas beteljesülésére, az egyetlen olyan sáfárság, mellyel kapcsolatban azt ígérte az Úr, hogy nem győzedelmeskedik a bűn. Az egyház nem vétetik el ismét a földről. Itt fog maradni. Az Úr ígérte meg ezt, és mi részét képezzük ennek az egyháznak és királyságnak. A mennyek királysága és Isten földi királysága Krisztus eljövetelekor egyesül – és nincs már messze ez az idő. Bárcsak rálátnánk erre a munkára, annak lángelmeszerűségére, és felismernénk, hogy milyen közel van ez a nagyszerű esemény! Biztos vagyok benne, hogy kijózanítana minket az, ha felismernénk, hogy mi vár ránk”
(*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 19. o.).

Mondd el Benson elnök következő megállapításait is, melyeket a Tizenkettek Kvóruma elnökeként tett:

„Ma gonosz világban élünk. Nem emlékszünk olyan időszakra, amikor ilyen halálos elrendezésben sorakoztak volna fel a gonosz seregei. Jól megszervezte dolgait az ördög, és sok kiküldött dolgozik neki. Sátáni pompája hirdeti azon elhatározását, hogy elpusztítja a fiataljainkat, hogy meggyengíti az otthont és a családot, és hogy hatalmas egyházán keresztül megdönti az Úr, Jézus Krisztus céljait” (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* [1974], 90. o.).

„A korokon át a próféták napjainkra tekintettek az időök folyosóján. Elhunytak és még meg nem születettek milliárdjai tartják rajtunk a szemünket. Ne tévedjétek ebben: fontos nemzedék vagytok! Soha nem vártak el még többet a hithűektől ilyen rövid időszak során, mint tőlünk. Soha nem voltak még ilyen szervezettek a föld színén a gonosz seregei és a jó seregei. Most van itt az ördög hatalmának nagy napja. De most van itt az Úr hatalmának nagy napja is, az eddigi legnagyobb számú papságviselővel a földön” („*In His Steps*”, 1979 *Devotional Speeches of the Year* [1980], 59. o.).

3 Nefi 3–4. Legyőzhetjük a gonoszt, ha imádkozunk, bűnbánatot tartunk, igazlelkű vezetők alatt egységet formálunk és az Úr szavainak hatalmára támaszkodunk.

(35–40 perc)

Mutass a tanulóknak többféle levelet, például egy baráti levelet, egy misszióelhívást, egy hirdetést tartalmazó nyomtatványt és egy köszönőlevelet! Beszéljétek meg a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Mi volt a legjobb levél, amit valaha is kaptatok? Miért ez volt a legjobb?
- Kaptatok már olyan levelet, mely sírásra készítetett titeket? nevetésre? ünneplésre? ami feldühített? ami változtatott a viselkedésedeken?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 3:2–10-es verseiben Giddiánhi, a Gadianton vezető levele van, melyet Lakoneusznak, a nefita kormányzónak írt. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 3:1–10-es verseit, és gondoljanak bele, hogyan reagálnának erre a levélre, ha nekik érkezne! Beszéljétek meg a benyomásaikat! (Ha az idő engedi, akkor megkérheted a tanulókat, hogy írjanak válaszlevelet, majd olvassátok fel és beszéljétek meg néhány ilyen levelet az osztályban!)

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 3:11–12-es verseit, és nézzék meg, hogyan reagált Lakoneusz Giddiánhi levelére!

- Hogyan hasonlítható ez a reakció a tietekhez?
- Szerintetek helyénvaló volt Lakoneusz reakciója? Miért vagy miért nem?

Kérd meg a tanulókat, hogy karikázzák be a 12. versben a *tehát* szót! Mondd el nekik, ez a szó azt jelzi, hogy az utána következő

információ közvetlenül annak a ténynek az eredménye, hogy Lakoneusz igaz és bátor ember volt. Olvassátok el 3 Nefi 3:12–21-es verseit! Kérd meg a tanulókat, hogy olvasás közben nézzék meg, mire kérte Lakoneusz és Gidgiddóni a nefitákat, mit tegyenek, hogy megvédjék magukat a Gadianon rablók ellen. Sorold fel a táblán, amit találtak!

A következő kérdések némelyikének megbeszélésével segíts a tanulóknak e lecke alkalmazásában:

- A Gadianon rablók szemben álltak a nefitákkal. Ma milyen gonosz dolgok állnak szemben velünk?
- Társadalmunk gonosz dolgai milyen tekintetben hasonlíthatnak a Gadianon rablók gonosz dolgaire?
- Hogyan segíthetnek nekünk azok a figyelmeztetések és tanácsok, melyeket Lakoneusz és Gidgiddóni adott a nefitáknak?
- A nefitákat arra kérték, hogy gyülekezzenek Zarahemlában. Mi hol található ma biztonságot? (Lásd T&Sz 115:4–6.)
- Milyen tekintetben nyújtott az egyház számotokra védelmet vagy segítséget? (Az egyház tagjai helyes tanokat tanulnak, prófétai figyelmeztetéseket kapnak a társadalom gonosz dolgai tekintetében, olyan emberekkel érintkeznek, akiknek jó az értékrendje, stb.)

Olvassátok el 3 Nefi 3:22, 25–26-os verseit, hogy megmutasd: a nefiták követték Lakoneusz és Gidgiddóni tanácsait! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:14-es versét, és tegyél bizonyosságot az inspirált vezetők követéséből eredő áldásokról! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel 3 Nefi 4. fejezetének fejlécét! Kérdezd meg:

- Milyen áldásokat kaptak a nefiták azért, mert engedelmeskedtek az inspirációból eredő tanácsnak?
- Olvassátok el 3 Nefi 4:30–33-as verseit! Kinek tulajdonították a nefiták a győzelmüket?
- Miért fontos ennek a példának a követése?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor olyan érzéseik voltak, mint ezekben a versekben a nefitáknak!

3 Nefi 5. A Mormon könyve azért íratott és őriztetett meg, hogy a lámániták megismerhessék atyáikat, és minden ember megismerhesse Üdvözítőjét. (20–30 perc)

Írd fel a táblára: *Ok* és *Okozat* (hagyj ki közöttük elég helyet egy másik szónak)! Kérdezd meg a tanulókat:

- Mit jelent ez a két szó?
- Miért tartoznak össze? (Ha időtök engedi, akkor valamivel szemléltesd ezeket a szavakat! Az „ok”-ot szemléltetheted azzal, hogy egy cserébe magot ültetsz, öntözöd és kiteszed a napra. Az „okozat” szemléltetésére megmutathatsz a tanulóknak egy kifejlett növényt egy másik cserépben.)

Írd fel a táblára a két szó közé a *tehát* szót, és rajzolj köré egy nyilat!

Ok

tehát

Okozat

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent a *tehát* szó! (A *tehát* azt jelenti, hogy a szó előtt lévő okok a szó után következő dolgokhoz vezettek el.)

Írd fel a táblára az *Ok* szó alá: 3 Nefi 5:1–2, az *Okozat* szó alá pedig: 3 Nefi 5:3. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 5:3-as versét, és nézzék meg, mi következik a *tehát* szó után (a nefiták felhagytak bűneikkel)! Most olvassátok el 3 Nefi 5:1–2-es verseit, és nézzétek meg, mi okozta ezt, vagyis mi vezetett el ide! (*Tudták*, hogy beteljesedtek a Krisztus születéséről szóló próféciaik, és hogy minden olyan dolog be fog teljesedni, mely a prófétáktól elhangzott.) Tegyél bizonyosságot arról, hogy az igazságot megismerve hatalmunkban áll ellenállni a kísértésnek és legyőzni az ellenséget (lásd még Hélamán 5:12)!

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 5:10–26-os verseiben Mormon a nefita feljegyzésekről beszél, valamint Jákób leszármazottjainak (Izrael házának) a jövőjéről! Olvassd el a tanulókkal 3 Nefi 5:21–26-os verseit, és kérdezd meg:

- E versek szerint milyen áldásokat kapnak majd Jákób leszármazottjai, akiket az utolsó napokban összegyűjtenek? (Többek között annak áldását, hogy „megismerik Megváltójukat, Jézus Krisztust” [26. v.])
- Olvassátok el 2 Nefi 3:12-es versét! Milyen szerepet játszik a Mormon könyve ebben az összegyűjtésben?

Mutasd meg a tanulóknak a táblán lévő ábrát, és kérdezd meg: Míhez vezethet el minket Megváltónk ismerete? (Mint a nefiták esetében is, elvezethet minket oda, hogy felhagyjunk a bűneinkkel, és hatalmat adhat nekünk arra, hogy ellenálljunk a kísértésnek.)

Mondd el a következő megállapítást Marion G. Romney elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Biztos vagyok abban, hogy ha otthonainkban a szülők imádságos lélekkel és rendszeresen olvasnak a Mormon könyvből, magukban és a gyermekeikkel is, akkor ennek a nagyszerű könyvnek a szelleme eljön, hogy átjárja otthonainkat, valamint mindazokat, akik ott laknak. Egyre nagyobb lesz a tiszteletadás szelleme; növekedni fog az egymás iránti tisztelet és figyelmesség. Eltávolodik a viszálykodás szelleme. A szülők nagyobb szeretettel és bölcsességgel adnak majd tanácsokat a gyermekeiknek. A gyerekek fogékonyabbak és engedékenyebbek lesznek szüleik tanácsaival szemben. Bőségebb lesz az igazlelkűség. Bővelkedik majd otthonainkban és életünkben a hit, a remény és a jószívűség — Krisztus tiszta szeretete –, mely békét, örömet és boldogságot fakaszt” (Conference Report, 1980. április, 90. o.; vagy *Ensign*, 1980. május, 67. o.).

3 Nefi 6. Nemzetek pusztulásához vezethet a gőg, a test erejére történő támaszkodás és a megosztottság. (20–30 perc)

Sorolj fel a táblán jó néhány betegséget (például köszvény, rák, bárányhimlő, szívbaj, lepra, malária, reumás láz)! Kérd meg a tanulókat, hogy állítsák sorba a betegségeket aszerint, hogy mennyire félnek tőlük! Kérdezd meg: Szerintetek melyik betegségtől félnek legjobban az emberek? Mondd el a következő kijelentést:

„A Mormon könyvében a »nefita betegségről« olvashatunk – és mi elkaptuk azt! Nagyon hálásak lehetünk tehát azért, hogy függetlenül mások betegségének súlyosságától, Isten a Mormon könyvében a mi javunkra szolgálva megállapította, hogy milyen betegségben szenvedünk, és előírta számunkra a gyógymódot” (Hugh Nibley, *Since Cumorah* [1967], 354. o.).

Kérdezt meg a tanulókat, hogy szerintük mi volt a „nefita betegség”, és beszéljétek meg a válaszaikat!

Olvassátok el 3 Nefi 6:10, 13, 15-ös verseit, és nézzétek meg, mi volt a nefita betegség! Olvassátok el és beszéljétek meg a következő kijelentéseket! Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„A gőg és a hiúság – az alázatosság ellentétei – olyan biztosan képesek a lelki egészség elpusztítására, mint egy legyengítő betegség képes fizikai egészségünk elpusztítására” (Conference Report, 1990. október, 82. o.; vagy *Ensign*, 1990. november, 65. o.).

Ezra Taft Benson elnök azt tanította:

„A gőg olyan bűn, melyet sokan félreértene, és sokan tudatlanul követnek el a bűnt (lásd Móziás 3:11; 3 Nefi 6:18). A szentírásokban nincs olyan dolog, mint igazlelkű gőg – a gőg mindig bűnnek számít. Tehát függetlenül attól, hogy a világ hogyan használja ezt a kifejezést, nekünk azt kell megértenünk, Isten hogyan használja ezt a kifejezést, hogy megérthessük a szentírások nyelvezetét és az javunkra válhasson (lásd 2 Nefi 4:15; Móziás 1:3–7; Alma 5:61).

Legtöbbször úgy gondoljuk, hogy a gőg önzőség, önteltség, dicsekvés, arrogancia vagy fennhéjzás. Mindezek részét képezik a bűnnek, de annak lényege, vagyis szíve, még mindig hiányzik.

A gőg központi jellemzője az ellenségeskedés – ellenségeskedés Isten és ellenségeskedés embertársaink irányában. Az *ellenségeskedés* azt jelenti: »győlölet valami iránt, rosszindulat vagy ellenállás«. Ez az a hatalom, mely által a Sátán uralkodni szeretne felettünk” (Conference Report, 1989. április, 3. o.; vagy *Ensign*, 1989. május, 4. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogy mi a betegség megállapításának vagy beazonosításának a módja. (A válaszok között lehet a tünetek figyelembe vétele és az orvoshoz menetel.) Oszd öt „orvosi csapatra” az osztályt! Mindegyik csoportot kérd meg, hogy lapozzák fel 3 Nefi 6. fejezetét, és tanulmányozzák az alábbi verscsoportok egyikét: 1–9, 10–14, 15–18, 19–26, 27–30. Amikor végeztek, mindegyik csoport válaszoljon az osztály előtt a következő kérdésekre:

- Melyik évekről szólnak az általatok elolvasott versek?
- Mi a „diagnózisotok”? (Más szavakkal, milyen állapotban voltak a nefiták lelkileg ebben az időszakban?)
- Mit tettek vagy nem tettek meg lelki egészségük fenntartásáért?
- Szerintetek melyik vers vagy versek segítenek leginkább megérteni a nefitákat ebben az időszakban?

Beszéljétek meg, mit találtak a csoportok! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan nyilvánul meg ma a gőg bűne?
- Mi okozza a gőgöt?
- Hogyan kerülhetjük el?

Olvassátok el 3 Nefi 6:5-ös versét, és tegyétek bizonyosságot az ott tanított alapelvekről! Elmondhatod a következő kijelentést Joseph Smith prófétától, hogy segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy a nefita nemzettel ellentétben Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza előtt fényes jövő áll:

„Semmilyen szentségtelen kéz nem állíthatja meg e munka előrehaladtát; tomboljon bár üldöztetés, szövetkezzen a csöcselék, gyülekezzenek a hadseregek, szidalmazzon a rágalmazás, ám Isten igazsága előre fog haladni nyíltan, nemesen és függetlenül, míg minden kontinensre behatol, minden éghajlatra ellátogat, minden országon végigsöpör, és minden fülben elhangzik, míg Isten céljai megvalósulnak, és a nagy Jehova azt mondja, a munka elvégeztetett” (*History of the Church*, 4:540. o.).

3 Nefi 7. Akkor is igazlelkűek maradhatunk, ha olyan világban élünk, melyet eltölt a gonoszság. (20–30 perc)

Tegyél ki az osztály elé egy vödör sarat és egy tiszta fehér terítőt! Mondd el a tanulóknak, hogy a sár gonoszságot jelképez, a terítő pedig igazlelkűséget! Mondd el, hogy 3 Nefi 7. fejezete a nefita civilizációt jellemzi, nem sokkal Jézus Krisztus halála és feltámadása előtt!

A vödör sárra írd rá: 3 Nefi 7:1–14, a fehér terítőre pedig: 3 Nefi 7:15–26. Tanulóid egyik felének add ki a vödörre írt versek tanulmányozását, a másik felének pedig a terítőre írt versek tanulmányozását! Amikor végeztek, mindkét csoport válaszoljon az osztálynak a következő kérdésekre:

- Mit tanítanak a nektek kiadott versek a gonoszságról és az igazlelkűségről?

- Mit tettek az emberek, mely tetszett vagy nem tetszett az Úrnak?
- Mennyire általánosak a mai világban ezek a gonosz vagy igazlelkű cselekedetek?

Mondd el a tanulóknak, hogy most a fehér terítőt beteszed a vödör sárba anélkül, hogy bepiszkolnád! Kérdezd meg, hogy szerintük ez lehetséges-e. Kérdezd meg: Szerintetek lehetséges igazlelkűnek maradni egy olyan világban, melyet eltölt a gonoszság? Hogyan?

Tedd bele a terítőt egy nejlonzacskóba, melyre a következőt írtad: *3 Nefi 7:18, 21, 24!* Mutasd meg, hogyan tudod bemártani a sárba a terítőt úgy, hogy tiszta maradjon, mert megvédi a nejlonzacskó! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a zacskón lévő verseket, és nézzék meg, mi adott erőt Nefinek és a többi igazlelkű embernek ahhoz, hogy tiszták maradjanak! (Bizonyosság, hit, bűnbánat, keresztelés, a Szellem hatalma.) Tegyéi bizonyosságot arról, hogy ugyanezek a tantételek és szertartások ma is segíthetnek nekünk abban, hogy tiszták maradjunk! Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek arról, hogyan segítettek nekik tisztának és érdemesnek maradni ezek a tantételek és szertartások!

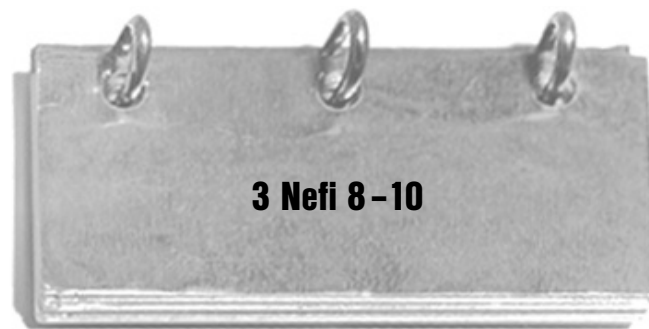
Mondd el a következő bizonyosságot elder Rulon G. Craven-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Jeszto felismerés az, hogy a világban egyre nő a gonosz hatalma. Ez a következő kérdést teszi fel bennünk: Mit tehetünk? Van módja annak, hogy megmeneküljünk a gonosz hatalmától? Igen, van.

Az egyház tagjai azáltal győzhetik le a kísértést, hogy (1) engedelmeskednek Jézus Krisztus evangéliuma tanainak és irányt adó tantételeinek, (2) követik prófétáink és vezetőink tanácsát, és (3) oly módon élnek, hogy életükben állandó befolyással bírasson a Szentlélek hatalma.

Szoktassátok rá az elméteket, hogy engedelmeskedjen az evangélium tantételeinek és szövetségeinek! Maradjatok meg a mindennapos egyéni és családi ima útján, a szentírások és a próféták tanításai tanulmányozásának útján, és az egyházi szolgálat útján, és álljatok készen arra, hogy a rossz útról naponta letérve az örök élethez vezető jó úton járjatok! A kísértés elleni legnagyobb védelmet Jézus Krisztus evangéliumának tevékeny és vibráló bizonyossága jelenti, mely Mennyei Atyánkhoz köt minket” (Conference Report, 1996. április, 107. o.; vagy *Ensign*, 1996. május, 77. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy védjék magukat a világban létező gonosz dolgoktól!

Bevezetés

Zénos próféta megjövendölte, hogy Krisztus keresztre feszítését viharok, tüzek, földrengések és három napos sötétség kísérik majd (lásd 1 Nefi 19:10–14). Ennek a jövendölésnek a beteljesülését 3 Nefi 8–10-es fejezetei jegyzik fel. E felfordulás közepette az egész földrész színe megváltozott, sok ember és sok város elpusztult, de „a nép jobbik része” megmenekült (3 Nefi 10:12). Az Úr azzal vigasztalta meg népét, hogy szólt hozzájuk.

3 Nefi 8–10-es verseiből többek között azt az igazságot tanulhatjuk meg, hogy a szenvedések közepette is található békére és reménységre, ha megszívleljük Jézus Krisztus szavait. E fejezetek olvasásakor figyeljétek meg, mit tanít nekünk az Úr, ami reménységhez és üdvösséghez vezet!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Érdemesnek kell lennünk, ha életünkben használni akarjuk a papság hatalmát (lásd 3 Nefi 8:1; lásd még T&Sz 50:29; 121:34–46).
- Akik megölik a prófétákat és elutasítják a bizonyosságukat, azok végül el fognak pusztulni, az igazlelkűek pedig áldottak lesznek (lásd 3 Nefi 8:5–25; 9:5–13; 10:12–13, 18–19; lásd még T&Sz 1:14; 97:21–26).
- Krisztus vigaszt, örömet és örök életet kínál azoknak, akik az evangélium tantételei és szertartásai által Őhozá jönnék (lásd 3 Nefi 9:14–10:10).
- Mózes törvénye az Üdvözítő engesztelő áldozatában betöltött, és többé nincs szükség égő áldozatokra. Az Úr ehelyett a megtört szív és a bűnbánó szellem áldozatát követeli meg (lásd 3 Nefi 9:16–20).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 114–115. o.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 8:1–9:14. Akik megölik a prófétákat és elutasítják a bizonyágukat, azok végül el fognak pusztulni, az igazlelkűek pedig áldottak lesznek. (20–25 perc)

Amennyire csak lehet, sötétítsd el az osztálytermet, és kérd meg a tanulókat, hogy csukják be a szemeiket! Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek, amit felolvasod 3 Nefi 8:1–23-as verseit (audio-felvételt is használhatsz), és képzeljék el az eseményeket, melyeket ezek a versek felvázolnak! Amikor végeztél, kérdezd meg:

- Mi van rátok legnagyobb hatással ezekben a versekben?
- Mit éreztek a bensőtökben, amikor ezeket a verseket hallgattátok?
- Szerintetek milyen érzéseik voltak azoknak az embereknek, akik átélték ezt a pusztulást?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Máté 27:45–54-es verseit, és nézzék meg, mi történt Jeruzsálemben, amikor Jézust keresztre feszítették! Kérdezd meg:

- Milyen hasonlóságokat fedeztek fel az Amerikában történtekkel?
- Szerintetek miért sötétség és pusztulás kísérte Jézus Krisztus halálát?
- Olvassátok el János 8:12-es versét! Hogyan segít nektek ez a vers az Ő halálát kísérő sötétség megértésében?

Olvassátok el 3 Nefi 9:10–14-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen hatással volt a sötétség és a pusztulás az igazlelkűekre? a gonoszokra?
- Milyen indokokat mondott az Úr a gonoszok elpusztítására?

Mondd el a tanulóknak, hogy Jézus Krisztus második eljövele előtt is lesznek pusztítások és csapások! Tegyel bizonyágot arról, hogy áldottak lehetünk és védelemben lehet részünk ezekben az időkben! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 1:14; 109:22–26-os verseit, és fedezzék fel, hogyan és hol találhatjuk meg napjainkban ezt a védelmet! Olvassák el 3 Nefi 11:1-es versét, és nézzék meg, hol gyülekezett a nefita nép a pusztítások után! Mondd el a következő kijelentést elder Lance B. Wickman-tól, a hetvenek tagjától:

„Tanítványaival felmenvén az Olajfák hegyére, az Üdvözítő megjövedölte azokat a katasztrófákat, melyekre Jeruzsálem pusztulása és az Ő második eljövele előtt kerül majd sor. Ezt követően ezt a vészjósló figyelmeztetést mondta el ősi és mai tanítványainak: Akkor álljatok ott »a szent helyen; aki olvassa, értse meg« (Joseph Smith–Máté 1:12; dőlt betűs kiemelés; lásd még Máté 24:15). Utolsó napi kinyilatkoztatások fényt derítenek erre. Azt tanítják, hogy napjainkban a viszálykodások, a katasztrófák és a veszedelmek közepette két királyság harcol bős csatát az emberek lelkéért: Sion és Babilon. Többször is megismétlik azt a parancsot, hogy »szent helyeken állva« keressünk védelmet az utolsó napi élet e viharai elől (T&Sz 45:32; lásd még

T&Sz 87:8; 101:16–23). Az ilyen szent helyek között előkelő helyet foglal el, és mindegyik más hely kulcsát jelenti az Úr temploma” (Conference Report, 1994. október, 110. o.; vagy Ensign, 1994. november, 82–83. o.).

3 Nefi 8–10. Krisztus vigaszt, örömet és örök életet kínál azoknak, akik az evangélium tantételei és szertartásai által Őhozzá jönnek. (30–35 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek az általuk megélt legpusztítóbb természeti csapásról és arról, hogy az milyen hatással volt rájuk! Arra is megkérheted őket, hogy mondjanak részleteket egy borzalmas természeti csapásról, melyet a hírekben láttak. Kérdezd meg:

- Milyen hatással volt ez a csapás arra a közösségre, melyet ért?
- Minek a megtételére került sor, hogy segítsenek a közösségnek és az ott élő családoknak magukhoz térni a pusztítás után?

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan olvassák el 3 Nefi 8:1–22-es verseit, és nézzék meg annak a pusztításnak a részleteit, melyre Jézus Krisztus halálakor került sor az amerikai földrészen! Kérdezd meg:

- Hogyan hasonlíthatók ezek az események azokhoz a természeti csapásokhoz, melyeknek tanúi voltatok, vagy amelyekről olvastatok?
- Olvastassátok el 3 Nefi 8:23–25-ös verseit! Milyen hatással volt ez a pusztítás a túlélőkre?

Kérd meg a tanulókat, hogy a megfelelő szentírások elolvasásával keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

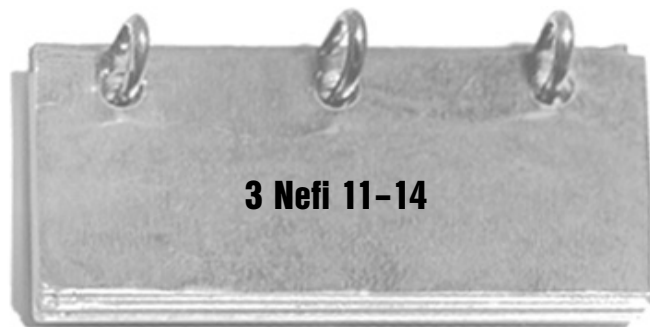
- Ki okozta ezt a pusztítást? (Lásd 3 Nefi 9:3–8.)
- Miért került sor erre a pusztításra? (Lásd 3 Nefi 9:9–12.)
- Ez alkalommal ki menekült meg? (Lásd 3 Nefi 9:13; 10:12–13.)
- A Sátán hogyan reagált erre a pusztításra? (Lásd 3 Nefi 9:2.)

Mondd el a tanulóknak, hogy az Úr szólt a néphez a sötétség és az elkeseredettség ezen ideje alatt, és békét, valamint vigaszt ajánlott nekik. Mondd el a következő kijelentést elder Robert D. Hales-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Jézus Krisztus evangéliumának teljessége nagy vigaszt nyújt a halandóság nehézségeivel telt időszakokban. Fényt hoz a sötétségbe, és megnyugtató hatást oda, ahol háborús van. Örök reményt ad ott, ahol a múlandó elkeseredettség van. Több ez egy csodálatosan szép tannál. Annak valósága ez az életünkben, hogy ha engedelmeskedünk és elnyerjük az Isten által nekünk adott örök jutalmakat, ha közeledünk Hozzá és magunkévá tesszük az örök tant, akkor áldottak leszünk” (Conference Report, 1996. október, 89. o.; vagy Ensign, 1996. november, 66. o.).

A tanulók olvassák el 3 Nefi 9:14–10:10-es verseit! Kérd meg őket, hogy mondják el az Üdvözítő üzenetének azon részeit, melyekről úgy gondolják, reményt, vigaszt és fényt adnak, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket! Kérdezd meg:

- Szerintetek az Üdvözítő üzenete hogyan segíthet az emberek megvizsgálásában?
- Hogyan segíthet nekünk az Ő üzenete abban, hogy vigaszban és békében legyen részünk?

3 Nefi 11–14

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta, hogy a feltámadt Úrnak a nefiták előtti megjelenése és az, hogy kijelentette messiási mivoltát, „ez volt a Mormon könyve történelmének gyújtópontja, vagyis legfőbb pillanata. Olyan megnyilvánulás és határozat volt ez, mely ezt megelőzően száz évben át minden nefita prófétát áthatott és inspirált, nem is szólva izráelita és járedita őseikről, még évek ezreivel ez előtt.

Mindenki róla beszélt, róla énekelt, róla álmodott és az ő megjelenéséért imádkozott – és most valóban megjelent. A napok koronája! Megérkezett Isten, aki minden sötét éjjelt reggeli világosságba fordít” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 250–251. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus eljött a földre, és újra el fog jönni, hogy személyes tanúbizonyságot adjon az embereknek a feltámadásáról (lásd 3 Nefi 11:1–19; lásd még T&Sz 93:1; Joseph Smith története 1:16–17).
- A keresztesítés olyan papsági szertartás, mely elengedhetetlen az üdvözüléshez. Ahhoz, hogy Isten elfogadja, megfelelő módon kell végrehajtaniuk azoknak, akik arra megfelelő papsági felhatalmazást kaptak (lásd 3 Nefi 11:20–34; lásd még János 3:5; T&Sz 132:7).
- Az Úr tanához tartozik a Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, az alámerítéssel történő keresztesítés, valamint a Szentlélek ajándéka (lásd 3 Nefi 11:31–41; lásd még JST, Hebrews 6:1–3).
- Isten hívja el és hatalmazza fel szolgálait, hogy a földön szolgáljanak. Áldottak leszünk, ha követjük őket (lásd 3 Nefi 12:1–2; lásd még T&Sz 84:36–38; Hittételek 1:5).

- Az Úr megáldja azokat, akik jól példázzák tanításait (lásd 3 Nefi 12:3–16).
- Jézus Krisztus engesztelő áldozata által betöltötte Mózes törvényét, és ismét kinyilatkoztatta az evangélium teljességét (lásd 3 Nefi 12:17–47).
- Igyekeznünk kell olyan tökéletessé válni, mint Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus (lásd 3 Nefi 12:48; lásd még Máté 5:48).
- Isten és embertársaink szolgálata során inkább szeretetből kell tevékenykednünk, mintsem azért, hogy mások lássanak (lásd 3 Nefi 13:1–8, 16–20; lásd még Moróni 7:6).
- Mennyei Atyánk meghallgatja és megválaszolja az imáinkat (lásd 3 Nefi 13:6; 14:7–11; lásd még 2 Nefi 32:9).
- Az Úr aszerint ítél majd meg minket és bocsát meg nekünk, ahogyan mi másokat megítélünk és megbocsátunk nekik (lásd 3 Nefi 13:14–15; 14:1–5; lásd még T&Sz 64:9).
- Gyümölcsseik alapján különböztethetjük meg az igazlelkűeket és a gonoszokat. Csak az igazlelkűek léphetnek majd be a mennyei királyságába (lásd 3 Nefi 14:12–27; lásd még Lukács 6:46–49).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 116–119. o.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 11:1–19. Jézus Krisztus eljött a földre, és újra el fog jönni, hogy személyes tanúbizonyságot adjon az embereknek a feltámadásáról. (20–25 perc)

Miközben a tanulók bejönnek az osztályba, játssz le valamilyen halk zenét vagy szöveg felvételét! A nyitó imára állítsd le a magnót, majd kérdezd meg a tanulóktól, hogy hányan hallották a magnót! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Odafigyeltetek a zenére vagy szövegre? Miért vagy miért nem?
- Milyen más hangokra vagy zörejekre összpontosítottatok az óra kezdete előtt?
- Lehetséges volt az, hogy a zenére vagy beszédre figyeljetek?
- Mi motiválhatott volna arra, hogy különös figyelmet szenteljetez neki?

Olvassátok el 3 Nefi 11:1–6-os verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan hasonlítanak az ezekben a versekben leírtak az óra elején lejátszott felvételhez?
- Szerintetek az első két alkalommal miért nem értették meg az emberek a hangot?
- Szerintetek mit jelent azt, hogy „kinyitották a fülüket”? (5. v.)
- Mi hogyan „nyithatjuk ki” a fülünket annak érdekében, hogy megértsük Isten szavait?

Olvassátok el 3 Nefi 11:7–11-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány fontos igazságot ezekből a versekből! (A válaszok között lehet az, hogy Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus két különálló lény, hogy Jézus Mennyei Atyánk Fia, hogy Isten megjelenhet az embernek, és hogy az embert Isten képéért formálták.) Kérdezd meg:

- Hogyan segítenek ezek az igazságok eloszlatni a világban ma létező félreértéseket az Istenségről?
- Miben hasonlít az Üdvözítő a nefitáknak történő megjelenése ahhoz, amikor Joseph Smith-nek megjelent? (Lásd Joseph Smith története 1:16–17)
- Szerintetek milyen lehet Jézus Krisztus színe előtt lenni?

Mondd el a következő beszámolót elder Melvin J. Ballard-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Ez alkalommal az Urat kerestem, . . . és azon az éjszakán olyan csodálatos megnyilvánulásban és benyomásban volt részem, mely azóta sem távozott el tőlem. Idehozattam erre a helyre [a Salt Lake Templomba] – ebbe a szobába. Elmondták nekem, hogy részem lesz még egy kiváltságban, és bevezettek egy szobába, amellyel kapcsolatban elmondták nekem, hogy ott találkozni fogok valakivel. A szobába belépve megláttam a legdicsőségesebb lényt, melyet valaha is elképzelhettem, amint egy magasabban lévő emelvényen ült, és odavittek, hogy bemutassanak Neki. Amint a közelébe értem, elmosolyodott, nevemen szólított, és kitérte felém a karjait. Ha millió évig élek, akkor sem fogom elfelejteni azt a mosolyt. Átkarolt és megcsókolt, míg a keblére vont, és megáldott engem, míg nem egész lényem megborzongott. Amikor végzett, a lábaimhoz borultam, és ott megláttam a szögek nyomait; megcsókoltam azokat, míg egész lényemen mély öröm futott végig, és úgy éreztem, mintha valóban a mennyben lennék. A következő érzés költözött a szívembe: Ó, bárcsak érdemesen élhetnék, . . . hogy végül, amikor végeztem, színe elé járulhatnék, és azt érezném, amit *akkor* éreztem a színe előtt! Mindent megadnék ezért, ami vagyok, és amivé reményeim szerint válni fogok!” (Melvin J. Ballard . . . *Crusader for Righteousness* [1966], 66. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az Üdvözítő a nefitáknak történő megjelenéséről szóló szent beszámolót 3 Nefi 11:12–19-es verseiből! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tett a nép, hogy kifejezzék az Üdvözítő iránti szeretetüket és tiszteletüket?
- Hogyan mutatta meg az Üdvözítő szeretetét a jelenlévő 2500 ember mindegyike iránt?
- Mi van rátok legnagyobb hatással ebből a beszámolóból?
- Rátok hogyan fordított személyesen figyelmet az Üdvözítő?
- Honnan tudjátok, hogy szeret titeket?

3 Nefi 11:20–27, 31–41. A keresztelezés olyan papsági szertartás, mely elengedhetetlen az üdvözüléshez. Ahhoz, hogy Isten elfogadja, megfelelő módon kell végrehajtania azoknak, akik arra megfelelő papsági felhatalmazást kaptak. (20–25 perc)

Add ki a tanulóknak a következő igaz-hamis kérdéssort:

1. A keresztelest olyan valakinek kell elvégeznie, aki megfelelő papsági felhatalmazással rendelkezik. (Igaz; lásd 3 Nefi 11:21–22.)
2. Napjainkban a keresztelest végző személy a nevéen szólítja az illetőt, és azt mondja: „Jézus Krisztus megbízatásából az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek nevében megkeresztellek téged. Ámen.” (Igaz; lásd 25. v.; T&Sz 20:73.)
3. A keresztelező személynek teljesen a víz alá kell merülnie. (Igaz; lásd 3 Nefi 11:26.)
4. A keresztelezés szertartása elengedhetetlen ahhoz, hogy a celesztialis királyságot örököljük. (Igaz; lásd 33. v.)
5. A keresztelezés előfeltételei közé tartozik a keresztelezésre irányuló vágy és a bűnök megbánása. (Igaz; lásd 37–38. v.)
6. Keresztelezskor többek között szövetséget kötünk arra, hogy magunkra vesszük az Úr nevét, Őt szolgáljuk, mindig emlékezni fogunk Őrá, és betartjuk a parancsolatait. Ő cserébe megígéri, hogy állandó társként megadja nekünk a Szentlélek ajándékát, míg érdemesek maradunk arra. (Igaz; lásd Móziás 18:8–13; T&Sz 20:37.)

Javítsátok ki a kérdéssorra adott válaszokat 3 Nefi 11:20–27, 31–41 elolvasásával! Amikor olyan vershez értek, mely a kérdés-sor valamely kérdéséhez tartozik, akkor álljatok meg és az osztállyal közösen beszéljétek meg a választ! Mondd el a következő, keresztelezésre vonatkozó kijelentést Joseph Smith prófétától:

„A keresztelezés jel Istennek, az angyaloknak és a mennyeknek, hogy Isten akaratát tesszük, és a Jézus Krisztusba vetett hiten, a bűnbánaton és a bűnök bocsánatáért történő keresztelezésen kívül nincs más út az ég alatt, melyet Isten elrendelt volna az embereknek arra, hogy Hozzá jöjjenek és üdvözüljenek, belépve Isten királyságába. Ekkor kapjátok meg a Szentlélek ajándékának ígéretét. Minden más út hiábavaló” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 198. o.).

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy csak Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában található meg a megfelelő keresztelezés elvégzésére szolgáló felhatalmazás!

3 Nefi 11:29 (Szentírás memoriter). Megparancsolták nekünk, hogy a tan pontjait illetően ne vitatkozzunk másokkal. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy emlékezzenek vissza arra, amikor utoljára voltak szemtanúi egy vitatkozásnak, vagy vettek részt abban! Kérdezd meg:

- Milyen érzések voltak bennetek a vita során?
- Milyen volt a hangulat a vita befejezése után?

- Hogyan viselkedtek a két oldalon álló emberek?
- Voltatok már tanúi vallási vonatkozású vitának vagy szóváltásnak?
- Mennyire volt erős a Szellem a szóváltás során?
- Meggyőzte valaki is a másik felet, vagy átpártolt valaki a másik oldalra? Miért vagy miért nem?
- Szerintetek milyen érzések vannak az Úrban a vallási viták iránt?

Olvassátok el 3 Nefi 11:28–30-as verseit, és nézzétek meg, mit tanított az Úr a vitáról! Olvassátok el a János 17:20–23-as verseit, és kérdezd meg:

- Mire világítanak még rá ezek a versek az Üdvözítő vitatkozásal kapcsolatos tanításai tekintetében?
- Ki a vitatkozás szerzője? (Lásd T&S 10:63.)
- Olvassátok el 3 Nefi 11:27-es versét! Az Istenségről szóló tanítás ebben a versben mivel egészíti ki arról való tudásunkat, hogy miért kerüljük a vitatkozást?

Mondd el a következő kijelentést elder M. Russell M. Nelson-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A szellemi perlekedők támadásainak legfőbb célpontját az egyház isteni tana alkotja.

Az Úrnak nem tetszik az, ha kétértelműen elemzünk valamilyen tant azért, hogy felhívjuk magunkra a figyelmet.

A vitatkozás táplálja az egységtelenséget.

Mit tehetünk azért, hogy legyőzzük a vitatkozás eme fekélyét? Milyen lépéseket tehetünk mindannyian azért, hogy a személyes béke szellemével váltsuk fel a vitatkozás szellemét?

Először is, tanúsítsunk mások iránt könyörületes törődést! Vigyázzuk a nyelvünket, a tollunkat és a szövegszerkesztőt! Ha kísértést érzünk a vitatkozásra, idézzük fel ezt a példabeszédet: »Megútálja felebarátját a bolond; az eszes férfi pedig hallgat« (Példabeszédek 11:12; lásd még 17:28).

Isten szeretete által eltűnik a lélekből a vitatkozás heves fekélye által okozott fájdalom. Ez az elkötelezettség aztán átragad a családra és a barátokra, és békét hoz a közösségeknek és a nemzeteknek” (Conference Report, 1989. április, 87–88. o.; vagy *Ensign*, 1989. május, 70–71. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy kerüljék a vitatkozást!

3 Nefi 12:3–16. Az Úr megáldja azokat, akik jól példázzák tanításait. (15–20 perc)

Mondd el Joseph Smith próféta következő kijelentését anélkül, hogy elmondanád, kitől származik: „A boldogság létezésünk célja és terve.” Kérdezd meg a tanulóktól, hogy igaznak hiszik-e ezt az állítást. Kérdezd meg: Hányan szeretnétek boldogok lenni?

Mondd el a tanulóknak, hogy Joseph Smith-től származik, és mondd el nekik a folytatását: „A boldogság létezésünk célja és terve; és az lesz annak vége is, ha az ahhoz vezető úton járunk” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 255. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen út vezet a boldogsághoz?
- Mit kell tennetek azért, hogy elnyerjétek azt a fajta boldogságot, melyről Joseph Smith beszélt?
- Milyen események történhetnek egy szemináriumi tanuló életében az elkövetkezendő öt év alatt, melyek boldogságot hozhatnak?
- Volt már olyan, hogy valamiről azt gondoltátok, boldoggá fog tenni benneteket, de később kiderült, hogy nem így van? Ha igen, akkor mi volt az?
- Szerintetek miért nem hozott boldogságot?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy láttak vagy használtak-e már tervrajzokat. Kérdezd meg:

- Mire voltak ezek hasznosak?
- Mi történhetne, ha az építő úgy dönt, nem használja a tervrajzokat?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy érdekelné-e őket a tökéletes élet „tervrajza” vagy terve! Mondd el, hogy Harold B. Lee elnök elmondta nekünk, hol lelhetünk rá erre:

„A hegyi beszédben a Mester saját jelleméről adott nekünk egyfajta kinyilatkoztatást, mely jellem tökéletes volt. Ezt nevezhetjük »önéletrajznak is, melynek minden betűjét cselekedetek írták le«, és ezáltal tervrajzként szolgál a saját életünkhöz.

Mindegyik kijelentése azzal a szóval kezdődik: »Boldogok« (áldottak). »Az áldott mivolt olyan forrását képezi a lélek örömeinek, melyet semmilyen külső körülmény nem befolyásolhat igazán« [*A Commentary on the Holy Bible*, szerk. J. R. Dummelow (1909), 639. o.]. A Mester e kijelentéseit a keresztény világ irodalmában Boldogmondásoknak nevezzük, és úgy utalnak rá a Biblia magyarázói, mint az ahhoz szükséges felkészülésre, hogy belépjünk a mennyek királyságába. Hadd mondjam el róluk azt, hogy a mi vonatkozásunkban valamivel többet jelentenek ennél. Tulajdonképpen a tökéletes élet alkotmányát vázolják fel” (*Decisions for Successful Living* [1973], 56–57. o.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Máté 5:1–12-es verseit, míg az osztály többi része 3 Nefi 12:1–12-es verseiben követi az elmondottakat! Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg a két beszámoló közötti különbségeket! Minden boldogságmondás után álljatok meg, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mi ennek a boldogságmondásnak az üzenete? (A 3. versnél például megkérdezheted, hogy mit jelent „lelki szegény”-nek lenni.)
- Mivel egészíti ki a Mormon könyvebeli beszámoló számunkra ennek a boldogságmondásnak a megértését?

- Hogyan segíthet nektek öröme és boldogságra lelteni az, ha a tanítás szerint éltek?

A következő meglátások a boldogságmondásokról segítséget nyújthatnak:

„Ezek a kiváló, rövid kijelentések nem különálló, egymástól független, elkopott mondások; mindegyik kapcsolódik a többihez. Nézzük meg őket a teljesebb listán, mely a nefitáknak elmondott beszédben és a Joseph Smith fordításban található! A boldogságmondások először is Istenhez fűződő kapcsolatunkat tárgyalják. Olyan dolgokról beszélnek, mint a Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztkelés, a bűnök bocsánata és a Szentlélek elnyerése. (Ezek a sajátosságok hiányoznak az angol Biblia Jakab király-féle változatából.) A hangsúly aztán az egyén magával szembeni érzéseire tevődik át, azokra az érzésekre, melyek belülről fakadnak. Például: Áldottak a lelki szegények, akik sírnak, a szelídek és azok, akik éheznek és szomjúhozják az igazlelkűséget. A hangsúly aztán az egyén másokkal szembeni viselkedésére tevődik át. Például: Áldottak a béketeremtők. Végül felszínre kerül a negyedik hangsúly: hogyan kezelje valaki mások iránta tanúsított viselkedését. Áldottak tehát mindazok, akiket igazlelkűségért üldöznek, vagy akiket hamisan szidalmaznak vagy üldöznek” (Robert J. Matthews, *A Bible! A Bible!* [1990], 240. o.).

Mondd el a következő kijelentést elder Royden G. Derrick-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Az Üdvözítő azzal fejezte be beszédét, hogy arra biztatott minket, legyünk tökéletesek, mint ahogyan Mennyei Atyánk is tökéletes. Bár ezek a lépések természetes sorrendben követik egymást, mindig igyekeznünk kell ezen erények mindegyikében tökéletesíteni magunkat” (Conference Report, 1989. április, 97. o.; vagy *Ensign*, 1989. május, 77. o.).

Biztasd az osztály tagjait, hogy igyekezzenek tökéletesedni azáltal, hogy a boldogságmondások isteni tantételeivel összhangban élnek!

3 Nefi 12:13–16. Az Üdvözítő azt tanította nekünk, hogy szolgáljuk egymást és mutassunk jó példát. (15–20 perc)

Mutass fel egy kis sót! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mire jó a só, és a válaszokat sorold fel a táblán! (Írjátok le azt is, hogy javít az étel ízén, hogy tartósítja az ételt, hogy orvosságként is használható, és hogy alapvető tápanyag!) Mondd el, hogy Mózes törvénye idején sóval fűszerezték az Úrnak adott felajánlásokat (lásd 3 Mózes 2:13). Sót használtak az ősi Izráellel kötött szövetségek szimbólumaként (lásd 2 Krónika 13:5).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 12:13-as versét, és kérdezd meg: Ki legyen „a föld sója”? A következőkhöz hasonló kérdések felhasználásával segíts a tanulóknak a só táblán felso-

rolt tulajdonságait hozzárendelni azokhoz a tulajdonságokhoz, melyekről az Üdvözítő szeretné, ha kifejlesztenénk magunkban!

- Hogyan „ízítheti” meg az egyház tagja mások életét? (Szolgálatlással és azáltal, hogy megosztja velük az evangéliumot.)
- Az evangéliumi igazságokról alkotott tudásunk hogyan segíthet mások életének „tartósításában” (megőrzésében)? (Úgy, hogy evangéliumi szertartások elnyeréséhez vezetjük el őket, és templomi munkát végzünk a halottakért.)
- Miként ajánlhatunk fel „gyógyulást” a nem egyháztagoknak?
- Az evangélium milyen tekintetben „alapvető tápanyag” az életünkben?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el újra 3 Nefi 12:13-as versét, és jelöljék meg a következő mondatot: „de ha a só elveszti ízét, hogyan lehet a földet megsózni?” Kérdezd meg:

- Mit jelent ez a kérdés?
- Hogyan veszítheti el ízét a só? (Úgy, hogy beszennyeződik.)
- Hogyan veszíthetjük el ízünket, vagyis szennyeződhetünk be úgy, hogy már nem vagyunk képesek mások megáldására?

Mutass meg a tanulóknak egy gyertyát (ne gyűjtsd meg)! Olvasátok el 3 Nefi 12:14–16-os verseit, és soroljátok fel a fény tulajdonságait! (Meleget ad, lehetővé teszi azt, hogy lássunk a sötétben, stb.) Kérdezd meg:

- Milyen lelki tulajdonságokat szimbolizálhatnak a fény e tulajdonságai?
- Hogyan lehet egyre fényesebb és fényesebb a ti „világosságotok”?
- Miért fontos példát mutatni másoknak, és engedni, hogy lássák a világosságunkat?
- Olvasátok el 3 Nefi 18:24-es versét! Mivel egészíti ki ez a vers a tudásunkat azzal kapcsolatban, hogy engedjük ragyogni a világosságunkat?
- Miért fontos az, hogy példánk inkább Mennyei Atyánkat dicsőítse (lásd 3 Nefi 12:16), mintsem minket?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példákat arra, hogyan áldották meg mások az életüket! Biztasd a tanulókat, hogy tartásuk be a Mennyei Atyánkkal kötött szövetségeket, hogy egész életükön át „a föld sója” és „e nép világossága” lehessenek!

3 Nefi 12:17–47. Jézus Krisztus engesztelő áldozata által betöltötte Mózes törvényét, és ismét kinyilatkoztatta az evangélium teljességét. Jézus Krisztus evangéliuma magasabb törvény Mózes törvényénél. (20–30 perc)

Készíts három, különböző magasságú emelvényt, és rakd őket a legmagasabbtól a legkisebbig egymás mellé az osztályterem elején! (Használj nagy, erős dobozokat vagy más olyan tárgyakat, melyekre biztonságosan ráállhatnak a tanulók!) Készíts egy plakátot a *Törvénynélküliség* felirattal, egy másikat a *Mózes törvénye* felirattal, egy harmadikat pedig a *Jézus Krisztus törvénye* felirattal. Add ki a plakátokat három tanulónak, és kérd meg őket, hogy

álljanak fel arra az emelvényre, mely szerintük legjobban jelképezi azt, ami a plakátjukon áll! Kérdezd meg:

- Miért választottátok ezt az emelvényt?
- Szerintetek Mózes törvénye miért magasabb a törvényenküliségnél?
- Szerintetek Krisztus törvénye miért magasabb Mózes törvényénél?

Olvassátok el 3 Nefi 12:17–18-as verseit, és mondd el, hogy Jézus Krisztus betöltötte Mózes törvényét, és egy magasabb törvénnyel egészítette ki azt! Olvassátok el a 19–20, 46–48-as verseket, és nézzétek meg, minek eléréséhez segíti hozzá Krisztus törvénye az embereket! Olvassátok el a 21–45-ös verseket, és keressetek példát Krisztus magasabb törvényére! Beszéljétek meg ennek a magasabb törvénynek a fontosságát és azt, hogy ez hogyan vonatkozik az életünkre! Ha szeretnéd, a következő táblázat információit felírhatod a három plakátra, míg a tanulók megtalálják a „rég” és az „új” törvényeket.

Törvényenküliség	Mózes törvénye	Jézus Krisztus törvénye
<ul style="list-style-type: none"> • Mindent megtehetsz másokkal, amit akarsz, és ők is mindent megtehetnek veled, amit akarnak. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ne ölj (lásd 3 Nefi 12:21; lásd még 2 Mózes 20:13)! • Ne paráználkodj (lásd 3 Nefi 12:27; lásd még 2 Mózes 20:14)! • Ne szegd meg azokat az esküket, melyeket az Úrnak vagy az Ő nevében tettél (lásd 3 Nefi 12:33; lásd még 4 Mózes 30:2)! • Igazságosság – szemet szemért (lásd 3 Nefi 12:38; lásd még 3 Mózes 24:20). • Szeresd felebarátod (lásd 3 Nefi 12:43; lásd még 3 Mózes 19:18)! 	<ul style="list-style-type: none"> • Ne gurulj dühbe (lásd 3 Nefi 12:22–26)! • Ne legyenek vágyakozó gondolataid (lásd 3 Nefi 12:28–30)! • Nincs szükség esküre, szavadnak elégnek kell lennie (lásd 3 Nefi 12:34–37). • Irgalom – fordítsd oda a másik orcádat (lásd 3 Nefi 12:39–42)! • Szeresd az ellenségedet (lásd 3 Nefi 12:44–45)!

Tegyéél bizonyosságot azokról az áldásokról, melyek Isten törvényeinek a követéséből erednek! Biztasd a tanulókat, hogy éljenek az evangélium törvényei és parancsolatai szerint!

3 Nefi 12:48. Jézus Krisztus azt parancsolta nekünk, hogy legyünk tökéletesek. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy felmérést fogsz készíteni! Az egyes kérdések felolvasása után emeljék fel a kezüket a tanulók, ha szerintük arra a kérdésre igen a válasz!

1. Mennyei Atyánk valóban elvárja tőlünk azt, hogy tökéletesek legyünk?
2. Már ebben az életben tökéletességet kell elérnünk ahhoz, hogy belépjünk a celesztialis királyságba?
3. Lehetünk valaha is tökéletesek?
4. Van különbség az ebben az életben elérhető tökéletesség és az örök tökéletesség között?

Röviden beszéljétek meg a felmérést! Oszd négy csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak add ki az egyik kérdést, és kérd meg őket, hogy olvassák el a szentírásokat és a kérdésük alatt megadott kijelentéseket! Válasszanak ki egy szószólót, aki az osztály többi részének elmondja, hogy mit találtak!

1. *Mennyei Atyánk valóban elvárja tőlünk azt, hogy tökéletesek legyünk?*

2 Nefi 25:23. Megparancsolták nekünk, hogy legyünk tökéletesek. Jézus Krisztus kiengesztelése üdvözít és tökéletesít minket, miután minden tőlünk telhetőt megtettünk.

„Az Üdvözítő Ó- és Újvilági szolgálata során is megparancsolta: »Legyetek azért ti tökéletesek« [Máté 5:48; lásd még 3 Nefi 12:48]. Egy lábjegyzet elmagyarázza, hogy a *tökéletes*-nek fordított görög szó azt jelenti: »teljes, befejezett, teljesen kifejlődött«. Mennyei Atyánk azt akarja, hogy ezt a halandó próbatételt önmagunk »teljes kifejlesztésére« használjuk, hogy a lehető legtöbbet kihozzuk a tehetségeinkből és a képességeinkből. Ha ezt tesszük, akkor a végső ítélet elérkeztekor megtapasztaljuk majd annak örömét, hogy »teljes« és »befejezett« fiakként és leányokként állunk majd Mennyei Atyánk elé, akiket kicsiszolt az engedelmesség, és akik érdemesek arra az örökségre, melyet Ő a hithűeknek ígért” (Joseph B. Wirthlin, Conference Report, 1998. április, 15. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 14. o.).

2. *Már ebben az életben tökéletességet kell elérnünk ahhoz, hogy belépjünk a celesztialis királyságba?*

Tanok és szövetségek 14:7; 67:13; 93:11–14, 19–20. Nem kell már ebben az életben tökéletességet elérnünk ahhoz, hogy a celesztialis királyságot örököljük.

„Az egyházban mindenki, aki a szoros és keskeny ösvényen jár, aki igyekszik azt tenni, ami helyes, küszködik ezért és erre vágyik, legyen bár ebben az életben messze a tökéletességtől; ha úgy távozik el ebből az életből, hogy a szoros és keskeny ösvényen van, akkor tovább haladva elnyeri örök jutalmát Atyja királyságában.

Nem kell olyan komplexusunknak vagy érzésünknek lenni, hogy tökéletesnek kell lennünk az üdvözüléshez. Ez nem így van. Csak egy tökéletes személy volt, és ez az Úr, Jézus, azonban ahhoz, hogy üdvözüljünk Isten királyságában és átmenjünk a halandóság tesztjén, annyit kell tennünk, hogy a szoros és keskeny ösvényre térünk – ezáltal kijelölve az örök élethez vezető utat – majd ezen az ösvényen teljes testvériségben távozzunk ebből az életből. Nem azt mondom, hogy nem kell betartanotok a parancsolatokat. Azt mondom, hogy nem kell tökéletesnek lennetek ahhoz, hogy üdvözüljétek” (Bruce R. McConkie, *The Probationary Test of Mortality* [address delivered at University of Utah institute of religion, 1982. január 10.], 12. o.).

„Amikor felmáshoztok egy létrára, alulról kell kezdenetek, és lépésről lépésre kell felfelé haladnotok, míg fel nem értek annak tetejére; és így van ez az evangélium tantételeivel is – az elsőtől kell kezdenetek, és addig kell haladnotok, míg meg nem tanuljátok a felmagasztosulás minden tantételét. De a fátyolon történő áthaladás után is még jó ideig el fog tartani az, hogy megtanuljátok azokat. Nem mindent kell felfognunk ebben a világban; még a síron túl is sok munkába kerül üdvözülésünk és felmagasztosulásunk megtanulása” (Joseph Smith, *History of the Church*, 6:306–307. o.).

3. Lehetünk valaha is tökéletesek?

Moróni 10:32–33. Jézus Krisztus kiengesztelése által érkezik el a tökéletességre vivő hatalom, amikor szövevényeket kötünk Istennel és betartjuk azokat.

„Nincs olyan felelősségre vonható egyén, aki a templom szertartásai nélkül felmagasztosulást nyerhetne a celesztialis királyságban. A felruházások és a pecsételések személyes tökéletességünket szolgálják, és ezeket hűségünk által biztosítjuk magunknak.

Ez a kitétel az őseinkre is vonatkozik.

Függőben van a tökéletesség. Annak teljességében csak a feltámadás után és csakis az Úr által érkezik el. Azokra vár, akik szeretik Őt és betartják a parancsolatait” (Russell M. Nelson, Conference Report, 1995. szeptember–október, 117–118. o.; vagy *Ensign*, 1995. november, 87–88. o.).

4. Van különbség az ebben az életben elérhető tökéletesség és az örök tökéletesség között?

Máté 5:48; 3 Nefi 12:48. Figyeljétek meg, hogy Jézus Krisztus csak feltámadása után utalt magára úgy, mint aki tökéletes! Kétfajta tökéletesség van: halandó tökéletesség, mely bizonyos feladatok mesterei elsajátítását jelenti ebben az életben, és örök tökéletesség, melyre csak a feltámadás után kerülhet sor.

„Ebben az életben tökéletesíthetők bizonyos cselekedetek. Egy focista képes lehet arra, hogy mindenkit kicselezze gólt rúgjon. Egy orvos végezhet hibátlan műtétet. Egy zenész eljátszhat hiba nélkül egy válogatást. Hasonlóképpen elérhetjük a tökéletességet a pontosságban, a tizedfizetésben, a Bölcsesség szavának betartásában, és így tovább.

A szentírások úgy beszélnek Noéről, Sethről és Jóból, mint *tökéletes* férfiakról.

Ez nem azt jelenti, hogy ezek az emberek soha nem követtek el hibákat, vagy soha nem volt szükségük helyreigazításra. A tökéletesedés folyamata legyőzendő kihívásokat és bűnbánathoz vezető lépéseket is magában foglal, melyek igen fájdalmasak is lehetnek.

Halandó tökéletesség csak úgy érhető el, ha megpróbálunk minden feladatnak eleget tenni, minden törvényt betartani, és annyira tökéletesnek lenni a saját szféránkban, mint amennyire Mennyei Atyánk tökéletes az övében. Ha minden tőlünk telhetőt megteszünk, akkor az Úr tetteink és szívünk vágyai szerint meg fog áldani minket.

Jézus azonban többet kért a halandó tökéletességnél. Amikor kimondta a »miként a ti mennyei Atyátok tökéletes« szavakat, a halandóság határai mögé vezette a tekintetünket. Mennyei Atyánk tökéletessége örök.

Az Üdvözítő által számunkra elképzelt tökéletesség sokkal több a hibátlan teljesítésnél. Azt az örök elvárást testesíti meg, melyet nagyszerű, Atyjának mondott közbenjáró imájában fejezett ki az Úr – hogy tökéletessé tétethessünk és velük lakhassunk az előttünk álló örökkévalóságban.

Az örök tökéletességhez szükség van a feltámadásra. Jézus Krisztus kiengesztelésének köszönhetően testünk, mely a halandóságban romlandó, romolhatatlanná válik. Fizikai testünk, mely most betegségnek, halálnak és bomlásnak van kitéve, örök dicsőséget ölt majd. Testünket, melyet jelenleg az életet adó vér tart fent, és egyre öregszik, a szellem táplálja majd, és változatlanul válva áthalad a halál korlátain.

Az örök tökéletesség azok számára van fenntartva, akik minden dolgot legyőznek, és az Atya teljességét öröklik az Ő mennyei palotáiban. A tökéletesség az örök élet elnyeréséből áll – olyan élet elnyeréséből, amelyet Isten él” (Russell M. Nelson, Conference Report, 1995. szeptember–október, 115–116. o.; vagy *Ensign*, 1995. november, 86–87. o.).

3 Nefi 13:1–24. Isten és embertársaink szolgálata során inkább szeretetből kell tevékenykednünk, mintsem azért, hogy mások lássanak. (25–35 perc)

Mutasd meg a tanulóknak Az úrvacsora megáldása (Evangéliumi művészet képcsomag, 603) és Az úrvacsora kiosztása (604) képeket! Kérdezd meg: Miért jó az úrvacsorát megáldani és abból venni? Olvasd fel a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Ha valaki látszólag igazlelkű cselekedetet hajt végre, de helytelen indítékkal, például önző cél elérése érdekében teszi ezt, akkor a *kezéi* esetleg tiszták, de a *szíve* nem »tiszt«. Cselekedete nem számít majd igazlelkűségnek.

Nem csak *temünk* kell azt, ami helyes. Megfelelő indítékkal is kell cselekednünk. Modern kifejezéssel élve ez a *jó motiváció*. A szentírások ezt a megfelelő mentális hozzáállást a *szíve minden szándékával* vagy az *igaz szándékkal* szavakkal fejezik ki.

A szentírások világosan megmondják, hogy Isten érti az indítékainkat, és ezek szerint ítéli meg majd a cselekedeteinket” (*Pure in Heart* [1988], 13, 15. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan vonatkozik a képekre elder Oaks kijelentése! Kérdezd meg:

- Milyen helyénvaló indítékai vannak az úrvacsora megáldásának vagy az abban történő részesülések?
- Hogyan különbözhetnek az úrvacsoravételért kapott áldások annak függvényében, hogy milyen indítékokkal tesszük azt?

A tanulók beszéljék meg, hogy mit jelent az alamizsna szó! Olvassátok el 3 Nefi 13:1–4-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanítanak ezek a versek a megfelelő indítékokról?
- Mire figyelmeztetett minket az Üdvözítő?
- Hogyan vonatkozhat ez a tizedfizetésünkre vagy hitünk és hódolatunk más cselekedeteire?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent a *képmutató* szó! (Olyan valakire utal, aki igazlelkűnek tette magát, de valójában nem az. A görög szó, melyet *képmutató*-nak fordítunk, azt jelenti: „színész” vagy „olyan valaki, aki színlel, drámában megjelenít, vagy eltúloz egy szerepet”.) Olvassátok el 3 Nefi 13:5–15-ös verseit, és kérdezd meg:

- Mitől óv minket az Üdvözítő ezekben a versekben?
- Hogyan segíthetnek nektek ezek a tanítások abban, hogy jobbak legyenek az imáitok?
- Mit kell elkerülnünk, amikor imádkozunk?

Olvassátok el 3 Nefi 13:16–24-es verseit, és nézzétek meg, hogyan kapcsolódnak ezek a versek a beszélgetéshez! Mondd el a következő kijelentést Robert D. Hales püspöktől, aki akkoriban az egyház elnöklő püspöke volt:

„Meg kell vizsgálnunk az indítékainkat. A döntéshozatalt jól leellenőrzi és egyensúlyba hozza az, ha megvizsgáljuk a döntés meghozatalának indítékait. Fel kell tenni magunknak a kérdést: »Indítékaim önzőek, vagy jószívűség van a döntés mögött, aminek a meghozatalára készülök? A döntés összhangban van a parancsolatokkal, a törvény szellemével és betűjével is? Döntésem alapvetően helyes, tiszteletre méltó és összefér az arany szabállyal? Megfontoltam, másokra milyen hatással lesz a döntésem?»

»Minden [döntésetek] szeretetben menjen végbe«
(1 Korinthusbeliek 16:14)!

Óvakodjatok a félelemtől és a kapzsiságtól! Legyetek tudatában igazi indítékaitoknak!” (Conference Report, 1988. október, 12. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 11. o.).

3 Nefi 13:25–34. Jézus arra kérte a tizenkét nefita tanítványt, hogy szenteljék a szolgálatnak az életüket.

(10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan szabályokra és elvárásokra, melyek követését a teljes idejű misszionáriusoktól elvárják, más egyháztagoktól viszont nem! (A misszionáriusoktól elvárják például azt, hogy minden idejüket misszionáriusi munkával töltsék, mindig a társukkal maradjanak, és minden nap egyedül és közösen is tanuljanak.) Adj két percet a tanulóknak, hogy leírjanak annyi szabályt, amennyi csak eszükbe jut, majd mondják el az osztálynak, hogy mit írtak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért vannak ilyen további szabályai a misszionáriusoknak?
- Hogyan segít nekik ezeknek a szabályoknak a betartása abban, hogy sikerrel járjanak a munkájukban?

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze 3 Nefi 13:25-ös és Máté 6:25-ös versét, és kérdezd meg, hogy miben különböznek ezek a versek! (3 Nefi 13:25 tisztázza, hogy ezek az utasítások a tizenkét tanítványnak szóltak.) Olvassátok el 3 Nefi 13:26–34-es verseit, és kérdezd meg:

- Szerintetek hogyan segíthették a tizenkét tanítványt ezek az irányvonalak a szolgálatukban?
- Ma milyen feladatai vannak a tizenkét apostolnak? (Lásd T&S 107:23, 33, 35.)
- Hogyan segítenek nekünk az Üdvözítő 3 Nefi könyvében található utasításai a mai apostolok elhívásának megértésében?
- A ti életetekben hogyan alkalmazhatók ezek a tanítások, annak ellenére, hogy titeket nem hívtak el teljes idejű egyházi szolgálatra?

Olvassátok el újra 3 Nefi 13:33-as verseit, és tegyél bizonyosságot azokról az áldásokról, melyeket nem csak misszionáriusok és apostolok kapnak meg, hanem azok is, akik először Isten királyságát keresik!

3 Nefi 14. Az Úr aszerint ítél meg minket és bocsát meg nekünk, ahogyan mi megítélünk másokat és megbocsátunk nekik. Jó ítélőképességgel meg kell különböztetnünk a gonoszsgot az igazlelkűségtől. (45–50 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy a többi tanulóval szemben üljön ki az osztály elé! Jelentsd ki, hogy ez a tanuló szolgál majd „a nap bírāja”-ként! Kérdezd meg a tanulót: Minden további nélkül megítélnéd azt, hogy:

- Kit akarnál, hogy a barátod legyen?
- Milyen filmek megnézése helyénvaló?

- Elmenj-e randevúzni egy bizonyos tanulóval?
- Az osztály mely tagjai igazlelkűek vagy gonoszak?

Beszélgétek meg a tanulókkal az előbb említett ítéletek típusai közötti különbségeket! Mondd el, hogy vannak olyan döntések és témák, melyekben ítéleznünk kell, és vannak olyanok is, melyekben nem szabad ítéleznünk! Kérdezd meg: Hogyan tudjátok megkülönböztetni ezeket?

Olvasd fel elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Nyugtalanított, hogy egyes szentírások azt parancsolják nekünk, hogy ne ítélezzünk, mások pedig azt az utasítást adják, hogy ítéljünk meg bizonyos dolgokat, és még azt is megmondják nekünk, hogyan tegyük ezt. Meggyőződéssem, hogy ezek a látszólag ellentmondó utasítások összhangba kerülnek egymással, ha az örökkévalóság távlatából szemléljük őket! A kulcs annak megértése, hogy kétféle ítékezés van: végső ítéletek, melyek meghozatalát megtiltották nekünk, és közbenső ítéletek, melyek meghozatalára – de csak igazlelkű alapelvek alapján történő meghozatalára – utasítást kaptunk” (*Judge Not and Judging* [CES fireside for young adults, 1998. március 1.], 1. o.).

Emlékeztetőként adj a tanulóknak példányokat a „Végső ítélet és közbenső ítélet”-ből, mely a függelékben található (301. o.), vagy mutasd meg azt az írásvetítőt, hogy segíts nekik megérteni a kétféle ítékezés közötti különbséget! Az osztállyal közösen olvassátok el és beszéljétek meg ezt!

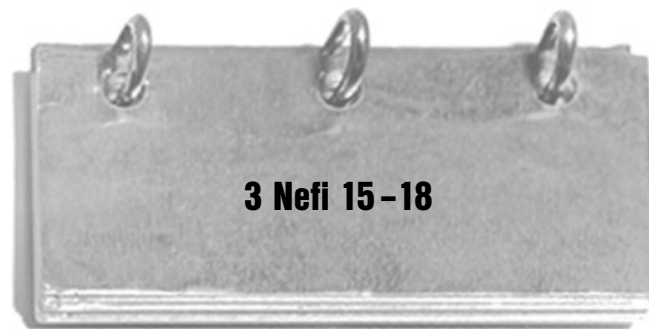
Olvassátok el 3 Nefi 14:1–2-es verseit [delete]! Kérdezd meg, hogyan kapcsolódnak ezek a versek elder Oaks ítélezésről adott magyarázatához! Olvassátok el 3 Nefi 14:3–5-ös verseit, és kérdezd meg:

- Milyen megítélést követelnek meg tőlünk ezek a versek?
- Mit jelképezhet a gerenda? (Személyes bűnt vagy gyengeséget.)
- Miért fontos helyénvalóan ítélni meg a saját gyengeségeinket és bűneinket?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 11:12-es versét! E vers szerint hogyan segít nekünk a Szellem követése abban, hogy igazlelkű ítéleteket hozzunk?
- Olvassátok el 3 Nefi 14:6-os versét! Milyen megítélést követelnek meg ezek a versek?
- Miért fontos az, hogy vigyázzunk, kinek mondunk el szent dolgokat?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 14:7–11-es versei az imáról tanítanak! Kérdezd meg: Meg kell ítélnünk azt, hogy miért imádkozunk? Miért? A tanulók olvassák el a 13–14-es verseket, és nézzék meg, hogyan kapcsolódnak ezek a versek az ítélekezéshez! Kérdezd meg:

- Hogyan ítéelhetjük meg, hogy melyik utat kövessük az életben?
- Hogyan segít ennek a döntésnek a meghozatalában elder Oaks üzenete?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák a 15–23-as verseket, és kérdezd meg, hogy mit tanítanak ezek a versek az ítélekezésről! Olvassd fel a tanulóknak a 24–27-es verseket! Tegyéi bizonyosságot arról, hogy akik igazlelkűen ítéleznak és azon döntésük szerint élnek, hogy az Urat követik, azok biztos alapra építenek!

Bevezetés

Jézus Krisztus „a törvény, és . . . a világhosság” (3 Nefi 15:9). Azt tanította, hogy minden embernek Reá kell tekintenie ahhoz, hogy örök életet nyerjen. A 15–18-as fejezetekben könyörületességének vagyunk tanúi. Amikor látta, hogy sokan nem értették meg Mózes törvényéről mondott szavait, időt szakított arra, hogy további magyarázatot adjon. Amikor az emberek könnyekkel a szemükben néztek rá, azt kívánván, hogy maradjon még, ottmaradt és szolgált nekik. Meggyógyította a betegeiket, imádkozott értük és bevezette közöttük az úrvacsorát.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus Mózes törvényét adta az ősi Izraelnek. Isten törvényei azért adatnak, hogy segítsenek az Üdvözítőhöz vezetni az embereket (lásd 3 Nefi 15:2–10).
- Krisztus „nyájához” azok tartoznak, akik hallják az Ő hangját és követik Őt (lásd 3 Nefi 15:12–16:3; lásd még János 10:14–16, 25–27).
- Mivel a zsidók elutasították az Üdvözítőt, az utolsó napokban az evangélium először a nemzsidókhoz jut el. Azokat a nemzsidókat, akik megtérnek és elfogadják az evangéliumot, Izrael házához számlálják és részesülnek ugyanazokban az áldásokban (lásd 3 Nefi 16:6–13).
- Az elmélkedés és az ima kinyilatkoztatást és megértést eredményezhet (lásd 3 Nefi 17:1–3; lásd még Hélamán 10:1–3; T&S 138:1–2, 11).
- A lelki élmények valóságosak, bár emberi nyelv időnként nem képes elmondani azokat (lásd 3 Nefi 17:15–18; lásd még 3 Nefi 19:31–34).
- Az úrvacsoravétel segít nekünk Jézus Krisztus kiengesztelésére emlékezni. Ha érdemesen veszünk belőle és betartjuk a szövetségeinket, akkor Isten ígérete szerint mindig velünk lesz az Ő Szelleme (lásd 3 Nefi 18:1–11; lásd még 3 Nefi 20:3–9).

- Jézus Krisztus a világ világossága. Akkor tartjuk fel mások előtt az Ő világosságát, amikor betartjuk a parancsolatait (lásd 3 Nefi 18:24–25).
- Az Úr megparancsolta nekünk, hogy érdemtelenül ne vegyünk az úrvacsorából (lásd 3 Nefi 18:27–30).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 120–122. o.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 17. fejezetének tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutatató 18: „Teljes az én örömöm” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

3 Nefi 15:1–10. Jézus Krisztus Mózes törvényét adta az ősi Izraelnek. Isten törvényei azért adatnak, hogy segítsenek az Üdvözítőhöz vezetni az embereket. (20–25 perc)

Válassz ki egy olyan tanulót, aki tud zsonglórködni vagy valami ilyen hangszeren játszani. Adj a tanulónak két percet, hogy mutassa be ezt a készségét, és az osztály többi tagját is tanítsa meg arra! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért nehéz megtanítani ezt a készséget?
- Honnan lehet tudni, hogy valóban tanulnak-e azok, akiket tanítani próbálunk?
- Mit tennétek, ha az emberek nem értenék azt, amit tanítotok?

Olvasd el a tanulókkal 3 Nefi 15:1–10-es verseit, és kérdezd meg:

- Az Üdvözítő mely tanításának megértése esett nehezebbre a népnek?
- Mit tett az Üdvözítő, amikor látta, hogy az emberek nem értik a tanításait Mózes törvényéről?

Mondd el, hogy az *íme* szó azt jelenti: „nézzétek” vagy „figyeljétek meg!” Kérdezd meg:

- Hányszor fordul elő ezekbe a versekben az *íme* szó?
- Szerintetek mit sugall ez annak fontosságáról, amit Krisztus tanított?

Írd fel a táblára a következő négy pontot:

1. Mózes törvényét Jézus Krisztus adta.
2. Jézus Krisztus töltötte be vagy tette teljessé Mózes törvényét. A törvény bizonyos részeinek „vége lett” Krisztusban (3 Nefi 12:47), és az embereknek már nem voltak kötelesek azok szerint élni.
3. Mózes törvényének betöltése viszont nem vetette el a törvény többi részét, vagy az Ószövetség többi tanítását, tanát és próféciját (például a Tízparancsolatot, a tized törvényét és Izrael összegyűjtését).
4. Mózes törvénye Jézus Krisztusra mutatott és Róla tanúskodott.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el figyelmesen 3 Nefi 15:3–10-es verseit, és keressenek olyan szavakat vagy kifejezéseket, melyek ezeket a pontokat tanítják! Beszéljétek meg, amit találtak, és válaszoljátok meg a beszélgetés során felmerülő kérdéseket! Szükség szerint fordulj a 3 Nefi 15:1–10 és 3 Nefi 15:9-hez tartozó megjegyzésekhez a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (120. o.)!

Mondd el a következő kijelentést Harold B. Lee elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökség tagja volt:

„Ne felejtsetek el, hogy Jézus Krisztus evangéliumának tantételei isteni eredetűek! Csak az Úr változtat az egyház tantételein és tanain, kinyilatkoztatás által, senki más. A módszerek azonban változnak, és ilyenkor inspirált útmutatást kapnak azok, akik az adott időben elnökölnek” („God’s Kingdom – A Kingdom of Order,” *Ensign*, 1971. január, 10. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el újra 3 Nefi 15:9–10-es verseit, és kérdezd meg:

- Ma milyen törvények betartása követeltetik meg tőlünk?
- Hogyan segít nekünk a mindvégig kitarásban az, ha Krisztusra tekintünk?
- Milyen áldásokat ígér az Úr azoknak, akik betartják a parancsolatait?

3 Nefi 15:12–16:3. Krisztus „nyájához” azok tartoznak, akik hallják az Ő hangját és követik Őt. Jézusnak Jeruzsálemben, Amerikában és Izrael házában más tagjai között is voltak követői. (30–35 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy kincsvadászatra küldöd őket! Állítsd párokba a tanulókat! Minden párnak add oda az első nyomravezető elemet a mellékelt táblázatból! Tanulmányozzák a szentírást, és keressenek választ a kérdésre! Amikor rátalálnak a válaszra, akkor hozzák neked vissza a papírt az asztalodhoz. Ha helyes választ adtak, akkor add oda nekik a következő nyomravezető elemet, és addig folytassátok ezt, míg minden választ megtalálnak!

A kincsvadászat nyomravezető elemei

1. Milyen állatokról van szó János 10:15-ben?
2. János 10:27 szerint kik tartoznak Krisztus nyájába?
3. Minek nevezi János 10:16-os verse azt, ahol a nyáját tartották? Hol volt ez a bekerített rész?
4. 3 Nefi 15:16–17, 21, 24 szerint volt az Üdvözítőnek másik nyája?
5. Miért nem beszélt az Úr a zsidóknak az amerikai nyájáról? (Lásd 3 Nefi 15:11–14, 18–19)
6. Milyen nyájra utalnak 3 Nefi 15:15, 20–21; 16:1–2-es versei?
7. 3 Nefi 16:3; 17:4 szerint mit tett az Üdvözítő Izrael másik nyájáért?

A kutatás után beszéljétek meg, hogy mit tanultak a tanulók! Kérdezd meg tőlük, hogy az általuk talált információ milyen szempontból tekinthető értékesnek, akár a kincs. Mondd el a tanulóknak, hogy János 10:16-os és 3 Nefi 15:21-es verseit gyakran használják a misszionáriusok, hogy segítsenek az általuk tanított embereknek megérteni, hogy a Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról.

Kérd meg az egyik tanulópart, hogy jöjjenek ki az osztály elé! Szerepjátékkal mutassák be, amint misszionáriusként tanítanak téged, egy nem egyháztagot! Kérdezd meg tőlük: Van olyan szentírás a Bibliában, mely a Mormon könyvről szól? Kérd meg az osztály többi tagját is, hogy válaszoljanak! Tegyéél bizonyosságot arról, hogy a Mormon könyve valóban Isten másik nyájának a feljegyzése! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi milyen tekintetben számíthatunk az Üdvözítő nyájának?
- Milyen feladataink vannak az Ő nyájának vagy egyházának a tagjaiként?
- Honnan tudhatjuk azt, hogy ma az akolban vagyunk?

3 Nefi 16:4–20. Mivel a zsidók elutasították az Üdvözítőt, az utolsó napokban az evangélium először a nemzsidókhöz jut el. Azokat a nemzsidókat, akik megtérnek és elfogadják az evangéliumot, Izráel házához számlálják és részesülnek ugyanazokban az áldásokban. (20–25 perc)

Mutasd meg a tanulóknak két misszionárius képét (például Evangéliumi művészet képcsomag, 612)! Kérdezd meg:

- Szerintetek milyen lehet misszionáriusként kapcsolatot létesíteni az emberekkel?
- Milyen reakciói lehetnek az embereknek, amikor misszionáriusok veszik fel velük a kapcsolatot?
- Szerintetek a misszionáriusoknak könnyű különbséget tenni azon emberek között, akik készen állnak, és azok között, akik nem állnak készen az evangélium elfogadására? Miért vagy miért nem?
- Miért fontos a pozitív hozzáállás fenntartása, még akkor is, ha az emberek nem fogadták el az üzeneteket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 29:1–2, 4, 7-et, és kérdezd meg:

- Mi köze ezeknek a verseknek a misszionáriusi munkához?
- Hogyan hasonlítható a misszionáriusi munka különböző dolgok összegyűjtéséhez?
- Ki hallgatja meg és fogadja el a misszionáriusok üzenetét?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 16:4–20-as versei a megtértek utolsó napi, nemzsidók és Izráel háza közötti összegyűjtéséről beszélnek! Ezek a versek olyan időkről is szólnak, amikor mindkét csoport tagjai elfogadják az evangéliumot, és olyan időkről is, amikor elutasítják azt. Írd fel a táblára a következő táblázatot! Az osztállyal közösen olvassátok el az utalásokat és töltsétek ki a táblázatot!

3 Nefi 16	A nemzsidók reakciója az evangéliumra	Izráel reakciója az evangéliumra
5–7. v.		
10–12. v.		
13–14. v.		

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 16:7, 10-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen okai vannak annak, hogy a nemzsidók és Izráel háza is elutasítja az evangéliumot?
- Olvassátok el a 8–9, 15-ös verseket! Milyen dolgok érik utol azokat, akik elutasítják az evangéliumot?
- Olvassátok el a 11–13-as verseket! Milyen feltétellel bocsát meg az Úr azoknak, akik elutasítják az evangéliumot?
- Olvassátok el a 16. verset! Mit ígér Izráel házában hithűségéért?

Tegyéél bizonyosságot arról, hogy elkezdődött az utolsó napi összegyűjtés! Biztasd a tanulókat, hogy készüljenek fel teljes idejű misszió szolgálatára, hogy segítsenek ebben az összegyűjtésben!

3 Nefi 17:1–3. Az elmékedés és az ima kinyilatkoztatást és megértést eredményezhet. (15–20 perc)

Óra előtt írd fel a táblára és különálló papírlapokkal takard le a következő szavakat és kifejezéseket: *ebéd, focimeccs, matematika dolgozat, randevú egy baráttal, iskola, misszionáriusi elhívás, templomi házasság, úroacsoravétel, kinyilatkoztatás elnyerése.*

Az óra kezdetén írd fel a táblára: *A felkészülés előtte jár az erőnek.* Kérdezd meg a tanulóktól: Szerintetek mit jelent ez a kijelentés? Kérdezd meg tőlük, hogy szerintük ez igaz-e.

Mondd el nekik, hogy minden papírlap alatt egy esemény van a táblára írva. Mondd el, hogy egyesével felfeded az eseményeket, és ennek megtétele során gondoljanak arra, mi a lehet a legfontosabb teendőjük, amikor felkészülnek erre az eseményre! Egyesével fedd fel az eseményeket (az utolsó eseményt, a *kinyilatkoztatás elnyerését* ne fedd fel)! Kérj meg tanulókat, hogy mondják el a válaszaikat, és írd fel ezek közül néhányat az adott események alá!

Fedd fel a *kinyilatkoztatás elnyerését*, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos a kinyilatkoztatás elnyerése?
- Hogyan készültök fel a kinyilatkoztatás elnyerésére?
- Mi történhet akkor, ha nem készültök fel?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 17:1–2-es verseit, és nézzék meg, mi aggasztotta az Üdvözítőt a nefitákkal kapcsolatban! Olvassátok el a 3-as verset, és kérdezd meg:

- Milyen négy utasítást adott az Üdvözítő a nefitáknak?
- Szerintetek miért segít az a felkészülés, ha „otthon” vagyunk, ahol semmi nem vonja el a figyelmünket?

- Mit jelent „elgondolkozni”? Hogyan segíthet?
- Szerintetek miért fontos része ennek a folyamatnak az ima?
- Hogyan készíthetitek fel elméteket a kinyilatkoztatás elnyerésére és a megértésre?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Joseph Smith története 1:8–14-es verseit, és keressenek hasonlóságokat aközött, aminek megtételére az Üdvözítő kérte a nefitákat, és aközött, amit Joseph Smith tett az első látomás elnyerése előtt. Beszéljétek meg, mit találtak!

Biztasd őket, hogy mindig kövessék életükben ezt a sémát! Buzdítsd őket az imára, a szentírások mindennapos tanulmányozására és arra, hogy állandóan keressék az Úr útmutatását! Gondolkozzatok el a következő kijelentésen Anna G. Wirthlin nőtestvértől, aki akkoriban az Elemi általános elnökségének volt a tagja:

„Az Üdvözítő adott nekünk a szentírások tanulmányozásához egy követendő sémát. Halljuk az igét, elgondolkozunk annak jelentésén, megkérjük Mennyei Atyánkat, hogy segítsen nekünk megérteni azt, és akkor elménk és szívünk is készen áll a megígért áldások elnyerésére. Az elgondolkozás többet tesz a szavak elolvasásánál; azt jelenti, hogy olyan jelentéstartamokat keresünk, melyek segítenek nekünk az egymással való kapcsolatainkban és életünk döntéshozatalaiban. Megengedjük az igének, hogy elménkbe a szívünkbe költözzön. A Szellem tanúbizonyosságot tesz a szívünknek, amikor imádságos lélekkel tudni szeretnénk Mennyei Atyánk dolgait. Ezzel a tanúbizonyossággal és tudással rendelkezvén Krisztushoz hasonlóan gondolkozunk, élünk és teremtünk kapcsolatot a többiekkel” (Conference Report, 1998. április, 10. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 10. o.).

3 Nefi 17; 18:36–39. Az Üdvözítő könyörületességét tanúsított a nefiták iránt, amikor szolgált nekik.

(40–50 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak valakire, akit azért csodálnak, ahogyan másokkal bánik! Kérd meg jó néhány tanulót, hogy mondja el, kit választott! Kérdezd meg tőlük:

- Milyen tekintetben volt pozitív hatással ez az illető az egyházra, az iskolára vagy a közösségre?
- Szerintetek miért annyira fontos az, hogy könyörületesen bánjunk másokkal?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valaki kedvességet és könyörületességet tanúsított irántuk! Kérdezd meg: Milyen hatással volt életetekre ez az élmény? Gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valaki rosszul bánt velük vagy figyelmen kívül hagyta őket, és kérdezd meg: Miben különböztek egymástól azok az érzések, amiket e két alkalommal megtapasztaltatok?

A tanulók képzeljék el, hogy egy nagy gyűlésen vannak a próféta! Kérdezd meg: Milyen érzéseket keltene bennetek az, ha időt szakítana arra, hogy személyesen elbeszélgesse és kezét

fogjon veletek, és kifejezze irántatok a szeretetét? Képzeljék el, hogy az Üdvözítő ma eljött az órára! Kérdezd meg: Milyen érzés lenne, ha időt szakítana arra, hogy személyesen elbeszélgesse veletek?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 17; 18:36–39-es versei csodálatos beszámolót tartalmaznak az Üdvözítő nefiták közötti szolgálatáról! Az osztállyal közösen olvassátok el ezeket a részeket, és kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg, hogyan mutatott könyörületességet az Üdvözítő az egyes emberek iránt, amikor szolgált nekik! Kérdezd meg:

- Szerintetek ez alkalommal milyen volt látni az Üdvözítőt?
- Mit tudtok meg ebből a beszámolóból az Üdvözítő szeretetéről és könyörületességéről?
- Melyik vers van rátok a legnagyobb hatással? Miért?
- Milyen bizonyítékait látjátok ezen élmény szent természetének?

Kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le a következő három esszékérdést:

- Milyen benyomások értek, amikor 3 Nefi 17; 18:36–39-es verseit tanulmányoztad?
- Ha családod még soha nem olvasta volna ezeket a fejezeteket, akkor leginkább melyik részből szeretnél mesélni nekik? Miért?
- Mit tanultál az Üdvözítő cselekedeteiből, melyet leginkább szeretnél alkalmazni az életedben?

Kérj meg egy pár tanulót, aki hajlandó felolvasni válaszait az osztálynak, hogy tegye meg ezt!

3 Nefi 18:1–12, 26–32. Az úrvacsoravétel segít nekünk Jézus Krisztus kiengesztelésére emlékezni. Ha érdemesen veszünk belőle és betartjuk a szövetségünket, akkor Isten ígérete szerint mindig velünk lesz az Ő Szelleme. (40–45 perc)

Írd fel a táblára a következő kijelentést elder David B. Haight-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Az úrvacsoravétel lehetősége Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának hetente megismétlődő, egyik legszentebb szertartása, mely még egy jele az Ő mindannyiunk iránt érzett szeretetének. Az úrvacsoravételhez olyan tantételek kapcsolódnak, melyek alapvető fontossággal bírnak az emberek előrehaladásának és Isten királyságában való felmagasztosulásának, valamint az illető lelki jellemének formálása tekintetében” (Conference Report, 1983. április, 16. o.; vagy *Ensign*, 1983. május, 14. o.).

Kérdezd meg a tanulókat: Szerintetek a halandóság idején mi a legbecsebb tulajdonunk? Beszéljétek meg a válaszaikat! Mondd el a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól: „A Szentlélek állandó társasága a legbecsebb tulajdon, mely

miénk lehet a halandóságban” (Conference Report, 1998. október, 50. o.; vagy *Ensign*, 1998. november, 38. o.).

- Miért olyan becses tulajdon a Szentlélek ajándéka?
- Hogyan áldja meg életeteket ez az ajándék?
- Mit tehettek azért, hogy még bőségesebben elnyerjétek ezt az ajándékot?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 18. fejezete utasításokat tartalmaz az Üdvözítőtől, melyek segíthetnek nekünk abban, hogy jobban megértsük az úrvacsoravétel és a Szentlélek elnyerése közötti kapcsolatot! Emlékeztess a tanulókat, hogy a 17. fejezetben az Üdvözítő már azon volt, hogy elmegy a nefitáktól, de úgy döntött, marad még, mert megkönyörült rajtuk. Ennek ismerete segíthet a tanulóknak felismerni az Üdvözítő 18. fejezetben található további tanításainak értékét, valamint azt, hogy mi módon erősíthetnek meg minket ezek a tanítások, amikor nincs itt velünk az Üdvözítő.

Olvassátok el 3 Nefi 18:1–3, 8-as verseit, és kérdezd meg, hogy milyen szertartást végzett el az Üdvözítő! Olvassátok el a 4, 9-es verseket, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi történt, amikor a tanítványok ettek a kenyérből és ittak a borból? (Elteltek.)
- Olvassátok el 3 Nefi 20:8–9-et! E versek szerint mivel teltek el az emberek?
- Hogyan segíthet nekünk az úrvacsora abban, hogy elteljünk a Szellemmel?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Az úrvacsora kinyilatkoztatott imája elmagyarázza az úrvacsoravétel és a Szentlélek társasága közötti szoros kapcsolatot. Amikor a kenyérből veszünk, tanúbizonyságot teszünk arról, hogy készek vagyunk Jézus Krisztus nevét magunkra venni, Őrá mindenkor emlékezni és betartani a parancsolatait. Ha így teszünk, azt az ígéretet kapjuk, hogy mindig velünk lesz az Ő Szelleme (lásd T&Sz 20:77).

Közületek . . . és vezetőitek közül senki nem élt büntetlenül a keresztelője óta. Ha a keresztelőnk után nem lenne további lehetőség a megtisztulásra, akkor mindannyian elveszettek lennének a lelki dolgok tekintetében. Nem lehetne velünk a Szentlélek, és a végső ítéletkor az várna ránk, hogy mindörökre kiteszítatunk (lásd 1 Nefi 10:21).

Mily hálásak vagyunk azért, hogy az Úr egyháza minden megkeresztelt tagjának lehetővé tesz egy olyan folyamatot, melynek során időről időre megtisztulhatunk a bűn mocskától. Az úrvacsora nélkülözhetetlen része ennek a folyamatnak.

Megparancsolták nekünk, hogy bánjuk meg a bűneinket, jöjjünk az Úrhoz megtört szívvel és bűnbánó szellemmel, és az úrvacsora szövetségeinek eleget téve vegyünk abból. Ha ily módon megújítjuk a kereszteléskor kötött szövetségeinket, akkor az Úr megújítja keresztelésünk tisztító hatását. Ezáltal tiszták lehetünk és mindig velünk lehet az Ő Szelleme. Ennek fontossága válik nyilvánvalóvá az Úr arra vonatkozó parancsolatában, hogy minden héten vegyünk az úrvacsorából (lásd T&Sz 59:8–9)” (Conference Report, 1998. október, 49–50. o.; vagy *Ensign*, 1998. november, 38. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 18:7, 10–14 és a Tanok és szövetségek 20:77, 79-es verseit, és mondják meg, hogy mit tanultak az úrvacsoráról! Beszéljétek meg néhányat a következő kérdések közül:

- Milyen ígéreteket teszünk, amikor az úrvacsorából veszünk?
- Mit jelképez a kenyér és a víz?
- Mit tehetünk azért, hogy szentebbé és lelkiekben gazdagabbá tegyük az úrvacsorát?

Olvassátok el 3 Nefi 18:26–34-es verseit, és kérdezd meg:

- Mire figyelmeztet minket az Üdvözítő ezekben a versekben?
- Szerintetek miért fontos az, hogy érdemtelenül ne vegyünk az úrvacsorából?

Mondd el a következő kijelentést elder Oaks-tól, hogy segíts a tanulóknak megérteni, hogyan vehetünk érdemesen az úrvacsorából:

„Az egyház minden tagját, fiatalt és időset is, arra kérek, hogy minden sabbat napon legyen ott az úrvacsorai gyűlésen és a »megtört szív és bűnbánó lélek«-nek nevezett (3 Nefi 9:20) bűnbánó hozzáállással vegyen az úrvacsorából. Azért imádkozom, hogy Üdvözítőnk tiszteletével és Neki szóló hódolattal tegyük ezt, mely még jelentősebbé teszi azt a komoly szövetséget, hogy »rőla mindenkor megemlékez[ünk]« (T&Sz 20:77). Maga az Üdvözítő mondta, hogy úgy vegyünk abból, hogy »az én dicsőségemet tartjátok szem előtt – emlékez[ven] az Atya előtt az én testemre, mely tiértetek áldoztatott, és az én véremre, amely a ti bűneitek bocsánatára kiontatott« (T&Sz 27:2).

Azért imádkozom, hogy olyan alázatos módon vegyünk az úrvacsorából, mely segít nekünk egyházi elhívásunk elfogadásában és a szolgálatban, hogy eleget tehesünk ünnepélyes szövetségünknek, mely szerint magunkra vesszük az Ő nevét és az Ő munkáját. Azt is kérem, hogy tegyünk eleget ünnepélyes szövetségünknek, mely szerint betartjuk a parancsolatait” (Conference Report, 1996. október, 81–82. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 61. o.).

Olvassátok el 3 Nefi 18:5–6-os verseit és kérdezd meg: Mit ígért az Úr, minek megtételére ad majd hatalmat? Kérj meg egy ároni papságviselőt, hogy mondja el, milyen feladatai vannak az úrvacsorai szolgálat során! Kérdezd meg a fiatal férfiaktól: Milyen érzéseket kelt bennetek az, amikor elvégzitek ezt a szent kötelességet? Kérdezd meg az osztályt:

- Mit tehettek, amivel megbizonyosodtok arról, hogy oly módon kerül sor ennek a szertartásnak az elvégzésére, melyben kedvét leli az Üdvözítő?
- Milyen érzéseknek kell lennie bennünk azon fiatal férfiakkal szemben, akik elvégzik ezeket a papsági kötelességeket? (lásd T&Sz 84:35–38).

Olvasd fel elder Oaks következő kijelentésének első két bekezdését, majd kérj meg néhány fiatal férfit, hogy mindegyikük olvasson fel egy-egy következő bekezdést! Az egyes bekezdések után álljatok meg, és kérd meg a fiatal férfit, aki olvasott, hogy mondja el, szerinte miért fontos az a rész! Az osztályt is kérd meg, hogy mondják el gondolataikat!

„Akik a papságban szolgálatot teljesítenek, azok az Úr nevében cselekednek (lásd T&Sz 1:38; 36:2).

Az alapelv, melyet az úrvacsorai szolgálatban részt vevők irányítására javaslok – akár előkészítik, akár megáldják, akár kiosztják azt – az, hogy semmi olyat ne tegyenek, mely az egyháztagok bármelyikének figyelmét elvonná hódolatától vagy szövetségei megújításától. A »nem megzavarás« ezen alapelve néhány ehhez társuló alapelve is utal.

A diakónusok, tanítók és papok megjelenése mindig legyen tiszta, és mindig legyen tisztelettudó az a mód, ahogyan ünnepélyes és szent feladataiknak eleget tesznek. A tanítók különleges feladata, mely az úrvacsora előkészítésére vonatkozik, a legkevésbé látható, de azt is méltósággal, csendben és tisztelettudóan kell elvégezni. A tanítók mindig emlékezzenek rá, hogy az általuk előkészített emb-lémák Urunk testét és véré-t jelképezik!

A papok tisztán és érthetően mondják el az úrvacsorai imákat, hogy ne vonják el a figyelmet ettől a szent alkalomtól! A gyorsan elhadart vagy csendben elmotyogott imák nem felelnek meg. Minden jelenlévőnek segíteni kell megérteni azt a szertartást és azokat a szövetségeket, melyek annyira fontosak, hogy az Úr pontosan előírta az elmondandó szavakat. Mindenkinek segíteni kell abban, hogy ezekre a szent szavakra koncentráljon, amikor az úrvacsoravétellel megújítja a szövetségeit.

Testvérek, ne felejtkeztek el ezeknek a szent imáknak a jelentőségéről! Az Úr szolgáljaként imádkoztok, az egész gyülekezet nevében. Beszéljete-k úgy, hogy halljanak és értsenek titeket, és a szavakat mondjátok ki úgy, mint aki komolyan is gondolja azokat!

A diakónusok tisztelettudó és rendezett módon osszák ki az úrvacsorát, saját magukra figyelmet felhívó szükség-telen mozdulatok és kifejezések nélkül! Minden cselekedetükben kerüljék azt, hogy a gyülekezet bármely tagjának figyelmét elvonják a hódolattól és a szövetségkötéstől!

Az úrvacsorában szolgálók között mindenki – aki előkészít, megáld vagy kioszt – legyen ápoltságban és jól öltözött, és semmi olyan ne legyen a megjelenésében, mely felhívna magára a figyelmet! Megjelenésben és cselekedetekben is kerüljék azt, hogy a jelenlévők közül bárkit is megzavarjanak abban, hogy teljes mértékben a hódolatra és a szövetségkötésre figyeljen, ami ennek a szent szövetségnek a célja.

A »nem megzavarás« alapelve a láthatatlan dolgokra éppen úgy vonatkozik, mint a láthatókra. Ha valaki, aki ebben a szent szertartásban szolgál, nem méltó a részvételre, és erről bármely jelenlévőnek tudomása van, akkor részvétele komolyan elvonja annak az illetőnek a figyelmét. Fiatal férfiak, ha valaki közületek nem érdemes, akkor késlekedés nélkül beszéljen a püspökével! Kapjon tőle útmutatást azzal kapcsolatban, hogy mit kell tennie, amivel kiérdemmelheti, hogy érdemesen és helyénvalóan vegyen részt a papsági kötelességeiben!

Van egy utolsó javaslatom. A kenyér megtörésével foglalkozó papok egyedüli kivételével az ároni papságot viselő személyek mindegyike csatlakozzon az úrvacsorai ének énekléséhez, mellyel hódolunk és felkészülünk az úrvacsoravételre! Senkinek nincs jobban szüksége erre a lelki felkészülésre azoknál a papságviselőknél, akik abban szolgálni fognak. Fiatal testvéreim, fontos, hogy énekeljétek az úrvacsorai éneket! Kérem, tegyétek meg ezt!” (Conference Report, 1998. október, 51–52. o.; vagy *Ensign*, 1998. november, 39–40. o.).

3 Nefi 18:13–25. Az őszinte ima segíthet nekünk ellenállni a kísértésnek. (20–25 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, vegyen fel egy kabátot, tartson feje fölé egy esernyőt és egy pajzsot! (Papírból vagy kartonból készíthetsz egy pajzsot.) Kérdezd meg az osztálytól, hogy mi a közös a kabátban, az esernyőben és a pajzsban. (Mind használható arra, hogy védelmet nyújtson.) Olvassátok el 3 Nefi 18:15–19-es verseit, és keressetek az Üdvözítő tanításai között valamit, ami szintén védelmet nyújt! Kérdezd meg:

- Hogyan védhet meg minket az ima?
- Milyen élményekben volt részetek, melyek során az Úr imáitok miatt védett meg titeket?

Kérj meg négy tanulót, hogy olvassanak fel egyet-egyét a következő kijelentések közül! Elder Bernard P. Brockbank, aki akkoriban a Tizenkettek segítője volt, azt mondta:

„Az élő Mennyei Atyának élő Fia és Közvetítője által elmondott helyénvaló, őszinte ima elengedhetetlen ahhoz, hogy védelmet kapjunk az ördög hatalma és gonosz befolyása ellen” (Conference Report, 1974. április, 166. o.; vagy *Ensign*, 1974. május, 115. o.).

Elder L. Tom Perry, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, mondta ezt a neveltetéséről:

„Otthonunkban minden reggel felöltöztettek minket, nem csak sapkába, esőkabátba és csizmába, mely a tényleges vihartól véd minket, hanem szüleink még ennél is gondosabban, nap mint nap feladták ránk Isten fegyverzetét. Amikor családi imában térdelve hallgattuk, amint atyánk, a papság viselője, kiönti lelkét az Úr előtt, védelmet kérve családja számára a gonosz tüzes nyilai ellen, még egy réteget kapott hitünk pajzsa” (Conference Report, 1974. április, 140–141. o.; vagy *Ensign*, 1974. május, 98. o.).

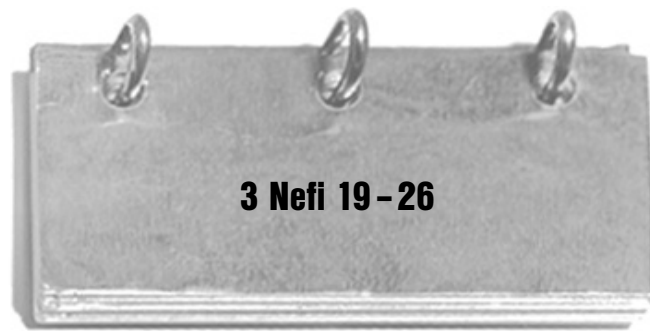
Elder Joe J. Christensen, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt mondta:

„Ha az ima lelki védelme nélkül külditek el otthonról a gyerekeket, az olyan, mintha megfelelő ruházat nélkül küldenétek ki őket a hóviharba” (Conference Report, 1993. október, 14. o.; vagy *Ensign*, 1993. november, 12. o.).

Elder Spencer W. Kimball, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Szeretem esernyőhöz hasonlítani a családi estét, a családi imát és az egyház egyéb, a család megmentéséhez kapcsolódó tevékenységeit, amikor ezeket lelkiismeretesen tesszük. Ha az esernyőt nem nyitjuk ki, akkor alig több egy botnál, és nem sok védelmet nyújt a természet viharaival szemben. Hasonlóképpen, az Isten-adta tervek sem érnek valami sokat akkor, ha nem használjuk azokat” (Conference Report, 1969. október, 23. o.).

Az osztállyal közösen olvassátok el 3 Nefi 18:20–25-ös verseit! Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak még egy tárgyra (a kabáton, esernyőn vagy pajzson kívül), amihez hasonlítható lehet az ima! Kérj meg jó néhány tanulót, hogy mondja meg, milyen tárgyra gondolt, és beszéljétek meg, miért emlékezteti őket az imára az adott tárgy! Biztasd a tanulókat, hogy minden napos egyéni ima által keressék Mennyei Atyánk védelmét!

Bevezetés

3 Nefi 19–26-os fejezetei az Üdvözítőnek a nefiták közötti szolgálata második és harmadik napjának eseményeiről és tanításairól számolnak be. Nagy tömegek – miután hallották, hogy Krisztus az első napon 2500 embernek szolgált – dolgoztak egész éjjel azon, hogy összegyűljenek a visszatértére. A második napon Jézus együtt imádkozott a néppel, szolgált nekik az úrvacsorával, és fontos tanokat magyarázott el nekik. Jézus nagy hitűeknek nevezte ezeket az embereket (lásd 3 Nefi 19:35–36).

Szolgálatának második napján – elder Jeffrey R. Holland írása szerint – „Krisztus három olyan kinyilatkoztatást idézett azok teljességében, csak kis változtatásokat eszközölve, melyeket korábban Jehovaként Ésaíasnak és Malakiásnak adott. Megérdekel némi vizsgálódást az, hogy így tett, és az, hogy pont ezeket a fejezeteket választotta ki arra, hogy idézze őket” (*Christ and the New Covenant*, 288–289. o.). E fejezetek olvasásánál gondoljatok bele Ésaías és Malakiás szavainak értékébe!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Megparancsolták nekünk, hogy gyakran imádkozunk és mindig legyen szívünkben egy ima. Imáinkat a Szellemnek kell irányítania (lásd 3 Nefi 19:6–20:1; lásd még Máté 6:5–13; 2 Nefi 32:8–9; Éther 2:14; T&Sz 46:30–32).
- Akik vágnak a Szentlélek ajándékára, azok keresztelésük után elnyerhetik azt (lásd 3 Nefi 19:7–13; lásd még János 14:26; 15:26; 2 Nefi 31:17).
- Akik arra érdemesen vesznek az úrvacsorából, azokat eltöltheti a Szentlélek (lásd 3 Nefi 20:1–9; lásd még Moróni 4–5; T&Sz 20:75–79).
- Isten szövetséget kötött arra, hogy az utolsó napokban el fogja küldeni az evangéliumot a szétszórt Izráelnek, és összegyűjti őket a nekik megígért földekre (lásd 3 Nefi 20:11–23, 29–46; 21:22–22:17).
- A Mormon könyve a nemzsidókhoz jutott el, és tőlük vitetik majd el Izráel házához. Akik elutasítják a Mormon könyvét és az utolsó napi kinyilatkoztatásokat, azok ki lesznek zárva Isten királyságából (lásd 3 Nefi 21:1–21; lásd még 1 Nefi 13:39–40; T&Sz 1:14; 84:54–58).
- Az Üdvözítő megparancsolta nekünk, hogy kutassuk Ésaías szavait (lásd 3 Nefi 23:1–5; lásd még 1 Nefi 19:23; Mormon 8:23).

- Jézus Krisztus második eljövetelekor az igazéletűek áldottak lesznek, a gonoszok pedig elpusztulnak (lásd 3 Nefi 24:2, 5–6; 25:1–3).
- Az Üdvözítő megjövendölte, hogy a második eljövettel megelőzően Illés próféta vissza fogja állítani a családok összepecsételésének kulcsát (lásd 3 Nefi 25:5–6; lásd még T&Sz 110:13–16).
- A tized törvénye nagy áldásokat eredményez. Aki nem hajlandó tizedet fizetni, az megrabolja Istent és eljuttatja ezeket az áldásokat (lásd 3 Nefi 24:8–12; lásd még Malakiás 3:8–10; T&Sz 119).
- A szentírások Isten szava. Ha hiszünk abban, ami kinyilatkoztatott bennük, és engedelmessé válunk azoknak, akkor még egyszerűbb kinyilatkoztatásokra van ígéretünk (lásd 3 Nefi 26:1–12; lásd még Alma 12:9; T&Sz 98:11–12).
- A lelki élmények szentek, és csak a Szellem irányítása szerint szabad megosztani azokat (lásd 3 Nefi 26:14–18; lásd még 3 Nefi 28:12–14; T&Sz 10:34–37; 63:64).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 123–126. o.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 19:1–15. Jézus Krisztus szavainak befogadása és követése segíteni fog nekünk a második eljövételére való felkészülésben. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el: Jézus Krisztus holnap eljön az otthonukba! Kérdezd meg:

- Milyen érzések támadhatnak bennetek?
- Másoknak is el akarnátok újságolni a látogatását? Miért vagy miért nem?
- Ha ez lehetséges lenne, akkor kit hívnátok el, hogy ott legyen veletek?

Olvasátok el 3 Nefi 19:1–3-as verseit, és kérdezd meg:

- Kinek újságolták el az Üdvözítő látogatását?
- Hogyan reagáltak?
- Mi van rátok legnagyobb hatással a reakciójukat illetően?

Az osztállyal közösen olvassátok el a 4–15-ös verseket, és nézzétek meg, milyen előkészületeket tett a nép Jézus Krisztus következő napon történő visszatérésére! Ezeket sorold fel a táblán! (Kövezték a Jézus által kiválasztott vezetőiket, imádkoztak, tanították és tanulták a Jézus által addig elmondott szavakat, megkeresztelkedtek, vágytak a Szentlélekre és elnyerték azt.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan segítenek az ezen a listán lévő dolgok felkészíteni az embereket az Üdvözítő visszatérésére?
- Mennyire látszottak készségesnek ezek az emberek ezeknek az utasításoknak a követésében?

- Hogyan segíthet nekünk ennek a sémának a követése az Úr második eljövételére való felkészülésben?
- Miben változtatna a dolgokon az, ha erősen vágnánk arra, hogy ily módon felkészítsük magunkat?

Biztasd a tanulókat, hogy osszák meg másokkal az Üdvözítőről való bizonyágukat, és készüljenek az Úr eljövételére!

3 Nefi 19:16–20:1. Megparancsolták nekünk, hogy gyakran imádkozunk és mindig legyen szívünkben egy ima. Imáinkat a Szellemnek kell irányítania. (30–35 perc)

Sorold fel a táblán a következő öt kijelentést! Kérdezz meg jó néhány tanulót, hogy szerinte miért fontosak ezek a személyes imáinkban, és beszéljétek meg a válaszaikat!

- Imádkozásnál használjunk tisztelettudó megszólításokat!
- Imádkozásnál kövessük az alapvető sémát (Mennyei Atyánk, köszönjük Neked. . . . Kérünk Téged. . . . Jézus Krisztus nevében, ámen)!
- Szívből imádkozunk!
- Rendszeresen imádkozunk (minden reggel és este)!
- A Szentlélek útmutatása szerint imádkozunk!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák át gyorsan 3 Nefi 19:16–36-os verseit, és nézzék meg, hány alkalommal fordul elő az *ima* szó valamilyen formája! Kérdezd meg: Mit tanít nektek az ima fontosságáról az, amilyen gyakran az *ima* szó ebben a fejezetben előfordul?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 19:16–20:1-es versei négy imáról szólnak! Oszd négy csoportra a tanulókat, és mindegyik csoportot kérd meg a következő beszámoló egyikének elolvasására:

1. A nefita tanítványok úgy imádkoznak, amint azt Jézus parancsolta nekik (lásd 3 Nefi 19:16–18, 24–26, 30; 20:1).
2. Az Üdvözítő nem messze a tanítványoktól imádkozik (lásd 3 Nefi 19:19–23).
3. Az Üdvözítő másodszor is imádkozik (lásd 3 Nefi 19:27–29).
4. Az Üdvözítő harmadszor is imádkozik (lásd 3 Nefi 19:31–36).

Amikor a tanulók elolvassák a beszámolókat, keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Ez alkalommal mit kért az ima?
- Mit tanulhatunk az ima sémájáról ebből az élményből?
- Milyen bizonyítékait látjátok ezen ima szent természetének?
- Mi van rátok legnagyobb hatással ebben az imában?
- Szerintetek melyik az a legfontosabb tan, melyet ebből az imából tanultok?

Kérj meg minden csoportot, hogy az osztály többi részének mondják el, mit találtak, és beszéljétek meg ezeket! Kérdezd meg:

- Hogyan alkalmazhatjuk életünkben ezeket a tanításokat?
- Mit tehetünk azért, hogy jobbat tegyünk a Mennyei Atyánkkal folytatott kommunikációnkat?
- Szerintetek imáink jobbat tétele hogyan javíthat az Úrral való kapcsolatunkon?

Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Ha előre akarunk lépni szentség tekintetében – növekedni az Isten előtti kegyben – akkor semmi nem foglalhatja el az ima helyét. Tegyétek életetekben a legfontosabb helyre az imát, a mindennapos, titkos imát! Nélküle ne múljon el nap! A Mindenható közelsége a világ történelme során erő, inspiráció és felvilágosodás forrása volt olyan férfiak és nők számára, akik jó irányban formálták az egyének és nemzetek rendeltetését” (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* [1974], 8. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy imádkozzanak minden nap!

Megjegyzés: 3 Nefi 19:18 tanításánál segíts a tanulóknak megérteni, hogy nem Jézushoz imádkozunk! Segíthet a következő kijelentés elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Jézus az Atya szimbólumaként volt jelen előttük. Őt látván, mintha az Atyát látnák; a hozzá való imádkozás olyan volt, mintha az Atyához imádkoztak volna. Különleges és egyedi helyzet volt ez, amire tudomásunk szerint máskor nem került sor a földön, mindazon hosszú évszázadok alatt, melyek során az Úr személyesen kapcsolatban állt gyermekeivel” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 561. o.).

3 Nefi 20:3–9. Akik arra érdemesen vesznek az úrvacsorából, azokat eltöltheti a Szentlélek. (10–15 perc)

Tedd ki számos étel képét! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen gyakran van szükségünk arra, hogy együnk?
- Mi történhet akkor, ha nem étkezünk elég gyakran?
- Milyen gyakran van szükségünk lelki táplálékra?
- Hogyan segít titeket a lelki táplálék?

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 20:3–9-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen lelki táplálékot ajánlott fel az Üdvözítő a nefitáknak?
- Mivel teltek el? (Lásd 9. v.)
- Mikor vettek utoljára az úrvacsorából? (Előző nap; lásd 3 Nefi 18:1–9.)

- Szerintetek milyen értékkel bírt az, hogy ilyen hamar vettek ismét az úrvacsorából?

Olvasd fel elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

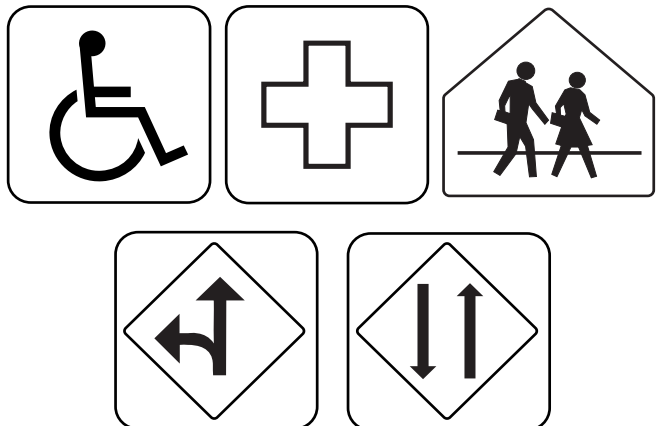
„Azoknak a férfi- és nőtestvéreknek, akik esetleg megenykedtek maguknak, hogy ellazítsanak az úrvacsora szövetségének eme elengedhetetlen megújítása terén, az Első Elnökség szavaival könyörgök: »gyertek vissza és lakmározzatok az Úr asztalánál, és ízleljétek meg újra a szentek közösségének édes és megnyugtató gyümölcseit« (»An Invitation to Come Back,« *Church News*, 1985. december 22, 3. o.). Tegyük magunkat érdemessé az Üdvözítő ígéretére, hogy az úrvacsoravétel által »elteljünk« (3 Nefi 20:8; lásd még 3 Nefi 18:9), mely azt jelenti, hogy »elteljünk a Szentlélekkel« (3 Nefi 20:9). Ez a Szellem – a Szentlélek – a mi vigasztalónk, útirány-keresőnk, az üzenetátadónk, a tolmácsunk, a tanúnk és a megtisztítónk – tévedhetetlen vezetőnk és megszentelők az örök élet felé vezető halandó utunkon.

Aki esetleg kis dolognak véli az úrvacsoravételt, az emlékezzen az Úr kijelentésére, hogy kis dolgok fektetik le a nagy munka alapját, mert »kicsikből lesznek a nagy dolgok« (T&Sz 64:33). Keresztelési szövetségünk tudatos és tiszteletteljes megújításának látszólag ki cselekedetéből ered a víz és a Szellem általi keresztelés áldásainak megújítása, hogy mindig velünk lehessen az Ő Szelleme. Így kapunk mindannyian útmutatást, és így tisztulhatunk meg mindannyian” (Conference Report, 1996. október, 82. o.; vagy *Ensign*, 1996. november, 61. o.).

Beszéljétek meg a tanulókkal, hogy szerintük miben lenne más az életük, ha nem vehetnének minden héten az úrvacsorából! Tegyéll bizonyosságot az abból eredő áldásokról, hogy arra érdemesen veszünk az úrvacsorából!

3 Nefi 21. A Mormon könyve a nemzsidókhöz jutott el, és tőlük vitetik majd el Izráel házához. Akik elutasítják a Mormon könyvét és az utolsó napi kinyilatkoztatásokat, azok ki lesznek zárva Isten királyságából. (30–35 perc)

Rajzold fel a táblára a következő jeleket (vagy használj olyan jeleket, melyek általánosak ott, ahol éltek)! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg, mit jelentenek az egyes jelek!

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mire valók a jelek? (Arra, hogy felkészítsenek, figyelmeztessenek és oktassanak minket.)
- Mi történhet, ha rossz helyre tesznek ki egy jelet?
- Miért fontos azt, hogy jól rakjuk ki a jelet, és hogy a jelen lévő üzenet könnyen érthető legyen?

Mondd el a tanulóknak, hogy a szentírások is említenek „jelek”-et! A szentírásbeli vagy lelki jelek azért vannak, hogy felkészítsenek, figyelmeztessenek és oktassanak minket Menyeyi Atyánk tervének véghezvitelét illetően. Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan nézzék át 3 Nefi 21:1–2, 7-es verseit, és minden alkalommal jelöljék meg a *jel* szót, amikor az előfordul! Olvassák el figyelmesen az 1-es verset, és kérdezd meg:

- Miért mondja az Úr, hogy ez a jel adatik majd?
- Milyen eseményre mutat ez a jel? (Izrael összegyűjtésére.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2–7-es verseket, és húzzák alá az *ezek a dolgok és ezek a művek* kifejezéseket, amikor azok előfordulnak! Kérdezd meg: Milyen „jel”-ről beszélt az Üdvözítő? Mutasd fel a Mormon könyve egy példányát, és tegyél bizonyosságot arról, hogy ez az a jel, melyről Jézus Krisztus beszélt! Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„A Mormon könyve egyháztagoknak és nem egyháztagoknak is szól. Az Úr Szellemével társulva a Mormon könyve a legnagyobb létező eszköz, melyet azért adott Isten, hogy megtérítsük a világot. Ha lelkeket akarunk aratni, ... akkor használnunk kell az eszközt, melyet Isten erre a feladatra szánt – a Mormon könyvét” (Conference Report, 1984. október, 6–7. o.; vagy *Ensign*, 1984. november, 7. o.).

3 Nefi 21:22–22:17. Ésaías prófétált Izrael utolsó napi összegyűjtéséről. (20–25 perc)

Óra előtt szórj szét kavicsokat az osztályterem padlóján! Kérj meg egy tanulót, hogy az összes kavicsot szedje össze egy általad behozott dobozba (győződj meg arról, hogy a doboz kisebb annál, amibe a kövek beférhetnek)! Amikor a doboz megte-lik, kérdezd meg a tanulótól:

- Milyen választási lehetőségeid vannak azon kavicsokkal kapcsolatban, melyek még mindig a földön vannak? (Otthagyhathja őket vagy hozhat egy nagyobb dobozt.)
- Hogy döntenéd el, hogy melyik lehetőséget választod?
- Ha tudnád, hogy minden kavicsért nagy összegű pénzt kapsz, akkor az hogyan befolyásolná a döntésedet? Miért?

Mondd meg a tanulóknak, képzeljék el, hogy a kavicsok emberek jelképeznek, az összegyűjtésük pedig a misszionáriusi munkát! Kérdezd meg:

- Mit jelképezhet a doboz? (Az egyházat.)

- Mi történik az egyházzal, amint egyre többen megkeresztelkednek? (Több kápolnát és templomot kell építeni, és több egyházközséget és cöveket kell megszervezni.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:10–16-os verseit! Mit tanítanak ezek a versek a lélek értékéről?
- Hogyan segítenek nekünk ezek a versek annak megértésében, hogy miért segítsük az egyháznak a növekedésben?

A tanulók olvassák el 3 Nefi 21. fejezete fejlécének első mondatát, majd 3 Nefi 22:1 első kilenc szavát! Kérdezd meg tőlük, hogy milyen időszokról van itt szó! (A Mormon könyve napvilágra jövetelét és az evangélium visszaállítását követő időszokról; lásd még 3 Nefi 21:26–29.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 21:22–29-es verseit, és válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Kivé válnak azok az emberek, akik csatlakoznak az egyházhoz? (Izrael házának szövetséges tagjaivá; lásd 22. v.)
- Mit építenek majd fel? (Az Új Jeruzsálemet; lásd 23. v.)
- Milyen munkában fognak segédkezni? (A további összegyűjtésben; lásd 24. v.)
- Ki lesz ott közöttük? (Jézus; lásd 25. v.)
- Még kik hallják meg az evangéliumot és gyűlnek össze? (A tíz elveszett törzs; lásd 26. v.)
- Milyen célból gyűlnek össze az emberek? (Azért, hogy Krisztushoz jöjjenek és az Atya nevét szólítsák; lásd 27. v.)

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 22:1–3-as verseit, és kérdezd meg:

- Mit jövendölt Ésaías, mi történik majd az egyházzal az utolsó napokban?
- A sátor megnagyobbítása hogyan hasonlítható a kavicsokkal és a dobozzal végrehajtott tevékenységhez?

Olvassátok el a tanulókkal 3 Nefi 22:7–17-es verseit, és olvasás közben beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit ígért az Úr, mi történik majd ezen összegyűjtés ideje alatt?
- Milyen érzések vannak az Úrban azok iránt, akiket össze kell gyűjteni?

Tegyél bizonyosságot arról, hogy ma folyamatban van az összegyűjtés! Mutasd meg a legidősebb statisztikát az egyháztagok, teljes idejű misszionáriusok, valamint az egyház egyházközségei és cövekei számáról (lásd a statisztikai jelentést a legújabb júliusi *Liahonában*)! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan bizonyítják ezek a statisztikák azt, hogy Ésaías jövendölése helytálló volt?
- Milyen érzés ilyen életteli, növekvő egyház tagjának lenni?
- Most mit tehettek azért, hogy segítsétek az összegyűjtés folytatásában?
- A jövőben mit tehettek?
- Miért fontos ennek megtétele?

3 Nefi 23:1–5. Az Üdvözítő megparancsolta nekünk, hogy kutassuk Ésaías szavait. (10–15 perc)

Kérj meg két tanulót, hogy válaszoljanak a következő kérdésre: Mi történik most 500 méterrel odébb, kint az utcán? Az egyik tanulónak adj valamit, ami előnyt jelent számára! (Adhatsz neki például egy távcsövet, vagy megengedheted neki, hogy a teremből kimenne körülnézzen.) Kérdezd meg az osztálytól: Melyik válaszban bíztok inkább? Miért?

Mondd el a tanulóknak, hogy egyes emberek rendelkeznek a jövőbe „látás” ajándékával (lásd T&Sz 46:11–12, 22). Kérdezd meg: Milyen nevekkel illetjük azokat, akik rendelkeznek ezzel a lelki ajándékkal? (Proféta, látnok, kinyilatkoztató.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 8:13, 15–17-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit jelent látnoknak lenni?
- Mennyire értékes a látnokság ajándéka?
- Milyen értékkel bírjanak számotokra a látnok szavai?

Olvastasd el a tanulókkal 3 Nefi 23:2-es versét, és keressenek bizonyítékot arra, hogy Ésaías látnok volt! Olvassátok el az 1–5-ös verseket, és tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit parancsolt meg az Üdvözítő, mit tegyünk Ésaías szavaival?
- Szerintetek miért fontos az, hogy tanulmányozzuk azokat?
- Hogyan segít szavainak tanulmányozására motiválni titeket annak tudata, hogy Ésaías látnok és proféta volt?

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzák fel 2 Nefi 12–24, 27-es fejezeteit, hogy megnézzék, mit jelöltek be ezekben az Ésaías-fejezetekben! Kérd meg őket, hogy meséljenek olyan versekről, melyek különlegesen sokat jelentenek számukra!

3 Nefi 23:6–14. Jézus Krisztus megparancsolta a nefitáknak, hogy vezessenek feljegyzést napjaik lelki történéseiről. (20–25 perc)

Hozz be az órára jó néhány, a következőkhöz hasonló tárgyat: napló, szentírások, leszármazási táblázat, családi csoportívek, emlékkönyv, családtörténet! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi a közös ezekben a tárgyokban?
- Miért olyan fontos a feljegyzések vezetése?
- Hogyan segíthet nekünk ma az, ami a múltban íródott?
- Hogyan segíthet nekünk a jövőben?

Olvassátok el 3 Nefi 23:6–11-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit parancsolt az Úr a lámánita Sámuelnek, miről tegyen tanúbizonyságot a népnek?
- Szerintetek miért fontos a jövő embereinek az, hogy tudják, vajon beteljesült-e ez a jóvendülés?
- Mire kérte az Üdvözítő Nefit, mit tegyen meg ezen a ponton?

Olvassátok el a 12–14-es verseket, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek megmutatják, hogy Nefi engedelmeskedett az Üdvözítő parancsolatának! A következő kérdés feltevésével vonatkoztassátok a mára ezt a tanulságot: Milyen feljegyzéseket vezet az egyház, melyek tartalmazzák a jelenlegi proféták szavait? (Konferenciai beszámoló, egyházi folyóiratok, szentírások, gyűlések jegyzőkönyvei, beszédek átiratai.)

Adj minden tanulónak egy papírlapot! Kérd meg őket, hogy öt perc alatt jellemezzék a legutolsó olyan alkalmat, amikor érezték az Úr Szellemét! A jellemzés tartalmazhatja:

- Hol voltak.
- Mikor volt ez.
- Mit csináltak.
- Kivel voltak.

Arról is írhatnak, hogy érzéseik szerint mit tehetnek azért, hogy a Szellemet meghívják az életükbe.

Biztasd a tanulókat, hogy vezessenek naplót, és jegyezzék fel abban lelki élményeiket és az érzéseiket! Kérdezd meg: Szerintetek hogyan áldhat meg titeket vagy utódaitokat az ilyen feljegyzés? Kérd meg a tanulókat, hogy azt is tegyék majd bele a naplójukba, amit ma az órán leírtak!

3 Nefi 24–25. Jézus Krisztus Malakiásnak a második eljövételre, a tized törvényére és Illés utolsó napi, a földre történő visszatérésére vonatkozó proféciáit idézte. (40–45 perc)

Óra előtt pár nappal add ki feladatul egy tanulónak, hogy készüljön fel egy két perces beszámolóval Malakiás profétáról! Kérd meg a tanulót, tartsa meg az osztálynak a beszámolót!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő szentírásokat, melyekből még többet megtudhatnak Malakiásról:

- 3 Nefi 24:1. Jézus Krisztus Malakiás 3–4-et idézte a nefitáknak.
- 3 Nefi 26:1–2. A nefitáknak nem volt meg Malakiás könyve, de az Üdvözítő azt tanította, hogy ezek a szentírások fontosak az eljövendő nemzedékek számára.
- Joseph Smith története 1:36–39. Moróni Malakiás 3–4-ből idézett Joseph Smith-nek.

Kérdezd meg: Mit árulnak el ezek az utalások arról, hogy mennyire fontos számunkra Malakiás 3–4?

Adj a tanulóknak másolatokat a „Malakiás a Mormon könyvében (3 Nefi 24–25)” munkalapból, mely a függelékben található (302. o.), vagy mutasd meg azt az írásvetítón! Kérd meg a tanulókat, hogy a megadott versek elolvasásával és a válaszok beírásával töltsék ki a munkalapot! (Párokra vagy csoportokra is oszthatod a tanulóidat ehhez a tevékenységhez.) Javítsd ki a munkalapot és beszéljétek meg a válaszokat!

Kérdezd meg: Milyen hatással volt rátok a múltban az, hogy tudomásotok volt Jézus Krisztus második eljövételéről? Szerintetek milyen hatással lesz ez rátok a jövőben? Tedd fel a tanulóknak ezt a két kérdést a tized törvényével kapcsolatban is, majd tedd fel ezeket a kérdéseket a pecsételő hatalom Illés általi visszaállításával kapcsolatban!

3 Nefi 26:1–12. A szentírások Isten szava. Ha hiszünk abban, ami kinyilatkoztatott bennük, és engedelmeskedünk azoknak, akkor még nagyszerűbb kinyilatkoztatásokra van ígéretünk. (25–30 perc)

Írd fel a táblára a következő szentírást: „Ami Istentől való, az világosság; és aki befogadja a világosságot és megmarad Istenben, az még több világosságot kap, és az a világosság egyre fényesebb lesz benne, míg elérkezik a tökéletes nap” (T&S 50:24). Kérdezd meg a tanulókat:

- Szerintetek mit jelent ez a vers?
- Miért fontos „még több világosságot” kapni?
- Szerintetek mit jelent a „megmarad Istenben” kifejezés?
- Miért kell először engedelmeskednünk a meglévő világosságnak, mielőtt még többet kaphatnánk?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 93:12–14, 19–20, 27–28-as verseit, és beszéljétek meg, hogyan egészítik ki ezek a versek a Tanok és szövetségek 50:24-ben tanultakat!

Oszd két fős csoportokra az osztályt! Mindegyik tanuló párt kérd meg, hogy gondoljanak egy olyan példára, melyben valami alapvető dolog elsajátítása után haladunk tovább a nehezebb dolgok felé! (Például miután már értjük a számtant, tanulhatunk algebrát. Miután kiérdemeltük szüleink bizalmát, nagyobb kiváltságokban lehet részünk.) Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek a példáikról!

Olvasátok el 3 Nefi 26:1–8-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanított vagy magyarázott el az Üdvözítő a nefitáknak? (Lásd 3–6. v.)
- Tanításainak mely részét tartalmazza 3 Nefi? (Lásd 8. v.)
- Szerintetek Mormon miért vette bele a könyvbe ezeket a tanításokat?
- Hogyan segítettek nektek az Üdvözítő 3 Nefi-ben található tanításai?

Olvasátok el 3 Nefi 26:9–12-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Az Üdvözítő nefitáknak elmondott tanításai közül melyek kerültek be a Mormon könyvébe?
- Mit mondott az Úr a többi tanításról, miért lettek visszatartva? (Lásd 9, 11. v.)
- Meg fogjuk kapni valaha is a visszatartott részeket?
- Először mit kell tennünk? (Lásd 9–10. v.)

Mondd el a következő meglátást:

„«Próbára akarom tenni népem hitét» – mondta az Úr. Nem valami kegyetlen játékról van itt szó, melyet Isten az emberiséggel játszik. Inkább az irántunk tanúsított szeretet és irgalom cselekedetéről. Saját érdekünkben – lelki fejlődésünk és üdvözülésünk érdekében – az Üdvözítő elvárja tőlünk, hogy hitre és igazlelkűségre tegyünk szert azáltal, hogy bizunk szava már kinyilatkoztatott részének tanításaiban, és követjük azokat. És ezeket alapvető műveinkben és sáfárságunk prófétáinak és apostolainak szavaiban találjuk meg. Azt szeretné, ha tanulmányoznánk és átgondolnánk a már megkapott tanításokat, imádkoznánk azokról és megszívelnénk őket, hogy még többre vágyjunk, és lelkileg felkészüljünk a »nagyobb dolgok« meglátására” (Joseph Fielding McConkie and others, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume IV–Third Nephi through Moroni* [1992], 170. o.).

Mondd el a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától, és tegyél bizonyosságot annak igaz voltáról:

„Később nem csak sokkal több egyháztag, család, egyházközség, cövek és templom lesz, hanem sokkal több tápláló és inspiráló szentírás is. Először azonban arra érdemesen kell lakmározni abból, amink már van!” (Conference Report, 1986. október, 70. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 52. o.).

3 Nefi 26:13–21. A lelki élmények szentek, és csak a Szellem irányítása szerint szabad megosztani azokat. (15–20 perc)

Mondd el a következő kijelentést elder Boyd K. Packer-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Az elmúlt évben időnként feltettek nekem egy kérdést. Általában kíváncsi, majdnem üres kérdésként érkezik ez, amikor arról van szó, hogy mire van szükség ahhoz, hogy valaki Krisztus tanúja legyen. A feltett kérdés a következő: »Láttad Őt?«

Ez egy olyan kérdés, melyet én még soha senkitől nem kérdeztem meg. Ezt a kérdést a kvórubeli testvéreimnek sem tettem fel.”

Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen érzéseket kelt bennetek a kérdés, melyet elder Packer-től kérdeztek?
- Szerintetek miért nem kérdezi meg elder Packer senkitől ezt a kérdést?

Mondd el elder Packer kijelentésének befejezését, hogy segíts a tanulóknak megérteni, miért nem helyénvaló az ilyen kérdés:

„Ez egy olyan kérdés, melyet én még soha senkitől nem kérdeztem meg, . . . olyan szent és személyes dolognak tartva ezt, hogy még a kérdés feltevéséhez is valami különleges inspirációra, egyfajta felhatalmazásra van szükség.

Vannak olyan dolgok, melyek egyszerűen túl szentek ahhoz, hogy beszéljünk róluk. Ezt tudjuk a templomainkkal kapcsolatban. Templomainkban szent szertartásokat végzünk, és szent élményekben van részünk. Természetük miatt azonban a megszentelt falakon kívül nem beszélünk róluk.

Nem azért, mert titkosak, inkább szentek. Nem megbeszélni kell őket, hanem menedéket kell nyújtani nekik, védeni kell és a legmélyebb tisztelettel kell kezelni őket.

Megtudtam, mit értett Alma próféta a következők alatt:

»Sok embernek megadatik, hogy Isten titkait megismerhessék, de szigorú parancsot is kapnak, hogy igéjéből az emberek fiaival csak annyit közöljenek, amennyit azok Isten iránti figyelmük és buzgalmuk arányában megérdemelnek.

Ezért tehát, aki szívét megkeményíti, az igéből csak keveset kap, de aki nem keményíti meg szívét, az igéből többet, sőt végül is olyan sokat kap, hogy Istennek minden titkát megismerheti« (Al. 12:9–10) (Conference Report, 1971. április, 123. o.; vagy *Ensign*, 1971. május, 87. o.).

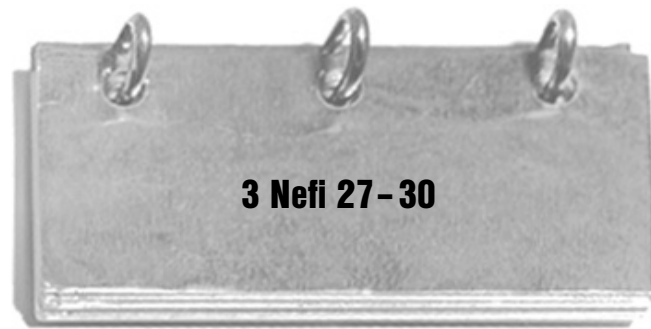
Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el 3 Nefi 26:13–21-es verseit, és jelöljék meg azokat a verseket vagy kifejezéseket, melyek a következő dolgokat tanítják:

- A tan, melyeket Jézus ekkor tanított a nefitáknak, szent volt.
- Az ebben az időszakban történő események szentek voltak.
- A nefitáknak megparancsolták, hogy ne meséljenek ezekről az élményekről.

Amikor a tanulók végeztek, beszéljétek meg, hogy mit találtak és mit jelöltek meg! Olvassák el Máté 7:6; Tanok és szövetségek 6:11–12; 10:37-es verseit, és keressenek olyan utasításokat, melyeket azzal kapcsolatban adott másoknak az Úr, hogy miként bánjanak a szent közlésekkel! Szükség szerint beszéljétek meg ezeket, majd kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek keresztutalást ezek és 3 Nefi 26:13–21-es versei között! Mondd el a következő kijelentést elder Boyd K. Packer-től:

„Hallottam, amint Romney elnök egyszer tanácsokat adott Genovában a misszióelnököknek és feleségeiknek.

»Nem mondom el mindent, amit tudok. Feleségemnek sem mondtam el soha mindent, amit tudtam, mert rájöttem, hogy ha túlságosan könnyelmű vagyok a szent dolgokkal, akkor az Úr többet nem fog bízni bennem« (That All May Be Edified [1982], 337. o.).

3 Nefi 27–30

Bevezetés

„Krisztus nefiták közötti szolgálata harmadik napjának menete és körülményei nem derülnek ki egyértelműen a rendelkezésünkre bocsátott szövegből, de Mormon feljegyezte, hogy »az Úr három napon keresztül tanította a népet, és . . . aztán is gyakran megjelent nekik, és kenyeret tört, megáldotta és adott nekik belőle« [3 Nefi 26:13].

Ettől az időtől kezdve a tanítványok tanítani és keresztelni kezdték mindazokat, akik erre a kiváltságra vágytak, és rájuk ruházták a Szentlelket. Az új megtértek, akárcsak a gyermekek, akikhez sok tekintetben hasonlítottak, »kimondhatatlan dolgokat láttak és hallottak, amiket nem volt szabad leírni.« Ilyen megtérés és Szellem általi beoltás következtében minden önzőségnek és hiúságnak nyoma veszett, és »szolgálták egymást; mindenük közös volt, és minden ember igazságosan bánt egymással. És törént, hogy mindent úgy tettek, ahogy Jézus azt megparancsolta nekik« [3 Nefi 26:18–20] (Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant*, 301–302. o.).

3 Nefi utolsó fejezetei beszámolnak az Úr tizenkét tanítványaihoz tett látogatásáról, melyre nem sokkal a nefiták közötti három napos szolgálata után került sor. Az Üdvözítő jelentős tanokat magyarázott el az evangéliumát illetően, és ígéreteket, valamint hatalmakat adott a nefita tizenkettőnek. A könyv hathatós bűnbánatra történő felszólítással ér véget, melyet hozzánk, az utolsó napokban előkhöz intéz az Üdvözítő.

Figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelvek

- Jézus Krisztus igaz egyháza az Ő nevében neveztetik és az Ő evangéliumára épül (lásd 3 Nefi 27:5–12; lásd még T&S 115:3–4).
- Az evangélium alapja az, hogy Jézus Krisztus engedelmeskedett Mennyei Atyánk akaratának, és az egész emberiség bűneiért kiengesztelt. Az Üdvözítő kiengesztelése miatt örök életet kaphatunk akkor, ha Belé vetett hitet gyakorlunk, bűnbánatot tartunk, megkeresztelkedünk, elnyerjük a Szentlélek ajándékát és mindvégig kitarunk (lásd 3 Nefi 27:9–22; lásd még T&S 76:40–42).
- Jézus Krisztus minden embert cselekedetei szerint fog megítélni (lásd 3 Nefi 27:14, 23–27; lásd még János 5:22).

- Az átváltozás időleges változás a fizikai testben, hogy az kibírja Isten dicsőségét. Az átváltozott lények hasonló változáson mennek át, de ők ebben az állapotban is maradnak a feltámadásig. Az átváltozott lények többé nincsenek kitéve a fizikai fájdalomnak, és a halált sem fogják megízlelni (lásd 3 Nefi 28:4–40; lásd még T&Sz 67:10–12; Mózes 1:11).
- Az Úr megparancsolta nekünk, hogy bánjuk meg a bűneinket és jöjjünk Őhozzá. Átkozottak lesznek azok, akik elutasítják Őt (lásd 3 Nefi 29–30).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 126–127. o.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 27:1–12. Jézus Krisztus igaz egyháza az Ő nevében nevezetik és az Ő evangéliumára épül. (20–25 perc)

Oszd négy fős csoportokra az osztályt! Mindegyik csoport képzelje el, hogy megalapít valamilyen szervezetet (például klubot vagy sportcsapatot)! Adj nekik pár percet annak eldöntésére, hogy milyen szervezetet szeretnének megalapítani, és írják le ezt egy papírlapra! Nevet is válasszanak a szervezetüknek, és írják le ezt a papírlap másik oldalára! Szedd össze a papírokat!

Olvasd fel egyesével a csoportok által kiválasztott szervezetneveket, és nézzétek meg, hogy az osztály ki tudja-e találni, milyen szervezet áll a név mögött! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért fontos a szervezet esetében a névválasztás?
- Mit árulhat el egy név a szervezetről?
- Miért ugyanolyan fontos az egyház számára választott név?
- Mit árulhat el egy egyházzól a neve?

Olvassátok el 3 Nefi 27:1–3-as verseit, és nézzétek meg, milyen kérdést tettek fel Jézus tanítványai! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért tették fel a tanítványok ezt a kérdést?
- Olvassátok el a 4–8-as verseket! Mit tanított nekik Jézus Krisztus az egyház nevééről?
- Mit mondott nekik, amivel megmutatta annak fontosságát, hogy az Ő nevét használják?
- Olvassátok el a 9–12-es verseket! Mit tanított még nekik az Üdvözítő az Ő egyházáról?
- Miért fontos tudni azt, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nem csak az Ő nevét viseli a megnevezésében, hanem az Ő evangéliumára is épül?

Mondd el a tanulóknak, hogy elder Russell M. Nelson mondott egy beszédet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nevééről. Fontos információkat osztott meg az egyház nevében szereplő minden szóról. Amennyire az idő engedi, nézzétek át a tanulókkal ezeket a pontokat! Ha lehet, készíts másolatokat ezekről a pontokról, és add oda őket emlékeztetőként a tanulóknak!

Az egyház

„Figyeljétek meg, hogy az Az névmás nagy betűvel van írva! Ez fontos részét képezi a névnek, mert az egyház azoknak a megkeresztelt hívőknek a hivatalos szervezete, akik magukra vették Krisztus nevét (lásd T&Sz 10:67–69; 18:21–25).

Az egyház az eszköz, mely által a Mester végrehajtja munkáját és ad a dicsőségéből. Szertartásai és az azokhoz fűződő szövetségek egyháztagságunk legfőbb jutalmi. Míg sok szervezet ajánlhat barátságot és jó oktatást, csak az Ő egyháza gondoskodhat keresztelőről, konfirmációról, felszentelésről, az úrvacsoráról, pátriárkai áldásokról és a templom szertartásairól – melyeket mind az arra felhatalmazott papsági hatalom ad át. Ennek a hatalomnak az a rendelkezése, hogy Mennyei Atyánk minden gyermekét megáldja, nemzetiségüktől függetlenül” (Conference Report, 1990. március–április, 20. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 18. o.).

Jézus Krisztus

„Isteni utasítást követve az egyház neve magában foglalja Jézus Krisztus szent nevét, akinek az egyháza vagyunk (lásd T&Sz 115:3–4).

Istennek, az Örökkévaló Atyának hódolunk az Ő Fia nevében, a Szentlélek hatalma által. A halandóság előtti Jézust Jehovaként, az Ószövetség Isteneként ismerjük. Tudjuk, hogy Ő a »szegletkő«, mely egyháza szervezetének alapját képezi (Efézusbeliek 2:20). Tudjuk, hogy Ő az a Szikla, melytől felhatalmazott megbízottjai (lásd 1 Korinthusbeliek 10:4; Hélamán 5:12), és mindazok kinyilatkoztatást kapnak, akik arra érdemesen keresik Őt (lásd T&Sz 88:63)” (Conference Report, 1990. március–április, 19. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 17. o.).

Utolsó napok

„Igaz, hogy az a szentírások telesztális szféraként jövendőlik meg a föld halandó létezésének végső napjait. Ezt követően megújul a föld, és elnyeri paradicsomi, vagyis terresztriális dicsőségét (lásd Hittételek 1:10). Végül pedig celesztálissá válik majd a Föld (lásd Jelenések 21:1; T&Sz 77:1; 88:25–26). *Végső napjait viszont meg kell előznie az utolsó napjainak!*” (Conference Report, 1990. március – április, 18. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 17. o.).

Szentek

„Szent az, aki hisz Krisztusban és ismeri az Ő tökéletes szeretetét. Az adakozó szent ennek a szeretetnek az igaz szellemében ad, az a szent pedig, aki kap, a hála igaz szellemével fogad el mindent, amit kap. A szent szolgálja a többiekét.

A szent »tartózkodik a lustaságtól« (lásd Alma 38:12), és tanulás valamint hit által igyekszik tanulni.

A szent őszinte és kedves, időben és teljes mértékben eleget tesz pénzügyi kötelességeinek, és úgy bánik másokkal, ahogyan azt akarja, hogy vele is bánjanak.

A szent tiszteletreméltó állampolgár, tudván azt, hogy az ország, mely lehetőségeket és védelmet biztosít, megérdemli a támogatást, beleértve ebbe az adók időben történő fizetését és a jogszerű politikai folyamataiban történő személyes részvételt (lásd T&Sz 134:5).

A szent minden nézeteltérést tisztelettel, békésen és állandó udvariassággal old meg – még a csúcspontokban is.

A szent kizárja azt, ami tisztátalan vagy lealacsonyító, és még abban is kerüli a túlzásokat, ami jó.

Talán mindenek felett, a szent tisztelettudó. Az Úrral, az általa teremtett földdel, a vezetőkkel, mások méltóságával, a törvénnyel, az élet szentségével, a kápolnákkal és a többi épülettel szembeni tisztelettudás mind szenthez illő viselkedés bizonyítékait jelenti.

A tisztelettudó szent szereti az Urat, és az Ő parancsolatainak betartását teszia legelső helyre a dolgok fontossági sorrendjében. A mindennapos ima, az időnkénti böjtölés, valamint a tized és a felajánlások fizetése kiváltság számára, és fontos a hithű szentnek.

Végezetül pedig, a szent olyan valaki, aki elnyeri a Szellem ajándékait, melyet hithű fiainak és leányainak ígért Isten (lásd Jóel 2:28–29; Ap.csel 2:17–18)” (Conference Report, 1990. március–április, 18. o.; vagy *Ensign*, 1990. május, 16–17. o.).

3 Nefi 27:13–33. Az evangélium alapja az, hogy Jézus Krisztus engedelmeskedett Mennyei Atyánk akaratának, és az egész emberiség bűneiért kiengesztelt. Az Üdvözítő kiengesztelése miatt örök életet kaphatunk akkor, ha Belévetett hitet gyakorlunk, bűnbánatot tartunk, megkeresztelkedünk, elnyerjük a Szentlélek ajándékát és mindvégig kitarunk. (25–30 perc)

Állíts ki sok olyan képet, mely kapcsolódik Krisztushoz és az evangéliumhoz! Használhatod a következőket az Evangéliumi művészet képcsomagból:

- Ádám és Éva tanítják a gyermekeiket (119).
- Jézus születése (200).
- Keresztelő János megkereszteli Jézust (208).
- Krisztus felszenteli az apostolokat (211).
- Jézus meggyógyítja a vakot (213).

- Krisztus és a gyermekek (216).
- A jó szamaritánus (218).
- A tékozló fiú (220).
- Az utolsó vacsora (225).
- Jézus megmossa az apostolok lábait (226).
- Jézus Gecsemáné kertjében imádkozik (227).
- A keresztre feszítés (230).
- Mária és a feltámadt Úr (233).
- Jézus a Krisztus (240).
- Az első látomás (403).
- Salt Lake Templom (502).
- Utolsó napi próféták (506).
- Keresztelés (601).
- A Szentlélek ajándéka (602).
- Az úrvacsora megáldása (603).
- Imádkozó fiatal fiú (605)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, mit jelent az *evangélium* szó! Kérd meg őket, hogy válasszák ki azt a képet, mely érzéseik szerint legjobban illusztrálja, hogy mi is az evangélium! Néhányan mondják el, melyik képet választották, és miért!

Mondd el, hogy az *evangélium* szó azt jelenti: jó hír! Olvassátok el 3 Nefi 27:13, 21-es verseit, és kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg az *evangéliumomban* és az *evangéliumom* szavakat! Mondd el, hogy a két kifejezés közötti versekben maga az Üdvözítő írta körül jól azt, hogy mi is az evangélium! Olvassátok el a 13–21-es verseket, és kérdezd meg:

- Mit mondott az Üdvözítő, mi az evangélium?
- Ez miért „jó hír”?
- E versek elolvasása után más képet választanátok ki az evangélium jelképeként? Ha igen, akkor melyik képet választanátok, és miért?

Az osztállyal közösen tanulmányozzátok 3 Nefi 22:22–33-as verseit, és olvasás közben időnként álljatok meg a következő kérdések átgondolására:

- Milyen áldások érik azokat, akik az Üdvözítő cselekedeteit végzik? (Lásd 22. v.)
- Hogyan segít nekünk az evangélium abban, hogy hasonlóbbakká váljunk Jézus Krisztushoz? (Lásd 27. v.)
- Milyen érzéseket kelt bennetek az a parancsolat, hogy legyünk olyanok, mint Ő?
- Miért olyan fontos a 29. versben található ígéret?
- Mikor tapasztaltátok meg ennek az ígéretnek a beteljesülését?
- Mit árulnak el nekünk a 30–31-es versek a korabeli nefitákról?
- Szerintetek milyen lehet olyan nemzedékben élni, ahol senki nem vesz el lelkileg?
- Szerintetek miért szűk az élethez vezető ösvény? (Lásd 33. v.)
- Mit tehetünk annak érdekében, hogy biztosan azok között legyünk, akik „megtalálják azt”?
- Hogyan alkalmazhatjuk az Üdvözítőnek az evangéliumról szóló tanításait a személyes életünkben? otthon? egyházi tevékenységeken? az iskolában?

3 Nefi 27:27 (Szentírás memoriter). Igyekezünk olyanokká válni, mint Jézus Krisztus! (15–20 perc)

Hozz el az órára olyan folyóiratokat, könyveket vagy újságokat, melyek híres emberek képeit tartalmazzák! Oszd szét az osztály tagjai között a folyóiratokat, és kérd meg őket, hogy keressék ki egy olyan ember képét, akit csodálnak! Mondják el, hogy kit választottak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ha egy napra helyet cserélhetnétek ezen emberek bármelyikével, akkor kit választanátok? Miért?
- Milyen jellemvonásokkal rendelkeznek ezek az emberek, amit csodáltok bennük?

Olvassátok el 3 Nefi 27:27-es versét, és kérdezd meg:

- Mire kaptunk parancsot, milyenekké váljunk? (Lásd még 3 Nefi 12:48)
- Jézus Krisztusnak milyen jellemvonásai vannak, melyekre szert kell tennünk?
- Miért kell inkább Rá összpontosítanunk, mint más híres vagy népszerű emberekre?

Biztasd a tanulókat, hogy elsődleges példaként tekintsenek az Üdvözítőre! Beszéljétek meg, mit tehetünk, ami segít nekünk hasonlóbba válni Jézus Krisztushoz! Ide tartozhat:

- Tegyetek ki egy Őt ábrázoló képet a szobátokban vagy az otthonotokban!
- Tanuljátok meg kívülről néhány mondását vagy tanítását!
- Hallgassatok olyan zenét, melynek szövege Róla is szól!
- Tanuljátok Róla a szentírásokban!
- Imádkozzatok rendszeresen!

Adj a tanulóknak néhány percet egy olyan szentírás megtalálására, mely Jézus Krisztus egy általuk csodált jellemvonásáról szól! Kérd meg őket, hogy mondják el, milyen jellemvonást választottak, és miért! Biztasd őket, hogy alkalmazzák a megbeszélteket, és igyekezzenek olyanná válni, amilyenek az Üdvözítő látni szeretné őket!

3 Nefi 28. Az átváltozás időleges változás a fizikai testben, hogy az kibírja Isten dicsőségét. Az átváltozott lények hasonló változáson mennek át, de ők ebben az állapotban is maradnak a feltámadásig. Az átváltozott lények többé nincsenek kitéve a fizikai fájdalomnak, és a halált sem fogják megízlelni. (40–45 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztályterem elejébe! Mondd meg a tanulónak: Képzeld el, hogy lehet egy kívánságod, mely teljesül. A kívánság bármi lehet azon kívül, hogy még több kívánságot kérsz. Mit kívánnál, és miért?

Olvassátok el 3 Nefi 28:1-es versét, és kérdezd meg az osztálytól:

- Mit kérdezett az Üdvözítő a nefita tanítványoktól, miután tanította őket és parancsolatokat adott nekik?
- Olvassátok el a 2, 4–6-os verset! Mit kívántak kilencen a tanítványok közül?

- Mit gondoltok a kívánságukról?
- Mit kívánt a másik három?
- Mit mondott az Üdvözítő a kívánságukról?
- Ha választhatnátok e két kívánság között, akkor melyiket választanátok és miért?

Mutass meg a tanulóknak egy ajándékként becsomagolt dobozt! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mikor kaptatok utoljára ajándékot?
- Mennyire vártátok izgatottan azt, hogy kibonthassátok? Miért?

Olvassátok el 3 Nefi 28:3, 7–12-es verseit, és kérdezd meg, hogy az Üdvözítő mindegyik tanítványának megadta-e azt az ajándékot, amire vágytak?

Mondd el, hogy 3 Nefi 28. fejezetének többi része az ajándék kibontásához hasonlítható! Jézus Krisztus elmondta a három nefita tanítványnak, hogy át fognak változni, és a 13–40-es versek megmutatják nekik ennek az ajándéknak az elnyerését.

Állítsd párokba a tanulókat! Mindegyik pár olvassa el 3 Nefi 28:13–40-es verseit, és egy darab papíron válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Mit tanítanak ezek a versek az átváltozásról? (Minden részletet soroljatok fel, és azt is írjátok le, hogy ezek melyik versben találhatóak!)
- E versek elolvasása után milyen megválaszolatlan kérdés maradt még bennetek?

Kérd meg az egyik tanulópárt, hogy olvassák fel listájukat az osztálynak! Kérdezd meg, még hány másik csoport találta meg ugyanezeket a részleteket! Kérd meg azokat, akik további részleteket találtak, hogy mondják el azokat az osztálynak! Kérd meg a tanulókat, hogy tegyék fel az átváltozott lényekkel kapcsolatos kérdéseiket, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket a kérdéseket! (A 3 Nefi 28-hoz tartozó megjegyzések a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban [126–127. o.] segíthetnek a tanulók kérdéseinek megválaszolásában.)

3 Nefi 29–30. Az Úr megparancsolta nekünk, hogy bánjuk meg a bűneinket és jöjjünk Őhozzá. Átkozottak lesznek azok, akik elutasítják Őt. (15–20 perc)

Adj öt percet a tanulóknak, hogy számos olyan verset kikeressenek az Újszövetségből, ahol kegyetlenül bánnak az Üdvözítővel! Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg néhányat a talált szentírásokból, majd beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért bántak így az emberek az Üdvözítővel?
- Milyen érzéseket kelt bennetek az, ahogyan az Üdvözítővel bántak?
- Ha beszélhetnétek ezekkel az emberekkel, akkor mit mondanátok nekik?

Mondd el a tanulóknak, hogy 3 Nefi 29:1–4-es versei azt tanítják, hogy a Mormon könyve napvilágra jövétele annak jele, hogy az Úr hozzákezdett Izráel összegyűjtéséhez és szövetségének betöltéséhez! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 4-es verset, és jelöljék meg az *el ne utasítsátok* kifejezést! Kérdezd meg: Szerintetek mit jelent ez a kifejezés? Olvassák el az 5–9-es verseket, és nézzék meg, mit jelent ebben a szentírásban ez a kifejezés! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mire figyelmeztette az Üdvözítő azokat, akik az utolsó napokban elutasítják Őt?
- Mit jelent a szentírásokban a *jaj*? (Erős figyelmeztetés arra, hogy nyomor és keserűség lesz azok osztályrésze, akik nem térnek meg.)
- Mit gondoltok az Üdvözítő figyelmeztetéseiről?
- Napjainkban miként utasítják el az emberek az Üdvözítőt?
- Mit tehettek azért, hogy nagyobb szeretetet tanúsítsatok az Üdvözítő iránt?

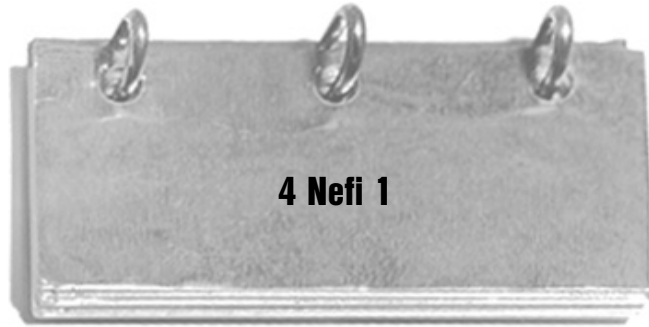
Olvassátok el 3 Nefi 30:1-es versét, és nézzétek meg, ki parancsolta meg Mormonnak a 2-es vers szavainak leírását! Olvassátok el a 2-es verset, és kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék az Üdvözítő szavait! Kérdezd meg: Milyen érzéseitek vannak ezzel a figyelmeztetéssel kapcsolatban?

3 Nefi tanításának befejezésekor megbeszélhetitek a következő kérdéseket:

- Mi tetszett nektek leginkább 3 Nefi-ben?
- Az Üdvözítő tanításainak mely részei voltak rátok a legnagyobb hatással?
- Szerintetek miért annyira fontos része a Mormon könyvének az Üdvözítőnek a nefiták közötti szolgálatáról szóló beszámoló?
- Milyen változást hozott az életetekbe 3 Nefi tanulmányozása?

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg bizonyosságukat a 3 Nefi-ből tanult igazságokról!

4 Nefi könyvének négy szerzője van: Nefi (akinek Nefi, Jézus Krisztus tanítványainak egyike volt az apja); Ámosz, Nefi fia; Ámosz, Ámosz fia; és Ammáron, Ámosz fivére. (Mormon könyvének szerzőivel kapcsolatban további információkért lásd *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* 155. oldalát.) Mormon nyilvánvalóan igencsak lerövidítette e négy ember írásait, mivel 4 Nefi egy majdnem 300 éves időszakot fed le mindössze negyvenkilenc versben (lásd 4 Nefi 1:48). Az Üdvözítő amerikai szolgálata után minden ember igazlelkű volt. Negyedik Nefi feljegyzi, hogyan süllyedtek négy nemzedéken át a durva gonoszság állapotába.

Bevezetés

Közvetlenül az Üdvözítő Amerikába történő eljövetele előtt a gonoszok elpusztultak és a nép igazlelkűbb része menekült meg (lásd 3 Nefi 9:13). Az Úr az evangéliumot tanította a népnek, megalapította egyházát, és egy rendkívül stabil társadalom alapjait fektette le, melyben igazlelkű emberek sok nemzedéke élt és halt meg. Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„Tudomásunk szerint sem azelőtt, sem azóta nem játszódtak le ilyen történelmi folyamatok.

Sikerük olyan figyelemreméltó volt, hogy két rövid év leforgása alatt a földrész összes népe megtért. Mennyei idő volt ez. »Mindenkül közös volt, így tehát nem volt közöttük gazdag vagy szegény, szolga vagy szabad, hanem mindannyian szabadok és a mennyei adomány részesei voltak.« [4 Nefi 1:3].

Mivel a nép között sehol nem volt viszálykodás, mindenhol hatalmas csodák történtek.

Az igazlelkű életmód áldott békét eredményezett, és azt, ami ennek a legjobb jellemzője: »Bizonyos, hogy Isten összes teremtett népe között nem volt még egy olyan boldog nép, mint amilyenek ők voltak« [4 Nefi 1:16] (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 313–314. o.).

Mintegy Kr. u. 194-ben „a lakosságnak egy kis része” kivált az egyházból és felvette a lámánita nevet (4 Nefi 1:20). Kr. u. 244-re a gonoszok már többen voltak, mint az igazak (lásd 40. v.). Olyan gonoszságba süllyedt a nép, hogy „Jézus tanítványain kívül már egy igaz ember sem volt közöttük” (46. v.). Az Úr végül elvitte tanítványait a néptől, és „megszűntek a csodák, és nem volt több gyógyítás sem” (Mormon 1:13).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az igazlelkű emberek Jézus Krisztusba vetett hitük szerint tapasztalhatnak meg csodákat (lásd 4 Nefi 1:5, 11–13; lásd még Mormon 9:19–21; Éther 12:6).
- Apostolok halálakor másokat hívnak el és rendelnek el, hogy helyettük szolgáljanak (lásd 4 Nefi 1:14; lásd még Ap. Csel. 1:15–26).
- Az igazlelkűség felvirágzáshoz és boldogsághoz vezet. A gonoszság nyomorhoz és bánathoz vezet (lásd 4 Nefi 1:7–49; lásd még Móziás 2:41; Alma 41:10; T&Sz 130:20–21).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 128–129. o.

Javaslatok a tanításhoz

 4 Nefi–Mormon 6. fejezeteinek tanításánál használható a *Mormon könyve videó* bemutató 19: „Ó ti szép emberek” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

4 Nefi 1:7–49. Az igazlelkűség felvirágzáshoz és boldogsághoz vezet. A gonoszság nyomorhoz és bánathoz vezet. (45–50 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el rajta, milyen gyakran néznek szembe nehéz vagy fontos döntésekkel! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen fontos döntést hoztatok meg legutóbb?
- Hogyan hoztátok meg a döntést?
- Döntés előtt figyelembe vettétek a következményeket? Miért vagy miért nem?
- Szerintetek miért fontos az, hogy a döntések meghozatalánál gondoljunk a következményekre?

Egy tálba helyezze bele jó néhány papírlapot, melyekre jó és rossz döntéseket ír (például *cigaretttzás, a szentírások mindennapos tanulmányozása, az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése, teljes tized fizetése*)! Egyesével vedd ki a tálból a lapokat és olvasd fel azokat az osztálynak! Az egyes lapok után kérdezd meg:

- Szerintetek miért van az, hogy egyesek amellet döntenek, ami ezen a lapon áll?
- Milyen következményekkel jár ez a döntés?

Ha a következmény rossz, akkor kérdezd meg: Miért van az, hogy egyesek mégis ilyen döntést hoznak? Ha a következmény jó, akkor kérdezd meg: Miért van az, hogy nem minden ember dönt így?

Mondd el a következő kijelentést elder Richard G. Scott-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Mennyei Atyánk már e föld megteremtése előtt meghatározta az igazságot, és megállapította, hogy mi helyes és mi helytelen. Annak következményeit is rögzítette, ha engedelmeskedünk vagy nem engedelmeskedünk ezeknek az igazságoknak. Megmondta, hogy jogunk van megválasztani életünk útját, és ezáltal növekedni, fejlődni és boldognak lenni, *arra azonban nincs jogunk, hogy cselekedeteink következményeit is megválasszuk.* Akik tudatosan, kitartóan megszegik a parancsolatait, azok nem kerülhetik el ennek az igazságnak a megtanulását. Joseph Smith inspirációt kapott a következők lejegyzésére: »Ha bármilyen áldásban részesülünk Istentől, az ama törvény iránti engedelmesség által történik, amelyen az áldás alapszik.« (T&Sz 130:21)» (Conference Report, 1992. október, 82. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 61. o.).

Mondd el, hogy ma a 4 Nefiben szereplő nép döntéseit, és ezeknek a döntéseknek a következményeit tanulmányozzátok! Írd fel a táblára az *Igazlelkű döntések* és a *Következmények* címszavakat! Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoportot kérd meg 4 Nefi 1:1–3, 12, 14–17-es verseinek elolvasására, hogy megnézzék, milyen igazlelkű döntéseket hozott a nép! A második csoport olvassa el a 2–11, 14–17-es verseket, és nézzék meg, milyen áldások eredtek az igazlelkű döntések meghozatalából! A megfelelő címszó alá írják fel a táblára, amit találtak! A felsoroltak között lehetnek a következők:

Igazlelkű döntések	Következmények
<ul style="list-style-type: none"> A tizenkét tanítvány szerte az országban megalapította az egyházat (lásd 1. v.). Az emberek bűnbánatot tartottak, megkeresztelkedtek és elnyerték a Szentlelket (1. v.). Kerülték a vizálykodást (lásd 2. v.). Igazságosan bántak egymással (lásd 2. v.). A felajánlás törvénye szerint éltek (lásd 3. v.). Betartották a parancsolatokat (lásd 12. v.). Böjtöltek és imádkoztak (lásd 12. v.). 	<ul style="list-style-type: none"> Az egész nép egységes lett az igaz egyházban (lásd 2. v.). Nem volt vizálykodás (lásd 2. v.). Nem volt gazdag vagy szegény (lásd 3. v.). Mindenki szabad volt; senki nem volt szolgaságban (lásd 3. v.). Béke volt az országban (lásd 4. v.). A tanítványok csodákat hajtottak végre, például meggyógyították a betegeket, a bénákat, a vakokat és a süketeket, és még a halottakat is feltámasztották (lásd 5. v.).

- Gyakran összegyűltek, hogy imádkozzanak és Isten szavát tanulmányozzák (lásd 12. v.).
- Új tanítványokat rendeltek el, hogy a meghaltak helyébe lépjenek (lásd 14. v.).
- Az emberek szívében Isten szeretete lakott (lásd 15. v.).
- Nem irigykedtek, nem vizálykodtak, nem szegték meg az erkölcsi tisztaság törvényét, nem hazudtak és nem követtek el gyilkosságot (lásd 16. v.).
- Nem raboltak (lásd 17. v.).
- Féltették a nemzeti és törzsi megkülönböztetéseket (lásd 17. v.).
- Az Úr felvirágoztatta őket (lásd 7. v.).
- Egyre nagyobb lett a számuk és erősekké váltak (lásd 10. v.).
- „Igen szép és kellemes emberek lettek” (lásd 10. v.).
- A tanítványok haláluk után Istenhez mentek, hogy Vele éljenek (lásd 14. v.).
- Nem lehettek volna boldogabb nép (16. v.).
- Egységesek voltak és Isten királyságának örököseivé váltak (lásd 17. v.).

Kérdezd meg:

- Szerintetek mi adott ezeknek az embereknek erőt ilyen igazlelkű döntések meghozatalához?
- A felsorolt áldások közül melyeket kaptak meg a halandóság idején? Melyeket kaptak meg a következő életben?
- Mit tanít ez nektek az igazlelkű életről?

Kérd meg őket, hogy magukban fontolják meg a következő kérdéseket: Hogyan hasonlítható a nefiták és a lámániták ekkori életmódja a ti életmódotokhoz? családok életmódjához? az iskolátokba járó emberek életmódjához? nemzetek életmódjához? Kérdezd meg: Hogyan hasonlítható a 4 Nefiben ábrázolt életmód ahhoz, ahogyan Jézus Krisztus második eljövetele után élünk majd?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 18, 21–22-es verseket, és nézzék meg, hány év telt el az Üdvözítő eljövetele óta!

Kérdezd meg:

- Hányan voltak életben azok közül, akik tanúi voltak az Üdvözítő eljövetelének?
- Szerintetek a második és a harmadik nemzedék hogyan tudott a tanításairól?

Írj fel a táblára még két címszót: *Gonosz döntések* és *Következmények*. Kérj meg minden tanulót, hogy olvassa el gyorsan a 20–42-es verseket, és keresse ki a nép gonosz döntéseit, valamint e döntések következményeit! Kérd meg a tanulókat, hogy a megfelelő címszó alá írják fel a táblára, amit találtak! A felsoroltak között lehetnek a következők:

Gonosz döntések	Következmények
<ul style="list-style-type: none"> • Egyesek otthagyták az egyházat (lásd 20. v.). • Társadalmi osztályokra szakadtak (lásd 20, 26. v.). • Gőgösek lettek és drága ruhákat viseltek (lásd 24, 43. v.). • Azért alapítottak egyházakat, hogy nyereszkedjenek (lásd 26. v.). • Úgy fogadták el a gonoszságot, mint amiben nincs semmi rendkívüli (lásd 27. v.). • Megtagadták Krisztust (lásd 29. v.). • Üldözték az igazlelkűeket (lásd 29–30, 34. v.). • Elutasították a tanítványokat és megpróbálták megölni őket (lásd 30–33. v.). • Megkeményítették a szívüket (lásd 34. v.). • Tudatosan fellázdak az evangélium ellen (lásd 38. v.). • Arra tanították gyermekeiket, hogy ne higgyék el az igazságot és gyűlöljék a hívőket (lásd 38–39. v.). 	<ul style="list-style-type: none"> • Ismét megalapították a papi mesterkedést a nép között (lásd 26. o.). • Már nem voltak egységek. Sok hamis egyház volt (lásd 27, 34. v.), és törzsekre oszlott a nép (lásd 36–38. v.). • A Sátán markába kerítette az emberek szívét (lásd 28. v.). • Az igazlelkűek üldöztetéseket szenvedtek el (lásd 29–31, 34. v.). • Visszatértek a titkos szövetségek (lásd 42. v.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mi volt a különbség között, ahogyan az igazlelkűek, és ahogyan a gonoszok éltek?
- Mit mutat ez a gonosz élet következményeiről?
- Miért nem jelentkeznek mindig azonnal az igazlelkű vagy a gonosz élet következményei?

Mondd el, hogy a nefiták és a lámániták gonoszságának sok következményét Mormon 1–6-os fejezetei írják le! Biztasd a tanulókat, hogy amikor Mormon e fejezeteit tanulmányozzák, hasonlítsák össze ezeket a következményeket az igazlelkűség következményeivel, melyekről 4 Nefi-ben olvastak! Mutass rá, hogy az igazlelkűség és a gonoszság végső következményei a végső ítéletig nem is érnek utol minket! Oszd meg bizonyosságodat, hogy az igazlelkűség boldogsághoz, a gonoszság pedig boldogtalansághoz vezet!

Mormon könyvének két szerzője van, Mormon, valamint fia, Moróni. Az 1–7. fejezeteket Mormon írta. Miután Mormont megölték, fia, Moróni fejezte be apja feljegyzését a 8–9. fejezetekben, majd lerövidítette Éther könyvét és megírta Moróni könyvét. Mormon nagyszerű próféta és vezető volt, aki a gonoszság és a hitehagyás idején élt. A Mormon könyve egésze az ő nevét viseli, mivel ő rövidítette le a többi próféta írásainak legnagyobb részét.

Mormon 1–6. fejezetei felidézik Mormon népe iránti szeretetét, gonoszságuk miatti bánatát, valamint a bűneit meg nem bánó nefita nemzet végső pusztulását. Mormon 7–9. fejezetei Mormon és Moróni tanácsait és tanításait tartalmazzák, melyeket a lámániták leszármazottjainak és az utolsó napokban élő más népeknek szántak.

Bevezetés

Az 1–6. fejezetekben Mormon felidézi a 4 Nefi-ben részletezett gonoszság következményeit. „Beszámolója tanúságot tesz egy olyan nép reménytelen, pokoli állapotáról, mely valamikor ismert egy majdnem celesztialis létet, és [később] teljes mértékben elutasította Istent.

Mormon lenyűgöző ember volt. Nem csak a lemezeket bízták rá és a nefiták seregeinek vezetésére hívták el már fiatal korában, hanem az is jellemző rá, hogy mélyen szerette hihetetlenül elfajzott nefita népét, és nagyon törődött velük. Még azután is, hogy úgy érezte, kénytelen elállni attól, hogy vezetőjük legyen, mert nem hajlandók bűnbánatot tartani, irántuk érzett könnyөрülete még ezt követően is visszavonta őt hozzájuk, hogy segítsen nekik, tudván, hogy elkerülhetetlen veszтükbe viszi őket, és talán ő is velük együtt hal majd meg. Mormont egész életében hatalmas gonoszság és bánat vette körül, mégis ... erős maradt és bátor.

Mormon, saját feljegyzésének utolsó szavaival bizonyágot tett azok leszármazottainak, akikről tudta, hogy valószínűleg meg fogják ölni őt és családját. Ahelyett, hogy a keserűség szavaival írt volna, inkább felszólította őket arra, hogy higgyenek Krisztusban, tartsanak bűnbánatot és üdvözüljenek” (Joseph Fielding McConkie and Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume IV – Third Nephi through Moroni* [1988], 207–208. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrész, és gondold át e rész alapelveit!

- Az igazlelkűség felvirágzáshoz és boldogsághoz vezet. A gonoszság nyomorhoz és bánathoz vezet (lásd Mormon 1–6; lásd még János 13:17; 2 Nefi 2:13; Móziás 2:41; Alma 41:10; 4 Nefi 1:7–18; T&Sz 130:20–21).
- Ha halogatjuk a bűnbánatunkat, akkor egyre nehezebbé válik a bűnbánat (lásd Mormon 2:8, 11–15; lásd még Alma 34:33; Hélamán 13:38).
- Ismerjük fel, hogy Istentől erednek az áldásaink, és legyünk hálásak Neki (lásd Mormon 3:3, 7–10, 14–15; lásd még T&Sz 59:7, 21)!
- A Mormon könyve második tanúbizonyosság a Biblia mellett arról, hogy Jézus Krisztus az Üdvözítő és a Megváltó, és hogy Mennyei Atyánk minden gyermekét Ő fogja megítélni (lásd Mormon 3:17–22; 5:10–24; lásd még János 5:22).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122, 130–133. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

 4 Nefi–Mormon 6. fejezeteinek tanításánál használhatod a *Mormon könyve videó* bemutató 19: „Ő ti szép emberek” részt (tanítási javaslatokért lásd a *Mormon könyve videó kalauzt*).

Mormon 1:1–5, 13–16; 2:1–8, 16–17, 29; 4:19–20; 5:6–7; 8:3. Mormon könyve feljegyzéseinek legnagyobb részét Mormon rövidítette le. (15–20 perc)

Mondd el a következőket, és kérdezd meg a tanulókat, hogy szerintük kit jellemez ez:

1. Egy próféta még fiatal korában eljött hozzá, és mesélt neki fémlamezekre vésett feljegyzésekről, melyeket egy dombon rejtett el. A próféta elmondta neki, hogy idősebb korában el kell mennie a dombhoz, és magához kell vennie a lemezeket (lásd Mormon 1:1–3; Joseph Smith története 1:33–35, 42).
2. Tizenöt éves kora körül meglátogatta őt az Úr (lásd Mormon 1:15; Joseph Smith története 1:17).
3. Megpróbálta megosztani annak egy részét, amit megtudott, de az emberek megkeményítették a szívüket (lásd Mormon 1:16; Joseph Smith története 1:21–22).

- Huszas évei elején járt, amikor megkapta a lemezeket (lásd Mormon 1:3; 2:16-17; Joseph Smith története 1:59).
- Nagy termetű ember volt (lásd Mormon 2:1; *Church History in the Fulness of Times* [Religion 341-43 student manual, 1993], 49. o.).
- Ugyanaz volt a neve, mint apjának (lásd Mormon 1:5; Joseph Smith története 1:4).
- Ebben az időben a hitehagyás állapotában élt a nép (lásd Mormon 1:13; Joseph Smith története 1:18-19).
- Katonai vezetőként, prófétaként és a feljegyzések vezetőjeként is vezette népét (lásd Mormon 2:1; T&Sz 43:1-5; *Church History in the Fulness of Times*, 223. o.).
- Ellenségei otthonára elhagyására és arra kényszerítették őt, hogy egyik városból a másikba költözzön (lásd Mormon 2:4-6; 4:19-20; 5:6-7; T&Sz 124 fejléce; Joseph Smith története 1:61).
- Ellenségei végül is sikerrel jártak abban, hogy megöljék őt (lásd Mormon 8:3; T&Sz 135:4).

Mondd el a tanulóknak, hogy ezek a kijelentések nem csak Joseph Smith prófétára, hanem Mormonra is vonatkoznak! Mormon rövidítette le a Mormon könyve feljegyzéseinek legnagyobb részét, és Joseph Smith fordította le a Mormon könyvét. Írd fel a táblára a következő verseket: Mormon 1:1-5, 13-16; 2:1-8, 16-17, 29; 4:19-20; 5:6-7; 8:3. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezeket a verseket, és keressék meg Mormon próféta fent megnevezett jellemvonásait!

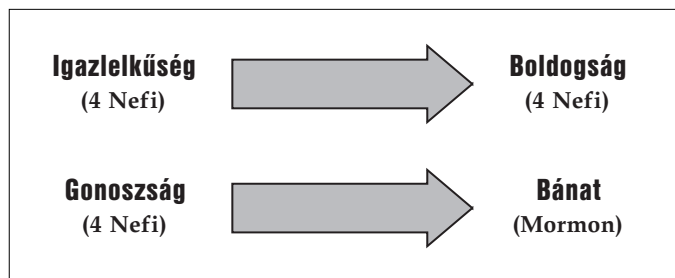
Mormon 1-6. Az igazlelkűség felvirágzásához és boldogsághoz vezet. A gonoszság nyomorhoz és bánathoz vezet. (35-40 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat 4 Nefi 1:7-49-es verseihez tartozó tanítási javaslatra épül, és részletesebben megmutatja az ott körülírt gonoszság következményeit.

Add ki a tanulóknak a következő igaz-hamis kérdéssort:

- 4 Nefi könyve olyan emberekről szól, akik odaadón betartották a parancsolatokat. (Igaz.)
- A 4 Nefi-ben szereplő igazlelkű népnek nagy boldogságban volt része. (Igaz.)
- Boldogságuk igazlelkűségük közvetlen eredménye volt. (Igaz.)
- 4 Nefi könyve azt is leírja, hogyan váltak gonosszá az emberek, és részletesen felsorolja a bűneiket. (Igaz.)
- 4 Nefi könyve részletesen leírja a gonoszok nyomorúságát, szenvedését és bánatát, mely bűneik eredményeként éri utol őket. (Hamis; ez az információ főleg Mormon könyvében található meg.)

Az osztállyal közösen javítsátok ki a válaszokat! Rajzold fel a táblára a következő ábrát, hogy segíts a tanulóknak megérteni, Mormon könyve hogyan épül 4 Nefi könyvére!

Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, üresen hagyva a jobb oldali oszlopot! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon könyvében a verseket, és mondják meg, mi módon szenvedtek az emberek gonoszságaik miatt!

Mormon	A gonoszság eredményei
1:8-11	Háború tört ki a nefiták és a lámániták között.
1:13, 16	Az Úr elvitte tanítványait.
1:13	Megszűntek a csodák és a gyógyítások.
1:14; 5:16	Az Úr Szelleme eltávozott.
1:16-17	A vezetőknek megtiltották a gonoszok tanítását.
1:17-18	Átkozott lett a föld.
1:18	Rablók lepték el az országot.
1:19	Bőven volt varázslás, boszorkányság, mágia és nagy volt az ördög hatalma.
2:8	Sok vérontás és mészárlás volt.
2:11	Az emberek gyászoltak és siránkoztak.
2:20	Kiűzték őket az otthonaikból.
4:11	Az emberek örömet találtak abban, ha öltek.
4:14, 21	Áldozatokként asszonyokat és gyermekeket ajánlottak fel.

Olvassátok el Mormon 4:12-es versét, hogy megnézzétek, mennyire váltak gonosszá a nefiták! Olvassátok el Éther 2:9-es versét, és beszéljétek meg, hogy mikor éri utol a gonoszokat Isten haragjának teljessége! Ezt követően kérd meg a tanulókat, hogy töltsék ki a táblázat többi részét!

4:18	A gonosz nefitákat pusztítani kezdik
5:7-9	Az embereket legyilkolják.
6:7	„Szörnyű halálfelelem” tölti el őket.
6:9-15	A nefitákat teljesen elpusztítják.

Kérdezd meg:

- Végül milyen következménnyel jár az, ha a gonoszsgót választjuk az igazlelkűség helyett?
- Olvassátok el Mormon 2:13-as versét! Miért nem segített a nefitákon a bánatuk?
- Szerintetek miért van az, hogy az Úr nem mindig bünteti meg azonnal a gonoszokat?
- Olvassátok el Mormon 6:17–18-as verseit! Mit tehettek volna a nefiták azért, hogy elkerüljék a pusztulást?
- Miben teszi mássá az életeteket annak tudata, hogy a gonoszok szenvedni fognak a bűneikért?

Mormon 2:8, 11–15. Ha halogatjuk a bűnbánatot, akkor egyre nehezebbé válik a bűnbánat. (10–15 perc)

Hozz be az órára két mágnes! Kérj meg jó néhány tanulót, hogy felváltva tartsák úgy a mágneseket, hogy azok vonzzák egymást! Nézzék meg, mennyire tudják egymás felé közelíteni a mágneseket anélkül, hogy azok összeérnének! Kérdezd meg: Mennyire volt nehéz számotokra az, hogy visszatartsátok a mágnesek vonzását? Miért?

Olvassátok el Mormon 2:8, 11–15; 3:2–3; 5:1–2-es verseit, és kérdezd meg:

- Mi történhet a gonoszokkal, akik folyamatosan elutasítják a bűnbánatot?
- Hogyan hasonlít ez ahhoz, amikor megpróbáljuk távol tartani egymástól a mágneseket?
- Olvassátok el a Hélamán 13:32–33, 38-as verseit! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek ehhez az alapelvhez?

Mondd el a következő megállapítást George A. Smith elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Van egy jól meghatározott demarkációs vonal. A vonal egyik oldala az Úr területe, a vonal másik oldala pedig a gonosz területe. Ha a vonal Úr felőli oldalán maradtok, akkor oda nem jöhet át a gonosz, hogy megkísértsen, bosszantson vagy nyomorgasson. Ha csak pár centivel is átléptek a vonal gonosz felőli oldalára, akkor az ő területén, az ő hatalmában vagytok, és ő azon lesz majd, hogy a lehető legmesszebbre elvonjon benneteket a demarkációs vonaltól, ettől az elválasztó vonaltól, tudván, hogy ha az ő területén tud tartani benneteket, akkor az ő hatalmában vagytok” (George Albert Smith, in Conference Report, Oct. 1932, 27. o.).

Kérdezd meg a tanulókat:

- Hogyan kapcsolódik ez a kijelentés a mágnesekhez?
- Hogyan vonatkozik életetekre ez a kijelentés?
- Mi történik azokkal, akik átlélik a „demarkációs vonalat”, a Sátán területére lépnek, és nem térnek vissza az Úr oldalára?

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder James E. Talmage, aki a Tizenkettek Kvórumának volt tagja, azt írta:

„Amint egyre halogatjuk a bűnbánat idejét, úgy gyengül meg a bűnbánat képessége; a szent dolgok tekintetében a lehetőségek elmulasztása tehetetlenséget eredményez” (*The Articles of Faith*, 12. kiad. [1924], 114. o.).

Elder Spencer W. Kimball, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„Igaz, hogy mindig rendelkezésre áll a bűnbánat nagyszerű tantétele, de a gonoszok és a lázadók számára komoly megkötések kapcsolódnak ehhez. A bűn például nagyon is szokásformáló dolog, és időnként arra a tragikus pontra viszi el az embereket, ahonnan nincs visszatérés. Amint a vétke egyre mélyebbre süllyed a bűnbánatban, . . . és egyre inkább elgyengül a változásra irányuló akarat, úgy válik egyre reménytelenebbé az eset, és addig csúszik lefelé, amíg már nem akar visszamászni, vagy elveszti az ahhoz szükséges erőt” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 117. o.).

Olvassátok el Alma 34:32–34-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen hatással van az életetekre az, amikor bűnbánatot tartotok?
- Miért fontos az, hogy mikorra időzíti valaki a bűnbánatot?

Mormon 3:3, 7–10, 14–15. Ismerjük fel, hogy Isten az áldásaink forrása, és legyünk hálásak Neki! (10–15 perc)

Kérj meg jó néhány tanulót, hogy nevezzenek meg valamit, amiért hálásak! Kérdezd meg:

- Ki minden áldásnak a forrása?
- Hogyan fejezhetjük ki hálánkat Istennek az áldásainkért?
- Szerintetek milyen érzések vannak az Úrban a hálátlanság iránt?

Olvassátok el Mormon 3:3, 7–10, 14–15; 4:8-as verseit, és nézzétek meg, milyen bűnöket követtek el az emberek! Kérdezd meg: Kinek tulajdonították ezek az emberek a sikereiket? Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 59:7, 21-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit parancsolt meg az Úr gyermekeinek ezekben a versekben, mit tegyenek meg?
- Milyen érzések vannak az Úrban azok iránt, akik megszegik ezt a parancsolatot?
- Az imában történő köszönetmondás mellett mit tehettek azért, hogy megmutassátok az Úrnak, hálásak vagytok az áldásaiért?

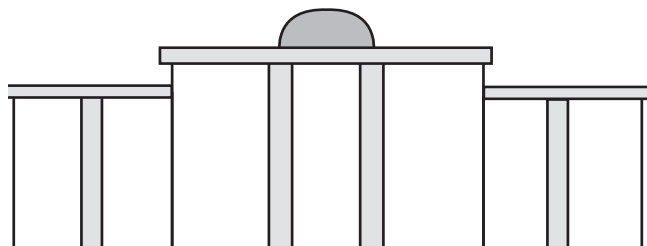
Énekeljétek el vagy olvassátok el a „Mert sokat kaptam” (*Himnuszok*)!

Mormon 3:17–22; 5:10–24. A Mormon könyve második tanúbizonyság a Biblia mellett arról, hogy Jézus Krisztus az Üdvözítő és a Megváltó, és hogy Mennyei Atyánk minden gyermekét Ő fogja megítélni.

(10–15 perc)

Rajzolj fel a táblára egy illusztrációt, mely Isten ítélőszékét mutatja be!

Isten ítélőszéke

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy elérkezett végső ítéletük napja! Kérdezd meg:

- Elképzeléseitek szerint milyen gondolatok és érzések lesznek bennetek azon a napon?
- Szerintetek ki lesz ott, hogy megítéljen titeket?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 3:17–19-es verseit, és húzzák alá, milyen embercsoporthoz szólt Mormon! Kérd meg a tanulókat, hogy gondolatban határozzák meg, szerintük melyik embercsoporthoz tartoznak!

Írd fel a táblára a következő kérdéseket (a javasolt válaszokat és a szentírás utalásokat ne írd be)! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Mormon 3:18–22-es verseit! Amikor a tanulók rátalálnak a válaszokra, írd be azokat a kérdések mellé!

- Ki segít majd Jézus Krisztusnak Izrael tizenkét törzsének megítélésében? (Lásd 18. v.)
- Ki segít majd Léhi leszármazottainak a megítélésében? (Lásd 19. v.)
- Ki áll majd Krisztus ítélőszéke elé? (Lásd 20. v.)
- Mi által leszünk megítélve? (Cselekedeteink által; lásd 20. v.; lásd még Alma 12:14.)
- Hogyan készülhetünk fel legjobban a végső ítéletünkre? (Lásd 22. v.)
- Kinek lesz „boldogító” az ítélőszék? (Jákób 6:13)

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kóvrumának tagja volt:

„A valóság az, hogy bírák egész hierarchiája lesz majd, akik Krisztus irányítása alatt megítélik az igazlelkűeket. Ő egyedül adja ki azonban az elítélő határozatokat a gonoszoknak” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 520. o.).

Mormon 7-9

Bevezetés

Mormon utolsó fejezetei azoknak az eljövendő nemzedékeknek szólnak, akiknek birtokában lesz a Mormon könyve. Mormon és Moróni, miután feljegyezték a nefita nemzet bukását, bizonyágot tesznek arról, hogy csak úgy kerülhetjük el a hasonló bukást, ha hiszünk Jézus Krisztusban.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A lelki bukás elkerülésének és az üdvözülés elnyerésének az a módja, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és engedelmeskedünk Neki (lásd Mormon 7; lásd még János 14:6; Mormon 6:17–18).
- Ha követjük az Üdvözítő példáját és a helyes dolgot választjuk, akkor Ő velünk lesz, még akkor is, ha mások ellenünk fordulnak (lásd Mormon 8:1–11; lásd még 1 Királyok 19:10–14; János 16:32).
- A Mormon könyvről megjövendölték, hogy az utolsó napokban, a hitehagyás idején jön majd napvilágra Jézus Krisztus másik tanúbizonyságaként (lásd Mormon 7:8–9; 8:12–41).
- Csodák, jelek és kinyilatkoztatások áradnak a hithűekre, ám ezek megszűnnek, ha hiányzik a hit (lásd Mormon 9:7–27).
- Ádám bukása fizikai és lelki halált eredményezett az egész emberiség számára. Jézus Krisztus kiengesztelése által az egész emberiség feltámad és visszavitetik Isten színe elé, hogy megítéltesen (lásd Mormon 9:11–14).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 133–135. o.

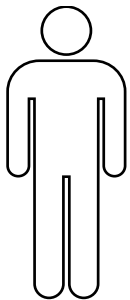
Javaslatok a tanításhoz

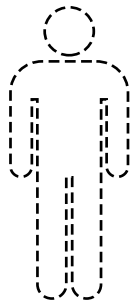
Mormon 7. A lelki bukás elkerülésének és az üdvözülés elnyerésének az a módja, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és engedelmeskedünk Neki. (25–30 perc)

Írd fel a táblára: 230 000! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 6:11–15-ös verseit, és döntsék el, mi köze ennek a számnak a Mormon könyvéhez! Írd fel a táblára azon falu vagy város lakosainak a számát, ahol éltek, hogy a tanulókkal érzékeltesd, hány embert is öltek meg!

Rajzold fel a táblára a következő ábrát!

Fizikai test

Szellemtest

Olvassátok el Mormon 6:17–18-as verseit, és kérdezd meg:

- Mi okozta a nefita nemzet fizikai pusztulását?
- Mi menthette volna meg őket a fizikai pusztulástól?
- Először fizikailag vagy lelkileg haltak meg a nefiták?
- Szerintetek melyik halál tragikusabb? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 7:4–10-es verseit, és húzzák alá, mit mondott Mormon, mit tehetünk azért, hogy elkerüljük a lelki halált! Sorold fel a táblán, amit találnak! Ezek között lehet:

- Ne gyönyörködjük a vérontásban (lásd 4. v.). *(Megjegyzés: Kérdezd meg a tanulókat, hogy béke idején hogyan kerülhetjük el a vérontásban való gyönyörködést! A válaszok között lehet az erőszakot bemutató filmek, videojátékok és televíziós műsorok kerülése.)*
- Bűnbánatot tartunk (lásd 5. v.).
- Hiszünk abban, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, hogy megfeszítettett, hogy feltámadt, hogy mindenki számára gondoskodik a feltámadásról, és hogy mindannyiunkat Ő fog megítélni (lásd 5–7. v.).
- Megkeresztelkedünk (lásd 8. v.).
- Elfogadjuk Krisztus evangéliumát és aszerint élünk (lásd 8. v.).
- Tanulmányozzuk a szentírásokat (lásd 8–9. v.).
- Elnyerjük a Szentlelket (lásd 10. v.).
- Követjük az Üdvözítő példáját (lásd 10. v.).

Kérdezd meg: E témák közül melyiknek a leírásával töltötte el a legtöbb időt Mormon? (Hinni Krisztusban; lásd 5–7. v.)

Mondd el a következő kijelentést Richard C. Edgley püspöktől, az Elnöklő Püspökség tagjától:

„Mindazoknak, akik kíváncsiak arra, hogy miként illik bele Krisztus a teológiánkba és a személyes életünkbe, tanúbizonyságot teszünk arról, hogy Krisztus a világ Megváltója. Ő a mi Urunk, a mi Világosságunk és a mi Üdvözítőnk. Magasról rendelték el, hogy mindenek alá ereszkedjen, és mindeneget meghaladva szenvedjen! Ő áll mindan-

nak középpontjában, amit tanítunk és amit teszünk. Mint egyház, egyéni keresztények vagyunk, akik megpróbálják bizonyítani, hogy az Üdvözítő tanítványai. Ez nem intézmény kérdése, ez személyes ügy” (Conference Report, 1998. április, 14. o.; vagy *Ensign*, 1998. május, 13. o.).

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Honnan tudhatjátok, hogy Jézus Krisztus áll-e életek középpontjában?
- Mit tehettek azért, hogy még inkább életek részévé tegyétek Őt?

Az osztállyal közösen beszéljétek meg röviden ezeket a kérdéseket, majd a tanulóknak adj öt percet, hogy egy papírlapra írják le egyéni válaszaikat!

Mormon 8:1–11. Ha követjük az Üdvözítő példáját és a helyes dolgot választjuk, akkor Ő velünk lesz, még akkor is, ha mások ellenünk fordulnak. (10–15 perc)

Mondd el a következő kijelentést Richard C. Edgley püspöktől:

„Az igazi bátorsághoz tartozik az, hogy akkor is kiállunk a gonosz ellen, ha egyedül tesszük ezt, és gyakran érezzük mások megvetését és csúfolódását. Ez a bátorság. Ez az erő. Ez a férfiúi mivolt, és lehet nehéz is” (Conference Report, 1999. október, 54–55. o.; vagy *Ensign*, 1999. november, 42. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogy érezték-e már magukat egyedül vagy különállónak barátaik vagy családjuk körében, miután azt választották, ami helyes! Kérj meg egy pár tanulót, aki szívesen megosztja élményeit, hogy tegye meg ezt (győződj meg arról, hogy az élmények helyénvalóak)! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Mormon 8:1–11-es verseit, és kérdezd meg:

- Szerintetek milyen érzései voltak Moróninak ebben a helyzetben?
- Mit gondoltok, ti hogyan éreznétek?
- Hogyan hasonlítható ez azokhoz az alkalmakhoz, amikor a helyes dolog választása után egyedül éreztétek magatokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Mormon 8 és Moróni 10 dátumait (lásd Mormon 8:6 és Moróni 10:1), majd kérdezd meg:

- Körülbelül hány évig volt egyedül Moróni? (Legalább huszonegy évig.)
- Milyen emberek voltak még a szentírásokban, akinek egyedül kellett kiállniuk valami mellett? (Lásd 1 Királyok 19:10–14; János 16:32.)

- Hogyan segíthet nekünk annak tudata, hogy mások is megélték ugyanezt, amikor egyedül érezzük magunkat annak megtétele közben, ami helyes?
- Olvassátok el Mormon 8:34-es versét! Ki maradt Morónival?
- Hogyan hasonlítható ez hozzánk, amikor a helyes dolog választása után egyedül maradunk?

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Maradj velem!” (*Himnuszok*). Tegyéél bizonyosságot arról, hogy ha esetleg más nem is, de az Úr velünk lesz, amikor azt választjuk, ami helyes!

Mormon 7:8–9; 8:12–41. A Mormon könyvéről megjövendölték, hogy az utolsó napokban, a hitehagyás idején jön majd napvilágra, Jézus Krisztus másik tanúbizonyságaként. (30–35 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen alkalmakról tudtok, amikhez tanúkra van szükség? (Keresztelés, házasság, bírósági tárgyalások.)
- Miért fontos az, hogy legyenek tanúk ezeken az alkalmakon?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy láttak vagy olvastak-e már olyan újsághíreket, melyek ugyanarról az eseményről szóltak! Kérdezd meg:

- Pontosan ugyan olyanok voltak a hírek? Miért vagy miért nem?
- Miért jó az, ha egynél több tanúja van egy eseménynek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 7:8–9-es verseit, és nézzék meg, milyen két feljegyzésről tesz említést Mormon (a Bibliáról és a Mormon könyvéről)! Kérdezd meg:

- Milyen igazságokról tesz tanúbizonyságot a Mormon könyve és a Biblia is?
- Miért jó az, hogy mindkét könyv rendelkezésünkre áll? (Mutass rá, hogy a Mormon könyve sok olyan igazságot tartalmaz, melyek nem találhatók meg a Bibliában, vagy melyeket nem tanít olyan világosan a Biblia!)
- Az egyik könyvbe vetett hitetek milyen hatással van a másik könyvbe vetett hitetekre?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 8:12–41-es verseit! Egy papírlapon sorolják fel mindazokat az információkat, melyeket a Mormon könyvét illetően találtak ezekben a versekben, és beszéljétek meg ezeket! A felsoroltak között lehetnek a következők:

- Akik hisznek a Mormon könyvében, azok „még nagyobb dolgokat” fognak kapni (12. v.).
- Az aranylemezek nem használhatók fel meggazdagodás céljából (lásd 14. v.).
- A Mormon könyve lelki tekintetben nagyon értékes (lásd 14. v.).
- Áldott lesz az (Joseph Smith), aki a könyvet előhozta (lásd 14–16. v.).

- A Mormon könyve az Úr ősi szövetséges népének (Izrael) jóléte érdekében adatik ki (lásd 15. v.).
- A Mormon könyve Isten hatalma által jut majd az emberek tudomására (lásd 16. v.).
- Akik elítélik a Mormon könyvét, azokat el fogja ítélni az Úr (lásd 17–19. v.).
- Lesznek olyan emberek, akik megpróbálják megakadályozni a Mormon könyve napvilágra kerülését (lásd 18–21. v.).
- Ésaías prófétált a Mormon könyve napvilágra jöveteléről (lásd 23. v.).
- Mormon könyve ősi prófétái „a porból” szólnak majd hozzánk (lásd 23–26. v.).
- A Mormon könyve a hitehagyás és a gonoszság idején kerül elő:
 - Az emberek tagadni fogják Isten csodáit és hatalmát (lásd 26., 28. v.).
 - Az emberek megölik az igazlelkűeket és titkos összeesküvéseket építenek ki (lásd 27. v.).
 - A hamis egyházak felemelkednek a gőgben, hamis tantanítanak, szeretik a pénzt és elhanyagolják a szegényeket (lásd 28., 32–33., 36–39. v.).
 - Tüzek, viharok, földrengések, háborúk és háborús hírek lesznek (lásd 29–30. v.).
 - Az emberek gyilkolni, rabolni, hazudni fognak, és megszegik az erkölcsi tisztaság törvényét (lásd 31. v.).

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Szeretett testvéreim, ma az egyik leginkább figyelemreméltó ajándékról szeretnék beszélni, mely a mi időnkben adatott a világnak. Az ajándék, melyre gondolok, fontosabb minden olyan találmánynál, melyre az ipari és technikai forradalom eredményeként került sor. Ez az ajándék értékesebb az emberiség számára annál a sok csodálatos előrelépésnél, melyet a modern orvostudomány területén láttunk. Értékesebb az emberiség számára, mint a repülés vagy az úrutazás. A Mormon könyvének ajándékaról beszélek.

Ezt az ajándékot Isten keze készítette, több mint ezer éven át.

Szeretett testvéreim, ma az egyik leginkább figyelemreméltó ajándékról szeretnék beszélni, mely a mi időnkben adatott a világnak. Az ajándék, melyre gondolok, fontosabb minden olyan találmánynál, melyre az ipari és technikai forradalom eredményeként került sor. Ez az ajándék értékesebb az emberiség számára annál a sok csodálatos előrelépésnél, melyet a modern orvostudomány területén láttunk. Értékesebb az emberiség számára, mint a repülés vagy az úrutazás. A Mormon könyvének ajándékaról

beszélék. Ha felismerjük, milyen érzéseket táplál az Úr e könyv iránt, akkor nem fogunk meglepődni azon, hogy komoly figyelmeztetéseket ad nekünk azzal kapcsolatban, hogy mi módon fogadjuk azt. Miután jelzi, hogy a Mormon könyvét hittel elfogadják, akik igazlelkű cselekedeteket tesznek, az örök dicsőség koronáját kapják majd (lásd T&Sz 20:14), az Úr a következőkre figyelmeztet minket: »De akik hitetlenségben megkeményítik a szívüket, és elvetik, azoknak ítéletükre fog szolgálni« (T&Sz 20:15)» (Conference Report, 1986. október, 3. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 4. o.).

Mondd el a tanulóknak újra azt a három fő indokot, melyet Benson elnök megnevezett, hogy miért tanulmányozzák az utolsó napi szentek a Mormon könyvét (lásd a 2 Nefi 30:1–8-hoz tartozó tanítási javaslatot a 75. oldalon)! Ezt követően olvasd fel még a következő részletet Benson elnök beszédéből:

„Olyan hatalom van a könyvben, mely abban a pillanatban elkezd az életedbe áramlani, amint hozzálátsz a könyv komoly tanulmányozásához. Nagyobb erőre lelsz majd a kísértésekkel szembeni ellenállás terén. Nagyobb erőre lelsz majd a megtévesztések elkerülése terén. Erőt kapsz arra, hogy a szűk és keskeny ösvényen maradj.

Testvérek, teljes szívemből arra kérek titeket, hogy komolyan fontoljátok meg, mennyire fontos nektek, személyesen, és az egyháznak, összességében, a Mormon könyve» (Conference Report, 1986. október, 6. o.; vagy *Ensign*, 1986. november, 7. o.).

Mormon 9:1–6. Isten még a gonoszoknak is felkínálja irgalmát, és megengedi nekik azt, hogy elnyerjenek egy bizonyos mennyiségű dicsőséget az eljövendő életben.
(10–15 perc)

Írd fel a táblára: *békés és kényelmetlen*. Kérj meg hat tanulót, hogy olvassanak fel az osztálynak egyet-egyet a következő példák közül! Az egyes példák után kérdezd meg a tanulóktól, hogy békét vagy kényelmetlenséget éreznének-e akkor, ha hasonló helyzetben lennének!

- József tizenöt éves. Sok barátja randevút beszélt meg a közeli iskolai tevékenységre, és őt is arra biztatják, hogy tegye ezt.
- Jani elmegy egy területi konferenciára, ahol a próféta beszél. Ezt követően felajánlják neki a lehetőséget, hogy álljon fel és fogjon kezét a prófétával.
- Flóra egy bulin van a barátaival. Az egyik barátja felajánlja a csoportnak, hogy nézzenek meg egy videó filmet, amiben sok közönséges beszéd és durva vicc van.
- István szereti a sportokat, de csapatának egyik tagja mindig káromkodik, ha valaki hibázik a játék során.
- Noémit elhívják, hogy szolgáljon osztályának elnökeként a Fiala Nők szervezetében.

- Kálmán a középiskola színjátszó csoportjának az elnöke. Miután a társulat megnyer egy másik iskolában rendezett versenyt, barátai közül néhányan alkoholt bontanak, hogy ünnepeljenek, és meghívják, hogy csatlakozzon hozzájuk.

Kérdezd meg:

- Mi okozhatja azt, hogy az emberekben más-más érzések legyenek ugyanazon körülmények közepette?
- Tudunk változtatni azon, amilyen érzéseket egy helyzet kelt bennünk?

Olvassátok el Ésaías 6:1, 5–7-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen érzett Ésaías, amikor Isten színe elé vitték?
- Olvassátok el Alma 36:12–14-es verseit! Miben hasonlít Alma élménye ahhoz, amiről Ésaías ír?
- Ha egy olyan próféta, mint Ésaías, érdemtelennek érezte magát az Úr színe előtt, akkor szerintetek mit éreznek majd a gonoszok?
- Ésaías 6:6–7 szerint mi történt Ésaíással, ami miatt érdemesebbnek érezte magát az Úr színe előtt?
- Olvassátok el Alma 36:18–20-as verseit! E versek értelmében mi történt Almával, mely segített neki abban, hogy örömet érezzen?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mormon 9:1–6-os verseit, és kérdezd meg:

- Kihez beszél Moróni ezekben a versekben? (Lásd 1–2. v.)
- Mi történik majd Jézus Krisztus második eljövetelekor? (Lásd 2. v.)
- Milyen érzéseket kelt majd a gonoszokban az, hogy az Úrral lakjanak? (Lásd 3–4. v.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 88:32-es versét! E vers szerint miért van az, hogy egyesek nem tudják „élvezni” az Úr jelenlétét? (Nem hajlandók arra.)
- Milyen tekintetben irgalmas cselekedet az Úrtól az, hogy az emberek igazlelkősége szerint készít el dicsőségeket?
- Mit tehetünk azért, hogy érdemesebbnek érezzük magunkat arra, hogy az Úr színe előtt legyünk? (Lásd Mormon 9:6.)

Mondd el a következő kijelentést elder Lorenzo Snow-tól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Isten szereti leszármazottjait, az emberiség családját. Mindannyiukat szeret, terve mindenki üdvözülésére vonatkoznak, és mindenkit olyan helyzetbe emel majd fel, melyben olyan boldogan és kényelmesen érzik majd magukat, amire csak hajlandók” (*The Teachings of Lorenzo Snow*, szerk. Clyde J. Williams [1984], 91. o.).

Mormon 9:7–27. Csodák, jelek és kinyilatkoztatások áradnak a hithűekre, ám ezek megszűnnek, ha hiányzik a hit. (35–40 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány Jézus által végrehajtott csodát! (Ezeket felírhatod a táblára.) Kérdezd meg:

- E csodák közül melyik van rátok a legnagyobb hatással?
- Mit éreznétek, ha tanúi volnátok ezeknek a csodáknak?
- Ma milyen hasonló csodák történnek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Márk 5:35–42-es verseit, és kérdezd meg:

- Kit vitt magával Jézus?
- Kit „küldött ki” Jézus a szobából?
- Szerintetek miért küldte ki őket, mielőtt feltámasztotta volna a kislányt a halálból?

Írd fel a táblára a következő párosítási feladatot, vagy add ki emlékeztetőként a tanulóknak! Kérd meg a tanulókat, hogy a bal oszlopban található számozott dolgokat párosítsák össze a jobb oldalon hozzájuk illő betűzött dolgokkal!

Mormon 9:7-24	
1. Moróni hozzájuk szólt.	A. Örögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, a mérgek nem árthatnak nekik és betegeket gyógyítanak meg.
2. Mit nem ismertek ezek az emberek?	B. Sohasem változik, még egy árnyalattal sem.
3. Mi volt az, amit nem olvastak?	C. Hitetlenség, a helyes útról való letérés és Isten ismeretének a hiánya.
4. Isten _____.	D. Akik megtagadják Isten kinyilatkoztatásait.
5. Az üdvözülés terve magában foglalja ezt a három fő tantételt vagy eseményt.	E. Krisztus evangéliuma.
6. Moróni _____-ként jellemezte Isten csodáit.	F. A menny, a föld és az ember teremtése.
7. Moróni Isten csodáinak ezen példáit mondta el	G. A szentírások.
8. Mit mondott Moróni, ki tett csodákat?	H. Jézus és az Ő apostolai.
9. Mely három okot sorolta fel Moróni, miért szűntek meg a csodák?	I. Bámulatos.
10. Mit mondott Moróni, milyen jelek vagy csodák követik azokat, akik hisznek?	J. A teremtés, a bukás és a megváltás.

(Válaszok: 1–D, 2–E, 3–G, 4–B, 5–J, 6–I, 7–F, 8–H, 9–C, 10–A)

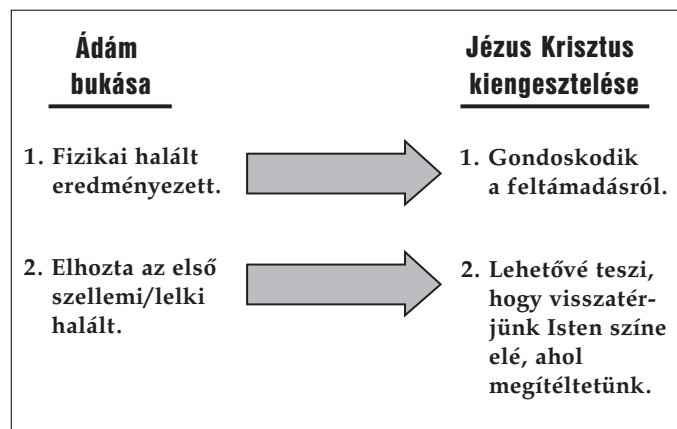
Kérdezd meg:

- Az evangélium mely tantételeinek jelenlétére van szükség ahhoz, hogy csodák történjenek? (Hitre és sok esetben imára, valamint a papság hatalmára.)
- Hogyan vigasztalt, figyelmeztetett vagy tanított titeket a Szentlélek?
- Isten mely csodái vesznek körül minket? (Gyermek születése, a föld teremtése, az evangélium visszaállítása, pátriárkai áldások.)
- Olvassátok el Mormon 9:21, 27–28-as verseit! E versek értelmében hogyan segíthet nekünk a Jézus Krisztusba vetett hit, a nem kételkedés és az igazlelkű élet arra, hogy csodákat tapasztaljunk meg?

Mormon 9:11–14. Ádám bukása fizikai és lelki halált eredményezett az egész emberiség számára. Jézus Krisztus kiengesztelése által az egész emberiség feltámad és visszavitetik Isten színe elé, hogy megítéltesen. (20–25 perc)

Add ki a tanulóknak a következő kérdéssort (engedd meg nekik a szentírásaik használatát):

1. Mózes 4:25 értelmében mi volt az egyik eredménye Ádám bukásának? (Fizikai halál.)
2. A Tanok és szövetségek 29:41 értelmében mi volt egy másik eredménye Ádám bukásának? (Szellemi halál.)
3. Alma 42:9 értelmében mi az a szellemi/lelki halál?
4. Az 1 Korinthusbeliek 15:22 értelmében mi volt az egyik eredménye Krisztus kiengesztelésének?

Rajzold fel a táblára a mellékelt ábrát, de ne írd be a jobb oldali oszlop válaszait! Tedd fel a következő kérdéseket, és a tanuló válaszainak ütemében töltsétek ki a jobb oldali oszlopot!

- Mit tett az Úr azért, hogy mindenki számára legyőzze a fizikai halált?
- Hogyan segít mindannyiunknak a szellemi/lelki halál legyőzésében?

Az osztállyal közösen olvassátok el Mormon 9:11–14-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

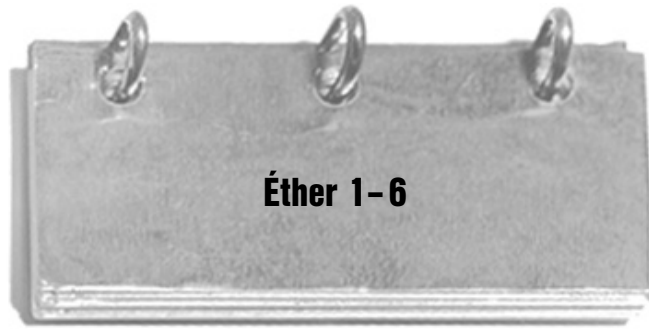
- Mit teremtett Isten? (Lásd 11–12. v.)
- Mit okozott Ádám és Éva? (Lásd 12. v.)
- Milyen esemény segíthet nekünk abban, hogy felülkerekedjünk Ádám bukásán? (Lásd 12. v.)
- Miről gondoskodik Jézus Krisztus kiengesztelése? (Meváltásról; lásd 12. v.)
- Mi történik az emberrel a megváltás tervének eredményeképpen? (Feltámadunk és visszavitetünk az Úr színe elé; lásd 13. v.)
- Hány ember lesz megmentve a fizikai haláltól Krisztus megváltása által?

- Hány ember lesz megmentve az első szellemi haláltól Krisztus megváltása által?
- Mi követi ezt a megváltást? (Lásd 14. v.)
- Olvassátok el Hélamán 14:15–19-es verseit! E versek szerint mi történik azokkal, akik visszavitetnek Isten színe elé, és „még akkor is tisztátalannak” találtak?
- Milyen befolyással van az Üdvözítő iránti érzéseitek az, hogy tudtok a kiengeszteléséről?

Összegzésként felkérhetsz egy tanulót, hogy mondja el, hogyan győzte le az Üdvözítő Ádám bukásának a hatásait!

Amikor Mormon lerövidítette Éther könyve felfedezésének és lefordításának a történetét, azt írta: „Ezt a beszámolót később le fogom írni, mert fontos, hogy minden ember megismerje, ami ebben a beszámolóban van” (Móziás 28:19). Moróni, apja kívánságaihoz híven, lerövidítette Éther könyvét, és hozzáfűzte azt Mormon lemezeihez.

Moróni azt írta, hogy ebbe a járedita feljegyzésnek még „század-részt sem” vette bele (Éther 15:33). Ez nem meglepő, mivel az ő történetük Babel tornyától (mintegy Kr. e. 2500–2200) egészen az utánig tart, hogy Mulek népe az Amerikai földrészre jött (Kr. e. 587 után). Éther könyve hatásos második tanúbizonyosság a nefita feljegyzések mellett arról, hogy ha a megígért föld lakosai nem szolgálják Jézus Krisztust, akkor elpusztulnak (lásd Éther 2:8).

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumából, azt írta: „A Mormon könyvének egyik legnagyobb prófétáját nem nevezi meg az a feljegyzés, mely figyelemreméltó életét dokumentálja. Úgy utalnak rá, mint »Járed fivére«. A szemei előtt feltáruló kinyilatkoztatás azonban olyan rendkívüli volt, hogy élete és öröksége összeforrt a bátor, mindent felölelő, tökéletes hit meghatározásával” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 14. o.).

Járed fivére, amint családjáért könyörög az Úrnak, az önzetlen szolgálatot, az alázatosságot és a hitet példázza. Élete bizonyosságot tesz arról, hogy ezek a tulajdonságok isteni kinyilatkoztatást eredményeznek. Bár a szentírásokban található beszámoló ezt egyszer sem említi meg, Joseph Smith próféta kinyilatkoztatta, hogy ennek a prófétának Mahonri Moriancumer volt a neve (lásd az Éther 1:34-es verséhez tartozó megjegyzést a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 136. oldalán!).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- *Mejegyzés:* Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészletet, és gondold át e rész alapelveit!

- A hithűek imái nagy áldásokat, és még mennyei csodákat is eredményezhetnek. Az Úr feddését vonja magára az, ha nem imádkozunk (lásd Éther 1:34–43; 2:14–16; 3:1–16; lásd még Jakab 5:16; Alma 10:22–23).
- Az Amerikai földrész választott föld, és az ott élő nemzeteknek Istent kell szolgálniuk, vagy elsöprik őket, amikor megérnek a gonoszságban (lásd Éther 2:7–12; lásd még Mormon 8:1–8; Éther 9:20, 26–29; 15).
- Az Úr azt akarja, hogy tőle várjunk útmutatást, de elvárja tőlünk, hogy minden tőlünk telhető megtegyünk saját problémáink megoldása érdekében (lásd Éther 2:18–3:6).
- Ádám bukása miatt telesztáliis világba születtünk, ahol az emberek gyakran gonosz dolgokat választanak. Az Úr segít nekünk a természetes ember legyőzésében, ha bűnbánatot tartunk, imádkozunk és hitet gyakorlunk az Általa hozott kiegészítésben (lásd Éther 3:2; lásd még Móziás 3:19; 5:2–4).
- Ha igazlelkűek és engedelmesek vagyunk, és Isten dolgait keressük, akkor addig növekedhet a Jézus Krisztusba vetett hitünk, mígnem érdemesek leszünk arra, hogy minden dolog kinyilatkoztasson nekünk (lásd Éther 3:1–20; lásd még Jakab 2:14–20; Éther 12:6; T&S 88:67–68; 93:1, 27–28).
- Ha fel vagyunk készülve, akkor az Úr még több szent feljegyzést is ki fog nyilatkoztatni nekünk (lásd Éther 3:21–4:18; lásd még 2 Nefi 27:7–11).
- Az Úr a tanúk törvényének felhasználásával tesz bizonyosságot az Ő munkájáról (lásd Éther 5; lásd még 5 Mózes 17:6; 2 Korinthusbeliek 13:1).
- Az igazlelkűeket gyakran az Úr vezeti biztonságra (lásd Éther 6:1–12; lásd még Móziás 24:17).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 136–139. o.

Javaslatok a tanításhoz

Mejegyzés: A megadott szentírásrészlet tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Éther 1:33. Járed népe Babel tornya építésének idején élt.
(10–15 perc)

Mutasd meg a Babel tornyának képét (az itt található kép nagy méretű változata a függelékben található, a 303. oldalon)! Kérd meg a tanulókat, hogy találjanak olyan szentírásokat az Ószövetségben, melyek a toronyra utalnak!

Photo © 1998 by Somebly's, used by permission

Nézzétek át a tanulókkal 1 Mózes 11:1–9-es verseit! Kérd meg őket, hogy használják a Mormon könyve időrendi táblázatát a könyvjelzőjükön (cikkszám: 32336 135), és nézzék meg, mikor történt ez az esemény (mintegy Kr. e. 2500–2200)! Olvassátok el Éther 1:33-as versét, és kérdezd meg: Körülbelül mennyi idővel azelőtt indult útnak Járed és fivére, hogy Léhi elhagyta Jeruzsálemet?

Az óra előtt add ki feladatul az egyik tanulónak, hogy számoljon be arról, hogyan kapta meg Moróni Éther könyvét (lásd Móziás 8:7–12; Alma 37:21–26; Éther 1:2)! Olvassátok el Éther 1:1–4-es verseit, és nézzétek meg, mit tartalmazott Éther könyvének első része! Kérdezd meg: Miért döntött úgy Moróni, hogy az irások egy részét nem veszi bele az általa készített kivonatba?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Éther 1:5; 8:22–23-as verseit, és kérdezd meg: Amit Moróni bevett a kivonatba, azt miért vette be? Tegyéi bizonyosságot arról, hogy a járedita feljegyzés második tanúbizonyosság a nefita feljegyzés mellett arról, hogy ha a megígért föld lakosai nem szolgálják Jézus Krisztust, akkor elpusztulnak (lásd Éther 2:8)!

Éther 1:33–43; 2:14–16. A hithűek imái nagy áldásokhoz, és még mennyei csodákhoz is elvezethetnek. Az Úr feddését vonja magára az, ha nem imádkozunk. (30–35 perc)

Az osztállyal közösen énekeljétek el: „Mondtál-e imát?” (*Himnuszok*). Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el a következő kifejezést: „Éjből nap ragyog le rád!” Kérd meg őket, hogy meséljenek olyan alkalmakról, amikor az ima felemelte lelküket!

Olvassátok el Éther 1:33-as versét, és kérdezd meg:

- Ha ma valami ahhoz hasonló történe, amit ezek a versek leírnak, akkor az milyen hatással lenne az életetekre?
- Milyen hatással lehetne a hozzáállásotokra?
- Szerintetek mit tennétek?

Olvassátok el a 34. verset, és nézzétek meg, hogyan reagált a zavarba taszított világra Járed és fivére, Mahonri Morancumer! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a 35–43-as verseket, és kérdezd meg:

- Mit tett Járed fivére, hogy elkerülje a nyelvek összezavarását?
- Mit mondott népének az Úr, mit tegyenek?
- Milyen ígéretet kapott Járed fivére az Úrtól népére vonatkozóan?
- A 43. vers szerint miért tett az Úr ilyen ígéreteket Járed fivérének?

Olvasd fel Spencer W. Kimball elnök következő megállapítását:

„Nagy kiváltság az ima – nem csak azért, mert Mennyei Atyánkhoz beszélhetünk, hanem azért is, mert szeretetet és inspirációt kaphatunk tőle. Imáink végén be kell iktatnunk némi intenzív hallgatást – méghozzá jó néhány percig. Tanácsért és segítségért imádkoztunk. Most tehát arra van szükség, hogy elcsendesedjünk, és tudjuk, hogy Ő Isten (lásd Zsoltárok 46:11).

Az ima nyelvének megtanulása örömteli, élethossziglan tartó élmény. Időnként ötletek öntik el az elménket, amint imáink után figyelünk. Időnként érzések támadnak ránk. A nyugaltság szelleme biztosít minket arról, hogy minden rendben lesz. És ha őszinték voltunk és komolyan gondoltuk az elmondottakat, akkor mindig megtapasztalunk egy jó érzést – a melegség érzését, mely Mennyei Atyánktól jön, és érzékeljük az ő irántunk érzett szeretetét. Bánkodom amiatt, hogy néhányan közülünk nem tanulták meg ennek a nyugodt, szellemi melegségnek a jelentését, mert ez tanúskodik nekünk arról, hogy imáink meghallgatást nyertek” („Pray Always”, *Ensign*, 1981. október, 5. o.).

Olvassátok el Éther 2:13–14-es verseit, és mutass rá, mennyi ideig tartott Járed fivérének és az Úrnak a beszélgetése (legalább három óráig)! Kérdezd meg:

- A Járed fivérének adott kinyilatkoztatás még mit tartalmazott? (Feddést.)
- Miért feddte meg őt az Úr?
- Olvassátok el Jób 5:17 és Jelenések 3:19-et! E versek szerint kit fedd meg az Úr?
- Hogyan áldhat meg minket az, ha megfedd az Úr vagy megfeddnek a papsági vezetők?

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy személyesen fog veletek elbeszélgetni az Úr. Bevezetnek titeket az Ő színe elé. Neveteken szólít és beszélni kezd.

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan dologra, amiért az Úr megdicsérheti őket az életükkel kapcsolatban! Életük egy olyan aspektusára is gondoljanak, amiben fejlődést várna el tőlük az Úr! Kérdezd meg: Szerintetek az Úr szerető és törődő módon utasítana rendre titeket?

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze Éther 1:43-as és Éther 2:14-es versét! Kérdezd meg: Hogyan lehet az, hogy valaki, aki olyan igazlelkű, elfelejtett egy olyan fontos dolgot, mint az Úr nevének szólítása? Olvasd fel a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Mily nagyon és mennyire folyamatosan függünk az Úrtól! Ez az élet elsődleges és alapvető ténye, melyről soha nem szabad elfelejtkeznünk, még akkor sem, ha nagyon jól haladunk előre!

Nem csoda tehát, hogy Jézus így imádkozott az Atyához. És ő, méghozzá hogyan imádkozott, *soha* nem felejtette el szólítani az Atyát. Jézus ebben is különleges volt. Még a nagyon igazlelkű Járed fivére is, aki igazán figyelemreméltó ember volt, egyszer feddésben részesült, amikor meglátogatta őt az Úr, mivel »megfeledezett az Úrról és nem imádkozott hozzá« [Éther 2:14]. Mennyire létfontosságú tehát az ima, mindannyiunk számára! Mennyire létfontosságú az, hogy még amikor az Ő munkájában foglalatostkodunk, akkor se szorítsa ki semmi az Atyánkhoz intézett imáinkat” (*Even As I Am* [1982], 67. o.).

Olvasdátok el Éther 2:15-ös versét, és nézzétek meg, hogyan reagált Járed fivére az Úr helyreigazítására! Reakcióját hasonlítsátok össze Lámán és Lémuel reakciójával 1 Nefi 16:1–2-es verseiben! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért fogadta Járed fivére ennyivel jobban az igazságot, mint Nefi fiverei?
- Ti hogyan reagáltok, amikor megfeddnek titeket?
- Ki dönti el, hogy miként reagáltok, amikor megfeddnek titeket?
- Mit tehettek azért, hogy jobban viseljétek a helyreigazítást?

Olvasd fel a következő kijelentéseket! Joseph Smith próféta azt mondta:

„Az Úr úgy bánik ezzel a néppel, akár a gyengéd szülő a gyermekkel, világosságot, intelligenciát, és útjainak ismeretét adva át, amint csak elbírák azt” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 305. o.).

Elder Henry B. Eyring, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„Ha alázatosan figyelek, arra számítva, hogy a leginkább fontos dolgok még egy kisgyermek előtt is világosak lesznek, akkor elég szelíd leszek ahhoz, hogy belül csendben legyek – és ennél fogva meghallhassam a kis, halk hangot – és elég alázatos ahhoz, hogy könnyen elfogadjam a helyreigazítást” (*To Draw Closer to God* [1997], 33. o.).

Éther 2:7–12. Az Amerikai földrész választott föld, és az ott élő nemzeteknek Istent kell szolgálniuk, vagy elsöprik őket, amikor megérnek a gonoszságban. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a történelem egyik legfélelmetesebb eszközét fogod megmutatni nekik! Mutass fel egy seprűt, és mondd el, hogy a szentírások egyik legszigorúbb figyelmeztetése megemlíti ezt a „fegyvert”! Kérd meg a tanulókat, hogy Éther 2. fejezetében keressenek utalásokat a söprűre! Ezt követően olvassák el Éther 2:7–12-es verseit!

Mondd el, hogy ezek az ígéretek és figyelmeztetések azokra a nemzetekre is vonatkoznak, akik jelenleg Észak- és Dél-Amerikát benépesítik. Kérdezd meg: Milyen más nemzetek birtokolták már ezeket a földeket, akiket később gonoszságuk miatt „elsöpörtek”? (A nefiták és a járediták.) Ha akarod, elmondhatod Marion G. Romney elnök megállapítását, az Éther 2:7–10-hez tartozó megjegyzésből, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (136. o.).

Mutass rá, hogy Éther 2:7–12-es versei egy szövetség sémáját követik, melyben Isten konkrét áldásokat ígér, ha a nép megtesz bizonyos dolgokat. A tanulók gyorsan nézzék át ezeket a verseket, keressék meg Isten ígéréseit és azt, hogy mit vár el a néptől! Ezeket írjátok fel a táblára! Ide tartozhat:

Isten ígérései a népnek	Isten elvárásai a néppel szemben
<ul style="list-style-type: none"> • Megígért földként nekik adja majd a földjüket (lásd Éther 2:7, 9; lásd még 2 Nefi 1:5–7). • Mentések lesznek a szolgaságtól és attól, hogy bármely nemzet fogságba hurcolja őket (lásd Éther 2:12). 	<ul style="list-style-type: none"> • Meg kell térniük a gonoszságuktól (lásd Éther 2:11). • Jézus Krisztust, „e földnek Istenét” kell szolgálniuk (Éther 2:12; lásd 8–12. v.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogy szerintük nemzetük hogy áll azon dolgok tekintetében, melyeket Isten elvárásaiént állnak a táblán! Kérdezd meg: Mit tehetünk azért, hogy továbbra is elnyerjük az Ő áldásait? Tegyétek bizonyosságot arról, hogy minden nemzetnek fontos e tantételek követése!

Éther 2:16–3:6. Az Úr azt akarja, hogy tőle várjunk útmutatást, de elvárja tőlünk, hogy minden tőlünk telhető megtegyünk saját problémáink megoldása érdekében. (30–35 perc)

Olvasd fel a tanulóknak Éther 2:16–25-ös verseit! Míg olvasol, vázolják fel, hogy szerintük hogy néztek ki a járedita bárkák! Beszéljétek meg a tervrajzaikat! Ha akarod, felolvashatod a bárkák leírását, az Éther 2:16–25-höz tartozó megjegyzésből, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (136–137. o.).

Olvasdátok el Éther 2:18–19-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan készítette el a bárkákat Járed fivére?

- Hogyan mutatja meg ez azt, hogy milyen mértékben engedelmeskedett az Úr parancsolatának?
- Milyen három problémát tárt az Úr elé Járed fivére?

A tanulók második kérdésre adott válaszait foglalj össze a táblán, amint azt a mellékelt táblázat bal oldali oszlopában látod! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Éther 2:20–25-ös verseit, és nézzék meg, milyen megoldásokat adott az Úr a problémákra! A jobb oldali oszlophoz hasonlóan foglalj össze ezeket!

Probléma (Éther 2:18–19)	Megoldás (Éther 2:20–25)
Nincs világosság.	Az Úr megkérdezi Járed fivérét, hogy mit szeretne, mit tegyen (lásd 23., 25. v.).
Nincs kormány.	Az Úr azt mondja, hogy Ő irányítja majd a bárkákat (lásd 24. v.).
Nincs levegő.	Az Úr utasítást ad neki arra, hogy vágjon lyukakat, kivehető dugókkal a bárkák alján és tetején (lásd 20. v.).

Kérdezd meg:

- Szerintetek miért volt az, hogy az Úr két problémára kinyilatkoztatta a megoldást, de annak a problémának a megoldását, hogy nincs világosság, Járed fivérére bízta?
- Milyen más, szentírásbeli példák vannak, ahol az Úr személyes erőfeszítést várt el valakitől egy probléma megoldásánál? (A válaszok között lehet az, amikor Nefi megszerezte a rézlemezeket [lásd 1 Nefi 3–4]; Oliver Cowdery fordítási próbálkozása [lásd T&S 8–9].)
- Hogyan segíthet nekünk az, ha az Úr elvárja tőlünk, hogy az Ő útmutatásával mi találjunk megoldásokat a problémáinkra?

Olvasd fel elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„Nyilvánvalóan próbára tétetett Járed fivére. Isten megtette a rá eső részt. Voltak különleges, határozottan tengerre való hajók, melyekkel átszelhették az óceánt. Gondoskodott pompás kormányzásról. Befejeződött az építés nehéz része. Most az Úr tudni akarta, mihez kezd Járed fivére a részletekkel” (*Christ and the New Covenant*, 16. o.).

Kérdezd meg:

- Szerintetek mit tanulhatott Járed fivére abból, ahogyan az Úr segített neki a problémák megoldásában?
- Később ez hogyan segíthetett neki?
- Mit gondoltok, titeket milyen tekintetben tett már próbára az Úr?
- Hogyan segített nektek az a tudás, melyre e próbatételek során tettetek szert?

Olvassátok el Éther 3:4–6-es verseit, és kérdezd meg:

- Milyen döntést hozott Járed fivére, hogyan oldja meg annak problémáját, hogy nincs világosságuk?

- Hogyan reagált az Úr Járed fivérének a kérésére?
- Mi van rátok legnagyobb hatással az Úr reakcióját illetően?

Olvassátok el a megjegyzést Éther 2:23-as verséhez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (137 o.)!

Tegyél bizonyosságot arról, hogy az Úr szeret minket és azt akarja, hogy fejlődjünk! Azt akarja, hogy tőle várjunk útmutatást, de elvárja, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk problémáink megoldása érdekében.

Éther 3. Ha igazlelkűek és engedelmesek vagyunk, és Isten dolgait keressük, akkor addig növekedhet a Jézus Krisztusba vetett hitünk, míg nem érdemesek leszünk arra, hogy minden dolog kinyilatkoztattasson nekünk.

(50–55 perc)

Írd fel a táblára a következő számsort! Kérdezd meg a tanulókat: Hogyan jellemeznéd valakit, akinek nagy a hite? Beszéljétek meg az általuk megnevezett jellemvonásokat, és sorold fel a számsor *nagy hit* felirata alatt!

Hit hiánya | 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | Nagy hit

Add ki négy tanulóknak az alábbi példákat! Olvassák el a nekik kiadott példát, és döntsék el, szerintük mennyi hite van a példában szereplő személynek! (*Megjegyzés:* Mondd el, hogy az Úr kinyilatkoztathatja ugyan szolgálainak, hogy mi van valakinek a szívében, de mi általában nem tudjuk megítélni valaki másnak a hitét! Ennek a gyakorlatnak az a célja, hogy megvizsgáljuk a hit jellemzőit, ami segít nekünk azok alaposabb megértésében és saját magunk kiértékelésében.) Kérd meg a négy tanulót, hogy a példájukban szereplő személy nevét írják fel a hit számsorán oda, ahová szerintük tartozik! Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, miért oda írták az adott nevet, ahová írták! Engedd meg az osztálynak, hogy egyetértsen vagy ellentmondjon, és indokolják meg ezt!

- Nándor nem szereti olvasni a szentírásokat. Azt állítja, hogy unalmasak. Nem is imádkozik valami sokat. Azt mondja, sokkal közelebb kerülhet az Úrhoz azáltal, hogy a természetben sétál és elgondolkodik, mint tanulás és ima által.
- Árpád állandóan tanulmányozza a szentírásokat és a tanokat. Tulajdonképpen majdnem mindennél szívesebben olvas és tanul. Úgy érzi, hogy sokkal inkább javára válik az olvasás és a tanulás, mint az, ha gyűlésekre és házitanítani jár. Már hónapok óta nem volt házitanítani, de úgy érzik, ez nem számít, ha szorgalmasan tanulmányozza az evangéliumot.
- Mihály erősen igyekszik azon dolgok alkalmazásán, amit a szentírásokból és az egyházi kiadványokból tanul. Tudja, hogy messze van a tökéletességtől, de úgy gondolja, fontos mindig arra törekedni, hogy az evangélium szerint éljünk. Rendszeresen imádkozik isteni segítségért, hogy engedelmebb és lelkiileg erősebb lehessen.

- Zsófi feladta. Megunta, hogy annyi mindent elvárnak tőle. Belefáradt abba, hogy éveken át keményen igyekezett azon, hogy tökéletes legyen, és rájött arra, hogy egyedül nem képes mindenre. Nagyon megkeseredett.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Jakab 2:14–20-as verseit, és kérdezd meg:

- A hithűek mely jellemvonásait említik meg ezek a versek?
- A példákban szereplő személyek közül melyikük tükrözi leginkább ezeket a tulajdonságokat?
- A szentírásokban kinek volt ilyen hite?
- Ismertek valakit személyesen, akinek ilyen hite van?

Kérd meg a tanulókat, hogy gyorsan nézzék át Éther 1:34–43; 2:16–21-es verseit, és keressenek bizonyítékot Járed fivérének az Úrba vetett hitére! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblán! A listátok lehet valami ehhez hasonló:

- Járed fivérét igen kedvelte az Úr (lásd Éther 1:34).
- Fohászzkodott az Úrhoz (lásd 34., 43. v.).
- Elment, hogy úgy tegyen, amint azt az Úr megparancsolta neki (lásd Éther 2:16).
- Bárkákat készített, pontosan az Úr által megadott részletek szerint (lásd 18. v.).
- Úgy tett, „ahogy az Úr parancsolta” (21. v.).

Kérdezd meg, mennyiben felel meg Járed fivére a hit Jakab 2:14–20-ban említett jellemzőinek! Mondd el, hogy az igazán hithű ember az, aki cselekszik.

Olvassátok el Éther 3:1–6-os verseit, és nézzétek meg, a hit milyen más jellemzőit mutatta meg Járed fivére! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak, és írd fel ezeket a táblán lévő listához! A válaszok között lehet:

- Munkához látott, hogy elkészítse a köveket, és az Úr elé vitte azokat (lásd 1. v.).
- Mély alázatosságot tanúsított, amikor gyengeségeit és bukott természetét említette (lásd 2–3. v.).
- Bizonytságot tett arról, hogy Istennek minden hatalmában áll (lásd 4–5. v.).

Olvasd fel elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„Annak ellenére, hogy annyira lekicsinyelte magát, azonnal megnyilvánult Járed fivérének a hite – tulajdonképpen inkább azt kellene mondanunk, hogy *áttetszett* a hite annak fényében, hogy mire használták aztán ezeket a követket. Jehova nyilván talált valami szembeötlőt e férfi hitének gyermeki ártatlanságában és buzgalmában. »Uram, te megteheted ezt.« Bizonyos szempontból nincs a hitnek hatásosabb megnyilvánulása a szentírásokban. Majdnem olyan ez, mintha Járed fivére biztatná Istent, bátorítaná, biztosítaná őt. Nem azt mondta: »Uram, biztos vagyok benne,

hogy te megteheted ezt.« Nem azt: »Uram, már sok ennél nagyobb dolgot is megtettél.« Bármennyire bizonytalan volt a próféta saját képességei tekintetében, Isten hatalmát illetően *nem* volt benne bizonytalanság. Ez csupán egy egyszerű kijelentő módban elhangzott mondat volt, melyben habozásnak nem volt jele. Olyan valakinek szólt a biztatás, akinek nincs szüksége biztatásra, de akinek ez biztosan megérintette a lelkét. »Uram, te megteheted ezt.« (Christ and the New Covenant, 17. o.).

Írd fel a táblára: *Addig úgysem kaptok bizonytságot, amíg _____*. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Éther 12:6-os versét, és töltsék ki az üres helyeket! Olvassátok el Éther 3:6–8-as verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan teszi próbára hiteteket az, amikor másoknak megbocsátotok?
- Mi lehet az a megígért bizonytság?
- Hogyan tétetett próbára Járed fivérének a hite?
- Szerintetek mit jelent a „Járed fivérének a szeméről lehullt a fátyol” kifejezés? (6. v.)
- Szerintetek miért borult le a földre Járed fivére, miután az Úr ujját meglátta?
- Mit gondoltok, mit éreznétek, ha ilyen élményben lenne részetek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Éther 3:9–12-es verseit és kérdezd meg: Mit mondott az Úr, mi volt az oka annak, hogy Járed fivére láthatta az Ő ujját? Mutass rá, hogy az Úr mindent tud, mégis feltette Járed fivérének a 7, 9, 11-es versben található kérdéseket! Kérdezd meg: E kérdések megválaszolása hogyan segíthetett Járed fivérének? Segíts a tanulóknak megérteni, hogy ezek a kérdések növelhették a hitét, az önbizalmát és a tudását! Ha szeretnéd, mondd el elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„Az utolsó napi szentek teológiájának alapvető feltevése az, hogy Isten »mindent tud, és semmi sincs, amit ő ne tudna« [2 Nefi 9:20; lásd még T&Sz 38:1–2]. Az ősi és a mai szentírások is újra meg újra megismétlik a mindent tudásnak eme állítását. Isten mégis gyakran tesz fel kérdéseket a halandóknak, általában azért, hogy próbára tegye a hitüket, felmérje az őszinteségüket, vagy bővítse a tudásukat” (Christ and the New Covenant, 19–20. o.).

Olvassátok el Éther 3:13–17-es verseit, és kérdezd meg:

- Mit tudott meg magáról ez alkalommal Járed fivére? (Lásd 13., 15. v.)
- Mit mondanak ezek a versek, mit látott Járed fivére?
- Mit tudott meg Járed fivére Jézus Krisztusról?
- Mit tanulhatunk ezekből a versekből az Úrról?

Ha a tanulókat összezavarja az Úr kijelentése, hogy „ember még sohasem járult elém ilyen nagy hittel, mint amilyennel te” (9. v.) és „még sohasem mutattam meg magamat az embernek, annak, akit én teremtettem” (15. v.), akkor elmondhatod elder Holland következő kijelentését:

„A lehetséges zavar itt abból a felismeréséből adódik, hogy sok olyan fő próféta (és talán mind), aki Járed fivére előtt élt, látta Istent.

Erről a dologról sokat beszéltek már utolsó napi szent írók, és sok lehetséges magyarázat van. Ezek közül bármelyik – vagy akár mindegyik – fényt deríthet ebben a részben egy még nagyobb igazságra. Mindazonáltal, mivel nincs további kinyilatkoztatás vagy magyarázat ezt illetően, minden feltevés csak találgatás marad, és mint ilyen nem kielégítő és nem teljes.

Lehetséges az, hogy ez a megjegyzés kizárólag egy bizonyos sáfárság keretein belül értendő, és mint ilyen, csak Járed népére és a járedita prófétákra vonatkozik – azt mondván, hogy Jehova azelőtt még soha nem jelent meg egy látnokuknak vagy kinyilatkoztatójuknak sem. Ennek az elképzelésnek minden bizonnyal sok hiányossága van.

Egy másik feltevés az, hogy a rész kulcsszava az »embernek«, és ez arra utal, hogy az Úr soha nem nyilatkoztatja ki magát a nem megszentelt, a hitetlen, a halandó, a földi, a természetes embernek.

Egyesek abban hisznek, hogy az Úr arra gondolt, azelőtt ilyen mértékben vagy ilyen teljesen még nem nyilatkoztat-ta ki magát embernek.

További lehetőség az, hogy ez volt az első olyan alkalom, amikor Jehova megjelent és Jézus Krisztusként, Isten Fia-ként mutatkozott be, mely értelmében a rész értelmezése »még soha nem mutattam meg magamat [Jézus Krisztusként] az embernek, annak, akit én teremtettem.« Ezt a lehetőséget támasztja alá az, ahogyan Moróni későbbi szerkesztői megjegyzését olvashatjuk: »Istennek ilyen tökéletes megismerése után már nem lehetett többé a fátyol mögül kizárni. Így láthatta meg Jézust« [Éther 3:15, 20].

Ennek a résznek egy másik értelmezése szerint oly nagy volt Járed fivérének a hite, hogy nem csak a halandóság előtti Jézus *szellem* ujját és testét látta (melyet valószínűleg sok más próféta is látott), hanem Krisztus húsból, vérből és csontból való testének még többet eláruló jellemzőit is. Jobban tartható az a feltevés, hogy az csak ennek a jövőbeli testnek a szellemi hasonlatossága volt. Azt hangsúlyozva, hogy ez egy szellemi test, melyet kinyilatkoztattott, és nem valami különleges előfutár, mely húst és csontot szimulál, Jehova azt mondta: »Ez a test, amit most látsz, lelkemnek (szellememnek) a teste, ... és ahogy most neked lélekben (szellemben) megjelentem, ugyanilyen alakú, de húsból való testben fogok a népemnek megjelenni« [Éther 3:16].

Az utolsó magyarázat pedig – és Járed hitének fényében ez a legmeggyőzőbb – az, hogy Krisztus azt mondta Járed fivérének: »Sohasem mutattam meg magamat az embernek *ily módon, akaratomon kívül, úgy, hogy csak az engem látó hite idézte volna ezt elő.*« A szabály az, hogy a prófétákat

meghívják Isten színe elé, ő kéri meg őket arra, hogy lépjenek be a színe elé, és ez csak az ő jóváhagyásával történhet. Járed fivére azonban úgy tűnik, mintegy átvette magát a fátylon, nem úgy, mint egy nem szívesen látott vendég, de talán technikailag úgy, mint egy hívatlan vendég. Jehova azt mondta: »Ember még sohasem járult elém ilyen nagy hittel, mint amilyennel te. Igen, ha nem lett volna ilyen rendkívüli nagy a hited, akkor nem láhattad volna meg az ujjamat. Ember még sohasem hitt bennem úgy, mint ahogy te.« Maga az Úr nyilvánvalóan ezzel a példátlan hittel kötötte össze ezt a példátlan látomást. Ha maga a látomás nem is volt egyedülálló, akkor a hit és a látomás elnyerésének módja volt az, amihez még nem volt fogható. Ez a hit csak úgy lehetett ennyire figyelemreméltó, ha képes volt a prófétát hívatlanul bevinni oda, ahová mások csak Isten felkérésére mehettek.

Úgy tűnik, Moróni is így értelmezte a helyzetet, mert később azt írta: »Mivel ez a férfi ezt megtudhatta [ami hitének eredménye volt], ezért már *nem lehetett megtagadni tőle, hogy a fátyol mögé tekintsen.* Istennek ilyen tökéletes megismerése után már *nem lehetett többé a fátyol mögül kizárni.* Így láthatta meg Jézust« [Éther 3:19–20]” (*Christ and the New Covenant*, 20–23. o.).

Olvassátok el Éther 3:18–21-es verseit, és nézzétek meg, ezt követően mi történt! Kérdezd meg:

- Ki szolgált Járed fivérének?
- Miért „nem lehetett többé megtagadni [Járed fivéréntől azt], hogy a fátyol mögé tekintsen”? (19. v.)
- Szerintetek mit jelent azt, hogy Járed fivérének már „nemcsak hite” volt? (19. v.)
- Szerintetek miért parancsolta meg neki az Úr, hogy senkinek ne mondja el azt, amit látott és hallott?
- Honnan tudhatjátok, amikor életetek egy élménye túlságosan szent ahhoz, hogy másokkal megosszátok? (Lásd Alma 12:9; T&S 63:64.)

Olvassátok el Éther 3:22–28-as verseit, és kérdezd meg:

- Mi az a két kő, melyről említést tesznek ezek a versek? (Az Urim és a Tummim.)
- Szerintetek miért mondta Járed fivérének az Úr azt, hogy egy Urimot és Tummimot is rakjon hozzá a feljegyzéseihez?
- Még mit mutatott meg az Úr Járed fivérének? (Lásd 25–26. v.)

Utalj ismét Éther 12:6-os versére, és kérdezd meg:

- Mi volt az a bizonyosság, melyre Járed fivére hitének próbája után kerül sor?
- Ki kaphat ilyen bizonyosságot? (Mindazok, akik gyakorolják az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 67:10; 93:1-es verseit! Tegyétek bizonyosságot arról, hogy egyszerű áldások állnak mindannyiunk rendelkezésére, annak függvényében, hogy miként gyakoroljuk a Jézus Krisztusba vetett hitünket!

Éther 3:21-4:18. Ha fel vagyunk készülve, akkor az Úr még több szent feljegyzést is ki fog nyilatkoztatni nekünk.

(25-30 perc)

Kérdezd meg, hogy van-e valaki az osztályban, akinek van jogosítványa (a sajátodat is használhatod)! Kérd meg a tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé, és mutassa meg a jogosítványt! Ha van olyan tanuló az osztályban, akinek nincs jogosítványa, akkor kérdezd meg tőle, hogy neki miért nincs. Beszéljétek meg a jogosítvány elnyerésének feltételeit, és sorold fel ezeket a táblán! Ide tartozhat:

- Bizonyos életkor elérése.
- Szemvizsgálat.
- Gépjárművezetői tanfolyam elvégzése.
- Írásbeli teszt letétele.
- Vezetési (gyakorlati) vizsga letétele.
- Tanfolyam- és más díjak kifizetése.
- Szülő vagy gondviselő engedélye.

Kérdezd meg, hogy hallott-e már valaki az osztályban a Mormon könyvének lepecsételt részéről, és ha igen, akkor mit tudnak róla!

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át Éther 3:21-28; 4:1-8, 14-16-os verseit, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Hogyan lettek lepecsételve ezek a feljegyzések? (Lásd Éther 3:21-24.)
- Miért lettek lepecsételve? (Lásd Éther 3:21; 4:1-3.)
- Mikor lesz feltörve ezeknek a feljegyzéseknek a pecsétje? (Lásd Éther 4:6-7, 14-16.)
- E versek szerint milyen információkat tartalmaznak ezek a feljegyzések?

Ha segít, akkor olvasd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A következő dologban egész biztosak vagyunk: Amikor a millennium alatt lefordításra kerül a Mormon könyvének lepecsételt része, akkor az be fog számolni a halandóság előtti létben eltöltött életről; minden dolog teremtéséről; a bukásról, a kiengesztelésről és a második eljövételről; a templomi szertartásokról, azok teljességében; az átváltozott lények szolgálatáról és küldetéséről; az életről a szellemvilágban, a paradicsomban és a pokolban is; a dicsőség királyságairól, melyeket feltámadt lények népesítenek majd be, és még sok más ilyen dologról (lásd pl. Éther 1:3-5)” (*Doctrines of the Restoration: Sermons and Writings of Bruce R. McConkie*, szerk. Mark L. McConkie [1989], 277 o.).

Mondd el, hogy amint a jogosítvány elnyerésének is vannak bizonyos kitételei, melyeknek eleget kell tennünk, olyan kitételek is vannak, melyeknek azt megelőzően kell eleget tennünk,

hogy a Mormon könyvének lepecsételt része kinyilatkoztatásra kerülne. Kérd meg a tanulókat, hogy Éther 4:1-8, 15-16-os versei alapján nevezzék meg ezeket a kitételeket! A válaszok között lehet:

- Meg kell térnünk a gonoszságtól és tisztáknak kell lennünk az Úr előtt (lásd Éther 4:6).
- Járed fivéréhez hasonló hitet kell gyakorolnunk Krisztusban, és meg kell szenteltetnünk (lásd 7. v.).
- Nem szabad szembeszállnunk az Úr szavával, vagy „mindezt” tagadni (lásd 8. v.).
- El kell tépnünk a hitetlenség fátyolát (lásd 15. v.).

Olvassátok el 3 Nefi 26:3, 8-10-es verseit, és nézzétek meg, milyen további szentírások lesznek kinyilatkoztatva! Kérdezd meg:

- Mit tanított az Üdvözítő a nefitáknak? (Lásd 3. v.)
- Mi a Mormon könyvének egyik célja? (Hitünk próbára tétele; lásd 9. v.)
- Mit kell tennünk azért, hogy „nagyobb dolgok”-at is kapjunk? (9. v.)

Kérdezd meg a tanulókat, hogy mit gondolnak, készen állunk-e a Mormon könyve lepecsételt részének elnyerésére. Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Az Úr nagyobb tudást, nagyobb megértést ígért nekünk annál, amit a Mormon könyvében találunk, amikor készen állunk annak átvételére.

Most az Úr próbaidőre helyezett minket, az egyház tagjait. Megadta nekünk a Mormon könyvét, mely a kisebb rész, hogy az abban található tanácsok iránti engedelmesség által növeljük a hitünket, és amikor majd mi, az egyház tagjai, hajlandóak leszünk engedelmeskedni a nekünk megadott parancsolatoknak, és olyan hitet tanúsítani, amelyet a nefiták tanúsítottak egy rövid ideig, akkor az Úr készen áll majd arra, hogy előhossa és odaadja nekünk a többi feljegyzést, de most még nem állunk készen annak átvételére. Miért? Mert ebben a próbatételei időszakban még nem élünk a kitételek szerint, mely a nekünk adott feljegyzést illetik, és nem követjük eléggé annak tanácsait” (Conference Report, 1961. szeptember – október, 19-20. o.).

Éther 5. Az Úr a tanúk törvényének felhasználásával tesz bizonyosságot az Ő munkájáról. (10-15 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy Joseph Smith próféta írnokaként szolgálnak, amint ő Éther 5. fejezetét fordítja! Kérd meg őket, hogy míg lassan felolvasod Éther e fejezetét, egy papírlapra írják le az egyes versek fő mondanivalóját! Kérdezd meg:

- Írnokként milyen gondolatok jutottak eszetekbe a 2. vers hallatán?
- Milyen remény ébredhetett bennetek a 3-4. versek hallatán?

Olvassátok el a megjegyzést Éther 5:2–4-es verséhez, a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (138. o)!

Éther 6:1–12. Az igazlelkűeket gyakran az Úr vezeti biztonságba. (15–20 perc)

Mutass meg újság- vagy folyóiratcikkeket egy mostani erős viharról! Kérdezd meg:

- Hogyan lehet leginkább túlélni egy borzalmas vihart?
- Hova mehetünk, ahol biztonságra lelhetünk a viharban?
- Miért nyújt olyan fontos segítséget a lámpa az autóknak, a repülőknél és a hajóknak vihar idején?
- Hogyan hasonlíthatók az élet egyes arculatai egy erős viharhoz?
- Miért vannak az életünkben „viharok” vagy embert próbáló időszakok?
- Hogyan készülhetünk fel az élet viharaira?
- Mit tesznek a próféták és az apostolok, hogy segítsenek nekünk biztonságra lenni az élet viharai elől?
- Milyen lámpa irányíthat minket az élet viharain át?

Olvassátok el Éther 6:1–4-es verseit, és kérdezd meg:

- Hogyan készült fel Járed és népe óceáni útjukra?
- Hogyan segített az Úr Járed családjának, hogy felkészüljenek a nagy tenger átszelésére?
- A 4. vers szerint kibén bíztak az emberek, hogy biztonságban lesznek? (Keményen dolgoztak azért, hogy felkészüljenek, de „Urukra, Istenükre bízták magukat”).

Olvassátok el Éther 6:5–11-es verseit, és nézzétek meg a járediták utazásának körülményeit! Kérdezd meg:

- Ki támasztotta a heves szeleket? Miért? (Lásd 5. v.)
- Szerintetek miért nem csendesítette le az Úr a tengert?
- Voltatok már tengeribetegek? Mit gondoltok, hogy bírtátok volna ezt az utat?
- Hogyan áldotta meg az Úr a járeditákat útjuk során? (Lásd 7., 10. v.)
- Mennyi ideig voltak a tengeren? (Lásd 11. v.)
- Mit tettek a járediták viharos utazásuk alatt? (Lásd 9. v.)
- Olvassátok el a 12-es verset! Hogyan mutatták meg hálájukat a járediták, amikor elérték a megígért földet?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan hasonlítható saját életükhöz az, amikor a járediták átszelték a tengert! Tegyé l bizonyosságot arról, hogy bajok idején az Úrhoz fordulhatunk segítségért!

Ő biztonságba fog vezetni minket, ha készek vagyunk követni Őt. Énekeljétek vagy olvassátok el: „Ó, Mester, a vihar tombol” (*Himnuszok*)!

Bevezetés

Járednek és fivérének családja és barátai virágkorukat élték a megígért földön. Éther 7–11. fejezetei e nép történetének nagyon tömör beszámolóját tartalmazzák. A járediták nagyjából ugyanazokat a sikereket és kudarcokat élték meg, mint a nefiták és a lámániták. Amikor engedelmesekek voltak, áldásokat kaptak, amikor pedig engedetlenek voltak, akkor büntetést. Igazlelkű királyok idején jól éltek, gonosz királyok idején pedig szenvedtek. A közöttük lévő próféták megjövendölték, hogy ha nem hajlandók a megtérésre, akkor teljesen el fognak pusztulni. Ezeket a prófétákat gyakran elutasították és megölték. Az emberek az ősi eskük szerint titkos szövetségeket hoztak létre, mely pusztulásukhoz vezetett. Végül polgárháború pusztította el őket.

Amikor Moróni lerövidítette Éther könyvét, általában Járed leszármazottjainak sorát követte, akik királyokként uralkodtak a járediták hosszú történelme során. Éther, aki a járedita nemzet tragikus végének történetét meséli el, e királyoktól származott.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Akik hamislelkűen törekednek pénzre vagy hatalomra, azok megoszthatják a közösségeket és a nemzeteket, és erőszakot, nyomort és halált hozhatnak önmagukra, valamint a körülöttek élőkre (lásd Éther 7:4–7, 15–21; 8:1–10; 9:4–12; 10:5–8; 11:4–22).
- Ha hallgatunk a próféták szavaira, akkor áldásokat kapunk, de ha elutasítjuk azokat, akkor elzárnak minket az Úr áldásaitól (lásd Éther 7:23–27; 9:20–29; 11:5–8, 12–13, 20–22; lásd még Éther 13:20; 15:1–3; T&Sz 1:10–16).
- A titkos szövetségek olyan embercsoportok, melyek bármilyen szükséges módszert felfedeznek arra, hogy hatalomra és vagyonra tegyenek szert, és támogatják egymást a gonoszságukban. A titkos szövetségeket Sátán indította el, és ezek azóta léteznek, hogy Káin megölte Ábelt. Ha a nép támogatja őket, a titkos szövetségek egész nemzetek pusztulásához vezethetnek (lásd Éther 8:9–26; 9:4–6, 11–12, 26; 10:33–34; 11:7, 15, 22; lásd még Éther 13:15; 14:8–10).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 139–142. o.

Javaslatok a tanításhoz

Éther 7–15. Akik hamislelkűen törekednek pénzre vagy hatalomra, azok megoszthatják a közösségeket és a nemzeteket, és erőszakot, nyomort és halált hozhatnak önmagukra, valamint a körülöttük élőkre. (90–100 perc)

Megjegyzés: Ez az áttekintés, ha kell, egynél több nap alatt is tanítható. Ha nincs elég idő, akkor a táblázatban található tanulmányozandó kérdéseket feloszthatod a tanulók csoportjai között, és megkérheted őket, hogy számoljanak be az osztálynak arról, amit találtak. Egyéni tanulásodban is használhatod ezt az áttekintést, amikor felkészülsz Éther könyve hátralevő részének a tanítására.

Rajzolj fel a táblára egy koronát! Kérdezd meg a tanulókat: Ha egy napig királyok vagy királynők lehetnétek, akkor mire használnátok fel a hatalmatokat? A válaszokat sorold fel a táblán! Némi beszélgetés után kérdezd meg, kinek válnának a javára a táblán felsorolt válaszok. Kérdezd meg: A rendelkezésre álló hatalommal együtt mi nehezítheti meg azt, hogy jó királynők vagy királyok legyetek?

Olvassátok el Éther 6:19–23-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért gyűjtötte össze népét Járed és fivére?
- Mit kért tőlük a népük?
- Milyen prófétai aggodalmat juttatott kifejezésre Járed fivére?
- Ennek milyen példáit láttuk eddig a Mormon könyvében?

Írd fel a táblára a következő utasításokat:

1. Soroljátok fel a szentírás-részetekben említett királyok neveit! Írjátok le, hogy igazlelkű volt-e vagy gonosz!
2. Írjátok le, hogy háború vagy béke idején uralkodott-e a király, és hogy fogságban élt-e!

A következő táblázatot mutasd meg írásvetítőn, vagy emlékeztetőként add ki a tanulóknak! Haladjanak végig a táblázat tanulmányozandó kérdésein, amint eleget tesznek a táblán felsorolt utasításoknak!

Éther 7	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 23–27-es verseket! Mi történt a prófétákkal Súle uralkodása alatt? • Miért volt azt, hogy Súle „igazságosan uralkodott”? (27. v.)
Éther 8	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 7–22-es verseket! Jelöljétek meg azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek titkos szövetségeket jellemeznek! • Olvassátok el a 23–26-os verseket! Mit mondott Moróni az utolsó napokban élő nemzsidóknak a titkos szövetségekről?
Éther 9	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 12–25-ös verseket! Soroljátok fel az igazlelkű járeditákat érő áldásokat! • Olvassátok el a 26–35-ös verseket! Milyen átok érte az országot? • Miért került sor erre? • Egyeseket miért örzött meg az Úr?

Éther 10	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 9–13-as verseket? Moriánton jó király volt vagy rossz király? Miért? • Olvassátok el a 18–28-as verseket! Miért volt az, hogy Lib uralkodása alatt a nép „gyarapodott ... az Úr keze alatt”?
Éther 11	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 11. fejezetet, és keressétek meg a próféták prófeciáit! • Hogyan reagáltak az emberek a prófétákra és üzenetükre? • Miért bántak úgy a prófétákkal, ahogy bántak? • Mit tanulhatunk ebből a fejezetből, ami ma is segíthet nekünk?
Éther 12	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el az 1–6-os verseket! Mit tett Éther, hogy megpróbálja népét visszatartani a pusztulásba vezető út követésétől?
Éther 13	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 20–22-es verseket! Hasonítsátok össze Éther Koriántumrnak mondott prófeciáját azzal, amit Mormon mondott a nefitákról Mormon 6:16–19-es verseiben!
Éther 14	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 8–10, 24–25-ös verseket! Mondd el, hogyan teljesítették be a járediták Mormon prófeciáját Éther 8:22-es versében!
Éther 15	<ul style="list-style-type: none"> • Olvassátok el a 29–34-es verseket! Szerintetek mi a legfontosabb dolog, amit Éther könyvéből tanultatok?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el az osztálynak, mit írtak le a táblán lévő utasítások végrehajtásának eredményeként!

Éther 7–11. Ha hallgatunk a próféták szavaira, akkor áldásokat kapunk, de ha elutasítjuk azokat, akkor elzárnak minket az Úr áldásaitól. (45–50 perc)

Mutass az osztálynak egy üres orvosságos dobozt! Kérd meg a őket, hogy mondják meg, mi van a kezében! Kérdezd meg tőlük, hogy volt-e már szükségük orvos által felírt orvosságra. Olvassátok el a dobozon lévő utasításokat, és kérdezd meg:

- Miért adnak az orvosok utasításokat a gyógyszerek használatát illetően?
- Miért fontos az utasítások szerint használni a gyógyszert?
- Mi történhet akkor, ha nem követjük az utasításokat?
- Milyen utasításokat kaptunk az Úrtól, melyeknek figyelmen kívül hagyása rossz következményekkel járhat?

Nézzétek át annak beszámolóját, hogyan kapta meg Móziás király a huszonnégy aranylemezt, mely Éther könyvét tartalmazta (lásd Móziás 8; 21:25–28; 28:10–16)! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Móziás 28:17–19-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tett Móziás király a lemezekkel?
- Mit tartalmaztak a lemezek?
- Hogyan reagált Móziás népe erre a beszámolóra?

- Mormon szerint miért volt az, hogy csak később került sor ennek a beszámolóknak a leírására? (lásd 19. v.).
- Mormon kijelentése hogyan hasonlítható az orvos utasításaihoz az általa felírt gyógyszereken?

Mondd el a tanulóknak, hogy ma fel fogják fedezni annak néhány okát, hogy miért „fontos, hogy minden ember megismerje, ami” Éther könyvében van. Rajzold fel a táblára a következő táblázatot (a javasolt válaszokat hagyd ki a „figyelmeztető címke” oszlopból)! Oszd három csoportra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki egy-egy verscsoportot a „szentírás-utalások” oszlopból!

Szentírás utalások	„Figyelmeztető címke”
Éther 6:22–23; 7:4–7, 15–21; 8:1–10; 9:4–12; 10:5–8	Fogságot, halált és bánatot hoznak népükre azok a vezetők, akik hamislelkű módon törekednek hatalomra.
Éther 7:23–27; 9:20–29; 11:5–8, 12–13, 20–22; 13:20; 15:1–3; T&Sz 1:10–16	Hallgatnunk kell a próféták figyelmeztetéseire, különben pusztulásban lesz részünk.
Éther 8:9–26; 9:4–6, 11–12, 26; 10:33–34; 11:7, 15, 22; 13:15; 14:8–10; 15:1–2	El kell pusztítani a titkos szövetségeket, mert egész nemzeteket tehetnek tönkre.

Kérd meg a csoportokat, hogy keressék meg verseikben a figyelmeztetést, és írják ki azt egy papírlapra! Kérd meg az egyes csoportok szószólóit, hogy mondják el a „figyelmeztető címkéjüket”, és írják fel azt a táblára a csoport versei mellé! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Robert D. Hales-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A zavargások világában élünk, ahol minden sarokban szomorúságra és pusztulásra lelünk, melyek közül sok annak eredménye, hogy az ember nem hallgat Isten igaz prófétáinak a szavára. Mennyire más lett volna az összes sáfárságban élő emberek élete, ha hallgattak volna Mózes prófétára és követték volna a tízparancsolatot!

Mindig is égető szükség volt Isten élő prófétájának szilárd és megnyugtató szavára – annak szavára, aki Isten gondolatát és akaratát közvetítve megmutatja a lelki biztonság-hoz, valamint a személyes békéhez és boldogsághoz vezető utat” (Conference Report, 1995. április, 17. o.; vagy *Ensign*, 1995. május, 15. o.).

Beszélgétek meg, hogyan kapcsolódik ez a kijelentés a járadíták tapasztalataihoz! Énekeljétek vagy olvassátok el: „Jöjj, hallgasuk a prófétát” (*Himnuszok*).

Éther 8:20–26. A titkos szövetségek olyan embercsoportok, melyek bármilyen szükséges módszert felhasználnak arra, hogy hatalomra és vagyonra tegyenek szert, és támogatják egymást a gonoszságukban. A titkos szövetségeket Sátán indította el, és ezek azóta léteznek, hogy Káin megölte Ábelt. Ha a nép támogatja őket, a titkos szövetségek egész nemzetek pusztulásához vezethetnek. (30–35 perc)

Megjegyzés: Amikor felkészülsz ennek a javaslatnak a tanítására, nézd át a következő versekhez tartozó tanítási javaslatokat: Hélamán 1:1–22, 27; 2:1–14 (195–196. o.) és Hélamán 8:1–10; 11:1–2, 24–34 (201–202. o.), valamint az Éther 8:23–26-hoz tartozó megjegyzést a *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* kiadványban (140. o.)!

Írd fel a táblára az *atombomba*, *hadseregek* és *titkok* szavakat! Kérdezd meg: E három dolog közül melyiknek áll leginkább hatalmában egy nemzet elpusztítása? Miért? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Éther 8:18-as versét, és mondják meg, hogyan kapcsolódik az a táblán felsorolt dolgokhoz!

Olvassátok el Éther 8:20–22-es versét, és keressétek meg Moróni figyelmeztetését a titkos szövetségek pusztító hatalmáról! Kérdezd meg:

- Milyen nemzeteket pusztítottak már el titkos szövetségek? Milyen nemzeteket fognak még a jövőben elpusztítani ezek? (Lásd 22. v.)
- Miért létezhetnek és terjeszkedhetnek ezek a szövetségek?
- Miért pusztulnak el azok a nemzetek, melyek támogatják a titkos szövetségeket?
- A mai világban a titkos szövetségek milyen lehetséges példáit ismeritek fel?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder M. Russell Ballard-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A Mormon könyve megtanítja, hogy a bűntettekben részt vevő titkos szövetségek komoly kihívást jelentenek, nem csak egyéneknek és családoknak, hanem egész civilizációknak is. A mai titkos szövetségek között vannak a bandák, a drog-kartellek és a szervezett bűnözést elkövető családok. Napjaink titkos szövetségei nagyon is hasonlóan működnek a Mormon könyvebeli időkben található Gadianton rablókhoz. Titkos jeleik és kódszavaik vannak. Titkos rítusokban és beavatási szertartásokban vesznek részt. Céljaik közé tartozik a gyilkosság, a fosztogatás, a lopás és mindenféle gonoszság elkövetése, mely országuk törvényei és Istenük törvényei ellen való [lásd Hélamán 6:23]” (Conference Report, 1997. október, 51. o.; vagy *Ensign*, 1997. november, 38. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen tekintetben hasonlítanak a mai titkos szövetségek a Mormon könyvebeli Gadianton rablókhoz?

- Miért olyan veszélyesek a mi életmódunkra a titkos szövetségek?
- Hogyan ad hatalmat a titkosság ezeknek a szövetségeknek?
- Milyen támogatást kapna egy titkos szervezet, ha nyíltan megmondaná a céljait?

Mondd el a tanulóknak, hogy Moróni figyelmeztette napjaink embereit! Olvassátok el Éther 8:23–25-ös verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi történik majd azokkal a nemzetekkel, melyek megengedik, hogy ezek a szövetségek „elhatalmasodjanak” rajtuk? (23. v.)
- Szerintetek miért van „borzalmas helyzetben” (24. v.) a nemzet, amikor titkos szövetségek vannak a köreiben?
- Milyen szándékai vannak azoknak, akik ezeket a szövetségeket kiépítik?
- Ki a titkos szövetség szerzője?

Olvasd fel Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

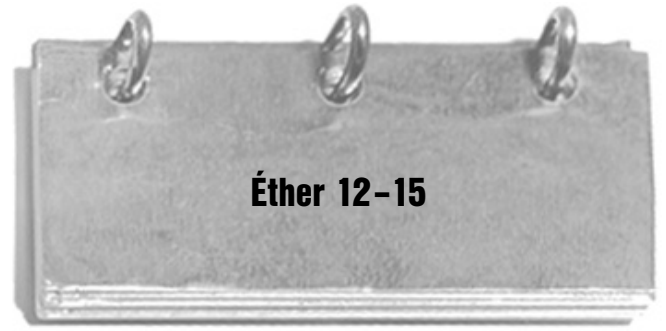
„Tanúbizonyoságot teszek arról, hogy a gonoszság gyorsan terjed társadalmunk minden rétegében (lásd T&S 1:14–16; 84:49–53). Jobban van megszervezve, okosabban van leplezve és erősebben van támogatva, mint valaha is. A hatalomra, nyereszkesedésre és dicsőségre vágyó titkos szövetségek virágkorukat élik” (Conference Report, 1988. október, 103. o.; vagy *Ensign*, 1988. november, 87. o.).

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen aggodalmak merülnek fel bennetek, amikor átgondoljátok Moróni és Benson elnök e kijelentéseit?
- Miért kell azon lennünk, hogy jobban tudatában legyünk a mai világban lévő szervezeteknek és hatalmaknak?
- Szerintetek mit tehetünk a titkos szövetségek legyőzése érdekében?

Olvassátok el Éther 8:26-os versét, és beszéljétek meg, miért mondta el Moróni ezt a figyelmeztetést a titkos szövetségekről! A következő kérdések segítséget nyújthatnak a beszélgetésben:

- Hogyan segíthet a titkos szövetségekről való igazság ismerete az embereknek a gonoszság elvetésében?
- Hogyan segíthet Sátánnak, mint a titkos szövetségek szerzőjének beazonosítása abban, hogy kevesebb „hatalma [legyen] az emberek fiainak szíve felett”?
- Ha rábírnuk az embereket, hogy jöjjenek „minden igazság forrásához”, az hogyan segíthet nekik a titkos szövetségek hatásának legyőzésében?

Bevezetés

Szomorú történet volt az, amit Éther elmesélt a népéről. Éthert állandó viszálykodás, háború és lázadás vette körül, az Úr mégis megáldotta őt azzal, hogy láthatta Jézus Krisztus földi szolgálatát, Jeruzsálem újjáépítését, az Új Jeruzsálem Amerikai földrészen történő felépítését, valamint más „nagyserű és csodálatos” dolgokat, melyeket Moróni nem írhatott le (lásd Éther 13:4–6, 13). Elder Neal A. Maxwell, akkoriban a Hetvenek elnökségének a tagja, azt írta:

„Éther klasszikus példája az olyan prófétának, aki egész életét az Üdvözítő munkájának áldozza. »Koriántumr idejében« Éther olyan pontra ért lelki fejlődésében, amikor prófétaként »az Úrnak benne lévő« Szelleme miatt nem lehetett visszatartani őt. (Éther 12:2.) Mivel igazlelkűsége eltávolította a minket egyébként visszatartó korlátokat, Éther valóban látta a jövő fő eseményeit – századokkal azok megtörténeése előtt.

Éther királyi családba született, de ezen a ponton családja fogságban volt. Éther apja »egész életét rabságban töltötte«. (Éther 11:23; lásd még 1:6–33; 6:22–27.)

Később a bátor Éther szemtől szembe prófétált Koriántumr királynak, amikor Éther erre kapott parancsot az Úrtól:

»És történt, hogy sem Koriántumr, sem házanépe, sem népe nem bánták meg bűneiket, és így tovább folytak a harcok. Étert is meg akarták ölni, de elmenekült és újra elrejtőzött a barlangban.« (Éther 13:20–22.)

Bizonyára felszaggatta Éther érzelmeit az, amikor látta, hogy a nép, melyet szeret, elkerülhetetlenül az anarchia felé halad. Ez valóságos fizikai és politikai anarchia volt. Végül odáig fajult a helyzet, hogy »ki ki a maga szövetségeseivel harcolt a saját céljaiért«. (Éther 13:25.)” („Three Jaredites: Contrasting Contemporaries”, *Ensign*, Aug. 1978., 6–8. o.).

A szentírások szerint csak két ember élte túl a járedita nemzet borzalmas pusztulását: Koriántumr, a király, akit figyelmeztettek erre a végre, és Éther, a próféta, aki átadta az Úr figyelmeztetését. Éther lepecsételte a feljegyzést, és ennek kivonata Moróni keze által jutott el hozzánk. Napjainkban került napvilágra, bizonyoságot téve arról, hogy őt kell szolgálnunk, „az egy igaz Istent . . ., vagy kitölti rajtu[n]k haragját és elsöp[ör minket]” (Éther 2:8).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelvek

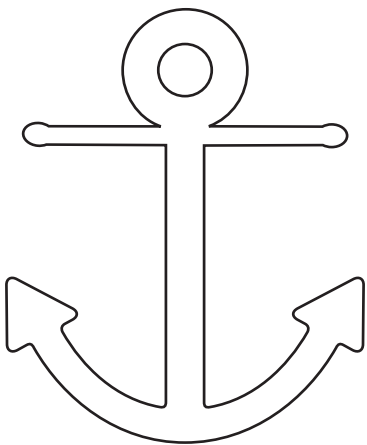
- A Jézus Krisztusba vetett hit lelki hatalmat eredményez (lásd Éther 12:2–22; lásd még Zsidók 11).
- Az Úr lelki megerősítéssel áld meg minket, miután parancsolatai iránti engedelmesség által gyakoroltuk a hitünket (lásd Éther 12:6; lásd még Jakab 1:12; T&Sz 103:12–13).
- Isten gyengeségeket ad nekünk, hogy alázatosak legyünk. Ha megalázkodunk, akkor gyengeségeink erőssé tétethetnek Jézus Krisztus által (lásd Éther 12:27, 37; lásd még Jákób 4:7; Moróni 10:32).
- Hittel, reménnyel és jószívúséggel kell rendelkezünk ahhoz, hogy helyet örököljünk a celesztialis királyságban (lásd Éther 12:28–34; lásd még Alma 7:24–25; Moróni 10:18–23).
- Az utolsó napokban újjá lesz építve Jeruzsálem, az Új Jeruzsálem pedig felépül az Amerikai földrészen. A millennium idején mindkettő szent város lesz, Izráel házána azon tagjai lakják majd azokat, akiket „a Bárány vére” fehérre mosott (lásd Éther 13:1–11; lásd még 3 Nefi 20:22, 46; T&Sz 45:66–67; Hittételek 1:10).
- Amikor elutasítjuk Istent és az Ő prófétáit, visszavonul a Szellem, és végül utolér minket a pusztulás (lásd Éther 13:15–25; 14; 15:6, 14–33; lásd még Mormon 4:5).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 142–143. o.

Javaslatok a tanításhoz

Éther 12:1–22. A Jézus Krisztusba vetett hit lelki hatalmat eredményez. (25–30 perc)

Rajzolj fel a táblára egy horgonyt! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit tesz a hajóval a horgony! Olvassátok el Éther 12:1–6-os verseit, és kérdezd meg:

- Mihez hasonlította Éther próféta a hitet?

- Hogyan hasonlíthat Istenbe vetett hitünk egy horgonyhoz a lelki viharban?
- Olvassátok el Mormon 5:18-as versét! Kinek volt hatalma a nefiták felett annak következtében, hogy nem volt ilyen horgonyuk?
- Mit tanít nekünk Éther 12:5-ös verse a járediták lelki horgonyairól?
- A 6-os vers szerint miért kell hittel rendelkezünk, mielőtt lelki tanúbizonyságot kaphatnánk?

Mondd el, hogy Moróni számos olyan egyén példáját hozta fel, aki Istenben „horgonyzott” és elmondta, milyen áldásokat kaptak hitük következtében. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Éther 12:7–22-es verseit, és keressenek meg annyi ilyen példát, amennyit csak tudnak! Írd fel a táblára ezeket a példákat, és beszéljétek meg, hogy mi a közös bennük! Kérdezd meg: Hova kell helyeznünk a hitünket ahhoz, hogy biztos helyen legyen a „horgonyunk”? Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Richard G. Scott-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Életeteket horgonyozzátok le Jézus Krisztusba, a Megváltókba! Örökkévaló Atyátokat és az Ő Szeretett Fiát tegyétek első helyre életetek fontossági sorrendjében – legyenek fontosabbak magánál az életnél, fontosabbak szeretett társatoknál, gyermekeitekénél vagy bárkinél a földön! Az ő akaratukat állítsátok vágyaitok központjába! Akkor majd elnyeritek mindazt, ami a boldogságotokhoz szükséges” (Conference Report, 1993. április, 43. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 34. o.).

Beszéljétek meg a tanulókkal, hogy mit tehetnek, amivel Jézus Krisztusba horgonyozzák az életüket! Kérd meg őket, hogy saját életükből (vagy egy ismerősük életéből) írjanak le röviden egy olyan példát, mely megmutatja, hogyan szolgált horgonyként a hit, amikor szükség volt arra! Szedd össze a példáikat, és olvass fel néhányat az osztálynak anélkül, hogy a neveket felfedné!

 Éther 12:6 (Szentírás memoriter). Az Úr lelki megerősítéssel áld meg minket, miután parancsolatai iránti engedelmesség által gyakoroltuk a hitünket. (10–15 perc)

Írd fel a táblára *A hit megelőzi a csodát* kifejezést! Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent ez a kifejezés! Kérd meg őket, hogy a szentírásokból vagy saját életükből mondjanak olyan példát, amikor valaki egy csoda megtörténe előtt hitet gyakorolt (figyelmeztess őket, hogy ne beszéljenek túlságosan szent vagy személyes dolgokról)! Olvassátok el és beszéljétek meg Éther 12:6-os versét! Készítsetek keresztutalást Alma 32:21-es versével, és beszéljétek meg, hogyan kapcsolódik egymáshoz ez a két vers!

Olvassd fel a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Hitre – nem látó hitre – van szüksége fiataljainknak ahhoz, hogy pénzügyi bizonytalanság idején azonnal hozzálassanak családi kötelezettségeik teljesítéséhez. Hitre van szüksége a fiatal asszonynak ahhoz, hogy inkább gyermekeket szüljön, mintsem dolgozni menjen, különösen akkor, ha az ifjú férj még nem fejezte be az iskoláit. Hitre van szükség ahhoz, hogy megtartsuk a sabbat napját, amikor másfélszeres fizetést kap az, aki dolgozik, amikor nyereség termelhető, amikor árukat lehet eladni. Nagy hitre van szükség a tized fizetéséhez akkor, amikor a pénz kevés, a követelés pedig sok. Hitre van szükség a böjtöléshez, a családi imákhoz és a Bölcsesség szavának betartásához. Hitre van szükség a házitanításhoz, a cövek-misszionáriusi munkához és az egyéb szolgálathoz, amikor áldozathozatalra van szükség. Hitre van szükség teljes idejű missziók szolgálatához. De legyetek tudatában ennek: mindez a vetés, míg az aratás a hithű, elkötelezett család, a lelki biztonság, a béke és az örök élet” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 11. o.).

Olvassátok el Éther 12:7-es versét, és keressetek olyan áldásokat, melyek hitük eredményeként érték a nefitákat! Tegyéi bizonyoságot arról, hogy az Úr ma is ugyanezeket az áldásokat tartogatja nekünk! Mutass rá, hogy Krisztus Amerikai kontinensre történő eljövetele hasonlítható a második eljövételhez! Miután hitünk próbára tétetett, ha hithűeknek találtatunk, akkor vagy ebben az életben vagy a következőben meg fogjuk látni az Urat.

Éther 12:27 (Szentírás memoriter).

Isten gyengeségeket ad nekünk, hogy alázatosak legyünk. Ha megalázkodunk, akkor gyengeségeink erőssé tétethetnek Jézus Krisztus által. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan gyengeségre, melyet szeretnének legyőzni (az osztálynak nem kell ezt megnevezniük)! Emlékeztess őket, hogy a gyengeség nem ugyanaz, mint a bűn! Kérdezd meg: Minek az odaadására vagy megtételére lennétek hajlandók azért, hogy legyőzzétek ezt a gyengeséget? Olvassák el Éther 12:27-es versét, és kérdezd meg:

- Milyen gyengeségek miatt szenvedünk a halandóság következtében?
- Szerintetek miért ad nekünk az Úr gyengeségeket?
- Végül hogyan győzhetjük le ezeket a gyengeségeket és válhatunk erőssé?
- Olvassátok el a Alma 26:11–12-es verseit! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek az Éther 12:27-ben lefektetett alapelvhez?
- Olvassátok el Éther 12:37-es versét! E vers szerint milyen áldásokat kapott Moróni azért, mert felismerte a gyengeségeit?

Olvassátok el Éther 12:41-es versét, hogy megnézzétek, mit mond Moróni, hogyan nyerhetjük el Isten kegyelmét! Beszéljétek meg a tanulókkal, hogy mi módon kereshetik „azt a Jézust, akiről a próféták és az apostolok írtak”! Biztasd a tanulókat, hogy válasszanak ki valamit, amit a hét során megtehetnek, ami segíteni fog nekik az Úr keresésében, és segítséget nyújt egy bizonyos gyengeség legyőzéséhez!

Éther 12:38–41. Keressük „azt a Jézust, akiről a próféták és az apostolok írtak”! (10–15 perc)

Írd fel a táblára: *Nefi, Jákób, Ésaías, Járed fivére és Moróni*, és kérdezd meg, hogy mi a közös bennük! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át 2 Nefi 11:2–3; Éther 3:7–8, 13; 12:38–39-es verseit, és találják meg a választ! Állítsd ki az Üdvözítő képét! Kérdezd meg:

- Miért fontos, hogy legyenek olyan emberek, akik az Üdvözítő tanúi?
- Kik vannak még, akik látták az Urat? (A válaszok között lehetnek a pusztulást túlélő nefiták [lásd 3 Nefi 11:8–10] és Joseph Smith próféta [lásd T&Sz 76:22–24].)

Olvassátok el Éther 12:41-es versét, és nézzétek meg, minek a megtételét parancsolja meg nekünk Moróni! Kérdezd meg:

- Mit jelent a *keressétek* szó?
- Szerintetek mit jelent Jézust keresni?
- Milyen tekintetben éreztétek a hatását, amint Őt kerestétek?

Írd fel a táblára a következő utalásokat (a zárójelben lévő javasolt válaszokat ne írd be)! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a verseket, és nézzék meg, hogyan kereshetjük Jézust az életünkben! A válaszokat írd vagy írd fel a táblára az utalások mellé!

- 5 Mózes 4:29. (Teljes szíveddel és lelkeddel keresd az Urat.)
- Példabeszédek 8:17. (Szeresd és korán keresd Őt.)
- Tanok és szövetségek 88:63. (Szorgalmasan keressétek Őt.)

Éther 13:1–11. Az utolsó napokban újjá lesz építve Jeruzsálem, az Új Jeruzsálem pedig felépül az Amerikai földrészen. A millennium idején mindkettő szent város lesz, Izráel házának azon tagjai lakják majd azokat, akiket „a Bárány vére” fehérre mosott. (25–30 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy melyik az a város, ahol leginkább élnének! Kérd meg őket, hogy mit szeretnek abban a városban, és az általuk említett jellemzőket sorold fel a táblán! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Mózes 7:18–21-es verseit, és mondják el, mi tetszik nekik Énók városában! Kérdezd meg:

- Szerettetek volna ott élni? Miért?
- Mi történt Énók városával?

Mondd el, hogy Éther három szent városról prófétált! Olvassátok el Éther 13:2–11-es verseit, és keressetek válaszokat a következő kérdésekre:

- Mi a neve ezeknek a városoknak? (A mennyből leereszkedő Új Jeruzsálem, az Amerikai kontinensen épülő Új Jeruzsálem, és az ősi Izráel Jeruzsálemje, mely újjáépül.)
- Hol lesznek ezek?

Jegyezd meg, hogy ezek a versek az Amerikai kontinensen lévő városra, és Énók városára is „Új Jeruzsálem”-ként utalnak! Mózes 7:62–64-es versei szerint Énók városa csatlakozni fog az Amerikai kontinensen lévő Új Jeruzsálemhez, és egy város lesz belőlük. Nézzétek át Joseph Fielding Smith elnök megállapítását, az Éther 13:1–12-höz tartozó megjegyzésből, a *Book of Mormon*

Student Manual: Religion 121 and 122 kiadványban (143. o), hogy segíts a tanulóknak megérteni: mind a három várost megemlíti Éther 13:2–11-es versei!

Beszélgétek meg a tanulókkal azt, hogy a *hol* élünk-nél fontosabb a *hogyan* élünk! Szentnek kell lennünk ahhoz, hogy szent városban lakjunk! Olvassátok el újra Éther 13:10–11-es verseit, és kérdezd meg:

- Mi a közös e két város népében?
- Mit tanít ez nektek a millennium alatti életről, amikor „lesz új ég és új föld”? (9. v.)
- Hogyan kaphatjátok meg életetekben az Üdvözítő kiengesztelésének a hatalmát? (Lásd 3 Nefi 27:19–22)

Olvassátok el a tanulókkal az Efézusbeliek 2:19–22; 4:11–15-ös verseit, és beszéljétek meg, hogyan segít nekünk az egyház felkészülni arra, hogy „polgártársai [legyünk] a szenteknek”!

Éther 13:15–15:33. Amikor elutasítjuk Istent és az Ő prófétáit, visszavonul a Szelleme, és végül utol ér minket a pusztulás. (25–30 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést az Első Elnökségtől és a Tizenkettek Kvórumától:

„Figyelmeztetjük azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, aki házastársukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért Isten előtt felelni fognak. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre” („A család: Kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. október, 24. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

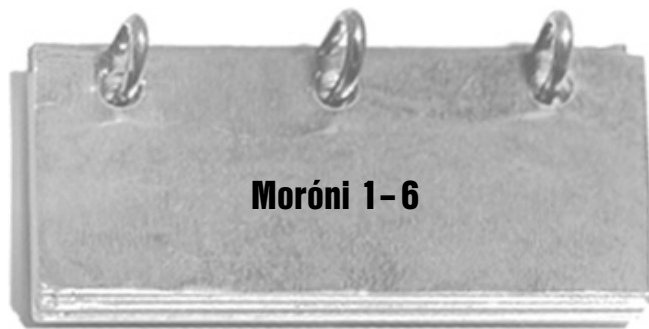
- Ma mire figyelmeztetnek minket a próféták?
- Miért kell megfontolnunk ezeket a figyelmeztetéseket?
- Milyen „ősi és újkori próféták által megjósolt csapások” vannak? (Lásd T&Sz 45:26–27, 31–33, 41–42, 68–69; 88:87–91.)
- Miért biztos az, hogy ezek a csapások be fognak következni?
- Olvassátok el Éther 2:8-as versét! Milyen figyelmeztetést kaptak a járediták nem sokkal azután, hogy az Amerikai földrészre megérkeztek?
- Olvassátok el Éther 13:20–21-es verseit! Mire figyelmeztette Éther Koriántumr-t?

Az osztállyal közösen olvassátok el Éther 14–15. fejezeteiből olyan kiválasztott verseket, melyek elmondják a próféták próféciái beteljesedésének történetét! Segíthet, ha olvasás közben rámutatsz a következőkre:

- Éther 14:21–23. A járediták „öklésből öklésbe mentek”.
- Éther 15:1–6. Bár Koriántumr végül felismerte, hogy beteljesülőfélben van az, amire Éther figyelmeztetett, senkit nem tudott meggyőzni arról, hogy milyen helyzetben vannak.
- Éther 15:19. A Szellem eltávozott a néptől, és „a Sátán teljesen hatalmába kerítette az emberek szívét”. Amint azt a prófécia megmondta, gonoszságuk teljes volt, és készen álltak a teljes pusztulásra (lásd Éther 2:10).

Beszélgétek meg, miért jelentenek áldást életünkben a próféták! Kérd meg a tanulókat, hogy egy papírlapra írják le, szerintük mi az a legfontosabb tantétel, melyet Éther könyvéből tanultak! Azt is írják le, mit tehetnek azért, hogy jobban kövessék Isten prófétáit! Tegyétek bizonyosságot a próféták követésének fontosságáról! Énekeljétek vagy olvassátok el: „Prófétánkat köszönjük, Urunk” (*Himnuszok*)!

Morónira, az utolsó nefita prófétára bízta rá a szent feljegyzéseket apja, Mormon. Moróni könyvében vannak a feljegyzés lepecsételése előtt elmondott utolsó szavai. Moróni, miután tanúja volt népe megsemmisülésének, elrejtőzött a lámániták elől, mivel ők minden olyan nefitát megölték, aki nem tagadta meg a Krisztust, és Moróni nem volt hajlandó megtagadni Őt (lásd Moróni 1:2–3). Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította: „Moróni élete különösen a tanításban való kitartás szempontjából tanulságos. Hihetetlennek tűnnek számunkra a nehézségek, melyekkel szembesült. Láta, amint az egész nefita nemzet kard által pusztul el a nép gonoszsága miatti borzalmas háborúban. Megölték apját és egész rokonságát, valamint barátait. Mintegy húsz évig egyedül volt, talán bujkált és menekült a lámánita vademberek elől, akik ki akarták oltani az életét (lásd Mormon 8:2–7). Mégis, tovább vezette a feljegyzéseket, ahogyan azt apja megparancsolta neki” (Conference Report, 1987. október, 8. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 8. o.).

Moróni 1-6

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumából, azt írta: „Moróni először kis fejléceket jegyzett fel az ő nevét viselő könyvben – úgymond egy rövid katalógust állított össze azokról a dolgokról, melyek feljegyzését szükségesnek tartotta, mielőtt meghal és véget ér a Mormon könyve mondája. Ide tartoznak Krisztusnak a tizenkét tanítványához intézett szavai, amikor megbízta őket a Szentlélek kézrátétel általi adományozásával, az ima, mellyel papokat és tanítókat szentelnek fel, az úrvacsorai imák, és azzal kapcsolatos utasítások, hogy miként fogadják be »Krisztus egyházába« és számlálják »Krisztus népe« közé azokat, akik megkeresztelkednek. (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 332. o.).

A Moróni 1–6-ban feljegyzett szertartások és cselekedetek megmutatják, hogy Jézus Krisztus evangéliuma minden korban ugyanaz.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásrészt, és gondold át e rész alapelveit!

- Szövetség kötelez minket arra, hogy kitartsunk a bizonyosságunk mellett, függetlenül attól, hogy milyen veszéllyel, áldozathozatallal vagy kísértéssel nézünk szembe (lásd Moróni 1:1–3; 4:3; 5:2; 6:1–3).
- A papsági szertartások szent ceremóniák, melyek által szövetségeket kötünk Istennel. Ezeket megfelelő módon kell végrehajtani azoknak, akiknek felhatalmazásuk van Istentől (lásd Moróni 2–3; 4:1; 5:1; lásd még 3 Nefi 11:21–28).
- Azért veszünk az úrvacsorából, hogy megújítsuk a keresztes szövetségeinket, és hogy ez segítsen nekünk Jézus Krisztus kiengesztelésére emlékezni (lásd Moróni 4–5; 6:5–6; lásd még Móziás 18:8–13; T&Sz 20:75–79).
- Az egyháztagok gyakran gyűlenek össze, hogy vegyenek az úrvacsorából és lelkileg erősítsék egymást! Az egyházi gyűléseket a Szentlélek irányítása szerint kell vezetni (lásd Moróni 6:4–9; lásd még T&Sz 20:53–55).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 144–145. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásrész tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Moróni 1. Szövetség kötelez minket arra, hogy kitartsunk a bizonyosságunk mellett, függetlenül attól, hogy milyen veszéllyel, áldozathozatallal vagy kísértéssel nézünk szembe. (20–25 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést elder Joseph B. Wirthlin-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Sok évvel ezelőtt nagy farkas falkák barangoltak Ukrajna tájain, ami nagyon veszélyessé tette az utazást a világnak abban a részében. Ezek a farkas falkák nem ismertek félelmet. Nem zavarták őket az emberek, sem bármely olyan fegyver, mely abban az időben rendelkezésre állt. Úgy tűnt, egyedül a tűz képes megriasztani őket. Ebből adódóan, a városokon kívül lévő utazók felvették azt a szokást, hogy nagy tábortűzet raktak, és egész éjjel égni hagyták. Míg égett a tűz lángja, távol maradtak a farkasok. Ha azonban megengedték, hogy leégyen és kialudjon, akkor a farkasok hozzáláttak a támadáshoz. Az utazók tudták, hogy a lángoló tábortűz megrakása és táplálása nem csak a kényelem vagy a komfort, hanem a túlélés eszköze is. (Lásd Mary Pratt Parrish, »Guardians of the Covenant,« *Ensign*, 1972. május, 25. o.)

Ma az élet útját járva farkas farkáktól ugyan nem kell megvédeni magunkat, de lelki értelemben bizony szembenézünk a Sátán ravasz farkasaival, melyek kísértések, gonoszság és bűn formájában jelentkeznek. Veszélyes idöket élünk, amikor vérszomjas farkasok barangolnak a vidéken, és keresik azokat, akik talán gyengék a hitben vagy erőtlenekek a meggyözödésükben. [Lásd 1 Péter 5:8; T&Sz 122: 6.] Mindannyian ki vagyunk téve a támadásnak. Viszont meg is erősíthetjük magunkat olyan védelemmel, melyet a lángoló biznyság ad, amit a tábortűzhöz hasonlóan megfelelő módon meg kell rakni és gondosan táplálni kell.

Sajnos vannak olyanok az egyházban, akik őszintén azt hiszik, biznyságuk lángoló tábortűz, amikor valójában alig több az a gyertya halovány világánál. Hithűségüknek több köze van a megszokáshoz mint a szentséghez, és egyéni igazlelkűségük törekvései majdnem mindig háttérbe szorulnak az egyéni érdekek és öröm hajszolásában. Ha ily gyenge biznyságuk világa, mely védelmet adhatna nekik, ezek az utazók az élet útjain könnyű prédának bizonyulnak az ellenség farkasai számára” (Conference Report, 1992. október, 45–46. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 34. o.).

Olvassátok el Moróni 1:1–3-as verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen ellenségekkel nézett szembe Moróni?
- Szerintetek a fizikai halál e veszélye hogyan hasonlítható a lelki halál veszélyéhez, melyre elder Wirthlin figyelmeztetett?
- Hogyan védte Morónit a biznysága?
- Milyen áldozatokat kellett hoznia azért, hogy hű maradjon a biznyságához?
- Mit tanulhattok Moróni példájából a biznyságról és az elkötelezettségről?
- Olvassátok el Moróni 1:4-es versét! Mivel bővíti ki ez a vers tudásunkat Moróni biznyságának erejét illetően?

Olvasd fel ezt az 1867-es próféciaát Heber C. Kimball elnöktől, akkoriban az Első Elnökségnek volt a tagja:

„Hadd mondjam el nektek, hogy sokan közületek meg fognak élni egy olyan időszakot, amikor minden olyan gond, megpróbáltatás és üldöztetés bekövetkezik, amit el tudtok viselni, és rengeteg lehetőségetek lesz annak megmutatására, hogy hűek vagytok Istenhez és az ő munkájához. Sok szűk átjáró van ezen egyház előtt, melyen át kell haladnia, mielőtt győzelemmel koronáztatna meg Isten munkája.

El fog jönni az idő, amikor egyetlen férfi vagy nő sem lesz képes a kirtásra kölcsönvett világossággal. Mindenkit a benne lévő világosságnak kell majd irányítania. Ha nem rendelkeztek ezzel, akkor hogyan vagytok képesek arra, hogy megálljatok?” (Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* [1945], 449–450. o.).

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent „kölcsönvett világossággal” kirtatani?
- Miért van az, hogy kölcsönvett világossággal nem vagyunk képesek a kirtásra?
- Milyen példák vannak olyan emberekre a szentírásokban, akiknek erős biznysága volt?

Biztasd a tanulókat, hogy legyenek szilárdak a biznyságukban! Mondd el elder Joseph B. Wirthlin következő kijelentését:

„Három olyan javaslatot mondok, mely felizzítja majd a személyes biznyság lángját, ami védelemül szolgál a gonosz farkasai ellen, akik körülöttünk kószálva lelki biznyságunkat veszélyeztetik.

Először is, gyözödjétek meg arról, hogy biznyságotok az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit szilárd alapjára épül!

Ennek a hitnek a horgonyával készen álltok a második javaslatomra: mely még egy réteggel gerjeszti a biznyság tábortűzét. Ez az alázatos, őszinte bűnbánat. Kevés olyan dolog van, mely a bűnnél gyorsabban oltaná ki a Szent Szellem lángját az egyén szívében.

Harmadik javaslatom az, hogy kövessük az Üdvözítő példáját. Ő adta meg a mintaképet.

Minden törekvésben, minden körülmények között fel tudjuk tenni magunknak a kérdést, hogy mit tenne Jézus, majd ennek megfelelően eldönthetjük, milyen irányba megyünk” (Conference Report, 1992. október, 47–48. o.; vagy *Ensign*, 1992. november, 35–36. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy tegyék meg azt, ami az erős, fényes biznyság építéséhez szükséges!

Moróni 2–3. A papsági szertartások szent ceremóniák, melyek által szövetségeket kötünk Istennel. Ezeket megfelelő módon kell végrehajtani azoknak, akiknek felhatalmazásuk van Istentől. (20–25 perc)

Kérj meg néhány ároni papságviselőt az osztályodban, hogy vegyenek részt egy fórumbeszélgetésben! Tedd fel nekik a következő kérdéseket, és az osztály többi tagjának is engedd meg, hogy kérdéseket tegyenek fel nekik a papságról!

- Milyen érzéseitek voltak, amikor megkaptátok az ároni papságot?
- Jelenleg milyen papsági hivatalotok van?
- Ki szentelt fel titeket ebbe a hivatalba?
- Milyen kötelességeitek vagy feladataitok vannak a papságban?
- Szerintetek miért fontos felmagasztalni elhívásaitokat a papságban?
- Mennyire fontos életekben a papság? Miért?

Kérdezd meg az osztályt: A fiatal nők hogyan kapják meg a papság megígért áldásait?

Kérd meg az osztályt, hogy olvassák el Moróni 2–3. fejezeteit, és tedd fel a következő kérdéseket (ha az idő engedi, a hozzájuk tartozó szentírásokat is tanulmányozhatjátok):

- Moróni 2–3. fejezeteinek mely versei tanítják azt, hogy kézrátétel által kell valakire ráruházni a papságot? (Lásd még Hittételek 1:5.)
- Milyen bizonyítékot tudtok adni arra, hogy inspiráltak voltak a papsági felszenteléseket kísérő imák? (Lásd még T&Sz 20:60.)
- Milyen feladatokat kaptak a papságviselők ezekben a fejezetekben?
- Miben hasonlítanak ezek a feladatok a papok és tanítók mai feladataihoz? (Lásd még T&Sz 20:46–59.)
- Miért figyelemreméltó az, hogy ma is ezt a sémát követjük? (Lásd még Hittételek 1:6.)

Moróni 4–6. Azért veszünk az úrvacsorából, hogy megújítsuk a keresztelési szövetségünket, és ez segítsen nekünk Jézus Krisztus kiengesztelésére emlékezni.

(20–25 perc)

Mondd a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy papok vagytok egy úrvacsorai gyűlésen! Most törtétek meg a kenyeret. Letérdeltek, hogy elmondjátok az úrvacsorai imát, és észreveszitek, hogy a kártya, amiről általában felolvassátok az imát, nincs ott.

- Mit tennétek?
- Hogyan segíthetnének nektek a szentírásaitok?
- Hol találhatójátok meg a szentírásokban az úrvacsorai imákat? (Moróni 4–5; T&Sz 20:77, 79.)
- Melyik szót kell megváltoztatni a szentírásokban, amikor a vízre mondjátok az imát?

Mondd a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy a gyülekezet tagjai vagytok egy úrvacsorai gyűlésen! Most fejeztétek be az úrvacsorai éneket, és mindenki fel van készülve arra, hogy meghallgassa az úrvacsorának megáldását.

- Mire gondoltok?
- Milyen figyelemelterelő dolgokat próbáltok elkerülni?
- Mit teszten, ami segít nektek az Üdvözítőre összpontosítani?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, milyen gyakran érzik az Úr Szellemét az úrvacsora alatt, és mennyire erősen érzik ezt a Szellemet!

Mondd a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy diakónus éppen most hozza oda az úrvacsorát, ahol ültök, és mindjárt vesztek belőle!

- Milyen ígéreteket teszten mindjárt?
- Milyen áldásokat kaphattok ebből a cselekedetből adódóan?
- Miért fontos számotokra ez a szertartás?
- Mit tehettek azért, hogy jobb legyen az úrvacsoravételéhez fűződő élményetek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 4–5. fejezetét, és keressék meg, az úrvacsora vételekor milyen ígéreteket teszünk, és cserébe milyen ígéreteket tesz nekünk az Úr! Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el az úrvacsora fontosságán! Kérdezd meg: Mit tehet egy ároni papságviselő azért, hogy segítsen jelentősegteljesebbé tenni mások számára az úrvacsorát?

Adj ki jó néhány tanulónak két-két darab zsinórt! Adj nekik harminc másodpercet a két zsinór összekötésére! Bármilyen csomót köthetnek. Kérd meg a tanulókat, hogy mutassák meg a csomóikat! Kérdezd meg az osztályt, hogy melyik csomóban bíznának leginkább, ha ezzel a kötéllal mentenék ki őket. Mondd el, hogy a csomóhoz hasonlóan az Úrral kötött szövetségek Óhózzá „erősítenek” vagy „kötnék” minket! Kérdezd meg:

- Miért fontos az, hogy az Úrhoz legyünk kötve?
- Miután mindannyiunknak szüksége van arra, hogy a kiengesztelés megmentsen minket a bűneinktől, mit szeretnétek, mennyire legyen erős a közöttetek és az Úr között lévő „csomó” vagy szövetség?
- Milyen tekintetben erősíti meg az Üdvözítővel való szövetség kapcsolatunkat az, ha arra érdemesen veszünk az úrvacsorából?
- Hogyan erősítheti meg a titeket Jézus Krisztushoz fűző köteléket az, ha még jobban megértitek az úrvacsorát?

Énekeljete vagy olvassatok el egy úrvacsorai éneket, és biztasd a tanulókat, hogy tegyék szentebbé az úrvacsora-vétel idejét!

Moróni 6:4–9. Az egyháztagnak gyakran gyűljenek össze, hogy vegyenek az úrvacsorából és lelkileg erősítsék egymást! Az egyházi gyűléseket a Szentlélek irányítása szerint kell vezetni. (20–25 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Joseph Smith próféta kijelentette: »Mindazok után, ami elhangzott, a legnagyobb és legfontosabb kötelességünk az evangélium hirdetése« (Teachings of the Prophet Joseph Smith, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 113. o.).

Joseph Smith-et követően az egyház minden elnöke beszélt erről a fontos dologról.

Nagy a mi munkánk, hatalmas a mi felelősségünk annak tekintetében, hogy segítsünk azok megtalálásában, akiket tanítani kell. Az Úr megbízást adott nekünk arra, hogy minden teremtménynek tanítsuk az evangéliumot.

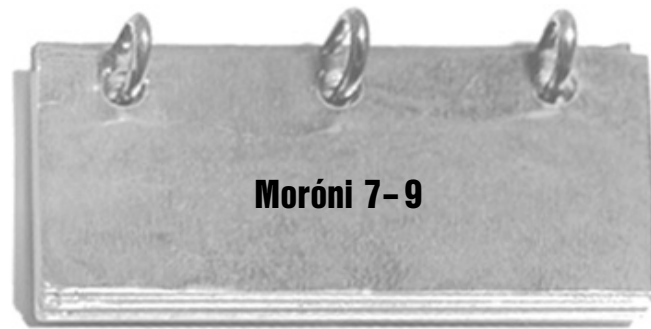
Miután megtaláltunk és megkereszteltünk egy új megtérte, annak kihívása áll előttünk, hogy közösségbe fogadjuk őt, és megerősítsük biztonságát e munka igaz voltáról. Nem tehetjük meg vele, hogy beengedjük a bejárati ajtón, aztán pedig ki a hátsón. Az egyházhoz való csatlakozás nagyon komoly dolog. Mindegyik megtért azzal az ígérettel veszi magára Jézus Krisztus nevét, hogy betartja az Ő parancsolatait. De az egyházba való belépés kockázatos tapasztalat lehet. Ha nem szívélyes és erős kezek fogadják

a megtértet, ha nem fordulnak felé szeretettel és törődéssel, ő meg fogja kérdőjelezni az általa megtett lépést. Ha nem fogadják őt barátságos kezek és üdvözlő szívek, és nem vezetik tovább az úton, akkor ő elmaradozhat.

Egyáltalán semmi értelme nincs a misszionáriusi munka végzésének, ha nem tartjuk meg ennek az erőfeszítésnek a gyümölcsseit. E kettő elválaszthatatlan kell hogy legyen. Értékesek ezek a megtértek. Minden megtért Isten fia vagy leánya. Minden megtért nagy és komoly felelősséget jelent. Teljes mértékben szükségszerű, hogy törődjünk azokkal, akik részünké váltak” („Találjátok meg a bárányokat, és tápláljátok a juhokat”, *Liahona*, 1999. július, 121–122. o.).

Oszd négy csoportra az osztályt! Az első csoportnak oszd ki az új megtért szerepét, a második csoportnak a misszionárius szerepét, a harmadiknak az új megtért szomszédjában lakó egyházközségi tag szerepét, a negyediknek pedig a papsági vagy segítőegyleti vezető szerepét! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 6:1–6-os verseit, és gondolják át, hogy a csoportjuknak kiadott személy szemszögéből mit tanítanak ezek a versek! Beszéljétek meg az osztállyal a következő kérdéseket:

- Mit tanultatok ezekből a versekből feladataitokról új megtértekként, misszionáriusokként, szomszédokként vagy egyházközségi vezetőkként?
- Szerintetek miért fontos az, hogy a megkeresztelkedő személy „megtört szívvel és alázatos lélekkel” rendelkezzen és igazán megbánja a bűneit? (2. v.)
- Mit tehet a misszionárius, amivel segít annak biztosításában, hogy a keresztelkedők igazán magukra veszik „Krisztus nevét, . . . mintegy bizonyítva, hogy mindvégig őt akarják szolgálni”? (3. v.)
- Mit tehet meg a házi- vagy látogató tanító, a szomszéd vagy a barát az új megtértért, amivel segít annak biztosításában, hogy az illetőt „számon tartják”, „Isten jó szavával táplálják”, „a helyes úton” tartják, és „állandó imádkozásra buzdít[j]ák . . . , mivel egyedül csak Krisztus érdemeire támaszkodha[t]”? (4. v.)
- Szerintetek miért parancsolta meg az Úr az egyházi vezetőknek az új megtértek megszámlálását és neveinek felírását? (Lásd 4. v.)
- Hogyan segít az új megtérteknek a rendszeres egyházi gyűlések megtartása, valamint az, ha az egyes egyháztagok lelki jólétéről beszélgetnek? (Lásd 5. v.)
- Milyen egyéb feladatokat vázolnak még fel Moróni 6:7–9-es versei, melyek az egyház minden tagjának segíthetnek Krisztushoz jönni?
- Szerintetek Moróni miért vezette rá ezeket a tanításokat az aranylemezekre?

Bevezetés

Mielőtt Moróni saját bizonyosságával befejezte volna a Mormon könyvét, két, atyja által írt levelet is beillesztett, melyek mesteri prédikációk a hitről, a reményről és a szeretetről. Ez a prédikáció azoknak szól, akik „az egyház tagjai . . . , akik Krisztus békés követői”, és akiket Mormon „békés magatartás[ukról]” ismert meg (Moróni 7:3–4). Mormon felkavaró szavai az evangélium néhány legalapvetőbb tanára világítanak rá. Olyan sémát vázol fel számunkra, melyet követnünk kell ahhoz, hogy elnyerjük Isten királysága áldásainak teljességét.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Szolgálatunk elfogadható Isten szemében, ha igaz szándékkal végezzük azt (lásd Moróni 7:5–14; lásd még T&Sz 64:33–35).
- Mindenkinek megadatott Krisztus világossága, aki e világra születik, és ez segít nekünk a jó és a rossz megkülönböztetésében (lásd Moróni 7:12–19).
- A hit, a remény és a jószívűség, a Szellem ajándékai, melyek azoknak adatnak meg, akik alázatosan Krisztushoz jönnek (lásd Moróni 7:20–48; lásd még Máté 22:36–40; 1 Korinthusbeliek 13).
- Krisztus kiengesztelése által üdvözülnek azok a gyermekek, akik a felelősségre vonhatóság korának elérése előtt halnak meg. A kisgyermek által elkövetett hibáért a kiengesztelés rendezi a fizetséget, így ezeknek a gyerekeknek nincs szükségük keresztre (lásd Moróni 8:4–23; lásd még T&Sz 29:46–47; 68:25–27).
- Akik nem követik az Urat, azok rövid időn belül nagyon gonoszakká válhatnak. Függetlenül attól, hogy mennyire makacsakká válnak az emberek, meg kell próbálnunk segíteni nekik az evangélium elfogadásában és abban, hogy aszerint éljenek (lásd Moróni 9; lásd még Mormon 3:11–12; 4:11–12; 5:1–2).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 145–149. o.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 7:5–14. Szolgálatunk elfogadható Isten szemében, ha igaz szándékkal végezzük azt. (20–25 perc)

Mutasd meg a tanulóknak az Egymás szolgálata című képet (Evangéliumi művészet képcsomag, 615), vagy egy másik olyan képet, amelyen valaki szolgál! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért annyira fontos mások szolgálata?
- Milyen szolgálatban vettetek részt, amely sokat jelentett számotokra?
- Milyen érzések vannak bennetek azok iránt, akik titeket szolgáltak? azok iránt, akiket szolgáltatok?

Mutasd meg ismét a képet, és mondd meg a tanulóknak, képzeljék el, hogy szolgálnak! Kérdezd meg tőlük, hogy szerintük milyen érzések lennének abban, akit szolgálnak, ha meghallaná, amint azt mondják:

- „Bárcsak ne kényszerítettek volna rá a szüleim arra, hogy eljőjjek erre a szolgálatra!”
- „Nagyon remélem, hogy fizetséget is kapunk majd ezért a sok munkáért.”
- „Remélem, hogy a barátaim észreveszik, milyen keményen dolgozom. Azt akarom, hogy kedveljenek.”
- „Nem látom be, miért kell elvégeznem ezt a munkát. Nem képesek ezek az emberek megbirkózni a saját problémáikkal?”

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Miben változtatják meg szándékaink a dolgok menetét akkor, amikor szolgálatot végzünk?
- Szerintetek miért érdeklik az Urat a szándékaink éppen annyira, mint a cselekedeteink?

Olvassátok el Moróni 7:1–4-es verseit, és kérdezd meg, hogy ki beszél és kihez beszél! Olvassátok el Moróni 7:5–10-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanított Mormon arról, amikor „őszintén” adunk valamit, azzal szemben, amikor „kelletlenül” adunk? (6–7. v.)
- Hogyan ítéli meg Isten a kelletlenül végzett szolgálatot? Szerintetek miért van ez így?
- Szerintetek miért elengedhetetlen része az evangéliumnak a szolgálat?

Olvassátok el Moróni 7:11–14-es verseit, és nézzétek meg, milyen hasonlatot használt Moróni azon emberek ábrázolására, akik nem igaz szándékkal szolgálnak és imádkoznak! Kérdezd meg:

- Miben hasonlít a keserű forráshoz az, akik kelletlenül szolgál?
- Még mit tudtok meg ezekből a versekből?
- Mire figyelmeztet minket Mormon a 14-es versben?
- Hogyan alkalmazhatjuk ezeket a tanításokat a személyes életünkben? a családjukban?

Írd fel a táblára a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától: „Jézus Krisztus egyházának minden tagját szövetség kötelezi a szolgálatra” (Conference Report, 1984. október, 13. o.; vagy *Ensign*, 1984. november, 12. o.). Írd fel a táblára a szolgálat motivációinak következő listáját, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy ezek alacsonyabb rendű vagy magasabb rendű motivációk-e:

- Gazdagság vagy tisztelet
- Jó társaság
- Büntetéstől való félelem
- Kötelesség vagy hűség
- Örök jutalom reménye
- Jóság, Krisztus tiszta szeretete

Oszd meg a következő részleteket elder Dallin H. Oaks egy beszédéből! Szükség szerint állj meg és beszéljétek meg a tanulókkal a megjegyzéseit!

„Az emberek különböző indítékkal szolgálgják egymást, és néhány indíték jobb, mint a többi. Talán senki nem szolgál mindig, minden minőségben csupán egy okból. Mivel tökéletlen lények vagyunk, legtöbbször valószínűleg különböző indíték-összetevők kapcsán szolgálgunk, és az összetétel időről időre változhat, lelki fejlődésünk függvényében. Mindannyiunknak törekednie kell viszont azokra az indítékokra, melyek a legjobbak és a legmagasabb rendűek.

Vannak, akik esetleg földi jutalom reményében szolgálgnak. Mások esetleg azért szolgálgnak, hogy világi tiszteletre, előkelőségre vagy hatalomra tegyenek szert.

A szolgálat másik oka – mely talán méltóbb az elsónél, de még mindig abba a kategóriába tartozik, melyben földi jutalomra törekedve szolgálgunk – annak a belső váagnak a motivációja, hogy jó társaságot szerezzünk.

A szolgálat első két indítéka önző, önmagunkat központba állító, és nem méltó a szentekhez. A földi jutalmakat célzó érvek nyilvánvalóan alacsonyabb rendűek és kevesebb jutalmat hordoznak magukban, mint azok az érvek, amikről beszélni fogok.

Vannak, akik büntetéstől félve szolgálgnak. A büntetéstől való félelem a legjobb esetben is alacsonyabb rendű motiváció.

Mások talán kötelességtudatból szolgálgnak és azért, mert hűek a barátaikhoz, a családjukhoz vagy a hagyományokhoz. Akik kötelességtudatból vagy különböző jó ügyek melletti hűségéből eredően szolgálgnak, azok a föld jó és tiszteletre méltó férfiai és női.

Az olyan szolgálat, melyet az imént leírtam, megérdemli a dicséretet, és biztosan áldásokat érdemel ki, különösen akkor, ha készségesen és örömmel végzik.

Vannak azonban még magasabb rendű érvek is a szolgálatra.

A szolgálat egyik ilyen magasabb rendű indítéka az, ha örök jutalmat remélünk. Ez a remény – az elvárás, hogy élvezni fogjuk munkánk gyümölcsét – a motiváció egyik leghatásosabb forrása. A szolgálat érveként magában foglalja az Istenbe és az ő próféciáinak beteljesedésébe vetett hitet.

Az utolsó indíték, melyről beszélek, szerintem a legmagasabb rendű indíték. A szolgálathoz kapcsolódva ez az, amit a szentírások »kiváltképen való út«-nak neveznek (1 Korinthusbeliek 12:31).

»A jószívűség, az igaz krisztusi szeretet« (Moróni 7:47). A Mormon könyve arra tanít minket, hogy ez az erény »a legnagyobb« (Moróni 7:46).

Ha azt akarjuk, hogy szolgálatunk a lehető leghatékonyabb legyen, akkor Isten szeretetét és az ő gyermekei szeretetét kell végezni azt.

Ez az alapelv – hogy szolgálatunkat inkább Isten szeretetének és embertársaink szeretetének kell motiválnia, mintsem a személyes haszonszerzésnek vagy bármi más alacsonyabb rendű dolognak – minden bizonnyal magas norma.

A teljes szívvel és elmével végzett szolgálat mindannyiunk számára nagy kihívást jelent. Az ilyen szolgálatnak mentesnek kell lennie az önző törekvésektől. Csak Krisztus tiszta szeretete motiválhatja” (Conference Report, 1984. október, 14–16. o.; vagy *Ensign*, 1984. november, 13–15. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el ötleteiket, hogyan tehetünk szert jobb motivációkra a szolgálat tekintetében! Olvassátok el Moróni 7:48-as versét, majd olvasd fel a következő megálapítást Marion G. Romney elnöktől, aki az Első Elnökség tagja volt:

„Egyesek talán azt kérdezik: »Hogyan tesztek szert ezekre az igazlelkű érzésekre, amikor adok? Hogyan győzőm le azt, hogy kelletlenül adjak? Hogyan tesztek szert „Krisztus tiszta szeretetére”?« Nekik azt mondom: Hithűen éljetez minden parancsolat szerint, adjatok magatokból, törődjete a családokkal, szolgáljatok egyházi elhívásokban, végezzetek misszionáriusi munkát, fizessetek tizedet és felajánlásokat, tanulmányozzátok a szentírádokat – és a felsorolás folytatható. Ha elfelejtkeztek magatokról a szolgálatban, akkor az Úr meg fogja érinteni és meg fogja lágyítani a szíveteket, és fokozatosan elvezet titeket azokhoz az érzésekhez, melyekkel Benjámín király idejében áldotta meg a népet, a következő szavakra indítotván őket: »Igen, hiszünk mindabban, amit nekünk mondtál; és tudjuk is teljes bizonyossággal, hogy mindaz igaz, mert a Mindenható Úr Lelke hatalmas változást vitt bennünk végbe, vagyis a szívünkben, úgyhogy most már nem akarunk semmi rosszat tenni, hanem mindig csak jót cselekedni.« (Móziás 5:2.)” (Conference Report, 1981. október, 131–132. o.; vagy *Ensign*, 1981. november, 93. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy igyekezzenek Isten és mások iránti szeretetük miatt szolgálni!

Moróni 7:12–19 (Szentírás memoriter, Moróni 7:16–17). Mindenkinnek megadatott Krisztus világossága, aki e világra születik, és ez segít nekünk a jó és a rossz megkülönböztetésében. (30–35 perc)

Beszélgjétek meg az osztállyal a következő kérdéseket:

- Szerintetek Isten miért nem kényszerít titeket soha arra, hogy jót tegyetek?
- Szerintetek a Sátán miért nem képes rákényszeríteni titeket arra, hogy gonosz dolgot tegyetek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 7:12–13-as verseit, és keressék meg azokat a szavakat, melyek megmutatják, hogyan vesz rá minket Isten és a Sátán arra, hogy őket kövessük! Kérdezd meg:

- Mit tanítanak Istenről és a Sátánról az „ösztönzi” és a „csábítja” szavak?
- Szerintetek Isten miért akar arra ösztönözni vagy ösztökélni titeket, hogy jót tegyetek?
- Olvassátok el 2 Nefi 2:27, 29-es verseit! E versek szerint mi a Sátán szándéka?
- Hogyan tehetünk különbséget Isten csábításai és a Sátán csábításai között?

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy a következő döntések melyike való „Istentől” és melyike „a Sátántól”:

- A *Liahona* olvasása
- Pornográf folyóirat olvasása

Kérdezd meg tőlük, hogy könnyű volt-e ezt megítélni, és miért! Kérj példákat olyan jó és rossz közötti választásokra, melyeket nehezebb megítélni, és az osztállyal közösen beszéljétek meg ezeket! (Példa lehet erre egy olyan film, melyet széles körben dicsérnek, hogy az év legjobb filmje, de vannak benne szex-jelenetek és káromkodás.)

Tegyétek bizonyosságot arról, hogy az Úr mindannyiunknak adott egy ajándékot, mely segít nekünk különbséget tenni a jó és a rossz között! Olvassátok el Moróni 7:14–15-ös verseit és a 16. vers első felét, a „különbséget tudjon tenni a jó és a rossz között” kifejezés után megállva! Tegyétek bizonyosságot arról, hogy ez az ajándék Krisztus Szelleme!

A tanulók olvassák el Moróni 7:16–19-es verseit, és nézzék meg, mit tanítanak ezek a versek a választásról! Kérdezd meg:

- Mi van rátok hatással ezekben a versekben?
- Mit használjunk, ami segít nekünk a választásban?
- Hogyan segíthet nektek ez a tanács?
- Mit tanít ez nektek arról, hogy Istent érdeklik-e a döntéseitek, és szeret-e titeket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:44–47; 93:12, 16–20, 26–28-as verseit, hogy segíts a tanulóknak még jobban megérteni Krisztus Szellemét! A tanulók készítsenek keresztutalást e versek és Moróni 7:16 között!

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány népszerű filmet, tévéműsort, éneket vagy folyóiratot! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek ezek közül melyik azt, ami „jó cselekedetre ösztönöz és a Krisztusban való hitre indít”?
- Mennyire hasonlítanak az Úr normái a világ normáihoz a szórakozás e formáinak tekintetében?
- Hogyan segíthetnek nektek Moróni 7:16–19-es verseinek tantételei annak eldöntésében, hogy mit olvassatok, nézzetek és hallgassatok?

Olvassátok el a médiákra vonatkozó részt *A fiatalság erősségéért* füzetből ([1990], 11–12. o.), és kérdezd meg: Mennyire hasonlítanak Mormon tanításai az ebben a füzetben található normákhoz?

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Használjuk [Mormon] normáit annak megítélésében, hogy mit olvassunk, milyen zenét hallgassunk, milyen szórakoztató műsort nézzünk, és mikre gondoljunk [lásd Moróni 7:13, 17]! Legyünk hasonlóbbak Krisztushoz!” (Conference Report, 1986. április, 100. o.; vagy *Ensign*, 1986. május, 78. o.).

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Válassz jól!” (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek a döntéshozatal módjára, amikor felolvasod Howard H. Hunter elnök következő megállapítását:

„Kövessük Isten Fiát minden tekintetben, az élet minden ösvényén! Legyen Ő a példaadónk és a vezetőnk! Minden adódó alkalommal tegyük fel magunknak a kérdést: »Mit tenne Jézus?« – majd legyünk bátrabbak, hogy a válasz értelmében cselekedjünk! Követnünk kell Krisztust, ennek a szónak a legjobb értelmében! Az Ő munkájában kell tevékenykednünk, amint azt ő tette az Atyjával. Amennyire azt halandó erőnk engedi, minden erőfeszítést meg kell tennünk azért, hogy olyanokká váljunk, mint Krisztus – aki az egyetlen tökéletes és büntetlen példa, melyet valaha is látott ez a világ” (Conference Report, 1994. április, 84. o.; vagy *Ensign*, 1994. május, 64. o.).

Biztasd a tanulókat, hogy kövessék ezt a sémát!

Moróni 7:20–48. A hit, a remény és a jószívűség, a Szellem ajándékai, melyek azoknak adatnak meg, akik alázatosan Krisztushoz jönnek. (40–45 perc)

Írd fel külön papírlapokra a következő szavakat, utalásokat és kijelentéseket, és helyezd el ezeket három, ajándékként becsomagolt dobozba (vagy egyéb tartóba)!

1. doboz	Hit Moróni 7:20–39 Alma 32:21–22
2. doboz	Remény Moróni 7:40–43 Éther 12:4 Zsidók 6:11–19 „Mormon tanítása szerint a hit vezet el a reményhez, egy különleges, teológiai természetű reményhez. A szót magát gyakran használjuk a törekvések legáltalánosabbikára – a kívánságokra, ha úgy tetszik. A Mormon könyve viszont nagyon is konkrét értelemben használja ezt a szót, és olyan valamit jelöl, ami természetesen következik a Krisztusba vetett hitből. Mi a természete ennek a reménynek? Minden bizonnyal több a »bárca«-gondolatoknál. Reményt jelent, »Krisztus kiengesztelése és feltámadásának ereje« által abban, hogy feltámadunk az örök életre, és ez beléje vetett hitünk miatt van, »az ígéret szerint« [Moróni 7:41]. Ez a remény teológiai jelentése, a hit-remény-jószívűség folyamatában. Ezt a jelentést szem előtt tartva Moróni 7:42-es verse egyértelműen azt tanítja: »Akinek tehát hite van [Krisztusban és az ő kiengesztelésében], annak [ebből eredően] kell, hogy legyen reménye is [a feltámadás ígéretében, mert a kettő elválaszthatatlanul összekapcsolódik]; mert [a Krisztus kiengesztelésébe vetett] hit nélkül remény sincs [a feltámadásra]« (Jeffrey R. Holland, <i>Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon</i> [1997], 334–335. o.).
3. doboz	Jószívűség Moróni 7:44–48 1 Korinthusbeliek 13

Mutasd meg a tanulóknak a dobozokat (még ne nyisd ki őket)! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 46:7–9, 11–12, 26-os verseit, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

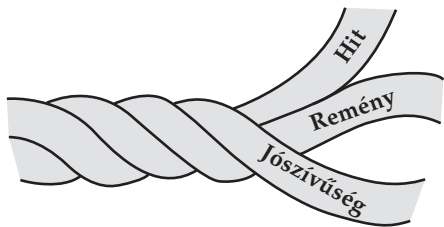
- Honnan érkeznek a Szellem ajándékai?
- Hány ajándékot kap egy-egy személy?
- Keresnünk kell a Szellem ajándékait?
- Milyen célból adatnak a Szellem ajándékai?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Szellem ajándékai segíthetnek nekünk annak elkerülésében, hogy a Sátán megtévesszen minket, és segítenek nekünk az Úr késztetéseinek jobb megértésében! Mondd el, hogy Moróni 7:5–19-es verseiben Moróni tanácsot ad azzal kapcsolatban, hogy mi módon különböztessük meg a jót a rossztól! A 20–48-as versekben Mormon a Szellem azon ajándékairól tanít, melyek segíteni fognak nekünk „mindazt, ami jó, befogad[ni]” (20. v.). Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit jelent „befogadni” valamit. Olvassák el az 1. verset, és kérdezd meg őket, hogy a Szellem melyik három ajándékáról beszél Mormon!

Oszd három csoportra az osztályt! Minden csoportnak adj oda egy-egy ajándékként becsomagolt dobozt! Kérd meg a csoportokat, hogy nyissák ki a dobozokat, találják ki, a Szellem mely ajándékáról van szó, és tanulmányozzák az adott ajándékhoz kapcsolódó szentírásokat (és kijelentést)! Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozás közben keressék meg a válaszokat! Amikor végeznek, az osztállyal közösen beszéljétek meg a kérdéseket!

- Mondjatok legalább két olyan igazságot, melyet erről az ajándékról megtudtatok!
- Hogyan bizonyulhat áldásnak számotokra ezeknek az igazságoknak a megértése?
- Miért fontos ez az ajándék?
- Mit tehetünk azért, hogy életünkben megerősítsük ezt az ajándékot?

Mutass meg a tanulóknak egy sodort vagy fonott kötelet, vagy rajzold fel a táblára a mellékelt illusztrációt!

Mondd el a tanulóknak, hogy a kötél egymásba font fonalakból áll! Mindegyik fonál erőt ad a többinek. Tegyéi bizonyosságot arról, hogy a hit, a remény és a jószívűség hasonló ehhez! Egymástól függenek és megerősítik egymást. Biztasd a tanulókat, hogy törekedjenek ezen ajándékok elnyerésére vagy megerősítésére az életükben!

**Moróni 7:45–48 (Szentírás memoriter, Moróni 7:45).
A jószívűség Krisztus tiszta szeretete.** (15–20 perc)

Egy vagy két nappal az óra előtt kérd meg a tanulókat, hogy vegyenek észre elvégzett szolgálatokat! E lecke kezdetén kérdezd meg a tanulókat, hogy a szolgálat mely cselekedeteit vették észre? Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A szolgálat mely cselekedetei tettek rátok benyomást? Miért?
- Milyen tekintetben vált javára a szolgálat annak, aki kapta?
- Szerintetek milyen tekintetben vált javára a szolgálat annak is, aki elvégezte?

Olvasátok el Moróni 7:45–48-as verseit, és kérdezd meg, miben hasonlítanak a tanulók által megfigyelt szolgálatok ahhoz, ahogyan Moróni a jószívűséget jellemzi!

Mondd el a tanulóknak, hogy a jószívűség többet jelent a szolgálatvégzésnél! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„[A jószívűségnek, vagyis »Krisztus tiszta szeretetének« egyik jelentése] az a fajta irgalmas, megbocsátó szeretet, melyet Krisztus tanítványainak érezni kell egymás iránt.

»Krisztus tiszta szeretetének« emelkedettebb meghatározása viszont nem az, amit mi, keresztények mások iránt tanúsítani igyekszünk, és amiben nagyrészt kudarcot vallunk, hanem az, aminek irántunk való tanúsításában Krisztus teljes mértékben sikerrel járt. Igazi jószívűséget csak egyszer ismert a világ. Krisztus irántunk érzett soha el nem múló, mindent meghaladó és kiengesztelő szeretetében mutatkozik meg ez tökéletesen és tisztán. Ez a jószívűség az – az ő irántunk érzett tiszta szeretete – ami nélkül semmik, reménytelenek, minden férfi és nő között a legnyomorúságosabbak lennének. Akikben az utolsó napon meglesznek az ő szeretetének áldásai – a kiengesztelés, a feltámadás, az örök élet, az örök ígélet – annak minden bizonnyal jó dolga lesz.

Ez semmilyen tekintetben nem kicsinyíti le azt a parancsot, hogy meg kell próbálnunk szert tenni erre a szeretetre egymás iránt. Imádkoznunk kell »szív[ünk] teljes erejével az Atyához, hogy [mi] is telve [legyünk] ezzel a szeretettel« [Moróni 7:48; lásd még 1 Korinthusbeliek 13:4–5, 7–8]. Nekünk is úgy kell élnünk, ahogy Krisztus élt, és nekünk is úgy kell szeretnünk, ahogy Krisztus szeretett. Ám »Krisztus tiszta szeretete«, amiről Mormon beszélt, az pontosan Krisztus szeretete. Ezzel az isteni ajándékkal, ezzel a megváltó adománnyal mindenünk megvan; e nélkül semmink nem lenne, és végül semmi mások nem lennének, mint »ördögök, az ördög angyalai« [2 Nefi 9:9] (Christ and the New Covenant, 336–337. o.).

Kérdezd meg:

Mivel egészítette ki elder Holland kijelentése azt, amit a jószívűségről tudtatok?

Szerintetek miért annyira fontos a jószívűség, minden ajándék legnagyobbika?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el Moróni 7:45–48-as verseit az osztálynak, de minden alkalommal helyettesítse be a jószívűség szó helyére a kiengesztelés szót! Kérdezd meg: Mit tanít nektek a kiengesztelésről az, ha így olvassátok a verseket?

Biztasd a tanulókat, hogy mások szolgálata során kövessék Jézus Krisztus példáját! Arra is biztasd őket, hogy abban az értelemben is keressék Krisztus tiszta szeretetét, amiről elder Holland beszélt! Ezt úgy teszik meg, hogy életükben alkalmazzák a kiengesztelés hatalmát.

Moróni 8:4–23. Krisztus kiengesztelése által üdvözülnek azok a gyermekek, akik a felelősségre vonatkozás korának elérése előtt halnak meg. A kisgyermek által elkövetett hibákért a kiengesztelés rendezi a fizetséget, így ezeknek a gyerekeknek nincs szükségük keresztre. (30–35 perc)

Hozz be az órára jó néhány képet kisgyerekekről, többek között a Jézus és a gyerekek című képet (Evangéliumi művészet képcsomag, 216), vagy egy ahhoz hasonlót! Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen vicces vagy érdekes dolgok megtételét figyeltétek meg kisgyerekeknél?

- Szerintetek miért kért minket arra az Üdvözítő, hogy legyünk olyanok, mint a kisgyermek? (Lásd 3 Nefi 11:38.)
- Szerintetek milyen érzések vannak Jézus Krisztusban a kisgyermek iránt?
- Szerintetek miért szereti őket annyira az Üdvözítő?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Mormon könyve sok fontos, gyerekekkel kapcsolatos tant elmagyaráz! Ezeknek a tanoknak a megértése segíteni fog a tanulóknak, amikor saját gyermekeik lesznek, vagy amikor az evangéliumot másoknak tanítják.

Mindegyik tanulóknak adj ki egyet a következő példák közül (ha szükséges, több tanulóknak is kiadhatod ugyanazt a példát)! A tanulók olvassák el Moróni 8:1–24-es verseit, és keressenek olyan tanításokat, melyek vonatkoznak a példájukra! A Tanok és szövetségek 29:46–50; 68:25–27-es verseit is olvassák el! Amikor végeznek, olvassák fel az osztálynak a példákat! Minden példa után álljatok meg, és kérd meg azt a tanulót, akinek az adott példát kiadtad, hogy mondja el, a Moróni 8. fejezetében tanult igazságok felhasználásával hogyan reagálna az adott helyzetre!

1. Nemrégem találkoztál egy fiatal párral, akinek négyéves fia meghalt egy autóbalesetben. Sok kérdésük van, különösen arról, hogy mi történik most a fiukkal.
2. Egy új megtért egyetért azzal, hogy jó ötlet nyolc éves korban keresztelni a gyerekeket, de kíváncsi arra, hogy miért kap olyan nagy hangsúlyt ez a tan. Megkérdezi: „Igazán nem számít az, hogy valaki nyolc hónapos, nyolc éves vagy nyolcvan éves korában keresztelkedik meg; vagy mégis?”
3. Misszionáriusként találkozol egy emberrel, aki őszintén keresi az igazságot. Elmondja, hogy egész életében arra tanították: a kisgyermek Ádám vétke miatt tisztátalanul születnek. Biztos abban, hogy ha a csecsemők keresztelés nélkül halnak meg, akkor „tisztátalanul” halnak meg és pokolra jutnak.
4. A szemináriumi tanárod megkérdezi: „A csecsemő-keresztelésbe vetett hit hogyan mutatja meg azt, hogy az illető nem érti Jézus Krisztus kiengesztelését?”
5. Megkértek rá, hogy az Elemiben mondj a gyerekeknek egy két perces beszédet a következő témában: „Jézus Krisztus tökéletesen szereti a kisgyermekeket.”
6. Egy segítőegyleti gyűlés alatt az egyik nőtestvér megkérdezi, hogy büntelenek-e a kisgyermek. Elmondja, hogyan tett valami nagyon rosszat a hatéves fia, még azt követően is, hogy elmagyarázta neki, miért rossz az adott dolog. Meg van győződve arról, hogy a fiának ennél több esze van, és kíváncsi rá, hogy miért nem számít ez bűnnek az ő esetében.
7. Egy barátod elmondja neked, hogy egyik bátyja Dawn-kóros, és mindig is hallotta, hogy a bizonyos értelmi fogyatékosokkal születettek nem számítanak „felelőségre vonhatóknak”. Úgy gondolja, az ilyenek helyet kaphatnak a celesztális királyságban, azon gyermekekhez hasonlóan, akik nyolc éves koruk előtt halnak meg. Megkérdezi tőled, hogy tudsz-e olyan szentírásról, mely ezt a tant tanítja.

Tegyél biznyságot Isten kisgyermek iránt érzett szeretetéről! Olvassátok el Móziás 3:19; 3 Nefi 11:38-as verseit, és mondd meg a tanulóknak: parancsot kaptunk arra, hogy legyünk olyanok,

mint a gyermekek! Biztasd a tanulókat, hogy tegyenek szert a szentírások által megnevezett gyermeki tulajdonságokra, hogy a bűnbánat által ismét mentesek lehessenek a bűntől!

Moróni 9. Akik nem követik az Urat, azok rövid időn belül nagyon gonoszakká válhatnak. Függetlenül attól, hogy mennyire makacsakká válnak az emberek, meg kell próbálnunk segíteni nekik az evangélium elfogadásában és abban, hogy aszerint éljenek. (20–25 perc)

Egy vagy két nappal az óra előtt hámozz meg egy banánt (vagy más gyümölcsöt), és hagyd megromolni! Az órán mutasd meg a tanulóknak a romlott banánt, valamint egy friss banánt, amin még mindig rajta van a héja! Kérdezd meg:

- Mi a különbség a két banán között?
- Miért romlik meg a banán?
- Szerintetek mennyi ideig tartott, amíg ez a banán megromlott?

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák emberekhez ezt a gyümölcsöt! Olvassátok el Moróni 9:11–14-es verseit, és mondd meg a tanulóknak, hogy ezek a versek leírják Mormon aggodalmát a nefiták lelki leépülésének tekintetében! Kérdezd meg:

- Szerintetek mi idézi elő egyes emberek lelki leépülését?
- Mennyire történik gyorsan egyes emberek lelki leépülése?

Mutass rá, hogy a jó gyümölcsöt a héja tartotta vissza a romlástól! Kérdezd meg: Mi segíthet abban, hogy védve legyünk a lelki leépüléstől?

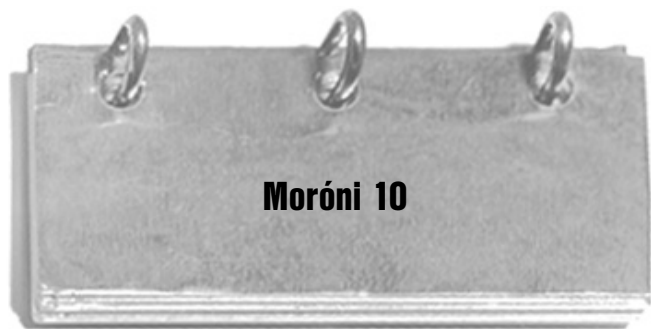
Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 9:3–5, 7–10, 18–20-as verseit, és húzzák alá azokat a kifejezéseket, melyek elárulják, mennyire lettek gonoszak az emberek, és miért történt ez! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! Kérdezd meg:

- Mit gondoltok, mit éreznétek ilyen gonoszság láttán?
- Mit mondanátok, ha lehetőségetek nyílna arra, hogy beszéljétek ezekkel az emberekkel?
- Mi a kötelességünk azon emberek tekintetében, akik elfordultak az Úrtól?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Mormon 9:6-os versét, és kérdezd meg:

- Mit tanított Mormon Moróninak arról, hogy mit kell megtenni ezekért az emberekért?
- Mit tanulhattok Mormon példájából?
- Olvassátok el Jákób 1:19-es versét! Hogyan kapcsolódik ez a vers ahhoz, amit Mormon tanított?
- Milyen módok vannak, melyeken „teljes buzgósággal” dolgozhatunk azokért, akik az Úr ellen fordulnak?

Olvassátok el Moróni 9:22, 25–26-os verseit! Kérdezd meg a tanulókat, hogy szerintük miért segíthettek ebben a helyzetben azok az imák, melyeket Mormon mondott el fiáért, Moróniért? Tegyél biznyságot arról, hogy a lelki leépülés időszakában az igazlelkűek imái a segítség és a védelem forrását jelenthetik másoknak! Biztasd a tanulókat, hogy védjék magukat a lelki leépülés ellen, és imádkozzanak mások jólétéért!

Bevezetés

Ezra Taft Benson elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, a következőket tanította:

„A Mormon könyve két alapvető módon vezeti Krisztushoz az embereket. Először is, világosan beszél Krisztusról és az ő evangéliumáról.

Másodszor, felfedi Krisztus ellenségeit” (Conference Report, 1975. április, 94. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 64. o.).

A Mormon könyvén keresztül a próféták arra biztatnak minden embert, hogy jöjjenek Krisztushoz és nyerjenek üdvözülést Isten királyságában. Moróni az utolsó olyan próféta a könyvben, aki továbbítja ezt a kérést. Az utolsó fejezetben „az egész világot” arra tanítja, honnan tudhatják meg a feljegyzés igaz voltát, és arra kéri őket, hogy jöjjenek Krisztushoz és legyenek Benne tökéletessé (lásd Moróni 10:4, 24, 32).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Szentlélek ereje által mindenről megtudhatjuk az igazat (lásd Moróni 10:3–7).
- A szellemi ajándékok Istentől érkeznek, népének megáldására, és mindig megtalálhatók az igaz egyházban (lásd Moróni 10:8–25; lásd még T&Sz 8–33).
- Ha Jézus Krisztushoz jövünk, akkor megtisztulhatunk a bűntől, és kiengesztelése által tökéletessé és megszenteltté válhatunk (lásd Moróni 10:30–33).

További források

- *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122*, 149–151. o.

Javaslatok a tanításhoz

Moróni 10:4–5 (Szentírás memoriter). A Szentlélek ereje által mindenről megtudhatjuk az igazat.

(30–35 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy határozza meg az *ígéret* szót! Kérdezd meg az osztálytól, mennyire biztosak abban, hogy a következő emberek megtartják az ígéretüket:

- Fogoly a büntetőintézetben

- Telefonügynök
- Ismerős
- Jó barát
- Valaki, aki már hazudott nektek
- Szülő
- Próféta
- Az Úr

Mondd el a tanulóknak, hogy Moróni 10:3–5-ös verseiben találhatjuk meg azt, amire időnként „A Mormon könyve ígérete”-ként utalunk! Írd fel a táblára az *Isten ígérete* és *A mi kötelességünk* címszavakat! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 10:3–4-es verseit, keressék meg Isten ígését, és azt, hogy mit kell tennünk az ígéret elnyeréséért! A megfelelő címszavak alatt írd fel a táblára, amit találnak! E versek megbeszélésénél tegyél fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Szerintetek miért van az, hogy általában olvasnunk kell a Mormon könyvét, mielőtt bizonyosságot kaphatnánk annak igaz voltáról?
- Ha emlékezünk az Úr irgalmára, az hogyan segíthet szívünk arra történő felkészítésében, hogy a Szentlélek által választ kapjon?
- Nefi elmondta, hogy az Úr gyengéd irgalmasságának megmutatása volt az egyik oka annak, hogy írt (lásd 1 Nefi 1:20). Milyen történetek vannak a Mormon könyvében, melyek az Úr irgalmára emlékeztetnek titeket?
- Szerintetek mit jelent elgondolkozni? (*“Elgondolkozni annyit tesz, mint mérlegelni az elménkben, alaposan átgondolni valamit, megfontolni, meditatálni”* [Marvin J. Ashton, Conference Report, 1987. október, 23. o.; vagy *Ensign*, 1987. november, 20. o.])
- Mit ígér nektek Isten, hogyan tudatja veletek a Mormon könyvének igaz voltát?
- Szerintetek miért fontos az, hogy ezt az imát őszinte szívvel, „igaz szándékkal [és] Krisztusba vetett hittel” mondjuk el? (Moróni 10:4.)
- Hogyan ismerhetjük fel a Szentlélek hatalmát? Honnan tudhatjuk, hogy mely érzések származnak Istentől? (lásd Alma 32:28; T&Sz 6:22–23; 9:7–9).
- Hogyan alkalmazhatjuk ezt a módszert más igazságok megtanulása esetében? (Lásd 5. v.)
- Milyen igazságok vannak, amelyeket a Szentlélek hatalma által értettetek meg?

Tedd bizonyosságod a Mormon könyvéről! Segíts a tanulóknak megérteni, hogy ez az ígéret mindannyiukra vonatkozik, és mindazokra, akikkel valaha is megosztják a Mormon könyvét! Kérj meg néhány szülőt vagy tanítót, hogy jöjjenek be az órára, és mondják el, hogyan alkalmazták ezt az ígéretet és tudták meg, hogy a Mormon könyve igaz!

Moróni 10:8–25. A szellemi ajándékok Istentől érkeznek, népének megáldására, és mindig megtalálhatók az igaz egyházban. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: most, hogy már sok hónapot együtt töltöttek egy szemináriumi osztályként, valószínűleg elég jól ismerik egymást! Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el az osztály minden egyes tanulóján! Gondolják át, milyen tehetségeik, jellemvonásaik vagy képességeik vannak! Beszéljétek meg:

- Miért fontos felismerni osztályunk minden tagjának az erősségét?
- Tehetségeink összessége hogyan tette jobbá idén a szemináriumi élményünket?
- Miben lenne más az osztályunk, ha mindenkinek pontosan ugyanolyan tehetségei és képességei lennének?

Olvassátok el Moróni 10:8-as versét és kérdezd meg: Miről kezdett el tanítani Moróni ebben a versben? (Isten ajándékairól.)
Olvassátok el Moróni 10:17–18; Tanok és szövetségek 46:11–12-es verseit és kérdezd meg:

- Hányan kaptak legalább egy szellemi ajándékot?
- Kitől erednek ezek az ajándékok?
- Miért adatnak ezek az ajándékok? (Lásd Moróni 10:8; T&S 46:9, 12, 26.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Moróni 10:9–16, 20–23-as verseit, és sorolják fel a megemlített lelki ajándékokat! Kérdezd meg:

- Milyen bizonyítékát láttátok annak, hogy ezek az ajándékok ma jelen vannak az egyházban? (Beszéljétek meg a tanuló válaszait!)
- Hogyan használhatjuk fel egyéni ajándékainkat mások ajándékaival együtt arra, hogy megáldjuk az osztályunkat? a családjunkat? az egyházat? a világot?
- Milyen lenne az egyház, ha mindenki pontosan ugyan azokkal a lelki ajándékokkal rendelkezne?
- Hogyan bizonyultak mások ajándékai áldásnak az életetekben?

Olvassátok el Moróni 10:24–25-ös és a Tanok és szövetségek 46:8-as versét! Tegyétek bizonyosságot arról, hogy azok kapnak lelki ajándékokat, akik őszintén törekednek rájuk, ám a hitetlenektől elvétetnek ezek! Biztasd a tanulókat, hogy törekedjenek lelki ajándékokra, és használják azokat mások javára!

Moróni 10:30–34. Ha Jézus Krisztushoz jövünk, akkor megtisztulhatunk a bűntől, és kiengesztelése által tökéletessé és megszenteltté válhatunk. (20–25 perc)

Mutasd meg a tanulóknak Moróni képét, amint a Kumóra dombban elrejteti a lemezeket (Evangéliumi művészet képcsomag, 320)! Kérdezd meg:

- Szerintetek mire gondolt Moróni ekkor?
- Szerintetek milyen érzései voltak az aranylemezeket illetően? Miért?

- Miért volt ez a mai emberek számára annyira jelentős esemény?

Mutasd meg az aranylemezek képét (Evangéliumi művészet képcsomag, 325)! Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el a közvetlenül azt megelőző időszakot, amikor Moróni eltemette a lemezeket! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit akarhatott elmondani Moróni a feljegyzés végén?
- Miért olyan fontosak valakinek az utolsó szavai vagy bizonyosága?
- Szerintetek mit érzett Moróni, amikor Moróni 10. fejezetét írta?

Olvasd fel Moróni 10:28–34-es verseit az osztálynak! Kérd meg a tanulókat, hogy állítsanak meg téged minden olyan szónál vagy kifejezésnél, amit Moróni utolsó bizonyosága fontos részének tartanak! Mielőtt tovább olvasnál, beszéljétek meg, miért jelentős az adott szó vagy kifejezés, és hogyan alkalmazhatjuk azt az életünkben!

Hangsúlyozd ki a tanulóknak, mennyire akarta Mormon, hogy Krisztushoz jöjjenek és benne tökéletesek legyenek (lásd 32. v.)! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„Moróni utolsó kérése, melyet minden olyan próféta nevében mondott, aki valaha is írt Jézus Krisztus e másik tanúbizonyosságába, nekünk szól, és arra kér minket, hogy tisztítsuk meg magunkat nemzedékünk vértől és bűnétől [lásd T&S 88:75, 85]. »Jöjjetek Krisztushoz – mondja – és legyetek benne tökéletesek . . .« [Moróni 10:32].

Tisztaság. Szentség. Szeplőtelen jellem és lelkiismeret. Mindezek Krisztus kegyelme által, amely megtisztítja ruházatunkat, megszenteli lelkünket, megment a haláltól és visszaállít minket isteni eredetünkhöz.

Moróni utolsó feljegyzett lehelletével tanúbizonyosságot tett saját, erős hitéről ebben az isteni megváltásban. Elbukott nefitáinak, a hadat viselő lámánitáknak, a tragikus sorsú járeditáknak és nekünk írta ezt Moróni:

»Most pedig búcsúzom mindannyitoktól. Nemsokára elmegyek és Isten paradicsomában fogok nyugodni mindaddig, amíg testem lelkemmel nem egyesül és diadalmasan visznek a légen át, hogy a nagy Jehova, az élők és holtak Örökkévaló Bírójának boldogító ítélőszéke előtt találkozam veletek. Ámen« [Moróni 10:34].

Így fejeződik be a Mormon könyve, mintha együtt repülne Morónival a szent feltámadás szárnyain [lásd Jelenések 14:6]. Ez nagyon helyélvaló, mivel ez a a szent testamentum – melyet próféták írtak, angyalok adtak át, és amit Isten védett – úgy szól, mintha »a porból kiáltana« – arra buzdítva mindenkit, hogy jöjjön Krisztushoz és legyen benne tökéletes, mely folyamat a celesztialis dicsőség tökéletességében éri el csúcspontját. E győzedelmes órára várva Isten utoljára is kinyújtotta a kezét, hogy összegyűjtson zsidót, nemzsidót, lámánitát, és Izrael egész házát.

A Mormon könyve az Új Szövetség, mely emlékezetbe idézi ezt a hatalmas, utolsó napi vállalkozást. Akik megkapják és magukévá teszik az általa megnevezett tantételeket és szertartásokat, azok egy napon a maga valóságában látják majd az Üdvözítőt, és olyanok lesznek, mint ő. Megszenteltetnek és megváltatnak az ő ártatlan véreinek kegyelme által. Megtisztítatnak, miként ő is tiszta. Szentek lesznek és szeplőtelenek. Krisztus gyermekeinek neveztetnek majd” (*Christ and the New Covenant*, 338–339. o.).

1 Nefi–Moróni. A Mormon könyve és a szemináriumi év áttekintése. (30–35 perc)

Állíts ki annyi képet a Mormon könyvről, amennyi csak rendelkezésedre áll! Más képeket, emlékeztetőket és egyéb tárgyakat is állíts ki azokból leckéből, melyeket az év során tanítottál! Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek fel néhány olyan élményt, melyben a Mormon könyve tanulmányozása során volt részük!

Oszd meg a következő kijelentéseket Joseph Smith prófétától:

„A tizenkét apostollal tanácskozva töltöttem a napot Young elnök házában, és számos témáról beszélgettem velük. Megmondtam a testvéreknek, hogy Mormon Könyve a világon a legtökéletesebb könyv, ez vallásunk talpköve (csúcsköve), és aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által” (*History of the Church*, 4:461.).

„Vegyétek el a Mormon könyvét és a kinyilatkoztatásokat, és akkor vajon hová lesz a vallásunk? Akkor nincs vallásunk” (*History of the Church*, 2:52.).

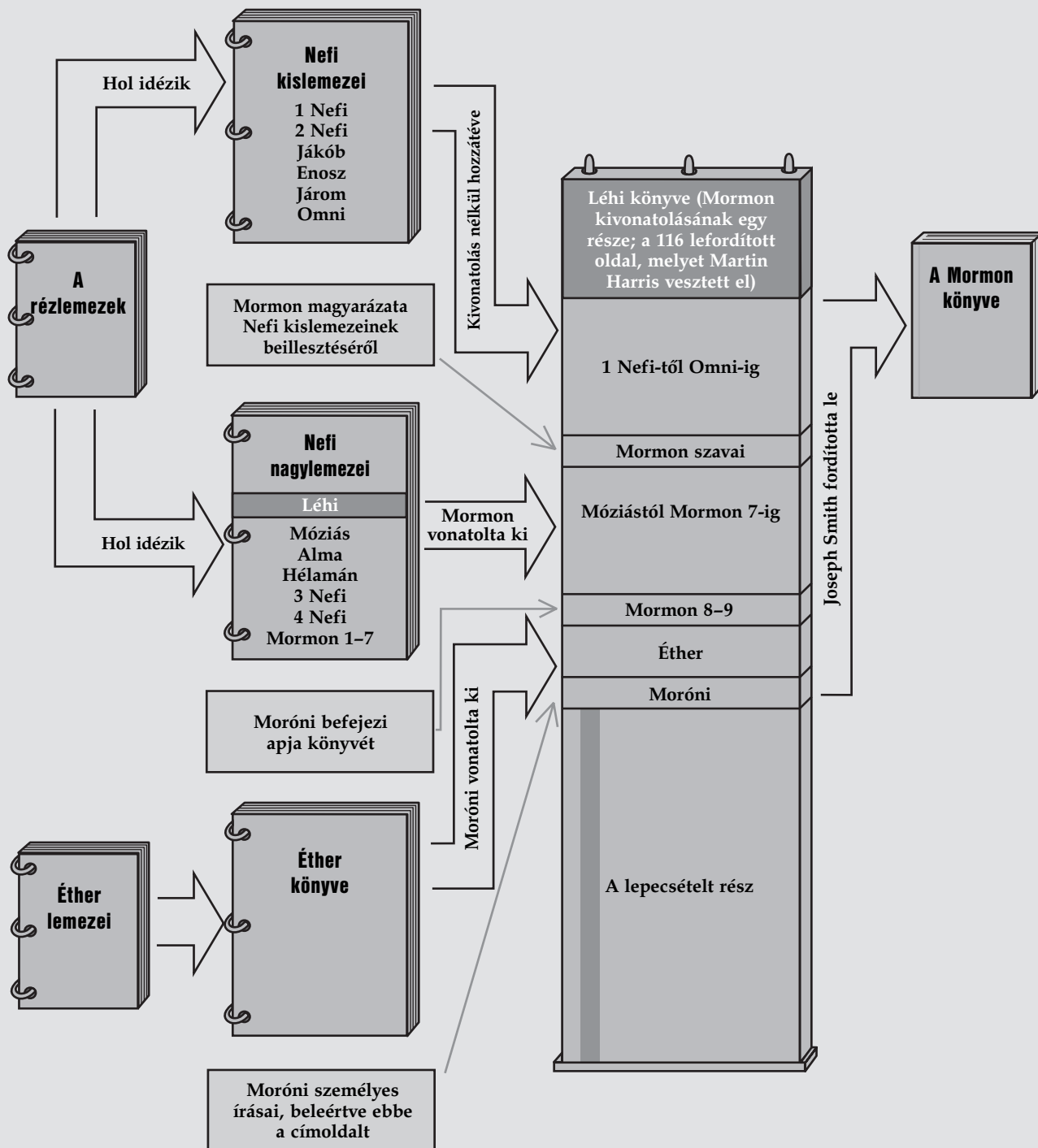
Mondd el a tanulóknak, hogyan segített neked a Mormon könyvének a tanulmányozása és a tanításai szerinti élet abban, hogy az év során közelebb kerülj az Üdvözítőhöz! Idézd fel néhány kedvenc leckédet és néhány jelentős élményt, melyekben részed volt a tanulóiddal! Tegyéél bizonyosságot arról a szeretetről, melyet Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus érez a tanulók iránt, és fejezd ki háládat a tanulók erőfeszítéseikért!

Kérd meg azokat a tanulókat, akik szeretnék megosztani a biznyságukat a Mormon könyvről, hogy tegyék meg ezt! Biztasd őket, hogy mondják el, hogyan változott meg életük tanulmányaik következtében! Kérd meg őket, hogy osszanak meg néhány megtanult, fontos tantételt, és azt, hogy ezek a tanok hogyan segítettek nekik közelebb kerülni Jézus Krisztushoz!

A MORMON KÖNYVÉNEK FŐ FORRÁSAI

Mormon lemezeinek néhány forrása

Mormon lemezei, melyeket Joseph Smith próféta kapott meg
(nem feltétlenül tükrözik a lemezeken lévő könyvek sorrendjét)

MÓDSZEREK A SZENTÍRÁSOK TANÍTÁSÁHOZ

Miután eldöntötted, *mit* taníts, kérd meg az Urat, hogy segítsen neked annak eldöntésében, *hogyan* taníts! Használd fel ezt a részt, valamint *Az evangélium tanítása – kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknek* (1994) kiadványt, hogy ötleteket kapj az evangélium tanításainak módszereit illetően!

Olvassatok!

- Olvass fel a tanulóidnak, és kérd meg őket, hogy felváltva olvassanak fel részeket! (Megjegyzés: Bár ez a tankönyv gyakran ad olyan megfogalmazású utasítást, hogy „Olvasd/-olvassátok fel Alma 13:23-as versét és kérdezd meg...”, jó ötlet az olvasási feladat megosztása közötted és tanulóid között! Akik nem olvasnak, azokat kérd meg, hogy kövessék a szentírásukban az olvasott részeket! Figyelj oda arra, hogy ne hozz zavarba olyan tanulókat, akik nem olvasnak jól!
- A szentírások felolvasásánál időnként álljatok meg, hogy elmagyarázz szavakat és kifejezéseket, evangéliumi tantételeket vagy más olyan dolgokat, melyek megbeszélésére készletet érzel!
- Ha egy szentírásrész könnyű olvasmány, akkor arra is megkérheted a tanulóidat, hogy magukban olvassák el azt!
- Nevezd meg, ki beszél az adott szentírás-részben, és kihez szól a beszélő!

Összegezz!

- Készülj fel azzal, hogy mit fogsz mondani azokról a versekről vagy fejezetekről, melyeket az órán nem olvastok el! Ez segítsen a tanulóknak annak meglátásában, hogyan kapcsolódnak egymáshoz az utoljára elolvasott és a következőkben elolvasandó versek!
- A fejezetek fejléceinek felhasználásával mondd el, mit tartalmaznak azok a fejezetek, amiket nem olvastok el!
- Használj képeket, hogy megmutass olyan történeteket vagy tantételeket, melyeket nem olvastok el! Amikor például 2 Nefi 16–19-es fejezeteiről beszélsz, mutasd meg azt a képet, melyen Ésaías Krisztus születéséről ír (Evangéliumi művészet képcsomag, 113)!

Alkalmazzatok!

- Tanítsd meg a tanulóidnak, hogy választ találjanak a kérdéseikre és a problémáikra, ha „Krisztus szavával él[nek], mert Krisztus szava mindent megmond nek[ik], hogy mit kell cseleked[niük]” (2 Nefi 32:3)!
- Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan élményekről, melyekkel kapcsolatban a szentírásokban találtak segítséget! Mesélj ilyen saját élményekről!
- Segíts a tanulóknak a szentírások magukra történő vonatkoztatásában (lásd 1 Nefi 19:23)! Tegyé fel ezekhez hasonló

kérdéseket: „Miben hasonlít hozzánk ez a személy a szentírásokban?” és „Miben hasonlít ez a történet ahhoz, ami velünk történik?”

- Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan találtak megoldást a problémáikra a szentírásokban található emberek!
- Kérd meg a tanulóidat, hogy válaszoljanak a szentírásokban található kérdésekre! Válaszolhatnak például az Alma 5:14 vagy Moróni 7:20-ban feltett kérdésekre.
- A szentírásokban egy név vagy névmás helyére helyettesítsd be egy tanuló nevét! Alma 36:3-as versében például Hélamán neve, illetve Moróni 10:4-ben a *benneteket*, a *ti* és a *nektek* szavak helyett használd egy tanuló nevét! (Megjegyzés: Figyelj oda arra, hogy a konkrét személyekhez szóló verseknek esetleg nincs általános vonatkozásuk! Ne használj olyan verseket, melyek egy bűnnel hoznak kapcsolatba a tanulókat, vagy más módon bizonyulhatnak szégyenbe hozónak!)

Keresztutalás

- A keresztutalás egy olyan szentírásra utal, mely elmagyaráz valamit az általuk tanulmányozott versről, vagy valamivel kiegészíti annak jelentését. Amikor például Móziás 3:3-as versét tanítod, keresztutalást készíthettek a T&S 76:40–42-es versével úgy, hogy a tanulókkal a margóra íratod: T&S 76:40–42.

2 Amit pedig el fogok nektek mondani, azt Istennek egyik angyalától tudom. Az pedig így szólt hozzám: Ébredj fel! És én felébredtem, és íme ő előttem állt.

3 És ezt mondta: Ébredj, és halld meg, amit mondani fogok, mert nagy örömet jöttem hirdetni.

4 Az Úr meghallgatta imáidat és igaznak ítelt; és engem most azért küldött, hogy megmondjam neked, hogy örülj, és népednek is mondd meg, hogy ők is örüljenek.

T&S 76:40–42

- Tanítsd meg a tanulóknak, hogyan találjanak keresztutalásokat a lábjegyzetekben vagy a szentírások tanulmányozását segítő anyagokban!
- Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan magyarázza el a keresztutalás az általuk tanulmányozott verset, vagy mivel egészíti ki annak jelentését!
- Készítsd a tanulókkal szentírás-láncokat úgy, hogy keresztutalást készítenek a listán szereplő első és második, második és harmadik, stb., majd az utolsó és az első szentírás között!

Jelöljétek!

- Tanítsd meg a tanulóknak, hogy jelöljenek meg fontos dolgokat a szentírásaikban, hogy aztán könnyen meg tudják találni azokat, és emlékezzenek rájuk!
- Tanítsd meg a tanulóknak, hogyan karikázzanak be, húzzanak alá, vagy satírozzanak be szavakat és kifejezéseket!

10 És miszerint visszaállításról beszéltünk, nehogy azt képzeld, hogy a bűnből majd boldogságba állíttatsz vissza. Bizony mondom neked, hogy a gonoszság még sohasem volt boldogság.

10 És miszerint visszaállításról beszéltünk, nehogy azt képzeld, hogy a bűnből majd boldogságba állíttatsz vissza. Bizony mondom neked, hogy a gonoszság még sohasem volt boldogság.

10 És miszerint visszaállításról beszéltünk, nehogy azt képzeld, hogy a bűnből majd boldogságba állíttatsz vissza. Bizony mondom neked, hogy a gonoszság még sohasem volt boldogság.

- Karikáztass be a tanulókkal versszámokat, kereteztess be velük verseket, vagy húzass velük vonalat a margón!

③ Íme, arra szeretnék kérni benneteket, hogy amikor ezeket olvassátok, ha Isten is úgy akarja, hogy ezeket olvassátok, jusson eszetekbe, hogy milyen kegyelmes volt az Úr az emberek fiaihoz, Ádám teremtésétől kezdve mindvégig, vagyis egészen addig, amikor majd ezeket megkapjátok, és akkor gondolkodjatok el ezeken.

4 Amikor tehát ezeket megkapjátok, arra kérlek benneteket, hogy kérdezzétek meg Krisztus nevében Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy mindez igaz-e. És ha ti azt akkor komolyan, Krisztusba vetett hittel, igaz szándékkal kérdezitek, a Szentlélek ereje által ki fogja nektek nyilvánítani e felől az igazságot.

5 És a Szentlélek ereje által mindenről megtudhatjátok az igazat.

- Kössétek össze vonallal az egyik bekarikázott szót vagy kifejezést a másikkal!

28 Ezért, fiaim, hallgassatok a nagy Közbenjáróra, szívleljétek meg bölcs parancsolatait, kövessétek hűen szavait, és Szent Lelkének akaratára szerint választok az örök életet;

29 nem pedig az örök halált, a test és a benne lakozó gonosz akaratát követve, mert így az ördögnek adtok hatalmat, hogy rabságba, a pokol mélyére hurcoljon benneteket, és majd ott, saját birodalmában uralkodjék felettetek.

- Az első európaiak elmentek Amerikába

13 És történt, hogy láttam, hogy Isten Lelke más nemzsidókat is megszállt, mire azok kiszabadultak a fogságból és a nagy vizeken azok is útrakeltek.

14 És történt, hogy a nemzsidók nagy tömegét láttam az ígéret földjén. És láttam, hogy Isten haragja fivérem utódain volt és ezért a nemzsidók levették és szétszórták őket.

Az első európaiak elmentek Amerikába.

Használjátok az apostolok és a próféták szavait!

- Leckéid előkészítésénél tanulmányozd az általános felhatalmazottak szavait és tanításait, különös tekintettel azokra, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogattunk! Tanulmányozd rendszeresen azt, hogy mit mondanak az általános konferencián! Használd fel ezeket a tanításban, hogy segíts a tanulóknak a szentírások megértésében és alkalmazásában!
- Olvasd fel tanulóidnak általános felhatalmazottak szavait és tanításait! Tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket: „Hogyan segítenek nektek ezek a szavak a tanulmányozott versek megértésében?” és „Hogyan segítenek nektek megérteni, hogy miként alkalmazhatjátok életetekben a szentírás üzenetét?”
- Kérd meg a tanulókat, hogy szentírásaik margójára írjanak olyan rövid idézeteket általános felhatalmazottaktól, melyeket felolvasol nekik, vagy amiket maguk találnak!

Beszélgétek meg!

- Biztasd a tanulókat, hogy mondják el, mit tanultak és milyen érzéseket keltenek bennük a szentírások! Az Úr azt mondta: „Ne vigyétek a szót mindnyájan egyszerre; inkább egyszerre csak egy beszéljen és mindnyájan hallgassák szavát, hogyha már mind beszéltek, mindenki épülhessen mindenki szaván, és mindenkinek egyforma előjoga legyen” (T&Sz 88:122).
- Olvasd el a „Tegyél fel kérdéseket”, „Hasonlítsatok”, „Készítsetek felsorolást” és egyéb módszereket ebben a részben, hogy ötleteket kapj a beszélgetések elkezdésének módjához!
- Oszd csoportokra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki valamit a szentírásokból, amit tanulmányozhatnak és megbeszélhetnek!
- Vonj be olyan tanulókat, akik általában nem mondanak semmit, megkérve őket, hogy mondják el, milyen érzések vannak bennük vagy mit gondolnak!
- Mindig törekedj arra, hogy a beszélgetések pozitívak és felemelők maradjanak! Amikor a tanár és a tanuló is arra törekednek, hogy velük legyen a Szentlélek, „a prédikátor és a hallgató megértik egymást, együtt okulnak és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:22).

Tegyél fel kérdéseket!

- Tegyél fel olyan kérdéseket, mely a válaszokért a szentírások kutatására ösztönzi a tanulókat! Kérd meg őket, hogy a szentírásokban keressék meg a választ! 1 Nefi 1:18–20 tanítása előtt például megkérheted a tanulókat, hogy keressék meg a szentírásokban, miért akarták a zsidók megölni Léhít!
- Tegyél fel olyan kérdéseket, melyek érdeklik a tanulókat, és amelyekre tudni szeretnék a választ! Móziás 4:1–3 tanítása előtt például kérdezd meg a tanulóktól, hogy honnan tudhatjuk, mikor bocsátott meg nekünk az Úr!

- Tegyél fel olyan kérdéseket, melyek a szentírásokról vagy az evangélium egyik tantételéről való elgondolkozásra, illetve azok alkalmazására biztatják a tanulókat! A tanulókat idegesíthetik az olyan kérdések, melyekre túl könnyű vagy túl nehéz a válasz! Az *igennel* vagy *nemmel* megválaszolható kérdések általában nem ösztönöznek beszélgetésre.
- Tegyél fel olyan kérdéseket, melyek a *ki*, *mi*, *mikor*, *hol*, *miért* vagy *hogyan* kérdőszavakkal kezdődnek!
- Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, miért azt a választ mondták, ami elhangzott!
- Kérd meg a tanulókat, hogy fűzzenek megjegyzéseket az osztály többi tagjainak válaszához!

Hasonlítsatok!

- Kérd meg a tanulókat a szentírásokban előforduló dolgok összehasonlítására, hogy meglássák, miben hasonlítanak vagy különböznek azok! Összehasonlíthatod például a tanulókkal Nefi érzéseit a vadonban történt eseményekkel kapcsolatban, illetve Lámán és Lémuel érzéseit ugyanazzal kapcsolatban (lásd 1 Nefi 17:1–3, 20–21).
- Kérd meg a tanulókat listák összehasonlítására (lásd „Készítsetek felsorolást!” alább)! A tanulók felsorolhatják például, hogy Alma 30. fejezetében mit mondott Korihór és mit mondott Alma, majd összehasonlíthatják a két listát.
- Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a *mint* és az *olyan* szavakat! Ezeket a szavakat gyakran használják a szentírások, hogy megmutassák, hogyan hasonlíthat egyik dolog a másikhoz. Móziás 20:11-es versében például Mormon sárkányokhoz hasonlítja azt, ahogyan Limhi népe harcolt: „Ezért minden erejüket összeszedték és úgy harcoltak, mint a sárkányok”. 1 Nefi 17:48-as versében Nefi a kiszáradó növényvel történő dolgokhoz hasonlítja azt, ami azokkal történik, akik megérintik őt.

Készítsetek felsorolást!

- Időnként segíthet az, ha felsoroljátok a tanulmányozott eseményeket vagy elképzeléseket. Felírhatsz egy listát a tanulóknak úgy, hogy lássák, vagy a tanulókat is megkérheted, hogy egy papírlapra írjanak listát, illetve arra is megkérheted őket, hogy csak gondolatban állítsanak össze egyet. Amikor felsorolást készítenek, azt is beszéljétek meg, hogy mit tanultak abból!
- Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg és írják le egy szentírásbeli történet eseményeit, majd beszéljétek meg, hogy mit írtak le! A tanulók áttekinthetik például annak történetét, amikor Nefi és fiverei megszerezték a részlemezeket (lásd 1 Nefi 3–4). Ezt követően az osztály felsorolhatja azokat a dolgokat, melyek megmutatják 1 Nefi 3:7 igaz voltát.
- Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel és beszéljék meg annak indokait, amiért valaki valamit tett a szentírásokban! A tanulók felsorolhatják és megbeszélhetik például annak okait, amiért Jézus megengedte, hogy az emberek elfogják és keresztre feszítsék Őt (lásd 1 Nefi 19:9–10).

- Soroljátok fel és beszéljétek meg egy evangéliumi tantétel minden egyes részét! A tanulók felsorolhatják és megbeszélhetik például azt, amit 2 Nefi 31. fejezetéből tanulnak a keresztelésről.
- Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírásaikban jelöljék vagy számozzák be a felsorolható dolgokat! Alma 17:2–3-as verseiben például a tanulók megjelölhetik vagy megszámozzhatják azt, amit Móziás fiai azért tettek, hogy Isten igéjét taníthassák.

Memorizáljatok!

- Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el hangosan sokszor a szentírás szavait!
- Írasd le a tanulókkal számos alkalommal a szentírást!
- Írd le a szentírást, majd jó párszor ismételd el azt a tanulókkal! Amikor elismétlik, mindig takarj le vagy törölj le néhány szót, míg minden szót le nem takartál vagy le nem töröltél!

Használjatok himnuszokat!

- Minden órát egy olyan himnusz eléneklésével kezdjétek, mely segít megtanítani valamit az adott szentírás-részből!
- Kérj meg egyes tanulókat, vagy tanulók csoportját himnuszok eléneklésére vagy eljátszására!
- Az óra alatt kérd meg a tanulókat olyan himnuszok szavainak eléneklésére vagy elolvasására, melyek a szentírás-részből tanítanak valamit! Móziás 16:6–9 tanulmányozásánál például a tanulók elénekelhetik vagy elolvashatják a „Mily nagy Isten szeretete” c. himnuszt (*Himnuszok!*)

Mutass meg tárgyakat!

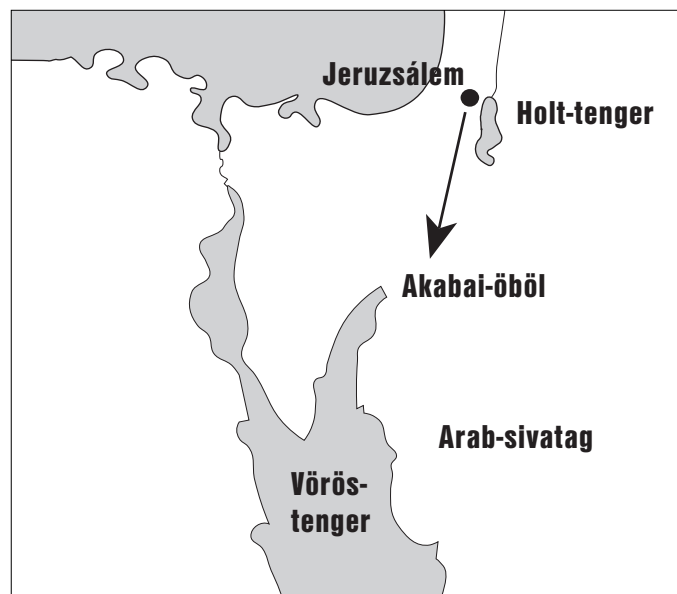
- Mutass meg olyan, szentírásokban említésre kerülő tárgyakat, melyeket esetleg még nem láttak a tanulóid! Mutathatsz például egy parittyát, hogy segíts a tanulóknak 1 Nefi 16:23 megértésében.
- Mutass meg olyan tárgyakat, melyeket már láttak a tanulóid, de amik fokozzák az érdeklődésüket, és amik kapcsán jobban megértik az adott szentírás-részt! Alma 32:28 tanításánál például mutathatsz egy magot.
- Kérd meg a tanulókat, hogy rajzoljanak le a szentírásokban megemlített tárgyakat! Alma 31:12–21 elolvasása után például a tanulók rajzolhatnak egy Rameumptomot.

Rajzoljatok!

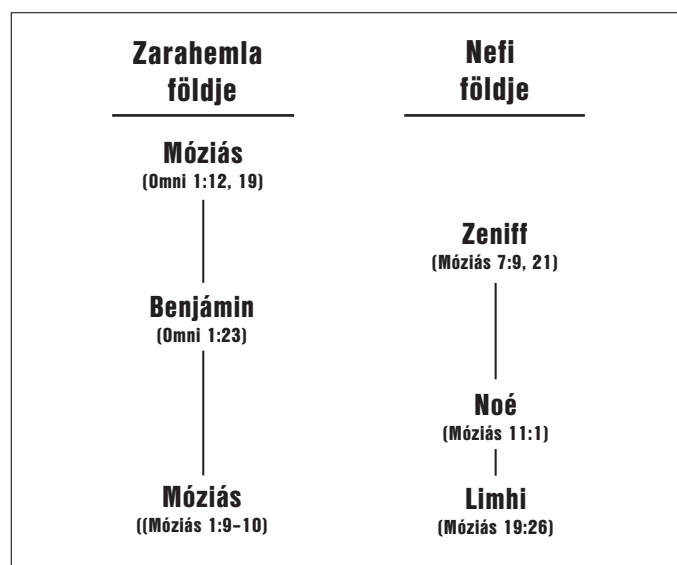
- Rajzolj olyan képeket a tanulóknak, melyek segítenek nekik az adott szentírás-rész megértésében!
- Kérd meg a tanulókat olyan képek rajzolására, melyek azt mutatják, szerintük hogy néztek ki a szentírásokban található emberek, tárgyak vagy események! A rajzolás segít emlékezni

a tanulóknak az olvasottakra és a megbeszéltekre! Figyelj oda arra, hogy ne hozd zavarba a tanulókat, amikor rajzolásra kéred őket!

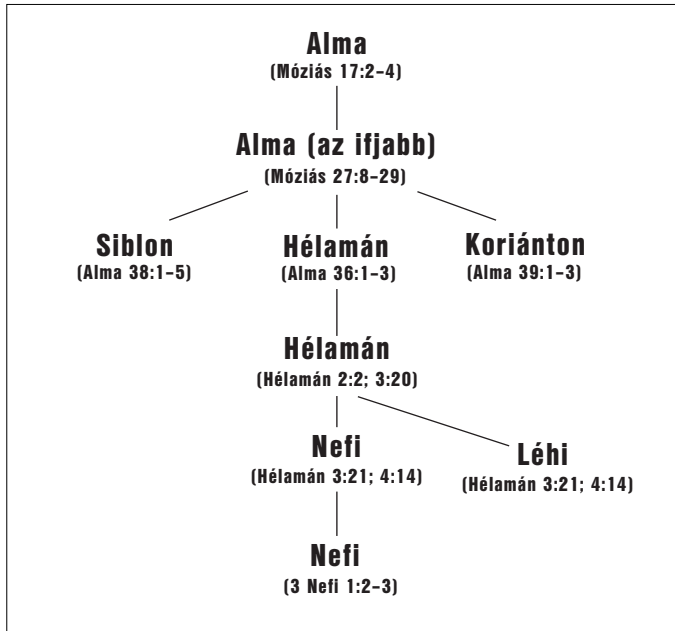
- Kérd meg a tanulókat olyan térképek rajzolására, melyek megmutatják, hol éltek és hova mentek a szentírásokban az emberek, illetve hol történtek bizonyos események! Amikor például 1 Nefi 2:2–8-as verseit olvassátok, rajzoltass a tanulókkal egy térképet, mely megmutatja, hova mehetett Léhi családja!

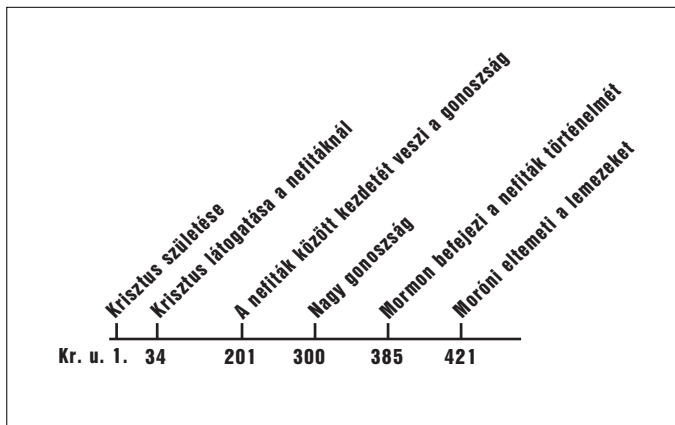
- Kérd meg a tanulókat olyan táblázat elkészítésére, melyek elmagyarázzák, mi történik egy történetben, vagy nyilvánvalóvá teszik azt, hogy mit tanít valaki! Készíthettek például egy olyan táblázatot, melyek bemutatják a nefita királyokat.

- Kérd meg a tanulókat egy olyan ábra készítésére, melyek megmutatják egy család tagjait! Készíthettek például egy ábrát Alma leszármazottairól.

- Kérd meg a tanulókat egy időszalag elkészítésére úgy, hogy húznak egy vonalat, és a történések sorrendjében mellé írják az eseményeket! Rajzoltathatsz velük például egy időszalagot, mely Kr. u. 1-től Kr. u. 421-ig megmutatja a nefiták történelmét.

Játsszátok el!

- Kérd meg a tanulókat szentírásbeli történetek eljátszására! Használjanak olyan szavakat és cselekedeteket, melyeket a szentírásbeli emberek is használtak!
- Mondják meg a tanulók, hogy szerintük milyen érzéseik voltak a szentírásbeli embereknek! Beszéljétek meg, milyen érzések voltak a tanulóknak, vagy mit tanultak a történet eljátszásának láttán!

Keresetek!

Amikor a tanulókkal elolvastatsz bizonyos szentírás-részeket, előre adj nekik ki valamit, amit figyeljenek meg az olvasás során! Ha egy tantétellel vagy részlettel az elméjükben kezdenek el olvasni, akkor jobban oda fognak figyelni és többre fognak visszaemlékezni abból, amit olvastak. Kerestethetsz a tanulókkal a következőket:

- Evangéliumi tantételek, melyeket az emberek élete illusztrál.
- A szentírásokban feltett kérdések.
- Szentírásbeli felsorolások, például a jószívűség jellemzői (lásd 1 Korinthusbeliek 13).
- Szavak vagy fogalmak meghatározása, például *Sion* (lásd T&S 97:21).
- Bonyolult szavak vagy kifejezések, melyek megértése nehézséget jelenthet a tanulóknak.
- Képek, minták és szimbólumok.
- Proféták megjegyzései (például olyan részek a Mormon könyvében, melyek úgy kezdődnek: „És így látjuk”).
- Ha-akkor kapcsolatok (lásd Ésaia 58:13–14).
- Jellemvonások, melyek tetszenek vagy nem tetszenek Istennek.
- Sémák (például a szövetségi séma az úrvacsorai imákban; lásd Moróni 4:3).

Megjegyzés: Amikor a „keresetek” vagy a „keresve” kifejezéseket látod ebben a tankönyvben, használd az itt leírt „keresetek” módszert!

A szentírás memoriter arra utal, hogy valaki képes a vers megtalálására, jelentésének megértésére, és életében történő alkalmazására. A szentírás memoriter program száz olyan szentírásbeli verset foglal magában (huszonötöt a szemináriumi tananyag minden évében), melyek esetében a tanárok segítenek a tanulóknak azok elsajátításában és áttekintésében (lásd *Az evangélium tanítása – kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknak* [1994], 35. o.).

Howard W. Hunter elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, ezt mondta: "Reméljük, egyik tanuló sem hagyja el félelemmel, zavartan vagy megszegyenülve az osztálytermet, mert nem találták meg a szükséges segítséget, mivel nem ismerték eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálják a megfelelő szakaszt" (*Eternal Investments* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1989. február 10.], 2. o.).

A következő elképzelések felhasználásával segíts a tanulóknak a szentírás memoriter versek megtanulásában:

- Olvassátok el a verseket a tanulókkal, és segíts nekik a bonyolult szavak vagy kifejezések megértésében (lásd „Olvassatok!”, 280. o.)!
- Írják le a tanulók, hogy mit jelentenek a versek, és beszéljétek meg, hogyan adhatnak választ ezek a versek a tanulók kérdéseire és problémáira (lásd „Alkalmazzatok!”, 280. o.)!

- Tegyé fel kérdéseket a versekkel kapcsolatban! Kérdezd meg például a tanulóktól, hogy ki beszél és kihez szól (lásd „Tegyél fel kérdéseket!”, 282. o.)!
- Beszéljétek meg a történelmi hátteret (emberek, hely és idő)!
- Beszéljétek meg, mi található a szentírás memoriter versek előtt és után, és ezek hogyan segítenek azok elmagyarázásában!
- A tanulók mondják el, hogyan használhatnák fel ezeket a verseket, amikor másokat az evangéliumról tanítanak!
- A tanulók írják le a verseket a saját szavaikkal, írjanak a versekhez kapcsolódó kérdéseket, vagy rajzoljanak képeket valamiről a versekben (lásd „Rajzoljatok!”, 283. o.)!
- Mondják el a tanulók, hogyan használták ezeket a verseket olyan beszédekben, melyeket egyházi gyűlésen vagy általános konferencián hallottak!
- Otthonra vagy az osztályterembe készítsenek plakátokat a tanulók a versekről!
- A tanulók egy csoportja soroljon fel olyan problémákat vagy kérdéseket, melyeket megválaszolhatnak ezek a szentírás memoriter versek! Egy másik csoport vegye az első csoport listáját, és találják meg azokat a szentírás memoriter verseket, melyek választ adnak a kérdésekre vagy problémákra!

SZENTÍRÁS MEMORITEREK LISTÁJA

Mormon könyve	Ószövetség	Újszövetség	Tanok és szövetségek
1 Nefi 3:7	Mózes 1:399	Máté 5:14–16	Joseph Smith története 1:15–20
1 Nefi 19:23	Mózes 7:18	Máté 6:24	T&Sz 1:37–38
2 Nefi 2:25	Ábrahám 3:22–23	Máté 16:15–19	T&Sz 8:2–3
2 Nefi 2:27	1 Mózes 1:26–27	Máté 25:40	T&Sz 10:5
2 Nefi 9:28–29	1 Mózes 39:9	Lukács 24:36–39	T&Sz 14:7
2 Nefi 28:7–9	2 Mózes 20:3–17	János 3:5	T&Sz 18:10, 15–16
2 Nefi 32:3	2 Mózes 33:11	János 7:17	T&Sz 19:16–19
2 Nefi 32:8–9	3 Mózes 19:18	János 10:16	T&Sz 25:12
Jákób 2:18–19	5 Mózes 7:3–4	János 14:15	T&Sz 58:26–27
Móziás 2:17	Józsué 1:8	János 17:3	T&Sz 58:42–43
Móziás 3:19	Józsué 24:15	Apostolok cselekedetei 7:55–56	T&Sz 59:9–10
Móziás 4:30	1 Sámuel 16:7	Rómabeliek 1:16	T&Sz 64:9–11
Alma 32:21	Jób 19:25–26	1 Korinthusbeliek 10:13	T&Sz 64:23
Alma 34:32–34	Zsoltárok 24:3–4	1 Korinthusbeliek 15:20–22	T&Sz 76:22–24
Alma 37:6–7	Példabeszédek 3:5–6	1 Korinthusbeliek 15:29	T&Sz 82:3
Alma 37:35	Ésaiás 1:18	1 Korinthusbeliek 15:40–42	T&Sz 82:10
Alma 41:10	Ésaiás 29:13–14	Efézusbeliek 4:11–14	T&Sz 84:33–39
Hélamán 5:12	Ésaiás 53:3–5	2 Thessalonikabeliek 2:1–3	T&Sz 88:123–124
3 Nefi 11:29	Ésaiás 55:8–9	2 Timóteus 3:1–5	T&Sz 89:18–21
3 Nefi 27:27	Jeremiás 16:16	2 Timóteus 3:16–17	T&Sz 121:34–36
Éther 12:6	Ezékiel 37:15–17	Zsidók 5:4	T&Sz 130:18–19
Éther 12:27	Dániel 2:44–45	Jakab 1:5–6	T&Sz 130:20–21
Moróni 7:16–17	Ámós 3:7	Jakab 2:17–18	T&Sz 130:22–23
Moróni 7:45	Malakiás 3:8–10	Jelenések 14:6–7	T&Sz 131:1–4
Moróni 10:4–5	Malakiás 4:5–6	Jelenések 20:12–13	T&Sz 137:7–10

Bevezetés

1993-ban elder Boyd K. Packer, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta az Egyházi Oktatási Szervezet tanárainak, hogy a tanulmányozandó tárgy rövid áttekintése mellett minden iskolaév kezdetén tekintsek át tanulóikkal az üdvözülés tervét.

„A »boldogság tervének« rövid áttekintése (mely megnevezést – mivel ez a kedvencem, amikor a tervről van szó – én választottam) nagyon értékes lesz a tanulóitoknak, ha a kezdet kezdetén leadjátok, majd időnként áttekintitek azt.

Van számotokra egy feladat. Kiadom nektek, hogy készítsétek a boldogság tervéről – az üdvözülés tervéről – egy rövid összefoglalást vagy áttekintést. Olyan keretként tervezzétek meg ezt, melynek felhasználásával tanulóitok rendszerezhetik az igazságokat, melyeket megosztasz velük.

Először talán egyszerű feladatnak gondoljátok ezt. Biztosítalak benneteket arról, hogy ez nem így van. A rövidséget és az egyszerűséget rendkívül nehéz elérni. Először kísértést éreztek majd arra, hogy túl sok mindent bevegtek. A terv egésze minden evangéliumi igazságot magában foglal.

Lehet, hogy ez tanári pályafutásotok legnehezebb, de bizonyára a leghálásabb feladata.

A boldogság tervének általános elkészített áttekintése ne legyen más, mint egy átható pillantás a szentírásbeli igazságok csukott tekercsein. Tanulóitok ezt követően legyenek képesek elhelyezni magukat a tervben!

Kezdesnek megadom nektek a terv legegyszerűbb vázlatát, de a keretet nektek, magatoknak kell összeállítani.

A következők a *boldogság, a megváltás és az üdvözülés nagyszerű tervének* alapvető részletei:

„Halandóság előtti lét

Szellemi teremtés

Akarat

Háború a mennyben

Fizikai teremtés

A bukás és a halandóság

Jézus Krisztus evangéliumának tantételei és szertartásai

(első tantételek: az Úr Jézus Krisztusba vetett hit, bűnbánat, keresztesítés, ...)

A kiengesztelés

Élet a sír után

Szellemvilág

Ítélet

Feltámadás”

(*The Great Plan of Happiness* [address to religious educators at a symposium on the Doctrine and Covenants/Church history, Brigham Young University, 1993. augusztus 10.], 2–3. o.; vagy *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 113–114. o.).

A következő információkat azért írtuk le, hogy segítsünk neked a boldogság nagyszerű tervének további megértésében, és áttekintésed felépítésében. Esetleg kísértést érzel arra, hogy az elder

Packer által javasolt rövid áttekintésnél többet taníts meg az üdvözülés tervéről. Arra kérünk, fogd vissza magad, és ne felejtse el, hogy a terv sok részletét meg fogjátok beszélni a Mormon könyvének tanulmányozása során! Amikor ezeket a tantételeket tanítod az iskolaév folyamán, visszautalhatsz az üdvözülés tervének áttekintésére.

Az üdvözülés terve olyan, mint egy három felvonásos színdarab

Egy 1995-ös esti beszélgetésen, mely fiatal felnőtteknek szólt, azt mondta elder Boyd K. Packer, a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke:

„Halandó életünk útja a születéstől a halálig örök törvények szerint halad, és olyan tervet követ, melyet a kinyilatkoztatások a boldogság nagyszerű tervének neveznek. A következő elképzelést, ezt az igazságot szeretném beoltani az elmétekbe: A terv három részből áll. A második, vagyis a középső részben vagytok most, abban, melynek során kísértések, megpróbáltatások és talán tragédiák tesznek próbára titeket. Értsétek meg ezt, és akkor még jobban értelmet nyer az élet, és képesek lesztek ellenállni a kétségek, az elkeseredettség és a levertség kórjának.

Az megváltás terve, a maga három részével, egy nagyszerű három felvonásos színdarabhoz hasonlítható. Az első felvonásnak az a címe: »Halandóság előtti élet«. A szentírások első helyükként beszélnek erről (lásd Júdás 1:6; Ábrahám 3:26, 28). A második felvonás, mely a születéstől a feltámadásig tart, a »Második hely«. A harmadik felvonást »Halál utáni élet«-nek vagy »Örök élet«-nek nevezik.

A halandóságban olyan színészekhez hasonlítunk, akik akkor lépnek be a színházba, amikor a második felvonás előtt felmegy a függöny. Az első felvonásról lemaradtunk. A darabban sok összefonódó cselekmény és mellékcselekmény van, mely nehézé teszi annak kitalálását, hogy ki kihez, mi mihez kapcsolódik, hogy kik a hősök és kik a gazemberek. Mindezt tovább bonyolítja az, hogy nem csupán szemlélők, hanem a színészgárda tagjai vagyunk, színpadon, mindennek a kellős közepén!” (*The Play and the Plan* [CES fireside for young adults, 1995. május 7.], 1–2. o.).

Halandóság előtti lét

Halandó születésünk előtt Mennyei Atyánkkal éltünk (lásd Jób 38:4–7; Jeremiás 1:5; Ábrahám 3:21–23). Mennyei Atyánk egy megdicsőült, tökéletes, celesztialis lény, hús-csont testtel (lásd T&S 130:22). Joseph Smith próféta azt tanította: „Isten maga egyszer olyan volt, mint most mi, jelenleg pedig felmagasztosult ember, és ama mennyekben ül a trónján!” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 345. o.).

Mennyei Atyánk szellemtestünk apja (lásd 4 Mózes 16:22; Ap. csel. 17:29; Zsidók 12:9; Mózes 3:5). Birtokában van minden isteni tulajdonság és öröm teljessége, és szeretné, ha gyermekei olyanokká válnának, mint Ő (lásd Máté 5:48; 2 Nefi 9:18; Mózes 1:39).

Szellemi teremtés

Ábrahám látta, hogy Mennyei Atyánk minden gyermeke „intelligencia”, vagyis szellem volt, melyek a világ léte előtt lettek összerendezve (lásd Ábrahám 3:18–23). Packer elnök azt tanította: „A férfiak és nők szellemei örökkévalók (lásd T&Sz 93:29–31; lásd még Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith* . . . , 158, 208. o.). Mindannyian Isten fiai és leányai, akik az ő szellemgyermekeként éltek a halandóság előtti létben (lásd 4 Mózes 16:22; Zsidók 12:9; T&Sz 76:24). Minden egyén szelleme az illető halandó személyéhez hasonlít, férfiként és nőként (lásd T&Sz 77:2; 132:63; Mózes 6:9–10; Ábrahám 4:27). Mindannyian mennyei szülőkhöz hasonlítanak” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

A „Család: Kiáltvány a világhoz” c. kiadványban az Első Elnökség kijelentette: „Minden emberi lény – legyen az férfi vagy nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett szellemfia vagy szellemlánya, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének” (*Liahona*, 1998. október, 24. o.; lásd még T&Sz 29:31–32; Mózes 3:5).

Akarat

1. Mindenki alá van rendelve az isteni törvénynek, mely iránti engedelmség áldásokat hoz. Az engedetlenség eredménye a szenvedés és az elítéltség.
2. Mindenki rendelkezik az akarat isteni ajándékával, hogy választhatja a jót vagy a rosszat. Mindenki úgy, ott és annak hódol, akinek akar, de csak a celesztialis törvények megtanulása és betartása által magasztosulhatunk fel.
3. Mindenki csak annak függvényében választhat és cselekedhet maga, ahogyan megismeri a jót és a rosszat, és valamelyik hatással van rá” (*Basic Doctrine*, *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 85. o.).

Az erkölcsi akarat megfelelő gyakorlása elengedhetetlen ahhoz, hogy olyanok legyünk, mint Isten (lásd 2 Nefi 2:14–16). Következményei vannak viszont annak, hogy megadatott nekünk a választás lehetősége. Mivel fejlődésünkhöz elengedhetetlen a szabad akarat megléte, elkerülhetetlen az, hogy nem mindig döntünk helyesen. Pál apostol írása szerint: „mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül” (Rómabeliek 3:23). Ez előre látható következmény volt, és az a terv, melyet az Atya a halandóság előtti tanácsban gyermekei elé tárt, gondoskodott ennek ellenszeréről.

A nagy tanács és a mennyei háború

Miután Mennyei Atyánk szellemtesteket adott nekünk abban a halandóság előtti világban, hasonlóbbakká váltunk ugyan. Hozzá, de még mindig hiányzott néhány lényeges tulajdonság. Ő feltámadt, tökéletes lény, akinek megdicsőült fizikai teste van; és mi nem voltunk ilyenek. Az Atya egy nagy mennyei tanácsban összehívta gyermekeit és eléjük tárta tervét, mely segít nekünk olyanná válni, mint Ő (lásd Mózes 4:1–4; Ábrahám 3:22–27).

Packer elnök azt mondta:

„Az Istenek tanácsában támogatták az Örökkévaló Atya tervét (lásd Alma 34:9; lásd még *Teachings [of the Prophet Joseph Smith]*, 349–350. o.). A terv tartalmazta egy föld megteremtését, melyen gyermekei fizikai testet kapnak, és parancsolatai szerint próbára tételnek (lásd Mózes 6:3–10, 22, 59; Ábrahám 3:24–25; 4:26–27). A halandóság előtti életben minden szellem lehetőségeket kapott a tanulásra és az engedelmségre. Mindannyian kaptak akaratot (lásd Alma 13:3–5).

Összehívtak egy nagy mennyei tanácsot (lásd *Teachings*, 349–350., 357. o.). Az isteni terv megkövetelte valakinek az elküldését, hogy üdvözítőként és megváltóként eleget tegyen az Atya tervének. Az Örökkévaló Atya Elsőszülőtte, Jehova, önként jelentkezett, és Őt választották (lásd Mózes 4:1–2; Ábrahám 3:19, 22–27).

A legtöbben támogatták ezt a választást. Mások fellázadtak, és háború volt a mennyben. Sátán és azok, akik az Atya terve elleni lázadásban követték őt, kiűzettek a mennyből, és megtagadták tőlük a halandóságot (lásd Jelenések 12:7–13; T&Sz 29:36; 76:28; Mózes 4:3).

Akik megtartották az első helyüket (és ti is ezek között vagytok), fizikai testet kaptak és megengedték nekik, hogy a földön éljenek, ezen az eltervezett második helyen (lásd Ábrahám 3:26). Mindegyiküknek kijelölték itt lakásának idejét és határait (lásd 5 Mózes 32:8; Ap. csel. 17:26). Egyeseket előre elrendeltek arra, hogy próféták legyenek (lásd Alma 13:7–9; Ábrahám 3:23; lásd még *Teachings*, 365. o.)” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

Fizikai teremtés

A mennyek, a föld és minden azon található dolog fizikai megteremtése egy másik fontos lépés volt az ahhoz való segítségnyújtásban, hogy olyanokká váljunk, mint Mennyei Atyánk (lásd Mózes 1:33–39; Ábrahám 3:24–26). Amikor Isten megteremtette a földet, az „nagyon jó volt” (Mózes 2:31), a szépség és a bőség helye (lásd 1 Mózes 1–2; Mózes 2; 3:7–25; Ábrahám 4–5; lásd még T&Sz 59:16–20).

Packer elnök azt tanította: „Ezt követően összerendezték a földet (lásd Ábrahám 5:4). Ádám és Éva, paradicsomi állapotukban, volt az első férfi és az első nő (lásd Mózes 1:34; 3:7; 4:26; 6:3–10, 22, 59). Örökkévaló házasságot kötöttek és parancsolatokat kaptak (lásd Mózes 3:23–25). Az ártatlanság állapotában voltak és nem ismerték a bűnt (lásd 2 Nefi 2:23)” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

A bukás és a halandóság

Ádám és Éva bukása volt a következő lépés a boldogság nagyszerű tervében. A bukás hozta létre a halandóság körülményeit, beleértve ebbe a szellemi és a fizikai halált (lásd 2 Nefi 2:19–25; Alma 42:1–10). A földi, halandó élet alapvetően szükséges ahhoz, hogy olyanokká váljunk, mint Isten. Lehetőséget ad nekünk arra, hogy fizikai testet kapjunk és tovább fejlődhesünk és tanulhassunk azáltal, hogy szabadon választhatunk

Isten tanácsának vagy a Sátán csábításának követése között (lásd Alma 42:1–12; T&Sz 29:36–43; Mózes 5:9–12). Az általunk hozott döntések által bizonyítunk (lásd Ábrahám 3:25).

A háromfelvonásos darabra, mint a létezés metaforájára (lásd 287. o.) utalva a következő tanácsot adta Packer elnök halandó állapotunk tekintetében:

„Az örök terv részeként halandóság előtti életünk, az első felvonás, emlékéit fátyol takarja. Mivel a második felvonás elején lépünk be a halandóságba, és az első felvonásra nem emlékszünk, nem csoda hát, hogy nehéz megérteni, mi történik.

Az emlékezetvesztés tiszta lappal indít minket. Ez ideális a próbatétel szempontjából; biztosítja egyéni akaratunkat és szabaddá tesz minket annak tekintetében, hogy döntéseket hozunk. Sok döntést kizárólag hitre alapozva kell meghozni. De ennek ellenére magunkban hordozzuk halandóság előtti létünk halvány tudatát, és azt, hogy halhatatlan szülők leszármazottai vagyunk.

Ártatlanságban születettek, mert »kezdetben minden emberi szellem ártatlan volt« (T&Sz 93:38), és rendelkeztek a helyes és a helytelen veletek született érzékével, mert a Mormon könyvében azt mondják nekünk a szentírások, hogy »elég felvilágosítást kapott az ember, hogy meg tudja különböztetni a jót a rossztól« (2 Nefi 2:5).

Ha arra számítottok, hogy csak könnyű dolgokat, békét és boldogságot találtok a második felvonásban, akkor csalódní fogtok. Nem sokat értetek majd abból, hogy mi történik, és hogy miért engedik, hogy úgy legyenek a dolgok, ahogy vannak.

Ezt ne felejtsetek el! A »boldogan éltek, míg meg nem haltak« sor soha nem a második felvonásban szerepel. Az a sor a harmadik felvonáshoz tartozik, amikor a rejtélyek megoldódnak és minden a helyére kerül.

Amíg nem látjátok teljesen e nagy dráma örök természetét, addig nem sok értelme lesz számotokra az élet méltánytalanságainak. Vannak, akik oly kevéssel születnek, és vannak, akik oly sokkal. Egyesek szegénységbe születnek, fogyatékosokkal, fájdalommal, szenvedéssel. Vannak, még ártatlan gyermekek is, akiket idő előtti halál ér utol. Vannak brutális, bocsánatot nem ismerő természeti erők, valamint az ember emberrel szembeni brutalitása. Ebből mostanában sokat láttunk.

Ne gondoljátok, hogy Isten szándékosan előidézi azt, amit saját céljai végett megenged! Ha ismeritek a tervet és a terv egészének célját, akkor ezek a dolgok egy szerető Mennyei Atyát jelenítenek meg.

Van valami forgatókönyvhöz hasonló e nagyszerű darabhoz, minden idők drámájához.

A forgatókönyv, amint azt már tudjátok, a szentírások – a könyvlatkozatások. Olvassátok őket! Tanulmányozzátok őket!

A szentírások az igazat mondják. Eleget tudhattok meg belőlük mindhárom felvonásról, hogy meghatározzátok helyeteket, és hogy életetek irányítást kapjon. Felfedik azt, hogy »kezdetben ti is az Atyával voltatok, amely Szelleme, igen, az igazságnak Szelleme.

Az igazság az ismerete azoknak a dolgoknak, amik vannak, amik voltak és amiknek ezután kell megtörténniük« (T&Sz 93:23–24).

Első felvonás, második felvonás és harmadik felvonás” (*The Play and the Plan*, 2. o.).

Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai

Ádám és Éva bukása nem volt hiba, és nem volt meglepetés. Ha nem döntöttek volna úgy, hogy halandóvá lesznek, akkor Mennyei Atyánk többi gyermeke sem fejlődhetett volna tovább, hogy Istenhez hasonlóvá váljon (lásd 2 Nefi 2:22–25). A bukás szükséges része volt a tervnek, de volt néhány negatív következménye, melyektől meg kell menteni minket.

Jézus Krisztus evangéliuma az egész emberiség számára lehetővé teszi azt, hogy ha akarja, üdvözljön Isten jelenlétében, és olyanná váljon, mint Ő (lásd 2 Nefi 31:10–21; Móziás 3:19; Alma 7:14–16; 3 Nefi 27:13–22; Mózes 5:9; Hittételek 1:4). Ha elutasítjuk a terv követését és nem fogadjuk el Jézus Krisztus kiengesztelését, akkor nem váltathatunk meg a bűneinktől és nem lehetünk tökéletesek (lásd Móziás 2:36–39; 4:1–12; Alma 11:40–41; T&Sz 29:43–44).

Minden sáfárságban küldettek próféták, hogy Isten gyermekeinek a földön megtanítsák az evangéliumot. Ezekben az utolsó napokban sor került Jézus Krisztus egyházának megalapítására, hogy az evangélium világnak történő hirdetése, a szentek tökéletesítése és a halottak megváltása által mindenkihez eljusson a hívó szó: jöjjön Krisztushoz (lásd Ámós 3:7; Efézusbeliek 4:11–15; T&Sz 1:4–23; 110:11–16; 138; Hittételek 1:5–6).

A kiengesztelés

Ádám bukása miatt mindannyian meg fogunk halni (fizikai halál), mindannyian kizáratunk Isten színe elől, és saját erőfeszítéseink eredményeként nem juthatunk vissza Hozzá (szellemi halál), és mindannyian a nehéz munka, a bűn és a bánat világában élünk. Jézus Krisztus kiengesztelése lehetőséget ad az egész emberiség megváltására, halhatatlan fizikai testtel, legyőzve ezáltal a fizikai halált. A kiengesztelés azt is biztosítja, hogy az egész emberiség meg lesz váltva a bukástól, és feltámadt mivoltukban visszavitetnek Isten színe elé, hogy megítéltessenek, legyőzve ezzel az első szellemi halált (lásd 2 Nefi 9:15, 21–22; Hélamán 14:16–18). A kiengesztelés által a személyes bűneinktől is megtisztulhatunk, és elbukott állapotunkból átváltozva olyanná válhatunk, mint Isten, a mi Atyánk, ha megbánjuk a bűneinket (lásd 2 Nefi 2:5–10; 9:4–14, 19–27; Alma 7:11–13; 12:32–34; 34:8–16; 42:11–28; T&Sz 19:16–19; Hittételek 1:3; lásd még "A nagy tanács és a mennyei háború", 288. o.).

Hétköznapi ember nem vihette volna véghez a feltámadást és nem hozhatott volna kiengesztelést az egész emberiség bűneiért. Csak olyan valaki tehetette meg azt, akinek hatalma van a halál felett, és rendelkezésére áll a büntelen élet hatalma. Egy Isten áldozathozatalát követelte meg ez (lásd János 10:17–18; Alma 34:9–14; T&Sz 45:4).

Élet a sír után

A szellemvilág

A fizikai halál a test és a szellem különválása. Halálkor Mennyei Atyánk gyermekeinek lelke a szellemvilágba megy, és ott vár a feltámadásra. A szellemvilágban elkülönülnek egymástól azok, akik elfogadták az evangéliumot és betartották a parancsolatokat, valamint azok, akik nem tették meg ezt. Amint azt Packer elnök elmagyarázta: „Boldogság, paradicsom ez az igazlelkűek számára. A gonoszoknak pedig gyötrelme (lásd 2 Nefi 9:10–16; Alma 40:7–14). Mindkét esetben továbbra is tanulunk és felelősök vagyunk a cselekedeteinkért (lásd T&Sz 138:10–22)” (*The Play and the Plan*, 3. o.). A szellemvilággal kapcsolatos további információkért lásd a Tanok és szövetségek 138. részét – Joseph F. Smith elnök beszámolóját az ott folyó munka figyelemreméltó látomásáról.

Ítélet

Amikor az Atya feltárta tervét és egy föld megteremtését javasolta, az volt a célja, hogy gyermekeit „próbára téve” meglássa, vajon betartják-e a parancsolatait (lásd Ábrahám 3:25). Joseph Smith prófétán keresztül ki lett nyilatkoztatva az, hogy nem csak cselekedeteink alapján leszünk megítélve, hanem annak alapján is, hogy mire vágyunk a szívünkben (lásd Alma 41:3–6; T&Sz 137:9).

Az ítélet és a feltámadás szorosan összefonódik, és végső ítéletünk egy részére akkor kerül sor, amikor feltámadunk. A kárhozattal kivéve mindenki tökéletes testtel jön majd elő a feltámadáskor, de dicsőség tekintetében különbözni fogunk egymástól. Mindenki olyan testtel támad fel, mely megfelel az általa örökölt királyságnak, legyen az celesztialis, teresztrialis vagy telesztialis. A kárhozattal fiaik feltámadnak, de a dicsőség semmilyen fokában nem részesülnek; külső sötétségre lesznek vetve (lásd 1 Korinthusbeliek 15:35, 39–42; T&Sz 88:28–32).

Packer elnök azt mondta:

„Miután mindenkit egyenlően kezeltek, sor kerül az ítéletre (lásd Móziás 3:18; lásd még *Teachings*, 218–219. o.). Mindenki a saját rendjében fog feltámadni (lásd 1 Korinthusbeliek 15:21–23). Az illető által kapott dicsőség azonban attól függ majd, hogy milyen mértékben engedelmeskedett Atyánk terve törvényeinek és szertartásainak (lásd 1 Korinthusbeliek 15:40–42).

Akik a bűnbánat által megtisztultak, azok örök életet nyernek és visszatérnek Isten színe elé. Felmagasztosulnak, mint »örökössei Istennek, örökösstársai pedig Krisztusnak« (Rómabeliek 8:17; lásd még T&Sz 76:94–95; 84:35; 132:19–20; lásd még *Teachings*, 374. o.).

A terv gondoskodik azokról, akik a terv ismerete nélkül élnek a halandóságban: »ahol nem adatott törvény, ott büntetés sincs, és ahol nincs büntetés, ott kárhozattal sincs . . . [a] kiengesztelés révén . . ., és így az ő hatalma által megszabadulnak« (2 Nefi 9:25).

A halottak megváltásának szent munkája nélkül a terv nem lenne teljes és valójában igazságos sem. A templom szertartásai – a felruházás, az örökkévaló házasságban történő pecsételés – megérnek minden megkövetelt felkészülést. Ne tegyetek semmi olyat, ami érdemtelenné tesz titeket ezek elnyerésére, különben ennek az örök drámának a harmadik felvonása kevesebből áll majd, mint amilyenné most még szabadon tehetitek” (*The Play and the Plan*, 3–4. o.).

Feltámadás

Aki valaha is élt ezen a földön, legyen igazlelkű, vagy sem, fel fog támadni egy halhatatlan fizikai testtel. Ezt az ajándékot Jézus Krisztus kiengesztelése miatt kapjuk (lásd 1 Korinthusbeliek 15:19–22; 2 Nefi 9:6–15, 19–22). Nem mindenki ugyanakkor támad fel, hanem »mindenki a maga rendje szerint« (1 Korinthusbeliek 15:23; lásd még Móziás 15:20–26; Alma 40:1–2; T&Sz 76:15–17).

A MORMON KÖNYVE HELYSZÍNEINEK LEHETSÉGES ELRENDEZÉSE (EGYMÁSHOZ VISZONYÍTVA)

A Mormon könyve helyszíneinek lehetséges viszonyait belső bizonyítékok alapján állapítottuk meg. Ne igyekezzünk e térkép pontjait bármilyen létező földrajzi hellyel azonosítani! Eredetileg Daniel H. Ludlow készítette ezt, és az ő engedélyével használjuk.

NEFI LÁTOMÁSA (1 NEFI 10–14)

Júdea és Galilea az idők delén	Nefita-lámánita civilizáció	Nemzsidó nemzetek az utolsó napokban
Szűz szül gyermeket (lásd 11:13–20)	Krisztus szolgálata Léhi leszármazottai között (12:4–10)	Egy hatalmas egyház megalakulása (13:4–9)
Keresztelő János (10:7–10)	Háború a nefiták és a lámániták között (12:13–15, 19)	Kolumbusz felfedezi Amerikát (13:12)
Krisztus szolgálata (11:24)	A nefiták pusztulása (12:19–20)	Kivándorlók Amerikában keresik a szabadságot (13:13)
A tizenkét apostol (11:29)	A lámániták hitetlenségbe süllyednek (12:21–23)	Az utolsó napi lámániták szétszórása (13:14)
Krisztus csodákat tesz (11:31)		Függetlenségi háborúk (13:16–19)
Kihallgatás és keresztre feszítés (11:32–33)		A nemzsidók megbotlanak, amikor tiszta és értékes igazságok elvétetnek a Bibliából (13:20–34)
Üldözik az apostolokat (11:34–36)		Az evangélium visszaállítása (14:7)
		A Biblia és a Mormon könyve eljut a lámánitákhoz (13:35–41)
		Az Úr ígérete a nemzsidóknak (13:34, 42)
		Háborúk és háborús hírek (14:15–16)
		A Bárány egyházának szentjei Isten hatalmával vannak felfegyverkezve (14:14)
		Isten haragja kitöltetk a förtelmes egyházon (14:13)
		A második eljövétel és a világ vége*

*Nefi tanúja volt ezeknek az eseményeknek, de azt mondták neki, hogy ne írja le őket, mert ez a Jelenések könyvét író János feladata lesz. Ezen események közül legalább néhány benne van a Jelenések könyvében.

PRÓFÉCIÁK 2 NEFI 26–27-BEN

1. Prófécia Jézus Krisztusnak az Amerikai kontinensre történő eljövételéről

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
Krisztus meg fogja mutatni magát a nefitáknak.	2 Nefi 26:1	
Nagy háborúk lesznek a nefiták és a lámániták között.	2 Nefi 26:2	
A nefiták meg fogják látni Krisztus születésének, halálának és feltámadásának a jeleit.	2 Nefi 26:3	
Krisztus halálának idején nagy pusztítások lesznek, és a gonoszok elvesznek.	2 Nefi 26:4–6	
Az igazlelkűek, akik várták Krisztust, nem vesznek el a pusztítások közepette halála idején.	2 Nefi 26:8	

2. Prófécia a Mormon könyvének népéről Krisztus eljövetele után

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
Nagyszerű, békés időszak következik majd be Amerikában Krisztus eljövetele után.	2 Nefi 26:9	
A nefitákat nem sokkal a Krisztus amerikai látogatását követő negyedik nemzedék után elpusztítják.	2 Nefi 26:10, 18	
A Mormon könyve népeinek leszármazottjai hitetlenségbe süllyednek a nefita nemzet pusztulása után.	2 Nefi 26:15	

3. Prófécia az utolsó napokról

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
A nemzsidók kevélységtől szenvednek majd, és lelkileg megbotlanak. Sok egyház jön létre, mely irigységeket, viszálykodást és rosszindulatot idéz elő.	2 Nefi 26:20–21	
Titkos szövetségek lesznek.	2 Nefi 26:22	

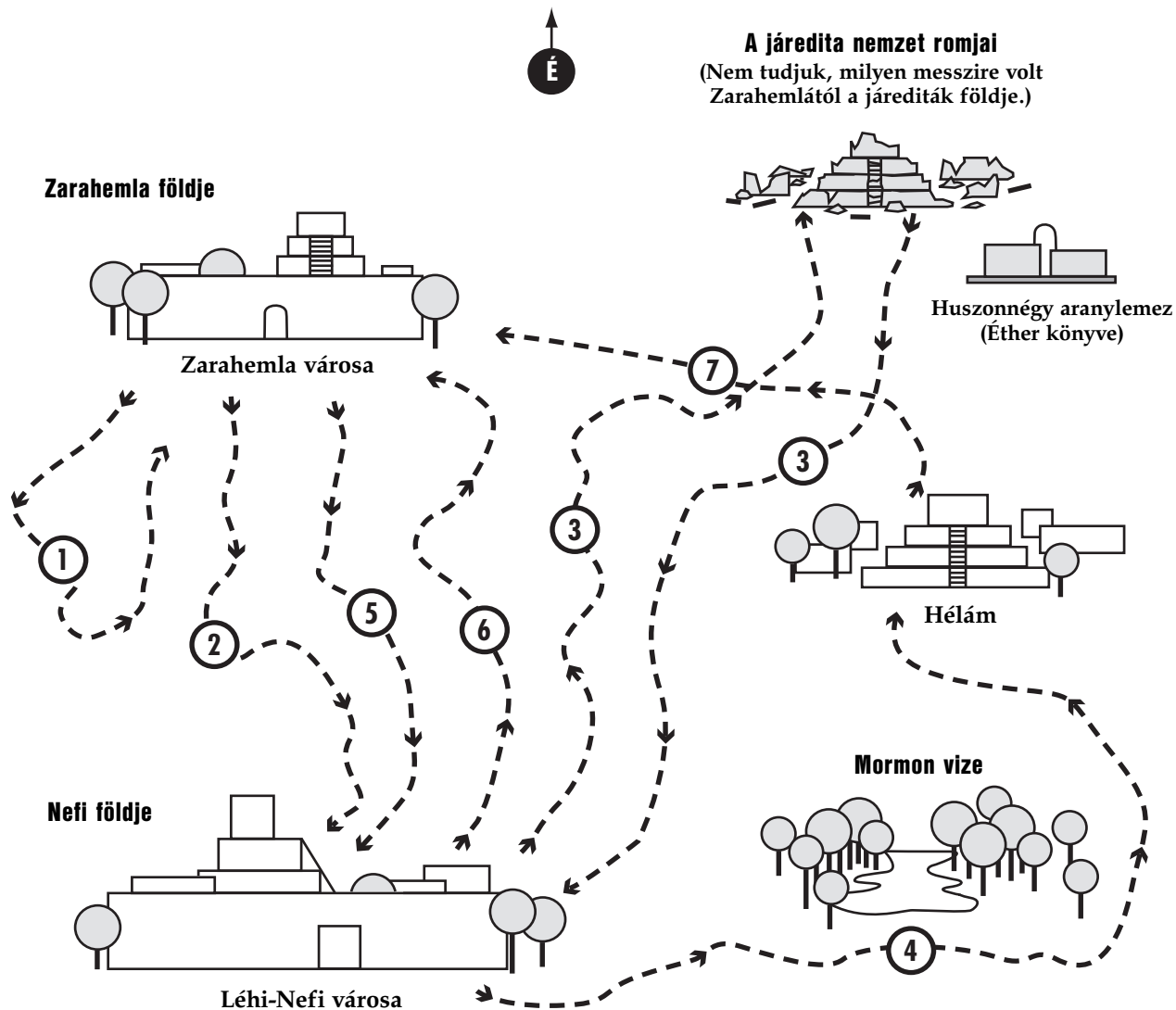
4. Prófécia a Mormon könyvének napvilágra jöveteléről

Prófécia	Kijelentette	Beteljesedett
A Mormon könyve egy tanulatlan embernek (Joseph Smith prófétának) adatik át.	2 Nefi 27:9	
Három tanú, és még néhányan, látják majd a nefiták feljegyzését tartalmazó lemezeket.	2 Nefi 27:12–14	
Isten meg fogja parancsolni, hogy a Mormon könyve lepecsételetlen szakaszának egy részét adják át a tanultaknak.	2 Nefi 27:15	
A tanult ember a lemezeket kéri majd, hogy lefordítsa azokat.	2 Nefi 27:15	
A tanult ember azt mondja, hogy nem tudja elolvasni a könyvet, mivel az le van pecsételve.	2 Nefi 27:17	

BENJÁMIN KIRÁLY KRISZTUSRÓL TANÍT

Móziás 3:5	Krisztus, aki „öröktől fogva örökké” uralkodik, „leszáll a mennyből az emberek fiai közé, és földi porhüvelyt ölt magára”.
Móziás 3:5–6	Krisztus „nagy csodákat visz véghez”, mint a halottak feltámadása, és mindenféle fogyatékoságok, illetve kórok gyógyítása, és „az emberek szívében lakozó” gonosz szellemek kiűzése.
Móziás 3:7	Kísértéseket, éhséget, szomjúságot, fáradtságot és „testi fájdalmat” szenved majd el, többet annál, mint amit ember el tudna viselni „anélkül, hogy belehalna”.
Móziás 3:7	Minden pórusból vér fakad majd, oly nagy lesz gyötrelme az emberiség gonoszsága miatt.
Móziás 3:8	„Jézus Krisztusnak fogják hívni, az Isten Fiának, a menny és a föld Atyjának, a mindenektől fogva mindenek Teremtőjének.”
Móziás 3:8	Édesanyja neve Mária lesz.
Móziás 3:9	Saját népe elutasítja Őt, és csak „embernek” tartják. Azzal fogják vádolni, hogy gonosz szellem lakik benne, megostorozzák és keresztre feszítik.
Móziás 3:10	A harmadik napon fel fog támadni a halálból.
Móziás 3:10	„Igazságos” ítélettel ítéli majd meg a világot.
Móziás 3:11	Vére kiengesztel azokért, akik tudtukon kívül követtek el bűnt.
Móziás 3:12	Mindenkitől megköveteltetik a bűnbánat, aki tudatosan követ el bűnt.
Móziás 3:15	Sok „jelt, csodát, jelképet és utalást” kap majd Izráel háza, beleértve ebbe Mózes törvényét, mely Krisztus eljövetelére irányítja az emberek figyelmét. Ők mégis megkeményítik a szívüket és nem értik meg, hogy Mózes törvénye Krisztus „vérenek engesztelő áldozata nélkül mit sem ér”.
Móziás 3:17	Nem adatik „semmi más név, vagy út, vagy mód”, mely által eljöhethetne az üdvözülés. Csakis „Krisztusnak, a Mindenható Úrnak nevében” és az által érkezhethet el.

(Átvéve: Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 99–100. o.)

1. Szerencsétlen sorsú utazás (lásd Omni 1:27–28; Móziás 9:1–2)
2. Zeniff utazása (lásd Omni 1:29–30; Móziás 9:3–9)
3. Zarahemla megtalálását célzó utazás (lásd Móziás 8:7–9; 21:25–27)
4. Alma menekülése Mormon vizéhez majd Helámhoz (lásd Móziás 18:4–5, 32–35; 23:1–5, 19–20)
5. Ammon utazása, hogy megtalálja Nefi földjét (lásd Móziás 7:2–7)
6. Limhi elmenekülése Zarahemlába (lásd Móziás 22:3–13)
7. Alma elmenekülése Zarahemlába (lásd Móziás 24:16–25)

Alma komoly problémákkal nézett szembe, amiket ha nem kezel helyesen, akkor a nemzet és az egyház bukásához vezethettek volna. Képzeljétek magatokat Alma helyébe!

1. helyzet (Alma 1:3–12)

Egy Nehór nevű antikrisztus papi mesterkedést tanít. Kijelenti, hogy a vallási vezetőknek népszerűeknek kellene lenniük, és a népnek kellene eltartani őket. Azt is mondja, hogy minden ember üdvözülni fog. Gedeonnal, az egyház egyik tagjával folytatott vitája során Nehór kihúzza a kardját és megöli őt. Te vagy az új főbíró, és Nehórt eléd hozták, hogy ítélkezz. Mi a teendő?

1. Megbocsátasz neki és útjára engeded.
2. Meghallgatod, mivel védekezik, ítélkezel felette és minden jogos büntetést végrehajtasz.
3. Megbocsátasz neki, ha visszavonja a hitelveit.
4. Vitatkozol vele, hogy bebizonyítsd tanításai helytelenségét.

Olvassátok el Alma 1:14–16-os versét, hogy megnézzétek, hogyan kezelte ezt a helyzetet az igazi Alma!

2. helyzet (Alma 1:16–23)

Szakadárok üldözni kezdik az egyház tagjait. Egyes egyháztagok türelmesen kitartanak, de mások vitatkozni kezdenek, szóban és fizikailag is. Te vagy az egyház főpapja. Mi a teendő?

1. Megbocsátasz azoknak, akik vitatkoznak, és semmit nem teszel a megállításuk érdekében.
2. Megmondod az egyháztagoknak, hogy költözzenek át egy másik városba.

3. Hadsereg erejének felhasználásával költöztetted át másik városba a szakadárokat.
4. Bűnbánatra szólítod a népet és kizárod azokat az egyháztagokat, akik nem bánják meg a bűneiket.

Olvassátok el Alma 1:24-es versét, hogy megnézzétek, hogyan kezelte ezt a helyzetet az igazi Alma!

3. helyzet (Alma 1:25–32)

Az egyház tagjai javaikat megosztják a szegényekkel, és dolgoznak, hogy mindannyian békében élhessenek. Az Úr megáldja őket és boldogulnak. Akik nem tagjai az egyháznak, azok lusták, drága öltözetet viselnek, bálványimádást gyakorolnak, paráznaságokat követnek el és felfuvalkodnak a kevélységben. Mi a teendő?

1. Érvényre juttatod a törvényeket és elfogad azokat, akik gonoszságokat követnek el.
2. Nem foglalkozol velük, és engeded, hogy továbbra is bűnöket kövessenek el.
3. Megváltoztatod a törvényeket, hogy könnyebb legyen betartani azokat.
4. Átengeded az országot a gonoszoknak és új otthont keresel.

Olvassátok el Alma 1:33-as versét, hogy megnézzétek, hogyan kezelte ezt a helyzetet az igazi Alma!

(Átvéve Dennis N. Wright, *The Scripture Connection: The Book of Mormon Edition* [1997], 130. o.; engedéllyel felhasználva.)

FELHAGYNI A BŰNEINKKEL

„Amikor mi is készen állunk minden bűnünkkel felhagyni azért, hogy megismerjük és kövessük őt, akkor minket is eltölt majd az örök élet öröme” (Howard W. Hunter, Conference Report, 1993. április, 80. o.; vagy *Ensign*, 1993. május, 64. o.).

„Csak úgy ismerhetjük meg Istent, ha minden bűnünkkel felhagyunk.

Ezzel szemben, akik visszatartják néhány bűnüket, azok vissza lesznek tartva. Hasonlóan azokhoz, akik nem hajlandók alázkodni és őszintén együtt dolgozni az Úr által kinevezettekkel. Teljes mértékű felelősségre vonást eredményez az, ha csak részben is elzárkózunk a kinevezett vezetők elől” (Conference Report, 1991. október, 42. o.; vagy *Ensign*, 1991. november, 32. o.).

„Ima, böjt, kérés, könyörgés – ezekre mind szükség van. Szükséges, hogy minden nap arra törekedve éljünk, hogy gondolataink és cselekedeteink a Mestert tükrözzék.

Akik szívüket »teljesen alárendel[ik] . . . Istennek« (Hélamán 3:35), akik minden bűnükkel hajlandók felhagyni azért, hogy őt megismerjék (lásd Alma 22:18), azok hamarosan rájönnek arra, hogy egyáltalán nem volt áldozat az, amiről lemondtak. Nem veszteséget éreznek, hanem inkább mély örömet” (Alexander B. Morrison, *Feed My Sheep: Leadership Ideas for Latter-day Shepherds* [1992], 45., 50. o.).

„Testvérek, mindannyiunknak le kell mondani a bűneinkről, ha igazán meg akarjuk ismerni Krisztust. Mert addig nem ismerjük Őt, amíg nem váltunk olyanná, mint Ő. [Lamóni apjához hasonlóan] vannak olyanok, akiknek addig kell imádkozniuk, míg keblükből kiirtják a gonosz szellemet, és akkor övék lehet ugyanaz az öröm” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, 1983. október, 63. o.; vagy *Ensign*, 1983. november, 43. o.).

AKIK IGAZÁN MEGTÉRTEK

Alma 23:1–7, 16–18

„A társadalmi, etikai, kulturális vagy oktatási indíttatású megtértek nem fogják kibírni a nap melegét, ha fő gyökerüket nem eresztik le az evangélium teljességébe, mely a Mormon könyvében található” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1975. április, 96. o.; vagy *Ensign*, 1975. május, 65. o.).

„A Mormon könyve . . . beszél Istenről, az ember teremtéséről, a bukásról, a kiengesztelésről, Krisztus mennybemeneteléről, prófétákról, a hitről, a bűnbánatról, a keresztelésről, a Szentlélekről, a kitartásról, az imáról, a kegyelem általi megigazulásról és megszentelődésről, valamint Isten szeretetéről és szolgálatáról.

Ismernünk kell ezeket az alapvető igazságokat. Áron, Ammon és testvéreik ugyanilyen igazságokat tanítottak a lámánita népnek a Mormon könyvében (lásd Alma 18:22–39), akik »a legmélyebb sötétségben« voltak (Alma 26:3). A Mormon könyve kijelenti, hogy a lámániták eme örökkévaló igazságok elfogadása után soha nem távolodtak el a hittől. (Lásd Alma 23:6.)” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1984. október, 6. o.; - vagy *Ensign*, 1984. november, 7. o.).

Alma 24:6, 16–26

„A korábbi időkben az Úr szolgálói »szilárdak lettek a meggyőződésükben és inkább elszenvet[tek volna] a halált, semhogy bűnt kövessenek el« [Alma 24:19]. Az utolsó napokban éppen ilyen

szilárdak az Úr elkötelezett szolgálói” (Russell M. Nelson, Conference Report, 1994. április, 93. o.; vagy *Ensign*, 1994. május, 71. o.).

„Az ember minél inkább megközelíti a tökéletességet, annál tisztább a látása, annál nagyobb az öröme, míg életének minden gonosz dolgát legyőzi és kiveszik belőle minden bűnre irányuló vágy” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 51. o.).

Alma 26:11–17, 35–37

„Nagyon nagy hálát érzek a szívemben az Úr áldásaiért. Milyen jó, kedves, nagylelkű és csodálatos volt Ő hozzánk, fiaimhoz és lányaimhoz! Mily hálásaknak kellene lennünk, életünk minden napján!” (Gordon B. Hinckley, "Messages of Inspiration from President Hinckley", *Church News*, 1998. december 5., 2. o.).

„Az evangélium örömét meg lehet tapasztalni, . . . miként azt Ammon is tette, aki örvendezett amiatt, hogy részese lehet az Úr munkájának” (Neal A. Maxwell, *Meek and Lowly* [1987], 39. o.).

Alma 29:1–3, 9–14

„Semmilyen öröm nem fogható ahhoz, mint amikor valakit az evangélium világosságához vezetünk” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1984. április, 64. o.; vagy *Ensign*, 1984. május, 44. o.).

AMULEK BIZONYSÁGOT TESZ ARRÓL, HOGY AZ IGE KRISZTUSBAN VAN

1. Alma 34:1–3. Amulek utal Alma – Krisztus bizonyosságának elnyeréséről szóló – beszédére. Emlékeztet minket, hogy _____ és _____ van szükségünk, amikor az Úrra várunk.
2. Alma 34:4–5. Az ige szívünkbe történő elültetése annyit tesz, hogy gondolkozunk, imádkozunk és próbára tesszük a szóban forgó kérdést. Mi volt az „a nagy kérdés”? _____

3. Alma 34:6–8. Melyik öt tanú tett bizonyosságot arról, hogy Jézus Isten Fia, és az emberiség megváltása végett el fog jönni a földre? _____

4. Alma 34:9. Milyen következménye volna annak, ha nem lenne kiengesztelés? _____

5. Alma 34:10–12. Amulek _____ és _____ áldozatnak nevezte az Üdvözítő kiengesztelését. Halandó nem engesztelhet ki bármely más halandó bűneiért. Jézus Krisztus, Isten Fia, végtelen és örök lény (lásd T&Sz 20:17, 28). Kiengesztelésének hatalma túlmutat a múlton, a jelenen és a jövőn (lásd T&Sz 20:25–27). „Hatása alá von minden embert, magát a földet és azon az élet minden formáját, és az örökkévalóság végtelen kiterjedésére is elér” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 64. o.).

6. Alma 34:13–14. Milyen hatással volt a kiengesztelés Mózes törvényére? _____

Mi volt az a nagy és utolsó áldozat? _____

7. Alma 34:15. Mit tesz lehetővé számunkra az Üdvözítő áldozata? _____

Minek a birtoklására ad nekünk lehetőséget az ő áldozata? _____

8. Alma 34:16. A „biztonságos karjában tartja őket” kifejezés azok áldásáról szól, akik bűnbánatra vezető hitet gyakorolnak. Írjátok le, milyen érzést keltene bennetek annak tudata, hogy minden bűnötök megbocsátott! _____

HÉLAMÁN ÉS 3 NEFI: KRISZTUS MÁSODIK ELJÖVETELÉNEK PÁRHUZAMA

„A nefitáknak közvetlenül az Üdvözítő látogatását megelőző történelmi feljegyzései sok tekintetben párhuzamot mutatnak a mi napjainkkal, amikor az Üdvözítő második eljövetelet várjuk” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1987. április, 3. o.; vagy *Ensign*, 1987. május, 4. o.).

	Események vagy jelek	Nefitákhoz történő eljövétel	Második eljövétel
1. Társadalmi és politikai zavargások	Titkos szövetségek	Hélamán 1:11–12; 2:3–13; 6:15–30; 7:1–9	Éther 8:22–25; T&Sz 42:64
	Háborúk és háborús hírek	Hélamán 1:14–30; 11:24–25; 3 Nefi 2:13, 17	T&Sz 45:26; 87:3; JS–M 1:28–29
	Góg, javak szeretete és egyenlőtlenség	3 Nefi 6:12–14	Mormon 8:35–38
	Utolsó, borzalmas csata	3 Nefi 4:7–27	Zakariás 12:1–3, 8–11; Jelenések 9
2. Katasztrófát jelentő események	Jelek és csodák a mennyekben	Hélamán 14:5–6, 20; 3 Nefi 1:21; 8:19, 22	Jóel 2:30–31; T&Sz 45:40
	Földrengések különböző helyeken	Hélamán 14:21–23	JS–M 1:29
	Szárazságok és éhínségek	Hélamán 11:4–6	Jelenések 11:6; 18:8
	Zivatarok, viharok, mennydörgések, villámlások	Hélamán 14:21, 23, 26; 3 Nefi 8:5–7, 12	Jelenések 16:18; T&Sz 88:90
3. A gonoszok	Nagy gonoszság van a nép között: góg, viszálykodás, erkölcstelenség, világiasság, hitehagyás	Hélamán 3:1–3, 17–19, 33–36; 4:11–13; 6:2, 31–35; 7:4–6; 11:36–37; 16:12; 3 Nefi 2:3; 6:15–18	2 Timóteus 3:1–6; Jelenések 17:4; 18:10–14; 2 Nefi 27:1; 28:4, 8–11; T&Sz 10:63
	Gonoszság a fiatalok körében	3 Nefi 1:29–30	Ésaiás 3:5, 12; 2 Timóteus 3:2
	A gonoszok elutasítják az igaz prófétákat és hamisakat fogadnak el.	Hélamán 8:3–6; 10:13; 13:24–28; 14:10; 16:2, 6; 3 Nefi 7:14	2 Nefi 27:1, 5
	A gonoszok Krisztus eljövetele előtt tagadják a jeleket és a csodákat.	Hélamán 16:13–23; 3 Nefi 1:5, 22; 2:1–2	2 Péter 3:3–4; T&Sz 45: 26

	Események vagy jelek	Nefitákhoz történő eljövétel	Második eljövétel
4. Az igazak	Egy erős, igazlelkű kisebbség különvállik a gonoszoktól.	3 Nefi 2:11–12; 3:13–16, 22	1 Nefi 14:12; Jákób 5:70; T&Sz 45:64–71; 115:6
	Az egyház növekszik, virágzik, és lelki élményeket és csodákat tapasztal meg.	Hélamán 3:24–26; 6:9–13; 16:13–14; 3 Nefi 1:4, 22–23; 7:17–20	Dániel 2:44; Jóel 2:28–30; T&Sz 45:40
	A próféták kezében nagy hatalom van, és a bűnbánat állandó üzenetét közvetítik.	Hélamán 5:18–23, 42; 11:3–6; 13:2; 14:11; 16:2; 3 Nefi 6:20	Jelenések 11:3, 5–6; T&Sz 77:15. Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „Elmémben és szívemben megerősítettett az Úrnak azon állítása, hogy »Semmi mást ne hirdesetek e nemzedéknek, csak bűnbánatot« (T&Sz 6:9; 11:9). Ez volt és ez ma is minden utolsó napi szent próféta témája” (Conference Report, 1986. április, 3. o.; vagy Ensign, 1986. május, 4. o.).
	Az igazlelkűek figyelik a jeleket és azért imádkoznak, hogy hamar bekövetkezzen Krisztus eljövetele.	3 Nefi 1:8, 10–14	T&Sz 45:39, 44; 68:11; 133:37–40; Mózes 7:62
5. Az Úr eljön	A gonoszok teljes pusztulása	Hélamán 10:12; 11:6; 14:24; 15:1; 3 Nefi 8:14–16; 9:2–12	Ésaiás 26:21; Malakiás 4:1; T&Sz 1:9; 133:41
	Az igazlelkűek túlélnek a Krisztus eljövetelekor bekövetkező pusztulást.	3 Nefi 9:13; 10:12–13	1 Nefi 22:16–22, 24–26; T&Sz 97:21–25
	Jézus alászáll a mennyekből.	3 Nefi 11:8	T&Sz 65:5; JS–M 1:26
	Megnyílnak a halottak sírjai	Máté 27:52; Hélamán 14:25	T&Sz 88:96–98; 133:56

VÉGSŐ ÍTÉLET ÉS KÖZBENSŐ ÍTÉLET

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja. Részlet, Judge Not and Judging

A végső ítélet

„Először is a végső ítéletről fogok beszélni. Ez egy olyan jövőbeni esemény, amikor mindannyiunknak oda kell állni Krisztus ítélőszéke elé, hogy cselekedeteink szerint megítéltessünk. Véleményem szerint a szentírásbeli parancsolat, hogy »ne ítélkezz«, leginkább erre a végső ítéletre utal, amint azt a Mormon könyve kijelenti: »ne ítélkezz, mert enyém az ítélet, ... mondja az Úr« (Mormon 8:20).

Hiszem, hogy azért adatott nekünk ez a parancsolat, mert végső ítéletek hozatalát előfeltételezzük akkor, amikor kijelentjük, hogy valaki pokolra (vagy mennybe) jut majd egy bizonyos cselekedet miatt, vagy egy adott időben. Amikor ezt tesszük – és nagy a kísértés ennek megtételére – magunknak és annak is kárt okozunk, akit megítélni látszunk.

Ha az egyik halandó végső ítéletet próbál mondani egy másik halandóra, akkor az párhuzamba állítható annak a sportolóra és a nézőkre gyakorolt hatásával, ha biztosra állíthatjuk egy sportverseny végeredményét, amikor az még mindig folyik. Hasonló okból nem szabad végső ítéletek meghozatalát feltételeznünk bárki élethossziglani halandó versenyének eredménye tekintetében.

Tartózkodnunk kell a végső ítéletek meghozatalától, ha emberekről van szó, mert nincs elég tudásunk és bölcsességünk ahhoz, hogy ezt megtehessek. Még az is előfordulhat, hogy helytelen normákat alkalmazunk. A világ útja az, hogy verseny alapján győztesnek és vesztesnek ítél. Az Úr úgy hoz majd végső ítéletet, hogy az illető által megkapott törvény tökéletes ismeretét alkalmazza, és az illető körülményei, indítékai és cselekedetei alapján ítél – ami életének egészét illeti.

Közbenső ítéletek

Annak ellentétéként, hogy a halandóknak megtiltják a végső ítéletek meghozatalát, a szentírások megkövetelik a halandóktól azoknak meghozatalát, amit én »közbenső ítéletek«-nek nevezek. Ezek az ítélethozatalok elengedhetetlenek a személyes erkölcsi akarat gyakorlásához.

Természetesen halandó akaratunk gyakorlásával minden nap ítéleteket kell hoznunk, de figyelniük kell arra, hogy ítéleteink közbensők legyenek és ne végsők. Üdvözítőnk tanításai ilyen módon sok olyan parancsolatot tartalmaznak, melyeket nem tudunk betartani akkor, ha nem hozunk közbenső ítéleteket az emberek tekintetében: »Ne adjátok azt, a mi szent, az ebeknek, se gyöngyeiteket ne hányjátok a disznók elé« (Máté 7:6); »Őrizkedjétek pedig a hamis prófétáktól, ... Gyümölcseikről ismeritek meg őket« (Máté 7:15–16); és »Jöjjetek el a gonoszok közül« (T&Sz 38:42).

Mindannyian ítéleteket hozunk, amikor barátokat választunk, amikor eldöntjük, mire használjuk az időnket és a pénzünket,

és persze amikor örök társat választunk. Bizonyára e közbenső ítéletek némelyike ott van azon dolgok között, melyekre azt tanítván utalt az Úr: azok közé tartozik az ítélet, »a mik nehezebbek a törvényben« (Máté 23:23).

Igazlelkű közbenső ítéletek meghozatala

Gondoljunk át néhány olyan tantételt vagy összetevőt, melyek »igazlelkű ítélethozatal«-hoz vezetnek!

Először is, az igazlelkű ítélethozatalnak – a meghatározás értelmében – közbensőnek kell lennie. Ez nem jelenti ki azt, hogy valakinek biztos a felmagasztosulása, és nem küld el valakit úgy, hogy visszavonhatatlanul a pokol tüzére fog kerülni. Tartózkodik annak leszögezésétől, hogy valaki a felmagasztosulás minden lehetőségét elszalasztotta, vagy akár annak minden lehetőségét, hogy hasznos szerepet játsszon az Úr munkájában. Az evangélium a remény evangéliuma, és senkinek nincs közülünk felhatalmazása arra, hogy megtagadja a kiengesztelés hatalmát, mely bizonyos feltételek mellett az egyéni bűnök megtisztítását, a bűnbocsánatot és az élet jobbá tételét eredményezi.

Másodszor, az igazlelkű ítélkezést az Úr Szellemé irányítja, nem harag, bosszúállás, féltékenység vagy öns érdek.

Harmadszor ahhoz, hogy igazlelkű legyen, a közbenső ítélkezésnek arra kell vonatkoznia, amiért mi vagyunk felelősek. Nem szabad magunkra vállalnunk olyan ítéletek meghozatalát, melyek kívül esnek a személyes felelősségeink körén, és nem szabad ezek alapján cselekednünk.

A egyén igazlelkű, közbenső ítélethozatalának negyedik tantétele az, hogy ha lehet, akkor mindaddig tartózkodnunk kell az ítélkezéstől, míg nem ismerjük eléggé a tényeket.

Időnként sürgős körülmények előzetes ítéletek meghozatalát kívánják meg tőlünk, mielőtt minden olyan ténynek birtokába juthatnánk, melyre szükségünk van a döntéshozatalhoz.

Ilyen körülmények között tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, és végső soron bízzuk magunkat arra a mai szentírásokban található szentírásra, mely szerint »abban a Szellemben bízatok, mely jó cselekedetekre vezérel, igen, becsületességre, alázatosságra és igazságosságra indít« (T&Sz 11:12).

Az igazlelkű közbenső ítélethozatal ötödik tantétele az, hogy ahol csak lehet, kerüljük az emberek megítélését, és csak helyzeteket ítéljük meg.

Az igazlelkű ítélethozatal utolsó összetevője vagy tantétele az, hogy igazlelkű normákat alkalmaz. Ha igazlelkű normákat alkalmazunk, akkor nem lesz hamislelkű az ítélkezésünk. Ha nem érjük el az igazlelkű normák szintjét, akkor kiteszük magunkat annak, hogy minket is helytelen vagy hamislelkű normák alapján ítéljenek meg. A nem ítélkezés témájának egészében alapvető fontosságú szentírás tartalmazza a következő figyelmeztetést: »Mert a milyen ítélettel ítéltek, olyannak ítéltettek, és a milyen mértékkel mérték, olyannal mérnek nektek« (Máté 7:2; lásd még 3 Nefi 14:2).”

Malakiás a Mormon könyvében (3 Nefi 24–25)

1. Olvassátok el 3 Nefi 24:2-es versét! Mihez hasonlítják Jézus Krisztust ezek a versek?
2. Olvassátok el 3 Nefi 24:3; Tanok és szövetségek 128:24-et! Milyen felajánlást tehetünk, mely hasonlít Lévi fiainak a felajánlásához?
3. Soroljátok fel öt olyan embercsoportot, akiket hamar megítél majd az Úr (lásd 3 Nefi 24:5)!
4. Olvassátok el 3 Nefi 24:7-es versét! Milyen ígéretet tartalmaznak ezek a versek?
5. Szerintetek miért nevezhető Isten „becsapásának” (meglopásának) az, ha nem fizetünk tizedet és felajánlásokat? (Lásd 3 Nefi 24:8.)
6. Találjátok három másik olyan szentírást, melyek a tized fontosságát tanítják! Készítsetek keresztutalást ezek és 3 Nefi 24:8-as verse között, és itt soroljátok fel őket!
7. Soroljátok fel az Úr által azoknak ígért áldásokat, akik engedelmeskednek a tized törvényének (lásd 3 Nefi 24:10–12)! Ezen áldások közül melyikeket figyeltétek meg a ti életetekben?
8. Olvassátok el 3 Nefi 24:16–17-es verseit! Kiket hasonlít gyémántokhoz az Úr ezekben a versekben? Miért helyénvaló hasonlat ez?
9. Találjátok egy másik olyan verset, mely Mennyei Atyánk gyermekeinek értékéről tanít, és írjátok le ide az utalást!
10. Olvassátok el 3 Nefi 25:1-es versét! Milyen napról beszélnek ezek a versek?
11. Olvassátok el a 2-es verset! Ebben a versben azt ígéri az Úr, hogy „gyógyulást hoz szárnyai alatt”. Miért ad vigaszt ez az ígéret?
12. Olvassátok el az 5-ös verset! Milyen ígéretet tartalmaz ez a vers?
13. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 110:13–16-os verseit! Mikor teljesedett be 3 Nefi 25:5 prófécijája? Hol teljesedett be?
14. Milyen utolsó napi prófétáknak jelent meg Illés?
15. Olvassátok el 3 Nefi 25:6-os versét, és hasonlítsátok össze Malakiás 4:6, valamint a Joseph Smith története 1:39-es verssel! Milyen különbségek vannak e vers három változata között?
16. Joseph Smith próféta kijelentette: „Ebben a világban az a legnagyobb feladat, melyet Istentől kaptunk, hogy kutassunk a halottaink után” (History of the Church, 6:313. o.). Olvassátok el a Tanok és szövetségek 128:15–18-as verseit! Szerintetek mit jelent „az atyák szívét a gyermekekhez térít[eni], a gyermekek szívét [pedig] az atyákhoz”?
17. Melyik a kedvenc versetek 3 Nefi 24–25-ös fejezeteiben? Miért?

Photo © 1996 by Sotheby's, used by permission.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

